

દાદ હ્યાજનતા મય કીયે જે કર્મા
રાદ અજર હેવે મુજે ક્રીયામન ઠામા.

★ શૈયછ પીર ભશાયખ (૨૯.) કૃતિ ★

૩૬

ઇસલ દરમી

ઈમાન ભાગ પહેલો

(ભાષાંતર સાથે)

મણા દ્વારાને ભશાયખ

આપની જીજ ડિલાલો

પ્રકાશક:

ધી મોમીન ગુજરાત એસોસીએશન
મુખ્ય કાર્યાલય ૨૭૫, બોમન બહેરામ માર્ગ
મુંબઈ-૪૦૦ ૦૦૮

જો તુંકે ઉમ્મતીકા ચાંચા, તો આપ એસા રે બનાવા;
કે નિસદિન દીનકી બાત, અવરાં બતાવા.
(હ. પીર મશાયખ રહે.)

★ સૈયદ પીર મશાયખ (૨૭,) કૃતિ ★

ઝસલ દશમી

ઈમાન ભાગ પહેલો

-: સમજુતિકાર

યુસુફ શરીફ ચારોલીયા

આવૃત્તિ બીજી પ્રત ૨૦૦૦
ઇ.સ. ૧૯૮૮ હિ.સ. ૧૪૧૦

આવૃત્તિ પહેલી મુળ અર્વાચીન લિપિમાં
પ્રત ૫૦૦ ઇ.સ. ૧૯૮૮ હિ.સ. ૧૩૪૬

પ્રકાશક

હાજી જમાલદીન નુરમોહમ્મદ સાલેહ
(ગામ પીરોજપુરા)

ગ્રાફિક વ્યવસ્થા
યુનુસભાઈ હલ્લીબ નોંદોલીયા
મુ. પો. મજાદર, બી.કે.
૩૫૪ ૨૧૦

મુદ્દ વ્યવસ્થા
હલ્લીબભાઈ વલ્લી સુણસરા
(તંત્રી મશાયખ વાર્ડી)
મુ. પો. મજાદર, બી.કે.

પ્રકાશક:

ધી મોમીન ગુજરાત એસોસીએશન
મુખ્ય કાર્યોલય ૨૭૫, બોમન બહેરામ માર્ગ
મુંબઈ-૪૦૦૦૦૮

હાથ્યો રૂ..૪૦-૦૦

વિતરણ વ્યવસ્થા (માનદ)

સિદ્ધપુર ટ્રેડીંગ કંપની પ્રા. લી.
૧૬, જેતીવાડી ઉત્પાદન બજાર સમિતિ
સિદ્ધપુર, જિલ્લા મહેસાગું
પિન કોડ. ૩૬૪૧૫૧

ઓફસેટ પ્રિન્ટર્સ : - ખતિબ કિતાબ ઘર એન્ડ પ્રિન્ટર્સ

ખાસ બજાર ત્રણ દરવાજા અમદાવાદ. ટે. નં. ૩૫૨૪૬૮

મુદ્રાણ વ્યવસ્થાપકનો ખુલાશો

બધી તાંત્રીએ ડેવળ અલ્લાહ માટે જ છે જે તમામ જલ્દિનો પાલનહાર છે.
અપાર દૃષ્ટિ સલામ સુલોના સરદાર રહેમતુલ્લીલ આલમીન. હજરત મોહમ્મદ
મુસ્તાશ (સલ.) પર. આપની એહોલો અયાલ પર અને અસહાબાએ કિરામ (રહી.)
તથા બધા પથરવી કરનારાઓ પર.

સૈયદ હજરત પીર મશાયબ ચિંઠી(રહ.) એ લગેલી કિનાબો પૈકીની આ એક
તરજીમા સાથે નગીનો આપના હાથમાં છે. જનાબ યુસૂફભાઈ કે જેઓ મોમિન
ગુજરાત એસોસિએશનના સેક્ટરી છે, ઉપરાંત તેઓ ના હસ્તે જોગેશ્વરી (મુંબઈ)
માં મશાયબી મોમિનોની એક વિશાળ કોલોની પણ બની રહેલી છે જેમાં તેઓ ગળાઝુબ
રેકયેલા છે. ધ્યાં આટલો ઉમદા તરજીમો તેઓ કરી શક્યા છે, એજ બતાવે છે કે એ
મશાયબી સાહિત્ય પ્રચે તેઓને કેટલી રૂચી છે. અલ્લાહ તાંત્રાલા તેઓની આ
મહેનતને નજીનો જરીયો બનાવે.

આ કીતાબ છાપી આપવાની સંપૂર્ણ જવાબદારી મેં મારા શિરે લીધેલી હતી પરંતુ
અલ્લાહનાલાની મસલેહત અકળ છે. કીતાબ છાપવાની તૈયારી કરી રહ્યા હતા તેવામાં
જ અમારે જાની અને માલી એવા બે હાદસાઓનો સામનો કરવાનો થયો જ્યારે
બીજી બાજુ હાથમાં આરંભેલું કામ કીતાબ છાપાવી ને વહેલી તકે પ્રગટ કરવી
જરૂરી હતી. તેથી જનાબ યુનુસભાઈ હબીબ નોંધેલીયા ના સહકાર થી કીતાબનું
છાપકામ આરંભી દીધું (અલ્લાહ તેમને) જરૂરે જેર આપે (આમીન) પરંતુ અમો ગેટપ
તરફ પુરુષ ધ્યાન આપી શક્યા નહીં તેથી ખાસ કરીને બયાનો ના ગેટપમાં
સુલોભનમાં ધારી ઉગુપ રહી જવા પામી છે. આ ઉગુપ અમોને પોતાને પણ સાલે
છે. કીતું અમારી પરેશાની ને ધ્યાનમાં લઈ વાંચો દર ગુજર કરે એવી નમ્ર વિનંતી.

અત્યારે તો અમો પાંકુ પાંડું જ ધીએ ધાં પણ અલ્લાહ તાંત્રાલા હવે પછી
બીજી કીતાબો તરજીમા સાથે છાપવાનું કામ અમારા નાચિજ હાથોથી લેવાનું
ચાહેરો તો ઈ.આ. જરાપણ કહેવાપણું રહેવાઈશું નહિ તેવી વાંચો ધરપત રાજે.

આ કીતાબ માટે જે જે બંધુઓ એ જાની, માલી, જુબાની તેમજ કીતાબ
ખરીદીને સાથ સહકાર આપ્યો હોય, તે તમામ ભાઈઓને અલ્લાહ તાંત્રાલા તેના
હબીબ(સલ.) ના તુંલથી જરૂરે જેર અતા ફરમાવે એવી દૂઆ સાથે.

ખાદિમે કોમ,
મોમિન હબીબ વલ્લી સુગંસરા
(તંત્રી-મશાયબ વાણી)
મજમદર, બી.કે. ૩૮૫૨૧૦

બિસ્મીલ્હાહીરેહમાનીરેહીમ

પ્રકાશકના શબ્દો

સર્વે વખાગું પરમ કૃપાળુ-પાલનહાર અલ્લાહ માટે અને લાખો દુર્ગે સલામ ચૈયદુલ મુરસલીન હજ. મુહમ્મદ
મુસ્તશ (સ.લ.) ઉપર.

દીની ભાઈઓ,

સલામ મસનૂન પેશ કરું છું. આ કિનાબના ભાષાંતરકાર ઉપરાંત પ્રકાશક સંસ્થાના સેકેટરી તરીક થોડાક શબ્દો
લખવાની ઇજ આવી છે. આ કિનાબની પ્રકાશક સંસ્થા ધી મોમિન ગુજરાત એસોશીએશનનું કાય્ક્રિય ઉત્તર ગુજરાતના
બનાસકાંઠા, સાબરકાંઠા અને મહેસાગું જીલ્લાઓ, સૌરાષ્ટ્રનો રાજકોટ જીલ્લો અને ભાવનગર શહેર, અમદાવાદ જીલ્લો,
સુરત શહેર તથા ગુજરાતના અન્ય સ્થળો જ્યાં મશાયખી મોમિન ડ્રેમ વસે છે ત્યાં, તથા મહારાષ્ટ્રના મુખ્ય શહેર સુધી
વિસ્તરેલું છે. સંસ્થાનું મુખ્ય કાર્યાલય મુખ્ય ખાતે છે. અને ગુજરાતના જીલ્લાઓમાં તેની શાખાઓ છે.

૧૯૪૪માં સ્થપાયેલી આ સંસ્થા હજ. પીરમશાયખ (રહે.)ના દીની સાહિત્યના પ્રચાર અને પ્રસાર માટે પ્રવૃત્ત
રહી છે. આ સંસ્થા સ્થપાયા પહેલાં અને પછી પણ ક્રેમના હમેદ બુર્જુગોએ મશાયખી સાહિત્યને સંપૂર્ણપણે કલમી
કિનાબોમાંથી અર્વાચિન ગુજરાતી લીપિમાં પ્રસિદ્ધ કરવાનું ભગીરથ કાર્ય કર્યું છે. તેની સાબિતી આજે પણ મળી આવતી તે
કિનાબો છે. આ પહેલાં કિનાબો મોમિન એકલસીયર સોસાયટી (જે પાછથી ધી મોમિન ગુજરાત એસોશીએશન બની)ના
આશ્રયે છિપાતી આવતી હતી. આ ભગીરથ કાર્ય કરવામાં છંદ્ગી ખપાવનાર બૂર્જુગો જમાલુદીન નુરમોહેમદ સાલેહ,
(પારોજપુરાવાળા) ઈંદ્રાહીમ પીરમોહેમદ મુન્શી (સમોડા) છે. તેમનો અહેસાન ડ્રેમ ભૂતી શક્રો નહિ.

કલમી કિનાબોને આર્વાચિન ગુજરાતી લિપીમાં ઉતારવાનું કામ ઈ.સ. ૧૯૨૨માં શરૂ થયું અને છેલ્લી કિનાબ
ખુલદ્ધાએ રાશેદીન (બીજી આવૃત્તિ) સને ૧૯૫૮માં છિપાઈ. કલમી તેમજ છિપાયેલી કિનાબો જર્જરીત થઈ જવાથી ધાર ધાર
ખલાસ થઈ જવાની દેખેશત રહે. ઉપરાંત, આ કિનાબોની સમજૂતી આપી શકે તેવા બયાનીયો ઓછા થતા જાય છે. તેમની
દુનિયાથી વિદ્યાય બાદ કદાચ આ કિનાબો સમજીવનાર ડેઇ ન મળે તેવું પણ બને. તેથી, કિનાબોના પાનાં વધવાની દિકર
રાખ્યા વિના અમોએ આ કિનાબોને ભાષાંતર સાથે છિપાવવાનું કાર્ય શરૂ કર્યું છે.

હજ. પીર મશાયખ (રહે.) તેર કિનાબો લખી જેને ધરમમૂળ (દિવાને મશાયખ) યાને ધર્મની મૂળ હીક્રો કહે
છે. આ કિનાબોમાં આપે મક્તુલનામા ભાગ-૧ અને ભાગ-૨ નો પણ સમાવેશ કર્યો છે.

મક્તુલનામા કુર્બાની અને શહાદતનો અજોડ કિસ્સો છે. તેનું મહત્વ એહેકામે દીનની ગુજાર્દશમાં મૂલવંતું જોઈએ.
મક્તુલનામાનું વાચન કરી દીનમાં અડા રહેવાનો અને કુર્બાની આપવાનો સ્વભાવ બનાવવાનો શહાદતનો સેદ્ધા જીવનમાં
ઉતારવા માટે છે. હજ. પીરને પીર દસ્તગીર, શેખ અબ્દુલ કાદિર જીલાની ઉર્દી મોટા પીર (રહે.)નાં મહેરમની વાયેજો
અંગેના માર્ગદર્શક સુચનો મનમાં લેવા જેવાં છે જે અમે ઈન્શા અલ્લાહ મક્તુલ નામાના તરજૂમાં વખતે વિગતે આપવાની
દેખિશ કરીશું. હજ. પીર મશાયખ (રહે.) મક્તુલનામાના લખેલા ‘અકીદાના ખુલાસા અને આ કિસ્સાની જરૂરત અંગેની
વિગત પણ તે કિનાબના પ્રકાશન વખતે અમો (ઈ.અ.) આપીશું.

મજુલનામાનો શહેરનો ઉસ્સો જરૂર વાંચો, પણ વાંચતી વખતે નબી (સ.લ.)ના કોઈ પણ એક અસહાયી પ્રયે અદાવતના ભાવ ઉડ ઉડ પણ ન ઉપજે તેનો જરૂર ખ્યાલ રાખો. કારણે, નબી (સ.લ.) એ ફરમાવ્યું છે કે ‘મારા અસહાયીયો સિતારા છે. તેમાંના કોઈ પણ એકની પેસ્ની કરશો તો સફળ થઈ જશો. જેનામાં અદાવતે સહાબા પ્રવેશ તેનો ઈમામો પ્રયેનો પ્રેમ જૂછો છે.

કમ ભાગ્યે, કેમને ઇજન મહોરમના દસ દિવસ કે ચાલીસ દિવસો પુરંતુ જ ઇજન મજુલનામું જ પઢવવાનું (પ્રોત્સાહન) આપવામાં આવતું અને તેટલાજ ઉસ્સાનું દીનમાં મહત્વ સમજાવવામાં આવતું જેથી દીનની મૂળ હીક્કો ધરાવતી બીજી કિનાબો વરસો સુધી મોમિન ક્રેમથી દૂર રહી. આપણા બુજુર્ગાએ જ્યારે તે કિનાબોને અર્વાચિન ગુજરાતી લીપીમાં છપાવી તારેજ લોકોને આ કિનાબોની હીક્કોનું ભાન થયું. તેમ છુંાં, ઇજન મજુલનામા જ પઢવવાની રૂઢિ ચાલું રહી તેથી બીજી કિનાબોનું ઈત્મ લોકો સુધી ઓઠું ગયું. વળી કિનાબો સમજાવનારાઓ ઇજન મજુલનામું જ સમજાવતા, અને બીજી કિનાબોને મહોરમ શિવાયના દિવસોમાં પણ સમજાવતા ન હના. કારણે, બીજી કિનાબો કેમને સમજાવવામાં ન આવે તેમાં સ્થાપિત હીતોને વિશેષ રસ હો.

હે કદાચ મશાયખી સહિત્યના ઈતિહાસમાં, ભાષાંતર સાથે કિનાબો છપાવવાનો પ્રથમ જ પ્રયોગ છે. ઈન્શા અલ્લાહ દીનની હીક્કો લોકો સુધી સરળ રીતે પહોંચશે. અમને આશા છે કે આ મોટા કામમાં અમને સાથ સહકાર આપવામાં મોમિન બિરાદરી પાછી પાની કરશે નહિ, અને પોતાના માર્ગદર્શક પીર મશાયખ (રહે.)ના એહસાનનો બદલો તો ન ચૂકુવી શકે, પણ તેમની કિનાબોની કદર તો જરૂર કરશે. આ કિનાબની પ્રચિન્હ માટે નાણાંકિય વ્યવસ્થા હાથ ધરવામાં સાથ સહકાર આપનાર ધી મોમિન ગુજરાત એસોસીએશના કાયૂકરોને પણ અલ્લાહ જ્ઞાને જેર આપે.

અલ્લાહ આ કિનાબનું વાંચન કરનારે હિદાયતનો માર્ગ દેખાડે. હજ. પીર મશાયખ (રહે.) તેર ઇસલો લખ્યાને ત્રણસો વરસો વીતી ગયા પછી કોઈ આજી આ કિનાબોને મનસુખ (૨૬) કરવાનું જાહેર કરે તો તેઓ કઈ આસમાની કે રૂહની સત્તાના જોરે કરે છે., તે વાતને સમાન્ય બુદ્ધિની એરણ ઉપર ચકાસવાનું જ બાકી રહે છે.

આપણું કામ વ્યક્તિને વાત પહોંચાડવાનું છે.. સ્વીકારવું કે નહિ તેનો આધાર તે વ્યક્તિ ઉપર છે. ઇજન વાંચી લેવાથી કે સાંભળી લેવાથી હિદાયત મળી જતી નથી, શિવાય કે માણસ માર્ગ શોધવા થન કરે. નરીબમાં હિદાયત લખી હોય તો અલ્લાહ વાંચન કરનારે મનન, ચિંતન અભ્યાસ, સંશોધન વિ. કરવાની પ્રેરણા આપે છે.

સધળી તારીઝ અલ્લાહ માટે અને લાખો દુંદ્યો સલામ નબીઓના સરદાર મુહુમદ (સ.લ.) ઉપર જેમની જાત અદાર આલમની ઉત્પત્તિનું કારણ છે, જેમની ચિકિત્સ રહેમતુલ્લીલ આલમીન અને શક્તિલ મુજનબીન (ગુનાહગારોની શદ્દાઅત કરનાર) છે, જેમની ઉમ્મત જૈદુલ ઉમમ (સર્વશ્રેષ્ઠ ઉમ્મત) છે. જેમની ઉમ્મતના ઉલમાઓ બની ઈસરાઈલના નબીઓ સમાન છે, જેમનો મજાહબ બીજા મજાહબોને ૨૮ કરનારો છે, જેમની પ્રશંસા તરેસેત, અબૂરુ ઈન્જીલ અને કુરાન કરે છે, અને જેમના મરતબાની તલાશમાં તમામ ખલ્ક હ્યરાન છે. તેમની ઉપર દુર્દિન પદ્ધતા રહે.

દુઆએ મગફીસ તમામ મુસ્લિમ ઉમ્મત માટે :

લી.

સેવક,

યુસૂફ શરીફ ચારોલીયા (વકીલ)

સેક્ટરી, ધી મોમિન ગુજરાત એસોસીએશન.

મુખ્ય ૪૦૦ ૩૩

ભૂમિકા

હજ. પીર મશાયખ (રહે.) નો ટ્રેક પરિચય

ગુજરાતની મોમિન કોમે હજ. સૈ. કબીરદીન કુશિકનથી ઈસ્લામ સીકર્યો. તેમનો ઈન્ટેકાલ હી.સ. ૧૯૬૮માં થયો. તેમનો મકબરો પંજબના ભાવલપુર પરગણાના ઉચ્ચ ગામે છે. તેમની બીજી પેઢીએ સૈ. મોટા મશાયખ થયા. તેમણે કોમેને ઈસ્લામના ખરા માર્ગ દેરી અને કરીમાં (મુમનપરા)માં વસવાટ કર્યો. ખરા માર્ગથી બટકના લોકોના ત્રાસથી તેઓ તેમના મોટા બેટા અબુલ હસનને ત્યાં છોડી લાહોર તરફ જવા નિકળ્યા રસ્તામાં દિલ્હી ખાતે તેમને જહેર આપી શહિર કરી દીધા.

સૈ. મશાયખ મોટા પછી તેમની પાંચમી પેઢીએ હજ. સૈ. પીરમશાયખ (મશાયખ બીજા) થયા. આપનો જન્મ ગુજરાતમાં કરી પાસેના જંત્રાલ ગામમાં હી.સ. ૧૦૮૦માં થયો. આપની નવ વરસની ઉમરે આપના વાલીએ સાહેબનો ઈન્ટેકાલ થયો. તેમનું પાલનપોષણ કરીમાં થયું અને આખરી વસવાટ અહમદાબાદમાં સારંગપુર ચાર ટેડા નજીક થયો. આપની પૂર્વની પેઢીઓના સમયગાળામાં કોમ ઈસ્લામથી હીને કુઝ ભાગી વળી અને ઈસ્લામી અંશો પણ તેમનામાંથી નાબૂદ થતા ચાલ્યા કોમની હાલતથી તેમના દિલ્હીમાં ઉદ્ભેવેલી બેકરી અને તડપણે કાશેણે હુંઝર પુરનૂર મુહંમદ (સ.લ.)એ આપને સ્વર્જમાં જીવાસ આપીને આપની જ્ઞાન મુખારક પીર મશાયખ (રહે.)ની જ્ઞાનથી મેળવી.

આપે ૨૦ વર્ષની મોટી વધે ઈલમ મેળવવું શરૂ કર્યું. અને ત૪ વરસની વધે (હી. ૧૦૮૪)માં આપે પહેલી કિનાબ નૂરનામાં લખવી શરૂ કરી. વિરોધીઓની તકલિશને લીધે પાંચ વરસ માટે આપે લખવાનું બંધું કરવું પડ્યું. તે પછીના ત્રણ વરસના ગાળામાં ૧૩ ફસ્લોનું દીવાન દીવાન મશાયખ યાને ધરમમૂળ લખીને પુરૂ કર્યું.

આપના દીવાન જેવું કાઈ કોઈએ તેમની પૂર્વી પીર કબીરદીન સુધીના ગાળા સુધીમાં લખ્યું નથી તેમજ બુર્જુગીમાં આપના જેવું આપની પૂર્વી ઈમામ ઈસ્માઈલ (રહે.) સુધીમાં કોઈ થયું નથી આપનું જીવન ક્સોટી ભર્યું હતું. આપની કરામતોમાં બીજાપુર અને ગોલંડુડાના વિજયો મશાહુર છે. તેમજ આપની કિનાબો પણ સ્વય કરામત જ છે.

આપ અગ્રીયાર્મી હી. સદીના મુજફીદ (નૂતન પ્રાણ પુસાર) હના અને એક પરહેજગાર શેખજાદાથી કૈઅત લીધી હતી. આપની વશન ૨૧ મહોરમ હી.સ. ૧૧૦૨માં લગભગ ૪૨ વરસની વધે થઈ. આપની સત્યવાતથી કહેવાના ઈમામો-પીરો એટેખાઈ કરા અને પીરાઈ મજબૂત કરવા લોકોને ઉધા માર્ગ દેસા તેથી પીરી-મુરીદીના સંબંધોના ખુલાસા પણ આપે બહુજ ચોખવટથી લખી દીધા છે.

આપની વંશાવળી હજ. અલી (રહી) થી મળે છે. આપની પાસે પીરાઈની જિલાક્ષત વંશથી રીધ સીધી આવી નથી. પણ તેમની પૂર્વના વિવિધ મુશીદિથી બદ્ધાતી આવી છે અને તેનું મૂળ નબી (સ.લ.) સુધી પહોંચે છે. આપના દીવાનનું વાંચન અને તેનો અમલ જ આપનો સાચો પરિચય મેળવ્યો ગણાય.

અક્રીદી

હજ. સૈયદ પીરમશાયખ (રહે..) એ પોતાનો અક્રીદી જહેર કરીને આપગણે રાહે હક બતાવ્યો આપ લખે છે.

ઇમામ આજમ કેરા હ્ય મજહબ મેરા
અબી હનદી જે ડેઝને હ્ય બુગીયો સંવેરા.
મત અકીદમાં કોઈ શકે લે આના,
કે સુન્નત રે જમાઅત બિન મુજેરે બતાના.

મય ક્યામત દિન ઓસે દાવા હ્ય કરાહું
છે મુદ્દી ઓસક, મય દાખ રે ચાહું.
કે ચાર ચારી મેશ અકીદા હ્ય સહી,
મય ગવાહી હું કરતા, વે જે આપ દઢી.
(કિનાબ, 'ઇમાદત')

“ઇમામ આજમ— અબુ હનીશાહ (રહે.) નો મજહબ એ મારો મજહબ છે, યાને સુન્નત વ જમાઅત અને હનદી મસ્લાક. મારા અકીદમાં કોઈ શક કરશો અને મને સુન્નત વ જમાઅત શિવાયનો બતાવશો તો તેમની ઉપર હું ક્યામતના દિવસે દાવો કરીશ, અને અલ્લાહ આગળ દાવેદાર બનીને દાદ ચાહીશ. હું અલ્લાહની સાક્ષીએ કહું દું કે મારો અકીદી ચારેય ખુલ્દાએ રશેદીનને બરહક માની તેમનાથી મુહુબ્બત રાખવાનો છે.”

ચારેય ખુલ્દાએ રશેદીન અશરાહ મુખશરા (જીવતાં જ જન્નતના શુભ સમાચાર પામનાર દશ જાણા) માંથી છે. આ દરને આજ સુધી કોઈ પડકારી શકે તેમ નથી. જેમને અલ્લાહના નબીઓના સરદાર જીવતાં જ જન્નતના શુભ સમાચાર આપે તેમનાથી અદ્દાવત રાખનાર નબી (સ.લ.) ઉપર ઈમાન લાવ્યો ગણય ખરો ?

આપે (રહે.) દીનનું. જરૂરી ઈલમ આપના દીવાન (નેર ઇસલો) જેમાં લગભગ ચાલીસ હજાર કરીયો છે તે મારશ્ટે આપ્યું છે. ઈસ્લામમાં મૂળ તત્વ ઈમાન છે પાયા વિના ભીત હોઈ શકે નહિ. આપે કિનાબ ઈમાન ભાગ-૧ (દશમી ઇસલ) અને ઈમાન ભાગ-૨ (અગીયારમી ઇસલ)માં અનુકૂમે ૨૮ અને ૧૮૭ (કુલ ૪૦૫) બયાનો ઈમાન વિષે લખ્યાં છે. આપની બીજી ઇસલો આ પ્રમાણે છે; નૂરનામા (પહેલી), મેઅરાજ નામા (બીજી) ગજવાત (ત્રીજી), ગીરદીયહ (ગોથી), મો' જિજાત (પાંચમી), વિસાલનામા (દાઢી), ખુલ્દાએ રશેદીન (સાતમી મજનુલનામા ભાગ-૧ (આઠમી), મજનુલનામા ભાગ-૨ (નવમી), ઈબાદત ભાગ-૧ (બાસમી) અને ઈબાદત ભાગ-૨ (નેમી). આ શિવાય આપે બીજી પાંચ કિનાબો પડગ લખેલી છે.

પીર મશાયખે (રહે.) કિનાબ, ઈમાન ભાગ-૨માં ‘તોતેર ફિરકાઓમાંથી જન્નતી ફિરકો’ અને ‘ગુમરાહ ક્રોણ નહિ થાય’ એ વિષે બયાનો લખ્યાં છે કિનાબ ઈમાનના બંને ભાગનું વાંચ્યાન અને મનન કરનાર ઈમાનને સમજી શક્યો. પરંતુ જે લોકો પીર મશાયખ (રહે.)ને તો માને છે., પણ તેમની કિનાબોને ઈન્કારે છે તેઓ, તથા જેમનું ખોળિયું દીની પરંપરાનું અને હેતુ દુનિયા કર્માવાનો છે તેમને માટે ગુમરાહી છે.

ઇસ્લામ વ્યક્તિ કે વંશ આધારિત મજહબ નથી, પણ શરિઅત અને અમલ આધારિત છે. જે લોકો અસલ કુરાઅનને બાજુ રાખીને વ્યક્તિને બોલતું કુરાઅન કહે છે, અને જેઓ એવું કહેવડાવવાનું પસંદ કરે છે તેઓ કુદ્દ કરે છે. આપ (સ.લ.) ઉપર કુરાઅન નાઝીલ થવા ધાાં આપે પોતાને બોલતું કુરાઅન કહેવાનો કદાપિ દાવો કર્યો નથી કે આપના અસહાનો (રહી. અન્હુમ) એ પણ આપ વિષે એવું કહ્યું નથી.

વંશ આધારિત મજહબ વંશજના વિચારો મુજબ ઇરે છે, પણ જ્યાં શરિઅત પ્રથમ છે. ત્યાં લાખો વંશજો શરિઅત ઉપર ચાલવા લાચાર બને છે.

ઇમાનનો વારસો નથી.

આપ (રહે.) ફરમાવે છે.

ઇમાનકા વારસા નાંધાં રે સુન ચુન બુજો દિલ માંધાં રે
બાપકા ઇમાન બાપ પાસા રે, ઉસકી પૂત્ર ન ક્રીજે આસા રે.

(કિનાબુ ઇમાન ભાગ-૧)

(ઇમાનનો વારસો નથી એ સમજી લો. બાપનું ઇમાન
બાપ પાસે રહેશે. પુત્રે બાપનું ઇમાન વારસે
ઉત્ત્વાની આશા રાજવી નહિ.)

બેટા નુહુ નબીકા દૂલ્યાં રે, ★ તમે સુનો રે.

કુષ્ઠ જો મારે ન આયા રે, તમે સુનો રે.

(કિનાબુ ઇમાન ભાગ-૧)

અલ્લાહના હુકમની ના ફરમાની કરવાથી નુહ
(અ.સ.)નો બેટો પારીના કહેરમાં ઝૂલી મૂઓ.

★ જો નબીના બેટાને વારસે ઇમાન ન જિયે, તો વંશને લીધિ વંશજીમાં મખારેણું ઉત્તરી જ આવેલી તેમ ધારી
શક્ય ? તેની ચકાસાગી શું જરૂરી નથી. ?

હજ. પીર મશાયખ (રહે.) ની પૂર્વ પાણ હજ. અલી (રજી.) થી ઓગારીસમી પૈઢીએ હજ. શમ્સુલ હજાના
બેટાઓ કપૂતું પાક્યા હતા.

પીર કબીરદીનના બેટાઓ પણ જાહિલ નીવડ્યા અને દીન વિરુદ્ધનો બોધ આપી નવી વાતો ઉભી કરીને લોકોને
અવળો માર્ગ ચઢાવ્યા.

પીર મશાયખ (રહે.) કહે છે:

બહેત શમ્સ કે ફરજાં કપુત રે કહેલાએ,
શીત બાપ હો કેરી કુછ મન રે ના લાએ.
ગયે દુનિયામાં લપેટા બહેત રે લુભાએ,
બહેત જાહિલ હોવડે વે રે સુનાએ.
સુનો જાહિલ તો દીનકી ના બુજે રે બાતું
તો ક્યુકૂર પાક કરે આપ કી જાતી.

ઇન્ને સૈયદ રહેમતુલ્લાહ નામ રે કહીયે,
ઇન્ને કબીરદીન, સદ્ગીન નસલમાં લઈએ.
સુનો બહેત થે ફરજાં ઓનું હો કરે,
વે જાહિલ હોવડે બહેત સુનિયો સરેરે.
(કિનાબુ, મખુલ નામા)

(હજ. શમ્સુલ હજાના ધારું ફરજાં નીવડ્યા અને બાપના સાચા તરીકા કબૂલ્યા નહિ, અને દુનિયાના લોભમાં
લપેટાઈને જાહિલ થઈ ગયા. જાહિલ દીનની વાત જાણે નહિ તે તમને તેમ કરીને માર્ગ દેખડે ? તેજ પ્રમાણે પીર
કબીરદીનના વંશમાં પણ જાહિલો ઉત્પન્ન થયા.)

એટલે જ દીનમાં વંશને લીધે કોઈને માર્ગી જતી નથી. નબીઓ શિવાય કોઈ બક્ષયું બક્ષયું નથી. નબી
(સ.લ.) એ પોતાની બેટી હજ. શતિમા (રજી. અનહા.) ને કહ્યું : ‘અથ શતિમા ! તમે નબીની બેટી હોવાને લીધે
જનતમાં જશો નહી, પણ તમારા અમલોથી જશો.’ નબીની બેટી શરિઅતથી પર ન હોય તો તેમના વંશજો શરીઅતથી
પર તેવી રીતે હોઈ શકે ?

હજ. અલી (રજી.) થી ઓગારીસમી પેઢીએ હજ. શમ્ભુલહજના ફરજદી કપૂત પાક્યા તો તેમની પછીની પેઢીયો ઉપર સંપૂર્ણ તકવા, દીનદારી, ઈસ્લામી આચાર વિગેરેની ચકાસાળી વિના આંધળી શ્રદ્ધા રખાય ખરી ?

તક્યો

બહાનું બનાવી છટ્ઠી જવાનો શીઆપંથીઓમાં પ્રચલિત અમલ).

પીર મશાયખ (રહે.) બાદશાહ ઔગારેબની બીકથી સુન્ની અકીદાની કિતાબો લખી છે તેવી દલીલ કેટલાક મુકે છે, અને પોતાને મશાયખી પણ કહે છે તેમને તથા વાંચોને સમજવા માટે કેટલીક હકીકતો આપી છે તેને ગહનતાથી સમજો.

(૧) હજ. ઈમામ હુસેન (રજી.) એ દુષ્મનો સામે દીન માટે જીવ આપી શહીદી સ્વીકારી. અસંખ્ય નભીયો, અસહાલે કિરામ અને અવલિયા અલ્લાહ વિગરે એ દીન ખાતર પોતાને ખપાવ્યા એ બતાવે છે કે દીનની બુનિયાદ સામે તક્યો સ્વીકાર્ય અમલ નથી.

(૨) અગર પીર મશાયખ (રહે.) સતામાગી કે મોતના ઝરથી બચાવમાં કુનેહ સમજ્યા હોય તો તેમણે લખેલી કિતાબોને તેમણે તેમના ઈન્નેકાલ પહેલાં કે તે સમયે ૨૬ કર્ણી જોઈની હતી. પરંતુ તેમના બાદ તેમની પેઢીઓ સુધી આ કિતાબોના ૨૬નો કોઈ આધાર મશાયખીવંશમાંથી મળતો નથી. ઉલટાનું આપે (રહે.) બાદશાહ ઔરંગઝેબનાં વખાગું કર્યા છે. આપ લખે છે;

અરે પાદશાહ હમારા હે દીનદાર, નામ ચંગદા જાતી,
અરે, દીનદાર ભી મુલ્ક ભરિયા, સાચી સહી બાતી.
અરે શેશન ચંદા જૂં ઉજાલા, વેસી હે ઉસ કામ રીતા,
અરે, શેશની યું નબી દીન સેતી, રખે હે કીતા.

(૨-૩ ૧૭૨૪ ઈમાન ભાગ-૧)

પાદશાહ હે વીર દીન હમારા રે, જબ વે બુજે બયાન સારા રે. બાદશાહ અમારા દીનનો છે. તે તમારા પ્રપંચની તથ તમું ચૂન ચૂન સબુ કુ મરવે, રે મકર કામ તુમ્હારા ન આવે રે. વાતો જાગુશે તો તમને શોધી શોધીને મારશે, અને (૧૩-૧૪-૧૭૮૮ ઈમાન ભાગ-૧)

પાદશાહને તમુકુ પદ્ધાને રે, તમે સુનો રે
મુનાક્ષ ઝેર કર જાને રે, તમે સુનો રે.
તો ભી હો રેસે નહી ધાને રે, તમે સુનો રે.
પાદશાહને જો તમે જાને રે, તમે સુનો રે.

અમારો બાદશાહ દીનદાર મોગલ જાતિનો છે. દેશ
પણ દીનદારીથી ભરેલો છે. ચાંદના અજવાળાની
જેમ નબી (સ.લ.) નો દીન પણ અહીયા પ્રકાશિત
છે.

(બાદશાહે તમને ઓળખી લીધા છે અને તમને
મુનાક્ષ જાહેર કર્યા છે, નો પણ તમે ચૂપ રહેતા
નથી) પીર મશાયખ (રહે.) કહે છે કે આપ અને
બાદશાહ એક જ દીનના છે, અને બાદશાહે આપ
(રહે.) ના વિરોધીઓને ઓળખી લીધા છે.

વળી, શું આગીયારમી હૃજરી સદીના મુજદીદ મોત કે સતામાગીના ઝરથી આવી જોતી પ્રશંસા કિતાબોમાં કરે ખરા ?

(3) દક્ષિણમાં બીજાપુરનો સુલતાન સિંહર (ઈ.સ. १६८६) અને ગોળકંડાનો સુલતાન અલુલ હસન તાનાશાહ (ઈ.સ. १७८७) શિઆ અકીદાના હતા, છાં દુવા કરીને તેમના મુલ્કો સુન્ની બાદશાહ ઔરંગજેબને અપાવનાર પીર મશાયખ (રહે.)ની કિનાબેનું બાદશાહના રૂ અને દબાગ નીચે લખાવું રીતે સમજી શકાય? આપનું દુવા માંગવું એ આપ (રહે.)નું બાદશાહ કરતાં ઉચા દરજાનું હોવું અને આપની બાદશાહી મહોબતનું હોવું સાબિત કરે છે. જુઓ, આપ (રહે.) શુલ્લે છે. :-

તબ કૃતિસે દુઆ માંગી રખ પાસાં
સો કર કર આજિઝી હોકર દાસાં
સો ઘોસ્તી ખાતિમ નબીજી હો કેરી,
ફેહ ઔરંગશાહું તું દેને સવેરી.

તો કૃતિસું કરમ રખ બોત રે કીતાં
કે દો મુલક દે એકસું એક કુ દીતા.

કૃતિઝી અજમત બાદશાહ બુઝે લશ્કર સબ રે,
ગોળકંડાને બીજાપુર ફેહ કીયા તબ રે.

ઉમતિ ખાતિમ નબીં, રખે બનાયે ખાસ રે
કે મુલ્ક વેને કુ પાદશાહ કરે હે જીની આસ રે.
કે ઔરંગશાહને ફેહ બહોત ખુબી રે પાઈ,
સો કૃતિઝી દુઆસું એ ખબર રે સુનાઈ.
તબ કૃતિઝી કરામત સબુ રે જાની,
કુછ લશ્કરમાછે નાંડી રહી રે ધાની.

અયસી અવર વલીં, નાંડી અજમત જાની,
જથ્યસી રખને કૃતિ કુ દીતા રે નિસાની.
કેદો વલીએ અયસા નાંડી કિયારે કામા,
જથ્યસા કૃતિ કુ રખને દિયા અજમત કામા

(કિયારે ગણ્યમ)

(4) આપે (રહે.) સુન્ની અકીદાનાં અસંખ્ય બયાનો લખ્યાં છે. તેના અનુસંધાનમાં બે વાતો સમજવા જોવી છે. :

(અ) આપે ત૪ વરસની ઉમરે હીજરી સન ૧૦૮૪માં પેહલી કિનાબ 'નૂરનામા' લખવાનું શરૂ કર્યું તે સાથે જ આપના કહેવા મુજબ દુનિયા પરસ્તો તરફથી તકલીફી આવવી શરૂ થઈ, જેથી કિનાબો લખવાનું પાંચ વરસ માટે ક્ષમત ત્રીસ ગજલો લખીને બંધ કરવું પડ્યું. જે બાદશાહ આપની પાસેથી કહેવાતી કિનાબો લખવા ચાહો હોય તે આવા વિરોધીઓને જેર કરીને કિનાબો લખાવ્યા વગર પાંચ વરસના ગાળા માટે ચૂપ કેમ રહી જાય?

(આ કૃતિ (પીરમશાયખે) આજિઝી કરીને અલ્લાહીથી દુઆ માંગી કે નબી (સ.લ.) ના સદ્ગારે તુર્કિલમાં તું ઔરંગશાહેને વિજય આપ)

(આ કૃતિ પર અલ્લાહે કરમ કર્યો કે બે મુલ્કોને એકથી લઈ બીજાને અપાવ્યા.)

(બીજાપુર અને ગોળકંડા ફેહ થયા ત્યારે આ કૃતિ (વલી)ની અજમત બાદશાહે અને તેના લશ્કરે જાણી).

(અલ્લાહે તેના નબી (સ.લ.)ના ઉમતિઓમાંથી એકને ખાસ બનાવ્યો જેની દુઆ થકી મુલ્ક મેળવવાની બાદશાહ પાગ આશા રાજે છે. આ કૃતિની દુઆથી ઔરંગશાહ ખુબીથી ફેહ મેળવી, ત્યારે આ કૃતિની કરામત બધાયે જાણી અને લશ્કરમાં કરામતની વાત ધાની રહી નહિએ.

બ) વળી, આપે કૃતિથી હી.સ. ૧૦૮૮માં કિતાબો લખવી શરૂ કરી અને કષ્ટ ત્રણ વરસમાંજ તેર કસલો પુરી લખી દીધી. ★ અવલિયા અલ્લાહની રતો થોડીક ઉધ અને ઈબાદતમાં જાય છે. ત્રણ વરસના દિવસના ભાગોમાંથી દિવસની નમાજો, નિશીલ ઈબાદતો, જીવનની જીવિતિઓ અને કુંભની નેમજ મુરીદિની જવાબદારીઓ વિ. ઉપર ક્ષણવાતા સમયને બાદ કરીયે તો બહુજ ટેંકા સમયમાં, કિતાથી લખવાના યુગમાં ચૌદ માણ અને અદ્વીરોર ડગળમાં તેર કસલોના અલગ અલગ વિષયોનું ઈલ્મ કિતાબોમાંથી નાસ્વીને અલગ કરી, બુલ્લા બીજી પુરી ન આવકરી ગુર્જરી ભાષામાં, પદ્ય (કાબ્ય) અને શગમાં, નાલ અને પ્રાસ સાથે મન જુમી જાય તેવા ભાવો ઉપજે એવી ભાષા રૈલીમાં, હાથથી લખીને અસંખ્ય મુરીદિ સમક્ષ મુક્વાનું આવું ભગીરથ કામ ઝરના વાતાવરણમાં કે ભાલાની આગુણી દિલની ઉમગો વિના થઈ જાય તે વાત સાદી સમજાળ ધરાવનો માણસ સમજી શકે ભરો ?

અલ્લાહ તરફથી આવતું જ્ઞાન નબી (સ.લ.) મારશ્ટે અસહાયે કિરામ (૨.જી. અન્ધુમ) પાસે આવ્યું. બીજું જ્ઞાન આપ (સ.લ.) ની હીસો મારશ્ટે આવ્યું. મોજજજા અને કરામતો હઠધર્માઓને વાત મનાવવા દાખલા રૂપે હોય છે. પરંતુ દીનનું ઈલ્મ મોજજજા કે કરામતો દ્વારા આપોઆપ કિતાબો સ્વરૂપે લખાઈને ઉમતીઓ પાસે આવ્યું હોય તેવું કયાંય સાંભળ્યું નથી. દીન માટે મહેનત ઉઠાવવી પડે છે. અલ્લાહે તેનું કલામ હરશે અને આવાજમાં નબીઓ શિવાય ક્રોઈની ઉપર મોકલ્યું નથી.

વે હરદ હો સેતી, અને અવાજ કે માંડા, વે નબીયંકા ભેજ, કિસી અવર કુ નાંડા,

(૧૦/૧૬૧૬ ઈમાન ભાગ-૧)

(૫) ઔરંગઝેબનો ઈન્ટેકાલ ઈ.સ. ૧૭૦૭ (હી.સ.)માં થયો. કહેવાતો તરાવનાર ચાલ્યો ગયો હો, અને નાદીરશાહે દીરનથી દિલ્હી ઉપર ચઢાઈ કરી (ઇ.સ. ૧૭૩૮) અને મોગલ સામ્રાજ્ય કમણેર થયું ત્યારે સંજોગો સારા હેવા ઇતાં આપના પુત્રો, પૌત્રો કે પ્રપૌત્રોએ આપ (રહે.) ની કિતાબો રદ ન કરી. પરંતુ ઉલટાનું પીર અબુલ્લાહે, પીર શાજિલશાહે અને પીર મીરઆલમ બિન શાજિલશાહે ત્રણ પેઢી સુધી સુન્ની અકીદાની કિતાબો લખીને બાવા-દાદાની કિતાબોને પ્રોત્સાહન આપ્યું છે. તેઓ તેમના નજીકના પૂર્વજોની કિતાબો અને દીનથી અજાણ હોઈ ન શકે.

ઔરંગઝેબના મૃત્યુ પદી ક્ષણ તર વરસેજ દીરનથી નાદીરશાહે ચઢી આવીને મુગલ રાજ્યને ખાના ખરાબ કર્યું. તેણે દિલ્હીના ક્રીસ હજાર માણસોની કાલ કરી અને ક્રીસ કરોડની દેલતન લૂટી ગયો અને તે ઉપરાંત સોનું જવેરાત, ચાંદીનાં વાસણો, કિમતી ચીજો, ૧૦૦૦ હાથી, ૭૦૦૦ ઘોડા અને ૧૦૦૦૦ ડાટ તેની સાથે લઈ ગયો અને કાબૂલ પ્રાંતને પોતાની સત્તા સાથે જોડી દીધો.

ત્યાર પદી ૮ મે, ૧૦ મે અને ૧૩ મે વરસે અનુક્રમે ઈ.સ. ૧૭૪૮-૪૯ અને પર, એમ ત્રણ વખતે અહમદશાહ અબદાતીએ દીલ્હી ઉપર ચઢાઈ કરી પંજાબ જીતીને દિલ્હી આવી પહોંચ્યો. મોગલ રાજવી અહમદશાહ તેનાથી ડરીને તેને ચરણે પંજાબ અને મુલતાન પ્રાંતો ધરી દીધા. અહમદશાહ અબદાતી જતી વખતે પોતાના માણસ નજીબદીલાને મોગલશાહનો વજીર નીમતો ગયો.

મોગલ સર્જનત ઔરંગઝેબના મૃત્યુ પદી ક્ષણ ૧૫૦ વરસ ટી. આ ગાળા દરમ્યાન ૧૧ રાજવીઓ બદલાયા. આમાંથી પહેલા બાદશાહે ક્ષણ ૫ વરસ, બીજાએ ૧ વરસ, ત્રીજાએ ૬ વરસ, ચોથા અને પાંચમાએ અનુક્રમે ત્રણ ત્રણ માહિના રાજ્ય કર્યું. ત્યાર પદી પાંચ વિદ્ધિઓ ચઢાઈએ આવી, અને છેલ્લા બાદશાહો પાસે ક્ષણ લાલ કિલ્લો જ રહ્યો અને છેલ્લા બાદશાહ બહદુરશાહ જિઝર પાસે ક્ષણ બાદશાહનો ખિતાબ જ બાકી રહ્યો.

આવા અસ્થિરતાના વાતાવરણમાં અને માયકાંગલા શાસનકર્તાઓના રાજ્યમાં પીર મશાયખ (રહે.)ના પુત્રો, પૌત્રો કે પ્રપૌત્રો માટે ડરનું કાંઈ કારણ ન હતું..

(૬) જે બાદશાહ ઔરંગજેબે ફત્તાવા એ આલમગીરી લખાવી જે વિદ્શોમાં પાણ મશહૂર છે, તે શું પીર મશાયખ (રહે.)નું ખાનગી જીવન ન તપાસી શકે ? તક્કેયાની વાતને ત્રણસો વરસ પછી પ્રચારમાં લાવવામાં આવી છે.

(૭) આપના પૌત્ર સૈયદ દિવાનજી (રહે.)ના વંશમાં પીર અહમદ હુસેન ★ બિન હસન અલી સુધીના પરોએ આ કિલાબોને વિશ્વાસપાત્ર ગાળ્યું છે. વળી, પીર. અહમદ હુસેનના ત્રણમાંથી બે પુત્રો, પીર ગુલામઅલી અને પીર સિયાજ હુસેન આ કિલાબોને વિશ્વાસપાત્ર ગાળ્યુંને પોતાનો સુન્ની અકીદ્ય જહેર કર્યો છે અને તેમના વંશજો પાણ આજ સુધી તેજ સુન્ની અકીદા ઉપર છે.

આપ (રહે.)ના બીજા પૌત્ર સૈયદ સાહુલ્લાહ ઉર્દુ મીર બાબા (રહે.) ના વંશમાં તો બધાજ આજ સુધી આ કિલાબોને ભરોસાપાત્ર ગાળ્યે છે. ‘આપના વંશની બહુ મોટી બહુમતિ સુન્ની અકીદા ઉપર છે. અને આ કિલાબોને વિશ્વાસપાત્ર ગાળ્યે છે. તેમજ બાદશાહ ઔરંગજેબ ત્રણ સદી સુધી જીવન રહ્યા નથી.

★ હસનઅલી સગીરવયના હોવાથી તેમને જિલાક્ષત મળી શકે નહિ તેથી પીરાઈનો મતભેદ અહીંથી શરૂ થયો. જિલાક્ષત માટે પુનરવયના હોવું જરૂરી છે. હજ. મુહુમદ (સ.લ.) થી હજ. અલી કર્મલ્લાહે વજહહુએ જિલાક્ષત લીધી તેમની પછી અનુકૂમે શેખ તાજૂસ્સાલેહ સુધી બાવીસ પરોએ જિલાક્ષત મેળવી. પચીસમાં ક્રમે શેખ તાજૂસ્સાલેહથી એક પરહેજગાર શેખજાદાએ જિલાક્ષત લીધી અને તેમનાથી છબીસમાં ક્રમે પીર મશાયખ (રહે.) જિલાક્ષત લીધી. આ ક્રમમાં કોઈ સગીરવયની વ્યક્તિને જિલાક્ષત આપવામાં આવી નથી.

(૮) સાંભળો ! આપ (રહે.) કૃમાવે છે

(અ) કે ક્રમ તો સાબિત દીનમાં ધરના,

એક જીવ જ્યું સો, હિંદા રે કરના,

જો હોવે લાખ જીયા તો વાસે દીજે,

તો એક રે જીવની ના લોભ રે ક્રીજે

(ક્રિબ્લ ઠંડા)

(બ) હક દુઃપાયે બિના મરના, ભલા દીન કાજ રે,

રજે તું દુન્યા કેરી કરે લાજ રે.

(ક્રિબ્લ ગંગામ)

(ક) સદી સંખે સાટે, દીન કરો ઘારા,

અને પગ તો મારો ખૂલ કર્ણે કરારા.

જો કુગર ખસે પાણ પગના ખસાવે,

સદી દીન મોમિન અયસા રે લાવે.

(ક્રિબ્લ ગંગામ)

(દીનમાં સાબિત ક્રમ રહે.)

એક જીવ છે તેને દીન પર શીદા કરો.

અગર લાખ જીવ હોય તો તેમને દીન પર વારી દઈએ, તો

એક જીવનો લોભ શું કામ કરવો.)

(દીન માટે હક દુઃપાવવા કરતાં મરવું ભલું. દીનના મામલામાં

દુનિયાની લાજ રાખવી નહિ)

દીનને માથા સાટે ઘારોણી કરો અને દીનમાં કદમોને મજબૂતીથી

મુશ્કો. કુગર ભલે ખસી જ્યા પાણ પગ ન ડો એ રીતે દીન

પર ચાલો.

હક ધૂપાવવા કરતાં મરવું ભલું એમ કહેનાર તક્યો સ્વીકારે ખરા ? અગર દીન માટે જીવ દેવાનું લખ્યું તો બીજનો તક્યો ખોટો પડે છે.

પીર મશાયજે (રહે.) જીવ આપ્યો નહિ. કેમકે ડર હતો જ નહિ અને ડર વિના લખેલું સ્વયંસ્કૃતિં છે.

(૮) જે સિલસિલામાં આપ • બૈઅત થયા છે તેમાં હજ. ખાજા દ્વારા ગંજશકર (રહે.) અને ખાજા મોઈનુદીન ચિંતા (રહે.) અજમેરી આવી જાય છે. તેમનો ★ સુન્ની અકીદી જગાજાહેર છે.

• આપ (રહે.) સૈયદથી કે વંશથી નહિ પણ એક પરહેજગાર શેખજાદથી ઉપર વર્ગન મુજબના સિલસિલાથી બૈઅત થયા હતા. હજ. અલી (રજી) થી હજ ખાજા હસન બસરી (રહે.) એ જિલાક્ષત લીધી અને ત્યાંથી હજ. દ્વારા ગંજશકર (રહે.) સુધીના પારોએ અનુકૂમે તેમના પારોથી જિલાક્ષત મેળવી, અને ત્યાંથી શેખ યુસૂફ સુધીના પારોએ અનુકૂમે તેમના પિતાઓથી, અને શેખ હડુને તેમના ભાઈ શેખ યુસૂફથી, અને ત્યાંથી શેખ ઈયાહીમ સુધીના પારોએ અનુકૂમે તેમના પિતાઓથી, અને ત્યાંથી પીરમશાયજ (રહે.) સુધીના પારોએ અનુકૂમે તેમના પારોથી જિલાક્ષત મેળવી છે.

પરહેજગારી અને જિલાક્ષતનો ભાર ઉપાડવાનાં લક્ષ્યાં હોય તો બેટાને કે ભાઈને જિલાક્ષત મળી શકે. ઉપરના સિલસિલામાં હજ. અલી (રજી)નો વંશ ચાલુ હોવા ધ્યાન જિલાક્ષત વંશ પરંપરાથી અપાઈ નથી. જિલાક્ષત આપવામાં લક્ષ્યાં જોવાય છે, વંશ નહિ.

* સુન્ની અકીદાના પારોના સિલસિલામાં બૈઅત થવાથી આપ (રહે.)નો અકીદી કોઈ પણ સમજી શકે છે.

(૧૦) અગર પીર મશાયજે (રહે.) ઈયથ વિરુદ્ધ કિનાબો લખી હોય તો તેમની કિનાબોમાં ટીકાતમક તાના માર્યા ન હોત, અથવા તેમ કરવામાં હળવાશ રાખી હોત. નીચેની કદીયો ના હળવા નમૂત્તા તેના પુરા બયાનના પૂર્વીપર સંબંધ સાથે વાંચો.

અલ્લાહ નબીકું ખલેકે, તોહમત લગાઈ જાનરે, તોહમત લગાઈ જાના;
તો મંય ને હું ઉમ્મતિ ઉસકા, સહીકર મુજે માનરે, સહી કર મુજે માન
(કિનાબ, નૂરનામા)

કુદ કુદ મરો, નિસ્દીન જલો, દીન તો ધૂપનેદ્યા નહીં,
લાઘનત લાગી તમના, એ બાત હ્ય સાચી કહી.
(કિનાબ, મેઘરાજ નામા)

તો નસતાન તેહીક જાવે રે તમારા,
હમારે દીન કુ હ્ય અલ્લાહજ આધારા.

(કિનાબ, નૂરનામા)

(૧૧) તક્યો કરનરે તો સમય સુયક્તનાથી સમય સંભાળી લેવાનો હોય છે. તેને ઊડા અભ્યાસની શી જરૂર ?
આપ (રહે.) લખે છે.

તો સુનો રે મુરીયો, જો હો રે મેરે, મંય તેહીક કર લિખતા હું બુગીયો સરેરે.
મંય કહી જાણ્યો એ કર બયાન હું કસ્તા, મંય તેહીક કીયે બિના એક બોલ નાંદી લિખતા.

(કિનાબ, ઈબાદત)

ઉપરાંત આપે તો દીનનું નુકશાન ન થાય અને બિસદાનો એક બોલ પણ જેમાં ન આવે તેવું દિવાન પુરું થાય તેવી દુઆ માગી છે.

થા ઈલાહી, મૈરા કર પુરા ઉમેદ,
પુરા 'દીવાન' હોનેકા મૈરા ઉમેદ કા લેદા.

શબ દિલ ઈસ બેદ્કા એતા હૃદ ચાહવે,
કુરે તરે રે કરમણું પુરા 'દીવાન' લખાવે.
ભી દિલ ઉમેદ એતા હૃદ ચાતા રે,
બંદા હૃદ જર્દાં આજિજ જાતા રે.

દીવાન પુરા સંબ એ લખાવે રે,
ધોદાનું ડેરા બોલના આવે રે.

નુકશાન હોવે ના કુછ રાડા ડેરા રે,
ઉમેદ પુરા હું કર સવેરા રે.
(કિસાબ, વિસાલનામા)

(ક) હોસ્ની મોહમ્મદ દીન હો ડેરા
શરમ તું રાજે ખાલિક મેરી.

મોહમ્મદ મુસ્તુષા હૃદ સ્સૂલ મેરા
ઓનું દીન કાજ ગૃહ બોલા મે બહોતેરા

તરે બધીમે મંય ફરેબ રે કીતા,
સો દીન નબી કાજ મંય સાહી ચંત દીતા.

કાદ્વિલા રે દેખા જબ દૂબતા સારા
તો બહોત ગૃહ મંય બોલા દીનકે આધારા.

ફરેબ રે કીતા કુછ બાકી મંય ના રાખી,
તુજસ્સુ ના દુપ્પા વે બાત ખોલ તો દાખી.

બખરન હારા વે તું ખાલિક મેરા
બંદા હું ગુનેગાર હુવા તેરા રે બહોતેરા.

બખરનહારા તરે કરમ તું સાંઠી,
હિસાબ અદલકે મુજબ ધૂકદે નાંઠી.

જુદા ક રજ મુરી મરી મારી મુદ
નાના કાદ્વિલા હોનેકા મારી મારી
નાના ક રજ મુરી મરી મારી મુદ
નાના ક રજ મુરી મરી મારી મારી

નિસ્ફલ નાના મારી મારી મારી
નાના ક રજ મુરી મરી મારી મુદ
નાના ક રજ મુરી મરી મારી મારી

નાના ક રજ મુરી મરી મારી મારી
નાના ક રજ મુરી મરી મારી મારી

હે અલ્લાહ ! નબી (સ..લ.)ના દીનની નિસબતથી તું મારી
લાજ રાખજે.

મુહુમ્મદ મુસ્તુષા (સ.લ.) અમારા સ્સૂલ છે.
એમના દીન કાજે હું બહુજ ગૃહ બોલ્યો છું.

નબી (સ.લ.)ના દીન કાજે મે
તારા બંદાઓમાં ફરેબ કરવાનું કર્યુ છે.

જ્યારે પુરા કાદ્વિલાને મે * દૂબતો જોયો તો
દીન કાજે હું બહુજ ગૃહ બોલ્યો છું.

દીન કાજે ફરેબ કરવામાં મે કાંઈ બાકી રાખ્યું નથી, અને તે
તારાથી દુપું નથી અને મે તે વાત ખોલી દેખાડી છે.

તું મારો ખાલિક, છે માટે મને બકી દેનાર છે, અને હું
તારે ગુનેગાર બધી છું.

તું તારા કરમથી બજો છે, નહિ તો
હિસાબના દીને ક્રોધનો ધૂકારો નથી.

દેસની મોહમદ મુસ્તિકા કે દીના,
બખ્શા રે ખાલિક જે ગુનાધ મે કીના.
(બયાન રૂપ નૂંનામા)

* રૂબતો કાફલો મુદ્દા નં. ૧૧ (૩-૪)માં બતાવ્યો છે.

જ્યસી એહ્યા ઉલ ઉલૂમ હ્ય રે નામા,
ઈમામ ગિજાલીને લખીયા રે કામા.
અને યું લિખા હ્ય ઉસ જ્ઞાબ રે માંડા,
કે જ્ઞાબ એ છો અવર કામ રે નાંધા.

જો રે કભી દુરીજન જ્ઞાબાં લંટાવે,
અને એહ્યા ઉલ ઉલૂમ ધાં જો પાવે.
તો સૂસ્ત ના હોવે કભી મુખિનો કા દીના,
બહોત દીનકી હીક્જ જ્ઞાબ રે મના.

ઈમામ ગિજાલીને યું હ્ય રે લિખિયા,
જે એહ્યાઉલ ઉલૂમ હ્ય વયસી કર સિખિયા.
મુજબે ઉમેદભી અયસી દે ઈલાહી,
બેદ સબ તેરે પાવે તુજ્યુ બડાહી.
ઓનું તો અરબી હ્ય લિખી જબાના,
દ્વિવાન મંય લિખતા હું ગુજરી જબાના.
(બયાન રૂપ નૂંનામા)

મંય ચાહું દ્વિવાન એ અયસા રે બનાવા,
કે મેરે રે મુરીદ કા હોવે રે ભાવા.
ઓર દેખને કી ઉસે હાજન ના રેહોવે,
દીનકી હીક્જ સબ ઉસ માહોથી લેવે.
(બયાન-રૂપ નૂંનામા)

સૈયદ પીરમશાયખ (રહે.) લખે છે :

તો દેખો રે ક્યસા મુજે ઈલ્મ હ્ય દીતા,
કે જ્યસે રે નામસુ મુજે મશાયખ કીતા,
ઉસકી રે નિશાની તમે દેખો રે નયના,
જાહિર કું ક્યા કું લિખકર રે કેણા.

હે ખાલિક ! મુહમદ મુસ્તિકા (સ.લ.) દીનની નિસળતે મે જે
ગુનાધ કર્યો છે તેને તું બખ્શી હે.

“એહ્યાઉલ ઉલૂમ” નામે ઈમામ ગિજાલી (રહે.) એ
જ્ઞાબ લખી છે તેમાં છે કે તે જ્ઞાબ હોય તો બાજુ
જ્ઞાબની જરૂર પડે નહિ.

જો ક્રેદ દુરુમન જ્ઞાબો લૂટ અને એહ્યા ઉલ ઉલૂમ રહી
જાય તો મુસલમાનોના દીનમાં કમજોરી ન આવે એવી
હીક્જ તે જ્ઞાબમાં છે.

ઈમામ ગિજાલી (રહે.) જેમ એહ્યાઉલ ઉલૂમ લખી છે,
તેમ હે અલ્લાહ ! તું પાગ મને પ્રેરણા આપ કે તારા બંદાઓ
(મારા લખાગમાંથી) તારાથી વડાઈ પામે.
ઈમામ ગિજાલી (રહે.) એ તે જ્ઞાબ
અરબીમાં લખી છે. અને હું તેવી જ જ્ઞાબ ગુજરાતીમાં
લખવા ચાહું દ્યુ.

(હું પાગ એતું જ દ્વિવાન બનાવવા ચાહું દ્યુ કે
મારા મુરીદિની જરૂર પુરી થાય અને દીનની બધી
હીક્જ તેઓ તેમાંથી મેળવે, અને બીજે ક્યાંય જોવાની
તેમને હાજન રહે નહિ)

જુઓ તો! મને અલ્લાહે કેનું ઈલ્મ આપ્યુ છે અને મને
મશાયખ બનાવ્યો છે. ઈલ્મની નિશાની તમે નજરે જુઓ.
જે જાહેર વાત છે. તેને લખીને શું કહેવું ?

બદ્ધીન દીન કાજ મુજ પાસ રે આવે,
અને અકીંદા હુંદેનું સહીકર લાવે,
તો કરમ રે અલ્લાહસુ કુદર ઉસકા જાવે,
અને દીન કેરી રાહા વે સહી રે પાવે.
પિછે હોવે શરાવક હિન્દુ કે મેહશરી,
કે હોવે રે મુનાહીક ટેળી મુમનો કેરી,
કે હોવે ઉસે મળીયા દીનકા ચોર,
તો કુદરભી ઉસકા તોડુ રે બહોનેરા.

શીયા મગજબકા જો ક્રી રે આવે,
તો સુન્ની હો કેરી રાહા વે પાવે,
ઈન્નાં રે સમજન હ્ય મુજ માહાં,
વે નબીજી દોસ્તી, મુજસ્તુ રે નાહાં,
જો જમીઅન દેવે સુરીજન મેરા,
તો ઉસકે કરમસ્તુ કહું મંય બહોનેરા.
(કુલામ)

(ધ) વળી પીરમશાયખ (રહે.) લખે છે :

કે ઈસરે મુલકમાં બહોન રાફી હ્ય રેહને,
વે ખલદ્ધ બદરાહી બાત હ્ય રેહને.
અને ગવારો હો સેતી મુજે પડ્યા હ્ય કામા,
વે મુજથી હ્ય દૂર રેહને કહી કહી ગામા.
રાફી ઓનું કું હ્ય બદરાહ આ કરને,
સો ફેરબ ખાનિર હ્ય ગામ ગામ ફસે.

હ્ય ગવાર્ણ રે જાતી જો મુમન રે કહેલાને,
વે ઈમામોકુ ઓર રીત કુદ્દ હ્ય રે ચાને.
વે ઈમામોકુ બેદમાં નાંદી રે ગાગુનાને,
જ્યસે ગંવાર હ્ય વયસે બાત મન રે લાને.

(મુહુર નમા)

નૂરનામા અને મહતુલનામાની ઉપરોક્ત કીયો જુઓ. આપ (રહે.) કહે છે કે ‘હે અલ્લાહ ! મુહંમદ (સ.લ.)ના
વસીલાથી તું મારી લાજ રાખજો.

ક્રેઈ બદ્ધીન સાચો અકીંદા શોધવા
મારી પાસે આવે તો અલ્લાહના
કરમથી તેનું કુદ જતું રહે
અને દીનની સાચી રાહ મેળવે.
પદી તે હિન્દુ હોય, શ્રાવક હોય,
મહેશ્વરી હોય કે પદી મુનાહીક
મુમનોની ટેળી હોય, તેમના
દિલમાં દીનનો ચોર વસેલો હોય યા દીનનો ચોર તેમને ફેરખવા
મળ્યો હોય તો તેનું બધું જ કુદ તોડી નાખું.

શીયા મગજબનો ક્રેઈ મારી પાસે આવે તો મારા
થકી તે સુન્નીની રાહ પામે એટલી તો સમજાગુ
મારામાં છે. અને મારી આ ખૂબી નબી (સ.લ.)ની
મહોષ્ટબન થકી છે, મારાથી નહિ.

જો અલ્લાહ મને શાંતિ આપે તો
અલ્લાહના કરમથી ધારું ધારું કહી બતાતું.

આ મુલક માં બહુજ રાફીઓ રહે છે અને
લોકોને બદરાહી વાતો કહે છે. દૂર ગામડાઓમાં રહેના
ગમાર મુરીદીથી મારે પનારો પડ્યો છે, અને તેમને
રાફીયો બદ રાહ કરે છે અને
ફેરબ કરવા ગામે ગામ ફેરે છે.

આ ગમારો મુમનો છે.
અને તેઓ ઈમામોને બીજી રીતે ચાહે છે.
તેઓ ઈમામોને અલ્લાહના બંદ ગાગુના નથી.
આ ગમારો જેવા છે તેવી વાતો મનમાં લાવે છે.

આ ઝુઠ તે ઝુઠ નથી જેને શરિએતે હરામ કર્યું છે. દેરક અવલિયા અલ્લાહ મસ્લેહન ખાતર પરિસ્થિતિ મુજબ કુનેહ ભરી વાત કરી હોય તેને પણ ગુનાહભરી દેણિથી મૂલવે છે. બુગુર્ગો પોતાને ગુનાહગાર, ફેરબી અને ના ફરમાન ગાળાવી આજુજિ કરતા આવ્યા છે અને અલ્લાહથી માર્દી ચાહતા આવ્યા છે. નૂરનામા આપની પહેલી કિનાબ છે જેને આજુજિના શબ્દોથી શરૂ કરી છે. આપ (રહે.) પહેલી કિનાબમાં આમ લખ્યું છે, છેલ્લી કિનાબમાં નહિ જેનાથી આ આજુજિને પ્રમાણ ગણી લેવાય. રહુએતની કિનાબમાં આ શબ્દો અગ્ર હીક્ઝ હેત તો ધારી મોટી જમાત આપની બધીજ કિનાબોને પ્રારંભે જ ફળાવી દેત. પરંતુ ઉલટાનું આ કિનાબોની અસંખ્ય નકલો લખાઈને ગામે ગામ ચાહના મેળવી અને આજ સુધી કલમી કિનાબોના સ્વરૂપમાં મળી રહી છે.

પ્રથમ કિનાબમાં જ આપે ઉપરોક્ત ક્રીઓ તક્યા રૂપે લખી હોય તો બાદશાહ ઔરંગજેબ જેને કહેવાતો કિનાબો લખાવનાર ગણવામાં આવે છે. તે પીરમશાયખ (રહે.)ને છેડ ખરો ? શું આ કિનાબને તે બાકી રહેવા દે ખરો ? અને તેમને બીજી કિનાબો શરૂ કરવા દે ખરો ?

આપની આ આજુજિને ડેટલકે તક્યાનું સ્વરૂપ આપવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. તેર કિનાબોમાં ક્રયાંય પણ આવા શબ્દો મળતા નથી, બલે તક્યાના રદ બહુજ જગ્યાએ છે.

બદ્દીન લોકો હક રાહથી વિમુખ થઈ ગયેલા તેમને પોતાની તરફ આકર્ષવા માટે મસ્લેહનથી ડેટલીક વાતો બતાવી હોય તે સ્વાભાવિક છે. પણ આવી વાતો દીનના અકાઈદ અને મસાઈલની તો ન જ હોય, પણ વ્યવહારિક વાતો જેવી કે સમજાવટ, ખુલાસા વિ. મારુસની અહુગુશક્ઝ મુજબના આપેલા હોઈ શકે. અગર અકાઈદ અને મસાઈલને ફેર્વી બતાવ્યા હોય તો દીનની મૂળ વાત ખતમ થઈ જાય છે. અહીંથા તો આપે (રહે.) અકાઈદ અને મસાઈલોનું બયાન બધીજ કિનાબોમાં બરાબર ચુસ્ત રીતે સુની અકાઈદનું આપ્યું છે.

આમ કરવાના કારણો આપે મહતુલનામામાં આયાં છે. આપ કહે છે કે અલ્લાહે મને ઈલમ આપીને મશાયખ બનાવ્યો છે. કોઈ બદ્દીન, છિંદુ, મહેશ્વરી, શ્રાવક, મુનાદ્ધિક મુમન કે શીયા મજહબનો મારી પાસે આવે તો હક રાહ મેળવે એવી મારામાં નથી (સ.લ.)ના ઘારા-વસીલાથી સમજાગું છે. અને મને શાંતિ મળો તો ધારું ધારું કહી બતાવું.

આપના જમાનામાં ગુજરાતનમાં મોમિન ડેમ રાફીયાત શીયાઈયત, સતપંથ વિ. પંથોની અસર તળે આવી ગઈ હતી અને અવતારને પણ માનતી હતી. સાથે સાથે પ્રાવકો હિન્દુઓ અને મહેશ્વરીઓ વિ.નો તેમની ઉપર પ્રભાવ હતો. તેઓ તેમના મતનો મોમિનોમાં પ્રચાર કરવા ગામે ગામ ફરતા હતા. રાફીયો ઈમામોને માનવામાં રિઝિની કલા સુધી તેમને પહોંચાડી દેતા, અને લોકો તેમની વાતોમાં આવી જતા.

આવી ડેમને દીન તરફ વાળવા માટે દીનના ઈલમ ઉપરાંત વ્યવહારિક મસ્લેહનો અત્યંત જરૂરી હોય, અને તે કારણે આપે તેમને દીન તરફ પાછા ફરવા માટે તરફ તરફના વ્યવહારિક તરીકા અપનાવ્યા હોય, અથવા ખુલાસાઓ આપ્યાં હોય તે બનવા જોગ છે. કારણકે જાહીલ લોકો અકલતી અને બંધ બેસતી દલીલોને વધારે સમજતા અને મહત્વ આપતા હોય છે.

આપ (રહે.) નૂરનામાં લખે છે કે કંઈ જૂહ કહ્યું છે તે મુહંમદ (સ.લ.)ના દીન માટે ઝૂલતા કાશલાને બચાવવા કહ્યું છે. ઝૂલતા કાશલાને બચાવવા હીક્ઝ જાહેર કરી દેવી પડે. તક્યાથી મૂળ હીક્ઝને ફેર્વી બતાવી લખવામાં આવે તો કાશલો તો વધારે ઝૂલી જાય. આપે (રહે.) ઝૂલતા કાશલાને બચાવવા તેમની કિનાબોમાં સપણ હીક્ઝો લખી દીધી

છ. આપ લખે છે : “તારા બંદાઓમાં ફેલ કર્યો છે.” જ્ઞાન વૈજ્ઞાનિક માણસને અલગ કરી દીન પર લાવવા માટે કુનેહ વાપરવી પડી પણ હોય. આપે દીનમાં ફેલ કર્યાનું ક્યાંય પણ કહ્યું નથી, પણ દીનના આધાર માટે એટલેકે દીન પર વેક્ઝને જેચવા માટે બંદાઓમાં આમ કર્યાનું કહ્યું છે.

તક્ષયાના ૨૬ના ઉપરોક્ત મુદ્દાઓને ધ્યાનમાં લઈએ તો તક્ષ્યો ટક્ટો નથી. પણ, આ મુદ્દામાં નૂરનામાનાં બયાનોને, તક્ષયાની વાત કરનારાઓ માટે ઘડીકવાર માટે સ્વીકારી લેવામાં આવે તો પણ આ વિષે બે વાતો સમજવા જેવી છે.

(૧) અગર પીર મશાયખ (રહે.)એ તક્ષ્યો કરી સુની અકીદાનાં બયાનો અને મસાલા લખ્યા જ હોય, અને આપનો મસલક (પથ) કહેવાતો બીજો મસલક હોય તો આપે (રહે.) તે મસલકનાં કોઈ બયાનો, અકીદાની સમજ, મસાઈલ વિ. લખ્યા હોય તો તેને કલમી ડિનાયોમાંથી શોધીને કોઈ બનાવી શક્તાનું નથી. અરે... ક્રિાબ નહિ, બયાન નહિ, પણ વિ. લખ્યા હોય તો તેને કલમી ડિનાયોમાંથી શોધીને કોઈ બનાવી શક્તાનું નથી. એરે... ક્રિાબ નહિ, બયાન નહિ, પણ એકજ કરી શોધી બનાવો જે શીથા મસલકની તરફેણગમાં પીર મશાયખ (રહે.) નરકથી હોય ! શું આપે (રહે.) આપના એકજ કરી શોધી બનાવો રાખ્યું ? આપના ધરાનામાં અગર તે પડ્યું હોય તો પાછળથી, જીવન દરમ્યાન તે બધું જ (અગર હોય તો) દબાવી રાખ્યું ? આપના ધરાનામાં અગર તે પડ્યું હોય તો પાછળથી, કહેવાના પ્રનિકૂળ સંજોગો બાદ, અનુકૂળ સંજોગમાં આપના વારસદારો પાસેથી અત્યાર સુધીમાં બહાર નીકળ્યું જ નથી ? કહેવાના પ્રનિકૂળ સંજોગો બાદ, અનુકૂળ સંજોગમાં આપના વારસદારો પાસેથી અત્યાર સુધીમાં બહાર નીકળ્યું જ નથી ? એવું કહેવાતા મસલકનું ઈલ્મ શોધી લેજો એવું ધ્યાન રીતે આપે (રહે.) કે આપના વંશજોએ ક્યાંય લખ્યું હોય આલીમો પાસેથી કહેવાતા મસલકનું ઈલ્મ શોધી લેજો એવું ધ્યાન રીતે આપે (રહે.) કે ઈલ્મના દીનની સંઘર્ષી ક્રિાબો નાણી કરી દે, અને ઈલ્મ એહ્યા ઉલ ઉલૂમ બાકી રહે તો દીનમાં કમજોરી આવે નહિ.

આપ (રહે.) કહે છે કે ઈમામ ગિજાલી (રહે.)નું એહ્યા ઉલ ઉલૂમ એવું ઈલ્મ છે કે તે ઈલ્મ છે બીજા ઈલ્મની જરૂરત રહે નહિ, એવું પરિપૂર્ણ એ ઈલ્મ છે. કોઈ દુઃમન દીનની સંઘર્ષી ક્રિાબો નાણી કરી દે, અને ઈલ્મ એહ્યા ઉલ ઉલૂમ બાકી રહે તો દીનની કમજોરી આવે નહિ.

આપ (રહે.) કહે છે કે ઈમામ ગિજાલી (રહે.)ના એહ્યા ઉલ ઉલૂમ જેવું જ દિવાન હું ગુજરાતીમાં બનાવવા ચાહું દું કે જેમાંથી મારા મુરીદી દીનની બધી જ હીક્ક મેળવે.

જે જ્યસા રે કરસી, લેખા વયસા ભરસી,

કોઈ ક્રીસી કે સાટે, ના અજાબમાં પડશી (મજૂલનામા)

(જેઓ જેવું કરશો તેવું તેઓ ભરશો.

કોઈના બદલે કોઈ અજાબમાં પડ્યો નહિ.)

જેને જે મજહબ પાળવો હોય તે પાળો. આદમ (અ.સ.)નો બધોજ વંશ ક્યાં ઈસ્લામ પર છે ? અને મુહંમદ (સ.લ.)ની ઉમ્મત પણ ક્યાં એક હિસ્ક ઉપર છે ? પણ, મશાયખ પીર (રહે.)નો મજહબ પાળવો હોય અને મશાયખી જ રહેવું હોય તો તેની હીક્કોનો અને આપ (રહે.)ની બધીજ ક્રિાબોનો અભ્યાસ કરી દેવો જોઈએ.

હીસે કુદ્દસી છે કે ‘દુનિયા અલ્લાહનું કુટુંબ છે.’ એટલે નોખા પંથ દ્વારા માનવી અને મખલુકના સંબંધીમાં કહવાશ ન હોવી જોઈએ, ભાઈયારો રાખીને વિચારોની આપવે કર્યી એજ શ્રેષ્ઠ માર્ગ છે. દુઃમની કે દબાગુ કોઈને બદલી શક્તાનું નથી. પોતાના અમલ અને અખલાક જ શ્રેષ્ઠ તલ્લીગ છે.

(૪) ઈલમ

કુરાન ઈલમનો દરિયો છે. તેને સમજવા અરબી ભાષાં શીખવી જોઈએ અથવા નિષ્ગતાનો એ કોઈ પણ ભાષામાં લખેલી તહ્સીર જાગુવી જરૂરી છે. કુરાન પછી દીની ઈલમના ઓટો એહેલે સુન્નત નજીક હ્યાસ (સુન્નત) ઈજમા અને ક્યાસ (બ્રેક બુદ્ધિ) છે. તે વખતની અરબી ઉર્ડુ ન જાળુનાર કેમને જરૂરિયાને દીનનું ઈલમ આપે (રહે.) આપ્યું, જેથી કેમ ગુમરાહ થાય નહિ અને સામાન્ય જંગીમાં દીન માટે કોઈ જાણકાર પાસે દેડી જવું પડે પણ નહિ. તેમ ધ્યાં, દીન માટે અલગ મહેનતની જરૂર છે જ. કારણ કે કુરાનનું ઈલમ અને હ્યાસની બધી જ ક્રિતાબોનું તથા શીકાહનું ઈલમ પીરમશાયખ (રહે.)ની ક્રિતાબોમાંથી બધું જ મળશે નહિ. ઘણું ઈલમ ઉર્દૂમાં ભાષાંતરિત થયેલું હોવાથી મદરસાઓમાં ઉર્ડુ અને અરબી શીખવવા ખાસ મહેનત કરવી જોઈએ.

પીર મશાયખ (રહે.) જેટલું આપ્યું છે તેટલું જ દીની ઈલમ છે એમ સમજવું નહિ. કોઈ આતીમ બધું ઈલમ એકી સાથે પીરસી રહે નહિ.

આપ (રહે.) ઈલમાવે છે :

જેતા જેતા જરૂરી કા કામારે, તમે સૂનો રે.
દ્રુંને લિખા ઈસ કામારે, તમે સૂનો રે.
મસલે સબ ના લખાએ રે, તમે સૂનો રે.
જરૂર થે લિખે માણે આયે રે, તમે સૂનો રે.

સબ લીખને જો ચાતા રે, તમે સૂનો રે.
લિખ લિખ ઉમર ગમાતા રે, તમે સૂનો રે.
તો ભી ના છેહ સબ આતા રે, તમે સૂનો રે.
પિછે પઢાભી ના જાતા રે, તમે સૂનો રે.
(ક્રિબ ઈન્જા)

(જેટલાં જેટલાં જરૂરી કામો છે તે અહીંયા લખ્યા છે. બધા મસઅલા લખ્યા નથી, પણ જરૂરત હતી એટલાં જ લખ્યા છે. બધું જ લખવા ચાહેને તો મારી ઉમર પૂરી થઈ જને તો પણ લખવાનો છેઠે ન આવતે, અને પછી પઢી પણ ન શકતે.)

માટે આપણને જેટલું મળ્યું છે તેટલું પણ સ્વીકારી લઈએ તો જરૂરિયાને દીન સંતોષાઈ જરો. જુઓ, આપ (રહે.) શું કહે છે :

મે ચાહું 'દીવાન'એ અયસારે બનાવા,
કે મરે રે મુરીદ કા પૂરા હોવે રે ભાવા.

અવર દેખને કી ઉસે હાજત ના રેવે
દીનકી હીક્ક સબ ઉસમાંથી લેવે (ક્રિબ, નૂનામા)

હું એવું દ્વિવાન બનાવવા ચાહું હું કે મારા મુરીદિની દીની જરૂરત પૂરી થાય અને તેમને બીજી જગ્યાએ જોવાની જરૂરત ન પડે, અને દીનની બધી હીક્ક તેઓ આ દ્વિવાનમાંથી મેળવે.)

જે કોઈ વધુ નહી કરે, અને ફક્ત આ ક્રિતાબોને જ સમજુને તે ઉપર અમલ કરશે, તે ગુમરાહ નહી થાય અને અકાઈ સુન્નત ઉપર ટી શકશે. એહેલે સુન્નતના કીઠો કુરાન તથા હ્યાસની છ ક્રિતાબો બુખારી, મુસિલમ, અબુ દાઉદ, તીરમીઝ, નસઈ અને ઈજને માજાશરીઝ પર આધાર વધુ રાજે છે, જેનો ઉત્તેખ પણ પીર મશાયખ (રહે.) એ કર્યો છે. જુઓ :

અરે હીસાં કીયા જિાબાં પઢિયાં, જેનું રાવી કે નામાં
અરે હીસ કે કેનારે તે જાને, છષુ જિાબ ઠામા

અરે હીસાં જેને નબીજી આખી, સહી કે હે કેલાઈ;
અરે અન કે નામ તે પઢ પઢ જ્ઞાને, જિાબ છ લખાઈ

(૨/૩-૧૯૭૫/૧૫૫ ઈમાન ભાગ-૨)

(પીર મશાયખ (રહે.) જોઈ હીસો બયાન કરનાર મુનાઈકિને ક્રે છે કે તું જે હીસો પદી સંભળાવે છે તે કઈ જિતાઓમાંથી પદી છે ? તેના રાવી કોણ છે તે બતાવ ? હીસની છ જિતાઓમાં રાવીઓનાં નામ છે તેની તો તેને ખબર છે જ. નબી (સ.અ.વ.)ની સહીહ હીસો અને બયાન કરનારના નામો છ જિતાઓમાં છે તેની પણ તેને ખબર છે.)

(૫) ભાષાંતર :

પીર મશાયખે (રહે.) બયાન કરેલી હીસોનો શબ્દાર્થ કરી (પંજિ) વાર સમજાવવો અધરો છે. કારણકે, આપે કાચમય શૈલીમાં લખ્યું છે. એટલે તાલ મેળવવા વધારાના શબ્દો આવે જ. કરીઓ ઉપર નીચે થાય, કરીઓ બેલાય, શબ્દો આગળ પાદ્યા થાય. તેમજ ચાર પાંચ કરીઓ એક સાથે સમજવી પડે. વળી, આપે હીસોના બયાનો વચ્ચે શીખામાણો આપી છે.. અને સમજ્ઞાની પણ મૂકી છે, તેથી આ બધું અલગ ન પાડી શકાય, તેમજ અરબીના પારિબાષિક શબ્દોનો સંપૂર્ણ અવેજણો શબ્દ ન મળી શક. ક્રેટ જયાએ હીસના વર્ગનો ટુકાવીને નાના વક્ય કે વક્ષ્યોમાં લખ્યા છે જેથી મૂળ અરબી હીસના ક્રેટ શબ્દો ગુજરાતી બયાનમાં ધૂટી જાય છે. જે ભાષાંતરમાં ન આવી શકે. આ બધાયને લિધે હીસોના ભાષાંતરે ભાવાર્થ ગણવો લિધિત છે. જેને શબ્દાર્થ જોઈનો હોય તેણે હવાલા જોઈન મૂળ અરબી જિતાઓ જોઈ લેવી. તેમ ધાં કરી વાર ભાષાંતરની કોશિષ કરી છે. અને ભાષાંતરે ઉર્દૂ પ્રભાવવાળું બનતું અટકાવવા પ્રયત્ન કર્યો જેથી ગુજરાતી વાંચક જલદી સમજ શકે. સાથે સાથે વિજ્ઞતાભર્યા ગુજરાતી શબ્દો મુક્વાનું પણ ટાળવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. ભાષાંતર ક્રદ્ધનું ન થાય તે માટે કરી વાર ભાષાંતર પર સંયમ રાખ્યો છે.

(૬) રાગ

ઇસ્લામ લાવ્યા પદી કોમની જીવન પદ્ધતિ તેમના જુના ધર્મ અને સમાજ આધારિત રહી ગઈ હતી, અને તેઓમાં ગ્રામ્ય જીવનમાં રાગથી ગાવાની પ્રથા હતી, એટલે તેમને રાગ આપવાનું આપ (રહે.) ને આપને મુનાસિબ લાગ્યું હોય, જેથી રાગ ગાતાં ગાતાં હીકન દ્વિલમાં ઉત્તરે, અને થયું પણ એમજ. વળી તે સમયે ઈલ્મને રાગમાં આપવું વધારે ઉપયોગી નીવક્તું હોય.

(૭) ભાષા

પીર મશાયખ (રહે.)ની ભાષા ઉર્ડૂ હતી. તેમણે તેને ગુર્જરી ભાષામાં લખવી શરૂ કરી. સતરમી ઈસ્વી સદીમાં ઉર્ડૂ ઉપર હિની અને હેદરાબાદી (દ્વિલાઙુ) ઉર્ડૂ તથા શરસી શૈલીનો પ્રભાવ હો. દા.ત. ઉર્ડૂ ‘તેરનું તુઝ, ‘સે’નું ‘સેતી’ તેશનું ‘તમન’ અને ‘હમ’નું ‘હમના’ એ હેદરાબાદી ઉર્ડૂ બોલીની શૈલી હતી. જેમકે, ‘ખૂદાસે ડર’ ને બદલે ‘ખૂદા સૂ ડર’ એવા શબ્દો વપરાતા.

વળી, ઉર્ડૂને ગુજરાતીમાં લખતાં શબ્દોનો અપખંશ થયો. અવિકસિત ગુજરાતી અને ઉર્ડૂમાં બીજી ભાષાના શબ્દો આવકાર પામતા (આજની ઉર્ડૂ ભાષા ઉપર શરસીનો પ્રભાવ જાગાય છે.) તેથી આપની ભાષામાં અન્યભાષાના શબ્દો

આવે છે. ઉર્દુ માતૃભાષી વજિ ગુજરાતી લખે અને બોલે એ રીતે જ્ઞાનોનું વાંચન શરૂ કરો અને શરૂ ઉર્દુ છે કે ગુજરાતી, જે લાગતો હોય તે તરફ જોયવાનો પ્રયત્ન કરો તો સમજવામાં આસાની થશે.

(૮) પદ્ધતિ

પીર મશાયખ (રહે.)ની સંબોધન પદ્ધતિ મજલીરામાં થતાં સંબોધનો (જિતાબ) જેવી છે. આપની વાત માનનારાઓને ‘સાંભળો જીવ ! સાંભળો વીર’, દીન કે ભાઈ,’ ‘વીરા દીન કે,’ ‘બેટ રખે,’ ‘મૂમિન સૂનો વીરા’ જેવો સંબોધનો કર્યા છે. જ્યાં મોમિન શરૂ લખ્યો છે ત્યાં મુસલમાન પણ સમજવું. કેમ કે, મોમિન શરૂ અધિક ફરમાબરદારી (આજ્ઞાપાલન) માટેનો શરૂ છે. મોમિન નામ વ્યવહારમાં આવવા પછી પણ તોમમાં મુનાફ્ઝી અને પંથ બદલનારા ગુમરાહે થયા, પણ જમાતી નામ ‘મોમિન’ રહ્યું એટલે ‘મુનાફ્ઝી મુમિન કી ટેવીા’, ‘સુનસુન ગાંધીલ,’ ‘સુન તુ દીન કે ચોરા’, ‘ફુટ મુનાફ્ઝી બાપડે’ અને ‘મુનાફ્ઝી મુમિના’ એવા શબ્દો પણ કહ્યા છે. બયાના અંતે બેચાર લાઈનમાં ટુંકસાર આપીને પછી રે તુઠી...કહીને આપે (રહે.) બાકીનું અલ્લાહેને હવાલે છે, એમ સમજાવવું છે.

આપે ક્રેદ એક વિષયનું બયાન બેચાર બયાનોમાં વહેચ્યું છે., અને વચ્ચે પોતાની શીખામણો કે સમજૂતિઓ આપી છે. એટલે વિષય જ્યાંથી શરૂ થાય ત્યાંથી ધ્યાનમાં લઈ તેને સમજવો જોઈએ. વળી, આપે એક વાતને પાકી કરવા દ્વેહાવીને અલગ અલગ રૂચનામાં સમજાવી છે, એટલે બે, ત્રણ કે વધુ કરીયોનું ભાષાંતર એક બે લીટીમાં પણ થઈ જાય છે.

(૯) દીનની વાત સાંભળવા વિષે

પીર મશાયખ (રહે.) દીનની વાત સાંભળવા ઉપર ભાર મૂલ્યો છે, એટલે ક્રેદ બયાન સાંભળવાની તકીદથી ખાલી નથી. દીનની વાત સામે જૂઓ, ક્રેનાર સામે નહિ. દિલમાંથી પૂર્વગ્રહો દૂર કરીને ઈલ્મની શોધમાં કરો. જૂઓ આપ (રહે.) દીનની વાત સાંભળવા વિષે શું કહે છે.

‘ઈમાન સુનતાં આવસી, નિરમલ કર જાત રે.’
 ‘સુને બિના કંદું મૂમિના, હેસે તેરી જાત રે.’
 ‘સુન સુન ઈમાન લાહેણી, એ મૂમિન ડેરી રીત રે.’
 ‘સુનતે મૂમિન દીનદ્દું થર રેંવે ઈમાન રે.’
 ‘સુને બિના દીનદું ખાના કંદું કર ભાય રે.’
 ‘સુને બિના હેતા મૂમિના તો ના રહેતી કાદ્ધિકી જાત રે.’

જ્ઞાનોની અસંખ્ય કરીયોમાંથી થોડીક જ અહીયા રજૂ કરી છે. તે ઉપરથી ઈમાનની વાત સાંભળવાનું મહત્વ સમજાય છે. ઈલ્મને તો કબર સુધી પણ મેળવવું જોઈએ. જે માણસ ઈલ્મ મેળવવા નિકળે છે તેના હકમાં દર્શિયાની માધ્યમીઓ પણ દુષ્ટાએ મગફેલ કરે છે અને દરિસ્તાઓ તેના રસ્તામાં પાંખો પ્રાસરે છે.

(૧૦) હ્યેસો

આપ (રહે.) લખે છે :

તો સુનો રે મુરીધી જે હોરે મેરે.
મંય તેજીક કર લિખતા હું બુગીયો સવેરે.

મંય કૃષી જગો દેખ કર, બયાન હું કરતા.
મંય તેજીક કીએ બીના, એક બોલ નાહી લિખતા.

(કિાબ ઈભાઈ)

પીર મશાયખે (રહે.) લખ્યા મુજબ તેમણે હ્યેસો મોઅતબર (ભરોસાપાત્ર) કિાબોમાંથી લીધી છે. આપે (રહે.) કિાબ ઈમાન ભાગ-૧ અને ઈમાન ભાગ-૨માં રિવાયત કરેલી હ્યેસો ‘મિશ્કત’ નામની કિાબમાંથી લીધી છે, પણ તેમની કિાબમાં તેના હવાલા આચ્ચા નથી જેની નોંધ જે તે બયાનના તરજુમા નીચે મુકી છે. અને હ્યેસનો પ્રકાર ‘મિશ્કતમાં’ જેવો બતાવ્યો હોય તે મુજબ નોંધમાં બતાવ્યો છે.

પહેલી અને બીજી હીજરી સદીમાં મુહુદીસો (હ્યેસના નિષૃગાંતો)એ તારણો કાઢીને હ્યેસ મજબુત છે કે કમજોર તે નકી કરી લીધું છે. અને હ્યેસો છ કિાબોમાં નોંધાઈ ગઈ છે. એટલે તે વિષે ચર્ચા કરવાની શક્તિમાં આપણો નથી. અહીંથી કષ્ટ સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે. કમજોર હ્યેસો અકાઈદ અને મસ્તાઈલના બયાનમાં ઉપયોગમાં લેવાતી નથી.

ઉત્માખ અને મુહુદીસીનની પરિભાષામાં નબીએ કરીમ (સ.લ.) ના ક્રોલ (ઇરશાદ-વાત), ફખલ (અમલ), સિસત (આદતો-વર્તીએનુંક), અહવાલ (જીંગીની હાલત અને વકેબાન-પ્રસંગો) અને તકરીર (આપ (સ.લ.) સમજ કાંઈ કામ કે વાત થવા પર આપે (સ.લ.) તે વિષે ચુપકીટી સેવી હોય)ના મજમુઆ (સંગ્રહ-સંચય)ને હ્યેસ કહે છે. હ્યેસના પ્રકારો મુહુદીસોએ વાગ્વિલા છે જે એક ઉત્તે વિષય છે. આપણે તો મુહુદીસોના હ્યેસનો વર્કિશણનું અનુકરણ કરવાનું છે.

(૧૧) શબ્દ સુચિ

સમજવા જેવા ટેટલાક શબ્દો જે શબ્દકોશમાં ન મળી શકે તેની સુચિ સાથે જ આપી છે. કિાબના વાંચન પહેલાં તેની ઉપર પણ નજર નાખી લો. ભાષાંતરમાં શબ્દોના સરળ અર્થ આચ્ચા છે જેથી બીજી શબ્દ સુચિ આપવી ન પડે. આ ઉપરાં કઠિન શબ્દોના અર્થ સાથે ડોસમાંજ આપી દીધા છે.

પાણાં વધી ન જાય તે માટે મારે કલમ થોભાવવી પડે છે. હું મારી જાતને મશાયખી સાહિત્યનો નિષૃગાન્ત માનતો નથી. મારી સમજ મુજબ મે ભાષાંતરનો પ્રયાસ કર્યો છે. તેમાં મારું જ્ઞાન અને આવક્ષણ ઓછાં સાબિત થઈ શકે છે. મારું તે તરફ કોઈ ધ્યાન દોરશે તો હું તમનો આભાર માનીશ.

એક હ્યેસનો ભાવર્થ છે કે અકલવાળો અને હોશિયાર કોણ ? ‘તે મારુસ જે દીનની સમજ ધરાવે છે.’ આ ટૂંકી હ્યેસ આપણી આંખો ખોલનાર છે. ઈમાન વગર દીન નથી અને દીન વિના ઈમાન નથી.

(૧૨) મુહમદ (સ.લ.) ની તાબેદારી

નબી (સ.લ.) ની તાબેદારી વિના અલ્લાહની તાબેદારી થઈ શકી નથી. જુઓ કુરાનમાં અલ્લાહ નબી (સ.લ.) વિષે શું લખે છે. : (સાર.) આપ (સ.લ.) ની પેશી અલ્લાહથી મુહબ્બતની ઓળખ છે. (૩ : ૩૧) આપ (સ.લ.) ની

અવજ્ઞા કરનારાઓ ક્યામતના દિવસે બહુજ પદ્માશો (૪:૪૨) આપ (સ.લ.)ના ફેસલાઓને તમામ મામલાઓમાં વગર કાંઈ ક્રહ્યા સાંભળ્યા વિના માની લેવું ઈમાનની શર્ત છે. (૪:૬૫) જેણે રસૂલનું આજ્ઞાપાલન કર્યું તેણે અલ્લાહનું આજ્ઞા પાલન કર્યું (૪:૧૦)

હિંદાયત માટે આપ (સ.લ.) ની પેરવી જરૂરી છે. (૭:૧૫૮)

મુસ્લિમાનો ! અલ્લાહ અને તેના રસૂલની પુકાર પર દેણો (૮:૨૪)

અલ્લાહ અને રસૂલનું આજ્ઞાપાલન કરો અને આપસમાં ઝગ્યે નહિ (૮:૪૬)

આપ (સ.લ.)ના હુકમો વિરુદ્ધ ચાલવું મુશીબત અને અજાબને બોલાવવું છે. (૨૪:૬૩)

રસૂલના (સ.વ.) રસ્તાથી હઠીને ચાલનારા ક્યામતને દિન બહુજ પદ્માશો (૨૫:૨૭)

દેખાયાણા ધારી જ હસ્તથી ક્રહેશે કાશ ! અમે અલ્લાહ અને તેના રસૂલનું આજ્ઞાપાલન કરતા. (૩૩:૬૬)

આપના હાથમાં હાથ દેવો જાણે અલ્લાહના હાથમાં હાથ દેવો છે. (૪૮:૧૦)

હે, કઈ વાતો રસૂલની પેરવી છે તે જાણવા કિતાબોનો અભ્યાસ કરો, જાણકારોથી પૂછો, પૂછ્યા વિના અને શોધ્યા વિના કાંઈ મળશે નહિ. દુનિયા આજેસતની જેતી છે, દુનિયામાં વાતો અને રમાજેસતમાં લાણો. દુવાની દરખાસ્ત સાથે કલમ બંધ કરું દું. આ કામમાં સાથ - સહકાર આપનારાનો શુક અદાકરું દું. આ કિતાબ વાંચનાર અમલ કરવાની નિયતે વાંચે અને આ ગુનાહગાર ભાષાંતરકાર માટે, તેના માબાપ માટે આ કિતાબ પ્રસિદ્ધ કરવામાં મદદ કરનારાઓ માટે અને મુસ્લિમ ઉમત માટે દુવાએ મગજીસન કરો. ‘આમીન.’

સધળાં વખાગું અલ્લાહ - પાલનહાર માટે અને લાઘો દુર્દ્યો સલામ સૈચ્ચદુલ મુરસેલીન હજ. મુહમ્મદ (સ.લ.) ઉપર, હજારો રહેમત થાઓ આપના ચાર બાવકાર સાથીઓ પર, પવિત્ર વંશજો પર, મુનિત પત્નીઓ પર અને મહાત્મ સહાયીઓ પર (રિજવાનુલ્લાહે અલયહિમ અજમઈન).

ભાષાંતરકાર
યુસૂફ શરીફ ચારોલીયા (વીલ)
મુંબઈ : ૪૦૦ ૦૦૮.

હજરત મૌલાના હબીબબુલ્લાહ સાહેબ પીરોજપુરી (દા.બ),

શેખુલ ઉદ્ડીસ, મદરસા કંજે મરગુંબ પાટણનો

અભિપ્રાય

-: બે ઈલ્મે સુબહાન :-

(પવિત્ર જાતના નામની શક્તિ)

હજરત પીર મશાયખ (રહે.) અગ્નીયારમી સદી (હીજરી) માં થઈ ગયા અને બારમી સદીના ઉત્તરાર્ધમાં વશત પામ્યા. આપની છંદગી એક પ્રકાશિત દીપક હતી જેનો પ્રકાશ આપની વશત પદ્ધી વધારે ચમકી ઉઠ્યો. ઉત્તર ગુજરાત અને ગુજરાતના સંબંધિત વિસનારોને તે પ્રકાશ આજ સુધી પ્રકાશિત કરી રહ્યો છે.

હજરત પીરમશાયખ (અલયહે રહેમત) ની વશત પદ્ધી ક્રોમમાં આપની ચાહના એટલી હેઠે સરસાઈ પામી કે શીઆ લેઝો પાગ મજબૂર છે કે તેઓ આપ (રહે.) ને પોતાના ગાણે અથવા આપના કલામ (કૃતિ) માં તાવીલો (અર્થ ફેરવાણીયો- પ્રતિક્રિયા- દલીલો) કરે. હીકૃતમાં આ પીર મશાયખ (રહે.) ની એક કરામત છે.

આપ (રહે.) ની તેર ફ્સલો પૈકીની દસમી ફ્સલ જે ઈમાન અને અકાઈદ (માન્યતા) ના સંબંધે અહેકમો અને સહીહ હંડીસોથી ભરેલી છે, જેનો આ હેતુલક્ષી તરજૂમો આપના હથમાં છે.

માનનીય યુસુફભાઈ વકીલે પોતાની વ્યસ્તતા છાં બહુજ ખુબી સાથે આ કામને પૂર્ણ કર્યું છે, જેની ઘણા વિસારોમાં જરૂરત પણ હતી. ખુદાવેં કરીમથી દુવા કરું દું કે તે તેમને જરૂરે જરૂર (ભલો બદલો) આપે અને આ કામને ઉત્તમ રીતે મકબુલ ફરમાવે - આમીન

અહેકર:

મૌલાના હબીબબુલ્લાહ (ગોદ્દેરલહુ)

પીરજાદા સૈયદ નગર હુસેન ઈંને કાસિમ અલી
સુન્ની, હન્દી, ચિશ્તી, હુસેની, કરીવાતા સાહેબનો
અતિપ્રાય.

અલ્લાહના નામથી શરૂ જે અત્યંત કૃપાળુ દ્યાળુ છે.
અસ્સલામો અલયકુમ.

દિવને મશાયખ યાને ધરમમુળ (તેર ઇસલો) હજ. પીરમશાયખ (રહે.) સુન્ની હન્દી
ચિશ્તી હુસેની કરીવાતાની હિદયત પ્રેરક કૃતિયો છે. અજાનતાના અંધકારમાં દુલેલી
મોમિન ડ્રેમને આ કિતાબોના અભ્યાસે સત્ય માર્ગ વળવાની પ્રેરણા આપી આ કિતાબો
આજે પણ જરૂરી છે. અને ડ્રેઈ પણ જાતના મતમતાંતર થી પર છે મુળ ગુર્જરી ભાષામાં
લખાએલી આ કિતાબને સરળ અને સારી ભાષામાં તરજુમા સાથે લખેલી મેં વાચી, ગમી
અને મને ધારો આનંદ થયો. જનાબ યુસૂફભાઈ જેઓ પોતે વડીલ પણ છે તેઓએ કેરેલ
તરજુમામાં તેઓની સુજબુજ અને ધગસ સાઝ વર્ણિ આવે છે. તેઓએ કેરેલ મહેનત
ખરેજ દાદ માંગી કે એવી છે. વળી સોનામાં જારો સુગંધ ભળી હોય તેમ આ કિતાબ
છપાવવાની વ્યવસ્થા મશાયખી સાહિત્યના પ્રેર્મી મશાયખ વાણી વાળા જનાબ
હબીબભાઈ વલ્લી સુગસરાએ સંભાળેલી છે તેઓને અને તેમના સાથીઓને અલ્લાહ
તાલા આનો બદલો બને જહાંન માં આપો. જગ્નાકલાહો દીદદરૈન જેશ.

આ કિતાબોનો અભ્યાસ પ્રચાર અને પ્રસાર કરાવવામાં તમામ મોમિનોએ સહભાગી
થવામાં ગર્વ અનુભવવો જોઈએ. આપ (રહે.) ના વંશમાં હોવાને નાતે મારી દિલી તમના
છે કે આપ (રહે.) ની બધી જ કિતાબો તરજુમા સાથે છધાય અને વધુમાં વધુ પઢાય અને
દરેક મોમીનના ધરમાં આ કિતાબોની તાઅલીમ થાય એવી મારી દીલી તમના છે

દુઆગો;

પીરજાદા સૈયદ નગર હુસેન કાસિમ અલી,
સુન્ની, હન્દી, ચિશ્તી, હુસેની કરીવાતા.

ઉત્તમ નિવાસ પાછળ, રીલીક રોડ, અમદાવાદ-૧

કિતાબ ઈમાન ભાગ ૧ લો ઇસ્લામ દસવી.

અનુક્રમણીકા

અનુ.નં.	મધ્યાળુ	બયાન નં.	પાના નં.
૧	ઈનની સગઠ ભરી સગઠ.....	૧૬૦૪.....	
૨	અલ્લાહે તમને પેદ કર્યા છે. તેનીજ ઈબાદત કરો....	૧૬૦૫.....	
૩	ઈનની વાત સાંભળવાથી ઈમાન આવે છે.....	૧૬૦૮.....	
૪	મૂળ તત્વ ઈમાન છે.....	૧૬૧૦.....	
૫	ઈન-ઈમાનની વાતો સાંભળ્યા કરો.....	૧૬૧૧.....	
૬	અલ્લાહને આજિછ ગમે છે.....	૧૬૧૨.....	
૭	ક્ષેમો છ્યબથી કરો અને દિલથી સાચો માનો.....	૧૬૧૩.....	
૮	હીસ : હીસે છાબ્બાલ છાબ્બાલ (અ.સ.)નો ઇસ્લામ વિષ સવાલ અને નથી (સલ.)નો જવાબ.....	૧૬૧૪.....	
૯	(ક) અલ્લાહ અને રસૂલ (સલ.) પર ઈમાન અને ઇસ્લામના પાંચ પાયા.....	૧૬૧૫.....	
	(ખ) અલ્લાહના ઝરિણાઓ પર ઈમાન લાવો.....	૧૬૧૬.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૧૭.....	
	(ગ) અલ્લાહના રસૂલો ઉપર ઈમાન લાવો.....	૧૬૧૮.....	
	(ઘ) આજેરતના હિવસ પર ઈમાન લાવો.....	૧૬૧૯.....	
	(ય) નક્કીર પર ઈમાન લાવો.....	૧૬૨૦.....	
	આદમ (અ.સ.)નો બધી વંશ ઈમાન વાળો નથી.	૧૬૨૧.....	
	બધા પોતાના પંથને સાચો માને છે.....	૧૬૨૨.....	
	મુનાફિક પાંચું છોડો.....	૧૬૨૩.....	
	ઈમાન વિના ઇન્સાન છે.....	૧૬૨૪.....	
	(ઇ) ઈબાદતમાં ઈહસાન કરો.....	૧૬૨૫.....	
	(ઇ) ક્ષામતની નિશાનીયો.....	૧૬૨૬.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૨૮.....	
	ઈમાન જ્ઞબથી અને દિલથી કબૂલો.....	૧૬૨૮.....	
૧૦	હીસ : ઈસ્લામનો પાયો પાંચ ચીજો ઉપર છે.....	૧૬૩૦.....	
૧૧	હીસ : ઈમાનની સીનેરથી વધુ ડાળિયો.....	૧૬૩૨.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૩૪.....	
૧૨	હીસ : મુસલમાનથી મુસલમાન સલામત રહેવો જોઈએ.	૧૬૩૫.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૩૬.....	
	મુસલમાનને દુભવો નહિ.....	૧૬૩૭.....	
૧૩	હીસ : મુહાજિર કોણ ? (બયાન નં. ૧૬૩૫ થી)....	૧૬૩૮.....	

અનુક્રમણીકા

અનુ.ન.	મથાળુ	બયાન નં.	પાના નં.
૧૪	ઈમાન વિના મૂળ વગના સુફયેલા જડ જેવા.....	૧૬૪૭.....	
	હદીસ : નબી (સલ.)ની મહોબત વગર ઈમાન નથી.	૧૬૪૯.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૪૨.....	
	નબી (સલ.)નો પ્રેમ મેળવવા તેમના હુકમો માયે ચડવો.	૧૬૪૩.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૪૪.....	
	" "	૧૬૪૫.....	
	" "	૧૬૪૬.....	
૧૫	હદીસ : જેનામાં ત્રાગ લક્ષણો હોય તે ઈમાનની મીઠાસ પામે.	૧૬૪૭.....	
	અલ્લાહનો એહેસાન અને નબી (સલ.)ના પ્રેમ થડી શક્યાત.	૧૬૪૮.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૪૯.....	
	હદીસ : (વર્ણન ચાલુ).	૧૬૫૧.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૫૨.....	
	હદીસ : (વર્ણન ચાલુ).	૧૬૫૩.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૫૪.....	
૧૬	હદીસ : ઈમાનનો સ્વાદ ચાખવો	૧૬૫૫.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૫૭.....	
૧૭	હદીસ : નબી(સલ.) પર ઈમાન ન લાવનાર દોખાઈ છે.	૧૬૬૦.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૬૧.....	
૧૮	હદીસ : ત્રાગ માણસોને બે બે બદલા મળશે	૧૬૬૨.....	
૧૯	હદીસ : ગામટિયાના અમલ વિષ.....	૧૬૬૪.....	
	નબી(સલ.) થી પૂછેલો સવાલ		
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૬૬.....	
૨૦	હદીસ : હજ સુશ્યાને (રહી.) નબી (સલ.)થી પુછેલું ઈમાનનું બયાન.....	૧૬૬૮.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૭૦.....	
૨૧	હદીસ : નબી (સલ.) એ સહાબાઓની જમાઅતથી શરતો પર લીધેલી બૈયન.....	૧૬૭૨.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૭૪.....	
	આદમ (અ.સ.)ના વંશમાં ઈમાનવાળા કોણ ?.....	૧૬૭૬.....	
૨૨	હદીસ : ઓરતો ની અકલ અને દીન અધૂરો.....	૧૬૭૭.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૬૭૯.....	
૨૩	હદીસ : ઈન્સાનની સરકણી અને અલ્લાહનું બંદાને મરવા	૧૬૮૧.....	

અનુક્રમણીકા

અનુ.ન.	મથાળુ	બયાન ન.	પાના ન.
	પદી દીર્ઘી પેદા કર્યું.....	૧૬૮૨.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજવે છે.....	૧૬૮૪.....	
૨૪	હીસ : જમાનાને ભૂતો ન કહો.....	૧૬૮૮.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજવે છે.....	૧૬૮૯.....	
૨૫	હીસ : અલ્લાહનો બંદા ઉપર અને બંદાનો અલ્લાહ ઉપર હક	૧૬૯૦.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજવે છે.....	૧૬૯૨.....	
૨૬	હીસ : અલ્લાહનો બંદા ઉપર અને બંદાનો અલ્લાહ ઉપર હક (બીજી હીસ)	૧૬૯૩.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજવે છે.....	૧૬૯૪.....	
૨૭	હીસ : ઈસ્લામ પહેલાંના બંદાના ગુનાહ માફ છે.	૧૩૦૨.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજવે છે.....	૧૩૦૪.....	
૨૮	હીસ : અરકાને દીન - જન્તુનાના અમલ અને દોષભયી ધૂટકરો - ઈસ્લામનું ઉદાહરણ એક હુંગર અને જબાન પર કાબુ ૧૩૦૬.....		
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજવે છે.....	૧૩૦૮.....	
	હીસ : (વર્ગન ચાલુ).....	૧૩૧૦.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજવે છે.....	૧૩૧૨.....	
૨૯	હીસ : દોસ્તી અને દુષ્મની અલ્લાહ વાસ્તે કરો.....	૧૩૧૩.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સ્પૃષ્ટ સમજવે છે.....	૧૩૧૪.....	
૩૦	હીસ : કલેમો મૌતથી ધૂટકરો આપે છે.	૧૩૧૫.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજવે છે.....	૧૩૧૮.....	
	કલેમો અને મુશરીઓ.....	૧૩૨૦.....	
	મૌત વેળા કલેમો.....	૧૩૨૧.....	
૩૧	હીસ : ઈસ્લામનો કલેમો દ્રેક ધરે પહોંચો.....	૧૩૨૨.....	
	ઈસ્લામનો ડેલાચો.....	૧૩૨૪.....	
	મુહુમદ મંહી (અ.સ.)નો બે ઈમાનોથી જગ.....	૧૩૨૬.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજવે છે.....	૧૩૨૯.....	
૩૨	હીસ : કલેમો જન્તનની ઝૂંઠી છે.....	૧૩૨૮.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજવે છે.....	૧૩૩૦.....	
૩૩	હીસ : નેક અમલનો બદલો દસ ગણો તે જેથીયે વધારે	૧૩૩૧.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજવે છે.....	૧૩૩૩.....	
૩૪	હીસ : નેક અમલથી ખુશ અને બદીથી હિલગીર થાય તે મોમિન ૧૬૩૫.....		
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજવે છે.....	૧૩૩૬.....	

અનુક્રમણીકા

અનુ.ન.	મથાળુ	બયાન ન.	પાના ન.
૩૫	હ્રીસ : ઈસ્લામ અને ઈમાન શું છે ? અદ્ભુત શું છે ? પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૯૩૯.....	
૩૬	કબીરાહ ગુનાહેનું બયાન..... પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે..... અલ્લાહની જાતથી નાઉમીદ ન થાઓ ?	૧૯૪૧..... ૧૯૪૨..... ૧૯૪૬..... ૧૯૪૭..... ૧૯૪૮..... ૧૯૪૯..... ૧૯૫૦..... ૧૯૫૧.....	
૩૭	જ્યોતિષ વિદ્યા શીકું છે..... જ્યોતિષ વિદ્યા જૂઠ છે..... જ્યોતિષ વિદ્યા હરામ છે.....	૧૯૪૮..... ૧૯૪૯..... ૧૯૫૧.....	
૩૯	હ્રીસ : કબીરાહ ગુનાહો ક્યા ? અલ્લાહની બરોબરીનો કોઈ નથી..... શેતાન અલ્લાહની કે બંદાની બરોબરે થઈ શકે નહિએ..	૧૯૫૨..... ૧૯૪૩..... ૧૯૪૪.....	
	હ્રીસ : (વાર્ણન ચાલુ) બયાન ૧૭૪૨ થી)..... હ્રીસ વાર્ણન ચાલુ.....	૧૯૪૫..... ૧૯૪૬.....	
૩૮	હ્રીસ : કબીરાહ ગુનાહો ક્યા ? પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૯૪૭..... ૧૯૪૮.....	
૩૯	હ્રીસ : સાત આદ્યોથી પરહેજ કરો..... પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે..... પીર મશાયખ (રહે.) મુનાઝિને કહે છે.....	૧૯૪૯..... ૧૯૫૦..... ૧૯૬૧.....	
૪૦	હ્રીસ : ઈમાન ક્યારે હી જાય છે?..... પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૯૬૨..... ૧૯૬૩.....	
૪૧	હ્રીસ : ગયેલું ઈમાન પાછું કલી રીતે આવે ? પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૯૬૪..... ૧૯૬૬.....	
૪૨	હ્રીસ : મુનાઝિની નિશાનીયો..... પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૯૬૭..... ૧૯૬૮.....	
૪૩	હ્રીસ : મુનાઝિની ચાર ખસલતો..... પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૯૬૮..... ૧૯૬૯.....	
૪૪	હ્રીસ : મુનાઝિનું દઘાંત બે ટાંગાં વચ્ચેની બકરી જેવું છે. પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૯૭૧..... ૧૯૭૨.....	
૪૫	હ્રીસ : યહુદીનું આપ (સલ.)ની રિસાલત તું માનવું ને તાબે થવાથી ઈન્કાર કરવો..... પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૯૭૪..... ૧૯૭૮.....	

અતુકમાર્ગીકા

અનુ.ન.	મથાળુ	બયાન નં.	પાનાન
	ગુનાહનો હિસ.બ પોનેજ આપવો પડ્રો.....	૧૩૩૮.....	
૪૬	હ્યીસ : ઈમ.નની જડ વાગ ચીજો પર છે.....	૧૩૩૯.....	
	જનતને ચાહો અને દોષાદી ડ્રો.....	૧૩૪૨.....	
૪૭	હ્યીસ : નવી (સલ.)ની દસ કનો ની નસીબા.....	૧૩૪૩.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૩૪૪.....	
૪૮	હ્યીસ : કફિર અને મુસલમન એમ બેજ ટ.ના: -મુનાદ્વિનુ ચીજું ટેલ્ટુ નહિ	૧૩૪૫.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૩૪૬.....	
૪૯	હ્યીસ : ઉમમના વસવસા પર પકડ નવી.....	૧૩૪૭.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૩૪૮.....	
	વસવસાથી શેનાન હ.ર્થી.....	૧૩૪૯.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૩૫૦.....	
૫૦	હ્યીસ : વસવસા બધ.ન ત કરવા એ ઈમ.નની નિશ.ની છે.	૧૩૫૧.....	
	ખારા : છના ર.ખો.....	૧૩૫૨.....	
૫૧	હ્યીસ : શેનાની ખારા વખતે અંજો પડો.....	૧૩૫૩.....	
૫૨	હ્યીસ : શેનાની ખારા વખતે અ.મનો બિલ્સ.ડ પડો....	૧૩૫૪.....	
૫૩	હ્યીસ : ઈન્સ.ન સ.થે ને કરીના (સ.વી) હોય છે.....	૧૩૫૫.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૩૫૬.....	
૫૪	હ્યીસ : શેનાન લોહીની જેમ શરીરમાં દ્રે છે.....	૧૩૫૭.....	
	શેનાનથી બચવા હિતની ચોંડી કરો.....	૧૩૫૮.....	
૫૫	હ્યીસ : બાળક જન્મતાંજ શેનાન તેની ઉપર હ.ય ફેર્ને છે.	૧૩૫૯.....	
૫૬	હ્યીસ : શેનાન હિતનો કરવા તેનું લશ્ફર મોડવે છે.....	૧૩૬૦.....	
	દીનની વાત કરવા મેળાવાડા કરતા રહો.....	૧૩૬૧.....	
	દીન માટે એક બીજાની મદ્દ કરો.....	૧૩૬૨.....	
૫૭	હ્યીસ : અરબ નમાણ્યોથી શેનાન નિરાશ થયો છે...	૧૩૬૩.....	
૫૮	હ્યીસ : શેનાની ખારા ડેઈને ન કહેવા પર અલ્લાહની હમ કરો ૧૧૧૦.....		
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૩૬૪.....	
૫૯	હ્યીસ : દીન પર ચાલવા પર શેનાન ગરીબાઈની બીચ બતાવે છે.	૧૩૬૫.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૩૬૬.....	
૬૦	હ્યીસ : અલ્લાહને ડેઈને પેદા કર્યો નથી. તે આપો આપ છે.	૧૩૬૭.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૩૬૮.....	
૬૧	હ્યીસ : નમાઝમાં શેનાની વસવસા.....	૧૩૬૯.....	
	પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.....	૧૩૭૦.....	

A

સમજવા કેવા કેટલાક શબ્દ મ્યોગો

હં. પીર મશાયખ (રહે.)ની ભાષા ઉર્દુ હતી. આપે જે ભાષા શૈલી લખી છે. તે તે વખતની પ્રચુલ્લિત ભાષા ન હતી. કારણકે આપના યુગના બધા જુગરાતી બ્રિથ્યોના પદ્ધતિની ભાષા શૈલી સંપૂર્ણ પણ અલગ અને એકજ છે. આપના સમયમાં ઉર્ડુ પદ્ધતિની રહ્યું હતું. ઉર્ડુ ઉપર હિન્દી અને ઘંસાણી હેદરાબાદી ઉર્ડુ શૈલીની ધાંટ જોવા મળતી. ઉર્ડુના શરૂતના ક્રિયા વલી ગણાય. છે. તેમણે પાણ ઉર્ડુ અને હેદરાબાદી શૈલીના સચોજનાવાળા શબ્દો વાપરેલા છે. તેમનાથી આગળ અમીર ખુશરૂતના લખાએમાં હિન્દી અને ભોજપુરીનો પ્રભાવ જોવા મળે છે.

પીર મશાયખ (રહે.)ના મુરીધિ (મોમિન ડ્રેમ) ની ગુર્જરી ભાષી હતી, એટલે આપે ગુર્જરીમાં ઉર્ડુ લખીને હિવાન પેશ કર્યું. આ મિશ્રશને લિધે તથા પદ્ધતાં તાત અને પ્રાસ મેળવતાં કેટલાક શબ્દોના મૂળાર્થ બદલાઈ ગયા, જે ઉર્ડુકે ગુજરાતી શબ્દ ક્રોશમાંથી મળ. ન શકે અથવા અત્યારે વ્યવહારમાં ન વપરાતાં હોઈ સમજી ન શકાય. ભાષાના વિકાસ સાથે અમુક શબ્દો તેમાંથી નીકળી જાય છે અને તથા શબ્દો ઉમેરાય છે. આવા શબ્દોને પંક્તિ (૬૩)ના સંદર્ભમાં સમજવા પડે.

નીચે એવા શબ્દોના અર્થ આપ્યા છે જે શબ્દો વારંવાર વપરાયા છે. જિતાબનું વાંચન કરતાં પહેલાં આ શબ્દો ઉપર એક નજર નાખી લો. આ શબ્દે દા.ત. કીના- 'કર્યું' અને કીના- 'કપટ', મના- 'મન', 'હિલ' અને મના- 'ઇન્કાર' કરવે, મેના- 'માં', અંદર' અને મેના- 'એક પક્ષી.' આમાં પ્રથમ કમનો શબ્દ તે અર્થમાં શબ્દકોશમાં કાય ન શણે.

૩-ઉર્ડુ. શા કારસી . હિ-હિન્દી. ગુજ-ગુજરાતી અ. -અરથી

(અ)

અ.વર-બીજા ઉ. 'ઔર'

અ.ખ.- બોલાં ઉચ્ચારાં આખાં

આસ ની તરફ નજર કરવી

અ.સ. ની તરફ મન વાળાં

એને, એન., એતી - એટલું, એટલાં
ઉ. 'ઇન્નાં', 'માં'

આણો- આવો

અનેરી - વિશિષ્ટ પ્રકાર નું

આપ- પોને, ખુદ

આપણું - પોતાને, ખુદને દા.ત.. અમું
(પ્રિતાની જાન)

આધાન-આપિન-તાબે

આને - આગામાં-લાવાં

આનો " "

આના " "

આના " "

અલુઝ-હિ. જાણું વગરનો

ઓસથી - તેનાથી ઉ. 'ઉસસે'

(થ)

ઇન્કુ - એમને ઉ. 'ઇન્કો'

ઇન્સ્ટ્રુ - તેમનાથી ઉ. 'ઉનક્રો'

ઇન્ફા-અહીયાં ઉ. યહાં

(ય)

ઉને - એણે ઉ. યહાં

શ. ઉ. (ને)

(ક)

કીજે- કરો ઉ. કીજ્યે.

કીના, કીનાં, કીતી - કર્યું-ઉ.

કીની-કેટલી ઉ. 'કીની'

કે- ક્યારે, ઉ. 'કબ'

કાતકે- શા માટે ઉ. 'કાહેકુ કીસેકા'

કીને, કીનીને - કોઈએ ઉ. 'ક્નિનીને'

કંડુ- કાંઈ ઉ. 'કુદ્દ'

કાતીસુ-કોઈથી. ઉ. 'કીસીસે'.

કહી-કેટલાક-ક્યાંક

કેન- કહીને -કોને,

કે-ક્રે. ઉ. 'કેહુ'

(ખ)

ખાતિમ- નખુવતને ખતમ કરનારાં -

ખૂબ- શ. સારુખૂબી, અરદ્ધાઈ, ગુંગ

(ગ)

ગુમાન- શક, ધમંડ

ગહે - ગઈ, ગમુ

ગહી- " "

(૪)

ચિત- મન, દ્વારા, દિલ, મગજ
ચાદ- ચાહના
ચાલ- „ „
ચાઈ- ચાહી

(૫)

જોતે- જોટ્ટી ઉ. ‘અતની’
જોતી- „ „
જે તન- જે વ્યક્તિ
જૂ- જેમ .. ‘જુયું’
જાહું- જાઉ
જાન- જાગું
જાના- „ „

(૬)

જી મધ્યકાળીન ગીત રચનામાં
છે આવતો ‘પાદપુરુષ’
મા- પાદપુરુષ

(૭)

ઠાંડા - ઠામ, સથળ બતાવવું દાત.
‘દિલ કે ઠાંડા દાખા-દાખયું’
- દિલમાં

ઇડે- ઉભા

(૮)

તેતી- તેટલી
તના-શરીર, જીત દા.ત. ‘જે તેના’-જે-
‘તુજ તના’- તું પોતે
તીજે- તને, તારું, .. તુઝે
તાંડા- ત્યાં ઉ. ‘તાંડા’

(૯)

થરે-રોકાનું ટી રહેવું
દા.ત. ‘થર રોયે ઈમાન’.

(૧૦)

દઢી- અલ્લાહ, સંસ્કૃત
‘દેવથી દઈ-દેવ.
મધ્ય ગુજરાતમાં રૂઢ શાબુ.

દીતે - દીધી

દીતી-

દીજે-દે

દેહા - દેહ દા.ત. ‘તુજ દેહા’-

દાખા-દાખયું બતાવું

દિનાં- દિવસ

દન- દિવસ

દીના- મગજબ

દુનિ- દુનિયા

(૧૧)

ધર્વ- ધર્સિને

(૧૨)

નૂરી કૃશિસો (નૂરના બનેલા)

નેહા - પ્રેમ

નાંડા - નથી, ન હોય

નાહી “ ”

નિત- હેઠાં

(૧૩)

પીતે - પ્રિત

પીત - “ ”

પીતા - “ ”

પાણે - ‘પાના’

પિયુજી - પ્રિતમ - અલ્લાહ

પિયા- (ઉપમા અલંકાર)

(૧૪)

ફરમદા - ફરમાન- હુકમ

માંડા - માં અંદર

મના - મન, મનથી

મેના - માં અંદર ક્ર. ‘દરમ્યાન’

ઉપરથી દા. ત. ‘મન મેના’ (મનમાં)

(૧૫)

રે તું-હી અલ્લાહને ઉદ્દીને

‘કેવળ એક માત્ર તુંજ સર્વત્ર વ્યાપક છે’ એવો

ઉદ્ગાર. ઉપરાંત બીજા

અર્થો પાગ લઈ શકાય જેવા કે, ‘અલ્લાહ તું

(હૈયુ વ કૈયુમ) છે.’ ‘તુંજ આધાર છે,’ તુંજ

જાગુકાર છે.’ વિ.

રાહા - માર્ગ, તરિકે, દા.ત. રાહા ચાલવું

રાવી - હીસ બયાન કરનાર

રે - રહે

(૧૬)

સુ - થી. ઉ. ‘સે’થી

સેતી - સાથે, સહિત, થી. દા. ‘ઈમાનસેતી’

હમના સેતી

શિતાબ - જલદી, તુરેલ

સહી - બરાબર, ટીક, સાચું

દા.ત. - ‘સહી કર લીજે ઈમાન’

સાન - બુદ્ધિ સંકેત

દા.ત. ‘સમજો દિલ કી સાના’

સવેરી - સવેળી, વેળાસર

સવેર - ઉ. અષ્વલ, પહેલાં, જલદી

સાંહી - અલ્લાહ, સાંઈ, માલિક

(૧૭)

હેન - હોઈને, થઈને

ઉ. ‘હોના’ ઉપથી

હેકર - થઈને ઉ. ‘હોકરથી

હમના - અમને, અમારે વિ. ઉ. ‘હમે’

હુલે - હુલે. ઉ. ‘અબ.’

(બ)

બાજ - બાદ, પદ્ધી, ટેલક

બાવે - નારો, રોપણ કરે, સ્થાપે

બાયા - 'બાયેનું ભૂતકળ ઉ.' (બોના)

બેન - બચાન, વર્ગન, વાચેજ, વાતો

બેના "

બેગ - વેગથી, જલદી, તરણે

પારિભાષિક શબ્દો :

બુઝો - હિ. જાગો

બુઝો - જાણો, માનો, ગ્રહણ કરો.

(ભ)

ભાયે - ભાયે, ગમે

ભાયા - ભાયેનું 'ભૂતકળ'

ભાતા - ભાવતું - પ્રકારનું

(મ)

મીત - મીતા - બહુ જ ચાહનાર મિત્ર

અલ્યાહ માટે વપરાયેલ શબ્દ

નબી (સ.લ.) માટે વપરાયેલા નામો

ખાતમ - ખાતેમુનબીનું 'ટેંક' રૂપ

(નબુવતને ખતમ કર્યારે)

અહમદ = નબી (સ.લ.) મુખીનામ

મુહમ્મદ (જેની પ્રશંસા થાય તે)

આપનું બીજું નામ છે.

મુસ્તુફા - (ખાસ ઘારની પસંદગીથી ચુંટાયેના)

હુલીબ - (અલ્લાહના) બુહજ ઘારા

અસહાભી (સહાભી) : તે વ્યક્તિ જોગે ઈમાનની હાલતમાં નબી (સ.લ.) થી મુલાકાત કરી હોય અને ઈમાનની

હાલતમાંજ મૃત્યુ પામી હોય.

દીકીહ - એહ્કામે શરીયતની જાગુકારીનું જ્ઞાન રાખનાર

દીકાહ - એહ્કામે શરીયતની જાગુકારીનું ઈદમ (શાસ્ત્ર)

મુજજીદ - કિનાબ અને સુનનથી, દલીલ સાથે એક વાત પર દીની મસાઈલ નક્કી કરી ઉમદા રસ્તો કાઢનાર પેશવાએ

મગજબુ - મસ્લે ઈમામીયાહના દીકીહ.

મુજજીદ ચાર છે : ૧, ઈમામ શાઈદ (રહે.) ૨, ઈમામ માલિક (રહે.) ૩, ઈમામ હમ્બલ (રહે.) અને ૪, ઈમામ આજમ

ઉદ્દી અબુ હનીદીશ (રહે.)

મુજજીદ - નૂતન પ્રાગું પુરનાર, તાજું કરનાર

મુનાફિક - જે જીબ અને અમલથી ઈમાનવાળો દેખાય, પણ દિલમાં ઈમાન રાજે નહિ તે. મુનાફિકપણાને 'નિશ્ક' કહે છે.

મસ્લે : માન્યતા, પંથ, વિચારસરણી

શરીયત : ઈસ્લામના કાયદા કિનુન - નીતિ નિયમો

હુદ્દે શરીયત - શરીયતના કાયદાઓના અમલની (સજાઓની) હુદ્દે રેખા.

શરા - શરીયત

રાવી - સાંભળેતી વાતનું વર્ગન કરનાર

દ્વંદ્વ શ્રોતો :-

બુખારી - આ હ્રીસ બુખારી શરીદમાં છે.

મુસિલિમ - આ હ્રીસ મુસિલિમ શરીદમાં છે.

બુખારી મુસિલિમ :- આ હ્રીસ ઉપરોક્ત બંને કિનાબોમાં છે. (તે સિવાય જે ઈમામોએ હ્રીસ નોંધી છે. તેમના નામો

જેતે નોંધમાં આપ્યાં છે.)

મુન અલયહે :- મુતાફુન અલયહે (આ હ્રીસ અંગે ઈમામ બુખારી અને ઈમામ મુસિલિમ (રહે.) બંને સંમત છે.)

રહે :- રહેમતુલ્લાહ અલયહે (અલ્લાહ તેમની ઉપર રહેમત ફરમાવે.)

રહી :- રહી અલ્લાહો અન્ધો (અલ્લાહ તેમની ઉપર રાજી થયો.) દ્વિવચન - રહી. અનહુમા. બહુવચન રહી. અનહુમ.

સલ. :- સલ લ લ્લાહો અલયહે વિસલ્લામ.

(અલ્લાહ આપ (સ.લ.) ઉપર રહેમત અને સલામ મેઝલે.)

બિસિમલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

દીનની મશાયખ

૧

કશક દસવી.

દીનની સગાઈ ખરી સગાઈ (બચાન ૧૬૦૪ થી ૧૬૦૭)

૧૬૦૪

- ૧ તુ સુનએ ઈમાની, દીનકે ભાઈ; હે હમના ને તુમના, કે દીન કેરી સગાઈ.
- ૨ બૂજો હમ તુમ દીન કાજ, દોસ્ત હે કહલાયે; દીન કાજે હમ તુમ, ભાઈ રે ગિનાયે.
- ૩ યું દીન હો કેરી, હૂઈ અપને સગાઈ; તો અપન કહલાયે, આપ માછે ભાઈ.
- ૪ ભાઈ આપસકા કુશર, છોડ દીન માછે આતા; ઉસે હકીકી ભાઈ, હિર નહી રે ચાતા.
- ૫ હોવે દીન કાજે આપમાં, કરતે જે સગાઈ; એસી દીન કાજે હુનીમાં, હે પડતી જુદાઈ.
- ૬ કે બાત તો ભાઈકી, ભાવે ભાઈકુ નાંહાં; કાહે દીન જુદે હુવે, ઈસ દિલ્કે માંહાં.
- ૭ અંસા દીન કાજે દોન્યુ વીર, માં પડીએ દાવે; નહી વીર ઘર હિંદુ, ખાના ખાને રે આવે.
- ૮ તો દીન કાજે હુનીમાં, હે દેખીતી સગાઈ; દીન જુદે હૂએ બાજ, નહી મિલતે ભાઈ.
- ૯ તો દીન કેરી સગાઈ, સહી હૂઈ જગ માંહાં; એ સહી કર બૂજો, દિલકે ઠાંહાં, રે તુહી.
- ૧૦ સગાઈ જગ હિર દેખીએ, હે સબ દીનકે કાજે, હે સબ દીનકે કાજ; ભાઈ દીનકેસૂ જગતે, આવે કયું ના લાજ રે, આવે કયું ના લાજ.

૧૬૦૫ નજમ.

- ૧ ભાઈ દીનકે ઈમાની રે, તમે સુનો રે; દીન કાજે ભાઈ દીનકી નિશાની રે, તમે સુનો રે.
- ૨ જગ મધે દીન કાજે ભાઈ રે, તમે સુનો રે; દીન કાજે દેખાવે સગાઈ રે, તમે સુનો રે.
- ૩ પ્રગટ ઈસકી નિશાની રે, તમે સુનો રે; લિલ જેતી રહી નહી ધાની રે, તમે સુનો રે

૧૬૦૪

પીર મશાયખ (રહે) કહેછે:

- ૧ ‘હુમાનવાળા દીનના ભાઈ તમે સાંભળો’ અમારી અને તમારી દીનની સગાઈ છે.
- ૨ એ જાણો કે ‘અમે અને તમે દીનના કાજે દોસ્ત અને ભાઈ કહેવાઈએ દીએ.
- ૩ આપણી દીનની સગાઈને લીધે આપણે આપસમાં ભાઈ કહેવાઈ એહીએ.
- ૪ કાશિસો ભાઈ કુદુ છોરીને દીને ઈસ્લામમાં આવે છે તો તેને તેનો હકીકી (સગો) ભાઈ તેને ચાહતો નથી.
- ૫ જેમ દીન કાજે આપસમાં સગાઈ થાય છે, તેમ દુનિયામાં દીન કાજે જુદાઈ પાગ થાય છે.
- ૬ દિલથી દીન કાજે જુદા થવા પછી ભાઈની વાત પાગ ભાવે નહિ.
- ૭ દીનકાજે ભાઈઓમાં એવા દુશ્મનદાવા પેઠેં મુસલમાન ભાઈને ત્યાં તેનો હિદ્યુભાઈ ખાવા પાગ આવતો નથી.
- ૮ દુનિયામાં દીનની સગાઈ દેખીતી છે. દીન જુદા થવા પછી ભાઈથી ભાઈ મળતો નથી.
- ૯ દીનની સગાઈ જ જગતમાં સાચી સગાઈ છે. તેને દિલથી સાચું માની કહો..... રે તું-હી જગતમાં ફરીને દેખો સગાઈ દીનના કાજે છે. દીની ભાઈથી જગતમાં શરમ-હ્યા તેમ ન હોય?

બચાન નં. ૧૬૦૫

પીર મશાયખ (રહે.) કહેછે દીનના ભાઈ સાંભળો.

- ૧ દીન કાજે ભાઈનું ભાઈ હોવું એ રિશ્ઠો દીનની નિશાની છે.
- ૨ જગતમાં દીન કાજે ભાઈ પાગું અને સગાઈ છે.
- ૩ આ પ્રગટ નિશાની તલભર પાગ ધાની નથી.

૪ કાશ્ચિર હું ઈમાન લાતા રે; તમે સુનો રે;
ઉસે નહીં કુટમ ચાતા રે, તમે સુનો રે.
૫ કાશ્ચિર હું કૃદન કરાતા રે, તમે સુનો રે;
મૂળે જ્ઞાન મન હું વલાતા રે, તમે સુનો રે,
૬ પીછે ઉસ ઘર નહીં જાતા રે, તમે સુનો રે;
પાની નહીં ખાના કલી ખાતા રે, તમે સુનો રે.
૭ પીછે નહીં દેખાતી સગાઈ રે, તમે સુનો રે;
વીર માંહી હોતી હું જુદાઈ રે, તમે સુનો રે.
૮ એ બાત સબ જગ જાને રે, તમે સુનો રે;
બાલક ભી નંના પિછાને રે, તમે સુનો રે.
૯ કંગન જે હથ માણે દીસા રે, તમે સુનો રે;
ચાહીએ ન ઉસકુ અરીસા રે, તમે સુનો રે.
૧૦ સહી કર બૂજો રીતા રે, તમે સુનો રે;
દીન કાજે સબ જગ પીતા રે, તમે સુનો રે.
૧૧ દીન કાજે પડી હું જુદાઈ રે, તમે સુનો રે;
ચાહેવે નહીં ઉસે સગા ભાઈએ, તમે સુનો રે.
૧૨ પછે ઓર ઉસે કયું ચાવે રે, તમે સુનો રે;
દીન જો જૂઝૂએ દેખાવે રે, તમે સુનો રે,
૧૩ સુન જગ ગાંશિલ એ બાતી રે, તમે સુનો રે
દીન કાજ સગાઈ દેખાતી રે, તમે સુનો રે

૪ અગર કાશ્ચિર ઈમાન લાવેતો તેને તેનું કુઠુંબ
નથી ચાહતું.
૫ કાશ્ચિર તે ઈમાન લાવનાર ભાઈ પાછળ કૃદન કરે છે,
અને 'મૂળો' એમ માનીને વલોપાત કરેછે.
૬ પદ્ધી તેના ઘરે કાશ્ચિરો જતા નથી, તેમજ તેના
ઘરનું પાણી કે ખાવા લેતા નથી.
૭ મુસલમાન થવાથી તેમની સગાઈ રહેતી નથી,
તેથી ભાઈભાઈમાં જુદાઈ થાય છે.
૮ આ વાત બધું જગત જાગે છે, નાનો બાળક
પણ એ જાગે છે.
૯ હથમાં જે કંગાળ દેખાય તેને જોવા
આરસો ન જોઈએ.
૧૦ સાચેજ જાણી લો કે જગતમાં પ્રિત દીન કાજે છે.
૧૧ દીન કાજે જુદાઈ પડી તો તેનો સગો ભાઈ
ચાહતો નથી.
૧૨ દીન જુદા થયા તો તેને ચાહવું શું કામ?
૧૩ ગાંશિલ જગ, અને વાત સાંભળ કે સગાઈ
દીનના કાજે છે.

૧૬૦૬ પદ્ધત.

૧ સુનને મન ઘર દીનકે ભાઈ રે;
મિલના હમારાસૂ દીનકી સગાઈ રે.
૨ જગ સારેમાં હું એ રીતા રે;
ભાઈ પાણેકી હું દીનકી પીતા રે.
૩ દોનૂં વીર માંલાં કો ઈમાન લાતા રે;
ઉસ ઘર હિંદુ નહીં હિંદ જાતા રે.
૪ બાપ ને ભાઈ નહીં ઉસે ચાતા રે;
હિંદુથી મૂર્મિન જો હું કહલાતા રે.
૫ ઈસકુ તો મૂર્મિન ભાઈ હું કરતે રે;
દીન કાજે નેહ મન ઘરતે રે.
૬ મરતે ભી ઈસકુ મૂર્મિન ચાવે રે;
ઈસકુ તો ગોરમાં મૂર્મિન બાવે રે.
૭ અફ્સોસ મૂર્મિન હિંદ માણે ખાવે રે;
ઉસ કાજ નેનુસૂ નીર ચલાવે રે.
૮ મરતે ભી હિંદુ ન કોઈ આવે રે;
બાપ ને ભાઈ જે ઈસકા કહલાવે રે.

બયાન ૧૬૦૬

પીરમશાયખ (રહે) કહેછે.

૧ દીનના ભાઈ! વાત સાંભળીને મનધરો કે અમારાથી
તમારું મળવું દીનની સગાઈથી છે.
૨ જગતની એ રીત છે કે ભાઈ પણ દીનની પ્રિતને
લીધે છે.
૩ જે હિંદુ ભાઈમાંથી કોઈ ઈમાન લાવે તો તેના
ઘરે કૃથિતી હિંદુ ભાઈ જતો નથી.
૪ જે હિંદુમાંથી મુસલમાન થાય છે. તેને તેનો
હિંદુ બાપકે ભાઈ ચાહતો નથી.
૫ તે ઈમાન લાવનારને મુસલમાન પોતાના ભાઈ
બનાવી દીન કાજે પ્રેમ કરેછે.
૬.૭ તેની મોત પર-તેને ચાહવાથી-મુસલમાન
અફ્સોસ કરેછે. આંખમાં આંસુ ભરે છે,
અને કબરમાં મૂકે છે.
૮.૯ તેનો હિંદુ બાપ કે ભાઈ તે મુસલમાન થનારની
મોત વેળાએ પણ આવતા નથી. છોકરાં પણ

૬ સબ જગ પરગાટ હું નિશાની રે;
 લડકે હો સેતી રહી નહી છાની રે.
 ૭૦ પત્થરકું ભી હોતે કાના રે;
 મન ધર કબી એ સુનતા બયાના રે.
 ૭૧ પત્થર સુનતે હોતા આધાના રે;
 નેહ કેરી ઈસે હોતી શાના રે.
 ૭૨ અંસા પટંતરા જહિર દીસા રે;
 હાથ કંગનકું નહી ચાહીએ આરીસા રે.
 ૭૩ દીનકી હું જગ માંહી સગાઈ રે;
 સગા કામ ન આવે ભાઈ રે.
 ૭૪ સુન સુન દીનકે ભાઈ મેરે રે;
 ધ્વન ધવ આહોને બેગે સવેરે રે.
 ૭૫ દીન કાજે છુંએ હમ તુમ ભાઈ રે;
 બહુત સબૂસૂ એ હું સગાઈ રે.
 ૭૬ સુનો મુનાદિક મૂમિન ટોલી રે.
 જ્ઞાન મિલાતે હો મીઠી બોલી રે.
 ૭૭ પાતક દિલથી ઈંગા નાંદાં રે;
 મેલ તમારે રહા દિલ માંદાં રે.
 ૭૮ પાતક સેતી હમૂસૂ હો મિલતે રે;
 દસ્તબોસી હમના સેતી હો કરતે રે.
 ૭૯ પીત હમારી હો મન માંછે ધરતે રે;
 દીનકી ઉલટી રાહા હો ચલતે રે.
 ૮૦ અંસી અકલ તમારી હું ગહી રે.
 ૮૧ હિંદુથી મૂમિન જળ કહલાએ રે;
 કુટમને તુમકું જુદા કરાએ રે.
 ૮૨ ભાઈ તમારેસું પડી જુદાઈ રે;
 કિર કોન આયા તુમ પાસ ભાઈ રે.
 ૮૩ ભાઈ સગેકી લુંઠ દૂર જીતી રે;
 દીનકે કાજે સુનો એ બાતી રે.
 ૮૪ હમ તો તુમકું કંધું ચાવે રે;
 દીન તુમમાં જો ન પાવે રે.
 ૮૫ હમ તો હું દીનકે કાજે ભાઈ રે;
 અપને ઓર કંધું નહી સગાઈ રે.
 ૮૬ સગે કે યે કે ભી ભાગ ભાગ ગછે રે;
 દીન કાજે હો અલગે રહે રે.
 ૮૭ મેં કંધું તુમસું તો રાખું નેહા રે;
 દીન ન દીસે તમારી જો દેહા રે.
 ૮૮ હમ તુમ ભાઈ છું એ દીન કાજા રે;
 ઓર કંધું બાતકી નહી લાજ રે.

સમજે તેવી આ ખૂલ્લી વાત છે.
 ૧૦.૧૧ પત્થરને પાગ કાન હોત તો તે પાગ કદીક મનથી
 વાત સાંભળી તાબેદાર થતો, અને પ્રેમથી વાત
 સ્વીકારી લેતો.
 ૧૨ આવાં ઉદાહરણો જાહેર દેખાય છે ત્થાં હાથ
 કંગાળ જોવા આરસીની જરૂર નથી.
 ૧૩ જગતમાં દીનની સગાઈ છે. સગો ભાઈ પાગ દીન
 બાબતમાં કામ આવતો નથી.
 ૧૪.૧૫મારા દીનના ભાઈ ! સાંભળીને જલ્દી દોડી આવો,
 તમે અને અમે દીન કાજે ભાઈ થયા છીએ. બધાજ
 મુસલમાનોથી અમારી આ સગાઈ છે.
 ૧૬.૧૭ મુનાદિક મોમિનોની ટેળી સાંભળો ! તમે જ્ઞાનેથી
 મીઠું બોલોછો, દિલથી પાપ છેડતા નથી
 અને મનના મેલા છો.
 ૧૮ (૧) અમને પાપ રાખીને મળો છો, અને અમારા હાથ
 પાગ ચુમોછો. *

૧૯.૨૦અમારી પ્રિત ધરતા પોતાને બતાવોછો,
 અને દીનની રાહથી ઉલટા ચાલોછો. તમારી
 અકલ ડેમ ગઈ છે!
 ૨૧ હિંદુથી તમે મોમિન થયા, તો તમારા કુટુંબે તમને
 જુદા કર્યા.
 ૨૨ તમારા ભાઈથી જુદાઈ થઈ. તમારી પાસે કઢી
 તમારો કોઈ ભાઈ આવ્યો નહિ.
 ૨૩ સાંભળો! દીન કાજે સગો ભાઈ પાગ દૂર થયો.
 ૨૪ તમારાંમાં દીન ન હોય તો અમો તમને ડેમ ચાહિએ.
 ૨૫ અમે પાગ દીનને લીધેજ તમારા ભાઈ છીએ.
 તે શિવાય આપણી કોઈ સગાઈ નથી.
 ૨૬ જે સગાં હનાં તે ભાગી ગયાં. તેઓ દીનને
 લીધે અલગ થઈ ગયાં.
 ૨૭ તમારામાં જો દીનનું હોય તો હું તમારથી ડેમ કરીને
 નેહ રાખું?
 ૨૮ અમે અને તમે દીનના ભાઈઓ છીએ. તે શિવાય
 કોઈ શરમનો રિશ્તો નથી.

૧૮ મી કરી (૧) આપ (૨૬.) પાસે આવી મીઠું બોલીને મળતા રહેતા લોકોનાં દિલ
 જોટા મજાહલ ઉપર છોલાં હનાં અને તેઓ કષે દેખાડે કરતાં.

૨૭ દીન બીન કેસે ભાઈ હમારે રે;
સુનો મુનાઝિક તુમ મીલે સારે રે.
૩૦ જગો મુનાઝિક ખોલ નેના રે;
મન ધર સુનો નસીહત બેના રે.

૨૮ તમે મને મુનાઝિક મળ્યા છો. દીન વગર તમે
અમારા ભાઈ ડેવા?
૩૦ મુનાઝિક જગો! આંજો જોલો, અને મારી
નસીહતનાં બયાન મન ધરીને સાંભળો.

૧૬૦૭

૧ અરે સુનને ઈમાની, દીન કેરે ભાઈ;
સબ જગ જે હે મિલતા, દીનકી સગાઈ.
૨ સહી ભાઈ મેરા દીનકા, હોવેગા ઈમાની;
સહી ઈમાની મૂભિન, કેરી નિશાની.
૩ સહી ઈમાન સેતી, મૂભિન જનાવે;
અને નહીં તો દુરિજન, હમારા કહ્લાવે.
૪ તો મન ધર સુનના, ઈમાન બયાના;
કે સુનતે હોવે, મૂભિનકી શાના.
૫ સુનો ખાતિમ રસૂલ, નબીજી હમારા;
પહ્લા સાખૂસુ રબેને, ખાતિમ સન્નારા.
૬ જે હે અહમદ મોહમ્મદ, બૂજો રે નામા;
સબ જ્યું હો કેટે, જે કહીએ ઠામા.
૭ જે મુસ્તષ્ઠ ખાતિમ, નબીજી કહ્લાયે;
એ રસૂલ રબેક, લેજે રે આયે.
૮ ખાતિમ રસૂલા, રબે અંસે રે કરીઆ;
કે દીન હે ઈન્કૂફ, સબ જગ માણે ભરીઆ.
૯ બૂજો ઈચ્છાર સો બરસ, કેરા રે લેખા;
નબી ખાતિમ જગમાં, સબૂને દેખા.
૧૦ એ હિજરત કેરા, લેખા રે જાનો;
સો ઈચ્છાર, બરસ, છુએ પૂરે રે માનો.
૧૧ આજ તારીખ દ્રજી, મુહરમ કેરી;
પૂરી ઈચ્છારમી સદી, છુઈ બૂજીઓ સવેરી.
૧૨ દો દિન એ સદે, બારમી કેરે;
દ્રજી તારીખસુ બૂજિએ, દો દિન એ સવેરે.
૧૩ સહી એતે માણે બહુત જગ, છુઆ રે દીના;
એ સહી કર મૂભિન, ચિત માણે કીના. રે તુહી.
૧૪ તારીખ દ્રજી બૂજિએ, મુહરમ કેરા માસ રે,
મુહરમ કેરા માસ;
સદી બારમી કેરી, દેખને બૂજી આસ રે,
દેખને બૂજી આસ.

બયાન ૧૬૦૭
પીરમશાયખ (રહે) કહેછે.

૧ ઈમાનવાળા દીનના ભાઈ સાંભળ ! જગતમાં બધા
દીની સગાઈથી મળે છે.
૨ ઈમાનવાળો મારો દીનનો સાચો ભાઈ છે.
અને ઈમાન મોભિનની નિશાની છે.
૩ ઈમાન હોય તો મોભિન જગુાય, નહિતો અમારો
દુશ્મન કહેવાય.
૪ ઈમાનનાં બયાન મન ધરીને સાંભળતાં મોભિન
થવાય છે.
૫ ખાતેમુનબી, મુહંમદ (સલ) અમારા નબી છે.
અલ્લાહે ખલકથી પહેલાં આપને બનાવ્યાં.
૬.૭ આપ (સલ.) તું નામ અહમદ તેમજ મુહંમદ છે.
આપ સરેજુવેનું મૂળાં આપ અલ્લાહના
મોકલેલા સસૂલ બનીને આવ્યા.
૮ અલ્લાહે નબી (સલ.) ને એવા મરતબાવાળા
બનાવ્યા કે પુરા જગતમાં આપનો દીન
ઇલાયેલો છે.
૮.૧૩ આજ હિજરી વરસનાં અગીયારસો વરસ પુરસ
થયા છે. મોહરમ માસની બીજી, તારીખ છે. યાને
બારમી સદીના બે દિવસો થયા છે.^(૧) નબી (સલ.)
અને આપનું દીન જગતમાં આવ્યાને આટલો સમય
થયો છે. મોભિનોએ તે દીનને સાચું માન્યું છે.. કહો...
રે, તુહી.
૧૪ મોહરમની બીજી તારીખ અને બારમી હિજરી
સદીની શરૂઆત થઈ છે. અગીયારસો વરસ પર
આપ (સલ.) દુનિયામાં તશરીફ લાવ્યા.

(૧) પીર મશાયખ (રહે.) આ લખ્યું ત્યારે.

અલ્લાહે તમને પેદા કર્યા છે. - તેનીજઈબાદત કરો.

૧૬૦૮ બલ.

- ૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
ઈમાન હું સહી કરના, મૂર્મિન હોને મન ધરના;
નિત ચિંતા કીજે, મન હીજે જ.
- ૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
મન રબ એક કીજે, મન નબીજીકું દીજે
નિત કરો મન સેવા, ચિત્ત દેવાજ.
- ૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
જિને તુજે પેદા કીતા, પહેલે સહી કર મીતા;
કયું કુર રબ મન બિસારે, કાહે હારે જ.
- ૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
જિને પેદા કીતી જતી, હુકમ ઉસકી માનો
બાતી; ગાણ ઉસે કલ હોકર રહીએ,
રબ લહીએ જ.
- ૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
ખાકથી તન તુજે હું કીતા, અંસા અપના બૂજો
મીતા; દેખનેકું એ હો નેના, બૂજો બેના જ.
- ૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
બોલનેકું બાચા દીતી, દિલકું સમજન હું રે કીતી;
રબકી બૂજો તો બાતી, આપ જતી જ.
- ૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
સવાદ જુબાંકું દીયા, ખારા મીઠા તુજે કીયા;
ઈસકું તો બિસારો નાંદાં, દિલ માંદાં જ.
- ૮ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
સેવા કાજ તુજીકું કીતા, જગતાં જ બૂકેગા મીતા;
કોલ ભી કીયા થા સહી, અંસા દહી જ.

૧૬૦૯

- ૧ અને સુનને ઈમાની, મૂર્મિન ઈમાની;
સુન ઈમાન હો કેરી, કર સહી રે નિશાની.
- ૨ સહી સુનતે સુનતે, હોવેગા ઈમાની;
સહી દીન બાત સુનની, એ મૂર્મિન નિશાની.
- ૩ સુનો ઉદર માતા, કુશર રે નાંદાં;
હોવે મૂર્મિન કાફિર, બાજ આએ જગ માંદાં.
- ૪ જેસી જગ માંદે બાતી, સુનેગા કાના;
કે કેસી દિલ તેરેકું, હોવે રે શાના.

બયાન ૧૬૦૯

- પીર મશાયખ કહે છે ' સાંભળો જીવ સાંભળો વીર'
- ૧ ઈમાન સહી કરો, મોમિન બનીને રહો અને
ઈમાનની ચિંતા નિત્ય કરો.
 - ૨ મનથી અલ્લાહને એક ગાંગો, આપ (સલ.)ને
રસૂલ માનો, અલ્લાહની સેવા (બંદગી) કરો અને તે
ઉપર મન લગાડો.
 - ૩ જેણે તને પેદા કર્યો તેને પહેલાં ઓળખી રે તું રખને
વિસારી ને ઈબાદતથી પાછો કેમ પડે છે?
 - ૪ જેણે તમને પેદા કર્યા તેનો હુકમ માનો. તેની
ઈબાદતનો કોલ આપેલો છે. તો તેની ઈબાદત કરો.

બયાન સાંભળીલો. આપણો અલ્લાહ એવો છે કે,
તેણે માટીમાંથી માણસનું શરીર બનાવ્યું, અને
જીવા માટે બે આંખો આપી.

જેણે બોલવા માટે વાચા આપી, અને દિલને
સમજશક્તિ આપી, તે અલ્લાહની વાત આપ
માનો.

જીબને સ્વાદ આપ્યો તેથી તમે 'ખાડુ-મીઠુ'
જાગુણી શકોણો. તો તે અલ્લાહને દિલમાંથી
વિસારો નહિ.

અલ્લાહે તને તેની ઈબાદત માટે પેદા કર્યો છે, અને
તેકબૂલાતના દિવસે અલ્લાહને કોલ આપ્યો છે કે
જગતમાં જઈને તેની ઈબાદત કરીશ.

બયાન ૧૬૦૯

- દીનની વાત સાંભળવાથી ઈમાન આવે છે.
- ૧ ઈમાનવાળા મોમિન! સાંભળ અને
ઈમાનની નિશાની સહી કર.
 - ૨ દીનની વાત સાંભળવી એ ઈમાનની નિશાની છે,
અને દીનની વાત સાંભળતાં ઈમાન આવે, છે.
 - ૩ માતાના પેટમાં ઈન્સાન કાફિર નથી હોતો, ^(૧) મોમિન
કે કાફિર જગતમાં આવ્યા બાદ થાથ છે.
 - ૪ જગતમાં કાનેથી જેવી વાત સાંભળશો, એવું જ
તમારા દિલમાં ઉનરશો.

૧(કડી. નં.૩) હજ અબુ હુસૈન (રજી) એ બયાન ક્રેતી હીસ પ્રમાણે ઈન્સાનમાંના પેટથી સવતરતી વજને
ઈલ્લામની શીતસન (પ્રકૃતિ) સાથે અવતરે છે પછી તેમાં જેવા માં મબાપ હેઠ તેવા દીન ઉપર તેને લઈ જાય છે

(બયાન નં ૧૮૪૮/૩૮ ઈમાન ભાગ-૨)

૫ જેસી નસીહત તરે, કાનૂરે આવે;
કુન્ડ નસીહત તરે, દિલકુ ફેરાવે.
૬ એ સબ જગ જહિર, પરગટ બાતી,
બૂજે નના ને બડા, ભી બાલકકી જતી.
૭ કે જેસે સુનેગા, કાન રે જેના;
બસી નસીહત હોવેગી, ઉસ દિલકે મેના.
૮ સુનો દીનકે ભાઈ, જહાં હું રે દીની ચાવા;
તો દીનકી બાતાં, કાનૂરે સુનાવા.
૯ અને ઓર બાત સેતી, કાન રે મુંદાવા;
કે બાતાં સુનતે, દિલ કેરેગા ભાવા.
૧૦ તૂ સુનતે ઈમાની, ઈમાનકી બાતી;
કે મૂમિન હોવે, તેરી રે જતી.
૧૧ તો ઈમાની હું હોના, સુન સુન બાતી;
હો મૂમિન ઈતના, કહો દિન ઓર રાતી.
રે તૂઠી.

૧૨ મૂમિન ઈમાની નામ હું, પ્રથમ સુન એ બાત
રે, પ્રથમ સુન એ બાત;
સુનતે બાત ઈમાનકી, મૂમિન હોવે જત રે,
મૂમિન હોવે જત.

૧૬૧૦ બલ.

૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
મૂમિન ઈમાની નામા, એ સબ કહે જગ ઠામા;
સુન તૂ એ પ્રથમ બાતી, આપ જતી જ.
૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, મૂલ બિના
જાડ નાંહાં, એ બાત બૂજો મન માંહાં;
ઈમાની પ્રથમ તો હોના, મન જોના જ.
૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, ભીત નહીં
પાઈયે બિના, એ બાત સુન રાખો મના;
ઈમાન રીત પહીલી કીણે, સહી કર લીણે જ.
૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
ઈમાનકી સુનની બાતી, પાક ભીતર કરો જતી;
ઈમાન સાચા પહીલા કીણે, સહી કર લીણે જ.
૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, નાલિયેરેકે જું
ભીતર પાની, ઈમાનકી એ નિશાની;
પન બનસે ગંધ આવે, ન કિસે ભાવે જ.
૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, કુલ માહે જું હું
બાસા, ઈમાની મન અંસી આસા; બાસના
બિના ના ચાવે, ના કિસે ભાવે જ.

૫ જેવી નસીહત તમારા કાને આવશે, તેવું જ
તમારું દિલ ફર્શે.
૬ આ વાત જગતમાં જહેર (પ્રગટ) છે. બાળક,
નાનો કે મોટો તે જાગે છે.
૭ જેવાં બયાન જે ઝેઠ સાંભળશે તેવી નસીહત
તેના દિલમાં થશે.
૮ મારા દીનના ભાઈ! જીવાં દીનની ચાહના હોય ત્યાં
દીનની વાત સાંભળવી ગમે
૯ દીન સિવાયની વાત માટે કાન બંધ કરે,
કેમકે જેવું સાંભળશો તેવી ભાવના થશે.
૧૦ ઈમાનવાળા સાંભળ! દીનની વાતો સાંભળતાં
મોમિન બનાશ.
૧૧ તો દીનની વાતો સાંભળી ઈમાનવાળા બનો
અને રાત હિન કહો..... રે તુંઠી.

૧૨ પહેલી વાત સાંભળો, મોમિન ઈમાન
વાળો હોય છે, અને ઈમાનની વાત સાંભળતાં
મોમિન થવાય.

બયાન ૧૬૧૦

મૂળ તત્ત્વ ઈમાન છે.
પીર મશાયખ (રહે.) કહેછે: સાંભળો વીર!
સાંભળો જીવ!

૧ પહેલીવાત સાંભળો કે જગતમાં ઈમાનવાળો
મોમિન કહેવાય છે.
૨.૩ પહેલાં ઈમાનવાળા બનો, એ સમજી લો કે
જેમ મૂળ વિના જાડ હોઈ શકે નહિ, ને પાયા
વિના ભીત હોઈ શકે નહિ, તેમ ઈમાન વિના
દીન હોઈ શકે નહિ.
૪ ઈમાનની વાત સાંભળો, પોતાનું ભીતર પાક કરો,
પહેલાં ઈમાનને સહી (પાંડુ) કરી લો.
નાળિયેરની અંદર જેમ પાણી હોય છે, તેમ દિલની
અંદર ઈમાન હોય છે, પાણ, નાળિયેર વણસે (સરે)
થી. તેમાંથી ગંધ આવેછે, અને ભાવતું નથી.
૬ ઈમાન ફૂલમાંની સુવાસ જેવું છે, સુવાસ વિના ઝેઠ
તેને ચાહે નહિ કે તેની ઉપર ભાવ ઉપજે નહિ.

૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, જ્યૂ ઘટ જીવ
હો રે તના, ઈમાન અંસા બૂજો મના; ના જીવ
બિના આવે કરામા, ઈસ જગ ઠમાં જ.
૮ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, નસીહત સુન
સુન લીજે, ચિંતા નિત દિલ માંથી દીજે;
ઈમાનકે બૂજો બના, મન મેના જ.

૧૬૧૧

૧ અરે સુનને ઈમાની, દીનકે ભાઈ;
ઈસ સુનને માંહે, હો રે બડાઈ.
૨ દિલ સુનતે મૂમિન, હોવે રે તેરા;
જો આધાન હો કર, સુને રે સવેરા.
૩ તન નીચા નમા કર, ગુરબત કરની;
બાત ઈમાન હો કેરી, સુન મન માંહે ધરની.
૪ હો ઉસ માંહે બડાઈ, સુન હીનકે વીરા;
જો આધાન હો કર, સુન કર ધીરા.
૫ તો ખુશી હો સેતી, મુંહ રબ્રૂ દેખાવે;
જાબ કિયામત કેરા, દિન રે આવે.
૬ અને ખુશી હો સેતી, બહિશત માંહે જાવે;
ઉણાં અનુપમ રાજ, વીરા રે પાવે.
૭ દેખો કેસી રે હોવે, એ સુનતે બડાઈ;
તો આધાન હો કર, સુન રે ભાઈ.
૮ કલી ગાંધિલ સુને બિના, હોવે રે ગુમાની;
એ ખરાબી હો કેરી, તુજ તન રે નિશાની.
૯ ઈસ બાતમાં બડાઈ, ના હો રે સહી;
કે રાજ રે નાં હોવે, અપનાદહી.
૧૦ કેસા કિયામત દિન, હોવે હાલ રે તેરા;
ખીય દોજખે માંહે, બાવે તુજ્ઝુ સવેરા.
૧૧ એ બડાઈ નાં હો, સુન રે ગુમાની;
એ સુન સુન મૂમિન, બાત ઈતની જાની.
 રે તૂઢી.
૧૨ આધાન દીન સુન હોઈએ, ઉસમાં બડાઈ
 જાન રે, ઉસમાં બડાઈ જાન;
સુને બિના ગાંધિલ તુજે, ગુમાન ખરાબી
 માન રે, ગુમાન ખરાબી માન.

૭ ઈમાન ઘટ (શરીર)માં જીવ જેવું છે. જીવ વિનાનું
શરીર આ જગતમાં કામ આવે નહિ.
૮ નસીહતો સાંભળીલો, દિલમાં ઈમાનની નિત્ય
ચિંતા કરો, ઈમાનનાં બધાનો જાણો, અને તેને
મનમાં ઉતારો.

ભયાન ૧૬૧૧

દીન-ઈમાનની વાતો સાંભળ્યા કરો.

૧ ઈમાનવાળા દીનના ભાઈ! દીનની વાત
સાંભળવામાં વડાઈ છે.
૨ જો તું આધિન (તાબેદાર) થઈ સાંભળો તો તારું દિલ
મોમિન થાય.
૩.૬ ઈમાનની વાત સાંભળીને મનમાં લો. તનને અલ્લાહ
આગળ નીચું નમાવીને ગરીબી અખત્યાર કરો, એમાં
જ બંદાની વડાઈ છે. જો તું સાંભળીને આધિન થાય
તો ક્યામતના દિવસે ખૂશીથી અલ્લાહને મો
બતાવી શકીશ, અને ખુશીથી જન્નતમાં જઈને
ત્યાનું અનુપમ રાજ મેળવી શકીશ.
૭ સાંભળ ભાઈ! આધિન થઈ દીનની વાત સાંભળતાં
કેટલી મોટાઈ મળે છે!
૮ ગાંધીલ! તું કદીક સાંભળ્યા વિના જ શક કે ગર્વ કરે તો
તે તારી ખરાબીની નિશાની છે.
૯ આપણો અલ્લાહ આપણાથી રાજુ ન થાય તેમાં
મોટાઈ નથી.
૧૦ ક્યામતના દિવસે તને જેચીને દેજખમાં નાખવામાં
આવશે ત્યારે તરો તેવો હાલ થશે?
૧૧ ઈમાનની વાત ન સાંભળવામાં મોટાઈ નથી એ
વાતને જાણ અને કહે.....રે તું-હી
૧૨ દીનની વાત સાંભળી દીનને આધિન થઈ એ એમાં
બંદાની મોટાઈ છે, સાંભળ્યા વિના તને શક કે ગર્વ
થાય તેમાં તારી ખરાબી માન.

૧૬૧૨ પદ

- ૧ અરે સુન સુન ભાઈ દીનકે મેરે, અંસી હું દીનકી
રીતાની
અરે સુનતે જે દિલ આધાન ક્રીજે, રાજ હોવે
મીતા.
- ૨ અરે બહુત ગરીબી હું રબકું ભાતી,
ઈસમાં હું બડાઈ; જૂં મીત અપના રાજ હોવે
તું તું ક્રીજે ભાઈ.
- ૩ અરે સાહિબ જેસા સાહિબ અપના,
બુઝો સુરજનહારા; અરે માબાપ સેતી બદે
ઉપર, બહુત કરે હું પિયારા.
- ૪ અરે અંસા સુરજનહાર પિથાનો, બહુત બહુત
રાખો નેહા; અરે નામ સુરજન કેરા સુનતે,
આધાન કરો દેહા.
- ૫ અરે રબ રાજ હોવે અપના, તું તું બુઝો બડાઈ; ૫
અરે બહુત ગરીબી હું રબકું ભાવે, ઈસ માણે
ખૂબી ભાઈ.
- ૬ અરે રાજ ચાહવે જો તું જનત માણે, એ
સૂરતકી અંસી રીતા;
કે બેન સુન સુન આધાન હોકર, કરની રબસુ
પીતા.
- ૭ અરે ગુમાન માણે નહીં બડાઈ,
સુન એ ગાફિલ ભાતી; કે રીસ ગુમાનીકું હું રબ
કેરી, દોજખી હોવે જાતી.
- ૮ અરે રોય કર ઘર અપના રાખો,
બહિશ્ઠ કેરા જે નામા; અરે આધાન છુંએસુ
સહી પાવે, હંસી જનત ઠામા.
- ૯ અરે મુનાસિફ હસને ઘર ના ખોઈએ,
સુન એ નસીહત મેરી;
લડકા સુનતે બૂઝે સહી, બાત એ દિલ માણે
સવેરી.

૧૬૧૩

- ૧ તું સુન રે ભાઈ, દીનકે મેરે;
સહી ઈમાનકી બાત, હું સુનની સવેરે.
- ૨ કે પહેલા તો એક કર, બુઝો રે ઈલાહી;
કે એક હું અલ્લાહ, યું બુઝના ભાઈ.
- ૩ ભી રસૂલ અલ્લાહકે, સહી પિથાનો;
સો ખાતિમ અંબિયા, નેહસુ જાનો.

બયાન ૧૬૧૨

- અલ્લાહને આજીજ ગમે છે.
અરે દીનના ભાઈ સાંભળો દીનની રીત એ છે કે તેને
સાંભળીને દિલ તેને આધિન કરો, જેથી અલ્લાહ
રાજ થાય.
- ગરીબાઈ ધાને આજીજ અલ્લાહને બહુ ભાવે છે,
અને તેની આગળ લાચાર રહેવામાં મોટાઈ છે.
પોતાનો રબ રાજ રહે તેમ કરો.
- ૩ આપણો સર્જન હાર, સાહેબ જેવો સાહેબ, બંદા
ઉપર તેના માં બાપથીએ વધારે ઘાર કરે છે.
- ૪ એવા સર્જનહારને ઓળખી તેનાથી બહુજ પ્રેમ
રાખો, અને તેનું નામ સાંભળતાંજ તેને આધિન થઈ
જાઓ.
- આપણો રબરાજ થાય તેમાં આપણી મોટાઈ
જાણો, રબને બંદાની આજીજ બહુ ગમે છે. અને
તેમાંજ બંદાની ખૂલ્લી છે.
- ૬ જનતમાં તમને રાજ જોઈએ તો તે મેળવાવાની
એ સુરત છે કે દીનની વાત સાંભળી નાબેદાર
બનીને અલ્લાહથી પ્રિત કરો.
- ૭ ગાફિલ સાંભળ કે ગર્વમાં મોટાઈ નથી, ઘમંડી પર
અલ્લાહ ગુસ્સે થઈ તેને દોજખી બનાવે છે.
- ૮ અલ્લાહ આગળ રોઈને જનતનું ઘર બનાવી લો.
અલ્લાહને આધિન થયેથી જનત મળે છે.
- ૯ મુનાઝિક મારી નસીહત સાંભળ! હસીને જનતનું
ઘર ખોઈ ન નામ, બાળક પણ સાંભળીને માની લે
તેવી આ વાત છે.

બયાન ૧૬૧૩

કલેમો જીભથી કહો અને દિલથી
સાચ્યો માનો

- ૧ મારા દીનના ભાઈ, ઈમાનની વાત સાંભળો.
- ૨ પહેલાં અલ્લાહને એક કરી જાણો, (લાઈલા હ
ઈલલાહ).
- ૩.૪ અલ્લાહના રસૂલ, ખાતેમુલ અંબિયા (સ.૧.) ને

૪ સો મોહમ્મદ મુસ્તકા, નામ રે કહીએ;
હું આપન ઉમત, ઈન્કુંકી લઈએ.
૫ યું જાનેસૂ કહના, અને સમજને લેના;
યું મન રે સાચા, દિલ માંદે દેના.
૬ યું દિલ હો સેતી, સહી બૂજની બાતી;
યું જાનેસૂ કહના, દિન ઓર રાતી.
૭ કે દિલ માંદે બૂજે, ઈમાન એ સાચા;
અને જાનેસૂ અંસી, કરે રે બાચા.
૮ જે હોય અંસા, ઉસે બૂજો રે ઈમાની;
એ મુભિન તેરી, સહી રે નિશાની.
૯ જે દિલ માંદે સાચા, યું જેને રે નાંઠી;
બાત મીઠી રે મિલાવે, જુબાકે માંઠા.
૧૦ તુમ મુનાફિક ઉસ્કુ, જાનો રે સહી;
ગુસ્સા કાફિયસૂ ઉસ પર, બાહુન કરે રે દહી,
રે તૂહી.
૧૧ દિલકા સાચા મુભિના, જાલે સાચી બાત રે,
જાલે સાચી બાત; કષ્ટી હે કું ભરા, મુનાફિક
કેરી જત રે, મુનાફિક કેરી જત.

(બયાન ૧૬૧૪ થી ૨૬)

હિંદીસે જબર્ડલ (અ.સ.)

૩૨૩ : જબર્ડલ (અ.સ.) નો ઈસ્ટલામ વિચે સવાલ અને નબી (સ.વ.) નો જવાબ

૧૬૧૪

૧ સુનો ઉમર બિન, ખતાબ રે કહીએ;
રજી અલ્લાહ અન્હો, નામ સંગ લઈએ.
૨ અને અમીરુલ મૂમેનીન, ઈન્કું જાનો;
એ હિંદીસ હે કહતે, નબીજી માનો.
૩ કહા નબીજ સાથ, મેં થા એક દના
એક મરદ આયા, કેસે રે મેના.
૪ ઉન્ન ઉજલે કપડે, પહેને થે જાતી;
અને બાલ થે કાલે, અંસી કહી રે બાતી.
૫ અને મુસાફિર કેરીના થી, ઉસ્કુ નિશાની;
ઈસ મરદકી સૂરત, દેખો અજબ રે જાની.
૬ અને ઓર ભી અસહાબી, સાથ થે રે ઉમારે;
ઈસ મરદકુ ના થે, કો બૂજન હારે.
૭ કે હમું કનીને, ના કે મરદ પિથાના;
સબ ઈસકે બૂજનેસૂ, ભયે રે અજાના.

બયાન ૧૬૧૪

રાવી : હિંદી ઉમર બિન ખતાબ (રજી)

૧.૨ હિંદી ઉમર બિના ખતાબ (રજી) જેઓ અમીરુલ
મોઅમેનિન ગાણાય છે, તેઓ નબી (સ.વ.) થી
સાંભળેલી હિંદીસ કહે છે.
૩.૫ હિંદી ઉમર (રજી.) કહે છે કે ‘હું’ એક દિવસ નબી
(સ.વ.) ની સાથે હતો ત્યાં એટલામાં એક મરદ
આવ્યો, તે મરદે ઉજળાં કપડાં પહેર્યાં હતાં, અને
તેના વાળ કાળા હતા. તેનામાં મુસાફિરની નિશાની ન
હતી. તેની સૂરત અજબની હતી.
૬.૭ તેઓ કહેછે કે બીજા અસહાબીઓ (રજી. અન્હુમ)
પાણ અમારી સાથે હતા. તેમાંનું કોઈ તે આવનારે
જાગું ન હતું. અમે બધા તેમની ઓળખવાથી
અજાગું હતાં.

(૧) મિશ્કાન (ભાગ-૧ વિભાગ-૨) નાકીતાબલ ઈમાનની ઈસ્લામ પહેલી ની પહેલી હિંદીસ છે.
અને હિંદીસે જબર્ડલ નામે પણાય છે મુતા. અલયહે (બુખારી મુસ્લિમ)

૮ વે મરદ તો બેંઠા, આવ નબીજીકે પાસા;
સો અદભુતું સામી, બેંઠા પૂછનેકી આસા.
૯ સો દોજનૂં હો કર, બેંઠા રે સહી;
હાથ જાનૂં પર ઘર, ખબર એ કહી.
૧૦ જ્યાસી ન માજકે કાખોં, કેરી હે રીતા;
યું નબીજીકે સામી, બેંઠા કરને પીતા.
૧૧ બેંઠ ઈસ્લામ કેરા, ઈને કિયા રે સૂઅલા;
એ સુન સુન મૂભિનૂં, કહા ઉસહી હાલા.
 રે તૂહી.
૧૨ કપડે ઉજલે પહણ કર, આયા નબીકે પાસ રે,
આયા નબીકે પાસ; અદભુતું સામી બેંઠીઆ,
પૂછને કેરી આસ રે; પૂછને કેરી આસ.

૧૬૧૫

૧ કહા દોને ખબર નબી, ઈસ્લામ કેરી;
ઓ મરદને બેંઠ, પૂછા એ સવેરી.
૨ તબ ખાતિમ નબીને, એતા ફરમાયા;
કે કલમા શહાદત, પઠને સુનાયા.
૩ ઉસ બાજ તો ઈતના, નબીજીને આખા;
કે નમાજ હે કરની, કહ કર દાખા.
૪ અને ખાતિમને કહયા, ભી દેવે રે જકતા;
ધરે રમજને કેરે, રોજે કહી ભી બાતા.
૫ અને હજ ભી કરની, બેનુલ્લાહકું સહી;
જો સક્તાઈરે હોવે, ભી ખબર એ કહી.
૬ જબ નબીજીને મરદકું, કહી એ બાતી;
તબ સચ કર આખા, ઈસ મરદકી જતી.
૭ ક્ષિર નબીજીકું સૂઅલ, મરદને કિયા;
કહો ઈમાનકી ખબર, સુન સબૂને લિયા.
૮ તબ નબીજીને ઈતના, ક્ષિર ફરમાયા;
લાવે અલ્લાહ ઊપર ઈમાન, ઉસકું બતાયા.
૯ કે બુજુરગ જત, હે સિઝન ઈલ્લાહી;
હે કદીમ એ કદીમ, અંસી બૂજો રે બડાઈ.
૧૦ નહીં ઈનૂં કુછ જનિયા, નહીં ઉસે કેને જાયા;
સબ ખિલકત આલિમ, ઉને હે બનાયા.

૮.૧૦ તે મરદ નબી (સબ.)ની પાસે કાંઈક પુછાની
આશાએ અદભુતી સામે આવીને બે જાંગ પર
બેઠો, અને તેના હાથ જાંગ પર રાજ્યા, એ રીતે કે
જેમ નમાજમાં બે હાથ બે જાંગ પર હોય છે.
૧૧ અને તેજ બેસવાની હાલતમાં તેણે ઈસ્લામ વિષ
સવાલ કર્યો. કહો..... રે તુંહી.
૧૨ ઉજળાં કપડાં પહેરને તે મરદ નબી (સલ.)ની પાસે
કાંઈક પુછાની આશાએ સામે આવીને અદભુતી
બેઠો.

બયાન ૧૬૧૫

(ક) અલ્લાહ અને રસૂલ (સલ.) પર ઈમાન
અને ઈસ્લામ ના પાંચ પાયા

૧ તે આવનારે કહ્યું ‘હે અલ્લાહના નબી (સલ.)
મને ઈસ્લામની ખબર દો’ (હીકન કહો):
૨ આપે (સલ.) તેને કલમાએ શહાદત (લા ઈલાહા
ઈલ્લાહ મુહમ્મદુરરસૂલુલ્લાહ (સલ.) કહી
સાંભળાયો (થાને કબૂલ કરો કે અલ્લાહ સિવાય
કોઈ ઈલાહને લાયક નથી અને મુહંમદ (સલ.)
અલ્લાહના સ્લૂલ છે.)
૩ ત્યાર બાદ આપે (સલ.) કહ્યું: “નમાજ કયમ
કરો.”
૪ જકત આપો અને રમજનના રોજા રાખો,
શક્તિ હોય તો બેનુલ્લાહની હજ કરો.
૫ આપે (સલ.) આટલું કહ્યું ત્યાં તે આવનારે કહ્યું:
“આપે (સલ.) સાચું કહ્યું.”
૬ પછી તે મરેણ નબી (સલ.)થી સવાલ કર્યોકે
‘હે નબી (સલ.) મને ઈમાનની ખબર આપો.’
બધાં હજર લોકોએ આ સાંભળ્યું.
૮ ત્યારે નબી (સલ.)એ ફરીથી એટલું ફરમાયું:
“પહેલાં અલ્લાહ પર ઈમાન લાવો.”
૯ અલ્લાહની સિદ્ધન (ગુગ) બુજુર્ગિ (મોટાઈ) છે.
તેની જત અનાદિ કાળથી છે.
૧૦ અલ્લાહને કોઈએ જાઝો નથી, કે અલ્લાહે કોઈને
જાઝો નથી, આલમની બધી ખલકત (સૃષ્ટિ)
તેણે બનાવી છે.

૧૧ બૂજો સિફન ઈલાહી, અને અલ્લાહી જતી;
સહી ઈસરુ કદીમ, બૂજો રે બાતી.

૧૨ અને અવર હું પેદા, સબ હુઆ રે સંસારા;
યું અલ્લાહુ બૂજના, કર ટિલ માહે પિયારા.
રે તૂહી.

૧૩ સબ સિફનુસુ રબ હું કદીમ, કદીમ ઉસકી જતરે,
કદીમ ઉસકી જત સબ આલિમ પેદા કિયા,
રબને બૂજ બાત રે, રબને બૂજ બાત.

૧૬૧૬

- ૧ કહ્યા ક્ષિરિશે ઉપર, લાવે રે ઈમાના;
યું નબીજીને કહ્યા, ક્ષિર રે જાના.
- ૨ કે ક્ષિરિશે અલ્લાહે, જાને જો સહી;
વે નૂરાની જતસ્યુ, હું કિયે રે દહી.
- ૩ કે વે ભી બદે, હું રબ કેદે;
ના વે હુકમ ફેરાવે, કભી બૂજીઓ સવેરે.
- ૪ નહી ક્ષિરિશે કરનાર, બે ક્ષરમાની;
વે હું ક્ષરમાની બદે, અંસી સિફન રે જાની.
- ૫ ભી રબકી કિતાબ પર, લાવે રે ઈમાના;
એ ક્ષરમાયા નબીને, ક્ષિર ના જાના.
- ૬ કે કિતાબ હું રબકી, જે કદીમ કલામાં;
આગે બચાન તો ઉસકા, આવે અક્ષિંદે ઠામાં.
- ૭ જ્ઞાન કદીમ હું બૂજો, ખાલિકકી જતી;
યું કલામ ભી ઉસકા, હું બૂજો રે બાતી.
- ૮ વે અખદ સેતી કહીએ, નહી વે વેસા;
ઉસે નહી અવાજ, કિસી હો જ્ઞસા.
- ૯ અંસા કલામ હું રબકા, લાહેને ઈમાના;
વે પેગમબર ઉપર, ભેજ રબને જાના.
- ૧૦ વે હરફ હો સેતી, અને અવાજકે માંહાં;
વે નબીયુંકુ લેજ, કિસી અવરકુ નાંહાં.
- ૧૧ વે નબીયુંકુ લિખ કર, થા રે લેજયા;
કે નૂરકી જલ પર, વે લેજ પઢેને સુનાયા.
રે તૂહી.
- ૧૨ કદીમ કલામ હું રબકા, જ્ઞાન હું રબકી જત રે, જ્ઞાન
હું રબકી જત; પેગમબરકુ બૂજો સહી, સહી કર
બૂજો બાત. સહી કર બૂજો બાત રે.

૧૧.૧૨ અલ્લાહની સિફન અને જતને જાણો અને તેને
અનાદિથી (સર્વ પ્રથમ) ગાળો, સકળ સંસારને
તેણે પદીથી બનાવ્યો.

૧૩ બધીજ સિફનોવાળો રબ કદીમ (અનાદિથી) છે.
બધાજ આલમોને તેણે પેદા કર્યા છે. તે વાતને
જાણો.

બચાન ૧૬૧૬

(ખ) અલ્લાહના ક્ષરિશ્તાઓ ઉપર ઈમાન
લાવો.

- ૧ તે મરણે નબી (સલ.) એ ક્ષરમાયું: “અલ્લાહના
ક્ષરિશ્તાઓ ઉપર ઈમાન લાવો.
- ૨ ક્ષરિશ્તાઓને અલ્લાહે નૂરની જતના બનાવ્યા છે.
તેમને સાચા માનો.
- ૩ ક્ષરિશ્તાઓ અલ્લાહના બંદાઓ છે. તેઓ તેના
હુકમને ફેરવતા નથી.
- ૪ તેઓ અલ્લાહની નાક્ષરમાની કરતા નથી. તેમનો
ગુણ ક્ષરમાબદારીનો છે.
- ૫ પદી નબી (સલ.) એ કહ્યું: “અલ્લાહની કિતાબ
પર ઈમાન લાવો.
- ૬ અલ્લાહની કિતાબ તેનું કદીમ (બહુજજુનું)
કલામ છે (તેનું બચાન આગળ અક્ષીદાના બચાનમાં
આવશે)
- ૭ જેમ અલ્લાહની જત અનાદિથી છે, તેમ તેનું
કલામ પાળ બીજા કલામોથી પહેલું છે.
- ૮ અલ્લાહનું વર્ગન અક્ષરોથી થઈ રહે નહી. તેને
કોઈના જોવો અવાજ પાળ નથી.
- ૯ અલ્લાહે તેનું કલામ હરશે અને અવાજમાં નબીયો
સિવાય કોઈની ઉપર ઈમાન લાવો.
- ૧૦ અલ્લાહે તેનું કલામ નબીયોને મોકલાયું અને નૂર
(યાને જબ્રિલઅ.સ)ની જીમેથી નબીયોને પદી
સંભળાયું.
- ૧૧ અલ્લાહની જત જેમ કદીમ છે, તેમ તેનું કલામ
પાળ કદીમ છે. પયગંબર અને તેમની વાતને
સાચી માનો.

૧૬૧૭

- ૧ સો ખાતિમ નબીકું, લેજા રે કુરાના;
- સો કુરાન મળું, નામ રે, જાના.
- ૨ એ પુરકાન કિતાબ, જિસે કહેતે હું નામા;
- એ નામ હું કહેતે, કુરાનકે ઠામા.
- ૩ એ અફ્જલ દૂષ્ટ, કિતાબુસૂ જાનો;
- એક દૂષ્ટ કિતાબુસૂ, ઉસે બુજૂરગ માનો.
- ૪ કે ઈસ માંણે સધલા, લિખીઆ બયાના;
- એસા ખાતિમ નબીકું, નેહ કિયારે રહમાના.
- ૫ સબ હકીકત દીનકી, ઈસ કલામ માંણે પાવે;
- દૂષ્ટ કિતાબ એસી, ના હું રે સુનાવે.
- ૬ જું ઈબાહીમ નબીને, ગવાહી હું દીતી;
- સો મિઅરાજ નામે માણે, લિખ કર લીતી.
- ૭ યું અફ્જલ કુરાન, સબુસૂ કહીએ;
- સો દૂષ્ટ કિતાબું, સેતી રે લહીએ.
- ૮ સો લેઝે રે માણે, હું એક સો ચારા;
- યું નબીયું ઉપર, કિયા કરમ સનારા.
- ૯ અને મશહૂર ચાર, હું કિતાબુકે નામા;
- વે તો સબ કોઈ બૂકે, જગકે ઠામા.
- ૧૦ સો તોર્ણત ને જબૂર, ઈચ્છલ કહીએ;
- અને કુરકાન કુરાન, નામસૂ લહીએ.
- ૧૧ એ કલામ હું રબકા, લાહો રે ઈમાના;
- હું કુરાન અફ્જલ, સબુસૂ જાના.
- ૧૨ એ હું ઈમાનકી રીત, સુન કર લીજે;
- અને એક કર રબકું, મન ઈનના દીજે. રે વૃહી.
- ૧૩ નૂરી બદે રબકે, યું લાહો ઈમાન રે,
- યું લાહો ઈમાન; કદીમ કલામ હું રબકા,
- બૂજો મનકે ધિયાન રે, બૂજો મનકે ધિયાન.

૧૬૧૮

- ૧ ભી રબકે રસૂલ પર, લાહો રે ઈમાના;
- એ ફરમૂદા નબીકા, ફિર હુંથા રે જાના.
- ૨ કે પેગબર રબકે, સહી રે જાનો;
- વે હું રબને લેજાએ, સચ કર માનો.
- ૩ કે ખલ્કે કાજે વે રબને લેજાએ;
- સહી રબકે લેજે, રસૂલ રે આએ.
- ૪ સો રાહકે દેખાનાર, ખલ્ક હોડેર;
- ઇસ કાજે રબને, લેજે રે સવેરે.

બયાન ૧૬૧૭

પીર મશાયખ (રહે.) હદીસ સમજાવે છે:

- ૧.૨ ખાતેમુનબી (સલ.) ઉપર અલ્લાહે કુરાન
મળું મોકલ્યું, જેને કુરકાન પણ કહે છે.
- ૩ કુરાન બીજી કિતાબોથી અફ્જલ (શ્રેષ્ઠ) છે,
બીજી કિતાબોથી તેને મોટું માનો.
- ૪.૫ અલ્લાહે નબી (સલ.) થી એવો પ્રેમ કર્યો કે તેમની
ઉપર કુરાન ઉત્તર્યુ જેમાં સધળાં બયાનો લખેલાં
છે. દીનની બધી હીકન તેમાં લખેલી છે. તેના જેવી
બીજી કોઈ કિતાબ નથી.
- ૬.૭ હજ ઈલ્લાહિમે (અ.સ.) આ કલામની ગવાહી આપી
હીની. તેનું બયાન ‘મેઅરાજનામા’માં લખ્યું છે.
બીજી કિતાબોથી કુરાનને શ્રેષ્ઠ ગણો.
- ૮.૧૦ નબીઓ ઉપર કરમ કરીને અલ્લાહે એકસો ચાર
કિતાબો તેમની ઉપર મોકલી, તેમાની ચાર મશહૂર
કિતાબોને જગતમાં સૌ કોઈ જારો છે. તે કિતાબો
આ છે. તૌરાત (હજ. મુસા (અ.સ.) ઉપર), જબૂર
(હજ. દાઉદ (અ.સ.) ઉપર) ઈન્દ્રાલ (હ.ઈસાઅ.)
અને કુરાન (હજ. મુહમ્મદ (સલ.) ઉપર).
- ૧૧ અલ્લાહનું કલામ કુરાન બધા કલામોથી શ્રેષ્ઠ છે.
તે ઉપર ઈમાન લાવો.
- ૧૨ ઉપરોક્ત ચીજો ઉપર ઈમાન લાવવું એ ઈમાનની
રીત છે. અલ્લાહે મનથી એક ગણેને
કહો..... રેતું-હી
- ૧૩ કૃશિશાઓ અલ્લાહના બંદાઓ છે. અલ્લાહનું
કલામ બધાજ કલામોથી પહેલું છે. એવું મનથી
ઈમાન લાવો.

૧૬૧૯

(ગ) અલ્લાહના રસૂલો ઉપર ઈમાન લાવો.

- ૧ પછી નબી (સલ.)એ કહ્યું: “અલ્લાહના રસૂલો
ઉપર ઈમાન લાવો”.
- ૨.૪ અલ્લાહે મોકલેલા પયગંબરોને સાચા માનો,
અલ્લાહે તેમને ખલ્ક (સૂષિ) માટે મોકલ્યા છે.
જેથી તેઓ તેમને સહી રાહ દેખાડે.

(૧) આ ચાર કિતાબો ઉપરોને ૧૦૦ સહીકા (લઘુગ્રંથો) આપ્રમાણે જનાર્થી છે. ૫૦, હ.શીખસ (અ.સ.) ઉપર ૩૦, હ.
હદીસ (અ.સ.) ઉપર ૧૦, હજરત ઈબાહીમ (અ.સ.) ઉપર અને ૧૦, હજરત આદગ (અ.સ.) ઉપર

૫ બૂજો મુઅંજિણે નબીયું કેરે સહી;
સો આજિઝ કરનાર, કિયે રે દહી.
૬ અને નિશાનીએં બૂજો, નબીયું કેરી;
એ સહી કર બૂજના, હું રે સવેરી.
૭ સબ નબીયુંકુ ઈમાન, લાના રે સહી;
એ વાછબ હું બૂજના, ખબર રે કહી.
૮ કે કિસી માંછે ફરક, કરના નાંઠાં;
ના ફરક રે કરના, નબી અસલકે માંઠાં.
૯ કે નુભુર્વન સબુકુ, સરખી જાનો;
સબ નબીયુંકુ, ઈમાન યું રે આનો.
૧૦ અને નબીયુંસુ, ગુના હુંઆ રે નાંઠાં;
એ લી ઈમાન રે સાચા, બૂજો મન માંઠાં.
૧૧ સહી મોહમ્મદ મુસ્તકા, ખાતિમ રે જાનો;
એ સુલ્તાન ઉભીઆ, હું રે પિછાનો.
૧૨ એ નૂરકી મૌલુદમાં, હું દેખના બયાના;
કે ખાતિમકી રબને, કેસી કીની હું શાના.
૧૩ એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ જતી;
અને એક કર કહો, દિન ઓર ચાતી. રે તુહી.
૧૪ બૂજો ખાતિમ નબીકુ, જહાં તક ઉગે સૂર રે,
જહાં તક ઉગે સૂર; જિન બૂજો ભી નુરિયાં,
હું જે રથ હુજૂર રે, હું જે રથ હુજૂર.

૧૬૧૮

૧ ભી આખિરત દિનકુ, લાહો રે ઈમાના;
એ ફરમૂદા નબીકા, ફિર હુંઆ રે જાના.
૨ કે આખિરકા દિન, નબીજીને આખા;
મુજ પીછે રે આવે, યું કહ કર દાખા.
૩ સો કિયામત કેરા, બૂજો રે દના;
કે યું ઈમાન ઈસ પર, રાખો રે મના.
૪ અને સહી કર બૂજો, હાલ કિયામત કેરા;
સબ હાલ પર ઈમાન, લાહો રે સવેરા.
૫ સો કબરકા અજાબ, સહી કર જાનો;
અને નિઅમતા લી સહી, ગોર માંછે પિછાનો.
૬ ભી કિયાતમ કેરી, સહી બૂજો રે નિશાની;
એ સહી કર બૂજને, હો રે ઈમાની.
૭ કે રથકે હુકમસુ, સૂર રે ઝુંકાવે;
જાન કિયામત કેરા, દિન રે આવે.

૮. ૫.૬ નબીયોના મોઅંજાઓ (ચમકારો) નબીયોને
માનવા માટે માણસોને મજબૂર કરેછે, તમે
મોઅંજાઓને પણ સાચા માનો.
૭. ૭. ૮. બધાજ નબીયો ઉપર ઈમાન લાવવું વાળુબ છે.
તેમજ નબીયોની અસલિયતમાં ડોઈ નબી વચ્ચે
ફરક ગાગવો નહિ.
૯. ૯. ૧૦. બધાજ નબીયોની નબુદુતને સરખી માનો, ને તે
બધાય ઉપર ઈમાન લાઓ.
૧૧. ૧૧. ૧૨. નબીયોથી ગુનાહ થતા નથી, યાને નબી ^(૧) માણુસ
હોય છે, તે વાત પર ઈમાન લાઓ.
૧૩. ૧૩. ૧૪. મુહમ્મદ મુસ્તુશ (સલ.) ઉપર નબુદુત ખતમ
થઈ ગઈ. આપ (સલ.) અંબિયાઓના સુલતાન
છે. એમને ઓળખો.
૧૪. ૧૫. ૧૬. અલ્લાહે નબી (સલ.)ની ડેવી શાન બતાવી છે તે
‘નૂરનામાં’ની મજલિસ (બયાન)માં જોઈ લો.
૧૬. ૧૭. ૧૮. દીનની વાત સાંભળી પોતાને પણ કરો અને
અલ્લાહેને રાતદીન એક માની કહો..... રે તુંડી
જ્યાં સુરજ ઉગે છે ત્યાં સુધીમાં અલ્લાહેની
હુજૂરમાં રહેણા બધા દ્વિરીતાઓ હજ મુહમ્મદ
(સલ.)ની શાન વિષે જાણો છે.

બયાન ૧૬૧૯

(૪) આખેરતના દિવસ પર ઈમાન લાવો.

૧. ૧. ૨. ૩. પદી નબી (સલ.) એ કહ્યું: “આખેરતના દિવસ
પર ઈમાન લાવો. આખેરતનો દિવસ મારી પદીના
જમાનામાં આવશે તે દિવસ એ ક્યામતનો દિવસ
છે. તેની ઉપર ઈમાન લાવો”.

૪. ૪. ૫. ૬. ક્યામતના પૂરેપૂરા હાલ પર ઈમાન લાવો.
કબરના અજાબ અને નેઅમ્મોને સાચી જાણો.
૭. ૭. ૮. ૯. ઈમાનવાળાઓ ! ક્યામતની નિશાનીઓને સાચી
માનો.
૧૦. ૧૦. જ્યારે ક્યામતનો દિવસ આવશે ત્યારે અલ્લાહેના
હુકમથી ‘સૂર’ હુકાશે, ત્યારે જમીન અને
આસમાન તેની હું ઉડી જરો. અને બધીજ

(૧) ટેલાક લોકો સૈયદો, બાપુઓ, પારો વિ. ને માણુસ
સમજી તે તેમને બજાયેલા સમજી ગંભીર ભૂલ કરેછે.

૮ તબ જભી આસમાન, કુકે ઉડ જાવે;
તબ સારી ખિલકત, રબ શનારે કરાવે.
૯ હિંદ્ર શના બાજ ઉઠાવે, અપના દહી;
તબ હિસાબ લેવેગા, એ ભી બૂજો રે સહી.
૧૦ અને તોલાવે અમલ, તરાજૂ મીજાના;
ભી બહિશ્ટ ને દોજખ, પર રાખ રે ઈમાના.
૧૧ એ આખિરત નિશાની, હક્ક કર લીજે;
યું હેના ઈમાની, ચિત ઈતના દીજે. રે તૂહી.
૧૨ હક્ક કર કિયામત જનીએ, કિયામત કેરા દન રે,
કિયામત કેરા દન; ભી નિશાની કિયામત કેરડી,
હક્ક કર રાખો મન રે, હક્ક કર રાખો મન.

૧૬૨૦

૧ ભી ખાતિમ નબીને, એતા ફરમાયા;
સો સુન સુન સહી કર, હે રે લિખાયા.
૨ કે તકદીર ખેર, ખેર રે જાનો;
સહી ઈસકે ઉપર, ઈમાન રે આનો.
૩ કે સબ ચીજ નેક ને, બદ રે સારી;
સબ સુરજનહારે, હે રે સન્વારી.
૪ પછે જો કુછ હોવે, સો તકદીર માંહાં;
કુછ રબ જિના ઓર કો, પેદા કરનાર નાંહાં.
૫ એ પહેલી ફસલ માંહાં, સબ લિખિયા લેદા;
ભી આગે લિખાવે, અંસા હે રે ઉમેદા.
૬ હાલે જાડ કેર પાતા, વે ભી તકદીર સેતી;
જેતી તિલ પલ મુદૃત, લિખાઈ તેતી.
૭ ઈસ રીતે બૂજો, સબ તકદીર માંહાં;
એક તિલ પલ લિખે જિન, રહા રે નાંહાં.
૮ યું નેકી ને બદી, સબ રબસૂ જાનો;
દીઆ રબને કસબ, કર બેદ્દુ માનો.
૯ કે નેકી બદી તકદીર, સબ રબને લિખાઈ;
જે કણ રે કાદીર, નામ હે સુનાઈ.
૧૦ અને સવાબ ને અજાબ, હું ઉસ્કુ મિલાયા;
જું નેકી ને બદીકા, નામ રે ધરાયા.
૧૧ કે નેક કામ રાજ, રબ હોવે રે મેરા;
અને બુરે કામુ અજાબ, વે કરેગા સવેરા.
૧૨ હોવે સવાબ સો ફજલ, રબકા જાનો;
કરે અજાબ સો અદલ, સેતી રે પિછાનો.
૧૩ હિસાબકા કરનાર, સુરજનહારા;
સબ તકદીર માહે, બૂજો દિલકે કરારા.

સૃષ્ટિને અલ્લાહ ઇના કરશે.

૮.૧૦ સૃષ્ટિ શના કર્યા બાદ અલ્લાહ આપણને શીરીથી
ઉભા કરશે અને હિસાબ લેશે, અને મિજન
(ત્રાજવું) પર આપણા અમલોને તોળશે, તે વાત
ઉપર અને જનત અને દોજમ ઉપર ઈમાન લાવો.
૧૧ આજેસતના દિવસની આ નિશાનીઓને સાચી માની
ઈમાનવાળા બનો અને દિલથી કહો રે તુંહી
ક્યામતના દિવસ અને તેની નિશાનીઓને હક
માનો.

૧૬૨૦

(૨) તકદીર પર ઈમાન લાવો.

૧.૨ નબી (સલ.) એ એમ શરમાયું કે તકદીરને ખરું
જાણો, અને તેની ઉપર ઈમાન લાવો, (આપના
શરમાન સાંબળીને તેને લખવામાં અચ્યા છે).
૩ બધી ચીજો સારી કે નાશરીને સર્જનહારે બનાવી છે.
૪ જે કાંઈ તકદીર લખાયું છે તેને રબ વિના કોઈને રેન
કર્યું નથી.
૫ પીર મશાયખ (રહે.) કહે છે કે તકદીર વિષે
કિતાબ-પહેલી ફસલમાં લખ્યું છે. અને હેવે
પછીની ફસલોમાં લખવાની ઉમેદ છે.
૬.૭ જાડનું પતુ હાલનું, જેટલી મુદૃત કે પળો લખાઈ
તેટલી, એ બધું તકદીરથી છે. એક પળ પાગ લખ્યા
વિનાની નથી.
૮.૮ તકદીરમાં નેકી ને બદી બધું અલ્લાહ તરફથી
લખાયેલ છે. તેણે બંધાને કલબ (કારીગરી) કરી યાને
બનાવીને તકદીર આપ્યું છે. જેને કજા-કદર
કહે છે.
૧૦.૧૧ તેથી, નેકીથી સવાલ અને બદીથી અજાબ મળે છે.
નેક કામથી રબ રાજ રહે છે. અને બૂરાં કામથી
અજાબ કરે છે.
૧૨ સવાબ મળે તો અલ્લાહની મહેરબાની સમજો,
અને તે અજાબ કરે તો તેને તેનો ન્યાય સમજો.
૧૩ સર્જનહાર હિસાબ કરનારો છે અને હિસાબ
તકદીરમાં લખાયેલો છે, એમ દિલથી માનો.

૧૪ જું બહિશિત ને દોજખ, નેકી બદીકિ ઠામા;
હો ઈમાની મૂર્મિન, લે ઈતના નામા. રે તુલી.

૧૫ નેકી બદી રબથી જાનીએ,
સબ તકદીરકે માંહી રે, સબ તકદીરકે માંહી રબે
સબ પેદા કિયા, અવર બૂજો કો નાંહી રે,
અવર બૂજો કો નાંહી.

૧૪ જનત નેકીથી અને દેઝખ બદીથી છે, મોમિન!
ઈમાનવાળો બનીને અલ્લાહનું નામ લે
અને કહે..... રે તુલી

૧૫ નેકી અને બદી અલ્લાહે તકદીરમાં લજેલી છે,
તકદીરને અલ્લાહ શિવાય ડોઇએ બનાવ્યું નથી.

૧૬૨૧ બલ.

- ૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
ખાલિક પિણનો અપના, નિસદિન
નામ જ્પના;
- ૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
અંસી કીની જિને દેહ, રાખો નેહાજ
વંશ આદમ સબ જગ માંહાં, ઈમાની
સબ હું રે નાંહાં; દીન દાવે હું રે પરીએ,
ટોલે કરીએ જી.
- ૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, એક કુહું ભૂંડા
કહેતે, ટોલે જે હું જગતમાં રહેતે; વાદુ આપકા
બૂજા દીના, જું ચિત કીના જી.
- ૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, સબ હું આવ
ગમારા તે, સબ પંથ વે હું રે ચાતે; ખોટા પંથ હું
કમાતે દિલકું ચાતે જી.
- ૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, જે એક રબકુ
જાને સહી, નબીયુંસુ જું ખબર લહી;
ધરીઆ ઉસકા મૂર્મિન નામા, એ જગ ઠામાં જી
- ૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, મૂર્મિન તો હોવે
ઈમાની, જું રાહા નબીયું સેતી જાની; સુનો
ઈમાન કેરા બયાના, મનકે વિયાના જી.
- ૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, જો ઈમાની હોવે
નાંહાં, દીન બાત મન લાવે નાંહાં; ધૂઆ મૂર્મિન
ક્યું વે કહીએ, સુન લહીએ જી.
- ૮ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, બહુત હું ટોલે યું
દેખાતે, વે નહીં મૂર્મિન કહુલાતે; પટંતરા સુન
એ લીજે, ચિત દીજે જી.

૧૬૨૨ પદ.

- ૧ સુન સુન મૂર્મિન દીનકી બાતાં, સાચે હો
ઈમાની; અરે આદમ વંશસૂ સબ જગ ભરીઆ,
મૂર્મિનકી એ નિશાની. ૧

બયાન ૧૬૨૧

પીર મશાયખ (રહે.) કહેછે: સાંભળો જીવ!
સાંભળો વીર!

આદમ (અ.સ.)નો બધો વંશ ઈમાન વાળો
નથી

- ૧ આપણા પેદા કરનારે ઓળખો, રતદિન તેનું નામ
જપો, તેણે આપણો દેહ બનાવ્યો છે. અલ્લાહથી
પ્રેમ રાખો.
- ૨ જગતમાં આદમ (અ.સ.)નો વંશ બધેજ છે. તે
બધા ઈમાનવાળાં નથી, દીનના દાવે તેઓનાં અલગ
ટોળાં થઈ ગયાં.
- ૩ આ ટોળાંઓ એક બીજાને ભૂંડા કહે છે, ‘જોયો હો
તમારો દીન’, એમ એક બીજાને કહે છે.
ઈસલામ શિવાયનો પંથ ચાહનારા બધા ગમારો છે,
એવું ચાહીને જોટો પંથ કમાય છે.
- ૪ નબીયોથી ખબર મળી છે કે જે એકજ અલ્લાહને
માને છે તે મોમિન છે.
જે નબીયોની બતાવેલી રાહા પર ચાલે તે
ઈમાનવાળો મોમિન છે, મનના ધ્યાનથી ઈમાનનાં
બયાનો સાંભળો.
- ૫ જે ઈમાનવાળો ન હોય તે દીનની વાત મનમાં લે
નહિ, તેવાને મોમિન ડેમ કરીને કહેવાય.
આજ દાખલો મનમાં લો કે માશસોનાં ઘણાં ટોળાં
છે તે બધાય મોમિન નથી, એટલે દીનની વાત મન
ડેમ ધરે?

બયાન ૧૬૨૨

પીર મશાયખ (રહે.) કહે છે.
બધા પોતાના પંથને સાચા માને છે.
આદમ (અ.સ.) ના વંશથી બધું જગત ભરેલું છે,
દીનની વાતો સાંભળીને ઈમાનવાળો થાય તે મોમિન
થવાની નિશાની છે.

૨ ટોલે હો ટોલે કૃજંદ આદમ, ચલતે હું મનકી રાહા; વે ભી આપ ગમતે કાસેવાલે, કરને કરની. કમાણ.	૨	આદમ (અ.સ.)ના કૃજંદનાં ટોળાં પોત પોતાના મનની રાહ પર ચાલે છે. અને પોતાને ગમની રીતે બંધુણી કરીને કરણી કમાવા ચાહે. છે.
૩ અરે નિસટિન વે રાહા કમાતે, નેહસૂ પંથ હું ચાતે; જું ઈન્દૂ મનસૂ પંથ હું બાંધા, ઉસ પર ચલ હું જાતે.	૩	તેઓ પોતાના મનથી બાંધેલા પંથને પ્રેમથી ચાહીને, રાત હિન તેના ઉપર ચાલી, પોતાની રાહ કમાવા ચાહે છે.
૪ તિલ એક આગા પીછા પંથમાં, કરે નહી વે બેના; અરે પંથ દુજેઝું ભૂંડા કહતે, એ મન સમજને લેના.	૪	તેઓ પોતાના પંથની વાત (બયાન) માં જરાપણ આધુ પાછું કરતા નથી. અને બીજાના પંથને ભૂંડો કહેછે, તે વાતને તમે સમજો.
૫ મૂભિન હોના જો તુજુકુ ચાવા, સુન તો દીન મન ભાવા; અરે બાત ઈમાનકી સુન સુન ભાઈ, સાચી કરની કમાવા.	૫	સાચી કરણી કમાવા તને મોભિન થવાની ચાહના હોય, અને દીન પર મનથી ભાવ હોય, તૌતું ઈમાનની વાત સાંભળ.
૬ જો ઈમાન સાચા કરે નાંહાં, મૂભિન નાં તુજે કહના; તું દુજે ટોલે જે જગ માંહાં, તુજુકુ તું હું રહના.	૬	તું ઈમાન સાચું ન કરે તો તું મોભિન કહેવાય નહિ, અને બીજા ટોળાં માંનો ગાગારો, અને તેમને તાં જ રહીશ.
૭ અરે મૂભિન નામ હો હિલમાં દીનકી, રાખે ના જે પીતા; તો મૂભિન ટોલેકે માછે નહી, સાચી ભૂંડો એ રીતા.	૭	તું મોભિન હોય અને હિલમાં દીનથી પ્રિત ન રાખે, તો તું મોભિન ટોળાં માંથી નથી એ સાચી વાત છે.
૮ જું સબ ટોલે આ પંથ માંહાં, કરની હું રે કમાતે; સારી હકીકત પંથ જે કેરી, સુન સુન હું રે કમાતે.	૮	બધાં ટોળાં પોતાના પંથમાં આવીને કરણી કમાય છે અને પોતાના પંથની હકીકત અમલ કરવા સાંભળે છે.
૯ અરે ખોચરા નહી પંથ આપસકા, કરાતા કો જગ માંહાં; જો આંખાં હોયે કિર દેખો જગુકુ, ભૂંડો એ મનકે માંહાં.	૯	જગતમાં કોઈ પોતાના પંથને ખોડવાલો કહેતું નથી, આંખો હોય તો જગતમાં ક્રી જોઈને જાડુલો.
૧૦ ગાહિલ ભૂંડો પટંતરા સાચા, સુન સુન હોરે ઈમાની; દીનકી બાત જો સંઘલી ભૂંડે, તો મૂભિનકી નિશાની.	૧૦	ગાહિલો ! તમે આ સાચા દાખલા જાડી દીનની વાતો સાંભળી ઈમાનવાળા બનો, દીનની સંઘળી વાતને સમજવું મોભિનની નિશાની છે.

૧૬૨૩ નાન્દ.

- ૧ મુનાઝિક મૂભિનકી ટોલી રે, તમે સુનો રે;
છોડો તમે જૂઠી બોલી રે, તમે સુનો રે.
- ૨ મૂભિન હો નામ કહલાતે રે, તમે સુનો રે;
બાત દીન મન નહી લાતે રે, તમે સુનો રે.
- ૩ બયાન ઈમાન નહી ચાતે રે, તમે સુનો;
કહો તમે કેસે હો કહલાતે રે, તમે સુનો રે.
- ૪ સબ ટોલે સેવા આપ કરતે રે, તમે સુનો રે;
જ્ઞાસા પંથ મન માછે ધરતે રે, તમે સુનો રે.
- ૫ મેસરી જો માને અવતારા રે, તમે સુનો રે;
મહાવીર શ્રાવક પિયારા રે, તમે સુનો રે.
- ૬ જ્યોતિયે દીપક દાજુયે રે, તમે સુનો રે;
અંસી રીતે બહુત હું દેખાવે રે. તમે સુનો રે.

૧૬૨૩
પીર મશાયખ (રહે.) કહે છે. 'તમે સાંભળો'
મુનાઝિક પાણું છોડો

- ૧ મુનાઝિક મોભિનોની ટોળી ! તમે જૂઠીવાત છોડીદો.
- ૨ તમે પોતાને મોભિન કહોછો, અને દીનની વાત મનમાં
લેતા નથી.
- ૩ તમે કેવા છો કે ઈમાનની વાત ચાહતા નથી ?
- ૪ બધાં ટોળાં પોત પોતાના પંથ મુજબ ઈબાદત
કરે છે.
- ૫ મહેશ્વરીઓ અવતાર માને છે. શ્રાવકો મહાપાત્રીર
ને પ્યાર કરે છે.
- ૬ કોઈ આગની પુંજા કરેછે. એ રીતે બધાય પોતાના
પંથ દેખાય છે.

૭ દુર્જુહુ હું ભૂતા દુજા કહતા રે, તમે સુનો રે;
આપ પંથ સાચા હું લેતા રે, તમે સુનો રે.
૮ ખોટે રાહે રાખતે હું નેહા રે, તમે સુનો રે;
ગાલતે હું આપકી હેહા રે, તમે સુનો રે.
૯ ધરતે હું મૂમિન નામા રે, તમે સુનો રે;
કરે ન તો દીનકે કામા રે, તમે સુનો રે.
૧૦ મૂમિનકા મૂલ હું ઈમાના રે, તમે સુનો રે;
ધોર તું વે સહી ના જાના રે, તમે સુનો રે.
૧૧ તો તૂ મૂમિન નાંલાં રે, તમે સુનો રે;
બાત દીન કરે જીબ માંલાં રે, તમે સુનો રે.
૧૨ અથ તૂ કિસ ટોલી કેરા રે, તમે સુનો રે;
ગષે જેસા છુઆ તૂ સવેરા રે, તમે સુનો રે.
૧૩ ઠગાઈસૂ નતીજા એ પાચા રે, તમે સુનો રે;
ઠગ માણે તુજે સખૂ બાચા રે, તમે સુનો રે.
૧૪ ઈતિબાર તેરા રહા નાંલાં રે, તમે સુનો રે.
કબૂલે નાંકો જગ માંલાં રે, તમે સુનો રે.
૧૫ ફટ ફટ જીવતર તેરા રે, તમે સુનો રે;
સાચા મન સુનીઓ સવેરા રે, તમે સુનો રે.

૧૬૨૪ પહુલ.

૧ ભાઈ તો દીનકે ધવ ધવ આહો રે;
બાતાં તો દીનકી સુન મન લાહો રે.
૨ સુન સુન બેના ઈમાન ઈમાની રે;
મૂમિન કેરી જે હું નિશાની રે.
૩ કુલ વે ચમબેલીકા બાસસૂ નામા રે;
જીબ લગ બાસ વેસી ઉસ ઠામા રે.
૪ જીબ વે બાસના કુલથી જવે રે;
કુલ તો એકલા નામ કહાવે રે.
૫ બાસના સેતી ચમબેલી વે કહેતે રે;
વેસી જે બાસના સુંધ વે લેતે રે.
૬ એ રીતે મૂમિન કેરી જાનો રે;
ઈમાન નામ સહી પિછાનો રે.
૭ નહી તો મૂમિનકા નામ જવે રે;
ફરજંદ આદમ કેરા કહાવે રે.
૮ જૂં તેલ પાકા કુલેલ કહીએ રે,
બાસના સેતી એ નામ લહીએ રે.
૯ જીબ વે બાસના તેલથી ગહી રે;
કાચા તો તેલ કહલાવે સહી રે.
૧૦ યું બૂઝો મૂમિન કેરી રીતા રે;
૧૧ લગ ઈમાન ઉસ દિલ પીતા રે.

૧ તેઓ બીજાના પંથને ભૂતો કહેછે, અને પોતાના
પંથને સાચો કહે છે.
૨ તેઓ ખોટા તરીકા પર પ્રેમ રાખી પોતાની જાતને
ઘસાવે છે.
૩ અને, તમે મોમિન નામ ધરાવીને પાગ દીનનાં કામ
કરતા નથી?
૪ મોમિન તું મૂળ ઈમાન છે. ઈમાન ઘોરી (મુખ્ય)
છે તે કેમ જાગુતો નથી.
૫ તું ફક્ત જીબાનથી ઈમાન વગર દીનની વાત કરે તો
મોમિન નથી.
૬ કહે. તું હવે કઈ ટોળીમાં છે? ગષેડા જેવોજ રહ્યોને!
૭ તે, દીનથી ઠાઈ કરવાને લીધે જે આવું પરિણામ
મેળવ્યું, તને બધાવે છાના ટોળામાનો ગાણ્યો.
૮ તારા જેવા મુનાફિકનો ભરોસો રહ્યો નથી, અને તારો
કોઈ ભરોસો કરતું નથી.
૯ સાચા મનથી સાંબળા! તારું જીવતર
એક ઇન્ફિકાર છે.

બયાન ૧૬૨૪

પીર મશાયખ (રહે.) કહેછે.
ઈમાન વિના ફક્ત ઈન્સાન છો

૧ દીનના ભાઈ! દીનની વાતો સાંભળવા ઘોરી આવો,
અને સાંભળીને મનમાં લો.
૨ ઈમાનવાળા! ઈમાનનાં બયાન સાંભળ, સાંભળવું
ઈમાનની નિશાની છે.
૩.૫ ચમેલીનું કુલ, જ્યાં સુધી તેનામાં સુવાસ હોય ત્યાં
સુધી ચમેલીનું સુવાસિન કુલ કહેવાય, તેનામાંથી
વાસ જતી રહે તો ફક્ત કુલજ ગાણ્યા, તેની વાસને
લીધે તને ચમેલીનું કુલ કહી સુંધીયે છીએ.
૬.૭ એજ રીતે મોમિન અને ઈમાનની છે. ઈમાન જતું રહે
તો મોમિન મટીને ફક્ત આદમની ઓલાદ જ રહે.
૮૮ કુલાવેલા પાકા તેલમાં વાસ હોય છે, તેલમાં વાસ ન
હોયતો તે કાચું તેલ કહેવાય છે.
૧૦.૧૨ એજ રીત મોમિનની છે, જ્યાં સુધી તેના દિલમાં
ઈમાનથી પ્રિત હોય ત્યાં સુધી તે મોમિન છે, નહિતો

(૧) મોમિન નામ ધરી મુનાફિક પાગું રાખીને
દીનની વાત ન માનનારને તાણો માર્યા છે.

૧૧તબ તક મૂર્મિન ઈસકા નામા રે;
ઈસકુ તો બહિશ્ઠી બૂજો અંતે ધામા રે.
૧૨નહી તો મૂર્મિન ના કહલાયા રે;
ફરજંદ આદમ માંહે ગિનાયા રે.
૧૩પત્રચ સુનતા જો બાતી રે;
પટંતરાથી હોતી પાક જતી રે.
૧૪ગાઝિલ સુન એ નસીહત બેના રે;
સાચા સહી કર ચિંત દેના રે.

૧૬૨૫

૧ જબ નબીજીને બયાન, કીઆ ઈમાન કેરા;
તબ સિદ્ધક તો કરને, બોલા મરદ સવેરા.
૨ કહા મરદને સચ કર, નબી એ મેં લીતા;
જ્ઞાનું ઈમાન કેરા, તમું બયાન રે કીતા.
૩ ફિર મરદને ઈતના, કહ કિયા રે સુઓલા;
આખો નબી તમના, ઈહસાનકા હાલા.
૪ કે ઈહસાન નામ હું, કાત કેરા;
વે નબીજી મુજેકું, કહો જી સવેરા.
૫ તબ ઈહસાનકા બયાન, નબીજીને આખા;
એક કરની એ ઈબાદત, રબકી દાખા.
૬ જ્ઞાનું તું રબકું હું હેણે રે જાને;
વેસી ઈબાદત ઉસકી, સહી મન માંહે આને.
૭ જ્ઞાન હયાત ને મોનું, હું દિલના ચલના;
અને રોજ જ્ઞાનું પહુંચાતા, વે હું રે સુનના.
૮ યું કહી રીતે તો રબકું, બૂજે દિલકે નૈના;
કલ્ભી દેખતા નહીં, આપકે ત૱ના.
૯ પન રબ તુજકું હું હેણે રે સહી;
કે બેદેકું હું દેખતા, આપ રે દહી.
૧૦યું ઈબાદત રબકી, બૂજો હું કરની;
હું ઈહસાનકી રીત, એ મન માંહે ધરની.
રે તૂહી.

૧૧ ઈબાદત રબકી કરની, ઈહસાન ઉસકા નામ રે,
ઈહસાન ઉસકા નામ; નબીજી એ ફરમાહીઆ,
સુન રાખો દિલ ધામ રે, સુન રાખો દિલ ધામ.

૧૬૨૬

૧ ઉન મરદને સુનકર, એ સહી કર લીતા;
ફિર કિયામત કેરા, સુઓલા રે કીતા.

મોમિન મટીને આદમનો ફરજંદજ ગાગાય, મોમિન
અંતે તો જનતીજ છે.

- ૧૩ પથર પાણ જો મારી વાત સાંભળતો, તો આ
ઉદાહરણથી પોતાને પાક કરી લેતો.
૧૪ ગાહિલ! આ નસીહતનાં બયાન સાંભળ અને તેને
સાચાં માની મનમાં ઉતાર.

બયાન ૧૬૨૫

(૭) ઈબાદતમાં ઈહસાન કરો.

- ૧.૨ જ્યારે નબી (સલ.)એ ઈમાનનું બયાન કર્યુંયારે
તે આવનાર મરદે કહ્યું, “હે અલ્લાહના નબી
(સલ.), તમોએ ઈમાનનું જે બયાન કર્યું
તેને હું સાચું માનું છું”
૩.૪ પછી તે મરદે કહ્યું: “હે અલ્લાહના નબી (સલ.),
ઈહસાનનો હાલ કહો, ઈહસાન બેને કહેવાય તે મને
કહો.”
૫.૬ ત્યારે, નબી (સલ.)એ ઈહસાનનું બયાન કર્યું
“અલ્લાહના ઈબાદત એ રીત કરો તે જાહેર ઈબાદત
કરતાં તમે અલ્લાહને જુઓ છો.”
૭.૧૦ હ્યાત અને મોત, હાલવું અને રોજાનું પહોંચાવું
અલ્લાહના હાથમાં છે. એમ કેટલીયે રીતે
અલ્લાહની કુરસને જાહેરી લો, અગર તમે
ઈબાદતમાં અલ્લાહને જોઈ નથી શકતા
તો એમ માનોક, અલ્લાહ તમને જુઓ છો.
આવી રીતે ઈબાદત કરવી એ ઈહસાનની રીત છે.
તેને ધ્યાનમાં લો અને કહો..... રે તું - હી
નબી (સલ.)એ જેમ ફરમાવ્યું તેમ અલ્લાહની
ઈબાદત કરવી એનું નામ ઈહસાન છે. આ હીસ
સાંભળીને દિલમાં રાખો.

બયાન ૧૬૨૬

(૮) કયામતની નિશાનીઓ.

- ૧ તે આવનાર મરદે નબી (સલ.)ની વાત સાંભળી
સાચી કહી, અને પછી કયામતનો સવાલ કર્યો.

૨ તબ નબીજીને ઈતના, ઉસ મરદ્દુ આખા;
બયાન કિયામત કાજ, એતા રે દાખા.
૩ હે અપન દો બરાબર, ઈસ ઈતમેકે માંહાં;
મેં જાનતા હું છાના, વે તુજસ્યું નાંહાં.
૪ જે મરદ્દુ નબીને, એતા ફરમાયા;
બોલ સહી કર લીતા, ઈસ દિલ રે ભાયા.
૫ કિર નબીજીદું મરદને, સૂઆલ રે કીતા;
કહો નિશાનીઓં કિયામત, જે દિન હે સુનીતા.
૬ કહી નબીજી નિશાની, કિયામત કેરી;
જિન સાહિબથી ફરજંદ, બાંદી રે સવેરી.
૭ લી બકરીઓં ખુલે પગે, જે હું રે ચરાતે;
જે ઈસ અલસુ, હું રે દેખાતે.
૮ વે ઈમારતાં કરે, શહર રે માંહાં;
કે ઘર બનાવે, ખૂબ ખૂબ રે ઢાંહાં.
૯ સહી અંસી દોલત, વે રે પાવે;
જે ખુલે પગે ચલતે, હે દ્વિતે દેખાવે.
૧૦ એ કિયામત કેરી, કહી નબીને નિશાની;
ઉન મરદને સુન કર, સહી રે માની.
૧૧ પછે ઉમર હું કહતે, વે મરદ રે ગણ્યા;
એ સુન સુન મૂખિન્દુ ચિત ઈતના લણ્યા.
રે, તૂહી.
૧૨ સૂઆલ કિયા મરદને, નબીજીકે આવ પાસ રે,
નબીજીકે આવ પાસ; કે ઉમત સુને સબ
નબીજીકી, અંસી કીતી આસ રે,
અંસી કીતી આસ.

૧૬૨૭

૧ વે મરદકે ગાહે બાજ, નબીજીને આખા;
સો થોડક જમાને, પૂછા રે દાખા.
૨ કહા ઉમર તુમને, ઉસે રે જને?
કિનો સૂઆલ કિયા, ઉસે રે પિચાને?
૩ કહા અલ્લાહ જને, કે રસૂલ ઈલાહી;
તબ નબીજીદું અરજ, યું ઉમરને પહુંચાહી.
૪ તબ નબીજીને કહ્યા, યે જબાઈલ જનો;
દીન બતાને તુમ પાસ, આએ યે માનો.
૫ આવ દીન તો તુમારા, ઈન્દું તુમું બતાયા;
યું ખાતિમ નબીને, આપ ફરમાયા.
૬ અથુ હુર્રા કહતે, મેં સુનીઆ કાના;
સો ફરમૂદા નબીકા, સુન સહી મેં જના.

૨.૪ ત્યારે, નબી (સલ.) એ તેને ક્યામતના સવાલ વિષે
એટંબુજ કહ્યું કે, “આપણે નેઉ આ વિષયના
ઈતમાં બરાબર હીએ, હું જે કાઈ જાણું હું તે
તારા (આવનાર)થી છાનું નથી”. તે આવનારે તે
વાતને સાચી કહી.
૫ પદ્ધી તેણે સવાલ કર્યો, ‘ક્યામતના દિવસની
નિશાનીઓ કહો.
૬ ત્યારે, આપે (સલ.) ક્યામતની નિશાનીઓ કહી કે,
“ક્યામત આવશે ત્યારે બાંદી (ગુલામડી) તેના
માલિકને જગુણે” અને,
૭.૮ જેઓ ખૂલ્લા પગે બજસ્થો ચરાવે છે, અને તેજ
હાલતમાં દેખાય છે, તેઓ શહેરમાં સારીસારી
ઈમારતો (ઘર) બનાવશે, એવી તેમને માલ-ઘેલત
મળશે.
૧૦ નબી (સલ.) એ ક્યામતની નિશાનીઓ કહી અને તે
આવનારે તેને સાંભળી સાચી માની.
૧૧ હજ ઉમર (રજી) કહેછે કે પદ્ધી તે માણસ આપ
(સલ.)ની મજાકીસમાંથી ગયો.
૧૨ આવનારે નબી (સલ.) પાસે આવીને આ સવાલો
કર્યો જેથી આપની ઉમત આ વાતો સાંભળે.

૧૬૨૭

(હુદીસ બયાન નં. ૧૬૨૬ થી)

૧.૨ તે મરદના ગયા પદ્ધી થોડક સમયે નબી (સલ.) એ
હજ ઉમર (રજી) ને પૃથ્બું: ‘હે ઉમર શું તમે જેણે
સવાલો કર્યા તેને ઓળખ્યો?’
૩.૪ ત્યારે હજ ઉમરે (રજી) કહ્યું “અલ્લાહ અને તેના
સરૂપ બેહનર જાણો છે.” આપે (સલ.) ફરમાયું કે
તેઓ જીવ્યાદ અનુભૂતિ (અ.સ.) હતા. તેઓ તમારી પાસે
તેમને આ રીતે દીન બતાવવા આવ્યા હતા, તેમણે
આવીને તમોને તમારું દીન બતાવ્યું.
૬.૭ હજ અબુ હુર્રા (રજી.) કહે છે કે મેં નબી (સલ.)ની
વાતો કાને કાન સાંભળી હતી કે આપે (સલ.)
ફરમાયું કે આવ: ઉધારપગા બજરાં ચરાવનારાઓ

(૧) બાંદીયોની જગેલી ઓલાદ જાણે અજાણે તેમની માંઓ (બાંદીઓ) ઉપર માલિકી હક ભોગવશે એવી પરિસ્થિતિ પેદા થશે.

- ૭ વે સરથર ના પાદશા, હોવે મુલક હો કેરે;
એ પાંચ બાતાં બૂઝે, રબ કહ્યા રે સવેરે.
૮ કદ કિયામત આવે, વે બૂઝે રે ઈલાહી,
કદ કેતા બરસ, માં બૂઝે વે દહી.
૯ અને એધાનકી ખબર, રબ રે જાને;
કયા હે બેટા કે બેટી, રબ આપ રે જાને.
૧૦ ભી બદેદૂ કસલકી, ખબર રે નાંલાં;
કયા કસલ કરેગા, દિન આવતે માંલાં,
૧૧ અને કિસ ઠામ મરેગા, વે બૂઝે રે રહમાના;
એ પાંચ બાતુકા, કિયા રે બયાના.
૧૨ કહા પાંચ એ બાતાં, આપ જાને રે દહી;
યું નબીજીને આખા, સુન ખબર એ લહી.
રે તૂહી.
૧૩ પાંચ બાતાંકી રબને, રાખી આપ હાથ બાત રે,
રાખી આપ હાથ બાત;
ફરમૂદા એ નબીકા, યાદ રાખો દિન રાત રે,
યાદ રાખો દિન રાત.

૧૬૨૮ બલ.

- ૧ સુનો જ્યથ હો, સુનો વીર હો,
મૂમિન ઈમાન સેતી, ઉમત નબી કહી જેતી;
મૂમિન હોવે ઈમાની, એ નિશાની જી.
૨ સુનો જ્યથ હો, સુનો વીર હો,
બયાન ઈમાન કેરા નૂરીને પૂછા સવેરા;
વે સુન હેં ઈમાન કેરા.
૩ રે બયાના, મૂમિનકી એ એધાના;
સહી કર ચિત દીજે સહી, હુકમ દહી જી.
૪ સુનો જ્યથ હો, સુનો વીર હો,
હુકમ કિયા રહમાના, ઈમાનકી વે નિશાના;
હક્ક કર બૂઝો બયાના, એક ધિયાના જી.
૫ સુનો જ્યથ હો, સુનો વીર હો,
મુસ્તકને જૂં ફરમાયા, હુકમ રબકા ઈન્ડૂઝ આયા;
વે તો હેં ઈમાન બાતી, હેં સુનાતી જી.
૬ સુનો જ્યથ હો, સુનો વીર હો, જબાઈલ પૂછને
આએ, અસહાબીયુંકુ દેખાએ;
નબીજીં પૂછે બાતી, નૂરી જતી જી.
૭ સુનો જ્યથ હો, સુનો વીર હો,
બયાન ઈમાન કેરા, નૂરીને પૂછા સવેરા;
વે સુન હક્ક કર લીજે, ચિત દીજે જી.

- મુલ્કના શાસક બને તો સમજ્યો તે ક્યામત
નજીકજ છે, અને આ (નીચેની) પાંચ વાતો ને ક્ષણ
અલ્લાહજ જાગે છે.
૮ પહેલી એ કે, ‘ક્યામત ક્યારે અને તેટલા વરસે
આવશે.’ (બીજી એ કે, અલ્લાહ વરસાદ ક્યારે
વરસાવશે.)
૯ ત્રીજી એ કે, ‘ગર્ભમાં બેટો છે કે બેટી.’
૧૦ ચોથી એ કે, ‘બદ્દી આવતા દિવસોમાં ક્યો કસન
(વબસાય) કરશે.
૧૧ પાંચમી એ કે, ‘બદ્દી કઈ જગાએ મરશે’
૧૨ આપે (સલ.) કહ્યું કે આ પાંચ વાતો ક્ષણ અલ્લાહ
જ જાગે છે..... રે તું હી.
૧૩ અલ્લાહે પાંચ વાતો પોતાને હાથ રાખી છે. નબી
(સલ.)ની હીસ રાત દિન યાદ રાખો.

બયાન ૧૬૨૮

- પીર મશાયખ (રહે.) કહે છે, સાંભળો વીર !
૧ મોમિન ઈમાનથીછે. જેટલા નબીયોની ઉમતો
હતી તે બધી ઈમાનથી હતી. ઈમાન મોમિનની
નિશાની છે.
૨.૩ જબ્રિલ (અ.સ.) ઈમાનનું બયાન પુછ્યું તેને
સાચું માનવું મોમિનનું એધાગુ (ચિન્હ) છે.
૪ અલ્લાહના હુકમોને ધ્યાનમાં લઈ સાચા માનવાં એ
ઈમાનની નિશાની છે.
૫ ઈમાન વિષે અલ્લાહના જેવા હુકમો આવ્યા તેવા જ
મુહમ્મદ મુસ્તિશ (સલ.)એ ફરમાવ્યા.
૬ દ્વિરિથા જબ્રિલ (અ.સ.) ઈમાન વિષે પુછ્યા
આપ (સલ.) પાસે આવ્યા, તેમને અસહાબીયો
(રજી. અન્હુમ) એ જોયા.
૭ જબ્રિલ (અ.સ.)ના સવાલ અને આપ (સલ.)ના
જવાબને હક માનો.

૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
કૂચા મીઠા પાની નામા,
મીઠા પાની જહાં ઉસ ઠામા;
તબ લગ મીઠા કૂચા કહા, સુન લહા છ.
૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
જબ વે પાની ખારા, નામ મીઠકા બીસારા;
અંસી મૂમિનકી રીતા, કરો પીતા છ.
૧૦ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
હક્ક કર બૂઝે સો ઈમાની, મૂમિનકી એ નિશાની;
ના કહે દુરીજન નામા, સબ જગ ઠામા છ.

૮૮ મીઠા કૂચામાં મીઠું પાણી હોય ત્યાં સુધીતે મીઠે કુવો
કહેવાય, તેનું પાણી ખારું થાય તો તેને કોઈ મીઠે કૂવો
કહે નહિ, મોમિનની મિસાલ પણ તેવીજ છે.
૧૦ દીનની વાત હક સમજે તે ઈમાનવાળો છે, તેને હક
ના સમજે તે જગતમાં દીનનો દુરીમન છે.

૧૬૨૮ પદ.

૧ અરે હક્ક માન બયાન ઈમાના, હોવેગા દુ
ઈમાની; અરે કબૂલ કર દિલ હો સેતી, એ
મૂમિન નિશાની.
૨ અરે હુકમ સિર ધર કબૂલ કીતા, એક ચિત
દીઆ મીતા; અરે મોહમ્મદ નબી રસૂલ
જાને, કર કર દિલકી પીતા.
૩ હક્ક બૂજની દિલ હો સેતી, ઈસકુ મૂમિન
કહીએ; અરે સાચા હો જિને હક્ક કબૂલે
ઉસકુ વીર કર લહીએ.
૪ અરે દિલકે લાપર હું રે ઈમાના, દેખો સબ જગ
માંહાં; અરે એક આદમી સરખે નજર આવે,
ફેર દીસે કષુ નાંહાં.
૫ અરે કંઈ કંઈ ટોલે કંઈ રાહા કેરે દીસે, સબ એક
રીતા; અરે કાદ્દિર મૂમિન દિલ હો સેતી, બૂજા
જેસી પીતા.
૬ જૂન હાથ કંગન જહિર નેનું, પરકટ હું રે દીસા;
અરે ઉસકુ દેખને કાજ ચાહીએ, નહી કષુ
આરીસા.
૭ અરે કાદ્દિર મૂમિન કેરી રીતા, હું તો જહિર
દેખાતિ; કે કાદ્દિર મૂમિન બૂઝેથી હૂએ, દિલકે
ભીતર બાતી.
૮ દિલસ્યુ કબૂલે તો મૂમિન કહીએ, નહી તો ઓર
કો ટોલી; દિલ હો જેસી કુષ કુષ જીબે, હોવે
જહિર બોલી.
૯ દિલ હો સેતી હોવે ઈમાની, હક્ક કર સહી જે
જાને; તો ઉસકુ ભાઈ દીન હો કેરા, મૂમિન
ચાહીએ પિછાને;

બયાન ૧૬૨૯

હજ પીરમશાયખ (રહે.): કહ્યું.
ઈમાન જાભથી અને દિલથી કબૂલું
તું ઈમાનની વાતોને હક માને તો ઈમાનવાળો છે,
દીનને દિલથી કબૂલવું મોમિનની નિશાની છે.
જોણે અલ્લાહે દીધેલા હુંમેને શીશધરી કબૂલ કર્યા
અને મુહમ્મદ (સલ.) ને દિલની પ્રિત થી રસૂલ
માન્યા તે મોમિન છે.
દિલથી હને માને તે મોમિન છે. જે સાચેજ હને
કબૂલે તેને દીનનો ભાઈ કહે.
જગતમાં જુઓ કે ઈમાન દિલથી છે, નહિંતો આદમી
તો બધા શરીરે સરખા નજરે આવે છે, તેમનામાં કોઈ
ફેર દે ખાતો નથી.
કેટલાએ તરીકા પાળતાં કેટલાએ ટેળાં શરીર એક
જેવાં જ છે. પણ, કાદ્દિર અને મોમિન દિલથી અલગ
પડે છે, જેનાથી જેવી પ્રિત રાજે તેમ અલગ પડે છે,
હાથનાં કંગન પ્રગટ દેખાય છે, તેને જોવા અરીસાની
જરૂર નથી.
૧૦ કાદ્દિર અને મોમિન, તેના દિલના ભીતરની વાત
જાણેથી દેખાય તે પરખ જહેર છે.
૧૧ દિલથી કબૂલે અને દિલમાં છે તે જીબેથી જહેર કરે
તે મોમિન છે, નહીંતો તે બીજી ટેળીનો છે.
૧૨ જે કોઈ ઈમાનને દિલથી હક જાગે તેનેજ મોમિન
તેના દીનના ભાઈ તરફ ઓળખે છે.

૧૬૩૦

- ૧ સુનો ઉમરકે બેટે, કહેતે હદીસ જનો;
રજુ અલ્લાહો અનહો, સુનને પિછાનો.
- ૨ જે મજલિસ માહે, બાત નભીજેને કીતી;
વે હદીસ હું કહેતે, એ સહી રે સુનીતી.
- ૩ જું ખાતિમ નભીને, આપ ફરમાયા;
સો ઈમાન હો કેરા, બધાન રે બતાયા.
- ૪ કહા પાઈયા ઘર, ઈસ્લામ કેરા;
પાંચ શાહિદીયું ઉપર, હું આખા રે સવેરા.
- ૫ અશહો અલ લાઈલાહ, ઈલ્લહ્લાહ કહના;
મેં ગવાહી હું દેતા, એતા બુઝ કર લેના.
- ૬ કે નહી કોઈ માબૂદ, પૂજકી ઠામા;
જમી આસમાન ઠામ, જેતે બુઝો રે નામા.
- ૭ મગર હું એક અલ્લાહ, માબૂદ હમારા;
વે હું પૂજકેરી ઠામ, દિલકે પિયારા.
- ૮ અને અન્ન મોહમ્મદન, ઈસ બાજ કહીએ;
ભી અફદોહુ વ રસૂલોહ, કહ કર લહીએ.
- ૯ કે મોહમ્મદ બહે, હું ઈસ રથ કેરે;
ભી એ હું રસૂલ, લેજે રબને સવેરે.
- ૧૦ અને નમાજ હું કરની, તીજુ રે ગવાહી;
અને જકાત ભી દેની, એ ચોથી રે સુનાહી.
- ૧૧ અને ધરને રોજે, રમજાન કેરે;
એ પાંચું ગવાહી, બૂઝીઓ સવેરે.
- ૧૨ એ પાંચું ગવાહી, જે હક્ક કર માને;
કે દિલ હો ભીતર, હક્ક કર માને.
- ૧૩ ઉસે બૂઝો ઈમાની, મૂર્મિન રે ખાસા;
એ સહી કર બૂઝો, કહો હો કર દાસા. રે તૂહી.
- ૧૪ શાહિદી બાતાં પાંચકી, નેહસૂ રાખો મનરે,
નેહસૂ રાખો મન; વે હું ભાઈ દીનકા,
બૂઝો મૂર્મિન તન રે, બૂઝો મૂર્મિન તન.

૧૬૩૧ નજમ.

- ૧ પાંચબાતાં ગવાહી જે દેવેરે, તમે સુનો રે,
સહી કર દિલમાં જે લેવે રે તમે સુનો રે.
- ૨ ઉસે ઉસે કહીએ ઈમાની રે, તમે સુનો રે;
મૂર્મિનકી સહી એ નિશાની રે, તમે સુનો રે.
- ૩ ખાતિમને યું ફરમાયા રે, તમે સુનો રે,
ઈસ્લામ ઘર એ બતાયા, રે, તમે સુનો રે.

બધાન ૧૬૩૦

- હદીસ:** ઈસ્લામનો પાયો પાંચ ચીજો ઉપર છે.
- રાવી:** હજ ઈન્ને ઉમર (રહી.)
- ૧.૨ હજ ઈન્ને ઉમર (રહી.) નભી (સલ.) એ
મજલીરામાં ક્રેલી હદીસ બધાન કરેણે.
 - ૩.૪ નભી (સલ.) ને ઈમાનનું બધાન આ પ્રમાણે
ફરમાવું: “ઈમાનના ધરનો પાયો પાંચ સાક્ષીઓ
ઉપર છે.
 - ૫.૭ એક, કહો: અશહો અલ લાઈલાહ ઈલ લલ્લાહ
(હું સાક્ષી આપું છું કે અલ્લાહ એક છે) જમીન
અને આસમાન વચ્ચે જેટલી નામ ધારી ચીજો છે,
તે કોઈ માબૂદ (ઈબાદતને લાયક) નથી, પણ
અમારો માબૂદ અલ્લાહ જ દિલના ખારથી
પૂજાને લાયક છે.
 - ૮.૮ બે, કહો: અશહો અન્ન મુહમ્મદન અફદો હુ
વ રસૂલો (હું સાક્ષી આપું છું કે મુહમ્મદ (સલ.)
અલ્લાહના બંદા અને રસૂલ છે.)
 - ૧૦.૧૧ ત્રણ નમાજ પઢવી, ચાર, જકાત આપવી, પાંચ
રમજાનના રોજ રાખવા.
 - ૧૨.૧૩ આ પાંચ ગવાહીઓને દિલના ભીતરથી હક માને
એને મોમિન રસમજો અને અલ્લાહના બંદા બની
કહો..... સ્નૂહી.
 - ૧૪ મનથી આ પાંચ વાતોની શાહોરી આપો, આ શાહીદી
આપનાર મોમિન દીનનો ભાઈ છે.

બધાન ૧૬૩૧

- હજ પીરમશાયખ (રહે.) હદીસ સાજાવતાં:**
'તમે સાંભળો'
- ૧.૨ આ પાંચ વાતોની ગવાહી આપે, અને તેને દિલથી
સાચું માને તે ઈમાનવાળો છે. ઈમાન મોમિનની
નિશાની છે.
 - ૩.૪ નભી (સલ.) એ ફરમાવું કે ‘ઈસ્લામનું ઘર આ

૪ ઘર હૂઆ ઈલામ કેરા રે, તમે સુનો રે;
ગવાહી પાંચ્યુસૂ સવેરા રે, તમે સુનો રે.
૫ દિલ માંછે કબૂલ જે કરતા રે, તમે સુનો રે;
૨૭ ડર ઉસે દિલ પડતા રે, તમે સુનો રે.
૬ સાચી એ હું મૂમિન નિશાની રે, તમે સુનો રે;
હક્ક કીએ સેતી જની રે, તમે સુનો રે.
૭ એક બાત કબૂલે કો નાંખાં રે, તમે સુનો રે;
પાંચ બાતાં ગવાહીક માંખાં રે, તમે સુનો રે.
૮ વે તો નાંખાં મૂમિન કહ્લાયા રે, તમે સુનો રે;
ઉસ દિલ ઈમાન નાં આયા રે, તમે સુનો રે.
૯ હુકમ જો એક નાં માના રે, તમે સુનો રે;
હુકમ તો નહી કો પિધાના રે, તમે સુનો રે.
૧૦ હુકમ હું સરખે સારે રે, તમે સુનો રે;
મૂમિનનું હોવેંગે પિયારે રે, તમે સુનો રે.
૧૧ એના હુકમ જે ચાવે રે, તમે સુનો રે;
ઉસે નહી હુકમ કો ભાવે રે, તમે સુનો રે.
૧૨ મૂમિનકી નહી એ નિશાની રે, તમે સુનો રે;
વે નહી હૂવડા ઈમાની રે, તમે સુનો રે.

૧૦ પાંચ વાતોની ગવાહી આપવાથી જને છે.
૫ જે ડોઈ આ વાતોને કબૂલ રાજે છે, તેના દિલમાં
અલ્લાહો ડર આવે છે.
૬ મોમિનની સાચી નિશાની ઓ પાંચ વાતોને હક
સમજવાથી છે.
૭.૮ અગર ડોઈ આ પાંચમાંની ડોઈ એક વાતને કબૂલે
નહિ તો તે મોમિન નથી. તેના દિલમાં ઈમાન આવ્યું
નથી.
૮ જે એક હુકમને ન માને તે બધાય હુકમો કબૂલતો
નથી.
૧૦ મોમિનને અલ્લાહના બધાજ હુકમો પ્યારા હોય છે.
૧૧ જે ડોઈ અલ્લાહના હુકમોને ચાહે નહિ તેને તે હુકમો
ગમે નહિ.
૧૨ હુકમનો ઈન્કાર કરવો એ મોમિનની નિશાની નથી,
તેમ કરનાર મોમિન નથી.

૧૬૩૨

૧ અબુ હુરૈરા અસહાબી, કેરારે નામા;
૨જી અલ્લાહો અનહો, કહો ઈન્દૂ નામ ઠામા.
૨ સહી ઈખતિલાલ ઈન્દૂકે, નામ માંછે પડીએ;
કે અબ્દુર રહમાન, હું રે સુનીએ.
૩ થા એ તો મશહૂર, બૂજો રે નામા;
ભી અબ્દુલ કહેતે, સહી આરબકે ઠામા.
૪ અને જહિલીયત માંખાં, થા અંસા રે નામા;
સો અબ્દુશ શમસ કહેતે, સબ રે ઠામા.
૫ થા અબ્દુલ ઉમર, વે થે કહ્લાતે;
થા જહિલીયત માંખાં, હો નામ એ સુનાતે.
૬ અબુ હુરૈરા ઈન્દૂકા, થા લકબ રે પડીએ;
થા ઉસ કાજ લોકુને, નામ ઈન્દૂકા ધરીએ.
૭ કે લડ્દુકુ રોતે, વે ચુપ થે રખાતે;
પછે દિલાસા કરતે, કે ઈન્દૂકુ ડરાતે.
૮ ઉસ કાજે હુરૈરા, ધરીએ નામા;
યું સબ થે બુઝુતે, ઉસ રે ઠામા.
૯ વે હિજરત બાજ, સાતમે સાતા;
પાસ નબીક ઈમાનસૂ, આએ ઉસ હાતા.

બયાન - ૧૬૩૨

હદીસ ઈમાનની સીરેટરથી વધુ ડાળીયો.
રાવી હજ. અબુ હુરૈરા (રજી.)

૧.૧૨ હજ. અબુ હુરૈરા (રજી.)ના નામ વિષે મતભેદછે.
તેમને

અબુર્હમાન પાગ કહે છે, તેમનું આ નામ
મશહૂર હતું અરબમાં નામ સાથે અબુ
(ગુલામ) શબ્દ વાપરવો સામાન્ય હતું, જહિલી
યતના જમાનામાં તેમનાં બે નામો, અબ્દુલશાસ
અથવા અબ્દુલ ઉમર હનાં, તેમનું ઉપનામ અબુ
હુરૈરા હતું અને લોકો એજ નામથી ઓળખતા, રતાં
બાળકોને ડરાવી ચૂપ રખવા તેમનું હુરૈરા નામ
લેવાતું (અરબીમાં અબુ હુરૈરા એટલે નાની
બિલારીનો બાપ, એમ થાય છે), હિજરત પછી
સાતમાં વરસે તેઓ નબી (સલ.)ની સેવામાં
(ખિદમતમાં) આવીને ઈમાનની તલબ કરીને ઈમાન
લાવ્યા. તેમનામાં યાદશિન્ઝિનો સારો ગુણ હતો,
ઈલમથી તેમનું પેટ ભરેલું હતું (યાને ખૂબ ઈલમ

૧૦ આવ ખાતિમ નબી પાસ, ઈમાન રે લાએ;
એ નેહસૂ નબીજીકે, કદમ્ભુ આએ.
૧૧ ઈન્દ્ર ઈમાનકી તલબ, આવ રે કીતી;
યાદ રાખને હો કેરી, બહુત સિદ્ધનું સુનીતી.
૧૨ કે ઈત્મસૂ ઈન્ડ્ર, પેટ થા ભરીઆ; એ સુન
સુન મૂભિન, સોચ ઈતના કરીઆ. રે તૂંહી.
૧૩ અબૂ હુર્રા જાનીએ, નબીજીકે અસહાબ રે,
નબીજીકે અસહાબ;
એ હઠીસાં ઈન્દ્રથી બહુત હે, એ બૂઝો શિતાબ રે,
એ બૂઝો શિતાબ.

૧૬૩૩

૧ અબૂ હુર્રા યાદ, બહુત યે રાખતે;
જે જે ઈત્મ યે પઢતે, યાદ મન ધરતે.
૨ બહુત યાદ હે રાખનેકી, ખૂબી ઈન્દ્રકી સુનાઈ;
બહુત નબીજીકી હઠીસાં, ઈન્દ્ર યાદ થી રખાઈ.
૩ રોજે બહુત ધરતે, બહુત ઈબાદત કરતે;
બહુત તસબીહ તહીલ, એ યે પઢતે.
૪ એ કહતે હે કે નબીને, અંસા ફરમાયા;
સો ઈમાનકી બયાન, ખાતિમે બતાયા.
૫ કહા ઈમાનકુ સતર ને, હે ડાલો રે કેતી;
કે સતરકે ઉપર, કઈ કહી રે સુનાતી.
૬ કહા કલમાઅફજલ, ડાલી ઉસ માંહા;
ઈમાનકી ડાલી, એ છેસી કો નાંહાં.
૭ સો કલમા તથેબકે, બોલ ખાતિમને આખા;
સો અસહાબીયુ સુન સુન યાદ રે રાખા.
૮ અને અદના ડાલી, ઉસથી જાનો;
કે કમતર નંની, સબૂસું પિછાનો.
૯ સંગ કાંટા દૂર કરને, રાહ હો કેરે;
જે ચલતે પગુદુ, લાગતે અનેરે.
૧૦ અને શરમ ભી ડાલી, હે ઈમાન કેરી;
એ નબીજીકી હઠીસ, તમે સુનીઓ સવેરી.
૧૧ અબૂ હુર્રા યાદ રાખ, એ હઠીસ રે આખી;
સબ અસહાબુ ભી સુની થી, સુન મન જું રાખી.
૧૨ સો દીન કેરે ભાઈ, સુન હોને ઈમાની;
એતા સહી કર બૂઝેસૂ, હે મૂભિન નિશાની.
રે તૂંહી.

ધરાવતા હતા).
મોમિન સાંભળ, સોચ અને કહે..... રે તું - હી.

૧૩ અબુ હુર્રા (રજી.) નબી (સલ.)ના અસહાબી છે.
એમનાથી બહુજ હઠીસો બધાન થયેલી છે, એ
જલદી જાગી લો.

બયાન ૧૬૩૩

(હઠીસનું બયાન આગળ આવે છે.)
(હઠીસ બયાન નં. ૧૬૩૨ થી)

૧.૨ અબુ હુર્રા (રજી.)જે ઈત્મ પઢતા તેને બહુ યાદ
રાખત તેમાણી યાદ શક્ન સારી હતી, તેમને નબી
(સલ.)ની ઘણી હઠીસો યાદ હતી.
૩ તેઓ બહુજ ઈબાદત કરતા, બહુજ રોજ રાખતા
અને એકરસ (સતબુલ્લીસાન) થઈને બહુજ
તસબીહ કરતા.
૪.૬ તેઓ કહે છે કે નબી (સલ.)એ ઈમાનનું બયાન
ફરમાવતાં કહ્યું કે ‘ઈમાનની સીનેરથીએ વધારે
ડાળીયો છે, અને તેમાંની શ્રેષ્ઠ ડાળી કલેમો છે.
૭ તે પછી આપે (સલ.) કલેમાના બોલ કહ્યા, જેને
અસહાબીયો (રજી. અનન્હુમ)એ યાદ રાખ્યા.
૮.૮ અને અદનામાં અદના, કમતરમાં કમતર અને
નાનામાં નાની ડાળી, રસ્તામાં ચાલવાવાળાઓના
પગોને લાગતા પથ્થર અને કાંટા દૂર કરવા તે છે.
૧૦ અને શરમ પણ ઈમાનની એક ડાળી છે, આપ
(સલ.)ની આ હઠીસ આપ સાંભળીલો.
૧૧ આ હઠીસને હજ અબુ હુર્રા (રજી.) અને બીજા
અસહાબીઓ (રજી. અનન્હુમ)એ સાંભળીને મનમાં
ઉતીરી.
૧૨ દીનના ભાઈ હઠીસ સાંભળીને ઈમાનવાળો થા.
હઠીસને સાચી માનવી એ મોમિનની નિશાની છે.
કહે..... રે તું - હી

૧૩ મૂમિન સુનતે હોયસી, નેહસ્કુ બને ઈમાન રે,
નેહસ્કુ બને ઈમાન; સુનો બિના નહીં મૂમિના,
અવર ટોલેકા જાન રે, અવર ટોલેકા જાન.

૧૬૩૪ બલ.

- ૧ સુનો જીવહો, સુના વીર હો, સુનતે ઈમાની
બાતી, મૂમિન હોવે સહી જતી;
તો નિત નેહસ્કુ લીજે, ચિત દીજે જી.
- ૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, સુને બિના ક્યું
તૂ જને, ઈમાન તો ક્યું પિછાને;
રબ રસૂલ ક્યું રે પાવે, જેના ચાવે જી.
- ૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, હોતે સુને બિના
ઈમાના, તો નાં કોઈ રહતા અજાના;
નસીહત વીરા સુન કર લીજે, ચિત દીજે જી.
- ૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, સુનતે હોવે
ઈમાની, મૂમિન કેરી નિશાની;
બાત દીન રે પાવે, મન ભાવે જી.
- ૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, શરમ હોવે જિસ
તના, ઈમાની હું બુઝો મના;
એધાની એ પ્રગટ જાનો, ભી પિછાનો જી.
- ૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, શરમ ડાલી
ઈમાન કેરી, જિસ તન દીસે સવેરી;
મૂમિન હો વે કહલાતા, સહી બાતા જી.
- ૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, શરમ તો
મૂમિનફૂ ચાહીએ, બોલ જીભે શરમ લાહીએ;
એ ભી ઈમાન નિશાની, હું પિછાની જી.
- ૮ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, ડાલી સત્તર
ઉપર કહી, ઈમાનકી ડાલી સહી;
સુનતે ભેદ વે રે પાવે, જે તૂ ચાવે જી.
- ૯ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, બૂજે બિના
ગાફ્ફિલ કહીએ, મૂમિન ઉસ્કુ ક્યું કર લાહીએ;
ક્યું ઉસે કહીએ ઈમાની, બાત ઉને ના જાની જી.

૧૬૩૫

- ૧ અબુલ્લાહ બિન ઉમર, રજી અલ્લાહો અન્હો
જાનો; એ નબીજીકી હદીસ, કહેતે હું રે માનો.
- ૨ સો મુખ્યારક જુંબાંસુ, બાત સબુજુ સુનાઈ;
અને અબુલ્લાહને સુનકર, સબ યાદથી રખાઈ.

૧૩ દીનની વાત સાંભળતાં મોમિન થવાશે, ઈમાન.
પ્રેમથી બને છે. દીનની વાત સાંભળો નહિ તે મોમિન
નહીં પણ બીજી ટેળીનો છે.

૧૬૩૪

- પીર મશાયખ (રહે.) હદીસ સમજવતાં કહે
છે. સાંભળો જીવ ! સાંભળો વીર !
- ૧ ઈમાનની વાત સાંભળતાં મોમિન થવાય છે, તેથી
નિત્ય ઈમાનની વાત પ્રેમથી ધ્યાનમાં લો.
 - ૨ સાંભળ્યા બિના તું શું જાહીશ? અને ઈમાનને શી
રીતે ઓળખીશ?
 - ૩ સાંભળ્યા બિના ઈમાન આવતું તો કોઈ અજાયો ન
રહેતો, યાને ઈમાન આપો આપ આવી જતું ભાઈ! તું
નસીહત સાંભળીને મનમાં લો.
 - ૪ મોમિન સાંભળવાથી ઈમાનવાળો બને છે, અને
દીનની વાત જાગે છે, તેમજ તેને દીનની વાત
ભાવે છે.
 - ૫ જેનામાં શરમ છે તેનામાં ઈમાન છે. શરમ ઈમાનતું
ચિનહે છે.
 - ૬ સાચી વાત એ છે કે ‘શરમ ઈમાનના વૃક્ષની
ડાળી છે,’ જેનામાં તે છે તે મોમિન છે.
 - ૭ ઈમાનની નિશાની એ છે કે મોમિનને તથા તેની
જીભને પણ શરમ હોય.
 - ૮ ઈમાનની સીનેરથી ઉપર ડાળીયો છે, તું સાંભળો તો
જ તેનો ભેદ જાગે અને ઈમાનને ચાહે.
 - ૯ જે ઈમાનને જાગે નહિ તેને ગાફ્ફિલ કહો ઈમાનની
વાત ન જાગે તેને ઈમાનવાળો મોમિન કેમ કહેવાય?

૧૬૩૫

હદીસે: મુસલમાનથી મુસલમાન સત્તામત
રહેવો જોઈએ.

રાવી : હજ અબુલ્લાહ બિન ઉમર (રહી.).

૧.૪ અબુલ્લાહ બિન ઉમર (રહી.). નબી (સલ.)ની

૩ સો યાદ રાખ ઉન્નોને, કહા રે બયાના;
સો સુનતે સબૂને સહી કર જાના.
૪ સો ફરમૂદા અપને, નબીજી હો કેરા;
સો સુન સુન યાદ, નિત રાખીઓ સવેરા.
૫ કહા મુસલમાન નામ, ઉસકા જાનો;
રહવે સલામત મુસલમાન, જિસથી માનો.
૬ કે સલામત રહવે, જાલે ઉસકી હો સેતી;
વે જભસૂ ઈજા, ના ના દેવે તિલ જેતી.
૭ કે મુસલમાનનું ગાલી, દેવે રે નાંહાં;
અને મૂર્મિનકી ગીબત, નાં લાવે દિલ માંહાં.
૮ કે મૂર્મિન હો કેરી, નાં નિંદા રે કરાવે;
અને નરતા સુખન, ના મૂર્મિનનું કહાવે.
૯ કે જભસૂ મૂર્મિન, ના કો દુખ રે પાવે;
એતા બૂજ સહી કર, મન ઈંતના લાવે. રે તૂહી.
૧૦ મુસલમાન, દુખ દેવે નાંહાં, અપની જાલે જાન રે,
અપની જાલે જાન;
મુસલમાન સબ સહી, પાવેગે અમાન રે,
પાવેગે અમાન.

હૃદિસ કહે છે, તેમણે આપ (સલ.) જબાન
મુબારકથી કહેલી હૃદિસ સાંભળીને યાદ રાખી હતી
બીજા અસહાગીયો (રજી. અન્હુમ) એ પાગ આ
હૃદિસ સાંભળી હતી. નભી. (સલ.)નું આ ઇસમાન
સાંભળીને નિત્ય યાદ રાખો.
૫ આપે (સલ.) ઇસમાયું: “મુસલમાન તે છે જેના
હાથથી બીજો મુસલમાન સલામત રહે.”
૬ મુસલમાનની જભથી પાગ બીજો મુસલમાન
સલામત રહે યાને જભથી બીજા મુસલમાનને
જરાપણ દુઃખ ન પહોંચાડે.
૭ એક મુસલમાન બીજા મુસલમાનને ગાળો દે નહિ,
અને તેની નિંદા દિલમાં પાગ લાવે નહિ.
૮ મુસલમાન, મુસલમાનની નિંદા કરે નહિ, અને તેને
નઠરા શર્દૂ કહે નહિ.
૯ મૌર્મિન કોઈને તેની જભથી દુઃખ પહોંચાડે નહિ
આ વાતને જાણી સાચી માનીને મનથી
કહો..... રેતું - હી.
૧૦ મુસલમાન પોતાની જભથી કોઈને દુઃખ દે નહિ તેની
જભથી બધા મુસલમાનો ને અમાન(ક્ષાળ) રહે.

૧૬૩૬

૧ કે મૂર્મિનકી જભસૂ, પાવે મૂર્મિન અમાના;
એ મુસલમાન કેરી, બૂજો રે શાના.
૨ ભી મુસલમાન હાથસૂ, ના આજર પહુંચાવે;
કે મૂર્મિન ઉસથી, ના કો ઈજા રે પાવે.
૩ સો હાથકે ફેલુસૂ, કિસે દેવે ના આજરા;
યું મૂર્મિનકે ઉપર, રાખે રે પિયારા.
૪ ભૂંડા કાગજ લિખના, એ ભી ઈજાકી નિશાની;
દો બાતાં ઉસમાં, દૂધ એકઠી જાની.
૫ કે જલ ને હાથસૂ, મિલ આજર રે દીતા;
દૂધ લિખને માં એકઠે, દો આજરકી દીતા.
૬ યું દુખ તો મૂર્મિનનું દેના રે નાંહાં;
સો હાથુકે પૂલસૂ, અને જલકે માંહાં.
૭ કે જલ ને હાથસૂ, ના આજર રે પહુંચાવે;
એ મૂર્મિનકી નિશાની, સહી રે દેખાવે.
૮ ભી જિજાા જે દેવે, વે ભી આએ ઉસ માંહાં;
સહી ઈન્દ્ર ભી આજર, પહુંચાના નાંહાં.

૧૬૩૭

પીર મશાયખ (રહે.) હૃદિસ સમજવતાં
કહે છે :

૧ મુસલમાનની જભથી મુસલમાનને અમાન રહે તે
મુસલમાનની શાન છે.
૨.૩ મુસલમાન તેના હાથના કૃત્યથી બીજા
મુસલમાનને ઈજા પહોંચાડે નહિ અને તેની ઉપર
ઘર રાજે.
૪.૭ કોઈ મુસલમાનને ભૂંડો કાગળ લખવો એ પાગ ઈજા
પહોંચાડવા બરાબર છે, કેમકે, તે લખવામાં હાથ
અને જલ બેઉ એકઠાં થઈને ઈજા પહોંચાડે છે,
આમ, જભથી અને હાથના કૃત્યથી મુસલમાનને
દુઃખ દેતું નહિ એ મૌર્મિનની નિશાની છે.
૮.૧૦ ઈસ્લામી રાજ્યને જિજ્ઞાયો આપતા બિન મુસિલમો
પાગ આજ હુકમમાં છે, તેઓ જમીયાને અલગ
પાડો મુતિઅ ઈસ્લામ (શરીયતના હુકમોના તાબ

૬ ભી મુતીઅ ઈસ્લામ, ઈસ માંહી જાનો;
 એ હુકમ શરેકા, હુ માનતે માનો.
૧૦ મત ઈન્દ્રું ભી આજારકી, દેખા હો રીતા;
 સહી મૂભિનૂકી રીતે, કરો ઈન્દ્રસૂ રીતા.
૧૧ પન હુકમ શરેકા, જેતા જિસ સર આવે;
 એતા આજાર ઉસકુ, દિયા રે જાવે.
૧૨ સુના દીન કેરે ભાઈ, અંસી દીનકી રીતા;
 એ સહી કર બ્રૂણના, કહો દીલકી પીતા. રે તુલી.
૧૩ મૂભિનસૂ મૂભિન સહી, પાવે હુની અમાન રે,
 પાવે હુની અમાન; ભી મુતીએ એ જે ઈસ્લામ
 હુ, જિઝી ભી સરખા જાન રે,
 જિઝી ભી સરખા જાન.

૧૬૩૭

૧ સુનો મુસલમાનકી, અંસી રે રીતા;
 કે મૂભિન સબૂસૂ, રાખે રે પીતા.
૨ દેવે જીબ ને હાથુસ્કુ, કિસે દુખ રે નાંહાં;
 એ ભી મૂભિનકા વીરા, હોવે મૂભિનકે માંહાં.
૩ કે મૂભિન તો મૂભિનથી, ના દુખ રે પાવે;
 કે મૂભિન, મૂભિન અમાન દિલાવે.
૪ ભી જિજ્યા જે દેવે, વે ભી પાવે રે અમાના;
 અને મુતીઅ ઈસ્લામ, સાથ ઈન્દ્રું જાના.
૫ એ ભી અમન રે પાવે, જું મૂભિનકી રીતા;
 ઈન્દ્ર મભિન સબૂસૂ, કરે રે પીતા.
૬ એ મૂભિન કેરી, સહી બ્રૂણો રે નિશાની;
 કે મૂભિનકુ ઈજાકી, બાત જેને રે જાની.
૭ અને મુનાદિક ઉસમાં, આયા રે નાંહાં;
 એ સોચ હુ કરના, દિલકે માંહાં.
૮ કે મુનાદિક જિજ્યા, નહી રે દેતા;
 અને હુકમ શરેકા, નહી સિર રે ધરતા.
૯ તો જિઝીયુકે માંહી, એ નહી રે જિનાયા;
 એ ઉન્નથી અલગા, હુ રે કહલાયા.
૧૦ સુન દીન કેરે ભાઈ, અંસી દીન કેરી રીતા;
 તો નિન યાદ રાખના, કર મન પીતા.
૧૧ કે દીન કેરા ભાઈ, વે હોવેગા ઈમાની;
 અને ઈમાન હોકેરી, અંસી બ્રૂણો રે નિશાની.
૧૨ સહી યાદ હુ રાખની, એ સુન સુન બાતી,
 અને એક કર કહો, દીન ઓર રાતી. રે તુંહી.

૧૮) હોય છે. તેમને દુઃખ પહોંચાડો નહિ અને
 મુસલમાન ભાઈ
 જેવોજ તેમનાથી ઘાર રાખો.
૧૧ પણ, શરિયતમાં જેને જેટલી ઈજા પહોંચાડવાનો
 હુકમ (જાયજ) હોય તેટલી જ ઈજા પહોંચાડી
 શકાય છે.
૧૨ દીનના ભાઈ ! દીનની રીતને સમજો અને દિલની
 પ્રિતથી કહો..... રે તું - હી
૧૩ દુનિયામાં મોભિનથી મોભિન અમાન (રક્ષણ) મેળવે
 અને જેઓ મુતીઅ ઈસ્લામ છે તેઓ પણ આ
 હેતુસર મુસલમાન ભાઈ જેવાજ છે.

બચાન ૧૬૩૭

પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.

મુસલમાનને દુખવો નહિ

૧ મુસલમાનની રીત એ છે કે તે બધાજ
 મુસલમાનથી પ્રિત રાજે.
૨ જે કેઠ, મુસલમાનને હાથથી તે જીબથી દુઃખ દે
 નહિ તે મુસલમાન છે અને તેનો ભાઈ છે.
૩ મુસલમાનથી મુસલમાનને અમાન મળો છે, દુઃખ
 નથી મળતું.
૪.૫ જિજ્યો આપનારને પણ મુસલમાનની રીતે
 અમાન મળવું જોઈએ, કેમકે તેઓ ઈસ્લામના
 તાબેદાર છે, તેમનાથી મુસલમાન ભાઈ જેવો જ
 પ્રેમ કરવો જોઈએ.
૬ મુસલમાનને ઈજા પહોંચાડવાની આ વાત જોગે
 જાણી અને માની તે મુસલમાન છે.
૭ એ પણ સમજ લો કે મુનાદિકો આ હુકમમાં આવતા
 નથી. કેમકે, તેઓ જિજ્યો આપતા નથી અને
 શરિયતના હુકમો માયે ચ્યાપતા નથી, તેથી તેઓ
 જિઝીયો નથી, પરંતુ તેમનાથી નોખા છે.
૧૦.૧૧ દીનના ભાઈ સાંભળ અને દીનની રીત નિત્ય યાદ
 રાખી તેને ઘાર કર, દીનથી ઘાર કરનાર
 ઈમાનવાળો છે, અને ઈમાન મોભિનની નિશાની છે.
૧૨ દીનની વાતો સાંભળો અને યાદ રાખો, અને
 અલ્ટાહેને રાત દિન એક માની કહો..... રે તું - હી.

૧૩ સુન સુન ભાઈ દીનકે, કર સાચા ઈમાન રે,
કર સાચા ઈમાન; મૂલ બિના નહી અડકી, દીસે
નિશાન રે, દીસે કહી નિશાન કહી.

- ૧૬૩૮ બલ.**
- ૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, દીનકી અંસી
હું બાતી, સુન પાક કરો જતી;
કરો ને કરો ચાવા, મન ભાવ જી.
 - ૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, સુનને હો
ઈમાની, મૂમિન કેરી નિશાની;
તો વે બાત સુન કર લીજે, ચિત દીજે જી.
 - ૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, ભાઈ મૂમિન
હું દીન કરે, બૂજુને એ તો સવેરે;
દુખ ના કિસી તન દીજે, સહી કર લીજે જી.
 - ૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, જલે દુખ
દેના નાંલાં, મૂમિનકું બૂજો છિલ માંલાં,
હું સબ ભાઈ કાજે દીના, એ સુન લેના જી.
 - ૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, હાથ્યસૂ ના
દેઓ આજારા, મૂમિનકું કરો પિયારા;
નહી ઉસે દુખ રે દેના, સુન એ લેના જી.
 - ૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, રીત એ
બૂજો ઈમાના, મૂમિન પાવે અમાના;
અંસી હું મૂમિન જતી, સહી બાતી જી.
 - ૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, જિજ્યાકે
જે દેનારે, દુખ વે ના પાવે બેચારે;
એ ભી મૂમિનકી રીતા, કરો પીતા જી.
 - ૮ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, જીવને કેરી નહી
આસા, તો નિત હો કર રહીએ દાસા;
મૂમિન એ બૂજો ખાસા, બહિશ્ત પાસા જી.

૧૬૩૯

- ૧ ભી કુલારક જૂંબાંસુ, ઉસ બાજ ફરમાયા;
કે મુહાજિર ઉસકા, નામ રે ધરાયા.
- ૨ સુનો મુહાજિર ઉસકા, નામ રે જના;
જે કુશરથી બાહર, આવતા પિધાના.
- ૩ કે કુકરથી નિકલને, આપ કબૂલે રે દીના;
સુનો ઉસકા નામ, મુહાજિર રે કીના.

(૧) આ હીસને ઈમામ મુસ્લિમે (રહે.) “મુસલમાનોમાં (૨) સૌથી સારો કોણા?”? એવા સવાતથી બયાન કરી છે.

(ચોથી હીસ (મિરકાત આગળ નોંધા મુજબ મા)

(૧) હિજરત કરનાર

૧૩ દીનના ભાઈ ! દીનની વાતો સાંભળીને ઈમાન પાંકું
કરો, મૂળ વિના કોઈ ઝડ હોવાનું ક્યાંય નજર
આવતું નથી.

બયાન ૧૬૩૯

- પીર મશાયખ (રહે.) સમજવે છે: આપ કહેછે.**
‘સાંભળો જીવ’ ! ‘સાંભળો વીર’
- ૧ દીનની વાતો સાંભળીને પોતાને પાક કરો, દિલના
ભાવથી દીનની ચાહના રાજો.
 - ૨ મોમિન એ છે જે દીનની વાત સાંભળે, મનમાં ઉતારે
અને ઈમાનવાળો બને.
 - ૩ દીનના ભાઈ ! સમજ લે, સાચું માન અને કોઈને
દુખ દે નહિ.
 - ૪ મોમિન ! એસાંભળી લે કે કોઈને જીમથી દુખ ન દેંનું
એ દીનના વાસ્તે છે.
 - ૫ હાથથી પાગ કોઈને દુખ (ઇજા) પહોંચાડો નહિ,
મુસલમાનને ઘાર કરો.
 - ૬ મુસલમાનથી મુસલમાન અમાન મેળવે એ
ઈમાનની રીત છે. અને તેમ કરનાર મોમિન છે.
 - ૭ જિજ્યો આપનારને દુખ ન પહોંચે એ મુસલમાને
જોંબું જોઈએ. તેમનાથી મુસલમાન જેટલોજ
ઘાર કર્યો જોઈએ.
જીવતરનો કોઈ ભરોસો નથી, મોમિન અલ્લાહનો
દાસ થઈને રહે તો જન્મત પાસેજ છે.

બયાન ૧૬૪૦

(હીસે બયાન નં. ૧૬૩૫ થી)

મુહાજિર કોણું ?

- ૧.૭ પછી આપે (સલ.) જબાન મુખારકથી ફરમાવું કે
મુહાજિર તે છે જે કુશ્ચથી બહાર નીકળીને દીને
ઈસ્લામ કબૂલેછે, યાને કુશ્ચથી નાસીને દીનમાં આવે
છે, અને મના ક્રેલા ક્રમોની તરફ જનો નથી.

- ૪ જે કુકરથી નાઈ કર, દીન માંહે આવે;
સુનો મુહાજિર કેરે, એ માંહી કહલાવે.
૫ સુનો મુહાજિર ઉસકા, કહા નબીજીને નામા;
જે મને હો કીએકી, ના જવે રે ઠામા.
૬ જેતા હુકમ હું આયા, મને રબ હોકેરા;
સહીઉસથી નાડે, જે દેખ ને સવેરા.
૭ સહી નબીજીને મુહાજિર, ઉસકુ આખા;
મને કિયેથી પીછા, જે રહવે દાખા.
૮ સો જેતા રબને, હું મને રે કીના;
દૂર ઉસસૂ રહના, ચિત રે દીના.
૯ સુનો નબીજીને ઉસકા, કહા મુહાજિર નામા.
એ લિખા હું બુખારી, કિતાબકે ઠામા.
૧૦ સુનો દીનકે ભાઈ, સુન હોને ઈમાની;
સહી ઈમાન તો મૂખિન, કેરી રે નિશાની.
- ૧૧ તો નિસદિન બયાન, સુનને ઈમાના;
અને એક કર કહો, દિલકે પિયાન. રે તુહી.
૧૨ મને કિયા જે રબને, ના કરસી વે કામ રે;
ના કરસી વે કામ; નબીજીને ફરમાહીઆ,
મુહાજિર ઉસકા ના રે, મુહાજિર ઉસકા નામ.

- ૧૬૪૦ પણલ.
- ૧ એસી હું બાત ઈમાનકી જાનો રે;
સહી કર મન માંહી માનો રે.
૨ સુન સુન દીનકે ભાઈ જાનો રે;
ઈમાની હોના બડાઈ જાનો રે;
૩ મૂલ હું ઈમાન મૂખિન જાનો રે.
મન મૂખિન તન જાનો રે.
૪ મૂલ બિના દરખ્ટ નહી જાનો રે;
એ રીત સહી મન માંહી જાનો રે.
૫ મૂલ બિના સૂક જવે જાનો રે;
કાઢી નામ કહલાવે જાનો રે.
૬ તબ નહી દરખ્ટ નામા જાનો રે;
છાં તલે બેઠે ઠામા જાનો રે.
૭ મૂલ થા ઝાડ કહલાતા જાનો રે;
છાંથા થા સબ કો ચાહતા જાનો રે.
૮ મૂલ બિના સૂક ગયા જાનો રે;
કાઢી નામ ધરાયા જાનો રે.

અલ્લાહના હુકમોથી જેમના થયું છે તેનાથી દૂર
ભાગે છે.

૮.૮ આપે (સલ.) અલ્લાહે મના કરેલી ચીજોથી દૂર
રહેનારે મુહાજિર કહ્યો છે.
(આ હૃદિસ બુખારી શરીફનામની કીનાબ માં લખેલી છે.)
૧૦.૧૧ દીનના ભાઈ ! દીનની વાત સાંભળીને ઈમાનવાળા
બનો. ઈમાન મોમિનની નિશાની છે. તેથી, રત દિન
દીનાં બધાનો સાંભળો અને દિલના ધ્યાનથી
અલ્લાહને એક માની કહો..... રેતું - હી.

૧૨ રબનાં મના કરેલાં કામ જે કરશે નહિ તે નબી
(સલ.)ના ફરમાવ્યા મુજબ મુહાજિર છે.

બયાન ૧૬૪૦

પીર મશાયખ (રહે.) ઈમાનની વાત
સંભાવતાં કહે છે: ‘ઈમાન વિના મૂળ વગરના
સુકાયેલા ઝાડ જેવા’

૧.૮ ઈમાનની વાતને મનથી સાચી માની લો, ઈમાનવાળા
બનવામાં મોટાઈ છે મોમિનના તન અને મનમાં
ઈમાન મૂળ ચીજ છે. મનથી સમજ લો કે ‘મૂળ
વિના ઝાડ હોય નહિ’ મૂળ વિના તે સૂકાઈ જાય તો
લાકું કહેવાય, અને છાંયે બેસાય તેવું ઝાડ રહે
નહિ. તેને મૂળ હોતું તો તે છાંયવાળું ઝાડ કહેવાતું
અને બધા તે ઝાડને ચાહતા. પણ, મૂળ વિના સૂકાઈ
જવાથી તેવું નામ લાકું જ રહ્યું.

૬ ઈમાનકી હું એ રીતા જાનો રે;
મૂમિન ઈમાન પીતા જાનો રે.
૧૦ ઈમાને મૂમિન નામ જાનો રે;
બહિશન હું ઉસકા ટામા જાનો રે.
૧૧ બાત ઈમાન ના જાને જાનો રે;
મૂમિન કેસા વે મન જાનો રે.
૧૨ સુન ભાઈ દીનકે મેરે જાનો રે;
ધ્વન ધ્વન બ્રૂંગો સવેરે જાનો રે.
૧૩ બેગે હું હોના ઈમાની જાનો રે;
મૂમિનકી એ નિશાની જાનો રે.
૧૪ નહીં તો ટોલે બહુતેરે જાનો રે;
જગ માણે કઈ કઈ અનેરે જાનો રે.
૧૫ મૂમિન નહીં કહુલાતે વે જાનો રે;
બહુત બહુતેરે હું દેખાતે જાનો રે.
૧૬ ઈમાને મૂમિન કહીએ જાનો રે;
બયાન ઈમાન તો લહીએ જાનો રે.

૮.૧૦ એજ રીતે માગુસ ઈમાનની પ્રિતથી મોમિન બને.
છ, અને જન્મત તેનું ઠમ હોય છે.
૧૧ ઈમાનની વાત ન જાણો તે મોમિન કેમ ગણાય?
૧૨ દીનના ભાઈ ! દીનની વાત જાણવા દોરી આવો.
૧૩ જલદી ઈમાનવાળા બનવું એ મોમિનની
નિશાની છે.
૧૪.૧૫ જગતમાં નોખાં નોખાં ધારાં ટોળાં છે. એ બધાંય
મુસલમાન નથી.
૧૬ ઈમાનથી જ મોમિન બનાય છે. માટે ઈમાનનાં
બયાન ધ્યાનમાં લો.

૧૬૪૧

૧ સુનો અનસ અસહાબી, નબીજીકે કહીએ;
રજુ અલલાહો અન્હો, નામ સંગ લહીએ.
૨ એ નબીજીકે ખાટિમ, થે રે જાનો ;
દસ બરસ તો ખિજમત, કીતી માનો રે.
૩ સુનો એ હું હદીસ, નબીજીકી કહેતે;
સો સહી કર જું થે, સુન કર લેતે.
૪ સુનો મજલિસ માણે, થા જે નબીજીકે આખા;
વે અનસને સુન કર, યાદ રે રાખા.
૫ વે હદીસ તો નબીકી, ઈન્દૂને કહી;
સો સબૂને સુન કર, સહી કર લહી.
૬ કહા નબીજીને તમૂઢી, ના કો લાવે રે ઈમાના;
વે મુજે નહીં ચાહવે, યું કહા રે જાના.
૭ જહાં રેવે નેહસૂ, મુજે ચાહવે રે નાંહાં;
તહાં ઈમાન ના આવે, ઉસ ટિલ રે માંહાં.
૮ કેબાપ ને બેટોથી, મુજે કરે બહુત નેહા;
મુજે અંશે નેહ સેની, ચાહવે જિસકી દેહા.
૯ ભી ખલ્કસૂ અદકા, મુજે નેહ રે કરાવે;
યું સબૂક નેહથી, બહુત જે મુજે ચાવે.
૧૦ વે તેમ રે માંહીથી, હોવેગા ઈમાની;
એ હદીસ તો નબીકી, સહી રે જાની.

બયાન ૧૬૪૧

હદીસે : નબી (સલ.)ની મહોબત વગર
ઈમાન નથી. રાવી : હજ અનસ (રજી.).

૧.૫ હજ. અનસ (રજી.) નબી (સલ.)ના સેવક હતા
અને દસ વરસ સુધી તેમારો આપ (સલ.)ની સેવા
કરી હતી. તેઓ નબી (સલ.)થી સાંભળોલી હદીસ
કહે છે. મજલીસમાં નબી (સલ.)એ જે કહ્યું તેને
તેમારો યાદ રાખ્યું, અને તેમારો કહેલું બીજ
અર-હાબીયો (રજી. અન્હૂમ)એ પાશ સાંભળ્યું

૬.૭ આપે (સલ.) ઈરમાયું કે ‘તમારા માંથી જે ક્રોઝ મને
ચાહે નહિ તે હજુ ઈમાન લાભો નથી, મને ચાહે
નહિ તેના દિલમાં ઈમાન આવે નહિ’.

૮.૧૦ આપે (સલ.) કહ્યું: “તમારા માંથી તે માગુસ
ત્યારેજ ઈમાનવાળો (સંપૂર્ણ મોમિન) બનશે,
જ્યારે તે તેના બાપ કે બેટા બધા જ લોકો (ખલ્ક)
એ બધાય કરતાં વધારે પ્રેમથી મને ચાહોએ.”

(૧) મર્ઝિત (ભાગ-૧, વિભાગ-૨)ના તિખુલ ઈમાનની ફસલ પહેલીની પાંચમી હદીસ છે - મુત. અલયહે (બુખારી - મુસિલમ).

૧૧ યું મુખારક જુબાંસુ, આપ ફરમાયા; એ સુનતે મૂર્મિન, સોચ ઈતના આયા. રે તૂહી

૧૨ ખાતિમદુ ચાહવે નેહસૂ, વે હું ઈમાની જાત રે, વે હું ઈમાની જાત; ગાંઝિલ સુન લે જગ કર, એ હું મુશ્કિલ બાત રે, એ હું મુશ્કિલ બાત.

૧૬૪૨ પદ.

૧ અરે સુન રે ગાંઝિલ મૂરખ અંધા, નીદ તુજે કયું હું આતી, કે ઈમાની હોના મુશ્કિલ દીસે, સુન સુન લે વે બાતી.

૨ અરે નબી ખાતિમદુ જે ચાહવે, વે હોવેગા ઈમાની; તો નેહ નબીસુ હોવે સહી, મૂર્મિનકી નિશાની.

૩ ખાતિમ રબને અંસે બનાએ, દીન કેરે ઈમામા; અરે દીન સહી વે જે કીએ આપે ખાતિમ નબીને કામા.

૪ જુબાં મુખારક સેતી આખા, વે ભી બૂજો દીના; અરે અંસી ખૂબીસુ સુલ્તાન અંબિયા, દેખો રબને કીના.

૫ વે ખાતિમ તો તુજે ચાહવે સહી, નેહ જો તુ મન લાવે; અને હુકમ સબ નબીજુ કેરે, સીસ પર ચઠાવે.

૬ અરે તુજેને ખાતિમ તુજુકુ ચાહવે, હોવેગા તુ ઈમાની; અરે રજામંદી સહી નબી કેરી, હુકમ માને જાની

૭ અરે જો તુ હુકમ હું રે ફેરાતા, નબીકું નહી ભાતા; અરે હુકમ ફેરે દુવન હોવે, સબ જગ બૂલે એ બાતા.

૮ અરે જો તુજે ભાવ નબીકા આવે, બૂજુ એ નેહકી રીતા; અરે જો તુ ચાહવે તો નબી કેરી, હોવે તુજ ઊપર પીતા.

૯ અરે નેહ કેરી સાચી નિશાની, હુકમ સીસ ચઠાવે; જું જિસકુ હું ચાહતા ઈસ જગ માંણાં, કામ ભી ઉસકા ચાવે.

૧૬૪૩ નજમ.

૧ અંસી અંસી દીનકી બાતી રે, તમે સુનો રે; સુન યાદ રાખો દીન રાતી રે, તમે સુનો રે.

૧૧ આપે (સલ.) જબાન મુખારકથી આ હીસ ફરમાવી તેને સાંભળીને મોર્મિન એટલુંજ સોચે (અને - કહે)..... રે તું - હી.

૧૨ ખાતે મુનબી (સલ.)ને જે નેહ થકી ચાહે તે ઈમાન વાળો છે. ગાંઝિલ ! તું જગીને સાંભળી લે કે ઈમાન વિના તારે માટે આ વાત મુશ્કેલ છે.

બયાન ૧૬૪૨

પીર મશાયખ (રહે.) હીસ સમજાવતાં કહે છે :

૧ ગાંઝિલ ! તું સાંભળ, તું મૂરખ અને આંધળો છે. તેને ઉધ તેમ આવેછે? તેને ઈમાનવાળા થવું તેમ મુશ્કેલ લાગે છે?

૨ નબી (સલ.)ને જે ચાહે તે ઈમાનવાળો છે. નબીથી પ્રેમ હોવો એ મોર્મિનની નિશાની છે.

૩ નબી (સલ.)ને અલ્લાહે દીનના ઈમામ (અગ્રાગી) બનાવ્યા, નબીયોના સરદાર બનાવ્યા, તેમણે જે કામો કર્યાં તે દીન છે.

૪ આપે (સલ.) જબાન મુખારકથી જે કાઈ કહ્યું તે પાણ દીન છે.

૫.૬ જો તું આપ (સલ.) પર પ્રેમ લાવે અને આપના હુકમો માથે ચડાવે, તો આપ (સલ.) પાણ તેને ચાહે ને તું ઈમાનવાળો બને, તેમજ આપની રજામંદી (રજાપો) મેળવો.

૭ જો તું નબી (સલ.)ના હુકમોથી પીઠ ફેંકે, જે વાત નબીને ન ભાવે, તો તું નબી (સલ.)નો દુશ્મન બન્યો. નગાય એ બધું જગત જાગે છે.

૮ જો તું નબી (સલ.)ને જેમ ચાહવું જોઈએ એમ ચાહે તો તેઓ પાણ તારી ઉપર પ્રેમ કરે.

૯ પ્રેમની સાચી નિશાની એ છે કે પ્રેમના હુકમો માથે ચડાવે. જગતમાં જેને ચાહીએ ધીએ તેના કામથી પાણ ચાહના હોય છે.

બાયન ૧૬૪૩

‘નબી (સલ.)નો પ્રેમ મેળવવા તેમના હુકમો માથે ચડાવો’ પીર મશાયખ (રહે.) હીસ સમજાવતાં કહે છે: ‘તમે સાંભળો’.

૧ દીનની વાતો રાત દીન સાંભળીને ચાદ રાખો.

૨ છે તન નબીજ્જુ ચાહતે રે; તમે સુનો રે;
હું વે તન મૂર્મિન કહલાતે રે, તમે સુનો રે.
૩ નેહસૂ જિને નબીજ્જને જાના રે, તમે સુનો રે;
ઉસે હૃદ ઈમાનકી શાના રે, તમે સુનો રે.
૪ બાપ બેટોથી અદ્કાઈ રે, તમે સુનો રે;
અંસી પીત નબીજ્જને ચાઈ રે, તમે સુનો રે.
૫ વે તન હૂવડા ઈમાની રે, તમે સુનો રે;
એ બાત દોહલી જાનીરિ, તમે સુનો રે.
૬ નબીજ્જુ ચાહવે જો હો દાસારે, તમે સુનો રે;
નિત કર નબી મન આસા રે, તમે સુનો રે.
૭ હુકમ્જુ માયે ચઢાવે રે, તમે સુનો રે;
સબ સબ નેહસૂ ચાવે રે, તમે સુનો રે.
૮ નબીકા તો હોવે તુજે નેહા રે, તમે સુનો રે;
નબી નેહ ભી આવે તુજે દેહા રે, તમે સુનો રે.
૯ હોવે તુજે નબી પર ભાવા રે, તમે સુનો રે;
બૂજે તો તૂ નબીજ્જકા ચાવા રે, તમે સુનો રે.
૧૦ જો તુજે નબીજ્જકી પીતા રે, તમે સુનો રે;
વે નેહ નબીજ્જકી રીતા રે, તમે સુનો રે.
૧૧ પીતે જો દિલ તો રંગાયા રે, તમે સુનો રે;
બૂજ તુજે નબીજ્જને ચાયા રે, તમે સુનો રે.

૧૬૪૪

૧ બાત હું દીનકી સુન સુન લેની રે;
બાત હું કરની ઝસી રહની રે.
૨ ચાહવે જો નેહે નબી તુજે તના રે;
તો તૂ ઈમાની હું બૂજ મના રે.
૩ પરગટ પીત નબીકી નિશાની રે;
તો જો પીત નબી દિલ આની રે.
૪ જો તુજે હોવે નબીજ્જકા ચાવા રે;
તો બૂજ નબીજ્જકા તુજે ભાવા રે.
૫ જબ તુજે નામ નબીકા ના ભાવે રે;
નામજુ સુનતે ભાવ ના આવે રે.
૬ તબ બૂજ નબી તુજે નહી ચાતે રે;
તુજ પર રીસ હું નબી કરતે રે.
૭ તબ સોચ ઈતના હું સહી કરના રે;
ક્યા કામ ચૂકા મેં મન માંહી ધરના રે.
૮ હુકમ કોનસા મેં હું ફેરાયા રે;
ગુસ્સા નબીકા મુજજુ આયા રે.
૯ સોચ એતા કર કુઠે સહી રે;
સુનત કોનસી અલગી રહી રે.

૨ જેઓ નબી (સલ.)ને ચાહે છે તે મોર્મિન છે.
૩ જેણે નબી (સલ.)ને પ્રેમથી જાણ્યા તેને ઈમાનની અજમત (પ્રતિભા) મળી.
૪.૫ બાપ બેટા થીએ અદ્કી આપ (સલ.)થી પ્રિત કરવાનું આપે (સલ.) ચાહયું છે. અને જેણે આવી પ્રિત કરી તે ઈમાનવાળો બન્યો, આવી પ્રિત કરવી દોહયલી (અધરી) છે.
૬.૮ જે બેઠ નબી (સલ.)ની મુહજ્જબત તરફ મનવાળી તેમના ગુલામ બનીને તેમનાથી ઘાર રાજે, અને તેમના હુકમો માયે ચડાવે તો તેની ઉપર નબી (સલ.)નો પ્રેમ ઉત્તરે.
૭.૧૦ તું નબી (સલ.)નું ચાહયું કરે તો તને આપ (સલ.)પર ભાવ ઉપજે તને નબી (સલ.)થી પ્રિતથે, તો તું તેમની રીત યાને હુકમોથી પાંડ તેવોજ પ્રેમ કર.
૧૧ આપ (સલ.)ની પ્રિતથી જો તારું દિલ રંગાઈ ગયું તો તું જાણીલે કે આપ (સલ.) તને ચાહે છે.

બયાન - ૧૬૪૪

પીર મશાયખ (રહે.) હઠીસ સમજવે છે.

૧ દીનની વાત સંભળો જેવી વાત હોય તેલી જ કરો.
૨ તને નબી (સલ.) ચાહતા હોય તો તું તને ઈમાનવાળો માન.
૩.૪ તું જો નબી (સલ.)ની પ્રિત દિલમાં આગે અને તને નબી (સલ.)થી ચાહના હોય તો તે નબી (સલ.)ની તારી ઉપર ભાવના હોવાની પ્રગટ નિશાની છે.
૫.૬ તને નબી (સલ.)નું નામ ન જમે, આપનું નામ સાંભળતાં જ આપ ઉપર તને ભાવ ન ઉપજે તો તું જાગુ કે નબી (સલ.) તને ચાહતા નથી અને તારી ઉપર ગુસ્સે છે.
૭.૧૧ ત્યારે તું સોચ કે ‘દીનનું કંચુ કામ તું ચુકી ગયો છે?’
તે નબીના ક્યા હુકમતી પીઠ ફેરવીછે, જેથી નબી (સલ.) તારી ઉપર ગુસ્સે છે? તુંસોચ અને શોધ કે કઈ સુનત તે અળગી (તરફ) કરી છે, તું તે શોધી કાટીશ તો તરત જ નબી (સલ.)થી તને પ્રિત

૧૦ વે હું કાઢને કરની રીતા રે;
તુરત હોવેગી નબીકી પીતા રે.
૧૧ તો ભાવ તુજે નબી પર આવે રે;
કુઝા જું ગાલતે પાની દેખાવે રે.
૧૨ કર દેખ રીત એ જાહિર નેના રે;
તથ તુ જાને સહી મેરે બેના રે.
૧૩ હાથ કંગનદૂના દરપન કામા રે;
પરગટ આવે જે નેનૂ ઠામા રે.
૧૪ નિત નિત અંસી હું કરની રીતા રે;
જબ મન હોવે ઓછી પીતા રે.

૧૬૪૫ બલ.

- ૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
દિલ ભર દિલ કહીએ, ખબર એ સહી લહીએ;
નબી મન રાખો ચાવા, નિત ભાવા જી.
- ૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
નબી હું ઉમતદૂચ ચાતે, ઉમતી ભી હું તેણ
મન લાતે; સાંધા બીચ હું પડ જાતા, હું બૂજ
બાતા જી.
- ૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
ફરમૂદા જે નબી કેરા, બૂજના જો વે સવેરા;
નહીં તો નબીકી પીતા, સહી રીતા જી.
- ૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
નેહના આવે તુજ દિલ માંહાં,
જો તુજે નબી ચાહવે નાંહાં;
એક દિલ સેતી નહીં નેહા, તેરી દેહા જી.
- ૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
હુકમ નબી માને બિના, નબી ના ચાહવે તુજ
તના; તો નેહ તુજે કહાંથી આવે, એ જનાવે જી.
- ૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
દિલ ભર દિલ બૂજો બાતી, પીત દિલસૂ
કહલાસી; એતો બૂજો મનકી પીતા, સહી
રીતા જી.
- ૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
હુકમદૂનુ માને નાંહાં, ચાહવે નબીદૂનુ દિલ
માંહાં; નબી ના કરોગે નેહા, તેરી દેહા જી.

લાગશે. જેમ કુઝો ગાળતાં પાણી દેખાય તેમ તને
નબી (સલ.) પર ભાવ દેખાશે.

- ૧૨ તું આ પ્રમાણે કરીને આંઝે જોઈલે, પછી તને મારાં
બયાનો સમજમાં આવશે.
- ૧૩ આંજેથી સ્પષ્ટ દેખાતાં હાથનાં કંગાળ જોવા માટે
દરપણનું કામ નથી.
- ૧૪ જ્યારે આપ (સલ.)થી પ્રિત ઓછી થતી જગાય
ત્યારે ઉપર મુજબની આત્માજોજ કરતા રહો.

બયાન - ૧૬૪૫

પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે: 'સાંભળો
જીવ' ! સાંભળો વીર !

- ૧ દિલ ભરીને નબી (સલ.)થી ચાહના અને ભાવના
રાખો, નબી (સલ.)થી મહોબત રાખવાની હીસ
સહી છે.
- ૨ નબી (સલ.) ઉમતને ચાહે છે, અને ઉમત પણ
આપને (સલ.) ચાહે છે. બેની વચ્ચે
મહોબતનો સાંધો છે.
- ૩ નબી (સલ.)ના હુકમોનો જાણીને માની લો, નહિનો,
તમારી આપ (સલ.)થી સાચી પ્રિત નથી.
- ૪ નબી (સલ.) તને ચાહે નહિ તો તારા દિલમાં તેમની
ઉપર પ્રેમ આવે નહિ એક તરફનો પ્રેમ થાય નહિ
(તરે પણ હીસ મુજબ નબી (સલ.)થી પ્રેમ
કરવો જોઈએ)
- ૫ નબી (સલ.)ના હુકમો માન્યા વિના નબી તને ચાહે
નહિ તું જગાવ કે આ રીતે નબી (સલ.)નો પ્રેમ તારી
ઉપર કયાથી આવે?
- ૬ દિલ ભરીને વાત સમજો કે પ્રિત દિલથી થાય છે.
સાચી પ્રિત મન થકી હોય છે.
- ૭ તું નબી (સલ.)ના હુકમોને માન્યા વિના દિલથી
ચાહવાનું ઈચ્છેતો તારથી આપ (સલ.) મહોબત
કરશે નહિ.

૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, તુજ તન નેહ
કહાંથી આવે, જો ના તુજું ખાતિમ ચાવે;
હુકમકા જો સાંધા પડીઆ, સહી કરીઆ જ.
૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
કામ નિત ચિંતાથી કરના,
હુકમ કામ મનમાં ધરના;
તો છેટા પડે નાંહાં, દિલ માંહાં જ.

૮ ખાને મુન્નળી (સલ.) તને ન ચાહે તો નારામાં આપ
(સલ.) થી પ્રેમ ક્ષયાંથી આવે? આપ (સલ.)ના
હુકમો નો વચ્ચે સાધો છે. તે બરાબર કરો.
૯ નબી (સલ.)ના હુકમોનોને મન ધરીને હુકમ
પ્રમાણેનાં કામ હેમેશા ચિંતા રાખીને કરશો તો આપ
(સલ.)થી દ્વિલનું છેઠું પડ્યો નહિ.

૧૬૪૬ બિરહા.

૧ સુન સુન ભાઈ દીનકે, અંસી હે દીનકી બાત રે, પીર મશાયખ (રહે.) હદીસ સમજાવતાં
નેહ નબીકા જિસ તના, વે હે ઈમાની જાત રે.
૨ બેટે થકી અને બાપથી, ચાહવે નબીકું અંતે
ધના;
ઓર ઓર સબ ખલ્કથી, નબીકું ચાહવે બહુત
મના.
૩ અંસી નબીકી પીત જો, રાખેગા તૂ, નિસ દિના;
તુજે ઈમાની જાત રે, નામ ધરાવે મૂભિના.
૪ ખાતિમકા જો નેહ તુજે, ભાવે નબીકિ કામ રે;
એ રીત બૂજ નેહકી, સબ જગ કેર ઠામ રે.
૫ કામ તો જૂં બાપકું કહવે, નંના જો ગોદમાં
બાલ રે;
નેહ કાજ વે સુનતે કરે, તુરત ઉસહી હાલ રે.
૬ એ રીત સબ જગ નેહકી, બૂજે નંના બાલા
સહી;
પટંતરેકી એ રીત હે, તિલ કલ્લી છાની નહી.
૭ ઉસથી લી નેહ કરના ધના, સુન સુન દીનકી
બાત રે.
ખાતિમ તો ચાહવે સહી, નેહસૂ તો તેરી
જાત રે.
૮ નબી મુખારક જાતકું નેહસૂ તુજે ચાહવે દહી;
ઉસ તન હે ઈમાન રે, ખબર એ સુન કર લહી.

૧૬૪૭

૧ લી અનસ હે કહેતે, રજ અલ્લાહો અનહો
કહીએ;
સો નબીજીકી હદીસ, સુન કર લહીએ.
૨ સો ખાતિમ નબીને, જૂં ફરમાયા;
સો અનસને યાદ રાખ, બયાન રે બતાયા.

૧ દીનના ભાઈ ! દીનની આ વાત સાંભળ કે જેને નબી
(સલ.)થી પ્રેમ હોય તે ઈમાનવાળો છે.
૨.૩ દીનના ભાઈ ! આ દીનની વાત છે, તેને સાંભળ જ
નામાં નબી (સલ.)થી પ્રેમ હોય તે ઈમાનવાળો છે
તું જો બાપ અને બેટાથી યે ઘણો પ્રેમ નબી
(સલ.)થી રાખે, બધી ખલ્કથી વધારે આપને
(સલ.) મનથી ચાહે એવી પ્રિત રાતદિન રાખે, તો તું
ઈમાનવાળો મોભિન છે.
૪ નબી (સલ.)થી પ્રેમની રીત એ છે કે નબી
(સલ.)એ કરેલા કામ કરવાં તને બહેજ ગમે.
૫.૬ જોણામાં બેસેલો નાનો બાળક બાપને કાંઈ કામ
બતાવે તો પ્રેમના લિધી બાપ તે કામ તરતજ કરી દે
છે. નાનું બાળક પણ પ્રેમનું આ ઉદાહરણ જાણે
છે. એ જરાએ છાનું નથી.
૭ દીનની વાત સાંભળો ! બાપ બેટાથી પણ ઘણો પ્રેમ
તમો નબી (સલ.)થી કરો.

૧૬૪૮

હદીસે : જેનામાં ગ્રાગ લક્ષ્માગો (આદતો) હોય
તે ઈમાનની મીઠાસ પામે.
રાવી : હજ અનસ (રજી.)

૧.૨ હજ અનસ (રજી.) નબી (સલ.)થી સાંભળીને યાદ
રાજેલી હદીસ બયાન કરે છે.

૩ કહા તીન હું ખસ્લતાં, નખીજીને આખા;
હું ઈમાનકી મિગ્રાસ, ઉસ માંહી દાખા.
૪ વે તીન ખરકતાં, પરગટ પાવે;
સહી ઈમાનકી મિઠાસ, ઉનકુ જનાવે.

૫ કરે અલ્લાહ ને, અલ્લાહકે, રસૂલસૂ નેહા;
સો અવરસૂ શાદકા, નેહ કરે આપ દેહા.

૬ રાખે રથને રસૂલકા નેહા બહુત મન માંણા;
ઓસા ઓં. કાતીસૂ, ચાહવે રે નાંણા.

૭ સુનો એક હું ખસ્લત, ઈસે રે જાનો;
નિત પરગટ ઓસી, દિલ માંહી રે આનો.

૮ એ દીન કેરે ભાઈ, એ કાન ધર સુનના;
એ હૃદીના બયાન, સુન મન માંહી ધરના.

૯ કે રથ ને રસૂલ પર, કરના ચાહવા;
તો નિર્દ્દિનિત ઈતના, કહ મન ધર ભાવા.
 રે તૂહી.

૧૦ નિત જેત રથ રસૂલસૂ, કરના નેહસૂ ચાવ રે,
 કરના નેહસૂ ચાવ;
અ રહે દુન્યાકે કામસૂ, બહુત કરના હું ભાવ રે,
 બહુત કરના હું ભાવ.

૧૬૪૮ બલ.

૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
રથ ને રસૂલ જાનો, એ દો પીતે સહી માનો;
એ દો નામે કરોને પીતા, સહી રીતા જી.

૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
એ દો નામે કરો નેહા, નિત નિત આપ દેહા;
અવર નેહા કરો તાજા, દીન કાજા જી.

૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
ઓર કામે ના રાખો ભાવા, એ દો નામે કરો
 ચાવા;
 પીત ધની ઈનસૂ જાનો, સહી માનો જી.

૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
રહે તુજે પેદા કીતા, બુઝને કાજે દિલ હું દીતા;
 જીભકુ દિયા સવાદ, સુન એ બંદા જી.

૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
 નેનાં દેખને કૂદીતે, કાન સુનને કાજે કીતે;
 હું તે એહસાન રથ કેરા, દેખ સવેરા જી.

૩.૪ નબી (સલ.)એ ઇરમાચું : “જેનામાં ત્રાણ
ખસ્લતનો હોય તે ઈમાનની મીઠાસ પામશે”.

- ૫.૭ પહેલી ખસ્લત :
પહેલી ખસ્લત એ છે કે, બધી અલ્લાહ અને તેના
રસૂલ (સલ.)ને મનથી અન્યો કરતાં વધારે પ્રેમ કરે,
અને એવો પ્રેમ બીજા ગેરીથી ન કરે. અને આ
આદત હંમેશા દિલથી જાહેર કરે.
- ૮ દીનના ભાઈ ! આ હૃદીસ કાન ધરીને સાંભળી મનમાં
લો.
- ૯ રથ અને રસૂલ (સલ.) પર ચાહના રાખીને નિત્ય
તેમની મહોબતનો ભાવ મનધરો અને કહો.....
રેતું - હી
- ૧૦ દુનિયાનાં બધાં કામો કરતાં પણ અલ્લાહ અને તેના
રસૂલ (સલ.)થી વધારે પ્રેમ ભાવ રાખો.

બયાન - ૧૬૪૮

અલ્લાહનાં એહસાન અને નબી (સલ.)ના
પ્રેમ થકી શક્ષાયત.

પીર મશાયખ (રહે.) હૃદીસ સમજવતાં કહે
છે : ‘સાંભળો જીવ ! સાંભળો વીર !’

- ૧ અલ્લાહઅને તેના રસૂલ (સલ.)ને જાણો, અને
બેઉને પ્રેમથી માનો. બેઉના નામથી સાચી રીતે
ધ્યાર કરો.
- ૨ પોતે આ બેઉનામથી પ્રેમ રાખો અને દીન કાજે આ
પ્રેમને બીજાના પ્રેમ કરતાં ઉચા રાખો.
- ૩ આ બે નામથી જ ધારી પ્રિત અને ચાહના રાખો, તે
શિવાય, બીજા કામોથી એવો પ્રેમભાવ રાખો નહિ.
- ૪ બંદા સાંભળ ! અલ્લાહે તને પેદા કર્યો, સમજવા
માટે તને દિલ આચ્છું અને જીબને સ્વાદ આચ્છો.
અલ્લાહે તને જોવા આંજો આપી અને સાંભળવા
કાન આચ્છા તો તેના એહસાનને તું સમજ.

- ૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
તરસા જબ તુ પાની પાવે,
નેહ ના રબકા કયું મન લાવે;
જાબે તુજે સવાદ દીતા, આપ મીતા છ.
૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
એ રીતે સબ શુક્ર કરના, નેહ રબકા મનમાં
ધરના;
રસૂલ ભી નેહસૂ જાનો, સહી માનો છ.
૮ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
રસૂલે રબ દેખાયા, નબીસૂ સુરજન પાયા;
શિક્ષાઅન નબી કરસી સહી મન ધરસી છ.

૧૬૪૬ પદ.

- ૧ એરે નેહ રબ રસૂલસૂ કીજે, સુન એ દીનકી
બાની; જિને બંદા તુજુકુ બનાવ્યા,
કેસી કિતી તુજ જાતી.
૨ જુંદેખ જલ ને કાન નેનાં, કેસે હે રબને કીતે;
એરે તુજે સવાદ ઈન્દૂ માંહાં, બહુત દુની માંહે
કીતે.
૩ તો તિલ તિલ શુક્ર તુજુકુ કરના,
જબ સવાદ વે પાવે;
બૂજ અંસા રબને મુજે બનાવ્યા,
પીત ઉસ સંગ લાવે.
૪ એરે પીતે ભી ઈસકે રસૂલ જાનો, જિને રબ
દેખાયા;
સો ખાતિમ નબી નામ મોહમ્મદ,
ઈન્દૂથી રબ હે પાયા.
૫ એરે એ દો નામૂકા બુઝો એહસાના,
મન ધર કરની પીતા;
અરે કેતી ખુબસુ તુજુકુ બનાવ્યા,
બૂજ આપ તન રીતા,
૬ એરે નેનાંના હોતે તો કયું દેખા જાતા,
એ શુંકર મન ધરના;
એરે એ બૂજ શુંકર કર દો નામૂ,
નેહ મન માંહી ધરના.
૭ એ દો નામૂસૂ નેહ ધનેરા, અવર સબૂસૂ કીજે;
એરે સપાડા એ દો નામૂ કેરા, ચિંતાસૂ
મન દીજે.

- ૬ તારી જીમને અલ્લાહે સ્વાદ આપ્યો છે, તું તરસ્યો
થાય ત્યારે તને પાણી મળે છે, તો પછી તું
અલ્લાહનો પ્રેમ મનમાં ડેમ ન લાવે?
૭ એ રીતે અલ્લાહનો શુકર કરીને અલ્લાહ અને તેના
રસૂલનો પ્રેમ મનમાં ધરો.
૮ નબી (સલ.) એ અલ્લાહને દેખાડ્યો, આપણો નબી
(સલ.) થકી સર્જનહારને પામ્યા, ક્યામતને દિવ્યે
આપણી શક્ષાઅન (શિક્ષારીશ) નબી (સલ.)
ઉમતના પ્રેમથી કરો.

૧૬૪૭

- પીર મશાયખ (રહે.) હદીસ સમજવે છે.**
- ૧ દીનની વાત સાંભળો અલ્લાહ અને તેના રસૂલથી
પ્રેમ રાખો. અલ્લાહે તમને તેના બંદા બનાવ્યા અને
ઈન્સાન બનાવ્યા.
૨ અલ્લાહે તમને દુનિયામાં કેવા જીબ, કાન, આંખ
અને તેમાંના સ્વાદ આપ્યા તે જુઓ.
૩ તને તારાં આ અંગોને સ્વાદ મળે તો ‘અલ્લાહ’ મને
કેવો બનાવ્યો! એમ જાગુને અલ્લાહ પર પ્રેમ
લાવ અને હરગડી તેનો શુકર કર.
૪ અને આવીજ પ્રિતથી અલ્લાહના રસૂલ, ખાતે
મુન્ટબી, મુહમ્મદ (સલ.) ને જાણો, જેમણે
આપણને અલ્લાહ દેખાડ્યો, એમનાથી આપણે
અલ્લાહને પામ્યા.
૫ પોતાની જતને જો, કે કેવી ખૂબીથી અલ્લાહે તને
બનાવ્યો છે. અલલા અને નબી એ બેઉનો ઉપકાર
છે (એક તમને બનાવ્યા અને બીજાએ તમને
બનાવનાર દેખાડ્યો) તેથી તેમનાથી ઘાર કરો.
તને અલ્લાહે આંખો ન આપી હોત તો તું ડેમ કરી ને
દેખી શકત? માટે તું તેનો શુકર કર. નબી (સલ.) એ
અલ્લાહને દેખાડ્યો, માટે તેમનો પાગ શુકર કર.
૬ બીજા બધાંય કરતાં અલ્લાહ અને રસૂલ (સલ.)
એ બે નામથી ધ્યાને પ્રેમ કરો, એ બે નામનો તમારી
ઉપર ઉપકાર છે, એ વાત સમજો.

૮ એ દો નામુકા બૂજો સપાડા, નિત નિત કરો
ભાવા;

એ નામ જિના કિસે અદકા, કરના નહીં ચાવા.

૯ એ દો નામસૂ કરની પીતા, અદકી સબૂસૂ રીતા;
ભી શુક્ર કરના બૂજો સપાડા, જેસા તુજે હેં કીતા.

૧૬૫૦ નજમ.

- ૧ સુનો અંસી દીન કેરી રીતા રે, તમે સુનો રે;
કરો રબ રસૂલસૂ પીતા રે, તમે સુનો રે.
- ૨ એ દો નામુ કરો નેહા રે, તમે સુનો રે;
પીત રંગ કરો આપ દેહા રે, તમે સુનો રે.
- ૩ અવકુકા હોવે અભાવા રે, તમે સુનો રે;
એ દો નામુ અંસા કરો ચાવા રે, તમે સુનો રે.
- ૪ નેહ કરો ભાવે એ દો નામા રે, તમે સુનો રે;
નેહ કરના ના આવે ઓર કામા રે, તમે સુનો રે.
- ૫ જૂં કુછ કામ હે કરાચે રે, તમે સુનો રે;
નમાજકી વેલા અંસે આવે રે, તમે સુનો રે.
- ૬ હોવે તથ કામકા અભાવા રે, તમે સુનો રે;
તો હે તુજે દોનૂં નામુ ચાવા રે, તમે સુનો રે.
- ૭ કલી કામ જો તુજે ભાવા રે, તમે સુનો રે;
વક્તવ્ય આગે ચલાયા રે, તમે સુનો રે.
- ૮ દોનૂં નામુ નહીં તુજે પીતા રે, તમે સુનો રે;
એ બૂજો પીત કેરી રીતા રે, તમે સુનો રે.
- ૯ યું સબ હક્કે જે કામા રે, તમે સુનો રે;
અવર ભી કામ દુની ઠામા રે, તમે સુનો રે.
- ૧૦ હક્કુકા જો કામ તુજે ભાવે રે, તમે સુનો રે;
ઓર પર નેહ ના આવે રે, તમે સુનો રે.
- ૧૧ હે તો પીત તુજે દોનૂં નામા રે, તમે સુનો રે;
હે નેહ તેરે દિલ ઠામા રે, તમે સુનો રે.
- ૧૨ એ તો સહી પીતકી નિશાની રે, તમે સુનો રે;
બૂજ સહી હોના હે ઈમાની રે, તમે સુનો રે.

૧૬૫૧

- ૧ અને દૂજા એક બેદસૂ, જો કરે રે પીતા;
સહી નહીં એ કરની, પીતકી રીતા.
- ૨ મગર વાસિતા ખુદકા, બેદુંચુચાવે;
કે વાસ્તે ખુદકે, દિલ માણે લાવે.

- ૮ એ બેઉ નામોનો ઉપકાર છે, માટે તેમનાથી હેંશેશા
ભાવ રાજો ને બેઉની કરતાં અધિક બીજા કોઈથી
પ્રેમ કરો નહિં.
- ૯ બધાયથી વધીને આ બેઉ નામની પ્રિત કરો, તેઓના
ઉપકારનો તમે શુકર કરો

ભાવાન - ૧૬૫૦

પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવતાં કહે છે :
'તમે સાંભળો'

- ૧ દીનની આ રીત છે કે રબ અને રસૂલથી પ્રિત કરો.
- ૨ આ બેઉ નામોથી એવો પ્રેમ કરો જેવો કે તમે તમારી
જીતથી કરો છો.
- ૩ આ બેઉ નામોથી એવી ચાહના રાજો કે બીજી ચીજ
ઉપર પ્રેમનો અભાવ થાય.
- ૪ તેમનાથી એવો ભાવ પેઢા કરો કે બીજા કામ પર પ્રેમ
ન થાય.
- ૫.૬ જેમણે, નમાજની વેળાએ કોઈ કામ આવી પડે, અને
જો તે કામનો દિલમાં અભાવ થાય, તો તને આ બેઉ
નામોથી ચાહના છ એમ કહેવાય

- ૭.૮ પણ જો તને નમાજકરતાં કામ વધારે ભાવે, અને
નમાજના સમયને આગળ ઠેલે, તો તને આ બેઉ
નામથી પ્રિત નથી તેમ તારા અમલથી કહી શકાય.

- ૮.૧૦ દુનિયામાં હક કામો સામે બીજા પણ કામો છે. પણ
જો તને હકનાં કામ ભાવે, અને બીજા કામો પર પ્રેમ
ન આવે, તો જ તારા દિલમાં આ બેઉ નામોથી પ્રિત
છે એમ કહેવાય, પ્રિતની આ સાચી નિશાની છે, તેને
સમજુને ઈમાનવાળા બનો.

૧૬૫૧

હદીસ (ભાવાન નં. ૧૬૪૭ થી)
**બીજુ ખસલત : (ઈમાનની મીઠાસ
પામવાની બીજુ ખસલત)**

- ૧.૩ ઈમાનની મીઠાસ પામવાની બીજુ ખસલત એ છે કે
‘બંધી બંધાની પ્રિત ખાતર નહિં, પણ ખૂદના વાસ્તે

- ૩ યું રબકે કાજે, કરે બેદસૂ નેહા;
ના વાસ્તે રબ બિન, ચાહવે કિસી દેહા.
- ૪ જો ઈકીર હો સેતી, પીત રે કરની;
તો સવાબકી ઠામા, મન રે ધરની.
- ૫ સુનો પીત કાજે ઓર કુછ, મન બાત રે ના રાખે; ૫
તો ઈમાનકી મિઠાસ, વૈ રે ચાખે.
- ૬ જો દુન્યાદાર સેતી, હોવે વાસિતા ઈલાહી;
તો પીત હો કેરી, કરે રે સગાઈ.
- ૭ યું સાહુસૂ પીત, હું રે કરની;
તો વાસિતા રબકા, બાત મન રે ધરની.
- ૮ જો વાસિતા રબકા, નજુદ ના આવે;
ઉસ બેં હો સાધે, ના પીત રે રકાવે.
- ૯ તો ઈમાનકી મિઠાસ, સહી રે પાવે;
જો હુકમ એ સહી કર, મન રે લાવે.
- ૧૦ એ સુન સુન મૂર્ભિન, હોના રે ઈમાની;
સહી હુકમસૂ બૂઝે, એ ભી મૂર્ભિન નિશાની.
- ૧૧ સુન જગ રે ગાફિલ, કેસી નીદ હું તેરી; ૧૧
એ સહી કર મન માંછે, યું કહેને સચેરી. રે તૂહી.
- ૧૨ બેદસૂ નેહ ના કીજિયે, રબકે વાસ્તે બિન રે,
એ મિઠાસ ઈમાનકી, કિયેથી પાવે તન રે,
કિયેથી પાવે તન.
- ૧૦ બંદાને દિલથી ચાહે, આમ ઇજ અલ્લાહ ખાતર
બંદાથી પ્રેમ કરો. અલ્લાહ શિવાય ક્રેઈના માટે
બંદાથી પ્રેમ ન કરો.
- ૧ ઈકીર (ગરીબ)થી પ્રેમ કરો તો સવાલ મળવાની
નિયતથી કરો.
- ૨ આમ, બીજા ક્રેઈ ઈરાદાથી બંદાથી પ્રેમ ન કરો તો
ઈમાનની મીઠાસ ચાખો.
- ૩ દુનિયાદરોના સંબંધમાં પણ અલ્લાહના પ્રેમનો
વાસ્તો રાખો.
- ૪ આમ, બધાથી પ્રેમ કરવામાં અલ્લાહના વાસનાની
વાત મનમાં રાખો.
- ૫.૮ જો ક્રેઈ આ હદીસના હુકમ જન્માં લઈને
અલ્લાહના વાસ્તા વગર બંદાથી પ્રિત ન કરો તો
ઈમાનની મીઠાસ બરાબર પામે.
- ૧૦ મોમિન ! ઈમાનની વાત સંબળીને ઈમાનવાળો બન,
હુકમને માનવો એ મોમિનની નિશાની છે.
ગાફિલ ! સંબળ અને જગ તારી ઉધ કેવી છ ?
હદીસની વાતને મનથી સાચી માનીને કહે.....
રે તું હી
- ૧૨ અલ્લાહના વાસ્તા વગર બંદાથી પ્રેમ કરો તો તમે
ઈમાનની મીઠાસ કયાંથી પામશો ?

૧૬૫૨

- ૧ સુન સુન ભાઈ એ દીનકે મેરે રે;
નસીહત સુનને લીજો સચેરે રે.
- ૨ વાસિતા રબકા જો મન લાહો રે;
બેં સંગ તો પીત કરા હો રે.
- ૩ બેદસૂ હોવે જો દીનકા કામા રે;
તો ઉસે મિત્ર કહો નામા રે.
- ૪ ભી કુછ હોવે કામ હક્કાની રે;
તો કરો ઉસસૂ પીત નિશાની રે.
- ૫ દેખો દુની કામે પીત ના કીજે રે;
નિત ચિંતા મન માંહી દીજે રે.
- ૬ અંસી તો હૃદી પીતકી રીતા રે;
એ રીતે કરો પીરસૂ પીતા રે.

બયાન - ૧૬૫૨

પીર મશાયખ (રહે.) હદીસ સમજાવે છે.

- ૧ મારા દીનના ભાઈ ! મારી નસીહત સંબળી લેજો.
- ૨ બંદાથી પ્રેમ કરો તો વચ્ચે અલ્લાહનો વાસ્તો મનમાં
લાવો..
- ૩ જે બધી દીનનાં કામ કરે તેને જ મિત્ર બનાવો.
- ૪ જે અલ્લાહવાળાઓનાં કામ કરે તેનાથી પ્રેમ કરો.
- ૫ દુનિયા ખાતર ક્રેઈ પ્રેમ ન કરવાનું હેમેશા મનમાં
રાખો.
- ૬ પ્રિત કરવાની રીત અલ્લાહના વાસ્તેથી છે, એટલે
પીરથી પણ એજ રીતે પ્રિત કરો.

સુલુક (પીરી મુરીદીના સંબંધીથી ઈલ્મે બાતિનગૂઢ, જ્ઞાન મેળવવાની પ્રગતિનાં પગથિયાં)
વિષ આપે (રહે.) તેમની જિતાબ ‘તરીકત’ માં લખ્યું છે.

૭ પીર કરો દીન પૂછને કાજ રે;
મત મન બુઝો ઔર ઈચ્છાજ રે.
૮ દીન કાજે પીત પીરસૂ કરની રે;
ઔર કુછ બાત ના મન માંહી ધરની રે.
૯ પીર કિયે હોવે દુરિજન દૂરી રે;
એ મન આસા રાખો પૂરી રે.
૧૦ પીરસૂ મત દુની કામ ચાહો રે;
સોચ ભી ના મન કુછ કામ લાહો રે.
૧૧ કામ દુનીકા જો પીતમાં આવે રે;
વું પીત મને હું કીતી સુનાવે રે.
૧૨ પીત બિના પીર હોવે નાંહાં રે;
એ સોચ સહી કરો મન માંહાં રે.
૧૩ કામ દુની મત પીરસૂ ચાહો રે;
પીર પાસે દીન કાજે આહો રે.
૧૪ જો કુછ દુની લાહો મન બાતી રે;
વું પીત મને હું કીતી સુનાતી રે.
૧૫ પીત બિના પીર હોવે નાંહાં રે;
એ સોચ દેના સહી દિલ માંહો રે.

હદીસ:(બયાન નં. ૧૬૫૧ થી) ઈમાનની મીઠાશ પામવાની ત્રીજી ખસલત.
ત્રીજી ખસલત : ઈમાનની મીઠાશ પામવાની ત્રીજી ખસલત એ છે કે :-

૧૬૫૩

૧ અને તીજા એક કુષ્ટકી, તરફ ના જાવે;
કુષ્ટ કુષ્ટમાં જાના, સંખ્યા મનલાવે;
૨ કે સંખ્યા કુષ્ટકી, બહુત મન રે કરની;
કે કુષ્ટકી કરાહત, મન માહી રે ધરની.
૩ કે કુષ્ટરથી ઉસકુ, રબે બાહર રે કટાયા;
રબે દિયા રે ઈમાન, મૂખમિન કહલાયા.
૪ એ પીછે બાજ કુષ્ટકુ, ના રે ચાવે;
કે કુષ્ટકી સંખ્યા, મન રે લાવે.
૫ બહુત કુષ્ટકી કરાહત, મન હું કરની;
કે કુષ્ટકી બાત, બુંડી મન રે ધરની.
૬ નિત કુષ્ટકી સંખ્યા બહુત મન રે લાવે;
સો કુષ્ટકી બાનુસૂ, નિત ભાગા રે ચાવે.
૭ જું દોજખી સંખ્યા, બહુત મન હું લાતા;
નામ દોજખ સુન સુન, હું મનમાં ઉરાતા.
૮ જું દોજખમાં ગિરાના, નહી તુ ચાતા;
જાતે આગ માંહ તુજ કું બહુત તર હું લગતા.

બયાન નં. ૧૬૫૪

૧ બદ્દી ઈમાન લાવ્યા પછી કુદ્દની તરફ જથ નહિ,
અને તે તરફ જવાને મનમાં નદ્રાત લાવે.
૨ કુદ્દથી બહુ જ નદ્રાત અને કરાહત આગળમો રાજે.
૩.૬ અલ્લાહે જેને કુદ્દથી બહાર કાઢીનેઈમાન દીધું તે
મોમિન બન્યો. મોમિન બન્યા બાદ તે કુદ્દને ચાહે
નહિ, અને તેની ઉપર નદ્રાત કરે, અને તેને ભંડુ
ગાડો. હંમેશા કુદ્દ પર નદ્રાત લાવીને તેનાથી દૂર
ભાગવાનું ચાહે.
૭.૧૦ જેમ બદ્દી મનમાં દોજખનો બહુજ તર રાજે છે,
અને તેનું નામ સાંભળતાજ તર છે, દોજખમાં પડવું
ચાહતો નથી; તેમજ દોજખની આગથી તેને
બહુજ તર લાગે છે અને તેનાથી દૂરી ચાહે છે, તથા

૬ જૂં દોજખ સુ દૂરી, હુ રે ચાતા;
બહુત દોજખકા નામ, જૂં ભૂંડા હું સુનાતા.
૧૦ યું મન લાએ બાજ, સંખ્યા કુષ્ટકી જાને;
સો કરાહત પૂરી, મન રે આને.
૧૧ તો ઉસકી મિઠાસ, પાવે રે ઈમાની;
એ ઈમાની કેરી, હુ રે નિશાની.
૧૨ એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ જાતી;
અને ન હસૂ કહો, દિન ઓર રાતી.
રે તૂહી.
૧૩ સંખ્યા કુષ્ટકી કરની, હો કર મૂલીન જત રે, ૧૩
હો કર મૂલીન જત;
જૂં દોજખ ના ભાવેતુજે, અંસી રીત સુન બાત રે,
અંસી રીત સુન બાત

૧૬૫૪ બલ.

- ૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
જબ તુ લાયા ઈમાના, દીન સાચા સહી જાના;
રબે દૂર કુષ્ટથી કીતા, અંસા મીતા છ.
- ૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
નિત હો મૂલીન દીન ચાવે,
સંખ્યા કુષ્ટ મન લાવે;
કુષ્ટ ભૂંડા રે જાને, દીન સહી માને છ.
- ૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
દોજખ જૂં નહી રે ભાતી,
નામ સુને સંખ્યા આતી;
અંસી હુ કુષ્ટકી રીતા, બૂજ એ લીતા છ.
- ૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
સંખ્યા કરો કુષ્ટકી ભાતી,
દૂર આપા રાખો જાતી;
જૂં નહી દોજખ રે ભાતા, નહી ચાતા છ.
- ૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
મીઠા તો લાગે ઈમાના,
મિઠાસ તો પાવે જાના;
કામ એ કિયેસુ સહી, ભાત એ કહી છ.
- ૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
તીનું ભાતાં ખસ્તત કેરી,
સુન દિલ રાખના સવેરી;
અંસી પ્રકૃતિ સુન કીજે, મન દીજે છ.

દોજખને ભૂંડ ગાણે છે—આ બધુ જ મનમાં લીધા
બાદ કુષ્માં પડવાથી નિશત રાજે.

૧૧ જો આમ કરે તો બધી ઈમાનની મીઠાસ પામે. અને
આ ખસલતો ઈમાનની નિશાની છે.
૧૨ આ હ્રીસ સાંભળી પોતાની જાતને પાક કરો અને
પ્રેમથી રાત દિવસ કહો...સુંહી.

મૌભિન બનીને કુષ્ટી નિશત રાજો-જેમ તમને
દોજખ ભાવતી નથી, તેમ કુષ પાગ તમને ભાવવું
જોઈએ નહિ.

બયાન - ૧૬૫૪

પીર મશાયખ (રહે) હદીસ સમજાવતાં કહે છે: સાંભળો જીવ! સાંભળો વીર!

- ૧ અલ્લાહ તને બહુજ ચાહનરો છે. તું દીનને સાચું
જાણુંને ઈમાન લાવ્યો અને અલ્લાહે તારાથી કુષને
દૂર કર્યું.
- ૨ મૌભિન બનીને હમેશા દીનને ચાહે, કુષ તરફ
જવાથી નિશત કરો, કુષને ભૂંડ ગાણો અને દીનને
સાચો માનો.
- ૩ દોજખ જેમ તમને ગમતી નથી અને તેનું નામ
સાંભળતાં ડર લાગે છે, તેમ કુષમાં પડવાથી
નિશત-ડર રાજો.
- ૪ તમે દોજખથી નિશત કરો છો તેવી રીતે કુષથી
નિશત કરો, અને તેનાથી પોતાને દૂર રાજો.
- ૫ આ કામ કરવાથી, યાને કુષથી નિશત કરવાથી ઈમાન
મીઠું લાગરો, અને તેની મીઠાસ મળરો.
- ૬ આ ત્રાગુ ખસલતો સાંભળીને મનમાં લો, અને તે
પ્રમાણે આચરવાની પ્રકૃતિ (સ્વભાવ) બનાવો.

૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
પ્રકૃતિ અંસી કરની,
હુકમ ચિંતા મનમાં ઘરની;
ગતપણ પાવે ઈમાનદ, સહી જાના છ.
૮ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
ઈમાની હેઠ હો દાસા,
જનતકી કીજે આસા;
કુશકી સંખ્યા કરની,..... ની છ.

૧૬૫૫

૧ સુનો અભાસ હુ કહેતે, રજુ અલ્લાહો અનહો
જાનો; સો હદીસ નબીકી, કહેતે હુ માનો.
૨ એ ચચા તો નબીજી, ખાતિમ હો કેટે;
અથુ ઇજલ થી કુનયત, સુનીઓ સવેરે.
૩ યે નબીજીસુ તીન સાલ, બડે રે કહ્લાએ;
અને ઝીલૂકે સાલથી, એ પહેલે યે જાએ.
૪ યે જહિલીયત માંદી, અકીસ નામા;
થી હવાતે ઉન્કે, જમ જમ ઠામા.
૫ અને એ યે કદીમ, ઈમાન રે લાએ;
પન આપ કુ કો લોકૂસુ, રાખે યે ધૂપાએ.
૬ અને અસ્સી તો ગુલામ, આજાત યે કીએ;
સો આપસકી હ્યાતીમાં, કીએ યે સુનીએ.
૭ બહુત ઉન્કી તારીખ, ઔર હુ રે લિખાઈ;
બહુત લિખને હો કાજે, ઈંહાં થોડી રે બતાઈ.
૮ એ નબીજીકી હદીસ, હુ રે કહેતે;
સો જસી નબીસુ, સહી સુન લેતે.
૯ સો ખાતિમ નબીને, અંસા ફરમાયા;
સો ઈન્દૂને સુન કર, યાદ રે રખાયા.
૧૦ ઔર અસહાયી સબૂકે, વે આયા થા કાના;
ઈન્દૂ સબૂસુન કર, યાદ રાખા રે બયાના.
૧૧ યું હદીસકી બાતી, સહી સુન લીજે; ૧૧
અને એક કર રબકુ, મન ઈતના દીજે.
રે તૂંહી.

૧૨ ઈમાનસુ મૂમિન સહી, એ સબ બૂજની બાત રે,
એ સબ બૂજની બાત; ૧૨
ઈમાન બિના નહી મૂમિના, હુ કો અવરાં જત રે
હુ કો અવરાં જત

૭ અલ્લાહના હુકમને સહી જાગી મનમાં ઘરી લેવાની
હેમેશા ઇકર થાય તેવો સ્વભાવ બનાવો તો
ઈમાનનું ગળપાગુ મળે.
૮ અલ્લાહના ગુલામ બનીને ઈમાનવાળા બનાય અને
જનત ની આશા કરાય. તમે કુદ્દી નફસ કરો.

બયાન - ૧૬૫૫

હદીસે^૧ : ઈમાનનો સ્વાદ ચાખવો
રાવીઃ હજ અભાસ (રજી)

હજ અભાસ (રજી) નબી (સલ) ના કક્ષ થાય છે
અને અબુલ ઇજલના ઉપનામથી ઓળખાય છે.
તેઓ નબી (સલ) થી ત્રણ વરસ મોટા હતા અને
ઝીલવરસ થી પહેલાં જનમ્યા હતા. અજાનતા ના
કાળમાં તેમનું નામ અકીસ હતું, અને જમ જમના
કુવાની જયા તેમને હવાતે હતી. તેઓ પહેલાંથી
ઈમાન લાવી ચૂંધ્યા હતા, પણ પોતાના ઈમાનને
લોકોથી ધૂપાવી રાખ્યું હતું. તેમણે તેમની હ્યાતીમાં
એસી ગુલામો આજાદ કર્યો હતા. તેમણી તારીખ
બીજી ડિનોમાં બહુજ લખાયેલી છે. અહીયા
(પીર મશાયખ(રહે) કહે છે) લખાણ વધી ન જાય
તે માટે થોડી વાત બતાવું છે.

૮.૧૦ તેમણે નબી (સલ) ની હદીસ જેવી સાંભળી તેવી
યાદ કરી. બીજા અસહાયીયોના કાને પણ આ
હદીસ આવી હતી. તેઓએ પણ આ હદીસને યાદ
કરી લીધી.

આ હદીસ બરાબર સાંભળી લો અને અલ્લાહને
એક માનીને કહો.... રે તૂંહી (હદીસ આગળના
બયાનમાં આવે છે)

એ વાત સમજી લો કે ઈમાનથી જ મોમિન બનાય
ઈમાન વગર મોમિન નહી, પણ અન્ય જત (કાદિર)
કહેવાઈએ

(૧) મિશ્કાત (ભાગ-૧, વિભાગ-૨) ના ડિતાબુલ ઈમાનની ફસલ પહેલીની સાતમી હદીસ છે (મુસ્લિમ)

(૨) અભરણ બાદશાહે હાથીએ લઈને જાન-એ-કાળા ઉપર હુમલો ક્ર્યો ત્યારથી ગણપાતું વરસ

૧૬૫૬.

- ૧ કલા નબીજને આખા, સુનીઓ સવેરા;
કે એ સવાદ હું ચખ ના, ઈમાન કેરા.
- ૨ કે જે રબસુ રાજુ, હોવે રે તના;
કે રબ હું મેરા, યું બૂઝે રે મના.
- ૩ સો રબ હું પાલનાર, કેરા રે નામા;
કે રજક પહુંચાવે, કેસા દુનીકિ ઠામા.
- ૪ યું ખાલિક સેતી, રાજુ હોવે રે બંદા;
કે રબ હું મુજકુ, રોજ રે હે હંડા.
- ૫ યું રાજુ હોકર, ચાહવે રબકુ સહી;
કે રબ હું મેરા, વે આપ રે દહી.
- ૬ અને ઈસ્લામ સેતી, રાજુ કરે આપ જાતી;
સો ખુશી હો જાને, સહી દીન કેરી બાતી.
- ૭ કે ઈસ્લામ કેરી, ખુશી લાવે દિલ ઠામા;
કે ખુશહાલ રે હોવે, દીન કેરે કામા.
- ૮ અને મોહમ્મદ સેતી, રાજુ હોના રે સહી;
કે એ હું રસૂલ, ભેજે રે દહી.
- ૯ કે રસૂલ ખુદકે, સહી નબીજકુ જાને;
એ રાજુ હો કર, બહુત ખુશી મન આને.
- ૧૦ કે રસૂલ બૂજુ કર, કરે ખુશીસુ પીતા;
હોના તાબે હો કેરી, મન બૂઝે રે રીતા.
- ૧૧ એ તીનું બાતાં, સહી બૂઝે જે લહીએ.
ઈને ઈમાનકા સવાદ, ચાખા રે કહીએ.
- ૧૨ એ ફરમૂદા ખાતિમ, નબીજ હો કેરા;
એ સુન સુન મનમાં, નિન દેઓ યું સવેરા.
રે તૂહી.
- ૧૩ સુન સુન બેન ઈમાન કે, કર ઈમાની જત રે,
કર ઈમાની જત;
ગાહિલ સુન જાગ કર, અંસી હું દીનકી બાત રે,
અંસી હું દીનકી બાત.

૧૬૫૭ બલ.

- ૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
રબ તો બૂઝો ઈલાહી, રોજ દીતી ઉદર માહી;
થાનુ માતા દૂધ બાયા, તુજે ચાયા જી.
- ૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
જીવતો માતા ઉદર કીતા, દૂધ પહુલા થાનુ દીતા.
યું તો રોજ તુજ કુ દીતી, નેહ સેતી જી.

બયાન - ૧૬૫૮

(ઈમાનનો સ્વાદ)

- ૧.૫ નબી (સલ) એ કહું : “ઈમાનનો સ્વાદ ચાખવો
અટલે એમ માનવું કે અલ્લાહ મારો રબ છે,
અને તેનાથી રાજુ રહેવું અને તેને દુનિયામાં
રોજ પહોંચાનારો (પાલનહાર) માનવો.”

૬.૭ “અને ઈસ્લામથી રાજુ રહેવું” અને દીનની
વાતો ખુશીથી જાળવી. ઈસ્લામની ખુશી દ્વિતીમાં
લાવવી અને દીનતા કામો થી ખુશહાલ રહેવું.

- ૮.૧૦ “અને મુહમ્મદ (સલ) થી પણ રાજુ રહેવું.”
તેઓને અલ્લાહે તેના રસૂલ બનાવીને દુનિયામાં
મોકલ્યા છે. તેમનાથી રાજુ થવામાં મનમાં ખુશી
લાવવી, અને તેમને રસૂલ સમજી ખુશીથી પ્રિત
કરી તેમના તાબે થવું.

- ૯૧ આ ત્રણ ચીજો જે ગ્રહિંગ કરી લે તો એ ઈમાનનો
સ્વાદ ચાખ્યો ગાળાય.

- ૯૨ નબી (સલ) ની આ હૃદિસ સાંભળીને હંમેશા
મનમાં ગ્રહી રાખો.

ઈમાનની વાતો સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો. ગાહિલ
જગ અને દીનની આ વાતો સાંભળ.

બયાન - ૧૬૫૭

પીર મશાથખ (રહે) અલ્લાહથી રાજુ રહે
વાનું સમજાવતાં કહે છે સાંભળો જીવ!
સાંભળો વીર!

૧. અલ્લાહને રબ જાળો. તો એ માં ના પેટમાં તને
રોજ પહોંચાડી માં ના સતનો (થાનો) માં તને જોઈતું
દૃષ્ટ નાખ્યું.

૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો. અંસા હું રબ અપના, રોજ દેવે સબ તના; જિસકું કેસી પહુંચાવે, રબ ચાવે જી.	૨	અલ્લાહે પહેલાં માં ના પેટમાં તને જીવ આઓ, પછી ઘારથી માં ના થાનોમાં દૂધ આપી તને રોજ પહોંચાડી.
૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો. અંસા રબ હું ઈલાહી, જીવું રોજ પહુંચાહી; જે હું કેસી રે ઠામા, આપ કામા જી.	૩	આવો આપણો રબ બધાને રોજ પહોંચાડે છે. તે ચાહે તેમ, જેને જેવી જરૂરત પડે તેમ, રોજ પહોંચાડે છે. જે પોતાના રોજગારમાં જે તે કામે હોય ત્યાં આપણો રબ બધા જીવોને રોજ પહોંચાડે છે.
૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો. ખાલિક ખુશીસૂ જાનો, રબ કરને પિચાનો; યું નિત કરો નેહા, આપ દેહા જી.	૪	આપણા પેદા કરનારે પાલનહાર તરીક ઓળખો, અને પોતે હમેશા તેનાથી ઘાર કરો.
૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો. હોના હું ઈલાહીની ભાઈ, મૂમિનૂ કી એ બડાઈ; જનત પહુંચોં જાઈ, જું હું ચાઈ જી.	૬	ઈમાનવાળા થવામાં મોમિનની મોટાઈ છે. ઈમાનવાળો તેણે ચાહેલી જનતે પહોંચશે.
૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો. ખાલિકસુ રબ જાનો, ખુશી નિત મન આને; કરોને ખુશીસૂ ભાવા, મન ચાવા જી.	૭	અલ્લાહેને પાલનહાર માનવમાં મનમાં ખુશી આણો. મનની ચાહના અને ભાવનાથી તેને ખાલિક અને રબ જાણો.

૧૬૫૮ પદ.

૧ સનુ સુન ભાઈ દીનકે મેરે, અંસી હું દીનકી બાતી; ઈમાન સેતી મૂમિન કહીએ, નહી તો અધરાં જાતી.	૧	
૨ અંસા હુકમું હો ખુશી મના, જાનો દીન કેરે નામા; રાજુ હોના ઈસ્લામ સેતી, દીન બૂજો દિલ ઠામા.	૨	
૩ અરે કુઝર સબ બાલિલ કીના, અંસા હું રોશન દીના; બાહિસ્તી હું ઈમાન લે આને કહલાયા, નામ તો મૂમિન કીના.	૩	
૪ દોજખ સેતી હુઅા દૂરી, અંસા ઈસ્લામ કહીએ; રાજુ હો ઈસે દીન જાના, સાચા સચ કર લહીએ.	૪	
૫ અંસા સુન સુન હોના ઈમાની, મૂમિનકી એ નિશાની; અરે ઈસ્લામકી બાત દીન હો કેરી, જીને સહી કર જાની.	૫	

૧૬૫૮

પીર મશાયમ (રહે) સમજવે છે:

મારા દીનનાભાઈ ! દીનની આ વાતો સાંભળો. ઈમાનથી મોમિન કહેવાશો, નહિ તો બીજી જતિના રહેશો. દીનના હુક્મો પર ખુશી(રજી) રહેવું અને દીને ઈસ્લામ પર દિલથી રજી રહેવું.	૧	
દીને ઈસ્લામ એટલો રોશન(મુકાશિત) છે કે તેણે બધા જ કુઝને રદ બાતલ કર્યું અને બદ્દી ઈમાન	૨	
લાવી મોમિન બન્યાં અને જનતી કહેવાયો છે.	૩	
દીન ઈસ્લામને રજી થઈ પોતાનો સાચો દીન જેણે માન્યો તે દોજખથી દૂર થયો.	૪	

દીને ઈસ્લામની વાત જેણે બરાબર જાણી, અને તે
દીનની વાતો સાંભળીને ઈમાનવાળો બન્યો તે મોમિન છે.

- ૬ અરે હરામદૂ નહી કાદિસ જાને,
સુધીઆ હલાલ ભી નાંઠા;
અંસે અથે દુન્યામાં દીસે,
જાવે દોજખે માંઠા.
- ૭ ઈસ્લામ દીન તે આંખો હો બિના,
હલાલ હરામ કયુ જન્મો
ભી ખાલિક અપના સુરજનહારા,
દિન માહે પિચાનાં.
- ૮ તો રાજ હોના ઈસ્લામ સેતી,
બૂજ રે બૂજ એ દીના;
અરે દીનમાં આતે મૂભિન નામા,
બહિશની હું તુજે રીના.

૧૬૫૬ પહુલ.

- ૧ સુન સુન રે ભાઈ દીનકે મેર રે;
બયાન ઈમાનકે સુનો સવેરે રે.
- ૨ સુન સુન બયાન હોના ઈમાની રે;
ઈમાન મૂભિન કેરી નિશાની રે.
- ૩ એ બાત બૂજો દિલકે ઠામા રે;
રાજ હોઓ મોહમ્મદ નામા રે.
- ૪ એ સહી ખાતિમ રસૂલ જનો રે;
રાજ હોઓ ખુશી દિલમાં આનો રે.
- ૫ બૂજો રસૂલ હું રબકે ભેજાયો રે;
ભેજે મોહમ્મદ નબી આએ રે.
- ૬ કિતાબ રબકી એ સહી લાયે રે;
ખાતિમ રસૂલ એ હું કહલાયે રે.
- ૭ કવતા આરબ કેરે હરાયે રે;
આજિજ હુએ ઈમાન લાયે રે.
- ૮ અંસે હું ખાતિમ રસૂલ કહીએ રે;
સુલ્તાન અંભીઆ ઉન્ઝુફુ લહીએ રે.
- ૯ રબે એ ચક્કે રસૂલ કીતા રે;
હબીબ નામસૂ ચાહતા હું મીતા રે;
- ૧૦ વલી હુએ ઈસ ઉમત માંઠા રે.
ખુલ્લી ઈનુ કેરી છેહ નાંઠા રે.
- ૧૧ ઉન્કી કરામત સબજગ ભરીઆ રે;
જું નીર અપાર દીસે દરીઆ રે.
- ૧૨ અંસે ખાતિમ રસૂલ જનો રે;
અનંત ખુલ્લીકા સાહિબ માનો રે.

૬ કાદિસ તો હરામ અને હલાલ શુલ્કાં જાગતો નથી,
આવા ઈમાનથી આંઘળા લોડો દુનિયમાં દેખાય છે
જેઓ દેજખમાં જશે.

૭ દીને ઈસ્લામ રૂપી આંજો વિના તેઓ હરામ-હલાલ
શું જાણે? દીને ઈસ્લામથી જ આપણા
સર્જનહારને જાગી શકાય.

૮ તું સમજ કે ઈસ્લામથી રાજ થવું એ દીન છે.
દીનમાં આવવાથી તુ મોભિન થાય છે, અને તને
જનતી કરવામાં આવે છે.

૧૬૫૭

પીરમશાયખ (રહે.) મુહમ્મદ (સલ.) થી
રાજ રહેવા વિષે સમજાવે છે

- ૧.૨ મારા દીનનાભાઈ! ઈમાનાં બયાન સાંભળો અને
ઈમાનવાળા બનો. ઈમાન એ મોભિનની નિશાની છે.
- ૩.૪ મુહમ્મદ (સલ) થી રાજ રહેવાનું દિલમાં સમજો.
આખરી રસૂલ (સલ) થી રાજ રહેવામાં દિલમાં
ખુશી લાવો.
- ૫.૭ ખાતેમુલ અંબિયા, મુહમ્મદ (સલ) અલ્લાહના
મોક્લેલા નબી બનીને આચ્યા. તેઓ અલ્લાહની
કિતાબ (કુરાન) લાચ્યા. અરબના કવિયો
કુરાનનું કલામ સાંભળી હારીને લાચાર
(આજિજ) થઈ ઈમાન લાચ્યા.
- ૮.૮ ખાતેમુન્લબી, સુલતાનુલ અંબિયાને અલ્લાહે
સરદારે અંબિયા બનાવી હબીબ (બહુજ ઘારા)
નામથી ચાહ્યા.
- ૧૦.૧૧ અનંત ખુલ્લીવાળા વલીયો આપ (સલ) ની ઉમત
માં થયા. દરિયાના અખૂટ નીરની માદાક તે વલીયોની
કરામતો જગતમાં ભરેલી છે.
- ૧૨.૧૩ ખાતેમુર્ખસુલ (સલ) એવી અનંત ખુલ્લીયોના
માલિક છે, એ જાહેર નિશાની જગતમાં છાની નથી,

૧૩ જાહિર એ સબ જગ નિશાની રે;
બાબે સેતી ના રહી છાની રે.

૧૪ પટંતરેકી એ હેખો રીતા રે;
સુન સુન કરો રસૂલમૂર્તી પીતારે.

૧૬૬૦

૧ સુનો અબૂ હુર્રેરા રજુ અલ્લાહે,
અનહો કહીએ;

એ હદીસ હે કહેતે, નબીજીકી લહીએ.

૨ થી હદીસ અસહાભૂ, બહુનુ કુ સુનાઈ;
અબૂ હુર્રેરાને સુન કર, સબ યાદ થી રખાઈ.

૩ સુનો ખાતિમ નબીને, યું ફરમાયા;
સો સું ખા રે રબકી, અંસા રે બતાયા.

૪ કહા જે કો મુજફૂ, સુને રે નાંલા;
કે મુજફૂ ના બૂઝે, આપ દિલ માંલા,

૫ કે રિસાલત નબીકી, ના ઉન્ફૂ પહુંચાવે.

૬ જે રબને નબીસું, કીતી દીનકી બાતી;
વે જિસકુ પહુંચી, નહી રે સુનાતી.

૭ સો ખાતિમકી ઉમત, સેતી રે જાનો;
પીછે યદૂદી કે, નસારા માનો.

૮ જે મૂસા નબીકી, ઉમત રે કહીએ;
સુનો યદૂદી ઉન્કા, નામ સુન લહીએ.

૯ અને ઈસે નબીકી, જે ઉમત કહલાઈ;
વે નસારેકે નામસું, હે રે લિખાઈ.

૧૦ પછે યુંહી મર જાવે, વે સુને રે બિના;
ના ઈમાન લાવે, આપકે મના.

૧૧ જિસ સેતી હે ભેજે, નબી આપ રે રહમાના;
ઉસ ઉપર ઈમાન, ઉને ના રે આના.

૧૨ અને મર વે ગહીલા, ઈસહી રીતા;
તો ઉસકુ રબને, દોજખ રે ટીતા.

૧૩ ફરમૂદા તો ખાતિમ, નબીજ હો કેરા; ૧૩ નબી (સલ)ની આ હદીસ સાંભળીને મનમાં લો.
ઓ સુન સુન મનમાં, દીજિયો સવેરા. રે તૂહી.

ધાને તે વિષે બોલવાની જરૂર નથી.

૧૪ આ બધા દાખલા જ્ઞાનો અને હદીસ સાંભળી
સાંભળીને રસૂલ (સલ) થી પ્રિત કરો.

બચાન-૧૬૬૦

હદીસે^૧: નબી (સલ) પર ઈમાન ન લાવનાર
બધા દોષખી છે.

રાવી: હજ અબૂ હુર્રેરા (રઝી)

૧.૨ હજ અબૂ હુર્રેરા (રઝી) નબી (સલ) ની હદીસ કહે
છે. આ હદીસને તેમણે તથા બીજા ઘરાં
અસહાત્તીયો (રઝી-અનહૂમ) એ પણ સાંભળી
નેયાદ રાખી હતી.

૩.૭ આપે (સલ) અલ્લાહની કસમ ખાઈને એમ
ઝરમાવયું કે “જે કોઈ મારી ઉમત^૨ માંથી પછી તે
યહુદી હોય કે નસારા હોય, તેમણે મારી રિસાલતની
ખબર સાંભળ્યા પછી મારી વાત સાંભળી નહિ, કે
મને દિલથી માન્યો નહિલાપ (સલ) નો જમાને
જે કોઈના સુધી મારી રિસાલત પહોંચી નથી, કે
અલ્લાહે જે વાત કહી છે તે જેના સુધી પહોંચી નથી
(આપ-સલ-ની બાદનો જમાનો), પછી તે મારી
વાત સાંભળ્યા વગર કે મને અલ્લાહે જે માટે
મોકલ્યો છે (રિસાલત માટે) તે ઉપર ઈમાન લાવ્યા
વગર (મારી લાવેલી શરિયત પર ઈમાન લાવ્યા
વગર) એજ હાલતમાં મરી જાય તો અલ્લાહ તેને
દ્રેજખ આપશે.^૩

૮.૮ હજ મુસા^૪ (અ.સ.) નબીની ઉમત યહુદી તરફિ
હજ ઈસા(અ.સ.) ની ઉમત નસારા તરફિ
ઓળખાય છે.

(૧) મિશનાત (ભાગ-૧, વિભાગ-૨) ના કિનાબુલ ઈમાનની કસલ પહેલીની આઈની હદીસ છે (મુસ્લિમ)

(૨) આપ (સલ) પૂરી દુનિયા માટે નબી બનીને આવ્યા હોવાથી બધી જ કોમો આપની ઉમત છે. તેમાં મુસ્લિમ ઉમત
ઈમાનવાળી ઉમત છે.

૧૪ જિને ખાતિમ નબી ના જાનીએ,
મોહમ્મદ જિનકા નામ હૈ,
મોહમ્મદ જિનકા નામ;
મર ગયા ઈમાન બિના, દોજખ ઉસકી ઠામ હૈ,
દોજખ ઉસકી ઠામ.

૧૬૬૧ બલ.

- ૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
સુને ના જે નબીકું કાના, નહીં રે લાના ઈમાના;
કલિમા ના રબકા જાના, નહીં માના છ.
- ૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
ઈસ રીતે જો હું મર જાતા,
નેહ ના નબી પર લાતા;
હું દોજખ સીધા જાતા, સાચી બાત છ.
- ૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
નબીજીકું જાને બિના, અજાના હો રહેવે તના;
મરે જો એ અંસી રીતા, દોજખ દીના છ.
- ૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
ઉજર ના આવે કામા, કહેવે મેં ના બૂજા નામા;
કહેવે જો નબીકું જાનતા, મન આનતા છ.
- ૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
કબૂલેના રબ એ બાતી, દેખિયબાવે ઉસકી જતી;
ઉજર ના આવે કામા, હશર ઠામા છ.
- ૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
ઉગા ચંદા દીન કેરા, સબ જગ રોશન હોવે સવેરા;
કયું ના બૂજા કહા જાવે, જો ના ચાવે છ.
- ૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
સબ જગ રોશન મોહમ્મદ નામા,
બૂકે સાતુ મુલક ઠામા;
ખાતિમકા અંસા દીના, હું સુન લીના છ.
- ૮ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
જિને એ નબી બૂકે નાંખા,
સુનીઆ નહીં કાનુ માંખા;
દોજખ વે જાવે સહી, બાન લહીછ.

૧૬૬૨

- ૧ અબી મુસા હું કહેતે, નામ રે જાનો
રજી અલ્લાહો અનહો, સુન મન આનો.

બયાન ૧૬૬૧

- પીર મશાયખ (રહે) હદીસ સમજાવતાં કહે છે
સાંભળો જીવ! સાંભળો વીર!
- ૧.૨ જે માણસના કાને નબી (સલ) ની વાત પડે નહિ, તે
જે તેમની ઉપર ઈમાન લાવે નહિ, તે અલ્લાહનો કલેમો
જાગે નહિ ને માને નહિ, અને નબી (સલ) ઉપર
પ્રેમ કરે નહિ, અને તે માણસ એ જ હાલતમાં મરી
જથું તો સાચે જ તે સીધી દોજખમાં જશે.
 - ૩ અગર તે નબી (સલ) ને જાણ્યા વિના તેજ
હાલતમાં મરે તો દોજખ માં જશે.
 - ૪ ‘મને ખબર ન હતી’ એવું તેનું બહાનું કામ નહિ
આવે. તે કહેશે કે જો હું નબી(સલ) ને જાણુંતો તો
નબી (સલ) ની વાત મનમાં આગણતો.
 - ૫ અલ્લાહ તેનું આ કારણ (ઉજર) કબૂલ રાખશે
નહિ અને તેને દોજખમાં નાખશે. તેનું બહાનું હશર
(હિસાબનો દિવસ) માં કામ નહિ આવે.
તેને કહેવામાં આવશે કે દીનનો ચાંદ ઉંઘો હતો, અને
પુરું જગત દીનના પ્રકારો રોશન થયું હું, તો તે કેમ
ન જાણું? પણ તારી ચાહના હતી જ નહિ.
 - ૬ સાતેય મુલ્કો (ખડો) માં બધેય મુહંમદ (સલ) નું
નામ રોશન છે. નબી (સલ) નો આવો રોશન દીન છે
તેને તું સાંભળી દે.
 - ૮ જેણે નબી (સલ) ને જાણ્યા નહિ અને કાને
સાંભળ્યા નહીં તે ચોક્કસ દોજખમાં જશે.

બયાન નં. ૧૬૬૨

^૧ હદીસ : ત્રણ માણસોને બે બે અજર
(બદલા) મળશે. રાવી : અથુ મુસા અશઅરી
(રઝી)

(૩) હદીસનો ભાવાર્થ એ છે કે આપ (સલ.) ની રિસાલત કબૂલ કર્યી હર જમાનામાં, હર મઝહબ કે ક્રેમવાળા પર જરૂરી છે.
(૪) હદીસના વર્ણનનું સાતન્ય જળવાય તે માટે ક્રી ઉપર નીચે કાર્ય છે.
(૫) મિશન્સ (ભાગ-૧, વિભાગ-૨) ના જિનાબૂલ ઈમાનની ફસલ પહેલીની નવમી હદીસ છે-મુન અલયહે (બુખારી-મુસ્લિમ)

૨ અકબર અસહાબી, નબીજી હો કેરે;
અને અબુલ્લાહ ઈન્દૂકા, નામ બૂજીઓ સવેરે.
૩ ઈક્વીસ બેટે, અશાયરી રે કહલાએ;
એ અશાયરી અરકસુ, હે રે સુનાએ.
૪ એ યમ નશુ મક્કેમાં, આએ રે જાના;
આવ મક્કે માંહી, દીન સુન લાએ રે ઈમાના.
૫ અને હલશકી હિજરત, કીતી રે જાના.
૬ અને ખેલરકી ફ્ટે બાજ, આએ નબીજીકે પાસા;
બહુત નેહ હો સેતી, હો કર દાસા.
૭ બહુત ઉમેદ ને સના, આવ નબીજીકી કીતી;
બહુત નબીને ચાએ, યું બાત હે સુનીતી.
૮ બહુત બધાન હે ઉન્કી, ખૂબી હો કેરા;
એસે અસહાબી નબીકી, બૂજીઓ સવેરા.
૯ એ ખાતિમ નબીકી, હટીસ હે કહને;
જું ખાતિમ નબીસું, હે સુન કર લેને.
૧૦ એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ જતી;
અને નેહસુ કહે, હિન ઔર રાતી. રે તુઠી.
૧૧ બાતાં સુન ઈમાનકી, કરના સહી ઈમાન રે,
કરના સહી ઈમાન;
બહિશકી એ બાઈ હે, મૂર્મિનકી નિશાન રે,
મૂર્મિનકી નિશાન.

૧૬૬૩.

૧ કે મુખારક જુબાંસુ, આપ ફરમાયા;
અબી મૂસાને બધાન, વે યાદ રે રખાયા.
૨ કહા અજર દો દો, દીએ રે જાવે;
ધેસે આદમી, તીન હે રે કહલાવે.
૩ કહા તીન હે આદમી, દો અજર રે પાવે;
જે એ લુકમ હો જેસી, કરની કમાવે.
૪ એ હે નબીજીને, આપ ફરમાયા;
વે આદમીયું કેરા, ભી નામ રે બતાયા.
૫ એક અહલ કિતાબી, આપ નબીકું હે ચાતા;
કે આપસકે નબી પર, ઈમાન હે લાતા.
૬ ભી મોહમ્મદ રસૂલ પર, લાવે રે ઈમાના;
કહા અજર દો ઉસ્કુ, દેવે રે રહમાના.
૭ અને દ્રજ એક ગુલામ, હે બંદગી કરાતા;
સો રથ કેરા હક્ક, અદા રે કરાતા.
૮ અને સાહિબકા કામ, પૂરા રે કરાવે;
કે સાહીબ ઉસકા, હુંથા રાજ રે હેખાવે.

૧.૧૦ ૧૧ ૭૫ અબુ મુસા(રજી) જેમનું નામ અબુલ્લાહ
હતુ, અને તેઓ નબી (સલ) ના મોટા સહાબી હતા.
તેમને એક્વીસ બેટા હતા એટલે તેમને અશાયરી
(એક્વીસ વાળા) અટક્યી ઓળખવામાં આવતા
હતા. તેઓ, યમન દેશમાંથી મજકામાં આવી દીન
સાંભળીને ઈમાન લાવ્યા હતા. તેમણે હબ્શ (અ
'બીસીનીયા) ની હિજરત કરી હતી. તેઓ જૈબરની
લાઇઝ ફ્ટેહ થયા બાદ બહુ પ્રેમ પૂર્વક નબી
(સલ) ની જિદમતમાં આવ્યા તેમણે આપ (સલ)
ના બહુ વખાણ (શના) કર્યા, અને આપે (સલ)
પણ તેમને બહુજ પ્રેમ કર્યો તેઓ
નબી(સલ)પણ તેમને બહુજ ખૂબીવાળા
અસહાબી હતા. તેઓ નબી(સલ.) ધી સાંભળીને
યાદ રાજેલી હટીસ કહે છે. આ હટીસ સાંભળી
પોતાને પાક કરે. અને પ્રેમથી રાતદિન કહે રે તુઠી.
(હટીસનું બધાન આગળ આવે છે)
દીનાં બધાન સાંભળતાં ઈમાનવાળા થશો. ઈમાન
વિના મોભિન નથી એ સાચી વાત છે.
ક્ષમત પહેલીની

બધાન નં. ૧૬૬૩

હટીસ (બધાનનં. ૧૬૬૨થી)

૧.૪ આપે (સલ) ફરમાયું કે ત્રાગ આદમી એવા છે જેઓ
હુકમ મુજબ કરણી કરશે તો તેઓને બેબ બદલા
(અજર) આપવામાં આવશે. આપે (સલ) આમ
ફરમાવીને તે આદમીયોનાં નામ પણ બતાવ્યા.

૫.૬ ૫.૬ આપે કહું : “તે એહલે કિતાબી (આગળની કિતાબો
વાળો ઉમતિ) જે પોતાના નબી ઉપર ઈમાન લાવ્યો
અને મુહમ્મદ રસૂલ (સલ) ઉપર પણ ઈમાન
લાવ્યો, તેને બે અજર મળશે.”
૫.૮ ૫.૮ અને એ ગુલામ જે ઈબાદત કરીને અલ્લાહનો હક
અદા કરે છે, અને તેના માલિકનું કામ પુરું કરીને તેને
રાજ રાજે છે તેને બે અજર મળશે.

૬ વે ગુલામ તો અજર, દો રે પાવે.

અને તીજા એક બાંધી, જિને હલાલ રે ચાઈ;

અને તીજા એક બાંધી, જિને હલાલ કે ચાઈ;

૧૦ પીછે ઉસ્કુ અદબ, ખૂબ રે સીખાઈ.

પીછે પછી ઉસે પઢાયે, બયાન રે દીના;

૧૧ પીછે આજાત ઉસે કર, નિકા રે કરના

ઈસે ભી અજર દો, પાવે સહી રે બાતી;

૧૨ એ સુન સુન બાતી, કહો દિન ઓંડ રાતી. રે તૂહી.

૧૩ અંસે હોવે આદમી, કહે જે તીનૂં નામ રે,

કહે જે તીનૂં નામ;

૨૦ દેવે ઉન્કુસહી, અજરકે દો ઠામ રે,

અજરકે દો ઠામ.

૧૬૬૪

૧ ભી હૃદીસ હું કહેતે, અભી હુરૈરા જનો;
રજુ અલ્લાહો અનહો, નામ રે પિધાનો.

૨ કહા નબીજીકે પાસે, એક અરાબી રે આયા;
સો ગામડીઆ અરાબી, કે જે નામસ્કુ સુનાયા.

૩ ઈને આવને નબીજું સવાલ રે કીતા;
મુજે અમલ બતાહો, પૂછા રે સુનીતા.

૪ કે જિસ કે અમલસ્કુ, મેં બાહિશત માંલી જાણું;
અંસા અમલ બતાહો, કે બાહિશત મેં પાણું.

૫ કર ઈબાદત નબીને, કહા રબ હો કેરી;
કુદુ શરીક તો ઉસમાં, મત લાહો અનેરી.

૬ લિખે હો જેસી, તુ કરને નમાજ;
એ ખાતિમકે હુકમકા, કેસા સુના રે અવાજ.

૭ અને હે તુ ફરજ, જે હું રે જકાતા;
અને રમજાન કેરે, રોજે ઘર કહી રે બાતા;

૮ એ ફરમૂદા નબીકા, ઉને કોંલ રે કીતા;
સું ખુદાકી ખા કર, ક્ષીર જવાબ રે દીતા

૯ ઉસ હુકમથી અદકા, મેં કરું રે નાંલાં;
અને કમ ભી ના કરું, ઉસ હુકમ કે માંલાં.

૧૦ યું અરાબી રાજુ હો, કર કબૂલ રે ચલીઆ;
એ સુન સુન મૂમિન, સોચ ઈતના કરીઆ.
રે તૂહી.

૧૧ સુનતે બયાન દીનકે, હોવે ઈમાની જાત રે,
હોવે ઈમાની જાત;
ઈમાન બિના નહીં મૂમિના, એ સહી સાચા
બાત રે, એ સહી સાચી બાત.

૧૦.૧૨ અને એ આદમી જે તેની હલાલ બાંધી (ગુલામી) ને
અદબ (રિસન) શીખવે, તેને પઢાવે અને પછી
આજાદ કરી તેનાથી નિકાહ કરે તેને પાગ બે અજર
મળાયો.

આ હૃદીસ સાંભળી દિન-રાત કહો....રે તુંહી
કલા પ્રમાણેના ત્રણ આદમીયોને અલ્લાહ તેમના
અમલના બે બે અજર આપશો.

બયાન - ૧૬૬૪

હૃદીસ ^૧: ગામડીયાને અમલ વિષે
નબી(સલ) થી પૂછેલો સવાલ

રાવી: હું અબુ હુરૈરા (રઝી)

અબુ હુરૈરા (રઝી) કહે છે કે એક ગામડિયો (એરાબી)
નબી (સલ) ની પાસે આવ્યો, અને આપ (સલ)
થી સવાલ કર્યો કે મને એવો અમલ બતાવો કે તે
અમલથી તું જન્તતમાં જાઉ.

૫.૬ આપે (સલ) ફરમાવ્યું: “અલ્લાહની ઈબાદત કર
અને તેની જાતમાં કોઈને શરીક (ભાગીદાર) મન
બનાવ, અને ફરજ નમાજ જેવી હોવી જોઈએ તેવી
જ અદા કર,

૭ તારી ઉપર જડાત ફરજ થઈ હોય તો તેને દઈ દે,
અને રમજાન માસના રોજ રાખ.”

૮.૮ આપ (સલ) ની આ વાત (ગીલ) લીધા પછી તે
ગામડિયાએ ખૂદાની કસમ ખાઈને કદ્યું કે નબી(સલ)
એ જેટલું કદ્યું તે હુકમથી કાંઈ વધારે કરીશ નહિ.
અને ઓદ્ધું પાગ કરીશ નહિ.

૧૦ આ ગામડિયો આપ (સલ) નો હુકમ માન્ય રાખીને
રજુ થઈને ચાલ્યો.
મોમિન! આ હૃદીસ સાંભળીને સોચમાં લે અને
ક્રે...રે તૂહી

(બાકી હૃદીસ બયાન નં. ૧૬૬૪માં આવે છે.)

૧૧ દીનનાં બયાન સાંભળતા ઈમાનવાળા થવાય. એ
સત્ય છે કે ઈમાન વિના મોમિન થવાય નહિ.

(૧) મિશન (ભાગ-૧, વિમાગ-૨) ના છિતાબુલ ઈમાનની ઇસલ પહેલીની બારમી હૃદીસ છે મુલ અલયદે (બુખારી મુહિલમ)

૧૬૬૫

- ૧ જબ અરાબી તો ઈતના, કહ કર કિરીઆ;
કે નબીજીકા હુકમ, હો ખુશી મન ધરીઆ.
- ૨ કહા નબીજીને કેસી દિલ, ખુશાલી રે આવે;
કે બહિશ્તકુ દેખને, જે કો ચાવે.
- ૩ કો ચાહવે કે બહિશ્ત, મેં દેખૂ રે તેના;
વે દેખતે ખુશી હોવે, મનકે મેના.
- ૪ તો અરાબી કે સામી, નજર કે કરની;
કે દેખનેકી ચિંતા, અંસી મન રે ધરની;
- ૫ યું નબીજીને ઉસકુ કર બહિશ્તી બતાયા;
કે બહિશ્તી નામ ધર, સબુ કુ દેખાયા.
- ૬ અંસા અરાબી ખૂબી, તુરતજ પાયા;
જો હુકમકુ સુનતે, સીસ કે ચઢાયા.
- ૭ અને મનમાં સુનતે, હૂઅ રે ખુશાલા;
સહી હુકમ કબૂલા, તુરત સુનતે હાલા.
- ૮ સુનો ઈમાન હો કેરી, અંસી હે રે બાતી;
હે હુકમ કબૂલના, આપકી જાતી.
- ૯ કે સુનતે હુકમકુ કબૂલ રે કરના;
સો નેહ હો સેતી, સહી મન રે ધરના. રેતૂહી.
- ૧૦ હુકમ સહી કર માનના, સુનતે એ ઈમાન રે,
સુનતે એ ઈમાન;
તો હોવે રાજ દીનસ્કુ, તો ચાહવે રહમાન રે,
તો ચાહવે રહમાન.

૧૬૬૬ નજમ.

- ૧ અંસી દીન કેરી બાતી રે, તમે સુનો રે;
સુન કરો ઈમાની જાતી રે, તમે સુનો રે.
- ૨ હુકમ હે કબૂલ કરના રે, તમે સુનો રે;
હક્ક કર મન હે ધરના રે, તમે સુનો રે.
- ૩ સુનતે હે હોના ખુશાલા રે, તમે સુનો રે;
રાજ હોના ઉસહી હાલા રે, તમે સુનો રે.
- ૪ હોના યું સાચા ઈમાની રે, તમે સુનો રે;
મૂર્મિનકી એ હે નિશાની રે, તમે સુનો રે.
- ૫ અરાબીને હુકમ જો માના રે, તમે સુનો રે;
સુનતે સહી કર જાના રે, તમે સુનો રે.
- ૬ નબીજીને બહિશ્તી આખા રે, તમે સુનો રે;
બહિશ્તી કહ સબુ કુ દાખા રે, તમે સુનો રે.
- ૭ અંસી ખૂબી અરાબી પાયા રે, તમે સુનો રે;
હુકમ જો સીસ ચઢાયા રે, તમે સુનો રે;

બયાન - ૧૬૬૫

હદીસ (બયાન નં. ૧૬૬૪ થી)

જ્યારે તે ગામડિયો નબી(સલ) નો હુકમ ખુશીથી મન ધરીને પાછે ઈર્યો ત્યારે આપે (સલ) ઈરમાયું કે કોઈને આવી ખુશી જોઈતી હોય અને જનતી જોવો હોય તેણે આ ગામડીયા ઉપર નજર કર્યી, યાને મે તને જે હુકમ કર્યો તેની ઉપર અમલ કર્યો.

૫.૭ આપે (સલ) તે ગામડિયાને બધાની સામે જનતી કહી બતાવ્યો. તે ગામડિયાએ નબી (સલ) નો હુકમ સાંભળીને તરતાજ માયે ચડાવ્યો. મનથી ખુશી થયો અને હુકમ કબૂલી લીધો, તેથી જનતી બનવાની ખૂબીને પામ્યો.

૮. સાંભળો, ઈમાન એ કહે છે કે તમે અલ્લાહ અને નબીના હુકમોને કબૂલો.
૯. હુકમ સાંભળતાં જ તેને કબૂલ કરો. અને તેની ઉપર પ્રેમથી મન લગાવો...અને કહો... રે તુંહી.
૧૦. હુકમ સાંભળતાંજ માનવું એ ઈમાન છે દીનથી રજ રહો તો અલ્લાહ તમને ચાહે.

બયાન - ૧૬૬૬

પીર મશાયખ (રહે) હદીસ સમજાવતાં કહે છે :
'તમે સાંભળો'

૧.૪ દીનની આ વાતો સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો.
હુકમને હક સમજી મન ધરો અને કબૂલ કરો. હુકમ સાંભળી ખુશ થાઓ, અને તેથી રાજી થાઓ. આમ કરવાથી ઈમાનવાળા થશો., અને ઈમાન મૌર્મિનની નિશાની છે.

૫.૮ ગામડિયાએ નબી (સલ) નો હુકમ સાંભળતાંજ સાચો માન્યો નબી(સલ) એ બધાયની સામે તેને જનતી કહી બતાવ્યો. હુકમ માયે ચડાવવાથી તે આ ખૂબીને પામ્યો. તે નબી(સલ) ની વાત માનીને તે પર તરત જ ઈમાન લાવ્યો.

૮ તુરતજ લાયા ઈમાના રે; તમે સુનો રે; કે હુકમફૂ તુરતજ માના રે, તમે સુનો રે.	૮	નબી (સલ) એ જે હુકમ કર્યો ને આજે પણ દીનમાં કાયમ છે.
૯ વે હું આજ નબીજીકા દીના રે, તમે સુનો રે; જું હું હુકમ કીના રે, તમે સુનો રે.	૯	પ્રેમથી દીનની વાતને સાંભળો અને કબૂલ કરો.
૧૦ નેહે તોસુન દીન બાતી રે, તમે સુનો રે; કબૂલ લો આપડી જાતી રે, તમે સુનો રે.	૧૦	સાંભળીને જલદી ઈમાન લાવો તો અલ્લાહ તમને જનતી કરો.
૧૧ સુનો બેગે લાખો ઈમાના રે, તમે સુનો રે; સહી કરે બહિશી રહમાના રે, તમે સુનો રે.	૧૧	હુકમે મનથી સાચો માનીલો તો તુરંત જનત મેળવો.
૧૨ સહી કર સચ મન લાખો રે, તમે સુનો રે; જનત તો બેગે પાછો રે, તમે સુનો રે.	૧૨	

૧૬૬૭ બિનરહા.

૧ સુન સુન ભાઈ દીનકે, એસી હું દીનકી બાત રે; બાતાં એઠીનકી સુનતે, કબૂલલો આપડી જતને.	૧	પીર મશાયખ (રહે) હદીસ સમજવતાં કહે છે:
૨ નેહસૂ કબૂલો બાત દીનકી, એ બૂઝો ઈમાન રે; સુનતે બેગે કબૂલીઓ, ખુશી હોવે રહમાન રે.	૧	દીનનાભાઈ! આવી દીનની વાતો સાંભળો અને સાંભળીને પોતે કબૂલ કરી લો.
૩ ગાંધિલ નેનાં ખોલને, દેખ એ દીનકી રીત રે; ૨ મૂભિન હોવે સુનતે, લાવે જો મનમાં ચિંત રે.	૨	દીનની વાત સાંભળી તુરંત પ્રારથી કબૂલી લો એ ઈમાન છે, અને તેથી અલ્લાહ ખૂશ થાય છે.
૪ કર્દ કર્દ ઠામૂ બહુત હું, ખોટા તો દીનકા ચાલ રે; ૩ વે લી હુકમ હું માનતે, સુનતે ઉસહી હાલ રે.	૩	ગાંધિલ ! તું દીનની વાત આંજો ખોલીને જો ; જો તું સાંભળીને દિલમાં ઉતારે તો મોભિન થાય.
૫ ન રબ ને રસૂલફૂ, બૂઝે હું ઈન્દ્ર મન રે; પન નાત કેરે ઉરસૂ, નીચા હું કરતે તન રે.	૪.૬	ઘણા ઠેકાણે દીનમાં ખોટા ચાલો છે. પણ, તેઓ પણ હુકમને માને છે. ^૧ તેઓ મનથી અલ્લાહ અને રસૂલને માનતા નથી ^૨ છાં જમાતના ડરથી પોતાને દબાવી રાજે છે. જહેરમાં હુકમ કબૂલે તો દેખાતા છાં તેઓ આંધળા રહી જાય છે. ડરના લિધે તે પોતાનો લોગ આપે છે.
૬ અંધા હો રહેવે સહી, હુકમ કબૂલે બાત રે; ઉરકે હું લીતે બાતકે, કુરબાન કરતે જત રે.	૬	સાંભળી અને મનથી સમજ કે આ રીતના દાખલા જગતમાં તલભર પણ છાંના નથી
૭ એ સબ જગમાં રીત હું, અની કિસીસૂ તિલ નાંખાં;	૭	તે અલ્લાહના હુકમો સરપૂર્વક કાનેથી સાંભળ્યા તો તેને દીનના સાચા હુકમો માનીને ચાલ.
૮ ગાંધિલ એ પટંતરા, સુન સુન બૂજ મન માંખાં.	૮	જો તું અલ્લાહના હુકમને માને નહિ તો મોભિન નામ કેમ ધારણ કર્યું છે? જો તો ખરે કે તારા જેવા જગતમાં કેટલા દેખાય છે?
૯ તે રબૂ રસ થી, સુનીઆ હું અપને કાન રે; તો હુકમ સાચા દીનકા, સહી કર મન માન રે,	૯	
૧૦ જો હુકમ તૂ માને નહીં, કેસા ધરાયા નામ રે? તો દેખને કો તુજ જ્ઞસા, દીસે હું જગકે ઠામ રે?	૧૦	

૧૬૬૮

૧ સુશ્યાન બિન અબુલ્લાહ, નામ રે કહીએ; રજી અલ્લાહો અનહો, નામ સંગ લહીએ.	૧	બયાન ૧૬૬૮
૨ અને સક્ષી ઈન્દ્રી, અડક રે જાનો; સો સક્ષી કબીલેકા, નામ રે જાનો.	૨	હદીસ ^૩ : હું સુશ્યાને (રજી.) નબી (સલ) થી પુછેલું ઈમાનનું બયાન.
	૩	ચાલી: હું સુશ્યાન નબીન અબુલ્લાહ (રજી.)
	૪.૨	હું સુશ્યાન બિન અબુલ્લાહ (રજી.) સક્ષી કબીલાના હોવાથી સક્ષી અટક્યી ઓળખાતા હતા.

(૧) જહેરમાં દીનનો હુકમ માનવાનો ઢેળ કરે છે.

(૨) મુનારીક બૌનિક રીતે ઈસ્લામમાં અને દિલથી બીજા મજહબ પર હોય છે.

(૩) મીશાન (ભાગ ૧ વિભાગ ૨) ના ક્રીતાખુલ ઈમાનની ફસલ પહેલીને તેજી હીસ છે. (મુસ્લીમ)

- ૩ એ હદીસ હું ખાતિમ, નબીજીકી કહેતે;
એ હદીસકું ઓર ભી, હું સુન કર લેતે.
૪ ઈન્દૂ નબીજીનું આવ કર, અરજ રે કીતી;
કહો મુજફુ નબીજી, એ અરજ સુનીતી.
૫ કહો મુજફુ નબીજી, ઈસ્લામ બેનાં;
વે સુન યાદ રાખુ, દિલકે મેનાં.
૬ વે બયાન તો નબીજી, મેં અંસા પાછું;
કે તમું બાજ પૂછને, ન કિસીકુ જાણું.
૭ નબી તમું બાજ પૂછનેકા, ન પડે મુજે કામાં;
અંસા બયાન કહે, યાદ રાખુ, દિલ ઠામાં.
૮ તથ નબીજને સુન કર, એતા ફરમાયા;
કે આમંતો બિલ્લાહે, ઈતના બતાયા.
૯ કહ તુ રબ પર, મેં લાયા રે ઈમાના;
યું સહી કર બૂજી, દિલકી સાના.
૧૦ એ ખાતિમ નબીને, આપ ફરમાયા;
અને ઉસ બાજ હુકમ, કિર ઈતના પદાયા.
૧૧ સો હુકમ નબીકિ, સુન સુન લીજે;
અને એક કર રબકુ, મન માંલી દીજે. રે તૂલી.
૧૨ ગાફિલ સુન બાતાં દીનકી, તો હોવે ઈમાન રે;
તો હોવે ઈમાન;
પારખા મૂલ્યિન કેરડા, ઈમાનકી નિશાન રે;
ઈમાનકી નિશાન.

- ૪.૭ તેઓ નબી (સલ) ની હદીસ કહે છે. આ હદીસને
બીજા અસહાબો (રની અનહુમ) એ પણ સાંભળી
હતી.
૪.૯ તેમાંથી નબી(સલ) પાસે આવી અરજ કરીને કહું
“હે નબી(સલ) મને ઈસ્લામનું બયાન કહો, જેને
સાંભળીને હું દિલમાં યાદ રાખું અને તમારા સિવાય
બીજા કોઈને પૂછવા નહિ જાઉ, યાને કોઈને
પૂછવાની જરૂરત ન પડે”
૪.૧૦ ત્યારે, નબી (સલ) એ આટલું ફરમાયું: “કહે:
આમનો બિલ્લાહ હું” (તું કહે કે ‘હું અલ્લાહ ઉપર
સાચા દિલથી ઈમાન લાયો) અને પછી બીજા
બોલ ક્ષા
(બાકી હદીસ આગળ આવે છે)

- ૧૧ નબી (સલ) ના હુકમો સાંભળી મનમાં લો અને
અલ્લાહને એક માણી કહો....રે તુલી.
૧૨ ગાફિલ તું દીનની વાત સાંભળીશ તો ઈમાનવાળો
થઈશ. મોમિનનું પારખું તેનું ઈમાન છે.

૧૬૬૮

- ૧ કહ આમંતો બિલ્લાહે, યું નબીજને આખા;
પીછે ઈસ્તેકામ, કેરે બોલ રે દાખા. ૧.૫
૨ કે ઈસ્તેકામ કરની, દીનકે માંછાં;
કે કંધી રે હોના, ઓર બાત કદ્દુ નાંછાં.
૩ કે એક કર રબકુ, ગવાહી હું દેની;
નામ ઉસેકે ને સિસ્કટ, હક્ક કરને લેની.
૪ અને ખબર કે દીતી, વે કરની કબૂલા;
યું ખાતિમને આખા, જે જીવુકે મૂલા.
૫ અને મને કિયેસુ, પીછા રે રહના;
ઈસ્તેકામ કેરા બયાન, એ મન રે દેના.
૬ કે સારે હુકમ પર, પગ સાબિત ધરના;
યું સહી ઈમાન, મન હું કરના. ૬.૧૦
૭ તુ સુન મેરા, ભાઈ રે ઈમાની;
સહી મૂલ્યિન કેરી, હોવે રે નિશાની.

બયાન ૧૬૬૮

હદીસ (બયાન નં. ૧૬૬૮ થી)
આપે (સલ) ‘આમનો બિલ્લાહ’ પછી દીનમાં
ઈસ્તેહકામ કરવાનું કહું એટલે કે દીનમાં મજબૂત
(ક્વી) રહેવું અલ્લાહનેના નામ અને સિદ્ધાત ગુણ
માં એક હોવાની ગવાહી દેવી. દીનની જે ખબર
નબી(સલ) મારફતે મળી છે તેને કબૂલવી અને
મના કરેલી ચીજોથી હેટા રહેવું-જીવોના મૂળ
નબી(સલ) એ ઈસ્તેહકામની આ પ્રમાણે
સમજુની આપી.

- દીનના બધા હુકમો પર સાબિત કરું અડગ રહી
ઈમાનને બરાબર કરો. ઈમાન મોમિનની સાચી
નિશાની છે. નબી(સલ) ની હદીસ પ્રેમથી સાંભળી
લો. અને મનમાં ઈમાનની ચિંતા લાવો, દીનમાં

૮ કે ફરમૂદા નબીકા, નેહે સુન લીજે;
ઈમાનકી ચિંતા, નિત મન દીજે.
૯ કે કદમ તો સાબિત, દીનમાં ધરના;
એક જીવ હું સો દીન પર, કિદા રે કરના.
૧૦ જો હોવે લાખ જ્યા, તો વારને દીજે;
તો એક જીવકા, ન લોભ રે કીજે.
૧૧ એ સહી કર સુનની, નેહસુ બાતી;
અને એક કર કહના, દિન ઓંર રાતી.
રે તૂઠી.
૧૨ દીન પર જીવ હું વારના, જો હોવે તન લાખ
જીવ રે,
જો હોવે તન લાખજીવ;
ઉસથી હું કુછ કયા ભલા? કે મર કર પાઈએ
પીવરે,
કે મર કર પાઈએ પીવ.

૧૬૭૦ પહુલ.

- ૧ ધ્વધ્વ વીરા દીનકે સુનના રે;
દીન હું અંસા મન માંહી ધરના રે.
- ૨ પહુલા તો સહી કરો ઈમાના રે;
એ હું મૂર્મિન કેરી નિશાના રે
- ૩ સાબિત કદમ દીન માહે ધરના રે;
એક તિલ પીછા નહી કરના રે.
- ૪ જો જીવ જાવે તો બિહનર જીનો રે;
અંસા દીન હું સાચા માનો રે.
- ૫ ગાઝિલ સુનને જાગ એ બાતી રે;
મલૂલ હોતે લાજ નહી આતી રે.
- ૬ ખોટે દીનકે હું જગ માહે ટોલે રે;
હું વે દગાબાજ જૂઠે બોલે રે.
- ૭ વે હું જૂઠેકુ અંસા ચાતે રે;
ખોટેક કાજે હું સીસ ગમાતે રે.
- ૮ મૂર્મિનકુ હું ભૂંડા કહેતે રે;
આપકુ ભૂંડ વે ભૂંડ લેતે રે.
- ૯ કયું તુ દીન સંગ નેહ નહી કરતા રે?
સીસ સાટે મન નહી ધરતા રે.
- ૧૦ સાચા દીન હું સહી રહમાના રે;
નબીજીસુ જીં સુન કર જાના રે.
- ૧૧ કયું નહી કદમ સાબિત ધરતા રે?
જીવનુ વારને કયું નહી કરતા રે?

સાબિત કદમ રહો અને આપણા જીવને દીન પર
શીદા (ન્યોધાવર) કરી દો. જો આપણી પાસે લાખ
જીવ હોય તો તેમને પાણ દીન પાછળ કુરબાન કરી
દઈ એ, તો એક જીવનો શો લોભ રાખવો.

હૃદિસની વાત પ્રેમથી સાંભળી, સાચી માનીને અને
અલ્લાહને એક માનીને રાત-દિન કહો.....રે તુંહી

શરીરમાં લાખ જીવ હોય તો તેમને પાણ દીન પર
વારી દઈએ મરીને અલ્લાહ (પીવ) પામીએ એનાથી
ભટું શું ?

બચાન નં ૧૬૭૦

પીર મશાથખ (રહે) હદીસ સમજાવે છે.

- ૧ દીનના વીરા તમે દીનની વાત સાંભળવા દેડી આપો,
અને દીન શું છે તે મનમાં લો.
- ૨ પહેલાં ઈમાનને પાછે કરો. ઈમાન મોમિનની નિશાની છે.
- ૩ દીનમાં સાબિત કદમ રહો. દીનમાં તસુભાર પાણ
પાછાન ન પડો.
- ૪ દીનને એવો સાચો માનો કે તેની પાછળ જીવ જ્ય
તો સારુ
- ૫ દીન પાછળ જીવ દેવાની વાતથી તને ગમ (દુઃખ)
કરતાં શરમ નથી આવતી? ગાઝિલ જાગ અને વાત
સાંભળ.
- ૬ જગતમાં ખોટાઈનાં ટોળાંઓમાં દગાબાજ અને
જૂહબોલા લેઢો છે. તેઓ પાણ તેમના જૂહને ચાહે
છે, અને નેને માટે માથું આપે છે. તેઓમોમિનને ભૂંડ
કરે છે, અને પોતાને સારા સમજે છે.
- ૭ તું મોમિન થઈને દીન માટે માથું આપે એવો ઘાર
દીનથી કેમ નથી કરતો? નબી (સલ) એ
સમજાવ્યું છે કે અલ્લાહનો સાચો દીન દીન-ઈસ્લામ
છે, તો તુ તે દીનમાં સાબિત કદમ કેમ નથી રહેતો?
તેની ઉપર તારા જીવને વારી કેમ નથી દેતો?
- ૮ તું જગતથી જુદો જ કેમ છે? મારી નસીહતને
મનના ઘારથી સાંભળ તો ખરો

૧૨ જગ સેતી તૂ ક્રું હું નિયારા રે?
સુન એ નસીહત મનકે પિયારા રે.

૧૬૭૧

- ૧ ઉબાદા બિન સામત, નામ રે જાનો;
રજુ અલ્લાહો અનહો, નામસૂ પિધાનો.
- ૨ એ અનસારીયું સેતી, યે રે અસહાબી;
એ તારીફ ઊંડી, સુન બુઝો રે શિતાબી.
- ૩ એ હૃદિસ નબીજી, કેરી હું કુણે;
જું યાદ રાખી, હું સુન કર લેતે.
- ૪ કહા એક દિન નબીજી, યે જમાતકે માંણાં;
સો અસહાબુ બિના, કો અવર થા નાંણાં.
- ૫ તથ નબીજીને મુખારક, જુબાંસૂ આખા;
યે અસહાબુ સંબૂ કું ઈતના દાખા.
- ૬ કહા તુમ તો મુજશૂ, બેન રે કરાહો;
સુનો બેનકે માણને, કોલ મન લાહો.
- ૭ કે અલ્લાહ માંણ શરીરક, કુછ કરો રે નાંણાં;
એ બેંતહી કરની, મુજ હાથ માંણાં.
- ૮ અને ન કરો ચોરી, ઉસ બાજ ફરમાયા;
એ ભી બેન કરની, મુજશૂ બતાયા.
- ૯ અને જિના ભી ના કરની, એ ભી દોને બોલા;
ના મારો ઓલાદ્ધુ, એ ભી કરો રે કોલા,
- ૧૦ યું નબીજીને ઉસ ઠામ, આપ ફરમાયા;
એ સુન સુન મૂર્મિન, દિલ સોચ એ આયા,
રે તૂહી.
- ૧૧ બેગે ભાઈ દીનકે, સુનની કાન ધર
બાત રે, સુનની કાન ધર બાત;
હું દીન કાજે કોલ માગતે, આપ મુખારક જાત રે,
આપ મુખારક જાત.

૧૬૭૨

- ૧ ભી તુહમત ન કરો, યું ભી આપ ફરમાયા;
એ ભી બેન કરો મુજશૂ, નબીને બતાયા.
- ૨ કે તુહમત કિસી પર, કરો રે નાંણાં;
જે જૂઠી હો સન્યારતે, આપ હાથું માંણાં.
- ૩ અને પગૂસૂ જૂઠ, જે હો તુહમત બનાને;
અંસા તુહમત કેરા, સોચ મન હો લાતે.
- ૪ એ હાથુંકી તુહમત, જૂઠા કાગજ લિખાવે;
અને પગૂસૂ એ તુહમત, ચલ જૂઠા રે બનાવે.

બયાન ૧૬૭૧

હૃદિસ^૧ : નબી(સલ) એ સહાબાઓની જમાઅતથી શરતો પર લીધેલી બૈયત રાવી: હજ. ઉબાદા બિન સામત (રજી.)

૧.૬ હજ. ઉબાદા બિન સામત (રજી) અનસારી સહાબી હના. તેઓ નબી(સલ) થી સાંભળીને ચાદ રાજેલી હૃદિસ કહે છે. તેઓ કહે છે કે એક હિવસ આપે (સલ) અસહાબીઓની જમાત બેઠલી હની ત્યારે અસહાબીઓ (રજી અનહૂન) ને ફરમાવ્યું : “તમે મારા હાથ પર મારી શરતોએ બૈયત યાને ક્રેલ(વાયદો) કરો કે:-

- ૭ અલ્લાહની જાતમાં કોઈને ભાગીદાર બનાવશો નહિ,
- ૮ ચોરી કરશો નહિ,
- ૯ જિના (વ્યભિચાર-ધીનાટું) કરશો નહિ અને પોતાની ઓલાદને કંલ કશો નહિ.
(બાકી હૃદિસ આગળના બયાનમાં આવે છે)
- ૧૦ નબી(સલ) એ ફરમાવેલું સાંભળીને મોર્મિન સોચે અને કહે....રે તુંહી.

દીનના ભાઈ! દીનની વાત જલદી કાને ધર દીન માટે નબી(સલ) એ ક્રેલ માંઘ્યો છે.

બયાન-૧૬૭૨

હૃદિસ (બયાન નં-૧૬૭૧ થી)

- ૧.૫ વળી આપે બૈયત લીધી કે, કોઈની ઉપર પોતાના તરફથી ખૂલતી જૂઠી તોહમત (આરોપ) મૂકશો નહિ-તોહમત હાથ પગની હોઈ શક. હાથની તોહમત જૂઠો કાગળ લખવું તે છે. પગની તોહમત કોઈની જૂઠી ચાલ બતાવવી તે છે. -આપે (સલ) તોહમતનું કામ કરવાનું મના કર્યું અને તે માટે ક્રેલ માંઘ્યો.

(૧) મિશન (ભાગ ૧ વિભાગ ૨) ના ક્રીતાખુલ ઈમાનની ફરલ પહેલીની સોણમી હૃદિસ છે. મુત અલયહે (બુઝારી મુસ્લીમ)

૫ એ ખાતિમ નબીને, કામ મને રે કીતા;
અને કોલ નબીને, માંગીઆ સુનીતા.
૬ કહા બેફરમાની, તમે કરો રે નાંહાં;
તુ હુકમ ફેરાહો, અમર માઝુકે માંહાં.
૭ સુનો મુખારક જુખાંસુ,
એ ભી નબીજીને દાખા;
એ ભી કોલ કરો મુજયુ, નબીજીને આખા.
૮ પીછે કહા તમૂથી, કોલ વફા રે કરાવે;
કે બેન એ કરની, સહીમન લાવે.
૯ સહી અજર તો ઉસકુ દેવેગા ઈલાહી;
સહી નબીજીને હદીસ, એ ફરમાહી.
૧૦ એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ જતી;
અને નેહસુ કહો, દિન ઓર રાતી. રે તુહી.
૧૧ ઈમાની હોના સહી, સુન સુન દીનકે બેન રે,
સુન સુન દીનકે બેન;
સંગત સેતી બધસી, જેસે સુનસી કેન રે,
જેસે સુનસી કેન.

૧૬૭૩

૧ અને કો કે કરે, મને કીતી જે બાતી;
યું ફિર કર આખા, મુખારક જતી.
૨ જેતે મને કીએ, એતે કામ કે કરાવે;
વે સજા ઉસકી, હુની માંદે પાવે.
૩ કે ઉસકી, અજાબ, કિયા જાવે હુની માંહાં;
ઉન્ન ગુન્દુકે કાજે, હુન્ડિક ઠાંહાં.
૪ યું ભી ખાતિમ નબીને, આપ ફરમાયા;
સહી હદીસમાં બયાન, એ લિખેસુ પાયા.
૫ કે હદ હું મારની, ઉસે અજાબકી રીતા;
એ હુનીકા અજાબ, સુનો મન ધર રીતા.
૬ એ કષારત ઉસકે, ગુન્દુ હો કેરી;
કે ગુન્હુકી સજા, પણુંચે હુનીમાં સવેરી.
૭ પછે રબનો ઉસકે, વે ગુન્હે રે ધુપાએ;
કે જાહિર ઉસકે, વે ગુન્હે ના દેખાએ.
૮ કે હદ તો ઉસકુ, મારી રે નાંહાં;
ના જાહિર હુવડા, વે ગુન્હા હુની માંહાં.
૯ પીછે બધાએ ઉસકુ, જો ચાહવે રે ઈલાહી;
કે અજાબ રે કરે, યું ખાર બતાહી.
૧૦ જબ નબીજીકી બાત, સબુ કાનુ રે સુનાઈ;
તથ અસહાબૂને ઉસ કામ, સબુ બેન રે કરાઈ.

૬ નેક કામ (અમર મારુદ) ^૧ માં, યાને અહુકમે
શરિયતમાં નાફરમાની કરશો નહિ.
૭.૮ અને જો આટલી શરતો બૈઅત (કિલ) કરીને પુરી
(વધ) કરશો, તો તેનો બદલો તમને અલ્લાહ
આપશે યાને આપેસતમાં નવાજ રે, એમ નબી
(સલ) એ ફરમાયું.
(બાકી હદીસ બયાન નં. ૧૬૭૩માં આવે છે)

૧૦ હદીસની વાતો સાંભળી પોતાને પાક કરો અને પ્રેમથી
રાતદિન કહો.....રે તું હી
દીનાં બયાન સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો. જેવી
સોબત બાંધશો તેવી વાણી સાંભળશો.

બયાન ૧૬૭૩

૧.૬ આપે (સ.લ) ફરીથી ફરમાયું કે જે માગસ (શિર્દ
સિવાય) આ મના કરેલાં કામોમા થી કોઈ કામ કરશે,
અને તેને દુનિયામાં તે ગુનાહ માટે સજા (અજાબ)
આપવામાં આવશે, યાને ગુનાહ માટે શરિયતની હદ
મારવામાં આવશે, તો તેના ગુનાહનો કદશરો તેને
દુનિયામાં સજા મળવાને લીધે થઈ જશે.

૭.૮ આપે (સલ) ફરમાયું : “અગર કોઈ મના કરે લાં
કામોમાંથી કોઈ કામ કરે, અને અલ્લાહ તેના ગુનાહને
જાહિર ન કરે યાને દુધાવી દે; તો તેને શરિયતની હદ
લાગે નહિ કે તેનો ગુનાહ દુનિયામાં જાહિર થાય નહિ,
થાં અલ્લાહ ચાહે તો તેને અજાબ કરે અથવા
માઝ કરે. મામલો અલ્લાહને હાથ છે.”
બધા અસહાબો (રજી અન્હુમ) એઆપ (સલ) ની
વાત કરે સાંભળી તો બધાએ ત્યાંજ આપ (સલ)
થી બૈઅત કરી

(૧) કુરાનની આયત છે. કુન્તુમ જેર ઉમતન ઉખરેજત લીનાસ તખમોરેના બીલ માઝુરુદ વતન હવન અનીલ મુનકર વતુ મેતુન બિલ્લાહ
(તમે શ્રેષ્ઠ ઉમત છો કે લોકોને ભલાઈ પહોંચાડવા) માટે ઉભા કરવામાં આવ્યા છે. તમે નેક કામોને હુકમ કરો છો અને બુરા કામોથી મનાઈ કરો છો અને
અલ્લાહ તખાતા પર ઈમાન રાખો છો.

૧૧ એ સુન સુન મૂમિન, હોના રે ઈમાની;
હું ઈમાનસું મૂમિન, કેરી રે નિશાની.
૧૨ એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ જતી;
અને નેહસૂં કહો, દિન ઓર રાતી. રે તૂહી.
૧૩ એક કર રબકુ કરની, ચોરી તુહમત નાહી રે,
ચોરી તુહમત નાહી;
ના જિના ના ઔલાદ્ખ મારની, ના હુકમ ફેરાહો
દિલ માંહી રે, ના હુકમ ફેરાહો દિલ માંહી.

૧૯૭૪ નજમ

- ૧ સુન સુન હોના ઈમાની રે, તમે સુનો રે;
ઈમાન હું મૂમિન નિશાની રે, તમે સુનો રે.
૨ શરીક ના કરો રબ માંહી રે, તમે સુનો રે.
એક હું રબ દ્રોજ કોઈ નાહી રે, તમે સુનો રે;
૩ રીત ના કરો ચોરી કેરી રે, તમે સુનો રે;
કે મનથી એ બૂઝીઓ સવેરી રે, તમે સુનો રે.
૪ ના કરો જિના કેરી રીતા રે, તમે સુનો રે; ૩
રાખો રાખો દીન સેતી પીતા રે, તમે સુનો રે.
૫ તુહમત ના કિસી પર કરની રે, તમે સુનો રે;
ઠગાઈ ના એ મન ધરની રે, તમે સુનો રે. ૪
૬ ના મારો લડકે તમારે રે, તમે સુનો રે;
ઔલાદ જે તમારી બેચારી રે, તમે સુનો રે.
૭ એ ભી સબ ઈમાનસું જાનો રે, તમે સુનો રે;
સબ બાતું ઈમાન હું માનો રે, તમે સુનો રે.
૮ નબીજ માંગા એ કોતા રે, તમે સુનો રે;
અસહાયું સબૂને દીઆ સહી બોલા રે, તમે
સુનો રે.
૯ ખરાખર કેરી હું નીના રે, તમે સુનો રે;
સહી કર માનો કર પીતા રે, તમે સુનો રે.
૧૦ રસૂલે કોલ માળીલા સવેરા રે, તમે સુનો રે;
૧૧ નહી અબ ગંલત ઠામા રે તમે સુનો રે;
પીત કરો સુન સહી કામા રે, તમે સુનો રે.

૧૯૭૫ પહુલ

- ૧ મૂમિન નેહે સેતી જાનો રે;
ઈમાન બાતાં સુન સહી માનો રે.
૨ સતર ડાલી હું ઈમાન કેરી રે;
વે સુન સુન દિલ દો સવેરી રે.

૧૧ હીસની વાત સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો.
ઈમાનથી મોમિન છો.
૧૨ દીનની વાતો સાંભળીને પોતાને પાક કરો, અને પ્રેમથી
રાત દિન કહો..... રે તુંહી.
અલ્લાહુને એક માનો. ચોરી કે તોહમત કરો નહિ,
ઓલાદને મારી નાંજો નહિ અને અમર મારૂફથી દિલ
દિશો નહિ.

બયાન ૧૯૭૪

પીર મશાથખ (રહે.) હીસ સમજાવતાં
કહે છે.

સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો. ઈમાન મોમિનની
નિશાની છે.
અલ્લાહ શિવાય બીજો કોઈ પાલનહાર નથી. તેની
જતમાં બ્રેઇને ભાગીદાર કરો નહિ.
ચોરી કરો નહિ. હીસની આ વાત મનથી સમજી
લો.
જિના (ઘિનાણુ) કરો નહિ. દીનથી પ્રેમ રાજો.
ઘેરની ઉપર જોરી તોહમત નાખવી નહિ. ઠાઈનું
આ કામ કરવું નાહિ.
તમારી ઓલાદ તમારા આધિપત્યમાં છે, તેમને મારી
નાંજો નહિ.
આ બધી વાતો પાળવીએ ઈમાન માંથી છે.
નબી(સલ) એ આ વાતો માટે કોલ માંગ્યો અને
અસહાયીયોએ તેનો કોલ દીધો.

૮.૧૦ કોલ દેવા દેવાની બરાબર રીત આ થઈ આપે
(સલ) કોલ માંગ્યો તે હીસને પ્રેમથી સાચી માનો.
હેવે તમારે માટે ગંલતની જગા રહી નથી. હીસ
સાંભળીને સારા કામો કરવાની ચાહના રાજો.

બયાન ૧૯૭૫
પીર મહાથખ (રહે) સમજાવે છે:-

મોમિનો! તમે ઈમાનની વાતો પ્રેમથી સાંભળીને
સાચી માનો.
૨ ઈમાનની સીનેર ડાળીયો છે તે બરાબર સાંભળો.

૩ જું નામ મલીદા હે કહલાતા રે;
વે તીનું બાન્ધુસુ હોતા દેખાતા રે.
૪ અંસરી હે બ્રૂઝો ઈમાન રીતા રે;
સબ સુન રાખો દિલકી પીતા રે.
૫ તો ભાઈ હોઓગે ઈમાની રે;
ઈમાન મૂભિન ડેરી નિશાની રે.
૬ સુનો એ કોંલ નબીજીને લીતા રે;
અસહાબુને કોંલ એ સુનતે દીતા રે.
૭ હાથ નબીજી કે બેન કરાહી રે;
એ બાત સાચી સહી પાહી રે.
૮ સુન સન દીનંકે ચોરા એ બાતી રે;
બે પીર કંધું રાખે આપ જાતી રે?
૯ દેખ બેન હાથ નબીજીકે કીતી રે;
કરી કરી ઢામ્ભુ હે કીતી સુનીતી રે.
૧૦ નહીં કંધું માને તૂ બેનકી રીતા રે?
કેસા સોચ હે મન દીતા રે?
૧૧ એ બેન કિસે તૂ છુપાવે રે;
લીલજ બોલતે લાજ ન આવે રે.
૧૨ એ સબ અંગે બયાન લિખાવે રે;
હડીકત સલૂકકી જો આવે રે.
૧૩ એતા મેં ઉમેદ રાખા મના રે;
રથ જો સુખ ચેન હેવે તના રે.

૩.૫ મલીદિ જેમ ત્રણ ઘટો (ધંડુ, ધી અને મીઠાશ) નો
બને છે, રેમ ઈમાન પણ તેના ઘટોથી બને છે.
આ વાત દિલમાં ધરી રાખશો તો ઈમાનવાળા મોભિન
થશો.

૬.૭ અસહાબીયો (રજી.અનહુમ) થી નબી(સલ) એ
કોલ લીધો અને તે સાંભળીને તેઓએ કોલ આપ્યો
(બૈઅત કરી).

૮.૧૦ દીનના ચોરા વાત સાંભળ તું પીર વગરનો ^૧ પોતાને
કેમ રાજે છે? નબી (સલ) એ પણ ડેક ઠેકાણે
બૈઅત લીધી છે. તું બૈઅતની વાત કેમ માનતો
નથી? તે શું વિચારી રાખ્યું છે?

૧૧ બૈઅતના આ બયાન તું કેમ કરીને ધૂપાવીશ?
નિર્જ! તને બોલતાં શરમ નથી આવતી?
૧૨ જો અલ્લાહ મનેસુખ ચેનમાં રાજે તો આ વિષ (પીર
વિષ) સલૂક ^૨ ના બયાનમાં આગળ લખીશ એવી
ઉમેદ છે.

૧૬૭૬ પદ.

૧ અરે સુન રે ભાઈ દીનકે મેરે, સુન સુન હોના
ઈમાની; મૂભિનકા હે પિધાનના બ્રૂઝો, ઈમાન ડેરી
નિશાની.
૨ અરે ફરજંદ આદમ વંશે ભાઈ, સાત મુલક હે
ભરીએ; અરે વે હે મૂભિનુ રબને જિનકુ, સહી ઈમની
કહીએ.
૩ અરે જે હે ઈમાની ઈમાન પાવે, ઉન્કા મૂભિન
નામા; ૩
અને નહીં તો અવરાં ખોટે દીનંકે, દીસે હે કહી
ઢામાન.
૪ અરે દેખો વે ખોટા દીન હે ચલાતે, કસની હે
મન માંહી લાતે;
અરે હિંદુ પાની નહીં કિસકા પીવે, અંસા હે
ખોટું ચાતે.

૧૬૭૬
પીર મશાયખ (૨હે) કહે છે:

આદમ (અ.સ) ના વંશમાં ઈમાનવાળા કોણ?
૧ મારા દીનનાભાઈ સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો.
મોભિન ઈમાનથી ઓળખાય છે.
૨ સાતે ખડો આદમ (અ.સ) ના વંશથી ભરેલા છે.
તેમાંથી આલ્લાહે જેમને ઈમાન આખ્યું તે મોભિન છે.

તેઓમાંથી ઈમાન વગસાઓ ખોટા દીન ઉપર ઘણી
જખ્યાએ જીવા મળે છે.
તેઓ ખોટા દીન ચલાવે છે અને પોતાને પીડા આપે
છે. તેઓ ખોટા દીનને ચાહે છે. છિદુઓ તેથી કોઈ
બીજા ધરમ વાળાનું પાણીએ પીતા નથી.

(૧) પરહેઠાગાર અને પાબદે શરિયત હોય તેવા પીર દીનતું સાચુ માર્ગ દર્શન દેખાડે છે. દીનના માર્ગ દર્શન માટે પીર મશાયળ (૨હે.)

(૨) પીર મશાયખ (૨હે) બૈઅત વિષ સલૂક ના બયાન માં લખ્યું છે સલૂક એટલે પીરી મરીદીના સબંધ થી ઈતને બાતીન (ગૃહ-ગૃહ
કુટુમ્બ મેળવી આલ્લાહની નજીબી મેળવવા પ્રગતિ કરતા રહેવાનો સબંધ).

૫ અરે હેડા ન ખાવે હિંદુ જાતી, ખોટા દીન બૂજો પ
બાતી;
અરે ઓર ભી કસની કઈ કઈ રીતકી, હે રે ઉન્હું
જનાતી.
૬ અરે દીન હે સાચા મૂમિને પાયા, જૂં હે રસૂલે દ
બાતાયા;
અરે જાનો ભી રથ જે ખાલિક અપને, નબીજ
સેતી પાયા.
૭ તો લીલજ ગાંધિલ હુકમ નબીકા, કયું નહી ચિતે ઉ
લાતા?
અરે ફટ રે લીલજ લાજ જગ્ઝ દેખ નહી કયું
લાતા?
૮ અરે ખોટા પર વે હે તન ગમાતે,
સાચે કુન્તું નહી ચાતા;
અરે મૂમિન નામ હો હુકમ ભનાતે,
લાજ મન નહી લાતા.

૧૬૭૭

- ૧ અબુ સઈદ ખુજરી, નામ રે કહીએ; હદીસ^૧: ઓરતો (સ્વીઓ) ની અકલ અને
સુનો રજાઅલ્લાહો અન્યો, નામ સંગ લઈએ.
- ૨ એ નબીજોકે અસહાબી, મશાહૂર રે કહુલાએ;
એ અસહાબી સરજત, જે રે કહુલાએ.
- ૩ અનત્સારીયું માંહા, કહીએ રે સહી;
જંગ ખંડકમાં આએ થે, બાત એ લહી.
- ૪ સો બાર ગજવાતાં, સાથ નબીજકી કીતી;
એતી ગજવાતું નબી સાથ, થે બાત એ
સુનીતી.
- ૫ સહી ઉન્કા નામ, સંઈદ રે જાનો;
સો માલકકે બેટે, ઈન્હિંદું પિણાનો.
- ૬ બિન માલક સનાન, નામ રે જાનો;
બાપ સંઈદકે સાબી, થે ભી માનો.
- ૭ એ હદીસ નબીજ, કેરી હે કહુતે;
સો જૂં હે સહી કર, સુન હે કેતે.
- ૮ એ હદીસ અસહાબી, બહુનું સનાઈ;
સો સંઈદને સુન કર, સબ યાદ થી રખાઈ.
- ૯ વે સંઈદ તો હદીસકા, કરતે બયાના;
એ સુન સુન મૂમિનું, સોચ ઈત્તા મન આના;
રે તૂહી.

હિંદુ જત હેડા^૧ (માંસ) ખાની નથી. તેમનો દીન
જોટો છે. તેમના દીનમાં ઘરી રીતની પીડા ઉપાડવાની
વાતો જણાઈ આવે છે.

અલ્લાહ અને તેના સાચા દીનને મોમિનો
રસૂલુલ્લાહ (સલ.) માર્ગત પામ્યા છે.

તું નિર્બજ અને ગાંધિલ, નબી(સલ.) નો હુકમ મનમાં
કેમ લેતો નથી? તને જગતમાં લાજ કેમ આવતી
નથી?

પોતાને મોમિન ગારો છો અને ખોટા પર તન કુરબાન
કરો છો? તમને લાજ કેમ આવતી નથી?

૧૬૭૭

દીન અધૂરો
રાવી : હજ અબુ સંઈદ ખુજરી (રજી)

હજ અબુ ખુજરી (રજી.) નબી (સલ.)ના
અનસારોમાંથી થયેલા મશાહૂર સહાબી છે. તેઓ
ખંડકની લડાઈમાં શામેલ હતા. તેઓ એ નબી
(સલ.)ની સાથે રહીને બાર લડાઈઓ લડી હતી,
તેમનું નામ સંઈદ છે, અને માલિક બિન સનાનના
બેટા છે. તેમના બાપ સાબઈ ર હતા તેઓ નબી
(સલ.)થી સાંભળીને યાદ રખેલી હદીસ કહેછે. આ
હદીસ બીજા ઘાગા અસહાબીઓ એ પાગ સાંભળી
હતી આ હદીસને તમે સાંભળીને મનમાં લો અને
કહો..... રે તું - હી.

(૧) માંસ અથવા ગાય બળદનું માંસ-ગાયનાં નર વાદરાના સમુહને હે કહે છે, તે ઉપરથી આ શબ્દ વપરાતો હોય એમ લાગે છે.

(૨) મિશન (ભાગ ૧ વિભાગ ૨) ના કીતાબુલ ઈમાનની પહેલી ફસલ ની સતરમ હદીસ છે. મુન અલયહે (બુઝારી મુસ્લીમ)

૧૦ સુન સુન બાતાં દીનકી, કરના સહી ઈમાન રે, ૧૦
 કરના સહી ઈમાન,
 મૂમિન સહી કર જાનીએ, મૂમિનકા નિશાન રે,
 મૂમિનકા નિશાન.

૧૬૭૮

- ૧ થે કહેતે હું એ નબીજી,
 એક દિન બાહર રે આએ;
 સો જુહાકી ઈંદ કાજ, નિકલે દેખાએ.
 ૨ કે વે થી ઈંદ, કિસ્તર હો કેયી;
 થે ખાતિમ નિકલે, ઈંદ કાજ રે સવેરી.
 ૩ સો નમાજ ખાતિર, થે નબીજી સિધારે;
 જે ઉભીબ રે નામસ્કૃ, રબકે પિયારે.
 ૪ સહી રાહ માંથા નબી કે, કેતી અંગરાં
 દેખાઈયાં;
 તથ ખાતિમ નબીને પૂછ ઈંદંદું બતાઈયાં.
 ૫ કહા ઓરનૂકા ટોલા, સુન સચ કર માનો;
 બહુત દોજ ખી તમૂથી હોવે રે જાનો.
 ૬ તથ ઓરનૂને સુન કર, બેગી અરજ પહુંચાઈ;
 સો વાસ્તે કાન્દે, યું અરજ રે કરાઈ.
 ૭ કે વાસ્તે અંસા કહા, રસૂલ અલ્લાહકે;
 સહી સાચે વાયદે, હું તમારે સદકે.
 ૮ તથ નબીજીને કહ્યા, તુમ લાનત હો કરતે;
 સો એક એક ઉપર, હું જુબાં પર ધરતે.
 ૯ અને ખસમકી નિઆતમતસ્ક,
 રાજ હોતે નહી તમના;
 કે શુકરાના નહી, વે દેટે રે મના.
 ૧૦ જબ ઓરનૂને પૂછા, તથ એ નબીજીને આખા;
 એ સુન સુન મૂમિનુ ચિત ઈંતના રાખા.
 રે તૂહી.
- ૧૧ જુબાં મુખારક આપસ્ક, કહી નબીને બાત રે,
 કહી નબીને બાત;
 ઓરનૂ કું સીખાવના, દીતી થી કેતી જત રે,
 દીતી થી કેતી જત.

૧૬૭૯

- ૧ કિસ્ર નાકિસ અકલ કર, નબીજીને આખા;
 કિસ્ર નાકિસ દીન, કર રે દાખા.

દીનની વાતો સાંભળીને ઈમાન સહી કરો, ઈમાનથી
 મોમિન ક્રેવાય, ઈમાન મોમિનની નિશાની છે.

૧૬૮૦

હદીસ (બયાન નં. ૧૬૭૭ થી)
 રાવી : હજ અબુ સર્ઝદ ખુદરી (રજી.)

૧.૩ હજ અબુ સર્ઝદ ખુદરી (રજી કહેછે કે એક દિવસ
 અલ્લાહના ઘારા હળીબ સલ.) ઈંદની (યા બકરી
 ઈંદની) નમાજ માટે બહાર નીકળ્યા.

૪.૫ રસ્તામાં તેમને ડેટલિક સ્ત્રીઓ મળી જેઓને નબી
 (સલ.)એ બતાવ્યું કે તમો, ઓસ્તો સંદૂખ્યરાતન^૧
 રો તેમણે તમો મરદો કરતાં વધારે દેખાયી છો.

૬.૭ ત્યારે ઓરતોએ તુરત અરજ કરીક હે અલ્લાહના
 રસૂલ (સલ.) તમારી વાતો સદાય સાચી હોય છે, તો
 અમને કહો કે આવું શા કારણે?

૮.૧૦ ત્યારે, નબી (સલ.)એ કહ્યું : “એટલા માટે કે તમે
 (સ્ત્રીઓ) એક બીજા ઉપર લાનતો (ફિટકાર) કરી
 તાણાં મારીને જબાન ચલાવો છો, અને ઘણી
 (ખસમ)ની નેઅમતોથી રાજ નથી રહેતી એન
 તેમનો શુકર નથી કરતી”
 (બાકી હદીસ બયાન નં. ૧૬૭૮ માં આવે છે.)
 મોમિન ! તું સાંભળીને વાત મનમાં રાખ અને કહો
 રે તું - હી.

૯.૧ આપે (સલ.) મુખારક જબાનથી આ વાત
 સ્ત્રીઓને શીખામાગ આપવા માટે કરી.

બયાન - ૧૬૭૮
 હદીસ (બયાન નં. ૧૬૭૮થી)

૧.૩ તે ઓસ્તોનું ટેણું એસી થી નેવું બદિતઓનું

(૧) સતરમી હદીસના મુળ શબ્દો છે જે આ બયાનમાં ધૂરી ગયા છે.

- ૨ કે અકલ મરદકી, કેરા રે દીના;
સહી ઉસથી તુમારા, તન ઓછા રે કીના.
૩ કે અકલ ને દીન, નાકિસ રે તમારા;
અજ્જસી નેઉ ટોલા, થા જે ઓરનૂકા સારા.
- ૪ હું નાકિસ તો અધૂરી, અકલકા નામા;
કેવે નાકિસ જે પૂરા, ન હોવે રે કામા.
૫ સુનો ઓરનૂને ફિર કર, અરજ રે કીતી;
કયા નુકસાન હમૂમાં, બાત કીતી રે સુનીતી.
૬ કયા હું હમારી અકલ, દીન માહે નુકસાના;
હમૂ રસૂલ ખુદકે, વે ભેદ ના જાના.
૭ ચા રસૂલ ખુદકે કિસ કાજ, ઓસા હમૂરું આખા;
યું ઓરતાંને ફિર, જવાબ રે દાખા.
૮ તથ ખાતિમ નબીને, સુન ફરમાયા;
આધી ગવાહી ઓરનૂરી, હું રે બતાયા.
૯ કહા ગવાહી હું આધી, ઓરનૂ હું કેરી;
સો ગવાહી મરદસૂ, કહા એ સવેરી.
૧૦ તથ ઓરનૂને હાં કર, કબૂલ રે લીતા;
એ નુકસાન અકલકા, જવાબ નબીજીને દીતા.
૧૧ કે તુમારી અકલકા, નુકસાન આખા;
એ સુન સુન મૂમિનું, મન ઈતના રાખા.
રે તૂહી.
૧૨ ઈમાની હો મૂમિના, સુન સુન દીનકી બાત રે,
સુન સુન દીનકી બાત;
ઈમાનસૂ મૂમિન સહી, બહિશ્ઠી હોવે જાત રે,
બહિશ્ઠી હોવે જાત.
- ૧૬૮૦
- ૧ ભી મુખારક જુબાંસૂ, એતા ફરમાયા;
સો ઓરનૂકે ટોસેઝુ, બયાન રે સુનાયા.
૨ કહા હુજ તો તમૂરુ, હું જબ આતા;
નહી નમાજ તો કરતે, રોજે ઘરે નહી જાતા.
૩ એ નુકસાન કેરી, કહા નહી તમૂ રીતા;
તથ ઓરનૂને હાં કર, કબૂલ રે કીતા.
૪ કહા તુમારે દીનમાં, એ હું નુકસાના;
કે ફરમૂદા નબીકા, હુંથા રે જાના.
૫ એ નબીજીને બાત, કહી નસીહત કેરી;
સો ઓરનૂને સુન કર, લીતી રે સવેરી.
- હતું તેમને નબી (સલ.)એ કહ્યું કે ‘તમારી અકલ
નાકિસ (અધુરી) છે’ અને તમે મરદો કરતાં અકલમાં
ઓછાં છો, એટલે તમારી અકલ અને તમારો દીન
નાકિસ છે, અને તમો હોંશિયાર મરદોને બેવકુશ
બનાવવામાં કાંઈ ક્રમ નથી.’^૧
- ૪ નાકિસ એટલે અધુરું અને નાકિસ અકલ એટલે
અધુરી અકલ
ત્યારે, તે ઓરતો એ અરજ કરી કે ‘હે અલ્લાહના
રસૂલ (સલ.)અમારામાં શું નુકસ (ખામી) છે ?
અમારી અકલથી દીનમાં શું નુકસ આવે છે તેનો બેદ
એમને બતાવો. અમને આપે (સલ) આમ શું કાજે
ક્રમાં ?
- ૫.૭ તે સીઓનો જવાબ સાંભળીને નબી(સલ) એ
ફરમાવ્યું કે ‘દીનમાં મરદો કરતાં ઓરતોની ગવાહી
અરધી ગગાય છે.
- ૮.૮ નબી(સલ) નો આ જવાબ સાંભળી તે ઓરતોએ
‘હા’ કહી વાત કબૂલી લીધી.
મોમિન! તું આ હીસ સાંભળીને મનમાં રાખ અને
કહે.....રે તૂહી.
(બાકી હીસ આગળના બયાનમાં આવે છે)
દીનતી વાત સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો. ઈમાનથી
મોમિન થવાય અને જન્નતી થવાય.

બયાન-૧૬૮૦ હીસ (બયાન નં. ૧૬૭૯ થી)

- ૧.૫ આપે મુખારક જબાનથી તે ઓરતોને ફરમાવ્યું
“જ્યારે તમને હેજ(માસિક) આવે છે ત્યારે તમે
નમાજ અને રોજા^૨ કરતાં નથી. શું આ તમારા
દીનમાં નુકસ નથી? ત્યારે તેઓએ હા કહીને કબૂલ
કર્યું. નબી (સલ) ની નસીહતની વાત તે સીઓએ
સાંભળી લીધી.

(૧) સતરમી હીસના મુળ શબ્દો છે જે આ બયાનમાં ધૂટી ગયા છે.

(૨) માસિકવાળી ઓરતો માટે માસિક દરમ્યાન ની નમાજ માટ છે. જ્યારે રોજા કાં કરવા પડે છે.

- ૬ સહી સુનના હું બેગ્રી, દીનકે ભાઈ;
સહી ઈમાની હોનેમાં, હું રે બડાઈ.
૭ રહે ગાંધિલ તુજ્ઝું કયું નીદ હું રે આતી?
તુજે નેહસૂ દીનકી, બાત કયું નહીં ભાતી?
૮ દેખો કઈ હું ટોલે, ખોટે દીન હો કેરે;
જે આપસકી મતસૂ, હું બૂજુણે સવેરે.
૯ વે ભી ખોટે રે પંથ્ઝું, હું નેહસૂ ચાતે;
નિત ખોટે રે દીનકું, હું સુનને જાતે.
૧૦ તો તૂ નહીં લાતા કયું, દીન ઉપર ભાવા?
અંસે સાચે રે દીન પર, નહીં કરતા કયું ચાવા?
૧૧ કમ બખત તેરે, તૂ જાન રે સહી;
તું નહીં રે બૂજુણ, એક કર દહી. રે તૂહી.
૧૨ ઈમા સુનતે આવસી, હોવે નિરમલ જાત રે,
હોવે નિરમલ જાત રે;
તો નિત સુન દીનકું, ભાઈ દીનકી બાત રે,
ભાઈ દીનકી બાત.

૧૬૮૧ બલ.

- ૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
દીન હું સુનના કાના, રાખને મન એક વિયાના;
તો તુજે હોવે ઈમાના, સહી જાના જી.
૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
બહુત મિલ હું ઈમાના, જું ચૂમેકી નિશાના;
તીન બસ્તુ એ ધરિયા નામા, જગ ઠામા જી.
૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
સત્તર ડાલાં રે કહી, અંસા ઈમાન હું રે સહી;
સબ મિલ બૂજો ઈમાના, દિલકી સાના જી.
૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
નાકિસ અકલ ઓરતાંકેરી, બૂજુતા એ ભી સવેરી;
ભી કો ઉનકા નાકિસ દીના, સુન એ લીના જી.
૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
ઓરતું કુસમજળો ભાતી, અંસી હું તમારી
જાતી;
તો ડર બહુત દિલમાં કરના, રબસૂ તરના જી.
૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
સુનતે આવે ઈમાન, ઈમાન મૂમિન નિશાના;
ઈમાનથી મૂમિન કહીએ, બૂજ લહીએ જી.

- ૬ દીનનાભાઈ! દીનની વાતો જલદી સાંભળો.
ઈમાનવાળા થવામાં મોટાઈ છે.
૭ ગાંધિલ! તને ઉઘ કેમ આવે છે? તને દીનની વાત
પ્રેમથી ભાવતી કેમ નથી?
૮.૧૦ ઘણાં ટોળાં ખોટાં દીન પર છે. તેઓ પોતાની મત
ઉપર ચાલે છે. તેમના ખોટા દીનને પણ પ્રેમથી
ચાહે છે, તો તું દીન ઉપર ભાવ કેમ નથી લાવનો?
આવા સાચા દીન ઉપર ચાહના કેમ નથી રાખતો?

તું જાણો નારાં કમભાય કે તે અલ્લાહને એક
જાણ્યો નહિં. કહો.....રે તુંહી
સાંભળવાથી ઈમાન આવશે અને જાત ચોખી
(પાક) થશે. તેથી ભાઈ તું દીનની વાત સાંભળતો
રહે.

બચાન - ૧૬૮૧

- પીર મશાયખ (રહે) હદીસ સમજવતાં કહે છે:
'સાંભળો જીવ'! 'સાંભળો વીર'!
૧ મને એક ધ્યાન રાખી દીનની વાત કાને સાંભળો તો
તમારામાં ઈમાન આવે, અને વાત પણ સાચી છે.
૨ જેમ ચુરમું ત્રાગ વસ્તુ (ઘટો) નું બને છે તેમ
ઈમાન ના પણ ઘટો છે.
૩ ઈમાન સીતેર ડાળીયોનું બનેલું છે. તે બધી ડાળીયો
ભેળી મળવાથી ઈમાન બને છે તે દિલથી સમજ લો,
ઓરતો એ પણ જાણે કે તેમની અકલો અધુરી છે,
અને તેમનો દીન પણ અધુરો છે. ઓરતો આ વાત
સાંભળી લે.
૪ ઓરતોને સમજવો કે તેઓની જાત દીન અને
અકલથી અધુરી છે, તેથી તેઓદિલમાં બહુ ડર રાખે
અને અલ્લાહથી ડરતી રહે.
૫ સાંભળવાથી ઈમાન આવે છે. ઈમાન મોમિનની
નિશાની છે. ઈમાનથી મોમિન કહેવાય એ વાત
જાણીલો.

- ૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
ઈમાન જ્ઞાન તનમાં જ્યે,
ઈમાનસું મૂલિન કહિયે;
જીવ બિના ન રહેવે તના, બૂજો મના જી.
૮ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
જીવ બિના ન તન કહેવે ચાવે,
ઈમાન યું હેઠેખાવે;
ઈમાનથી દીનકા ભાઈ, એ સગાઈ જી.

૧૬૮૨

- ૧ અબુ હુરૈરા રજી અલ્લાહ, અન્હો કહીએ;
એ નબીજીકી હૃતીસ, હે કહેતે રે લહીએ.
૨ સો ખાતિમ નબીને, અંસા ફરમાયા;
કહા કહતા હે ખૂદા, કર બતાયા.
૩ કહા આદમકા ફરજંદ, જ્ઞાન મુજે હે કરતા;
એ ખાતિમ હે કહેતે, રબ યું હે બતાતા.
૪ જ્ઞાન બોલના ઉન્કુંકું, હે પૂછતા નહીં;
યું હુકમ હે કરતા, આપ રે ઈલાહી.

૫ ભી આદમકે ફરજંદ, મુજે ગાલી હે દેતે;
એ ખૂબ નહીં કરતે, જે જ્ઞાન હે કહેતે.
૬ જ્ઞાન રબકું હે કરતે, વે ઈસ રે રીતા;
નહીં હમુકું ઉઠાવે, કિર ચિન યું દીતા.
૭ કે મૂરો બાજ જીવતા, રબ કરે રે નાંહા;
જ્ઞાન પદા કિયે હે, હેમે જગકે માંહા.
૮ યું કિર કર રબ હમુકું નહીં રે જિલાવે;
અને પૂછને કાજ નહીં, હમુકું બુલાવે.
૯ એ આદમકે ફરજંદ, માં એતા હે લાને;
કે રબકું ઈસ રીતે, હે જ્ઞાન રે કરતે.
૧૦ એ નબીજીને આખા, હુકમ રહમાના;
એ સુન સુન મૂલિન, મન ઈતાના આના.
 રે તૃઠી.
૧૧ રબ કહેવે મુજે જ્ઞાન કરે, ફરજંદ આદમ જત રે,
 ફરજંદ આદમ જત; ૧૧
 યું જ્ઞાન બોલના પૂછતા નહીં, જે હે કરતે બાત રે,
 હે હે કરતે બાત.

- ૯ શરીરમાં જેમ જીવ છે તેમ દીનમાં ઈમાન છે. જીવ
વિના શરીર રહે નહિં, તેમ ઈમાન વિના મોમિન ન
કહેવાય.
૧૦ જીવ વિના શરીરને તેમ ચાહી શકાય? ઈમાનથી જ
દીનને ચાહી શકાય. દીનની સગાઈ પણ ઈમાન થકી
જ છે.

બયાન ૧૬૮૨

(૧)

હૃતીસઃ ઈન્સાનની સરકરી (વિદ્રોહ) અને
અલ્લાહનું બંદાને મરવા પછી ફરીથી પેદા
કરવું.

રાવીઃ હડી. અબુ હુરૈરા (રઝી.)

- ૧.૪ હજ અબુ હુરૈરા (રઝી) નબી(સલ) ની હૃતીસ કહે
છે કે નબી(સલ) એ ફરમાયું : “ખૂદા એમ કહે છે કે
આદમ (અ.સ) ના ફરજિયો મને જ્ઞાન કહે છે, પણ
તેમના જુદ પર હું તેમને પુછો નથી.
૫ “તેઓ મને જ્ઞાન કહીને (બદગોઈ કરીને) ગાળ દે છે.
તેઓ સારુ કરતા નથી.”
૬.૮ “તેઓ એમ કહીને મને જુઠલાવે છે કે જેમ અમને
અલ્લાહે ફુનિયામા પેદા કર્યા છે તેમ મરવા બાદ પણ
અમોને તે જીવતા કરી ઉઠાવશે નહિં, અને ફરીથી,
જીવતા કરી અમારો હિસાબ પુછ્યા બોલાવશે નહિં”
(હજ ઈને અબબાસ (રઝી) આજ હૃતીસ આ
પ્રમાણે બયાન કરે છે. “અને ઈન્સાનનું મને બુરું
ભલું કહેવું આ છે કે તે કહે છે કે અલ્લાહને બેટો છે.
જ્યારે હું તેનાથી પાક ઢું કે ડોઇને બીવી કે બેટો
બનાવું”) ૩
- આદમના ફરજિયો તેઓ ફરીથી જીવતા નહિં થાય તેમ
સમજને તેમના રબને જુઠલાવે છે.
નબી(સલ) એ અલ્લાહનો આ હુકમ કહી
સંભળાવ્યો તેને સાંભળીને તું મનમાંરાખ... રે તુઠી
(બાકી હૃતીસ આગળના બયાનમાં આવે છે.)
અલ્લાહ કહે છે: “આદમના ફરજિયો મને જુઠલાવે
છે, પણ તેમને આ જ્ઞાન બોલવા પર હું પુછ્યો
નથી”

(૧) મિશન્ટ (ભાગ ૧ વિભાગ ૨) ના ડિલાબુલ ઈમાનની અફારમી હૃતીસ છે (બુખારી).

(૨) ડેસ માં આપેલા વાક્યો આજ મુળ હૃતીસના નં. ૧૮ ના છે. જે અહિ છુટી ગયા છે

૧૬૮૩

- ૧ હું રબ કહવે આસાન, મુજે પેદા ફિર કરનાં;
રબ પેદા રે કરાવે ફિર સહી મન ધરનાં;
- ૨ એ રબકે લાપર, હું રે આસાનાં;
એ ફરમાયા નનીને, હુકમ રબકા જનાં.
- ૩ અને ગાલીઓં રબકું, ઈસ રીતે હું ટિલાતે;
કે રબકું ફરજંદ, હું રે બતાતે.
- ૪ અને વે તો હું આપ, એકલા ઈલાહી;
નહીં સગા કો ઉસકે, બેટા કે ભાઈ.
- ૫ અને સબ કોઈ ઉસથી, હું ઉમેદ રે ચાતાં;
સબ નિત નિત દુઆ, રબ પાસે, હું મંગાતાં.
- ૬ અને રબકું કિસીકી, પરવા રે નાંહાં;
વે સમદ હું આપ, સિફનકે માંહાં.
- ૭ ન ઉન્હે કોઈ જનિયા, ન ઉસે કિને જનયા;
નહીં ઉસકે કો કબીલાં, વે એ હું કહલાયા.
- ૮ કે ફરજંદ આદમકે, યું ગાલીઓં હેઠેતે;
કે રબકું ફરજંદ, હું રે કહતે.
- ૯ યું રબકા હુકમ, નનીને આખા;
એ સુન સુન મૂર્મિનું, મન ઈંતના રાખા.
રે તૂઠી.
- ૧૦ ફિર ન રબ ઉઠાયસી, એ જૂઠા મન દીત રે, એ
જૂઠા મન દીત;
ફરજંદ કહવે રબકું, એ ગાલીકી રીત રે
એ ગાલીકી રીત.

૧૬૮૪ નજમ.

- ૧ રબ હું સુરજન હારા રે, તમે સુનો રે;
જિને કિયા સબ એ સંસારા રે, તમે સુનો રે.
- ૨ ન થા કુછ પેદા નબ કીતા રે, તમે સુનો રે;
અંસા આપ બૂજો હું મીતા રે, તમે સુનો રે.
- ૩ જમી કેસી રબને બનાઈ રે, તમે સુનો રે?
કઈ કઈ ભાત્યુ હું હેખાઈ રે, તમે સુનો રે.
- ૪ સુન બૂજો જમીકા બયાના રે, તમે સુનો રે;
ફસલ પહીલીમાં લિખાના રે, તમે સુનો રે.
- ૫ આસમાન કેસે રબ કીતે રે, તમે સુનો રે?
કઈ કઈ રીત્યુ હું સુનીતે રે, તમે સુનો રે.
- ૬ સબ વે હું જુદે જુદે નામા રે, તમે સુનો રે;
બયાન વે મિરાજ કે ઠામા રે, તમે સુનો રે.

૧૬૮૩

હદીસ (બયાન નં. ૧૬૮૨ થી)

- ૧.૨ અલ્લાહ કહે છે કે “બંદને મર્યાદ પદી પેદા કરવું મારે
માટે આસાન છે.” નભી(સલ) એ અલ્લાહનો આ
હુકમ કહી સંભળાવ્યો.
- ૩.૪ “વળી આદમના ફરજંદો ‘અલ્લાહને ઓલાદ છે,’
એમ કહી અલ્લાહને ગાળ દે છે. અલ્લાહનો ખુદ
આપો આપ એકલો જ છે. તેને દોઈ સગાં, ભાઈકે બેટા
નથી.”
- ૫ અધાજ અલ્લાહથી ઉમેદ રાજે છે, અને હમેશા
તેની આગળ જ દુઆ માંગે છે.
- ૬ અલ્લાહને દોઈની પરવા નથી. તે ગુગમાં સમદ (બે
પરવાહ) છે.
- ૭ તેને દોઈએ જાણ્યો નથી કે તેણે દોઈને જાણ્યો નથી.
- ૮ તેને દોઈ હુટુંબ કબીલો નથી, તેનો દોઈ સાથી નથી.
તે પોતે આવા ગુણોવાળો છે.
- ૯ પાણું, આદમના ફરજંદો ‘અલ્લાહને ઓલાદ છે,’
એમ કહી તેને ગાળો દે છે.
- ૧૦ અલ્લાહનો આ હુકમ નભી (સલ) એ કહી
સંભળાવ્યો.
- ૧૧ તેને સાંભળીને મોભિન તું મનમાં રાખ....રે તુંહી.
અલ્લાહ બંદને મર્યાદ પદી ફરીથી જીવતા કરશે
નહિ એવું જુદ કહેવું તે અલ્લાહને ગાળ દેવા જેવું
જ છે.

૧૬૮૪

**પીર મશાયખ (રહે.) હદીસ સમજવતાં કહે
છે: ‘તમે સાંભળો’**

- ૧ અલ્લાહ સર્જનહાર છે. તેણે સધણા સંસારને
બનાવ્યો છે.
- ૨ તે એવો શક્તિમાન છે કે તેણે શુન્યમાંથી સર્જન
કર્યું.
- ૩.૪ અલ્લાહે પ્રકાર પ્રકારની ડેવી જમીનો બનાવી!
જમીનનું બયાન કિનાબ ‘પહેલી ફસલ’^૧ માં
લખ્યું છે.
- ૪.૬ તેણે ડેવી રીતનાં આસમાનો બનાવ્યાં છે!
આસમાનો પાણ અલગ અલગ નામનાં છે. તેનું
બયાન ‘મે અરાજનામા’ માં લખેલું છે.

(૧) નૂરનામા.

૭ અંસા બુઝો સુરજન હારા રે, તમે સુનો રે;
કિયા કહી રીતકા સંસારા રે, તમે સુનો રે.
૮ તન કેસા આદમીકા કીતા રે, તમે સુનો રે?
પહુલા ન થા પેઢાના રે, તમે સુનો રે.
૯ કરે દ્વિર દોહુલા એ નાંહા રે, તમે સુનો રે;
નમૂના જો છુઆ જગા માંહા રે, તમે સુનો રે.
૧૦ ન થા તથ પેઢા કરિયા રે, તમે સુનો રે;
કઈ કઈ રીતૂ રંગ ભરિયા રે, તમે સુનો રે.
૧૧ દ્વિર કર મુશકિલ નાંહા રે, તમે સુનો રે;
નમૂના જો દીસે જગ માંહા રે, તમે સુનો રે.
૧૨ અંસા નહી કયું મન લાંતે રે? તમે સુનો રે;
રબુક કયું જૂંઠા હો કરાંતે રે? તમે સુનો રે.

૭ એ સર્જનહરે ઘણી રીતના સંસારે બનાવ્યા છે.
૮ તેણે શુન્યમાંથી આદમીનું કેવું સર્જન કર્યું છે!
૯ તે સર્જનહાર આપણને મરવા પછી ફરી બેઠા કરે તે
તેને માટે આ ઉદાહરણોથી મુશ્કેલ નથી.
૧૦.૧૨ તેણે શુન્યમાંથી સર્જન કર્યું તેના ઘણા દાખલાઓ
જોવા મળે છે, તો પછી તેના માટે તમને ફરીથી બેઠા
કર્યું મુશ્કેલ નથી એમ તું કેમ સજતો નથી?
અલ્લાહેને જુઠો શીદ સમજે છે.

૧૬૮૫. ૫૬.

૧ અરે સુન રે બેદ તુ રબ કેરે, કેસા હું રબને
બનાયા? અરે જુબાં તુજ કુ બોલને દીતી, દિલ હું
અકલસુ બાયા.
૨ અરે ન થા કદુષે ઉસથી કીતા, અંસા સુરજન
હારા; રબ કહું કયું તુ જૂઠા કરતા, ફટ રે મૂરખ
ગમારા.
૩ રબ કહું તુજે દ્વિરને જિલાવે, કિયામત માંહે
બુલાવે; લેખા ચોખા તુજે દિખલાવે, અમલમાં જે
લિખાવે.
૪ ઉસ્કુ જૂઠ કર હો તુમ બંદા, કેસી બુઝી રીતા?
કુ પેઢા તુજ કુ પહુલા કીતા, વે સોચ મન ન
દીતા.
૫ અરે અબ તો નમૂના તેરી જાતી, છુઆ હું
જગત માંહાં; તો દ્વિર પેઢા કરતે રબ તુજું મુશકિલ દીસે
નાંહાં.
૬ દેખ બેદ માંહે બચ્યા બનાવે, અંસા બુઝો
ઈલાહી; અને દેખો તો વે પાની દીસે, જાત નમૂના
નાહી.
૭ અરે ઉસ બેદથી હું બચ્યા હોતા, પરગટ દેખો
એ રીતા;

બયાન ૧૬૮૫
પીર મશાયખ(રહે) હઠીસ સમજવે છે.

૧. અલ્લાહના બંદા સાંભળ. અલ્લાહે તને કેવો
બનાવ્યો કે તને બોલવા જબાન દીધી, અને તારા
દિલમાં અકલ નાખી.
૨. દૃષ્ટ મુરખ! ગમાર! જે અલ્લાહે શુન્યમાંથી સર્જન
કર્યું તને જુઠો કેમ કરીને કહે છે?
અલ્લાહ તને ફરીથી જીવતો કરશે, જ્યામતમાં તને
બોલાવશે અને તારા અમલનાં લેખાં જોખાં તને
દેખાડશે.
૩. તને જેણે પેઢા કર્યો તે અલ્લાહે તું શી રીતે જુદ
લાવે છે?
૪. તારી જાતનો જ દાખલો લે. તને જગતમાં લાવનાર
માટે તને મરવા પછી ફરીથી જીવતા કર્યું મુશ્કેલ
નથી દેખાતુ.
૫. બંદાના પાણી (વિર્ધ) માં તેની જાતનો કોઈ આકાર
દેખાતો નથી. તેમાંથી તે અલ્લાહ બંદા જેવો જ
બદ્દી બનાવે છે, અને તેમાંથી બીજા બંદાઓ બને
છે. એવા સર્જન હારને જુઠો કેમ કરીને માને છે?

અંસા સુરીજન જૂડા જના, કેસા સોચ મન
દીના?

૧ તો ઉસથી લગા તોબા કરને, જનો
સુરીજન સાચા;
ઝસા વાખદા પૂરા કરસી, જું દીની હું બાચા.

૧૬૮૬ પહુલ.

- ૧ સુન સુન મૂરખ બાપડે, રહે તૂના નચિંતરે;
ફિર કર જિલાવે તુજે, એ બાત રાખ મન ચિતરે. ૧
- ૨ ન થા તથ તો તુજે કિયા,
અંસા હરખ રહમાન રે; ૨
અબ તો નમૂના જગમાં, ફિર કરના આસાન રે.
- ૩ માટી તરી હીંદીઓ પડે,
રાખ ભી રહે જગ જાન રે; ૩
ફિર કર હે પેદા તુજે, કરના હુંઆ આસાન રે.

- ૪ ભમરી ઈયલકુ લે કર, માટી માંહી બાતી સહી; ૪.૬
ઉસથી હોતી હું ભમરી, એ બાત છુપી નહીં.
- ૫ ઈયલકી ઔર ભાંત હું, ભમરી કરે ઔર જાત રે;
નના ભી જાને લડકા, છુપી નહીં તિલ બાત રે.
- ૬ રબ તો તુજે ફિર કર કરે, એ બૂજ મનમાં રીત રે;
એની તો હિકમત રબને, ભમરીકૂહ દેખ દીત રે.
- ૭ ખાલિકરૂ મુશકિલકા, એ બૂજે ગાંધિલ મન માંહાં; ૭
ખલકત સબ કીની ઉને, છુપા ઉસથી કષુનાંહાં.
- ૮ પત્થર જો સુનતા સહી, ગલ કર હોતા નીર રે;
સાચા હું પઠંતરા, તૂ સન મન કરધીર રે.

૧૬૮૭ પહુલ

- ૧ રબને જગમાં બદે બનાએ રે;
કઈ કઈ રીતૂકે હું દેખાએ રે.
- ૨ બોલને દીની જૂબાં કર બાચા રે;
અંસા હું સરજન બૂજો સાચા રે.
- ૩ શુકર બદે હો મન નહીં લાતે રે;
રબકૂ ગાલીઆ હું દિલાતે રે.

૧૬૮૯
પીર મશાયખ (રહે) હદીસ સમજવે છે.

- ભાઈ! તું મુરખ ન બન, ગાંધિલ મત રહે, અલ્લાહ
તને શ્રીથી જીવાડો એ વાત મનમાં જરૂર રાખ.
અલ્લાહ, રહમાન એવો છે કે તું કાંઈ ન હો અને
તને પેદા કર્યો, આ નમૂનો જગતમાં સમજવા માટે
સહેલો છે.
તારાં હાડકા માટીમાં પડીને રાખ થાય પઢી પણ તને
હું પેદા કરવું તેના માટે આસાન છે. જે શુન્ય માંથી
સર્જન કરી રહે તે મર્યાદ પઢી પણ જીવના કરી શકે
છે.
દાખલા તરીકે, ભમરી ઈયળને માટીના ઘરમાં નાખે
છે, અને તેમાંથી ભમરી થાય છે એ છુપી વાત નથી.
ભમરીની જીત અલગ હોય છે અને ભમરી બીજી
જાત(ઇયળ) ને બનાવે છે. નાનો બાળક સમજે
તેવી આ ખૂલ્લી વાત છે એ રીતે અલ્લાહ પણ તને
રાખમાંથી શ્રીથી જનાવે એટલી હિકમત (ડોશલ્ય)
તો તેનામાં છે જ, તે ભમરાના દાખલાથી સમજ.
શ્રીથી પેદા કરવું એ સર્જનહાર માટે મુજેલ છે એમ
સમજવું નહિં, તેણે બધી સૃષ્ટિ બનાવી છે.
તેનાથી કાંઈ દુધું નથી
પત્થર પણ આ વાત સાંભળતો તો ગળીને પાણી
થઈ જતો. આ ઉદાહરણો સાંભળો અને મનધરીને
તને સાચા માનો

૧૬૮૯
પીર મશાયખ (રહે) હદીસ સમજવે છે

- ૧.૨ અલ્લાહે જગતમાં અલગ અલગ જાતના માણસો
બનાવ્યા છે. તે બધાયને બોલાવા માટે
જબાન-વાચા આપી, એવો આપણો સાચો
સર્જનહાર છે.
- ૩.૪ ઇંદ્રાં બંદાઓ તેમના રબનો શુકર કરતા નથી અને
તેન ગળો દે છે. તેઓ અલ્લાહને ઓલાદ છે, એમ

- ૪ કુરજંદ રબકુ હું બતાતે રે;
હું કોઈ બડા દેખો કહુલતો રે.
૫ સબ જગ ખાલિકે પેદા હું કીતા રે;
અંસા બૂજો અપના મીતા રે.
૬ ખિલકત કેરા નહી છેહા રે;
કર્દ કર્દ રીતકી કીતી હું દેહા રે.
૭ આસમાન જમી ઉને કીતા રે;
અંસા હું બૂજો અપના મીતા રે.
૮ ચંદ અને ચૂરજ ઉને બનાયે રે;
તારે ભી અનંત કીતે દિખાયે રે.
૯ જમરા ભી પેદા રબને કરિયા રે;
ઈજરાઈલ નામ હું ધરિયા રે.
૧૦ અનંત કિયે હું દેખો નૂરી રે;
સિસ્કન ન હોયે ઉસકી પૂરી રે.
૧૧ અંસા તો અંસા હું બૂજો હું રહમાના રે;
વે તો હું કદીમ પહુલા જના રે.
૧૨ વે તો હું જીવ આપ હું ચાતા રે
મારે વે ચાહેવે ઉસે જિલાતા રે.
૧૩ ઉસકુ ડર કિસીકા ન આતા રે;
કરતા હું જે આપ મન માંછે ચાતા રે.
૧૪ ઉને તો રસૂલ હું લેજાયે રે;
મુજિજે ઉન્કુ સહી દિલાયે રે.
૧૫ ઉન્કુ દુરિજન આજિજ કિયે રે;
આજિજ હો નબી ચિત્ત દિયે રે.
૧૬ અંસા તો અંસા હું આપ રહમાના રે;
ખાલિક આપ વે સુખાના રે.
૧૭ બડા જે બંદા હો ઉસકા કહુલતાતા રે;
તિલ ખોણ મન નહી લાતા રે.
૧૮ ઓર ભી ઉસકુ સોચ કરતે રે;
અથે સ્કૂજે નહી મન ધરતે રે.
૧૯ સુગરી જનો જનાવર નામા રે;
ઘર હું બનાતા ખૂબ કર કામા રે.
૨૦ બચ્ચા ભી ઉસકા હું કેસા બનાતા રે.
ઉસકુ નહી વે કોઈ સીખાતા રે.
૨૧ ભમરી આપસી જાત બનાતી રે;
બચ્ચા ભી વે બૂજતા સબ બાતી રે.
૨૨ જો બેટા ખાલિક કેરા કહુલતાતા રે;
ખિલકત નહી કચ્ચુ વેસી બનાતા રે?

- બતાવે છે. કોઈ તો પોતાને મોટા દેખાડે છે. હીક્કમાં
બધું જગત પેદા કરનાર આપણો સર્જનહાર છે. તે
આપણને બહુ જ ચાહે છે.
૬ સૂચિ(ખલકન) નો કોઈ છેહે નથી. તેણે ઘણી
જાતનાં બદનો બનાવ્યા છે.
૭ આપણા આવા અલ્લાહે જમીન અને આસમાન
બનાવ્યા છે.
૮ ચંદ, સૂરજ અને અનંત દેખતા તારલાઓ તેણે
બનાવ્યા છે.
૯ રૂહ કષે કરનાર શીરસ્તો (ઇજરાઈલ) ને પણ તેણે
બનાવ્યો છે.
૧૦ જેની સિસ્કનનું વર્ગન ન થઈ શકે તેવા અનંત
દૂરિસ્તાઓ તેણે બનાવ્યા છે.
૧૧ એવો આપણો અલ્લાહ, રહમાન છે જેની જાત
સર્વ પ્રથમથી જ છે.
૧૨ તે પોતે જીવન (શાક્ષિન) છે. તે ચાહે તેને મારે છે
અને જીવાડે છે.
૧૩ અલ્લાહ કોઈનાથી ડર્સો નથી અને પોતાનું ધાર્યુ કરે
છે.
૧૪.૧૬ તેણે સ્કુલોને મોકલ્યા અને તેમને મોજિજા
(ચ્યમકારો) આધ્યા, જે મોજિજાથી દુઃમનોએ
આજિજ (લાચાર) થઈને નબી(સલ) ની વાત
માની એવો એ ખાલિક, રહમાન અને સુખાન છે.
૧૭.૧૮ અલ્લાહના જે મોટા બંદાઓ કહેવાય છે તેઓ તેની
ઉપર તસુભાર ખોક(શંકા) મનમાં નથી લેતા, જ્યારે
અકલના આંધળાઓ તેની ઉપર વિવાદ કરે છે— વિચારો
કરે છે.
૧૮.૨૦ સુગરી પક્ષીને જુઓ, તે કેવું ઘર (માણો) બનાવે છે!
તેનું બચ્ચું પણ તેના જેવું જ ઘર બનાવે છે. તેને
કોઈ શીખવતું નથી.
૨૧ ભમરીને જુઓ, તે પણ પોતાના જેવું જ બચ્ચું
બનાવે છે અને તેનું બચ્ચું પણ તેના જેવું કરે છે.
૨૨ જો અલ્લાહને ઓલાદ હોય તો તે ઓલાદ અલ્લાહે
બનાવી તેવી સૂચિ કેમ ન બનાવી શકે?

- ૨૩ સાચા એ સુન પટંતરા કાના રે;
બાલા ભી સુનતે હોવે દાના રે.
૨૪ પત્થર કાન ધર કલી સુનતા રે;
પાની હો ઓગલ ચલતા રે.
૨૫ બંદા જો નસીહત મન ન લાવે રે;
લીલજ કયું નહીં લાજ આવે રે.
૨૬ નહીં તુજે અબ બોલને ઠામા રે;
મુશરિક કેરા છોડો તમે કામા જી.

૧૬૮૮

- ૧ અબી હુરૈરા રજી અલ્લાહ, અનહો કહીએ;
એ નબીજીકી હ્યાસ, હું કહેતે રે લહીએ.
૨ સો ફરમૂદા અપને, નબીજ હો કેરા;
એ યાદ કે રાખ, કહેતે હું સવેરા.
૩ સુનો અપને નબીને, યું ફરમાયા;
સો ખાલિકકા હુકમ, હું રે બતાયા.
૪ સહી હ્યાસ કુદસી, નામ ઉસકા જાનો;
જે રબકા નામ લે, નબી આખે રે માનો.
૫ સહી નબીજ હું કહેતે, રબ હું ફરમાતા;
સો હુકમ તો અસા, હું કરતા સુનાતા,
૬ કહા આદમે ફરજંદ, મુજે ગાલીઓં હું હેતે;
કે જમાને હું ભૂંડા, હું રે કહેતે.
૭ કે જમાનેકુ ગાલીઓં, હું રે દિલાતે.
યું ફરજંદ આદમે, મુજે હું રે સતાતે.
૮ એ હુકમ હું રબકા, ભી એતા ફરમાયા;
મેં હું રે જમાના, હુકમ પઠાયા.
૯ કહા રાત ને દિનકુ, મેં હું રે ફેરાતા;
હુકમ હાથ હું રે મેરે, મેં કરતા હું ચાતા
૧૦ યું જમાનેકા કરનાર, કહેવે મેં હું રહમાના;
મેં ચાંદું ત્યું કરૂં, જમાનેકી શાના.
૧૧ યું નબીજને આખા, યું હુકમ ઈલાહી;
એ મન ધર સુનના, દીનકે ભાઈ.
૧૨ કે જમાનેકુ ભૂંડા, કહીઓ નાંદા;
સાર હુકમ હું રબ હાથ, બૂજો દિલ માહે
રે તૂલી.
- ૧૩ જમાનેકુ ભૂંડા ન કહે, એ ભાવે ન રબકુ બાત રે,
એ ભાવે ન રબકુ બાત
સુન સુન બાતાં દીનકી; કરો ઈમાની જાત રે,
કરો ઈમાની જાત.

- ૨૩ બાળક પાગ જાણીને ડાઢો થઈ જાય તેવું આ
ઉદાહરણ છે.
૨૪ પત્થર પાગ કાનધરીને સાંભળતો તો ઓગળીને
પાણી થઈ ચાલતો.
૨૫ નિર્બંજ બંદાને આ નસીહતમાં મન લાગશે નહિ.
૨૬ તારા બોલવાની હો જગ્યા રહી નથી. મુશરિકી જેવાં
કામ છોડ.

બયાન ૧૬૮૮

**હ્યાસ^૧ : જમાનાને ભૂંડા ન કહો (અલ્લાહ
પોતે જ જમાનો છે)**

રાવી : હું અબુ હુરૈરા (રઝી)

- ૧.૪ હું અબુ હુરૈરા (રઝી) નબી(સલ) ની હ્યાસ કહે છે.
આ હ્યાસ તેમણે સાંભળીને યાદ રાખી હતી. તેઓ કહે
છે કે નબી(સલ) એ અલ્લાહનો હુકમ આ મુજબ
કહી સંભળાયો. અલ્લાહના નામે નબી(સલ) જે
વાત કહે તેને હ્યાસે કુદસી કહે છે. (કુદુસ અલ્લાહનું
ગુણવાચક નામ છે)
૫.૭ નબી(સલ) ફરમાવે છે કે અલ્લાહ એમ કહે છે કે
“આદમની ઓલાદ મને જુઠો કહે છે, અને જમાનાને
ભૂંડો કહે છે. આમ કરીને તેઓ મને ગાળો દઈને
સતાવે છે.”
- ૮.૧૦ અલ્લાહ કહે છે કે “હું જ જમાનો દ્ધું. હું રાત અને
દિવસને ફેરંદું દ્ધું. બધાજ હુક્મો મારા હાથમાં છે. હું
ચાંદું તે કરું દ્ધું. હું જમાનાનો કરનાર દ્ધું એટલે ચાંદું
તેવી શાન જમાનાને આપું દ્ધું.”
- ૧૧ અલ્લાહનો હુકમ નબી(સલ) એ કહો તેને
મનધરીને સાંભળો અને જમાનાને ભૂંડો કહો નહિ,
કારણ કે બધાજ હુક્મો અલ્લાહના હાથમાં છે.
જમાનાને ભૂંડો કહો નહિ. અલ્લાહને આ વાત
ગમતી નથી. દીનની વાતો સાંભળતાં ઈમાનવાળા
બનો.
- ૧૨

(૧) મિશન્ટ (ભાગ-૧, વિભાગ-૨) ના કિનાબુલ ઈમાનની કસલ પહેલીની ઓગણીસ હ્યાસ છે-મુત્ત અતયાદ (બુખારી-મુસ્લિમ)

૧૬૮૬ બલ.

- ૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
ભૂંડા ન કહો જમાના, આપ એ ચાહવે રહમાના;
રાત દિન હું વે આપ હિરાતા, જ્ઞું હું ચાતા છ. ૧
- ૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
એ બૂજો ઈમાન રીતા, બેન દીનસુ રાખો પીતા; ૨
સુનતે હોવે મૂભિન જતી, સહી બાતી છ.
- ૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
રબ હિરાવે રાત દિના, હુકમ હું ઉસ હાથ મેના;
રબ આપ ચાહા હું કરતા, જે મન ધરતા છ. ૩
- ૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
રબ હું કહતા મેં જમાના, હિરાતા હું મનકે
જાના; ૪
- ગાલી કોઈ દેઓ રે નાંહાં, દિલકે માંહાં છ.
- ૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
રાત દિન રબ હિરાવે, જિસ રીતે આપ ચાવે;
મત કહો ભૂંડા જમાના, હો રે દાના છ. ૫
- ૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
ગાલી મત દેઓ જમાના, ભૂંડા ન બૂજો દિલ
ધિયાના; ૬.૭
- રબ કરે જ્ઞું હું ચાતા, આપ ભાતાછ.
- ૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો.
જમાનેકું ન ગાલી દીજે, ભૂંડા ભી ન મન બૂજ
લીજે;
- એ ભી રીત હું ઈમાના, સહી જાના છ.

૧૬૬૦

- ૧ સુનો અસહાબી નબીકી, મુઆજ રે લહીએ;
રજી અલ્લાહો અનહો, નામ સંગ કહીએ.
- ૨ એ અકાબર અસહાબી, સહુથી રે જાનો;
કે બુજુર્ગ અસહાબી, માં હું રે પિણાનો.
- ૩ સુનો ખૂબી તો ઈન્કૂડી, બહુત હું સુનાઈ;
સહી તારીઝ ઈન્કૂડી બહુત ઠામ હું લિખાઈ.
- ૪ એ કહતે હું હદીસ, નબીજ કેરી;
સો સુન કર યાદ, સબ રાખને સવેરી.
- ૫ કહા નબીજ યે હિમાર પર, ભયે અસવારા;
અને મુજે થા બેસાડા, પીછે કરને પિયારા.
- ૬ થી પલાનેકી લકી, થી બીચ રે દેખાતી;
એતા વાસિના થા બીચમાં, કહીએ બાતી.

બયાન ૧૬૮૭

પીર મશાયખ(રહે) હદીસ સમજાવતાં કહે છે.

સાંભળો જીવ! સાંભળો વીર!

અલ્લાહ ચાહે છે કે તમે જમાનાને ભૂંડા ન કહો. રાત દિવસને તે ચાહે તેમ ફેરે છે.
દીનનાં બયાનો (વાતો) થી પ્રેમ રાખો એ દિનની રીત છે. દીનની વાત સાંભળતાં મોભિન થવાય.
હુકમો અલ્લાહના હાથમાં છે તે રાતદિનને ફેરે છે.
અને તેના મનમાં જે ધારે તે કરે છે.

અલ્લાહ કહે છે“હું જમાનો દ્વાં” અને તેને મારા
મનમાં આવે તેમ ફેરસું છું માટે મને ગાળ દો નહિ.

ડાઢા બનો અને જમાનાને ભૂંડા કહો નહિ.

જમાનાને ગાળ દો નહિ, દિલથી પણ તેને ભૂંડો
સમજો નહિ, અલ્લાહ તેને ગમે તેમજ કરે છે. તેવું
ન કરો એ ઈમાનની રીત છે.

બયાન ૧૬૬૦

હદીસ ૧: અલ્લાહનો બંદો ઉપર અને બંદાનો
અલ્લાહ ઉપર હક.

રાવી: હજ. માઝ (રજી.)

૧.૪ હજ માઝ (રજી) નબી(સલ) ના બુજુર્ગ (મોટા)
અસહાબી હતા. તેમની ખૂબીઓ અને વજાગું ઘણી
જગ્યાએ લખાયેલાં છે તેઓ નબી(સલ) ની હદીસ
કહે છે, જેને બધાયે સાંભળીને યાદ રાખી હતી.
તેઓ કહે છે કે ‘એક દિવસ નબી(સલ) ગષેડા ઉપર
૨ સવાર હના, અને તેમની પાછળા^૩ મને ધાર્થી
બેસાડો હો અમારા બેઉની વચ્ચે પલાણાની
વચ્ચે લાકડી જેટલું જ અંતર હતું. (અમે બહુ જ

(૧) મિશન (ભાગ ૧ વિભાગ ૨) ડીનાલુલ ઈમાનની કલા પહેલીની એકતીસમી હદીસ છે. મુન અલયહે (બુઝારી મુસ્લિમ)

(૨) અરબમાં ગષેડાં આપણા ઘોડાઓ કરતાં વધારે તેજ અને તાકન્પર હોય છે એટાં ત્યાં તે સમયે સવારી માટે તેનો ઉપયોગ થનો.

(૩) સવારની પાછળ સવાર નેસવાને અરબીમાં ‘રદીક’ કહે છે.

૭ યું મુઆજ કુથે નબીને, બેસાડે સહી;
તથ મુખારક જુબાંસુ, બાત મુઆજકુ કહી.
૮ વે હદીસ તો મુઆજને, યાદ થી રાખી;
વે સધલી બાત, ખોત કર દાખી
૯ તથ સખ્યને સુનકર, વે માના રે સહી;
કે નબીજીને હદીસ, એ હે તમુકુ કહી.
૧૦ એ સુન સુન બાતી, લાહો રે ઈમાના;
અને એકકર કહો દીલકી સાના રે તુહી
નજ્ઞક કીએ વે મુઆજકો નબીજીને એક દિન રે ૧૧
નબીજીને એક દિન;
હદીસથી નેહસુ કહી, યાદ રાખી ઉન્ન મન રે,
યાદ રાખી ઉન્ન મન.

૧૬૬૧

૧ કુછ જાનતે હો મુઆજ, કહા નબીજીને સવેરા;
કે બેદપર હક્ક, કયા હે રબ કેરા? ૧.૨
૨ અને હુકમી બંદૂકા, રબ હે રે દેખાતા;
વે જાનતે હો કેતા, હે રે કહલાતા.
૩ જાને રબ ને રમ્યાન, યું મુઆજને આખા;
મુજે ખબર એ નાંહાં, નબીજી દાખા.
૪ કહા બેદકે ઉપર, એતા હક્ક હે ઈલાહી;
યું નબીજીને કિર કર, ખબર રે. બતાહી.
૫ કે બંદા બંદગી, કરે રબ કેરી;
અને શરીક ન લાવે, એક તિલ ભી અનેરી.
૬ કે એક કર રબદ્ધ, સહી રે જાને;
અને ઈલાદાન ઉસકી, સહી મન આને.
૭ અને હક્ક હે બેદકા, જે રબ પર કહીએ;
કિર નબીજીને આખા, એ સુન કર લહીએ.
૮ કે રબ તો અજાબ, કરે બેદકુ નાંહાં;
જે બંદા હોવેગા, ઉસ હુકમકે માંહાં.
૯ તથ મુઆજને કહા, એ મેં ખબર પણુંચાં;
જો નબી ફરમાલો, તો ઓક્કરુ બતાં.
૧૦ કિસે નબીજીને કહ્યા, એ નાં ખબર હે કહની;
સો ઈસ કાજે ચિંતા, મન રે દેની.
૧૧ કે અમલ ન કરે, એ સુનતે બાતી;
યું ખુશી એ સુનતે, કહી લાવે આપ જતી.
૧૨ તથ નબીજીને હુકમ, એતા રે પઠાયા;
એ સુન સુન મુખિનું, દિલ સોય એ આયા.
રે તુહી.

નિકટ હતા), મને બેસાડ્યા પછી આપે(સલ)
જબાન મુખારકથી આ હીસ કહી.
૮.૮ આ હીસ હજ માઝ (રજી) એ યાદ રાખીને
બયાન કરી ત્યારે સાંભળનારાઓએ તેને માની
લીધી. આ હીસ સાંભળીને ઈમાનલાંબો અને
અલ્લાહને હિલથી એક માનીને કહો..... રે તુહી
(હીસ આગળના બયાનથી શરૂ થાય છે.)
નબી(સલ) એ એક દિવસ હજ. માઝ (રજી) ને
પોતાની નજ્ઞ લીધા અને હીસ કહી તેને તેમણે
યાદ રાખી.

બયાન ૧૬૬૧

હદીસ (બયાન નં. ૧૬૬૦ થી)

નબી(સલ) એ ફરમાવ્યું: “કાંઈ જાણો છો માઝ
કે બંદા ઉપર અલ્લાહનો શું હક છે? (અલ્લાહ
બંદા ઉપર હુકમ ચલાવી શકે છે તે જાગૃવા દાંસાં
‘હક વિષે’ પુછે છે)

૩ હજ માઝ (રજી) કહ્યું: “મને ખબર નથી
અલ્લાહ અને તેના રસૂલ વધારે જાણો છે.”

૪.૬ નબી(સલ.) એ કહ્યું: “બંદાની ઉપર અલ્લાહનો એ
હક છે કે બંદા એકજ અલ્લાહની બંદગી કરે અને
તેની જતમાં કોઈને જરાપણ શરીક ન કરે.”

૭.૮ પછી નબી(સલ) એ કહ્યું: “બંદાનો પણ અલ્લાહ
ઉપર હક છે કે અલ્લાહના હુકમ મુજબ બંદા
બંદગી કરે અને શિક્ષ ન કરે તો અલ્લાહ તેને
અજાબની ન કરે”

૮.૧૨ ત્યારે હજ માઝેદી (રજી) કહ્યું: “હે અલ્લાહના
નબી(સલ) શું હું આ વાતની ખબર બીજાઓ
સુધી પહોંચાંનું? આપે (સલ) કહ્યું: “ના,” આપે
(સલ) એ હિલથી ‘ના’ કહી કે ક્યાંક લોકો આ
ખબર સાંભળતાંજ ખુશ થઈ અમલ કરવાનું બંધ
ન કરી દે.

હીસ સાંભળતાંજ મોમિનના હિલમાં આવે...રે
તુહી

(૧) કુરાન અને હીસની રોશનીમાં ગુનાહો માટે નક્કી થયેલી સજાઓના સંદર્ભમાં આ હીસનો અર્થ એ થાય
છે કે મુસ્લિમનને અલ્લાહ કાયમ દોષમાં નાખશે નહિ, પણ ગુનાહોની સજ આપ્યા પછી જનતમાં રાખશે.
(પાછળના બયાનોમાં ખુલાસા આપે છે.)

૧૩ બાતાં સુન સુન દીનકી, સહી કર દીન ચિત રે,
સહી કર દીન ચિત;
ઈમાની તો હોયસિ, મત રહ્યે નચિંત રે,
મત રહ્યે નચિંત.

૧૬૪૨

- ૧ અંસી દીન કેરી હું બાતી રે, તમેસુનો રે;
સુન પાક કરો આપ જાતી રે, તમેસુનો રે.
- ૨ હક્ક હું સુરજન કેરા રે, તમેસુનો રે;
બેદ સિર બૂજીઓ સવેરા રે, તમેસુનો રે.
- ૩ ઈબાદત રબકી હુકરની રે, તમેસુનો રે;
તકલીફ શરેકી સુનની રે, તમેસુનો રે.
- ૪ ફરજ હું જિતને કહલાએ રે, તમેસુનો રે;
ઈબાદત માંછે ગિનાએ રે, તમેસુનો રે.
- ૫ ઈબાદત ઉસકા નામા રે, તમેસુનો રે;
કરો કરો ચાવસૂ એ કામા રે, તમેસુનો રે.
- ૬ ઈબાદત એ મન ધરની રે, તમેસુનો રે;
ઈસ પીછે ચાહો સો કરની રે, તમેસુનો રે.
- ૭ જો બાત ચાહો કરી પીતા રે, તમેસુનો રે;
તો વે ભી કબૂલેગા મીતા રે, તમેસુનો રે.
- ૮ ઈબાદત કેરા સુન બયાના રે, તમેસુનો રે;
બેદ પર હક્ક હું રહમાના રે, તમેસુનો રે.
- ૯ રબ પર હક્ક બેદ કેરા રે, તમેસુનો રે;
બહિશ્ઠ ટેવે સુનીઓ સવેરા રે, તમેસુનો રે.
- ૧૦ મુશકિલ ઉસ માંહી જાના રે, તમેસુનો રે;
સુન સુન ઉસકા બયાના રે, તમેસુનો રે.
- ૧૧ નબીજીને હુકમ પડાયા રે, તમેસુનો રે;
કિસે ન કહો એ બતાયા રે, તમેસુનો રે.
- ૧૨ સુન મન ખુશી કહી લાવે રે, તમેસુનો રે;
ઈબાદત છોડ ગમાવે રે, તમેસુનો રે.
- ૧૩ એ તો હુર્દ મુશકિલ રીતા રે, તમેસુનો રે;
બંદગીસૂ ઈમાન લે કીતા રે, તમેસુનો રે.
- ૧૪ દીન કેરા ચોરા સુન બાતી રે, તમેસુનો રે;
ખુશાલી નમુ કયું હું આતી રે, તમેસુનો રે.
- ૧૫ હુકમ એ નબીજીને આખા રે, તમેસુનો રે;
મત કિસે કહો યું દાખા રે, તમેસુનો રે.
- ૧૬ ઈબાદત છોડ કોઈ સુનતે રે, તમેસુનો રે;
હું ઉસ કાજે નબી મને કીને રે, તમેસુનો રે.

૧૩ દીનની વાતો સાંભળીને દિલમાં દીનને સહી કરી લો
સાંભળતાં ઈમાનવાળા થણે માટે ન હિકરા મત રહો.

બયાન - ૧૬૪૨

**૨૨ મશાયખ (રહે) હઠીસ સમજાવતાં કહે છે:
'તમેસાંભળો'**

૧.૩ દીનની આ વાતો સાંભળીને પોતાને પાક કરો. બંદાના
શિરે સરજનહારનો હક છે, તેથી અલ્લાહની
ઈબાદત કરો અને તડીલાહિ શરીયત^૧ ને સાંભળો.

૪.૮ અલ્લાહે જે ચીજો ફરજ કરી છે તે બધી ઈબાદતમાં
ગાણય છે. ફરજોને પ્રેમથી અદા કરો તેનું નામ
ઈબાદત છે. ફરજ પછી વધારાની ઈબાદત ચાહે
તેલી કરો. ઈબાદતનો આ હક અલ્લાહનો બંદા
ઉપર છે.

૮.૧૦ આટલું કરો તો બંદાનો હક અલ્લાહ ઉપર છે કે તે
બંદાને જન્નત આપો. સાંભળ! જન્નતમાં જવું
બહું જ મુશ્કેલ છે.

૧૧.૧૩ નબી(સલ) એ હઠીસ કહી, પાગ ડોઇને કહેવાની
એટલા માટે ના પાડી કે તે સાંભળીને ખૂશ થઈ ડોઇ
ઈબાદત કરવું છોડી ન હે. બંદગીથી ઈમાન છે. અને
જો બંદગી છોડ તો ઈમાન મુશ્કેલ બને છે.

૧૪.૧૭ દીનના ચોરા તને આ હઠીસ પર ખુશી કેમ આવે છે?

નબી(સલ) એ હઠીસ ડોઇને કહેવાની એટલા માટે ના
પાડી હતી કે તે સાંભળીને ડોઇ ઈબાદત ન છોડી હે. આ
હુકમથી ઈબાદત કરતા રહેવાની તાકીદ કરાઈ છે.

૧૭ તાકીદ ઈબાદત કેરી રે, તમેસુનો રે;
એ હુકમસૂ હુઠ સવેરી રે, તમેસુનો રે.
૧૮ ક્યૂં હો તમે ઉલટા ચાતે રે, તમેસુનો રે;
ક્યૂં નહીં જબાબ બતાતે રે, તમેસુનો રે.
૧૯ તુમને એ હ્યીસકા બયાના રે, તમેસુનો રે;
ક્યૂં હું બૂજા કહો એ આસાના રે, તમેસુનો રે.
૨૦ ઈબાદત તાજ હો કરતે રે, તમેસુનો રે;
અંસી હ્યીસકુ હો ચાતે રે, તમેસુનો રે.
૨૧ તુમ બૂજો વે નહીં રીતા રે, તમેસુનો રે;
હુકમ એ તાકીદકા દીતા રે, તમેસુનો રે.
૨૨ તાકીદ એ ઈબાદત કેરી રે, તમેસુનો રે;
ચિંતા કર બૂજીઓ સવેરી રે, તમેસુનો રે.

૧૬૬૩

૧ સુનો અનસ અસહાની, નબીજીકે જનો;
રજી યલ્લાહો અનહો, નામ સંગ આનો.
૨ એ અનસ હું કહતે, જ્ઞસા નેનૂરે દેખાયા;
અને હ્યીસકા બયાન, જ્ઞસા કાનુ હું સુનાયા.
૩ થે નબીજી અપને, ભ્યે અસવારા;
એ મુઆજ્ઝુ રદીએ, થે કિયે કર પિયારા.
૪ યા મુઆજ નબીજને, કહા હંકસુ બતાયે;
તથ લબદેક સિદ્ધક, બોલ મુઆજ રે સુનાયે.
૫ યું નબીજને હાકે, મારી તીન બારા;
અને મુઆજને જવાબ, વેસા રે સવારા.
૬ તીન હંક મારે બાજ, નબીજને આખા;
કોઈ એ હે શાહિદી, દેવે રે દાખા.
૭ યશહદો અલ લા ઈલાહ, ઈલલલાહો આયે;
૮ અન મોહંમદન, રસુલુલ્લાહ દાયે.
૯ જ્યું જ્યે રે કહવે, દિલ માંછે યું જાને;
સો સાચા બૂજ, દિલ યકીન રે આને.
૧૦ રબ હરામ તો ઉસકુ, આગ ઉપર કરાવે;
કે રબ તો ઉસકુ, ન દોજખ માં બાવે.
રે તૂણી.

૧૦ કલમા શહાદત જે પઢે, સચ કર દિલકે નેહ રે,
સચ કર દિલકે નેહ;
૧૧ ઉસકુ રાખે સહી, દોજખ દૂર દેહ રે,
દોજખ દૂર દેહ રે,

૧૮.૧૮તમે ઈબાદત ન કરી પડ તેવું ઉલટું કેમ ચાહો છે?
જવાબ કેમ નથી આપતા? તમોએ શું આ હ્યીસને
એટલી આસાન સમજી લીધી છે?
(કે હે ઈબાદત નહીં કરી પડે)

૨૦.૨૨ નબીયોના સરતાજ મુહંમદ (સલ) પાણ ઈબાદત
કરતા હતા. તમે હ્યીસને તેના શાંદોની રીતે ઈચ્છો
નહિ. ‘કોઈને કહો નહિ’ એ હુકમ લોઝે ઈબાદત કરે
તેની તાકીદનો છે. માટે હિકરથી આ વાત જાગો અને
માનો.

બયાન-૧૬૬૩

હ્યીસને: અલ્લાહનો બંદા ઉપર અને બંદાનો
અલ્લાહ ઉપર હક (બીજી હ્યીસ)

રાવી: હજ અનસ (રાજી)

૧.૮ હજ. અનસ(રાજી) હજ માઝાજ (રાજી) થી કાને
સાંભળોલી હ્યીસની વાત કહે છે કે એક દિવસ
નબી(સલ) એ હજ માઝાજ (રાજી) ને સવારીના
પાછળ પ્યારથી બેસાડ્યા.^૧ પછી નબી(સલ) એ
ત્રણ વખત હજ મારીને હજ માઝાજ (રાજી) ને
પુછ્યું: “અય માઝાજ સાંભળો છો કે?” હજ માઝાજે
(રાજી) ત્રણ વખત કહું કે ‘હા, હાજર દ્યું (અને
સાંભળું દ્યું). ત્યાર બાદ આપે (સલ) કહું: “કોઈ
જીભથી અને દિલના યકીનથી શાહેદી (સાક્ષી)
આપે ‘અશહો અલ્લાહ ઈલ્લાહ, મુહંમદ
રેસુલુલ્લાહ’ (હું સાક્ષી આપું દ્યું કે અલ્લાહ
શિવાય કોઈ ઈબાદતને લાયક નથી, અને મુહંમદ
(સલ) અલ્લાહના સુલ છે.) તો અલ્લાહ તેના
ઉપર દોજની આગ હરામ કરશે. ધાને તે
જહનમાં જો નહિ. (બાકી હ્યીસ આગળના
બયાનમાં આવે છે.)

૧૦ દિલના પ્રેમથી સાચું સમજીને જે કલમાએ
શહાદત પઢ્યો તેનાથી અલ્લાહ દોજખને દૂર
રાખશે.

(૧) મિશ્કાત (ભાગ-૧, વિભાગ -૨) ના કિતાબુલ ઈમાનની ફસલ પહેલીની બાવીસમી હ્યીસ છે-મુન અલયહે
(બુખારી મુદ્દિલમ)

(૨) સવારી ઉપર સવાર પાછળ બેઠેલા બીજ સવાર બેસવાને અરબીમાં ‘રદીએ’ કહે છે.

૧૬૬૪

- ૧ કે શાહિટી હેવે, હું વે એક રે રહમાના;
નહીં માબૂદ દૂજા, યું સહી કર જાના.
- ૨ અને મોહમંદ રસૂલ હું, ઈસ રબ હો કેરે;
એ ભી શાહિટીચૂં સહી કર, બૂજે રે સવેરે.
- ૩ તો આગ પર ઉસ્કું, કરે હરામ ઈલાહી;
યું નબીજીને હદીસ, આપ ફરમાહી.
- ૪ તથ મુઆજને પૂછા, યા રચૂલ ખુદાકે;
સહી સાચે વાએદ, કોલ તમારે સદાકે.
- ૫ જો હુકમ હોવે, એ બયાન પઢાણું;
કે મૂલ્લિનું સારુંં, જાને બતાણું.
- ૬ તથ નબીજીને કહા, ન કહો કિસી તના;
કો સુનતે ઈતના, સોચ લાવે રે મના.
- ૭ કે ઉસ રે હુકમ પર, તકિયા કરાવે;
અને ઈબાદત સેતી, પીઠા આપણું રખાવે.
- ૮ યું નબીજીને મુઆજ્કું મને રે કીએ;
ના મુઆજને કહા, કિસે જહાં તક જીએ.
- ૯ પીછે મોતકી વેલા, એ હદીસ રે આખી;
સો દીન કેરે ભાઈયુંં, કહ કર દાખી.
- ૧૦ યું અનસને હદીસકા, કિયા રે બયાના;
જૂં મુઆજ્કું નબીજીને, કહા રે જાના.
- ૧૧ અરે દીન કેરે ચોરા, સુન મોરી બાતી;
વે નસીહત સુન સુન, કહ દિન ઓર રાતી.
રે તૂલી.
- ૧૨ મૂલ્લિન બાતાં દીનકી સુન કર રાખો મન રે,
સુન કર રાખો મન;
સોચ હું દીન કાજે કરના, નિત નિત અપને
તન રે, નિત નિત અપને તન.

૧૬૬૫ પદ.

- ૧ અરે સુન સુન રે તૂ દીનકે ચોરા, આસાન
હું તૂ ચાતા; ૧
અરે તન સુખ કાજે એ હદીસ ઉપર, તકિયા
હું રે કરાતા. ૨..૪
- ૨ તૂ જાનતા નહીં હું વે રીત, સુનતે મન ધર
પીતા;
અરે નબીજીને એ બયાન કરતે, મને કિયા
સુનીતા.

બયાન ૧૬૬૪

હદીસ (બયાન નં ૧૬૬૩ થી)

- ૧.૩ નબી(સલ) એ ફરમાવ્યું: "બદ્દી સાક્ષી આપે કે અલ્લાહ એક છે અને તેના શિવાય ગોઇ ઈબાદતને લાયક (માબૂદ) નથી, અને મુહમદ (સલ) અલ્લાહના રસૂલ છે, તો અલ્લાહ તેની ઉપર દોષાખની આગ હરામ કરશે.
- ૪.૭ પછી હજ માઝ (રની) એ કહું: કે અલ્લાહના રસૂલ (સલ.) તમારા કોલ અને વાયદા હુમેશા સાચા છે. જો આપનો હુકમ હોય તો આ હદીસ બધા મુસલમાને કહી બતાવું. ત્યારે આપે (સલ.) કહું કે ગોઇને કહો નહીં કેમકે લોકો આ સાંભળીને બીજું વિચારશે અને આ હુકમને બહાનું (તકિયો) બનાવી ઈબાદત કરવાથી પાછા પડશે.

- ૮.૮ નબી(સલ) એ આ હદીસ ગોઇને કહેવાની મના કરી હોવાથી હજ માઝ (રની) જીવા ત્યાં સુધી ગોઇને કહું નહિં. પણ મોતની વેળાએ મુસલમાનભાઈઓને આ હદીસ કહી દીધી.

- ૧૧ અરે દીનના ચોર! મારી વાત સાંભળ. આ નસીહત સાંભળ અને રાતદિન કહે.... રે તુંહી મોભિનભાઈ! દીનની વાતો સાંભળીને તેની ઉપર મન રાજો દીન માટે સાંભળવું અને વિચારવું પોતાના માટે છે.

બયાન ૧૬૬૫

પીર મશાયખ (રહે) હદીસ સમજાવે છે.

- ૧ દીનના ચોર! તું તારા સુખ ખાતર આ હદીસ ઉપર બહાનું બનાવી આસાની ચાહે છે?
મનધરીને સાંભળ. તું શું નથી જાણતો કે નબી(સલ) એ આ હદીસ બયાન કરવાની શા માટે ના પાડી? આ હદીસ સાંભળીને લોકો ઈબાદત કરવાનું છોડી ન દે એટલા માટે જ આમ કહું છે. નહિં તો, નબી (સલ) એ ઈબાદત કરવાને વધારે ચાહું છે

- ૩ અરે સુનતે બંદગીકું છોડ દેવે, હુકમ યું હું દીતા.
 ૪ તો ઈબાદત બહુત નબીજ્ઞને ચાહી, ચોરા સુન
 એ બાતી;
 તો તું સોચ હું અવલા કીતા, સુખ પાવને આપ
 જતી.
- ૫ સુન હુનીકી તૂ મન ધર રીતા,
 બાતાં કયું હું કરતે ?
 અરે જિસ કામકું હું બહુત ચાહેતે, તથ હું
 અંસા બતાતે.
- ૬ કે એ બાત સુન તૂ મન માણે રાખ,
 નહી ઉસકું કેની;
 એ બાત સુનતે વે કામ છોડિગા,
 ચિંતા એ મન દેની.
- ૭ જિસ કામકું હું બહુતજ ચાહેતે,
 તથ હું અંસા બતાતે;
 અરે કામ રખે છોડે સુનતે,
 ઉસ કાજે ધૃપા રખાતે.
- ૮ અરે એ તો સંસારકી બોલી રીતા,
 બાલા નંના ભી જાને;
 તો દીનકે ચોરા એ જગકી રીત,
 ન કયું સુન મન આને?
- ૯ તો હદીસકા બૂજ અંસા બયાના,
 ફરમૂદા નબી કેરા;
 કે ઈબાદત બહુત નબીજ્ઞને ચાહી,
 સુનેસુ બૂજે સવેરા.
- ૧૦ તો બાત કરતે મને કીતે, મત કો બંદગી છુડાવે;
 તો દેખને ચોરા તાકીદ ઉસમાં,
 બંદગીકી હું દેખાવે.
- ૧૧ ઈબાદત બહુત નબીજ્ઞને ચાહી,
 કેરે ઉમ્મત સારી;
 તો મુઆજકું એ બાતજ કરતે, નબીજ્ઞને વારી.
- ૧૨ અરે દીનકે ચોરા જો તું ના બૂજે,
 પૂછો તો અવરાં બાતી;
 કે ખલક સુને એ સોચ કરને,
 કેસી ગવાહી દિલાતી.
- ૧૩ અરે દીનકે ચોર બોલને કેરી,
 કામ અબ તુજે નાંહા;
 અરે સહી કર બૂજ ઈબાદત કરની,
 તુંબા કર દિલ માંહા.

એ વાત બરાબર સાંભળ, તે તો ઈબાદતથી બર્ચી
 સુખ મેળવવા અવળું વિચાર્યુ છે.

૫.૮ દુનિયામાં જો કોઈ કામની વધારે ચાહના હેઠ યાને
 અંગત જેવું હેઠ તો, ‘આ વાત મનમાં જ રાખજો,’
 ‘કોઈને’ કે ‘તેને’ કહેતા નહિં એમ ચિંતાથી
 આપણે કહીયે છીએ, જેથી વાત બહાર પડતા કામ
 બગડી ન જાય. કામ દૂરી ન જાય તે માટે કામની
 વાત પાગ આપણે ધૃપાની રાખીએ છીએ. સંસારની
 આ રીતે નાનો બાળક પાગ જાણે તેવી વાત છે.
 દિનના ચોરા તને આ રીત સાંભળીને કેમ સમજમાં
 આવતી નથી?

૮.૧૧ આ હદીસ યાને નબી(સલ) નું દરમાન સમજ.
 નબી(સલ) ઈબાદત કરવાનું બહુજ ચાહતા હતા.
 તને સાંભળવાથી સમજ પડ્યો. હદીસની વાત
 બીજાઓને કરવાની મના કરી જેથી કોઈ ઈબાદત
 છોડ નહિં. દીનના ચોર જોઈ લે કે આ વાતમાં તો
 ઈબાદતની તાકીદ જ દેખાય છે. પોતાની ઉમ્મત
 વધારે ઈબાદત કરે એમ ઈચ્છાને નબી(સલ) એ
 હજ મખાજ (રજી) ને હદીસની વાત બીજાઓને
 કહેતા વાર્યા હતા.

૧૨.૧૩ દીનના ચોરા તને સમજ ન પડે તો બીજાઓને વાત
 પૂછ કે ઈમાનની આ ગવાહીનો દુનિયા સાંભળીને શું
 મતલબ કરે છે. દીનના ચોરાં તારા બોલવાની હવે
 જયા રહી નથી. સારી સમજ લાવીને ઈબાદત કર
 અને દિલથી તૌબા કર.

૧૪ કિંગ ગવાહી દ્રુજ સુનની, મન ધર દીનકે ચોરા; ૧૪
અરે સુનતે ઈમાન તુજ કું આવે,

પાક હોવે તન તેરા.

૧૫ અબુ હુરેરા કોસાં નબીકી, લે યે કહેનેકું જાતે;
અરે હુકમ નબીસ્થુ યે કહેને જાતે,

અંસે બેન સુનાતે.

૧૬ અરે કષાક મલીએ બાટ માંહી,

બાત ઉન્ને પુછાઈ;

તથ અબી હુરેરાને જે બાતથી,

કષાક કું લે બતાઈ.

૧૭ કષાકને મારી સીનેમાં ઉન્નું,

કોસાં છીન કર લીતી;

અરે અબી હુરેરાને એ બાત નબીકું,

રો કર કહી સુનીતી.

૧૮ અરે કામ કષાક કા નબીજીને,

ખૂબ કિયા તથ જાના;

તો કષાક કું ન કુઠ આખા,

કામ જો ખૂબ પિછાના.

૧૯ અરે ઈબાદત કરને ઊપર,

એ ભી ગવાહી આહી;

અરે કષાક કકું નબીને આખા,

જો હું ઈબાદત ચાહી.

૧૬૭૬

૧ ચોરા દીનકે છોડ ચોરી કામા રે, તમે સુનો રે;

નહી તુજે બોલનેકી ઠામા રે, તુમે સુનો રે.

૨ હદીસ એ દલીલ દેખાઈ રે, તમે સુનો રે;

બંદગીકી તાકીદકું આઈ રે, તમે સુનો રે.

૩ હદીસ ભી દ્રુજ અંસી જાની રે, તમે સુનો રે,

ગવાહી વે ઉસ પર માની રે, તમે સુનો રે.

૪ કભી એ તૂ જવાબ લાવે રે, તમે સુનો રે;

એતા આખ નબીને બતાવે રે, તમે સુનો રે.

૫ એતી જે હદીસ હું કહી, રે, તમે સુનો રે;

કિસ કણે કહી એ સહી રે, તમે સુનો રે.

૬ ઈબાદત સાથે નહી આખી રે, તમે સુનો રે;

એતી બાત નબીજીને દાખી રે, તમે સુનો રે.

૭ ઉસકે તો કેતે હું જવાબા રે, તમે સુનો રે;

સુન ચોર બેગી તૂ શિતાબા રે, તમે સુનો રે.

ઇમાનની બીજી હદીસની ગવાહી સાંભળીને મનમાં
ધરીલે. સાંભળવાથી તારામાં ઈમાન આવશે અને
તારી જાત પાક થશે.

૧૫.૧૮૭૫ અબુ હુરેરા (રજી) નબી (સલ) ની આ હદીસ
કહેવા આપ(સલ) નાં પગરખાં (કિસાં) મુખારક નિશાનીરૂપે
લઈને જતા હતા. રસ્તામાં તેમને હજ ઉમર કષાક (રજી)
મળ્યા. હજ અલુ હુરેરા (રજી) એ હદીસની વાત કરતાં હજ
ઉમર (રજી) એ તેમની પાસેથી પગરખાં ઝુટ્ટી લીધાં અને
તેમની છાનીમાં ધબ્બો માર્યો. હજ અબુ હુરેરા (રજી) એ
આવીને રેતાં રેતાં આ વાત નબી(સલ) ને કરીઃ ધાનાં,
નબી(સલ) એ હ. ઉમર કષાક (રજી) ને કાંઈ પણ કહું નહિ.
કેમકે, આપ (સલ) આ હદીસનો ભેદ બરાબર જાગૃતા
હતા અને ઉમત વધારે ઈબાદત કરે તેમ ચાહતા હતા.

બયાન ૧૬૭૬

પીર મશાયખ (રહે) કહે છે તમે સાંભળો:

૧ દીનના ચોર દીનની ચોરીનાં કામ છોડ. તારા
બોલવાની હેચે જગ્યા રહી નથી.

૨ હદીસની આ દલીલ બંદગીની તાકીદ માટે આવી છે.
બીજી હદીસ પણ જાગૃતમાં છે જેને ગવાહીમાં
લેવાય.

૪.૫ કીંક તું એ જવાબ આપે કે નબી(સલ) એ ‘આમ’
કહું છે અને તે હદીસમાં ઈબાદતનો ખૂલાસો
આપ્યો નથી તો તે હદીસ શું કાજે કહી છે?

૭ એનો પણ હું જવાબ કહું દ્યું ચોરા તું જલદી
સાંભળી લે

- ૮ પહુલા કલિમા શહાદત આખા રે, તમે સુનો રે; ૮
વે સચ કર દિલ રાખા રે, તમે સુનો રે.
૯ પછે કર ઈબાદત રીતા રે, તમે સુનો રે; ૯
તો વે કબૂલે મીતા રે, તમે સુનો રે.
૧૦ જો એતી શાહિદી ન જાને રે, તમે સુનો રે; ૧૦
દિલ માંહી સહી નહીં. આને રે, તમે સુનો રે.
૧૧ અભૂત હો બંદગી કરાવે રે, તમે સુનો રે;
બંદગી કામ ના આવે રે, તમે સુનો રે.
૧૨ મુનાષિક કરે જ્ઞાન કામા રે, તમે સુનો રે;
દિલ નહીં ઉસ કેરા કામા રે, તમે સુનો રે.
૧૩ મુનાષિક તૂ હું કહુલાતા રે, તમે સુનો રે;
શાહિદી જ્ઞાન દિલ નહીં ચાતા રે, તમે સુનો રે.
૧૪ અમલ ના કામ હું આતા રે, તમે સુનો રે;
જેતી હું જે બંદગી કમાતા રે, તમે સુનો રે.
૧૫ ઉસ કાજે હટીસ એ કહી રે, તમે સુનો રે;
ફરમૂદા નબીકા સ રે, તમે સુનો રે.
૧૬ પ્રથમ શાહિદી દિલાવે રે, તમે સુનો રે;
ઈબાદત કામ તો આવે રે, તમે સુનો રે.
૧૭ સુન ચોર જવાબ એ મેરા રે, તમે સુનો રે;
અબ કચા બોલેગા અનેરા રે, તમે સુનો રે?
૧૮ નહીં તુજે બોલનેકી કામા રે, તમે સુનો રે;
ભલા હું તૂ છોડ ચોરી કામા રે, તમે સુનો રે.
૧૯ કહુવે કબી કહાંથી હું કહતે રે, તમે સુનો રે;
બેન કહાંથી હો દિલ તેરે રે, તમે સુનો રે.
૨૦ સુન તૂ તો ઉસકા બયાના રે, તમે સુનો રે;
સત્તર હું પાઈયુંસૂ ઈમાના રે, તમે સુનો રે.
૨૧ અફ્જલ કલિમા આખા રે, તમે સુનો રે;
મુખારક જુબાંસૂ દાખા રે, તમે સુનો રે.
૨૨ હુકમ એ બાત હમૂ કહી રે, તમે સુનો રે;
ચોર કામ બોલનેકી નહીં રે તમે સુનો રે.
૨૩ અફ્જલ પાઈયા હોવે નાંહાં રે, તમે સુનો રે;
ઈમાન ના રહવે ઓર માંહાં રે, તમે સુનો રે.
૨૪ મુનાષિક તો વે કહુલાએ રે, તમે સુનો રે;
કલિમારૂ જો ચાહેતે જો નહીં રે, તમે સુનો રે.
૨૫ ઈસ હુકમથી હમૂ આખા રે, તમે સુનો રે;
બયાન એ દેખ કર દાખા રે, તમે સુનો રે.
૨૬ નહીં ચોર બોલનેકી કામા રે, તમે સુનો રે;
ભલા હું કે છોડો ચોરી કામા રે, તમે સુનો રે.

- પહેલાં કલેમાએ શહાદત ક્હો અને તેની સદાકન
દિલમાં રાખવા કહું.
કલેમા પદી ઈબાદત કરો તો અલ્લાહ તેને કબૂલ
રાજે
જો કલેમાની શાહીદી જાગે નહીં અને દિલથી માને
નહિં
તો તેવા અજ્ઞાનીની બંદગી કામ આવે નહિં.
૧૨ મુનાષિક આવું જ કરે છે. તેનું દિલ કલેમાની
સદાકનમાં નથી હોતું.
૧૩ તું મુનાષિક છે એટલે કલેમાની શાહીદી દિલમાં ધરતો
નથી.
૧૪ કલેમા-વિના અમલ અને બંદગી કામ આવતાં
નથી.
૧૫ એટલા માટે નબી(સલ) ની આ હીસ-ઇમાન
કહેવામાં આવ્યું છે.
૧૬ પહેલાં કલેમાની શાહીદી કબૂલોતોજ ઈબાદત કામ
આવે.
૧૭ ચોરસાંભળ મારે જવાબ હવે બીજું શું બોતિશ?
૧૮ તારી બોલવાની હવે કામ રહી નથી. ભલો થઈને
ચોરીનાં કામ છોડ
૧૯ તું કહેકે તમે આવું ક્યાંથી ક્હો છો?
૨૦ તો તેનું બયાન પણ તું સાંભળ! ઈમાનના સિનેર
પાયા છે.
૨૧ આપે (સલ) મુખારક જબાન નથી કલેમાને
અફ્જલ પાયો ક્હો છે.
૨૨ અમોએ તો નબી(સલ) ના હુકમની વાત કહી તારા
બોલવાની હવે કામ રહેતી નથી..
૨૩ અગર અફ્જલ પાયો હોય નહિં તો ઈમાન પણ રહે
નહિં.
૨૪ જેઓ કલેમાને ચાહેતા નથી તેઓ મુનાષિક કહેવાય
છે.
૨૫ અમોએ તો આજ હુકમનું બયાન જોઈને કહું છે
૨૬ ચોર! તારા બોલવાની કામ રહી નથી. ભલો થઈને
ચોરીનાં કામ છોડ.

૧૬૬૭

- ૧ અરે દીનકે ચોરા, કલી હુજુજત લાવે ;
અને સોચ હો સેતી, બોલ ઈતના બતાવે.
- ૨ કે નબીજીને ઈબાદત, ન ઉસ સાથે કહી ;
એ હૃદીસ તો ઈતની, હુસુની રે સહી.
- ૩ કે હુકમ ઈબાદત કેરા, ઈસ સાથે ચે રે બતાતે;
ઈસ હૃદીસસૂ ઈબાદત, જો નબીજ ચાતે.
- ૪ તો દીનકે ચોરા, સુન જવાબ કી બાતી;
પહીલી હીકિત બંદગીકી, કહી હું દેખાતી.
- ૫ સો ઈમાનકા ઘર, કહા ઈબાદત કેરા;
એ પ્રથમ નબીજકા, હુંચા હુકમ સવેરા.
- ૬ સુન ઈમાનકા બયાન, પહલા યું હે કીતા;
કે ખાતિમ નબીને, યું હુકમ રે દીતા.
- ૭ કે ઈમાનકા ઘર, પાંચ બાતૂસૂ આખા;
હું પહલા કલિમા, કેહ કર દાખા.
- ૮ પછે નમાજ કરની, નબીજને પદાઈ ;
અને દેની જકાત, હું ફરમાઈ.
- ૯ અને રોજે રમજાન, કેરે ફરમાયે;
અને હજજ ભી કરની, બેનુલ્લાહું બતાયે.
- ૧૦ એ ભી બાત, નબીજને કહી;
ઈમાનકે ઘરકે, પાંચું સામાન સહી.
- ૧૧ ઘર ઈમાનકા કીતા, ઈબાદત સેતી ;
નહી બોલનેકી તુજ્જુ, ચોરા ઠામ તિલ જેતી.
- ૧૨ અબ બોલનેકી ઠામ, નહી ચોર દીન કેરે ;
તો ભલા હું કે ચોરીસૂ, કર તૌબા રે સવેરે.
- ૧૩ ભી હુજુજત નું ઈતની, ફિર જો લાવે;
ફિર ચોરી હો કાજ, જવાબ દિલાવે.
- ૧૪ ઈસ હૃદીસમાં કલિમા, હું નબીજને આખા;
તો ફિર કર જુદા, કર કહેકુ દાખા.
- ૧૫ ફિર કલિમેકી હૃદીસ, જુદી નબીજને કહી;
તો ઈબાદત બાત, ઉસ સાથે ના લહી.
- ૧૬ કલી હુજુજત એ લાવે, સુન દીનકે ચોરા;
તો જવાબ ઉસકા નું સુન રે મેરા.

બયાન ૧૬૬૭

- ૧૨ મશાયખ (રહે.) ઈબાદતની દલીલો સંભળાવે છે.
- ૧.૩ દીનના ચોર ! તું સોચીને દલીલ લાવે છેકે નબી (સલ.) એ કલેમાની શાહેરીની હૃદીસમાં ઈબાદતની વાત કહી નથી. જો નબી (સલ.) આ હૃદીસથી ઈબાદત ચાહતા તો હૃદીસ સાથે ઈબાદત પાગ બતાવતા.

- ૪.૮ તો દીનના ચોર ! તું જવાબ સાંભળ. નબી (સલ.) એ પહેલી હીકિત બંદગીની કહી છે. એક હૃદીસમાં આપે (સલ.) પ્રથમથી જ ઈબાદતને ઈમાનનું ઘર કહ્યું છે. આપે (સલ.) હૃદીસમાં ઈમાનના ઘરને પાંચ વાતો ઉપર કહ્યું છે. પહેલું કલેમા શાહેર પઢ્યો, બીજું, નમાજ પઢ્યી. ત્રીજું, જફાન્દેવી. ચોથું, રમજાનના રેજા રાખવા અને પાંચમું બેનુલ્લાહની હજ કરવી, આ બધી ચીજો ઈબાદત જ છે.

- ૧૦.૧૨ આપે (સલ.) ફરમાવ્યું કે ઈ ॥ ના ઘરનો સામાન આ પાંચ ચીજો છે. ઈમાનનું ઘર ઈબાદતથી બતાવ્યું છે. ચોર ! તારા બોલવાની તલભર પાગ જગ્યા નથી રહી; તું હેવે ભલો થઈ ને દીનની ચોરીથી તોબા કર.

- ૧૩.૧૪ તું દીનની ચોરી કરવા ફરીથી દલીલ લાવેકે નબી (સલ.) એ કલેમાની હૃદીસ કહી તો ઈબાદતની હૃદીસને ફરીથી અલગકેમ કહી ? કલમાની હૃદીસ અલગકહીનો તેની સાથે ઈબાદતની વાત પાગ ન કરી ? તો નારી આ દલીલનો જવાબ પાગ સાંભળી લે.

- ૧૭ કે અફ્જલ ડાટી, એ હે ઈમાન ડેરી;
સો હુકમ નબીકા, બુજ કલિમા સવેરી.
૧૮ સુન ઉસ કાજ કલિમા, કર જુદા રે બતાયા;
જો અફ્જલ ઈમાનમાં, હે કલિમા કહુલાયા.
૧૯ તો જો સબૂસુ અદકા, બહુત હોવે રે બયાના;
તો અફ્જલ ડેરી, દેખાવે નિશાના.
૨૦ અથ દીનકે ચોરા, કેસી કરે બાતી?
અથ બુજજતકી સૂજ, કુછ હે તુંજે આતી.
૨૧ સુન કલી તૂ ઈતની, શીર બુજજત રે લાવે;
કે મુજતહિદ ડેરા, નામ રે બતાવે.
૨૨ કે વે મુજકુ કહના, કામ તમારા ના આવે;
એ મુજતહિદ ડેરા, કામ હેરે બતાવે.
૨૩ કે મુજતહિદ હે ચાહીએ, કાજ જોને રે બયાના;
તો તમારા કહના, મે નહી રે માના.
૨૪ તો સુન એ બુજજતકા, જવાબ રે મેરા;
કે કહતા હું કહના, મે સુન મુજતહિદુંડેરા.
૨૫ સુનો મુજતહિદ ચાર, હો વે રે સુનાએ;
ઉન્નુ દિક્કે માણે, મસલે બંધાએ.
૨૬ વે મસલે હે બયાન, ઈબાદત ડેરા;
એ ભી તો નંના ભી જાને, સુનતે સવેરા.
૨૭ ઉન્નુ ઈબાદત ડેરી, કીતી હે બાતી;
જે મુજતહિદું ચાકુકી કહીએ જતી.
૨૮ મે ઉન્નુકે કહનેસૂં હું કરતા બાતી;
અથ ચોર તુંજે જવાબકી, નહી ઠામ રે દેખાતી.
૨૯ તો ભલા હેકે ઈતની, સું બાત રે મેરી;
કે તૌબા કર ચોરીસૂં યું કર ર સવેરી. રે તુંહી.
૩૦ ચોર એ દીનકે સુનતે, છોડ તૂ ચોરીકા કામ રે,
છોડ તૂ ચોરીકા કામ;
ઈબાદતકુ કર નેહસું, લે લે રબજા નામ રે,
લે રબજા નામ.

૧૭.૨૦ નબી (સલ.) એ કલેમાને ઈમાનની અફ્જલ ડાળી કહી
છ. કલેમો ઈમાનમાં શ્રેષ્ઠ હોવાને લિખે તેની હ્યેસ અલગ
બતાવી છે. જે વધારે સાંદ્ર હોય તે અફ્જલ ગાગાય છે અને
અલગ તારવાય છે. હવે તને બીજી દલીલ સુજે છે કે?

૨૧.૨૪ તું એમ દલીલ કરે કે આ ભેદતો મુજતહિદો એ તારવા
છે. આ તેમનું કામ છે. મુજતહિદોનો દીનની વિગત જોવા
માટે જોઈએ, તેથી તું એમ કહે કે ‘તમારી વાત હું માનું
નહિં’, તો તારી દલીલનો જવાબ પાગ સાંભળ. હું
મુજતહિદો વિષે કહું છું

૨૫.૨૭ મુજતહિદો ચાર છે. તેઓએ હિકાહમાં મસઅલા તારવા
છે. મસઅલા પાગ ઈબાદતનું બયાન છે. એ નાનું બાળ
ક પાગ સમજે એવું છે. ચારેય મુજતહિદોએ ઈબાદતની
વાત કરી છે. હું (૧) તેમના કહેવાથીજ વાતો (દલીલો) કરું
દું. તારા ચોરને જવાબની જ્યા દેખાતી નથી. ભલો થઈ
ને મારી આ વાત સાંભળી લે અને દીનની ચોરીથી તૌબા
કર.

૩૦ દીનની વાતો સાંભળીને તું દીનની ચોરીનું કામ છોડ,
પ્રેમથી ઈબાદત કર અને અલ્લાહનું નામ લે.

૧૬૭૮ પહુલ.

- ૧ દીનકે ચોરા કેસી કરો બોલી રે ?
બંદ છુઠી તમ્યુ ચોક્કી ટોલી રે.
- ૨ તુજે હું બંદ કિયા સબૂ ઠામા રે;
ન કર સકેગા ચોરી કામા રે.
- ૩ બાંધ પકડ તુજે ઠાડા હું કીતા રે;
બોલ હક્કા ની સહી જતા રે.
- ૪ તિલ જેતી રહી નહી તુજે ઠામા રે;
અથ ન કર સકે ચોરી કામા રે.
- ૫ આજાજ કિયા તુજે બાંધ સહી રે;
જવાબકી હું અંસી ઠામા કહી રે.
- ૬ ચોરી અથ કરે કિસ ઢાંહાં રે;
હુજુજત તુજે કદ્દ નાંહાં રે.
- ૭ બંદ છુઆ છોડ ચોરીકી આસા રે;
તૌબા કર હો રહે દાસા રે.
- ૮ એક તુજે હુજુજત ઠામા રે;
કરે ચોરી નૂ ઈસ ઠામ કામા રે.
- ૯ કો કો ફીર હું અંસે સુનાતે રે;
ઈબાદત જહિર નહી કરાતે રે.
- ૧૦ ફરમૂદા ઉનકા છુઆ સુનાયા રે;
જું થાળુબાંસુ બોલ કટાયા રે.
- ૧૧ બંદ દીનફૂન હોયે એ રીતા રે;
બંદ દીનફૂન નહી ચાહતા મીતારે.
- ૧૨ હક્કકા કામ ઉન્નોને કીતા રે;
કરમ તો રબને કિયા દેખીતા રે.
- ૧૩ ઈન્નુ ઈબાદત ન થી કરાઈ રે;
કયું રબે ખૂબી ઈન્દ્રુ દિલાઈ રે
- ૧૪ બંદગી સેતી જો ઈમાના રે;
વે કયું પાતે એ ખૂબી નિશાના રે ?
- ૧૫ હુજુજત એ નૂ લાવેગા ચોરા રે;
સુન તૂ જવાબ ઉસકા મેરા રે.
- ૧૬ વે તો જે મજજુબ હે કહલાએ રે;
સાચપનામાં હે ખૂબી પાએ રે.

અયાનન - ૧૬૭૮

- ૧૨ મશાયખ (રહે.) ઈબાદતની વિષે દલીલોથી સમજાવે છે.
- ૧.૭ દીનના ચોરો ! કેમ કરીન બોલશો ? તમારી ટેજીને બધી બાજુથી બંદા કરી છે. તમે દીનની ચોરી કરી શકશો નહિ. તને પકડીને બાંધીને ઉભો કર્યો છે. બોલ, હક્કી નિસબત રાખનાર (હક્કાની) જુન્યો કે નહિ ? તારા માટે તલભર જગ્યા રહી નથી. હોદીનની ચોરીનાં કામ કર નહિ. તને જવાળથી બાંધી લઇને આજી કરી દીધો છે. તારી પાસે હોદીલ રહી નથી. તો ચોરી કઈ જગ્યાએ ક્રીશા ? બોલતો બંધ થયો તો ચોરીની આસ છોડીને અલ્લાહનો બધી બની તોબા કર.

- ૮.૧૨ તું ચોરી કરે એવી દલીલની હજુ એક જગ્યા છે. ક્રોઈ ક્રોઈ ફીર એવા છે જેઓ જાહેરમાં ઈબાદત કરતા દેખાતા નથી. ઘાં તેમની વાતો અને બોલ ધ્યાનમાં લેવાયાં છે. ઈબાદત ન કરનાર બદ્દીન વિષે આમ કેમ બને ? બદ્દીનને અલ્લાહ કેમ ચાહે ? તેથી, તેમણે પણ (ઈબાદત વગર) હક્કનું કામ કર્યું કહેવાય. અલ્લાહે તેવા ફીર ઉપર કરમ કર્યો કહેવાય.

- ૧૩.૧૫ તું એમ પણ કહે કે તેવા ફીરેએ ઈબાદત કરી ન હતી ઘાં અલ્લાહે તેમને આવી ખૂબી કેમ આપી? બંદગીથી જ જો ઈમાન હોય તો તેમને આવી ખૂબી કેમ મળે? તું દલીલ લાવે તો તેનો પણ જવાબ મારી પાસે થી સાંભળે.

- ૧૭ વે તો સુને બાજ હોવે દીવાના રે;
તકદીર સેતી વે હોવે જાના રે.
૧૮ ખૂબી રહી પહૃતી ઈન્દૂ તન માંખાં રે;
શીસ તો રબડી બી આઈ નાંખાં રે.
૧૯ દુની કામથી થે વે દીવાને રે;
કોઈ કોઈ અંસે લુએ જાને રે.
૨૦ તો બી ઉન્ઝુકે એક ખોટ આઈ રે.
૨૧ મુંગે પીછે નહીં કિનીને જાને રે;
કામ નહીં કિને ઉન્કે પિછા ને રે.
૨૨ સાલિક જે થે હુએ ફીરા રે;
કરતે ઈબાદત મન કર ધીરા રે.
૨૩ દેખો ઈન્દૂકી હું જગમાં નિશાની રે;
નિત નિત ખૂબી હું સબૂને જાની રે.
૨૪ હું જે તીજે કામ કર્જે હું ચાતા રે;
મુરાદ ઉસકુ હું રબ દિલાતા રે.
૨૫ અંસી અનંત હું જગ માંહી ઠામા રે;
સબ જગ બૂકે હું ઉનકા નામા રે.
૨૬ સબ જગ અંસેસૂ હું ભરિયા રે;
અનંત નીર જૂં દીસે દરિયા રે.
૨૭ કો કો દીવાને વે લુએ દેખાયે રે;
ઓગને મંગમાં જૂં હું કહલાયે રે.
૨૮ ઓગનુંન કોઈ જાને રે;
મુંગકે નામ્ય સબ પિછાને રે.
૨૯ યું કલ્લી કોઈ જો હોવે દીવાના રે;
ઈનિબાર ઉનકા ન કિને માના રે.
૩૦ અકલ ન થી ઈન્દૂદુની કેરી રે;
કઈ કઈ રીતે ઈન્દૂકી અનેરી રે.
૩૧ તુ હું સાજ દુની કામ કરતા રે;
કયું રીત ઈન્દૂકી મન ધરતા રે?
૩૨ અબ નહીં ચોર બોલને ઠામા રે;
તૌબા કર છોડ ચોરી કામા રે.
૩૩ અબ નહીં તુજે ઠામ જવાબા રે;
કરને તુ તૌબા સુન શિતાબા રે.

૧૬.૧૮ તે ફીરો જેઓ દિવાના (મજજૂબ) કહેવાય છે તેઓ
૧. સુદ્રિની હાલતમાં ખૂબીને મેળવી હોય છે, અને ત્યાર પછી
તકદીને લિખિ દિવાના થયેલા હોય છે. તેમનામાં પહેલાંથી
ખૂબી રહેલી હોવાથી ગાંડા થયા પછી અલ્લાહ તેમની ઉપર
ગુર્સો કરતો નથી. તેઓ દુનિયાના કામથી બે અબર હોય છે.

૨૦.૨૧ આવા ફીરોમાં એક કમી હોય છે કે તેમના મર્યાદા પછી તેમના
નામ ઠામી વિષે જાણતું નથી.

૨૨.૨૬ જે ફીરો દુનિયાથી ખબરદાર (સાલિક) હોય
તેઓ ઈબાદત કરે છે. જગતમાં તેમની નિશાનીઓ નામ,
ઠામ અને ખૂબી વિગેરે બધાજ જાણતા હોય છે. તેમની
દુપાઓથી જેઓ કામકાજ ચાહે છે તેમની મુરાદે અલ્લાહ
પૂરી કરે છે. જગતમાં આવા ફીરોની ઘણી જગ્યાઓ છે જેને
બધાય જાણે છે. અવા ફીરોથી દુનિયા દરિયાના અનંત
નીરની જેમ ભરેતી છે.

૨૭.૩૧ કેટલાક દિવાના ફીરો મગમાં આંગણા જેવા હોય છે.
આંગણા ઉપર કોઈ ધ્યાન આપતું નથી, પાણ મગની તો ખબર
રાખે છે. એની જ રીતે થોડાક દિવાના ફીરોનો કોઈ એતબાર
કરતું નથી. દુનિયાની ઘણી રીતની અકલ તેમનામાં નથી
હોતી. તું તો સાજે દુનિયાનું કામ કરતો માણસ છે. તેમની
મિસાલ કેમ મનમાં ધરે છે?

૩૨.૩૩ હવે દીનના ચોર તારી તારી બોલવાની જગ્યા નથી. જલદી
તોબા કરીને ચોરીનું કામ છોડ.

(૧) સુધીની હાલતમાં જેલી વાતો ધ્યાનમાં લેવાય છે ગાંડપણનદી હાલત ની વાતો બેઈ ધ્યાનમાં લેતું નથી. દાંત મનસુરે ગાંડપણની હાલતમાં અનલ હક (હુજ હક હું) કહેવાપર શરીરત ની જહેર રીતે મોતની સજા આપવામાં આવી હતી જોકે અલ્લાહના અપાર પ્રેમમાં તેમાંગી ઉપર ગાંડપણ (ગલખે હાલ)

૧૬૬૬

- ૧ તુજે દીન કેરે ચોરા, નહીં બોલનેરી ઠામા;
તો ચોરી હો કેરા તૂ છોડ હે કામા;
- ૨ કે ઈબાદત કરની, તૂ કરને કબૂલા;
જે ઈમાનકા ઘર, હું રે મૂલા.
- ૩ ભી કબી તૂ હુજુજત, લાવેરે ચોરા;
કે રહુ કિયા ચાહવે તૂ સુખન રે મેરા.
- ૪ કે હો કર ફીરકી, કહી રે બાતી;
એક મજજુબ કહીએ, દ્રુષ્ય ખાલિસ રે જતી.
- ૫ કહા રે થા મજજુબ, કીતી બંધગી નાંહાં;
ઉસે મજજુબ કરને, કિયા ગેલુકે માંહાં.
- ૬ યું કરને ઉસકુ, નરતા આખા;
અને ખાલિસકુ ખૂબ કર, હું રે દાખા.
- ૭ જિને ઈબાદત, ચાવસૂ કીતી;
ઉસે ખૂબ કરને, કહી સિસ્કણ સુનીતી.
- ૮ એ બયાન તમૂને, કહાંથી રે આખા;
કે લુંગ ખૂબ કરને, તમૂ કહાંથી રે દાખા.
- ૯ કભી હુજુજત તૂ કરે, ચોર એ રે રીતા;
ઉસ જાલાંકા બયાન, સુન એસા હું કીતા.
- ૧૦ કે સુનતે બોલ, સહી કર જાને;
અને સમજૂ ભી સુનતે, સહી રે માને.
- ૧૧ સુનો પીરી મુરીદી, મૂલ ફીરી હો કેરા;
વલીયુંથી નિઅમત, પાવે વલી રે સપેરા.
- ૧૨ કે મુરીદ હો પીરકી, નિઅમત પાયા;
જબ જગ માહે વલી, ઈસ રીતે હું દેખાયા.
- ૧૩ રે ખાનવાદા ચૌદ, તૂ બૂજે રે નામા;
એ ફીરી કેરા સાર મૂલકા ઠામા.
- ૧૪ રે ખાનવાદા કરનાર, હું ચૌદ કહલાએ;
રે ચૌદ નામ, હું જુદે રે લિખાએ.
- ૧૫ રે ચૌદ ઈબાદત, રે રે કરનારે;
રે રાત દિન ઈબાદત, કરતે સારે.

બયાન-૧૬૬૬

પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.

- ૧.૨ દીનના ચોર ! તને બોલવાની જગા નથી તો તું ચોરીનું કામ છોડી એ અને ઈબાદત કરવી કબૂલ કર ઈબાદત ઈમાનનું ઘર છે, મૂળ છે.
- ૩.૧૦ તું ચોર મારા શબ્દો (સુખન) રહ કરવા દલીલ લાવેકે “તમે બેજતના ક્રીરો એક મજજુબ (દિવાનો) અને બીજો ખાલિસ (ભાનવાળો) એ બેની વાત કરીને કહો છોકે મજજુબ ઈબાદત કરી નહિ અને વેલામાં ગારુયો અલ્લાહ તેઓ ઊપર ગુસ્સે ન થયો અને તમે આ રીતે બેનુને અલગ અલગ તારાવ્યા. ભુંડીને સાંદું કહી બતાવવાની વાત તમે ક્યાંથી કહી?” તારી આ દલીલનો જવાબ હું આ પ્રમાણે આપું છુ જેને સમજુ માગસ સાંભળતાં જ માની લેશે.
- ૧૧.૧૨ સાંભળો, પીરી મુરીદી મૂળ ફીરીમાંથી છે. ખાલિસ ક્રીરો પીરી કરે છે. વલીયોથી વલીયો નેઅમત મેળવે છે. મુરીદ પીરથી નેઅમત મેળવે છે. આ રીતે વલીયો યાને ખાલિસ ક્રીરો જગતમાં દેખાય છે.
- ૧૩ ક્રીરીના મૂળ ચૌદ ખાનવાદા છે (?) તે તું જાણી લે.
- ૧૪ એ ચૌદ ખાનવાદાઓનાં ચૌદ નામ મેળે બીજી જગ્યાએ લખાયેલાં છે

સવાર થઈ ગયું હતું અને દુન્યાથી બે ખબર બની ગયા હતા.

(૧) જેમનાથી બૈઅતનો વસીલો (સંબંધ) રાખવામાં આવતો હોય તેવા મશાયખ અથવા દુરવેશો (ક્રીરો) નાં ખાનદાનછે.

૧૬ બહુત ઈબાદત ઈન્કૂડી, હે કિતાબો લિખાઈ;
બહુત કંદીકી બાત, હે ઈન્કૂડી સુનાઈ.
૧૭ વે સલૂકે ઈલમમાં, આવે રે બયાના;
હે ઉમેદ જો મુજફૂદ, પૂરા કરે જો રહમાના.
૧૮ તો ફૂકીરીકા મૂલ, છુઅા ઈબાદત માંહાં;
તો મૂલ બિના ફૂકીરી, હોવે રે નાંહાં.
૧૯ ઉસ કાજે સલૂક, જે ફૂકીર કહલાએ;
સહી હજૂ લગ જગમાં, ઠામ ઈન્કૂડેખાએ.
૨૦ અને મજજૂબ હુવડા, કિર પાયા વે નાંહાં;
કે દિસતા નહીં, જગકે માંહાં.
૨૧ તો ખાતિસ હમૂને, ખૂબ કર આખા;
અને મંજજૂબ નરતા, કર રે દાખા.
૨૨ સુન જબાબ હે હુજજત, તેરી હોકેરા;
એ સુનતે બોલ, બુગ લી સવેરા.
૨૩ સબ ચોર હુવડે, બંદ નેરે રે કામા;
નહીં તિલ જેતી, તુજે જબાબકી ઠામા.
૨૪ અથ આપજિજ હો કર, બાત કબૂલ રે મેરી;
અને તૌબા કરને, કે ઈતના સવેરી. રે વ્હુહી.
૨૫ બોલનેકી તો ચોર તુજુદું ન રહી અથ ઠામ રે,
ન રહી અથ ઠામ;
તો તૌબા કરને છોડ દે, ચોરી કેરે કામ રે,
ચોરી કેરે કામ.

૧૭૦૦ નજમ

- ૧ ચોર નહિં બોલનેકી ઠામા રે, તમે સુનો રે;
છોડ દે તૂ ચોરી કેરે કામા રે, તમે સુનો રે.
- ૨ તુજે સબ બોલું બંદ કીતા રે, તમે સુનો રે;
બયાન હક્કાની સહી છતા રે, તમે સુનો રે.
- ૩ સુન સુન સાચી એ નિશાની રે, તમે સુનો રે;
સુનતે તૂ હોવેગા ઈમાની રે, તમે સુનો રે.
- ૪ ખાતિમ રસૂલ જે જાનો રે, તમે સુનો રે;
સુલતાન અંબિયા પિછાનો રે, તમે સુનો રે.

(૨) અલ્લાહની સમીપતા મેળવવા માટે પીરી મુરીદીને સંબંધ જેના થકી ઈંતે બાતિન (ગૃહ ઈલમ) ની જાગ થાય છે.

- ૧૫ તે યૌદ્ધ ખાનવાદાવાળા રાતદિન ઈબાદત કરવાવાળા હતા.
- ૧૬ તેઓની બહુજ ઈબાદત વિષે ભરોસાપાત્ર કિતાબો લખાઈ છે.
- ૧૭ મારી ઉમેદ અલ્લાહ પૂરી કરે તો તેઓનું વર્ણન સુલુક ના ઈલમના બયાનમાં આપીશ. (૨)
- ૧૮ જુઓ, ફૂકીરીનું મૂળ ઈબાદતમાં થયું, ઈબાદત વિના ફૂકીરીનથી.
- ૧૯ તેટલા માટે જે ઈબાદત ગુજર અને સદાચારી ફૂકીરે છે તેમનાં કામ હજુ સુધી જગતમાં દેખાય છે.
- ૨૦ અને જે ફૂકીરે મજજૂબ હતા તેઓ ફૂકીરીથી જગતમાં મળ્યા કે દેખાયા નહિં.
- ૨૧ તેથી જ મે ખાતિસ અને મજજૂબ ફૂકીરેને ગુગ મુજબ અલગ તારવ્યા છે.
- ૨૨ તારી દલીલનો જવાબ સાંભળીલે, અને આ બોલ સાંભળીને સમજી પણ લે.
- ૨૩ ચોર! તારાં બધાં કામ બંધ થયાં, જવાબ માટે તારે તલભર જગા નથી રહી.
- ૨૪ હવે લાચાર થઈને મારી વાત કબૂલ કર અને કહે...રે તુંહી.
- ૨૫ ચોર! તારે બોલવાની હવે જગા રહી નથી. તો તૌબા કર અને દીનની ચોરીનાં કામ છોડ.

નયાન - ૧૭૦૦

દીર મશાય (રહે.) સમજાવે છે 'તમે સાંભળો'.

- ૧.૭ દીનના ચોર! તારા બોલવાની જગા રહી નથી. તું ચોરીનાં કામ છોડી દે. તને બોલથી બંધ કર્યો છે, અને અલલાહનો પ્યારો, હુક્કે પસંદ જત્યો છે. સાચી વાત સાંભળીને ઈમાનવાળો બન. ખાતોમુર્સુલ, સુલતાનુલ અંબિયા, મુહમ્મદ મુસ્તિશ (સલ.) જેઓ બધા છુઓનું મૂળ છે, તેઓ પણ બહુ જ ઈબાદત કરતા અને તહજજુદ (અરધી રાત પછીની) નમાજ પદ્ધતા. તેમજ નહીલ નમાજ પઢીને આપ (સલ.) બહુ જ ઈબાદત કરતા.

૫ મોહંમદ મુસ્તકશા નામા રે, તમે સુનો રે ;
સબ જ્ઞાનૂ કેરા મૂલ ઠામા રે, તમે સુના રે.
૬ એ બહુત ઈબાદત કરતે રે, તમે સુનો રે ;
તહજૂદકી નમાજ થે પદ્ધતે રે, તમે સુનો રે.
૭ નફલકી નમાજ કરતે રે, તમે સુનો રે ;
બહુત નબી ઈબાદત ચાતે રે, તમે સુનો રે.
૮ તુલી જો ઉમતી કાલાતા રે, તમે સુનો રે ;
ક્યૂં ન વે રીત મન લાતા રે, તમે સુનો રે ?
૯ તાબે મન એ હું લગાઈ રે, તમે સુનો રે ;
સાહિબકી બાત ઉસે હું ભાઈ રે, તમે સુનો રે.
૧૦ હણે કયા તૂટેવેગા જબાબા રે, તમે સુનો રે ?
બોલ બોલ ચોર તૂ શિતાબા રે, તમે સુનો રે.
૧૧ ખલીશાએ રાશેદીન જાનો રે, તમે સુનો રે ;
નબી બાજ ખલીએ પિછાનો રે, તમે સુનો રે.
૧૨ ઊરુ કું થા ઈબાદત ચાવા રે, તમે સુનો રે ;
કરતે થે બહુત કર ભાવા રે, તમે સુનો રે.
૧૩ ઓર લી અસહાયી કહીએ રે, તમે સુનો રે ;
એ ઈબાદત કરતે લહીએ રે, તમે સુનો રે.
૧૪ બંદગીસ્થ નેહ થે લગતે રે. તમે સુનો રે ;
દીન કાજે તન થે ગમતે રે, તમે સુનો રે.
૧૫ આવતે જે નબીજીકે પાસા રે, તમે સુનો રે ;
સો મુખિન હોને કેરી આસા રે, તમે સુનો રે.
૧૬ ઈમાન વે આવ જબ લાતે રે, તમે સુનો રે ;
ઈબાદત નબી થે બતાતે રે, તમે સુનો રે.
૧૭ એ સબ મમિનકી રીતા રે, તમે સુનો રે ;
સુનોને મન કર પીતા રે, તમે સુનો રે.
૧૮ કિસકી હું પેરવી ચાતા રે, તમે સુનો રે ;
ચોર નહી વે ક્યું બતાતા રે, તમે સુનો ?
૧૯ નસીહત ક્યું નહી મન લાતા રે, તમે સુનો રે ?
લીલજ નહી શરમાતા રે, તમે સુનો રે.
૨૦ ઈબાદત મુજતહિદ કરતે રે, તમે સુનો રે ;
નિસદિન વે જે બાત ધરતે રે, તમે સુનો રે.
૨૧ ઓર રીત કિસકી તૂ ચાવે રે, તમે સુનો રે ;
ક્યું નહી હમૂરુ બતાવે રે, તમે સુનો રે ?

- ૮ તું અગર પોતાને આપ (સલ.) નો ઉમતિ ક્લેવડાવે છે તો
તેમના જેવાં અમલ કરવાનું મનમાં હેતો નથી ?
૯ જેને સાહિબ (આકા) ની વાત ભાવે, તે તેનું મન આકા
(ધ્યાની) ને તાબે લગાવે.
૧૦ હવે તું શું જવાબ આપીશ ? બોલ, જલદી બોલ.

૧૧.૧૨ નબી (સલ.) ના બાદ ખુલશાએ રાશેદીનને પાગ ઈબાદત ઉપર
પ્રેમ હતો અને બહુજ ભાવથી ઈબાદત કરતા હતા.

૧૩.૧૬ બીજા અસહાયીયો (રજી. અન્ધુમ) પાગ ઈબાદત કરતા.
બંધીમાં નેહ લગાડીને તેઓ દીન માટે જીવ આપતા. જેઓ
મુસલમાન બનવાનબી (સલ.) પાસે આવીને ઈમાન લાવતા
તો આપ (સલ.) તેમને ઈબાદત કરવાનું બનાવતા

૧૭.૧૮ મનથી પ્રેમ કરીને સાંભળ કે આ મોમિનનો તરીકો છે. તું
કોની પેરવી ચાહેછે તેકેમ બતાવતો નથી ? નસીહત મનમાં
કેમ હેતો નથી ? નિર્વજ તને શરમ કેમ નથી આવતી ?

૨૦ મુજતહિદ્ય પાગ ઈબાદત કરતા હતા. રાતદિન તેઓ ઈબાદતનું
કર્મ કરતા હતા.
૨૧ તું બીજો કોનો તરીકો ચાહે છે ? અમને કેમ બતાવતો
નથી ?

૨૨ ફટ ફટ લીલજ ગમારા રે, તમે સુનો રે ;
અંભાગકા સોચ સવારા રે, તમે સુનો રે.

૧૯૦૧ બલ.

- ૧ સુનો જ્વષ હો, સુનો વીર હો
ઈબાદત પૂરી કરની, હુકમ રીતે મનમાં ધરની ;
સુનતકી સુનો રીતા, કર પીતા જ.
- ૨ સુનો જ્વષ હો, સુનો વીર હો
ઈબાદત ખાતિમ કરતે, યાર ભી વે રીત મન
ધરતે;
ન કર વે ન કયું કર આખા, નેન્નુ દાખાજી?
- ૩ સુનો જ્વષ હો, સુનો વીર હો
પડતાહું સમજનેમાં ફેરા, ઈસકુ બ્રૂઝનાં સવેરા ;
ઈલમ હું દીન દરિયા, સાર જગ લરિયા જ.
- ૪ સુનો જ્વષ હો, સુનો વીર હો
મુજાતહિદું કૂતો હું ચાતા, હુકમ ઉન્કા દિલ હું
લાતા ;
વે હું કરે સમજને કામા, ઈલમ ઠામા જ.
- ૫ સુના જ્વષ હો, સુનો વીર હો
નહી અનસમજૂકા કામા હુંદેને પેઠ દરિયા
ઠામા ;
તહકીક ગોતે વે ખાવે, દીનથી જવે જ.
- ૬ સુનો જ્વષ હો, સુનો વીર હો
ઈમાનકા ઘર તુ જાને, ઈબાદત હું પિછાને ;
તો નિત કરના હું તુજે નેહા, આપ દેહાજ.
- ૭ સુનો જ્વષ હો, સુનો વીર હો
બંદગી તુજેસુ હોવે નાંહાં, ઉરનાહું નિસદિન દિલ
માંહાં ;
ન કરના ન ખૂબ જાની, બેંત માની જ.
- ૮ સુન્સ જ્વષ હો સુનો વીર હો
ગુના મત બુઝો હલાલા, હોતે તૌબા કર ઉસ
હલાલા ;
ચોરી ન કીજે આપ નામા, દીન ઠામા જ.

૨૨ ફટ ! નિર્જ ! ગમાર ! અભાગિયા જેવું વિચારિને શું કરે
છે ?

બચાન - ૧૯૦૧

પીર મશાયમ (રહે.) સમજાવેછે : 'સાંભળો જીવ' ! સાંભળો વીર

- ૧ અલ્લાહના હુકમો મનધરીને પુરી ઈબાદત કરો. તે એહેલે
સુનતનો તરીકો છે. તેનાથી પ્રિત કરો
- ૨ અલ્લાહના નબી (સલ.) અને તેમના ચાર યારી પણ
ઈબાદત કરતા હતાં. આંજે જોઈલે તેમાં ઈબાદત ન કરવાનું
કેમ નથી કહું ?
- ૩ જેની સમજાગુમાં દેર પડો હોય તેણે જાગું જોઈએ. દીન
રૂપી દરિયો ઈલમથી જગતમાં ભરેલો છે.
- ૪ જે મુજાતહિદોને ચાહે છે તે તેમના હુકમોથી દિલ લગાવે છે.
મુજાતહિદો ઈલમથી સમજને મસાઈલનું કામ કરે છે.
- ૫ આગું સમજુદીનના દરિયામાં ઈલમ શોધવા પડેતો જરૂર ગોતાં
ખાય અને દીનથી પણ જાય.
- ૬ ઈબાદત ઈમાનનું ધર છે, તેને જાગું ઈબાદતથી તારે હંમેશા
નેહ કરવો જોઈએ.
- ૭ જૈયત માનીને પણ તારથી બંદગી ન થાય તો રાતદિન દિલથી
ડર્સો તો રહે.
- ૮ ગુનાહને હલાલ મત સમજો. ગુનાહ થઈ જાય તો તરત જ
તૌબા કરી લો. અને તમે પોતે દીનમાં ચોરી ન કરો.

૧૭૦૨

- ૧ સુનો અમર બિન, આસ રે કહીએ ;
રજુ યત્તાહો અનહો, ઈન્દૂ નામસૂ લહીએ.
- ૨ સહી એ ભી મશાહુર, બૂજો અસહાબી ;
કે નામ સુન કર, બૂજો સિસ્કત શિતાબી.
- ૩ સહી સિસ્કત ઉન્કી, હું બહુત રે જાનો ;
સો અમર બિન, આસ રે પિધાનો.
- ૪ સુનો હદીસ એ નબીજી, કેરી હું કહેતે ;
જેસા સહી કર, સુન હું કેને.
- ૫ બૂજો હદીસ એ જાની, સહી નબીને આખી ;
સો ઈન્દૂને સુન કર, યાદ રે રાખી.
- ૬ એ કહેતે હું નબીકી, મેં પાસ રે આયા ;
સો અરજ હોકેરા, સોચ એતા મન લાયા.
- ૭ કહા હાથ કરો કુશાદ, નબીએ યું આખા ;
મેં બેઅત કરું તમૂસૂ, દીન કાજ રે દાખા.
- ૮ કહા કુશાદ કરો હાથ નબીજી જમના ;
દીન કાજે બેઅત કરું, ચાઉવે મેરા રે મના.
- ૯ કરું મેં તમૂસૂ, બેઅત ઈસ્લામ કેરી ;
યું દિલ તો મેરા, હું ચાહતા રે સવેરી.
- ૧૦ યું અમરને અરજ, નબીજીનું કીતી ;
એ સુન સુન મૂર્મિનું એ ચિત દીતી. રે તૂહી.
- ૧૧ અમર બિન જે આસ થે, આયે નબીકી પાસ રે,
આયે નબીકી પાસ ;
સો બેઅત કાર્ય ઈસ્લામકી, આયે મન ધર આસ રે,
આયે મન ધર અસા.

બયાન - ૧૭૦૨

(૧)

હદીસ. : ઈસ્લામ પહેલાંના બંદાના ગુનાં માફ છે.
રાવી : હજ અમર બિન આસ (રજી.)

૧.૧૦ હજ અમર બિન આસ (રજી.) મશાહુર સહાબી છે. તેમની સિક્ષણ તેમના નામ મુજબ છે. તેઓ નબી (સલ.) ની હદીસ જેવી સાંભળી તેવી જ યાદ કરી રાખી. તેઓ કહે છે કે ‘હું નબી (સલ.) પાસે અરજ, કરવા આવ્યો ત્યારે મેં નબી (સલ.) ને કહુંયું : “તમારો જમાગો હાથ લાંબો કરો, હું તમારાથી દીન ઈસ્લામ કાજે બૈયત કરવા ચાહું દું.” મૌખિક સાંભળ અને ચિત્તમાં લે અને કહેરે તુંડી. (બાકી હદીસ આગળના બયાનમો આવે છે)

૧૭૦૩

- ૧ તથ જમના મુલારક, હાથ લાંબા કીતા ;
તથ અમરને હાથમાં, હાથ મુલારક લીતા.
- ૨ તથ મુલારક જુબાંસું, ઈંતના દાખા ;
કયા રહેતે હો અમર, કહ કર આખા ?

૧૭૦૩

હદીસ (બયાન નં. ૧૭૦૨ થી)

- ૧.૨ પણી, હજ. અમર બિન આસે (રજી) આપ (સલ.) નો હાથ મુલારક પોતાના હાથમાં લીધો. આપે (સલ.) જગ્યાન મુલારક થી કહુંયું : “અમર શું ચાહો છો ?”

(૧) ‘મિશન’ (ભાગ-૧, વિભાગ-૨) જિનાબુલ ઈમાનની કસલ પહેલીની પરંપરાસમી હુદીસ છે. (મુસિલિમ)

- ૩ તથ અમરને કહ્યા, મેં હું શરત રે ચાહું;
કે નબીજી નમૂસૂ, મેં શરત રે કરાહું.
૪ તથ નબીજીને ચાહા, કેસી શરત હું ચાહી ?
કે તમારે ઈસ્લામાં, કયા ચિંતા હું આહી ?
૫ નબી બખશિશ, પાવે જત રે મેરી ;
જે તકસીર મુજસૂ, પહોળી હુઈ રે અનેરી.
૬ કુછ બ્રૂજીતે હો નાંલાં, તથ નબીજીને આખા ;
પછે ઈસ્લામ કેરા, બયાન રે દાખા.
૭ કહા ઈસ્લામ લાના, હું રે ચિંતાતા ;
જે ઉસથી પહોળા, હું ગુનાહ રે કહુલાતા.
૮ કે ગુનાહ દૂર કરતા, સબ હું રે ઈમાના ;
સો ઈસ્લામ પહોળા, જેતા ગુનાહ રે જાના.
૯ યું બખશિશ કેરી, કહી નબીજીને બાતી ;
એ સુન સુન કહો, દિન ઓર રાતી રે તુંધી.
૧૦ ઈમાન હું દૂર કરતા, ગુને જે પહોળે સબ રે,
ગુને જે પહોળે સબ ;
બેગુનાહ હુંથા સહી, ઈસ્લામ લાયા તથ રે,
ઈસ્લામ લાયા તથ.

૧૭૦૪

- ૧ ક્ષિર મુખારક જુબાંસૂ, એતા કહા લહીએ ;
એ સુન સુન ઈમાની, હો કર રહીએ.
૨ હું દૂર લી કરતી, હિજરત જાનો;
જે ગુને તો પહોળે, હોવે રે માનો.
૩ કે દારૂલ હરબથી, નાઠના કહીએ ;
આવે ઈસ્લામ તરકુ, એ હિજરત લહીએ.
૪ એ ગુનાહ જે પહોળે, સબ દૂર હું કરાતી ;
એ મુખારક જુબાંસૂ કહી અમરકુ બાતી.
૫ ક્ષિર મુખારક જુબાંસૂ, આખીલ જવાબા ;
સો અમરને સુન, સુન, લિયા રે શિતાબા.
૬ કહા હજ્જબી ગુને, હું દૂર રે કરાતી ;
હજ્જ કિયે ગુને, દૂર હોવે સબ જતી.

(૧) ઉંમાઓના કથન મુજબ હજ કરવાથી અલ્લાહના ગુનાહ માઝ થાય છે. બંદાના ગુનાહ (હો) બંદાએ માઝ કરાવવા પડે છે, પણ અલ્લાહ કાદિર છે કે બંદાના હજો બદલો ખુદ આપીને હજ કરનારના (બંદાના) ગુનાહ દૂર કરે.

૧૭૦૪

હદીસ (બયાન નં ૧૭૦૩ થી)

- ૧ પછી જબાન મુખારકથી નબી (સલ.) એ જે ઈમાયું તે સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો.
૨.૪ આપે (સલ.) ઈમાયું કે “હિજરત પાગ હિજરત પહેલાંનાં ગુનાહોને માઝ કરે છે.” દારૂલ હરબ (વિધર્મનો પ્રોદેશ) માંથી નાસીને તુ દારૂલ ઈસ્લામ (મુસલમાનોનો પ્રોદેશ) માં આવે તેને હિજરત કરે છે.
૫ પછી આપે (સલ.) હજ અમરબિન આસ (રજી) ને જવાબ આપો જેને તેમાંથી તુંસ સાંભળી લીધો.
૬.૭ આપે (સલ.) કહ્યું કે “હજ (૧) પાગ ગુનાહોને દૂર કરે છે.
હજ કરનારના હજ પહેલાના ગુનાહ અલ્લાહ માઝ કરે છે.”

- ૭ કે હજ્જકા કરનાર, બખશિશ પાવે ;
જે ગુને હોવે પહેલે, રબ દૂર વે કરાવે.
૮ એ ફરમૃદ્ય અપને, નબીજી હો ડેરા ;
સો અમર બિન આસને, સુન લિયા રે સવેરા.
૯ સુનો અંસી ખૂબીસ્થ, હું ખાતિમકા દીના ;
કે ઈમાન લાતે, ગુનાહ દૂર સબ કીના.
૧૦ એ નેહસ્ય સુન સુન, લાહો રે ઈમાના ;
અને એક કર કહો, દિલકી સાના. રે નૂહી.
૧૧ બખશિશ પાવે હજ્જથી, દૂર હોવે તકસીર રે,
દૂર હોવે તકસીર ;
હિજ્રત ભી અંસી સહી, સુન સુન મૂર્મિન વીરે,
સુન સુન મૂર્મિન વીર.

- ૮૮ નબી (સલ.) ની આ હૃદિસ હજ. અમરે (રી.) સાંભળી
લીધી. નબી (સલ.) નો દીન એવો ખુબીદાર છે કે ઈમાન
લાવતાં પહેલાંના ગુનાહ માઝ થાય છે.
૧૦ પ્રેમથી હૃદિસ સાંભળીને ઈમાન લાવો અને અલ્લાહને એક
માની કહો.....રે તુહી.
૧૧ હજથી હજ પહેલાંના ગુનાહો દૂર થાય છે. હિજ્રતથી પાગ
એવીજ રીતે ગુનાહો દૂર થાય છે.

૧૭૦૫ નજમ

- ૧ સુન દેખ્યો દીનકી બડાઈ રે, તમે સુનો રે ;
ખૂબી કેસી મૂર્મિનુને પાઈએ, તમે સુનો ?
૨ મૂર્મિન હો લાયા ઈમાના રે, તમે સુનો રે ;
બખશા ગયા વે જાના રે, તમે સુનો રે.
૩ પહેલે ગુને દૂર કરાયે રે, તમે સુનો રે ;
જે વે ઉને અમલ કમાયે રે, તમે સુનો રે.
૪ ઉસ થકી રબે કિયા પાક રે, તમે સુનો રે ;
રહ્યા નહી ગુનહુકેરી બાકા રે, તમે સુનો રે.
૫ ઈમાન લાતે ખૂબી પાયા રે, તમે સુનો રે ;
ગુનહુથકી પાક લિખાયા રે, તમે સુનો રે.
૬ અંસા સહી રોશન એ દીના રે, તમે સુનો રે ;
મુનાદિક ક્રયું ન ચિત દીના રે, તમે સુનો રે.
૭ હજ્જ ભી જે કબે જ કરાવે રે, તમે સુનો રે ;
વે લી ગુનહુથકી બાહર આવે રે, તમે સુનો રે.
૮ બખશો વે ગુને ઉસ કેરે રે, તમે સુનો રે ;
હજ્જ તો કરતે સવેરે રે, તમે સુનો રે.
૯ અંસા દીન રોશન હું જાનો રે, તમે સુનો રે ;
સુન સુન ખૂબી મન આનો રે, તમે સુનો રે.

બયાન-૧૭૦૫

- પીર મશાયખ (રહે.) હૃદિસ સમજાવેછે : ‘તમે સાંભળો’
૧.૪ દીનની મોટાઈ જુઓ. મોમિનને કેવી ખૂબી મળી કે ઈમાન
લાવવાથી ગુનાહોથી બકાઈ ગયો. પહેલાંના જે ગુનાહના
અમલ તોણે કર્યા હતાં તેથી અલ્લાહે તેને પાક કર્યો, અને ક્રેષ
ગુનાહ બાકી રહ્યા નહિ.
- ૫ ઈમાન લાવવાથી આ ખૂબી મળી અને ગુનાહો થી પાક થઈ
ગયો.
- ૬ આવો રોશન દીન છે, તેની ઉપર મુનાદિક મનકેમ દેણા નથી?
- ૭.૮ કાબા શરીર જઈને જે હજ કરે છે તે પાગ ગુનાહોમાંથી બહાર
આવી જાય છે. હજ કરતાં જ હજ આગળના ગુનાહ બખશાઈ
જાય છે.
- ૮ એવા રોશન દીનને જાણીને તેની ખૂબીઓ મનમાં આણો.

૧૦ ગાંઝિલ બેંગી લાહો ઈમાના રે, તમે સુનો રે ;
ગફ્ફલત છોડ ને હો દાના રે, તમે સુનો રે.

૧૦ ગાંઝિલો તમે તુરંત ઈમાન લાવો અને ગફ્ફલત છોડીને ડાહ્યા
બનો.

૧૭૦૬

- ૧ સુનો મુખાજ બિન જબલ, નામ રે જાનો ;
રજી અલ્લાહો અન્હો, નામ સંગ આનો.
- ૨ એ હૃદીસ હું ખાતિમ, નબીજીકી કહતે ;
સો મુખારક જુબાંસૂ જું સુ ન હું કેતે.
- ૩ એ હૃદીસક બયાન, ઓર જાને રે અસહાબી ;
અને ઈન્દૂને સુન કર, યાદ રાખા રે શિતાબી.
- ૪ સો નબીજીનું મુખાજને, આવ અરજ પહુંચાઈ ;
સો અમલકી ચિંતા કાજ, બહિશ્ટ રે આઈ.
- ૫ કહા નબીજી અમલકી મુજે કહો અંસી બાતી ;
કે બહિશ્ટી વે કરતે, હોવે મેરી રે જાતી.
- ૬ અને આતશ સેતી, દુર કિયા મેં જાંદું ;
અંસા ચાહતા દુંકે હુકમ, મેં નબીજીકા પાંદું.
- ૭ તથ ખાતિમ નબીને અંસા ફરમાયા ;
એ સુવાલ તો તમૂને, અજમ પૂછાયા.
- ૮ કહા અજમ હું પૂછા, જે તમૂને કામા ;
એ ફરમૂદા નબીકા, દુઓ મુખાજકે નામા.
- ૯ અને તહકીક આજ કામ, હું રે આસાના ;
નિષે અંસા કરે, આપ રે રહમાના.
- ૧૦ દુઓ ફરમૂદા અપને, એ નબીજી હોકેરા ;
એ સુન સુન ચિતમાં, નિત દેઓને સવેરા.

રે વ્રૂધી.

- ૧૧ સુન બેંગી ભાઈ દીનકે, સુન સહી કર ઈમાન રે,
સુન સહી કર ઈમાન ;
મૂમિન હું ઈમાનથી, સાચા એ નિશાન રે,
સાચા એ નિશાન.

બયાન - ૧૭૦૬

(૧)

- હૃદીસ : અરકાને દીન
૧ જનતીનાં અમલ અને દોગુખથી છુટકારો .
૨ ઈસ્લામનું ઉદાહરણ એક કુંગર, અને જબાન પર કાળું
રાખી : ઈજ મખાજ બિન જબલ (રજી.)
૧.૩ સાંભળો ! ઈજ મખાજ બિન જબલ (રજી.) નબી (સલ.)ની
હૃદીસ બયાન કરે છે. આ હૃદીસને બીજા અસહાબીઓએ
પાગુ જાગું અને તરત ચાદ રાખી લીધી.
૪.૬ ઈજ મખાજે (રજી.) અમલની ફિકરને લીધે નબી (સલ.)
પાસે આવીને અરજ કરીકે, હે અલ્લાહના રસૂલ મને એવા
અમલ બતાવોકે જે કરવાથી હું જનતી બન્નું અને હે જનતી
આગામી દૂર રહું.
- ૭.૮ નબી (સલ.) એ ઈજ મખાજને કહ્યુંકે ‘તમો એ એક મોટો
(અજીમ) પ્રશ્ન પુછ્યો છે.
- ૮ આપે (સલ.) ફરમાવ્યુંકે “જેના પર અલ્લાહ આસાન કરે
તેને માટે આ કામ ચોક્કસ આસાન છે.” (બાકી હૃદીસ
આગળના બયાનનમાં આવે.)
- ૧૦ નબી (સલ.) ની હૃદીસ સાંભળી હમેશાં મનમાં લો અને કહો
..... રે તુંહી.

- ૧૧ દીનના ભાઈ ! દીનની વાત જલદી સાંભળ અને ઈમાન સહી
કર. મોમિન ઈમાનથી છે. ઈમાન મોમિનનું સાચું નિશાન છે.

(૧) ‘મિશ્કત’ (માગ-૧, વિભાગ-૨) ના કિતાબુલ ઈમાનની ફસલ બીજાની અનુક્રમે છલ્લીસમી હૃદીસ છે. (અહુમદ - તિરમીજ - ઈન્દ્રે માજા)

૧૭૦૭

- ૧ કે ઈબાદત કર, રબ હો કેંઠી ;
એ ફરમૂદા નબીકા, તમે સુનીઓ સવેરી.
- ૨ કે રબ માંહી શરીક, કુછ કરે રે નાંહાં ;
કે એક કર રબકુ, સહી બ્રૂજ મન માંહાં.
- ૩ અને નેહસું કાયમ, કરે રે સત્તાતા ;
અને ભી ફરમાયા, દેવે રે જકાતા.
- ૪ અને રમજાન કરે, રોજ ધરાવે ;
અને બેનુલ્લાહુ હજજ, કરની ચાવે.
- ૫ એ મુખારક જુબાંસુ, કહા રે બયાન ;
ભી આપ ફરમાયા, અંસા રે જાના.
- ૬ મે રાહા રે દેખાંડ, તુમ નેકી હોકેંઠી ;
તુમ સમજૂ રે હોકર, બુઝીઓ સવેરી.
- ૭ એ કહ કર ખાતિમને, ઈંતના આખા ;
કે રોજ ધરોને, એ હું ચલના દાખા.
- ૮ કે રોજ ધરોને, એ હું ચલનેકી રીતા ;
સો બહિસ્તકી રાહા, સુન લો મન પીતા.
- ૯ ભી મુખારક જુબાંસુ, કહા સદકા દેના ;
એ બૂજાતા હું ગુનાંદુંકુ, સમજને લેના.
- ૧૦ સો જ્ઞસા પાની હું, આગકુ બૂજાતા ;
યું સદકા ગુનાંદુંકુ, હું ઠંડા રે કરાતા.
- ૧૧ એ ખાતિમ નબીને, આપ ફરમાયા ;
એ સુનતે મૂમિન, સોચ એ આયા. રે તુંહી.
- ૧૨ ગાંધિલ કયા સોચે સહી ? ઉઠ સુન મેરી બાત રે,
ઉઠ સુન મેરી બાત ;
સુને બિના કયું મૂમિના ? હોસી તેરી જત રે,
હોસી તેરી જત.

૧૭૦૮

- ૧ અને મરદ જે રાતકુ, હું પદ્ધતા સત્તાતા ;
કે નમાજ હું કરતા, પેટ રે રાતા.

(૧) આગળની નોંધ મુજબની હ્યેસ નં-૨૬ માં ક્રી નં ૫/૬ ના શબ્દો મિશ્કાતમાં મૂળ હ્યેસમાં ક્રોસમાં બતાવ્યા પ્રમાણે છે.
(૨) ક્રીનં ૭/૮ ના શબ્દો મિશ્કાતમાં મૂળ હ્યેસમાં ક્રોસમાં બતાવ્યા પ્રમાણે છે.

બયાન - ૧૭૦૭

હ્યેસ (બયાન નં. ૧૭૦૬ થી)

- ૧ નબી (સલ.) એ ફરમાયું : “ અલ્લાહની ઈબાદત કરો
- ૨ અલ્લાહની જતમાં કોઈને શરીક કરો નહિ, યાને અલ્લાહને હિલથી એક માનો.
- ૩ અને પ્રેમથી પાંબંદી સાથે નમાજ કાયમ કરો અને જજાત આપો.
- ૪ રમજાનના રોજ ધરો અને બૈતુલ્લાહની હજ કરો.”
- ૫.૬ મુખારક જબાનથી આપો (સલ.) આમ ફરમાવીને કહ્યું : “હું તમને નેકીની રાહ દુખાડું ? (રૂ. હું તમને જેર અને ભલાઈના દરવાજા સુધી ન પહોંચાડું ?) (૧) તમે (સમજૂ થઈને) તેને સમજી લો.
- ૭.૮ આપો (સલ.) કહ્યું : “રોજ રાખો. રોજ જન્તતરદ્વારા જવાનો રસ્તો છે. (રોજો એક એવી દ્વારા છે. જે ગુનાહોથી બચાવે છે. અને દોજખની આગથી સુરક્ષિત રાખે છે.) (૨)
- ૮.૧૦ આપો (સલ.) કહ્યું : “ સદકો આપો. સદકો ગુનાહોને બુઝાવે છે. જેમ પાણી આગને બુઝાવે છે, તેમ સદકો ગુનાહોને ઠંડા કરે છે.
(બાકી હ્યેસ આગળના બયાનમાં છે)
- ૯૧ આપ (સલ.) તું ફરમાન સાંભળીને મોમિન સોચીલે અને કહે .. રે તુંહી
- ૧૨ ગાંધીલ, તું સુઅ છે કેમ ? ઉઠ, અને મારી વાત સાંભળ. સાંભળ્યા વિના તું મોમિન ડેવી રીતે થશે ?

બયાન - ૧૭૦૮

હ્યેસ (બયાન નં. ૧૭૦૭ થી)

- ૧.૩ આપો (સલ.) ફરમાયું : “ જે માણસ રત્નિના સમયમાં નહજજુદી નમાજ પઢે છે તેના ગુનાહ પાણીની માફ

- ૨ એ ગુને હેં બૂગતે જું પાનીકી દીતા ;
યું ખાતિમ નબીને, હુકમ રે દીતા.
૩ એ કહ ને નબીને, પઢી આયત કુરાના ;
જે કલામ હેં ભેજ, આપ રે રહમાના.
૪ કિંદ્ર ક્રમૂદા છુવડા, નબીજી હોકેરા ;
તુમ સુન હો દાના, આખીઆ સવેરા.
૫ કહા રાહા મેં દેખાંદું, સહી દીન હોકેરી ;
સો દીનકે પાઈઓકી, બાત સુનીઓ સવેરી.
૬ અને બતાંદું રાહા, થા જે મેરે દીના ;
ભી સારી રે દેખાંદું, રાહા હુકમ એ કીના.
૭ ભી દીનકે તુંગર, મેં તુમદું દેખાંદું ;
એ નબીજીને આખા, બાત તુમદું બતાંદું.
૮ તથ મુઆજને કહા, હં રસૂલ ખુદકે ;
સહી સાચે વાખે, હેં તમારે સદકે.
૯ કહા ઈસ્લામ દીનકા, સીસ રે જાનો ;
અને નમાજ તો દીનકે, થમ રે પિણનો.
૧૦ બૂજો બલંદી દીનકી, તુંગદું હોકેરી ;
સો લડાઈ કરની, બૂજીઓ સવેરી.
૧૧ એ ક્રમૂદા નબીકા, સહી કર લીજે ;
અને એક કર રબ્દું મના ઈંતના દીજે. રે તૂંહી.
૧૨ સુનો બાતાં દીનકી, જે હેં દીનકા ચાવ રે,
જો હેં દીનકા ચાવ ;
સુનતે હોવે મૂર્મિના, નિત નિત કર મન ભાવ રે,
નિત નિત કર મન ભાવ.

૧૯૦૬ પદ્ધત

- ૧ નિત નિત દીન નેહે ક્રીજે રે ;
બાત દીનકી સુન સુન લીજે રે.
૨ સાચા દીન બૂજો રહમાના રે ;
કહ જે નબીને સહી જાના રે.
૩ માને હુકમ જે જિસ ઠામા રે ;
સાર હુકમ મિલ દીનકા નામા રે.

(૧) આપે (સલ.) જે આયત પઢી તેનો તરજૂમો આમ છે. “ એ (નક મોમિનો) નાં પડજાં રણમાં બિસસેથી અલગ રહે છે. અને તેઓ તેમના પરવરણિાને ઝરાને ઉમ્મીદથી પુકારે છે. અને અમોએ જે (માલ) તમને આપ્યો છે તેમાંથી તેઓ (ખૂદાની રાહમાં) ખરચ કરે છે. તો જે જાનદાર (બશર) નથી જાણતાં

દોષાય છે,” એમ કહી (૧) આપે (સલ.) અલ્લાહના કલાજીમંડળ(કુરાન)ની આયત પઢી.

૪.૬ આપે (સલ.) કહ્યું : “ હું તમને મારા દીનમાં છે તે સારી રાહા (તરિકે) બતાવું દું. તે રાહી દીનનો પાયો છે.” આપનું ઈરમાન સાંભળીને અકલવાળા બનો.

૭ આપે (સલ.) મિસાલ આપીને કહ્યું : “ હું તમને દીનરૂપી કુંગ રંગું વાર્ણન બતાવું દું ? ”

૮ હજ માસાજે (રહી) કહ્યું : “ હજ, અલ્લાહના રસૂલ (સલ.) બતાયો, તમારા વાયદા હંમેશાં સાચા હોય છે.”

૮.૧૦ આપે (સલ.) કહ્યું : ઈસ્લામ કુંગના ઘડની જેમ છે, નમાજ તેના પાયાની જેમ છે, અને જેહાદ તેના સૌથી જાચા શિખરતી જેમ છે. (બાકી હૃદિસ ૧૭૧માં આવે છે)

૧૧ નબી (સલ.) ની હૃદિસ સાચી માની અલ્લાહને એક સમજીને કહોરે તુંહી.

૧૨ દીનની ચાહના હોય તો દીનની વાતો સાંભળો હંમેશાં એ સમજો કે સાંભળવાથી મોમિન થશો..

બયાન - ૧૯૦૬

પીર મશાયખ (રહે.) ઈમાનની સમજ આપે છે.

૧.૨ હંમેશાં દીનથી પ્રેમ રાજો અને દીનની વાતો સાંભળો. નબી (સલ.) એ ક્રોલા અલ્લાહના સાચા દીનને સમજો.

૩ દિના જે જયાએ જે હુકમ હોય તેને માનો. બધા હુકમો મળી ને દીન બને છે.

- ૪ સીસ તો બૂજો પહુલા દીન કેરા રે ;
ઈસ્લામ બૂજીઓ સવેરા રે.
૫ ઈસ્લામ જે લે આના ઈમાના રે ;
ઈમાન ઈસ્લામ એક હે જાના રે.
૬ કલિમા હે પહુલા મ્યામ કહીએ રે ;
જાભસું છદ કર જહિર લહીએ રે.
૭ સહી બૂજના ભી દિલ માંલાં રે ;
ખતરા રાખના ઉસમાં નાંલાં રે.
૮ જલ ને દિલ એક હે કરના રે ;
સાચા દિલ ઠામ સિદ્ધક્ક ધરના રે.
૯ ભેદ વે દિલમાં સહી લાહો રે ;
કલિમા જે જલે હેરે પદ્ધાહો રે.
૧૦ દિલ ભી અંસા સાચા કરના રે ;
કલિમા જૂં જલે હે સહી ભરના રે.
૧૧ ઈમાન ઈસે બૂજો ઈસ્લામા રે ;
સિદ્ધક કરના દિલકે ઠામા રે.
૧૨ એ તો ઈમાન ઈસ્લામ કહીએ રે ;
સીસ એ દીનકા સહી લહીએ રે.
૧૩ અફ્જલ ડાલી એ ઈનામ કેરી રે ;
મધ્ય વે ડાલીઓ બૂજો સવેરી રે.
૧૪ દીનકે થંમ બૂજો સત્તાતા રે ;
ગાવે શુદ્ધ કરો દિન રાતા રે.
૧૫ થંમ દીન કેરા નમાજ રે ;
સુનો એ હુકમ કેરા અવાજ રે.
૧૬ થંમ બિના ઘર રહવે નાંલાં રે ;
સુન ગાફિલ બૂજો દિવલ માંલાં રે.
૧૭ થંમું બિના ઘર કોઈ કરવે રે ?
હે ઘર થંમું બિના કોઈ દેખાવે રે ?
૧૮ થંમું બિના ન હોવે દીના રે ;
મૂમિન દીન થકી હે કહના રે.
૧૯ થંમું બિના દીન રહવે ના જાનો રે ;
નમાજ થંમ દીન હે પિધાનો રે.
૨૦ સુન સુન ગાફિલ જાગ એ બાતી રે ;
દીનકી રાહા હે અંસી દેખાત રે.

૪.૫ પહેલાં ઈસ્લામદ્વારા દીનનું ઘડ સમજો. ઈમાન લાવવું એ ઈસ્લામ છે. ઈસ્લામ અને ઈમાન એક જ છે.

૬.૧૨ પહેલાં જીબથી ક્રોમો કહો અને સાથે સાથે તેને શંકાવગર દિલથી સાચો માનો. જીબ અને દિલને એક રાખી સાચા (સદ્ક) દિલથી ક્રોમો કહો જેવો કલેમાને જીબ કહો તેવો જ દિલમાં રાજો એજ ઈમાન અને ઈસ્લામ છે કે જેને થડ ક્રોમામાં આવ્યું છે.

૧૩ ઈમાનની ડાળિયોમાંથી અફ્જલ ડાળી કલેમો છે.

૧૪.૧૮ દીનનો પાયો નમાજ છે. તેનાથી ચાહના રાજો અને રાતહિન અલ્લાહનો શુદ્ધ કરો. ગાફિલતું સાંભળ અને સમજ કે પાયા વિના ઘર કર્યાંય જાગુાતું નથી. શુદ્ધ પાયા વગર દીન ન હોઈ શકે ? અને મોમિનતો દીનથી જ છે.

૨૦.૨૧ ગાફિલ જાગ અને સાંભળ કે આ દીનની રાહા છે. જાગીને તું ઈમાનવાળો થા. ઈમાન મોમિનની નિરાની છે.

કે તેઓ (નેક મોમિન) માટે કેવી આંજોની ઠંક ધૂપાવી રાજવામાં આવી છે. આ તેમના આ અમાલનું ઈનામ છે જે તેઓ કલા હતા.”

- ૨૧ હોને જગ હોને ઈમાની રે ;
મૂર્મિન કેરી બૂજો નિશ્ચાની રે.
૨૨ કુંગાર બેડે બેડે સુનો દીના રે ;
વે તો હે જગ સુન એ લીના રે.
૨૩ જંગ હે દીન કાજ સહી કરના રે ;
એ હે કુંગાર મન માણ ધરના રે.
૨૪ જૂં હે જમીમાં દેખો પહાડા રે ;
જમીને પાયા હે જૂં કરારા રે.
૨૫ યું બૂજો જંગ હે કુંગાર દીના રે ;
જંગ જે દીન કાંજે મન લીના રે.
૨૬ કુસુર થકી કરના ધ્યા રે ;
નિત નિત દીનકું કરો ચાવા રે.
૨૭ કરે તો દિલ તેરા કરારા રે ;
દીનદાર હોવેગા સવેરા રે.
૨૮ જંગ દીન કાંજે મન ધરના રે ;
નિત નિત સોચ સહી એ કરના રે.
૨૯ તો દિલ પાવે આરામ તેરા રે ;
રોશની દીનસું પાવે સવેરા રે.

૨૨.૨૫ સાંભળો દીન મોટા મોટા ! કુંગારની રૂપે છે. દીન માટે જંગ કરવો એ કુંગાર સમજવા બરાબર છે. જેમ જમીન પરા પહાંદેથી જમીન સ્થિર રહે છે તેમ જંગ રૂપી કુંગારથી દીનમાં મજબૂતી આવે છે.

૨૬.૨૮ કુદ્ધી દુષ્મની રાખો અને હમેશાં દીનથી ચાહના રાખો. તમારા દિલને કરાર રાખશો તો દીનદાર થશો. દીન માટે જંગ કરવાનું હમેશાં ધ્યાનમાં રાખો તો તમારા દિલને આરામ મળો અને દીનની રોશની મળો.

૧૭૧૦

- ૧ યું ખાનિમ નબીને, હુકમ રે કીતા ;
કિર ક્રમાચાર, ઈતના હે રે સુનીતા.
૨ તુમ દાના હો કર, સુનો આપકી જાતી ;
મે મિલાક્કડી તુમકું કહું રે બાતી.
૩ કહા મે કરું બાત, સબ ઉસહી કેરી,
યું નબીજીને આખા, તબ રે સવેરી.
૪ સબ અમલ તમામ, પૂરેકા ઠામા ;
ઉસે મિલાક હે કહેતે, બૂજો રે નામા.
૫ તબ મુઆજને કહા, હાં રસૂલ ખુદકે ;
કે હે સાચે વાઅદે, એ તમારે સદકે.
૬ તબ જુબાં રે મુખારક, હાથ આપસકે લીતી ;
યું નબીજીને ઈશારત, હાથ જલ કે કીતી.

૧.૪ પછી નબી (સલ.) એ જે ઇરમાવ્યુને તમે હોશિયાર થઈને સાંભળાં. આપે (સલ.) કહ્યું : “ શું હું તમને ‘મિલાક’ યાને બધાય અમલોની જડ (મૂળ ચીજ) ની વાત કહું ? ”

૫ હા મખાજે (રજી.) કહ્યું : “ હા, અહ્લાહના સાચા રસૂલ જરૂર બતાવો.”
૬.૭ ત્યારે નબી (સલ.) એ પોતાની જબાન મુખારક ઉપર હાથ રાજી ઈશારત કરી કહ્યું : “ બસ, આને પડી રાખો

બધાન - ૧૭૧૦

હૃતિસ (બધાન નં. ૧૭૦૮ થી)

૭ બસ એ હું તુજુકુ ચું કરને આખા ;
જીબ પકડને ઈશારત, નિશાન રે દાખા.
૮ કે જુબાંસુ બોલના, ખતરેસું નાંદાં ;
બોલે બાજ હું લિખાયે, વે ગુનેકી માંદાં.
૯ કે જુબાંથી બોલેસું, હું લિખાયા જતા ;
જે ખતરે જવાબ, હું જીબ પર આતા.
૧૦ અને ખતરા દિલમા આયા, બોલા રે નાંદાં;
વે નૂરી નહીં લિખ તે, જે હું રે દિલ માં હાં
૧૧ એ ઈશારત સેતી, એસા બૂજો રે બયાના ;
એ સુન સુન કહો, દિલકે ધિયાના. રે તૂહી.
૧૨ જુબાં મુખારક હાથ લે, કીતી ઈશારત જાન રે,
કીતી ઈશારત જાન ;
સો ખતરેથી ના બોલીઓ, એ ભેદ હું સુન માન રે,
એ ભેદ હું સુન માન.

૧૭૭૧

૧ યા નબી અલ્લાહ કહને, મુઆજને પૂછાયા ;
એ ઈશારત સેતી. સોચ ચિંતાકા આયા.
૨ કહા મેં પકડા જાંદું, બોલ જીબ પર આતે ;
ભી ખતરેકે બોલ, હું દિલમાં દેખાને
૩ તબ મુઆજને અરજ, કીતી એ સહી ;
એ ખાતિમ નબીને, સુન કર લહી.
૪ કહા તુજે પર રોકે, તરી રેમાતા ;
ચું ખાતિમ નબીને, તબ કહી રે બાતા.
૫ માતા રોએથી જનાયા, કે પકડા જવે ;
કે જીબ કુદું બોલ, જીબ પર લાવે.
૬ એતા કહ કર નબીને, ફિર કર આખા ;
સો મુઆજકા નામ, લેને દાખા.
૭ કે દોજખમાં આદમી, હું ડાલે રે જાતે ;
સો નાક ભર ઉન્કું, હું ડાલેએ સુનાતે.
૮ અને પીઠ ભી કેટે, ડાલે રે સહી ;
જીબાં બોલે રે કાજ, જે બાન થી કહી.

તમારે આજ કરવાનું છે.)"

૮.૧૦ જબાનથી થયેલી ગુનાહની વાત જીબથી બોલાઈ ગયા
પછી ગુનાહમાં લખાય છે. પણ જો બોલવાનો ખતરો
દિલમાં આવ્યો અને બોલ્યા નહિ. તો જે દિલમાં રહી ગયું
તેનો ગુનાહ શરીરથા લખતા નથી.
(બાકી હૃદીસ ૧૭૭૧માં આવે છે)

૧૧ આપે (સલ.) ઈશારો કરીને જબાન વિષે બયાન કર્યું એને
સાંભળી અને દિલના ધ્યાનથી કહો .. રે તુહી.
૧૨ નબી (સલ.) એ પોતાની જબાન મુખારક હાથમાં લઈને
ઈશારો કર્યો કે ગુનાહ થાય તેવું બોલો નહિ. આ હૃદીસનો
બેદ સમજને માનો.

બયાન - ૧૭૭૧

હૃદીસ (બયાન નં. ૧૭૭૦ થી)

૧.૩ હજ. માઝે (રજી.) કહ્યું કે " હે અલ્લાહના રસુલ
(સલ.) શું ખતરો દિલમાં આવે અને જીબથી બોલાઈ
જવાય તે ઉપર પણ અમારી પકડ થશે ?"

૪.૫ નબી (સલ.) એ કહ્યું : " માઝાજ તનેતારી માં રોવે (૧)
(એટલેકે શબ્દ જીબ પર આવે તો પકડ થાય એટલું
સમજમાં નથી આવતું ?)"

૬.૮ એટલું કહી આપે (સલ.) હજ. માઝાજનું નામ લઈને કહ્યું
કે 'દ્યેઝમાં ધારું લેકોને તેમના નાક અને પીઠના બલ
પર (ઉધા) તેમની કડવી બૂરી જબાનને કારણે નાખવામાં
આવશે.'

(૧) અરખમાં ક્રેચ વાત ન સમજનાસે ઠપકે આપવા આ શબ્દે ફેલવાનો મુહાવરો હતો.

૬ એ કરમૂદા ધુવડા, ખાતિમ કેરા ;
સો મુઆજને સુનકર, લીયા રે સવેરા.
૧૦ કે જિને જલસું કીની ગુનાહુકી બાતી ;
વે દોજખ માંહી, ડોલે રે જાતી.
૧૧ સુન ઈમાની એ બાતી, પાક કરો આપ જાતી ; ૧૧
અને એક કર કહો, દિન ઓર રાતી. રે તુંહી.
૧૨ જલ બાંધ મૂમિન સહી, કરેના નરતી બાત રે, ૧૨
કરે ના નરતી બાત ;
બોલતે નૂરી લિખસી, દુખ પાવેગી જાત રે,
દુખ પાવેગી જાત.

૧૭૧૨ પદ

- ૧ સુન સુન રે ભાઈ દીનકે મેરે, એસી હે દીનકી
બાતી ; અરે સુનતે મૂમિન હોવે ઈમાની,
બાહિસ્તી હોવે જાતી.
૨ સુન સુન બાતાં હોને ઈમાની. ઉમતી હો
ખાતિમ કેરા ; અરે સુનતે બાતાં દીન હો કેરી,
સહી કર બૂજ સવેરા.
૩ અરે ખાતિમ નબીને ઈતના આખા, જલસું
બોલે નાંહાં ; અરે નરતી બાતકા આવે ખતરા, જે
તેરે દિલ માંહાં.
૪ અરે મત તૂ મુખમાં જલ હિલાવે, ખતરે કેરી
બાતી ; અરે નરતી બાતકા ખતરા આચા, જે કુછ
તેરી જાતી.
૫ અરે મત બોલ તૂ જલે વીરા, સોચ જે નરતા
આવે ; બોલના તેરા લિખા સંગ જાવે, ઉસથી
દુખ તૂ પાવે.
૬ અરે યું કર બૂજ પાસ તેરે, જલે દુરિજન તેરા ; ૬
જે નરતી બોલી જલ પર લાયા, બૂજીઓ સહી
સવેરા.
૭ સુન સુન દીનકે મેરે,
એસી હે દીનકી બાતી ;
અરે સુનતે મોમિન હોવે ઈમાની.
બાહિસ્તી હોવે જાતી.

૮.૧૦ નબી (સલ.) ની આ હ્યાસ હજમાઝે (રી.)
સાંભળી કે જીબથી જે ગુનાહુની વાત કરો તે પોતાને
દોજખમાં નાખરો.

ઈમાનવાળાઓ વાત સાંભળો અને પોતાને પાક કરો, અને
અલ્લાહેને એક માની રાત-દિન કહો ... રે તુંહી.
મોમિન જીબને બંધનમાં રાખીને નઠારું ન બોલે. તેવા
બોલવા ઉપર દુરિજના લખરો અને અજાબ થશો.

દિવાન - ૧૭૧૨

પીર મશાયખ (રહે.) હ્યાસ સમજાવે છે.

દીનના ભાઈ ! દીનની આ વાતો સાંભળતાં જ તું
ઈમાનવાળો થંડશ અને જનતી બનીશ.

દીનની વાતો સાંભળતાં ઈમાનવાળો બન, નબીનો
ઉમતી બન અને દીનની વાતો સાંભળીને તેને સારી
સમજ.

નબી (સલ.) એ ક્રષ્ણ છે કે નઠારી વાતોનો ખતરો તમારા
દિલમાં આવે તો જીબથી બોલો નહિ. જખ હલાવો નહિ
અને જો બોલશો તો દુરિજના લખરો અને તને દોજખનો
અજાબ થશો.

તું એમ સમજે રોતાન તારી પાસેજ છે. અને તારી જખ
પર ખંરાબ શંદ્યો લાવે છે.

આમ દીનની વાતો સાંભળીને પોતાના ઈમાનને સહી કરો.
તમે દીનને શુદ્ધ મનથી સાચો સમજો તો અલ્લાહ તમને
બાખી દેશો.

૧૭૧૩

- ૧ અબી ઈમામત રજુ અલ્લાહ, અનંદો કહીએ ;
એ નબીજીની હદીસ, હે કહેતે રે લઈએ.
- ૨ હે ઉન્નૂકા નામ, સર્દદ પિથાનો ;
ખુઆ ઈખતિલાકુનિયત, માંહી રે જાનો.
- ૩ થી ઉમર ઉન્ડી, બહુત રે સુનાઈ ;
અને તારીઝ તો ઉન્ડી, બહુત ઠામ હે લિખાઈ.
- ૪ એ ખાતિમ નબીકી, હે હદીસ રે કહેતે ;
સો જું રે સુનકર, હે સહી રે લેતે
- ૫ એ હદીસ તો અસહાભૂસં, નહી રે છાની ;
સહી ઉન્નો યાદ રાખ, કહી રે જાની.
- ૬ કહા વાસતે અલ્લાહકે, જો દોસ્તી રાખે ;
કુછ દુનીકિ ક્રમ કાજ, ના પીત રે દાખે.
- ૭ અને વાસતે અલ્લાહકે, જે ગુસ્સા રે કરાવે ;
અને રબકે વાસતે, જે કિસીકુ દિલાવે ;
- ૮ અને મને ભી રબકે, વાસ્તે કરાવે ;
- ૯ ઉને સહી કામિલ, કિયા રે ઈમાના ;
એ કરમૂદા ખાતિમ, નબીકા જાના.
- ૧૦ એ સુન સુન મૂખિન, કરો પાક રે જતી ;
અને એક કર કહો, દિન ઔર રાતી. રે તૃણી.
- ૧૧ પીત કરો કાજ રબકે, ગુસ્સા ભી રબકે કાજ રે,
દેના ભી રબ વાસતે, ન રાખો હુની ઈલાજ રે,
ન રાખો હુની ઈલાજ.

૧૭૧૪ નજીમ.

- ૧ બેગી આખો ભાઈ દીન કરે રે, તમે સુનો રે ;
સુન સુન લોને સવેરે, તમે સુનો રે.
- ૨ સુન સુન લોના હે ઈમાની રે, તમે સુનો રે ;

બયાન - ૧૭૧૩

(૧)

હદીસ : દોસ્તી અને દુશ્મની અલ્લાહના વાસ્તે કરો.
રાવી : હજ અબુ ઈમા માહ (૨) (રજી.)

૧.૫ હજ અબુ ઈમામાહ (રજી.) નબી (સલ.) થી સાંભળેલી
હદીસ કહે છે. તેમનું નામ સર્દદ હતું તેમના ઉપનામ
(કુનિયત) વિષે મતભેદ છે. તેમની ઉમર બહુ હજી અને
તેમની તારીઝ બહુજ લખાઈ છે. આ હદીસ બીજા
અંસહાબીયો (રજી. અનહુમ) એ પણ સાંભળી અને યાદ
રાખી હું.

૬.૮

નબી (સલ.) એ કહ્યાં કે “જે કોઈ દુનિયા માટે નહિ, પણ
અલ્લાહ માટે કોઈનાથી મહોબત (દીસ્તી) રાખે, કોઈથી
ગુસ્સો (બુગ્જ - અદાવત) કરે તો અલ્લાહ માટે કરે, અને
અલ્લાહ - ના વાસ્તે કોઈને કાંઈ અપાવે (ખર્ચ કરે) અને
કોઈ ચીજથી મના કરે તો અલ્લાહના માટે મના કરે, તેણે
ઈમાનને (યકીનન) પુરું (કામિલ) કર્યું.”

૧૦

હદીસ સાંભળીને તમે તમારી જાતને પાક કરો અને
અલ્લાહને એક સમજી રાતનિં કહો.....રે તુંહી.

૧૧

કોઈથી પ્રિત કરો તો અલ્લાહ માટે કરો, અને ગુસ્સો કરો
તો અલ્લાહ માટે કરો.. કોઈને કાંઈ આપો તો તે પણ
અલ્લાહ વાસ્તે આપો. આમાં દુનિયાની વાત વચ્ચે માંલાવો
નહિ.

બયાન - ૧૭૧૪

૩૨ મશાયમ (રહે.) હદીસ સમજાવતાં કહે છે :
‘તમે સાંભળો’

૧.૨ દીનનાભાઈ જલદી આવો અને દીનની વાતો સાંભળો.
સાંભળવાથી ઈમાનવાળા થવાય અને ઈમાન મોભિનની
નિરાની છે.

(૧) મિશ્કાત (ભાગ-૧, વિભાગ-૨) છિનાબુલ ઈમાનની કસલ બીજીની અનુષ્ઠાને સનાવીસંભી હદીસ છે. આ હદીસને અનુષ્ઠાને અને નિરમીઞું માત્રાજ
ઇન્ફો અતસ (રજી.) થી (થોડા ક આધા-પાધા રષ્ટ્રોથી) નકલ કરી છે. તેના છેલ્લા રષ્ટ્રો આ છે : “તો તેણે પોતાના ઈમાનને યકીન પૂર્ગ કર્યું”

મુમિનકી એ હેં નિશાની રે, તમે સુનો રે.
 ૩ વાસતે ખુદાંકે કરો નેહા રે, તમે સુનો રે;
 પીત કરો કસી આપ દેહા રે, તમે સુનો રે.
 ૪ રબકે વાસતે ચાહો રે, તમે સુનો રે;
 કિસી સંગ પીત કરાહો રે, તમે સુનો રે.
 ૫ મન બીચ લાહો દુની કામા રે, તમે સુનો રે;
 એસા મન રાખો દિલ ઠામા રે, તમે સુનો રે.
 ૬ નેહ કરો વાસતે ઈલાહી રે, તમે સુનો રે;
 દીન કાજે ચાહો કિસી ભાઈ રે, તમે સુનો રે.
 ૭ ગુસ્સા કરો વાસતે રહમાના રે, તમે સુનો રે;
 દુની કાજ નહીં બીચ લાના રે, તમે સુનો રે.
 ૮ વાસતે રબકે દેના રે, તમે સુનો રે;
 વાસતા ના દુની મન ધરના રે, તમે સુનો રે.
 ૯ રબ કાજે મને ભી કરાહો રે, તમે સુનો રે;
 હુકમ જે મન ચિંતા લાહો રે, તમે સુનો રે.
 ૧૦ ઈન્દ્ર કામુ અજર હે પાના રે, તમે સુનો રે;
 સુન સુન હોના ઈમાના રે, તમે સુનો રે.
 ૧૧ વાસતે રબ મન ધરના રે, તમે સુનો રે;
 એસી ચિંતા રાખી કામ કરના રે. તમે સુનો રે.

૩.૫ કેઠનાથી તમે પ્રેમ કરો તો ખૂદાને વાસ્તે કરે, અને વચ્ચમાં દુનિયાનું કામ લાવો નહિ. અને એ વાત દિલમાં રાજો નહિ.
 ૬ મુસલમાન ભાઇને દીનના માટે ચાહો. તેનાથી પ્રેમ કરો તો વાસે ઈલાહી કરો.
 ૭ કેઠ નાથી ગુસ્સો કરો તો અલ્લાહ માટે જ કરો. દુનિયા માટે નહિ.
 ૮ કેઠને કાઈ આપો તો અલ્લાહ માટે આપો. દુનિયાને વાસ્તો મનમાં રાજો નહિ.
 ૯ કેઠને કાઈ મના કરો તો અલ્લાહ માટે મના કરો. બધું અલ્લાહના હુકમસર કરો.
 ૧૦ અલ્લાહને વાસેથી કેરલો કામોનો અલ્લાહ બદલો આપશો. હૃદિસ સાંભળીને ઈમાનવાળા થાઓ.
 ૧૧ આ કામ કરતાં એટલી ચિંતા રાખો કે તે કામ અલ્લાહના વાસેથી થાય.

બયાન - ૧૭૭૫

૧૭૭૫

(૧)

હદીસ : કલેમો મોતથી છુટકારો (નજાત) આપે છે.

રાવી : હજ. ઉસ્માન (રહી.)

૧ સુનો ઉસમાન રજુ અલ્લાહ, અનહો કહીએ ;
 એ બયાન હે કરતે, સુન કર લઈએ.
 ૨ થે અસહાની નબીક, કેંતે મરદૂકી જાતી ;
 સહી ઉસમાને ઈતની, કહી રે બાની.
 ૩ જબ ખાતિમ નબીને, વફાત રે પાઈ ;
 તંબ ઉન્ન દિલ ચિંતા, બહુત ગમકી આઈ.
 ૪ તંબ બાજુને આપમાં, વસવાસ કીતા ;
 એ ભી ઉન્માં થા જવાબ, યું ઉસમાને દીતા.
 ૫ વે હમ સબ બેઠે થે, ઉસમાને આખા ;
 તંબ ઉમર હમૂ પર, હો ચલીએ દાખા.
 ૬ તંબ ઉમરને હમૂ પર સલામ પઢીઆ ;

૧.૫ હજ. ઉસ્માન (રહી.) આપ (સલ.) ના સહાની છે. તેઓ કહે છે કે જયરે આપ (સલ.) ની દુનિયાથી વાકત થઈ ત્યારે કેટલાએ સહાનીઓ (લોકો) બેઠા હતા. તેઓ કહે છે કે અમારી ઉપર વસવસો, ગમગીની અને ચિંતા દ્વારા ગઈ હતી (કે હે દીનનું શું થશે ?)

૬.૬ હજ. ઉસ્માન (રહી.) કહે છે કે અમો બધા બેઠા હતા ત્યારે હજ. ઉમર (રહી) અમારી વચ્ચે થઈને ચાલ્યા, અને

(આજ હદીસ નું મિશ્કાતમાં વર્ણન છે.)

(૨) ઉપનામ છે. તેમનું મૂળનામ સદીનિન અજલાન બિન હારિસ છે. તેમના કબીલાના નામ ઉપરથી તેમને બાહીલી તથા સહમી પણ કહે છે.

- સો હમૂને ગમ કાજ, નહી રે સુનીઆ.
 ૭ ગહે ઉમર સિદ્ધીક, અકબાર પાસા;
 એ બાત હો સધતી, કહેનેકી આસા.
 ૮ તથ શેખેન દોનું હો ઈક્ઠે આગે ;
 સો ઉસહી ગમ, ફિર આગે રે સુનાએ.
 ૯ વે શેખેનને સલામ, સબ પર પઢીયા ;
 સબુ ઉત્તર દીયા, સહી રે સુનીયા.

- ૧૦ સુન સુન બાતી, સહી કર લીજે ;
 અને એક કર રબડુ, મન ઈંતના કહીજે. રે તૂહી.
 ૧૧ સુન સુન ઈમાન લાહેસી, એ મૂર્મિન કેરી રીતે રે,
 એ મૂર્મિન કેરી રીત ;
 તો સુનને વીરા ચાવસ્ય જો હે દીનકી પીત રે,
 જો હે દીનકી પીત.

૧૭૧૬

- ૧ પછે સિદ્ધીકે કહી, ઉસમાનદુ બાતી ;
 કે ક્યા બાત આઈ થી ? તમારી જતી.
 ૨ કે તુમારે ભાઈ, ઉમર રે જાનો ?
 ન ઉન્ન પર સલામ, તમુ મન રે માનો
 ૩ તથ ઉસમાને કહ્યા, મેન કીયા એ કામા ;
 કે સલામ કેરા, ન વાલું રે સલામા.
 ૪ ફિર ઉમરને કહ્યા, મેં કહી સહી બાતી ;
 અને સુંભી ખાઈ, ઉમર સુનાતી.
 ૫ કે તમુને સહી, એ કિયા રે કામા ;
 કે જવાબ ના દિયા, જમ કિયા થા સલામા.
 ૬ તથ ઉસમાને કહ્યા, ફિર સું મેં ખાહી ;
 કે તુમારે આનેકી, મુજે ન થી રે આગાહી.
 ૭ મેં જાને નહી, તુમે આગે ઉસ ઠામા;
 ઉસ કાજે નહી, મેં કિયા રે સલામા.
 ૮ એ સુન ફિર સિદ્ધીકને, ઈતના આપા ;

અમને સલામ કરી, પણ અમોએ (ગમને લીધે) કાઈ
 સાંભળ્યું નહિ. હજ. ઉમરે (રજી.) હજ. અબુબકર સીદ્ધીક
 (રજી.) પાસે જઈને સધળી વાત કરી કે તેમની સલામનો
 જવાબ મળ્યો નહિ. ત્યારે, બંને શેખો (રજી. અનહુમા)
 લેગાં મળી રે જગ્યાએ પાછા આવ્યા, અને બધાને
 સલામ કરી, જેનો બધાએ જવાબ આપ્યો. (બાકી હીસ
 આગળના બયાનમાં આવે છે.)

૧૦

૧૧

દીનની આ વાતો માનો અને અલ્લાહને એક માની મનમાં
 લાવો... રે તુંહી.
 સાંભળીને ઈમાન લાવણું એ મૌખિનની રીત છે. ભાઈ !
 દીનથી પ્રિત હોય તો દીનની વાતને ચાહનાથી સાંભળ.

બયાન - ૧૭૧૬

હીસ (બયાનનં ૧૭૧૫ થી)

૧.૫ પદી, હજ. અબુબકર સીદ્ધીક (રજી.) એ હજ. ઉસ્મા
 (રજી.) ને કહ્યું : “તમારી સામે શું વાત આવીકે તમોએ
 તમારા ભાઈ ઉમરની સલામનો જવાબ આપ્યો નહિ ?
 ત્યારે, હજ. ઉસ્માન (રજી.) એ કહ્યું કે ‘સલામનો જવાબ
 ન આપું’ એવું કામ મેં કર્યું નથી. હજ. ઉમર (રજી.) કહ્યું
 કે ‘હું કસમખાઈને કહું છું કે તમોએ એવું કર્યું છો.’

૬.૮ હજ. ઉસ્માને (રજી.) કસમ ખાઈને હજ. ઉમર (રજી.)
 ને કહ્યું કે ‘તમારા આવવાની મને ખબર ન હતી. તમે
 આવ્યા તેની ખબર મને ન રહી એટલે મેં સલામનો જવાબ
 આપ્યો નહિ.’ પદી હજ. સીદ્ધીક (રજી.) કહ્યું ‘શું કોઈ
 ખાસ ફિકરને લીધે તમને ધ્યાન ન હતું ?’ ત્યારે હજ.
 ઉસ્માને (રજી.) કહ્યું કે ‘હા, સાચેજ તમે ક્ષેદો છો તેમજ
 છો.’ (બાકી હીસ આગળના બયાનમાં આવે છે.)

(૧) મિશ્નાન (ભાગ-૧, વિભાગ-૨) કિનાબુલ ઈમાનની ફસલ ગીજાની અનુક્રમે હીસમાં હીસ છે. (અહમદ)

ઉસ કિકરને તમુકું પીધા વે રાખે રે દાખા.

- ૬ તથ ઉસમાને કહયા, હાં એ રે સહી ;
સો બાત તો તમુને, જં રે કહી.
૭ એ બધાન રે સુન સુન ચિંત રે દીજે ;
અને એક કર રબકું મન ઈતના કહીજે. રે તૂઠી.
૮ સુનતે હોવે મૂર્મિના, સુનતે દીનકી બાત રે,
સુનતે દીનકી બાત ;
તો સુનને ભાઈ નેહસું, ધૂટક પાવે જાત રે,
ધૂટક પાવે જાત.

૧૭૧૭

- ૧ તથ ઉમરને આખા, કયા થી વે ચિંતા ?
તથ ઉસમાને કિર કર, કહા રે સુનીતા
- ૨ કે ખાતિમ અંબિયા, રબે ઝોંત રે કરાએ ;
એ પૂછનેથી વહેલે, રબને બુલાએ.
- ૩ મે પૂછ ન સકીયા, એ મોંતકી બાતી ;
વે ચિંતા રહી છે, મેરી રે જાતી.
- ૪ તથ સિદ્ધીક્રને કહા, એ મે પૂછા છે સહી ;
વે હકીકત સિદ્ધીકૃ, સાર રે કહી.
- ૫ તથ ઉસમાન ઢડે હો, આગે સિદ્ધીક્રે પાસા;
સો બાતા એ પૂછને, કેરી રે આસા.
- ૬ સો બહુત રે ચાવસું, પૂછે એ બાતી ;
કહા માબાપ મેરે, કિંદા તુમારી જાતી.
- ૭ કે તુમ હો લાઈક, ઈસ ઉમર હો કેરે ;
કે નનીજું પૂછના, તુમ કરો રે સવેરે.
- ૮ તથ સિદ્ધીક્રને બધાન, યું કર આખા;
કે નનીજું, પૂછા થા, મોંત કાજે રે દાખા.
- ૯ કે વે મે કહા કહોને, તમે રસૂલ ખુદકે ;
કે સાચે વાખેં, કોલ તમારે સદકે.
- ૧૦ કે કહા છે ન જાત, ઉસ મોંત હો કેરી ;

- ૧૦ આ બધાન સાંભળીને મનમાં લો અને અલ્લાહને એક
માની મનમાં આટલું ધરોરે તુંલી.
- ૧૧ દીનની વાત સાંભળતાં મોમિન થવાય. તો દિનના ભાઈ
પ્રેમથી સાંભળ જેથી તને ધૂટકારો મળો.

બધાન નં - ૧૭૧૭

હીસ (બધાનનં. ૧૬૧૬થી)

- ૧.૩ હજ. ઉમરે (રહી.) પુછ્યું : “ શી ચિંતા હતી ? હજ. ઉસમાને (રહી.) જવાબ આયો કે ‘મારે મોત વિષે (નજીત વિષે) આપ (સલ.) થી પુછ્યું હતું પણ હું પુછ્યું ને પહેલાં અલ્લાહે આપ (સલ.) ને તેની પાસે બોલાવી લીધા હું પૂછી ન રખ્યો તેની ચિંતા મારી ઉપર હતી.’
- ૪.૮ હજ. અબુબકરે (રહી.) કહ્યું કે ‘મે આપ (સલ.) થી મોત થી નજીત વિષે પુછ્યું છે.’ ત્યારે હજ. ઉસમાને (રહી.) તેમની પાસે આવીને કહ્યું : “ મારાં માં બાપ આપ પર કુરબાન ! શું આપે આપ (સલ.) થી આ વિષે પૂછી લીધું છે ? તમે ખેખર આ સમયે વધારે લાયક છો કે નબી (સલ.) થી (આપની નજીકીને) પૂછી પાગ લીધું.” હજ. અબુબકર સિદ્ધીક્ર (રહી.) કહ્યું : “ હજ. મોતથી ધૂટકારા વિષે મે નબી. (સલ.) થી પૂછી લીધું છે.”
- ૧૦ મોત થી ન જાત કોને કહી છે તે સાંભળીને ‘તમે મોમિનો’ દિમાગમાં લો અને કહોરે તુંલી.

એ સુન સુન મૂર્મિન ચિત દીયા રે સવેરી. રે તૂરી. ૧૧
 ૧૧ રણકુ એક જાનકર, સુનની દીનકી બાત રે,
 સુનની દીનકી બાત;
 છુકમ જૂં લે હું સહી, ખાતિમ નબીકી જત રે,
 ખાતિમ નબીકી જત.

૧૭૧૮

- ૧ જળ સિદ્ધીકને નબીકું એ બાત રે પૂછાઈ ;
 તથ ખાતિમને ઈતની, કીતી રે આગાઈ.
- ૨ કહા મુજથી કલીમા, જે કો કબૂલ કરાવે ;
 કે કલીમા મેરા સહી ચિત લાવે.
- ૩ એ ખાતિમ નબીને, તથ જવાબ રે આખા ;
 કાજ મે મેરે ચચેકું કહા થા દાખા.
- ૪ મે જે ચચા રે મેરેકું થા કલીમા બતાયા ;
 અને ઉન્ને સુનતે, ન કબૂલ કરાયા.
- ૫ વે પઢે જે કલીમા, વે નજત રે પાવે ;
 કે મૌતકે વક્ત, ઉસે આસાન હો જવે.
- ૬ એ સુલ્તાન અંબિયાને, છુકમ પઢાયા ;
 મૌત કેરી નજતકા, એ બયાન રે બતાયા.
- ૭ સહી વે થા કલીમા, તઈયબ રે જાનો ?
 જે નબીજીને ચચાકું દાખા થા માનો.
- ૮ એ સિદ્ધીકને હદીસ, નબીજીકી કહી ;
 તથ ઉસમાને સુન કર, સહી રે લહી.
- ૯ તો મૌત હો સેતી, પાવે રે નજતા;
 સો કલીમા તઈયબ, કહેવે જિસકી જતા.
- ૧૦ એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ જતી ;
 અને નેહસું કહો, દિન ઓર રાતી. રે તૂરી.
- ૧૧ કલીમા જલે લાયેસી, વેલા હોતે મૌત રે,
 વેલા હોતે મૌત ;
 નજત વે પાવે સહી, કઠન વેલા જે મૌત રે,
 કઠન વેલા જે મૌત.

અલ્લાહને એક જાગુને દીનની વાતો સાંભળો.. નબી
 (સલ.) એ જેમ દરમાયું તેમ જ છુકમ માનો

બયાન ૧૭૧૮

હદીસ (બયાન નં ૧૭૧૭ થી)

- ૧.૨ હજ. અબુબકર સિદ્દીક (રહી.) એ જ્યારે નબી(સલ.)
 થી પુછ્યું ત્યારે આપે (સલ.) તેની ખબર આપ્યા “જે
 ક્રોઈ મારો કલમો હિલથી કબૂલ કરશો તેને મોતથી નજત
 મળશે.”
- ૩.૪ આપે (સલ.) કહ્યું કે “એટલા માટે તો મે મારા કાકા
 (અબુતાલિબ) ને મારો કલમો કહેવાનું કહ્યું હતું પરંતુ
 તેમણે કલમો સાંભળીને કબૂલ કર્યો નહિ.”
- ૫.૬ આપે (સલ.) કહ્યું કે “જે મારો કલમો પદ્ધરો તે ધૂટકારો
 પામશે, અને તેની મોત આસાન થશે.” મોતની નજતનું
 બયાન સુલતાનુલ અંબિયાએ આમ બતાયું.
- ૭ નબી (સલ.) એ તેમના કાકાને જે કલમો કહેવાનું કહ્યું હતું
 તે ‘કલેમા તૈયબ’ છે.
- ૮ હજ અબુબકર સિદ્દીક (રહી.) નબી (સલ.) ની હદીસ આ
 પ્રમાણે કહી અને હજ ઉસ્માને (રહી.) તે સાંભળીને
 માની લીધી.
- ૯ આપે (સલ.) કહ્યું કે ‘જે માણસ મોત વેળાએ કલેમા
 તૈયબ કહુ તેને મોતથી ધૂટકારો મળશે.’
- ૧૦ દીનની આ વાતો સાંભળીને પોતાને પાક કરો, અને પ્રેમથી
 રાતદિન કહો.....રે તુંહી.
- ૧૧ મોત વેળાએ જે ક્રોઈ કલમો જ્ઞાને લાવશે તે મોતની કષ્ટગ
 વેળાએ ધૂટકારો પામશે.

૧૭૧૬ બલ

- ૧ સુનો જ્વ હો, સુનો વીર હો
નજાત એ મોત કેરી, બૂજો કલીમા હું સવેરી ;
તર્થયબ વે નામ જાનો, મન આનો જ. ૨
- ૨ સુનો જ્વ હો, સુનો વીર હો
મોત વેલા કહો કલિમા, જલે ન તો રાખો મનમાં ;
સોહલી હોવેગા મોતા, હોતે ફોતા જ. ૩
- ૩ સુનો જ્વ હો, સુનો વીર હો
જલ જો દુઃખે બંધાવે, કલિમા જો ના જલે આવે ;
દિલમાં તો કલમા રાખો, સહી દાખો જ. ૪
- ૪ સુનો જ્વ હો, સુનો વીર હો
અદ્જલ પાઈયા ઈમાન કેરા, કલિમા વે બૂજોસવેરા ;
હુકમસૂં એ સુન સુન લીજે, ચિત દીજેજ. ૫
૫. સુનો જ્વ હો સુનો વીર હો
કલિમા સેતી રાખો નેહા, કલિમા પીતે રંગો દેહા ;
નેહ કરો અભ્યાસા, કરની આસાજ. ૬
- ૬ સુનો જ્વ હો, સુનો વીર હો
કલિમા સેતી રાખો પીતા, નજાતકી એ હું રીતા ;
મોત તો હોવે આસાના, હું સહી જના જ. ૭
- ૭ સુનો જ્વ હો, સુનો વીર હો
જે જિસ સેતી કરસી પીતા, યાદ વે આવે સુનીતા ;
મોત વેલા સહી જાનો, મન આનો જ. ૮
- ૮ સુનો જ્વ હો, સુનો વીર હો
કલિમે સેતી પીત કરની, એંચિતા પૂર મન ધરની ;
યાદ આવે પડતે કામા, દિલ ઠામા જ.

૧૭૨૦

- ૧ અરે કલિમો તો હું મોત નજાત, સુન સુન મૂભિન
ભાઈ ; અરે કલમેસૂં હોવે મોત આસાના,
ખાતિમકી એ બડાઈ.

બચાન ૧૭૧૬

પીર મશાયખ (રહે.) હદીસ સમજાવતાં કહે છે. :

સાંભળો જ્વ ! સાંભળો વીર !

કલેમા તૈયાબ મોતથી નજાત છે. તેને મનમાં લ્યો.

મોત વેળાએ જીવન ફોત થાય તારે કલેમો કહો. જીભથી
ના કહી શકો તો મનમાં કહો, તેથી મોત સહેલી થશે.મોત વેળા દુઃખથી જીભ બંધાઈ જાય અને જલે કલેમો
ન આવી શકે તો દિલમાં કલેમો કહેતા રહો.કલેમાને ઈમાનનો અઝાલ પાયો માનો. કલેમાને તેના
હુકમ મુજબ પઢો, સાંભળો અને મનમાં લો..કલેમાથી ઘાર રાખો. કલેમાની પ્રિતથી જાતને રંગી દ્યો
અને નજાતની આશા રાખો. કલેમાનો પ્રેમથી અભ્યાસ
કરો (કલેમાનો હુકમ શું છે.)સાચી વાત એ છેકે કલેમાથી પ્રિત રાખો તો મોત
આસાન થાય. મોતથી ધૂટકારાનો કૃત આજ રસ્તો છે.મોતથી એ વાત નકી કરીલો કે જેનાથી પ્રેમ કરશો તે
મોતવેળાએ યાદ આવશે.કલેમાથી પ્રિત કરવાની મનમાં ચિંતા દિલમાં ધરો. કલેમો
મોતવેળાએ કામ લાગશે.

બચાન - ૧૭૨૦

કલેમો અને મુશટીકો

પીર મશાયખ (રહે.) કલેમા વિષે સમજ આપે છે.

મોમિનભાઈ સાંભળ ! કલેમો મોતથી નજાત છે. નબી
(સ.લ.) ની બુરુજી છેકે કલેમો પદ્ધતાં મોત આસાન થાય
છે.

- ૨ મુશરિક હિંદુસ્તાન જે કેરે, કહેતે હું જે ઈસ ઠામા; અરે જૂઠી બોલીસું બાતાં હું કરતે, ઘર ઘર બેદ જે નામા.
- ૩ અરે ઉન્નુ ભી કલિમા ખાતિમ કેરા, ઉસ માછે કે બાયા; અરે બોલી ઉનકીમાં અખર મિલાને, હું કલિમા જે પઠાયા.
- ૪ મ૱ત આવે સક્ષાત વેલા, બામન હું કે પઠતે; અરે સક્ષાત જિસકું બહુત દેખાતી, ઈસકું હું આસાન ચાતે.
- ૫ અરે સક્ષાતથી હું નજાત કે પાતે, કલમા ખાતિમ સુનાતે; એ બાત દુઃખી નહીં સબ કો જાને, બામન કલિમા ભણું તે.
- ૬ અરે બોલી સંસ્કૃત હોકેરી, ઉસમાં એ હું લિખાય; ઉસ કાંજે નહીં પઢતે જાતે, કયું હું ઉન્નુ દુઃખાય?
- ૭ મુશરિક દુશમન દીનજ કેરા, કે ભી નજાત હું પાવે; અરે સાચા નબી અંસા હમારા, ચકવે દુખા દેખાવે.
- ૮ અરે કલિમે માછે દો હું નામા, રબ ને રસૂલ કેરા; એ ટેવે ગવાહી નંના બાલા, એ દો નામૂસ સવેરા.
- ૯ અરે કલિમે માંહી નહીં પઢના, ઓર બૂજો રે કલમામા; અરે બાલા ભી જાને હું એ કલિમા, રબ રસૂલકે નામા.
- ૧૦ અરે ઓ સાચા નબી હમારા, સાચા હું દીન રહમાની; અરે સુનતે કલમા દુશમન દીના, નજાત પાયા જાની.
- ૧૧ સક્ષાત સેતી નજાત જે પાઈ, સુનતે કલિમા કહુના; દુશમન જે નહીં ચાતે દીના, ઉન્નુ પાયા આસાના.
- ૧૨ એ બાત દુઃખી કિસથી નાંહાં, જહિર સબ જગ માંહાં; હાથ કંગનકૂના દર્પન ચાહીએ, દીસે મેનું જે માંહાં.
- ૧૩ અંસા સાચા નબીજ હમારા, સાચા દીન હું રહમાના; આસાન હોવે એ દો નામૂસ નહીં જગમાં

૨.૩

આદેશ હિન્દુસ્તાનમાં મુશરિકી ઘેર ઘેર વેદના નામથી જૂઠી વાતો કરે છે. તેઓએ પણ વેદમાં નબી (સલ.) નો કલેમો એમની બોલીના અકારોમાં મેળવીને મુક્ખ્યો છે. અને તેમના બોલ પઢે છે.

૪

જે મુશરિકીની મોત બહુ ભારે દેખાય તેને આસાન કરવા મોતવેળા બ્રાહ્મણ આવીને મંત્રો પઢે છે.

૫

બ્રાહ્મણ તેની બોલીમાં સક્રાતથી નજાત આપવા નબી (સલ.) નો કલેમો સંભળાવે છે. બ્રાહ્મણ આવીને પઢે છે તે વાત દુઃખી નથી, સૌ કોઈ જાગું છે.

૬

તેમણે સંસ્કૃત બોલીમાં કલેમો લખીને દુઃખાવ્યો છે. એટલે તેઓ કલેમો પઢનાં જાગુનાં નથી.

૭

મુશરિકી જેઓ દીનના દુશમનો છે, તેઓ પણ કલેમા થડી નજાત ઈરદે છે એવા અમારા સાચા નબી (સલ.) બધાના સરવર છે.

૮

કલેમામાં રબ અને રસૂલનું નામ છે. આ બે નામોની ગવાહી નાનો બાળક પણ આપે છે.

૯

અલ્લાહ અને રસૂલના કલેમામાં તેમનાં જે નામો લેવાય છે તે શિવાય બીજું કોઈ નામ પઢવું નહિં. નાનો બાળક પણ આ કલેમો પઢે છે.

૧૦

અલ્લાહનો દીન સાચો છે, અને તેના નબી પણ સાચા છે. દીનના દુશમનો પણ કલેમો સંભળી ‘મુક્તિ મેળવી’ એમ માને છે.

૧૧

દીનને નહિં ચાહતા દુશમનો પણ સક્રાતવેળાએ કલેમો કહીને મોતની આસાની અનુભવે છે.

૧૨

આ વાત દુઃખી નથી, જગ જહેર છે. આંજે દેખાય તેવાં હાથ કંગારુ જોવા દરપણ ન જોઈએ.

૧૩

અલ્લાહનું દીન અને તેના રસૂલ સાચા છે. તેમનાં બેઉ નામોથી મોત આસાન થાય તે વાત જગતમાં છાની નથી.

છાનાટ

- ૧૪ મૂર્મિન ટોલો મુનાઝિક કેરી, કેસી કરો અબ બાતી? અરે ઠામ ઠામ જુઠે પડતે તુમના, લાજ નહીં ક્યું આતી?
- ૧૫ અરે એક ઠામ હું જે કો જૂઠા પડતા, વે તો હું શરમાતા; કિર નહીં કિસે મુંહ વે દિખાતા, બહુતહું લાજ ચાતા.
- ૧૬ નહીં લીલજ તમૂં જ્ઞસા, જગ માંછે કો દેખાતા; અરે દીન તુમારા જૂઠા પડીઆ, જેતી હો કરે બાતા.
- ૧૭ બોલનેકી નહીં તમુંને ઠામા, લાજ નહીં તો ભી આતી; અરે જૂઠા પડીઆ દીન તમારા, કિર હો કરે વે બાતી.
- ૧૮ અરે ભઠ જીવત તુમારા જગમાં, નિર્લજ મુંહ ક્યું છુપાહો? કુછ ભી લાજ હોવે તમૂં જતી, પાની માંહી ઝુલાહો.

૧૯૨૧ બિરહા

- ૧ સુન સુન ભાઈ દીનકે, અચીતા આવે મોત રે ; નજાત ઉસકા કલિમા, સમર નિત નિત બોત રે.
- ૨ નજાત પાવે તૂ સહી, કેસા વે રાખ મન રે ; કર પીત તો ઉસથી ઘની, સાંભરે તુજે ઉસ દિન રે.
- ૩ પાસે તો ભાઈ દીનકે, જ કર પદા હો કલમા ; સો મોત વેલા ઉસકે, એ બાત રાખો મનમાં.
- ૪ પાસે પટો બેંઠ કલિમા, સુને જૂં વે આપ કાન રે ; બિસરા કલી હોવે ઉસે, સુનતો તો હોવે જાન રે.
- ૫ જલે જો ના વે કહ સકે, બૂઝે ન ઓર કુછ બાત રે ; કલિમા નહીં જલે કહતા, હું કેસી ઉસકી જત રે.
- ૬ જબ જુબાં બંધાઈ દુખસૂં, બોલનેકી સુધીઆ નહીં ; કલિમા તો હું બૂજો સહી, કહતા હું આપકે દિલ માંહી.
- ૭ તાકીદ ન કરો તુમ, કલિમા સીખાને કામ રે ;

- ૧૪ મુનાઝિક મેમિનોની ટેળી ! તમે હેઠેકેવી વાત કરશો? ઠામ ઠામ તમે જુઠા પડ્યા છો તો યે તમને લાજ આવતી નથી.
- ૧૫ એક જ્યાએ જે જુઠો પડે તો તે શરમાય છે. કોઈને મોહું બતાવતો નથી અને લજવાય છે.
- ૧૬ તમારા જેવા નિર્લજ જગતમાં કોઈ દેખાતા નથી. તમે તમારા દીનની જેટલી વાતો કરો છો તે જુઠી પરી છે.
- ૧૭ તમારે બોલવાની જગા રહી નથી, દાંં પાગ તમને લાજ નથી આવતી !
- ૧૮ ભઠ તમારું જીવતર! બેશરમ ! તમે મોહું કેમ છુપા વો છો ? તમને શરમ હોય તો પાણીમાં ઝૂલી મરો.

બચાન - ૧૯૨૧

પીર મશાયએ (રહે.) કલેમા વિષે સમજાવે છે.
મોત વેળા કલેમો.

- ૧ દીનના ભાઈ ! મોત ઓચિંતુ આવે છે. કલેમો તેનાથી નજાત છે. માટે કલેમાને રોજ સમરો.
- ૨ કલેમાને હર ધરી મનમાં રાખી તેનાથી ધરુણી પ્રિત કરે તો તને મોતના ને દિવસે ને સાંભરો અને ધૂષકરો મળશે.
- ૩.૪ મોતવેળા મરનારની પાસે જઈને તે સાંભળે તેમ કલેમો પદો. જેથી વિસારે પડેલો કલેમો તેની જાગમાં આવે.

- ૫.૬ મોતવેળા દૃઢભથી જબાન બંધાઈ જાય, બોલવાની શુધ ન હોય, કાંઈ સમજે નહિ અને જીભથી કલેમો કહી ન શકે, તો બીજાઓ કલેમો પઢે જેથી મરનાર દિલમાં કલેમો કહે.
- ૭ મરનારે કલેમો શીખવાની તાકીદ ન કરો, પાગ પઢી પઢી ને તેને સંભળાવો, જેથી તે તેને દિલ થી સમરે.

પઠ પઠ સુનાહો કલિમા, સમરે તો દિલકે ઠામ રે. ૮૧૮
 ૮ દુરિજન હું આવ જંગ કરતા, મોત વેલા ઉસસું સહી;
 એક વલીકી જાતકી ખબર યું સુની ગઈ.
 હું વેલા તો પહુંચી મોતકી, ઓર ભી વલી થે પાસ રે;
 કલિમા ઉન્નતાકીદસું, કીયા સીખાને આસ રે.
 ૧૦ જબ વે કહેવે કલમા પઢો, હું કર ફેરાવે સીસ રે;
 બોલ ઉન્કા સુનતે, કરતા દેખાવે રીસ રે.
 ૧૧ કીતી ઈન્દ્ર ચિંતા ઘની, એ થી વલીસી જાત રે;
 કલિમેથી હું મુંહ ફેરતા, અચરત એ તો બાત રે.
 ૧૨ એ રીતે જાવ ઉસકા ગયા, અચરત હો સારે રહે;
 ઉસકી તો મોતકે કારને, ચિતા તો માં સારે ગહે.
 ૧૩ ચિંતામાં સબ સુતે સહી, આહી વે સુનો જાત રે;
 તો બલું સબૂને નીદમાં પૂછી ઉસકુ બાત રે.
 ૧૪ કલમાથી મુખ તો ફેરીઆ, એ સોચ તો કેસા કીઆ?
 હુમ તો વલી તોજે જાતને, કયું ને કેસા તેરા જાઆ?
 ૧૫ કહા દુરિજન આવ કર, થા સામની ઠાડા રહા;
 હુજુજત કેરા બોલ રે, ઉને તો આવ મુજુકુ કહા.
 ૧૬ ઉસથી ફેરાયા સીસ મે, ફિર કર કરી બાર રે ?
 કલિમા તો થા પડતા સહી, કર કર દિલમાં પિયા રે.
 ૧૭ દુરિજન ઠાડા સામની, ઉસથી થા કરતા જંગ રે;
 દુરિજન હુજુજત રીતસૂ, મે ધનૂ કરતા ભંગ રે.
 ૧૮ સુનતે સબૂને માનીઆ, સુપનેમાં જે બાત કહી;
 એસી હું વેલા મોતકી, સુનને લીજે સહી. ૧૮
 ૧૯ મોતકી રખે નીદા કરો, કિસકી કુછ દેખ જાત રે;
 બેગી તો ભાઈ દીનકે, એ સુન નસીહત બાત રે.

શેતાન દુશ્મન મોતવેળા આવીને લડાઈ કરે છે. એક વલીની વાત છે. તેમની મોત આવી પહોંચી તો પાસે બેસેલા વલીયે કલેમો શીખવવાની તાકીદ કહી. તેઓ કહેતા કલેમો પઢો' ત્યારે મરનાર વલી રીસ કરીને માથું ફેરવી લેતા. વલી હેવા ધ્રું કલેમાથી મોઢું ફેરવવા બદ્લ તેમને અચરજ થયું અને એ રીતે મોત થવાથી બધા ચિંતામો પડી ગયા. ચિંતામાં બધા ઉદ્ધી ગયાત્યારે તે વલી ઉધમાં (સવખમાં) આવ્યા. બધાયે તે વલીને પુસ્તું કે અમો તો તમને વલી સમજતા હતા, તમે કલેમાથી મોઢું ફેરવીને આ શું કર્યું? તેમણે કહ્યું કે શેતાન મારી સામે આવીને ઉભો હતો અને મારાથી દલીલ કરતો હતો, એટલે હું માથું ફેરવતો હતો. પણ, દિલમાં ઘારથી કલેમો પઢતો હતો. સામે ઉભેલા શેતાનની દલીલોનો હું ભંગ કરતો હતો. મોતની વેળા આવી હેય છે. બધાયે સપનાની વાત સાંભળીને માની.

કોઈના મોતની હાલત જોઈને તેની નિદા-ટીકા કરો નહિ. કોણ શું જાણો કે તેના દિલમાં કલેમો ભરેલો હેય ! દીનનભાઈ ! જલદીથી આ નસીહત સાંભળ

બયાન - ૧૭૨૨

હૃદીસ : ઈસ્લામનો કલેમો દરેક ધરે પહોંચે.
 રાવી : હજ. મિકાદ બિન અસ્વદ (રજી.)
 ૧.૪ અસ્વદના બેટા મિકાદ (રજી.) અદ્જત અસહાનીયો
 માંથી છે. એમની ખુલ્લીનું બયાન ઘરું જગાએ લખાયેલું
 છે. તેઓ નબી (સલ.) એ ફરમાવેલી હૃદીસ સાંભળીને
 બયાન કરે છે.

- ૧ સુનો મિકાદદા રજી અલ્લાહો, અન્હો કહીએ ;
 એ અસવદ કરેઠે, બેટે રે લહીએ
 ૨ કે શાજિલું સેતી, એ ભી અસહાની કહુલાએ ;
 ઈન્દ્ર ખૂલ્લીક બયાન, કહી ઠામ હું લિખાએ.
 ૩ એ હૃદીસ હું ખાતિમ, નબીજીકી કહેતે ;

(૧) મિકાદ (ભાગ-૧, વિભાગ-૨) ના ડિતાબુલ ઈમાનની ઈજલ ત્રીજની અનુક્રમે સાડીસમી હૃદીસ છે. (અહમ્)

- ૪ કે ખાતિમ નબીને, જું કરમાયા;
વે મિકદારે સુન કર, બયાન બતાયા.
૫ કહા જમીકી પીઠ પર, નહી રહવે કો ખાના;
જે ઘર તો ઈંટાં, કેરા રે જાના
૬ અને ખીમા લી જમીકી, પીઠ પર રહવે નાંહાં;
કે તંબૂકા ઘર કર, રહવે જિસ માંહાં.
૭ મગર સાબુ માંહી આવે, યું બૂજીઓ સવેરા;
સો બૂજો કલિમા, ઈસ્લામ કેરા.
૮ સો કલિમા ઈસ્લામ, પહુંચે સબ રે ઠાંહાં;
સો જેતા ઘર બૂજો, દુનીક માંહો.
૯ આવે એકુકે ઘરમાં, હે ઈજજત દિલાતા;
જે ઈમાની હોકર, હે ને હસું ચાતા.
૧૦ જે કલિમા હે ચાતા, ઈસ્લામ કેરા;
કે સુનતે કલિમા, હોવે મૂમિન સવેરા.
૧૧ યું ! ઈજજતસૂ કલિમા, આયા મૂમિનકે તેરે;
એ સુન સુન ઈતના, કહો રે સવેરે. રે તૂહી.
૧૩ કલિમા ઈસ્લામ કેરડા, પહુંચેગા સબ ઠામ રે,
પહુંચેગા સબ ઠામ ;
ખાતિમને આખિયા, મોહંમદ જિન્કૂકા નામ રે,
મોહંમદ જિન્કૂકા નામ.

૫.૮ આપે (સલ.) કલેક્શન : “જમીનની પીઠ ઉપર કોઈ ઈંટાંનું
ઘર (પાહું મકાન) કે તંબુનું ઘર (કાચું મકાન) ઈસ્લામનો
કલેમો પહોચ્યા વગર બાકી રહેશે નહિ. યાને દુનિયાનું ક્રેચ
પાગ ઘર કલેમો પહોચ્યા વિના બાકી રહેશે નહિ.”

૮.૧૨ એકના ઘરને યાને ઈમાનવાળા જે કલેમાને ચાહે છે (અને
સાંભળીને મોમિન થયા છે,) તેમના ઘરને કલેમો ઈજજત
આપે છે. અલ્લાહે જેને મોમિન બનાવવા ચાહ્યું તેના
ઘરમાં કલેમો ઈજજતથી આપે છે. બયાન સાંભળીને કહે
...રે તુંહી.

૯.૩ મુહંમદ (સલ.) એ હહું કે ઈસ્લામનો કલેમો બધી જ
જગા એ પહોચી જોશે.

૧૯૨૩

- ૧ અને એકુકે ઘરમાં, ખુઅારીસૂ જાવે;
જે કલિમા ઈસ્લામ, કેરા રે કહલાવે.
૨ અને કલિમા જિન્નૂ ઘર, ઈજજતસૂ ગયા;
સહી ઉસકા બયાન, સંઘલા કહયા.
૩ કે કલિમેકે એ હાલ, વે હોવે રે સહી;
એ કલિમે બદલી, ઉને ઈજજત રે લહી.
૪ અને ખુઅારીસૂ કલિમા, જિસ ઘર રે આવે;
ઉસે ખુઅાર ને આજિજ, હે રે કરાવે.

બયાન ૧૯૨૩

(હિન્દીસ બયાન નં. ૧૭૨૨ થી)

૧.૩ એકના ઘરમાં ઈસ્લામનો કલેમો રૂસ્વાહની રૂસ્વાહી
(ખુઅારી)થી જાય છે. જેના ઘરે કલેમો ઈજજતથી ગયો તેનું
સંધારણું બયાન આગળ કહું છે. ઈજજતવાળાને ત્યાં
કલેમાની ઈજજતની બદલીમાં તેને ઈજજત મળી.

૪ જેના ઘરે કલેમો ખુઅારીથી ગયો (યાને કલેમાને ખુશીથી
કબુલ્યો નહિ) તેને તે રૂસ્વાહ અને લાચાર કરે છે.

૫ કહેવે માતીમોનકે * * ૨, હેતે કહીએ ;
કે દીનકે તાબે, હે વે હોતે રે લહીએ.
૬ કે જિજ્ઞાસુ જે હેટે, હો આજિજ રે રહતે ;
અને હુકમ દીનકા, હે જોરાવરી સહતે.
૭ કહી દીનકે તાબે, હો રહે રે દેખાએ ;
એ ખુઆર હુવે, સહી હેતે કહ્લાએ.
૮ કે ઈસ્લામ કલિમા, ગયા ઈન્કુડ તેરે ;
કે ઈન્કુને સુન સુન, બુઝા રે સવેર.
૯ ઈન્કુ કલિમે હો સેતી, ન ઈજજત રે પાઈ ;
કે ઈમાન ના લાયે, તો ખુઆરી દેખાઈ.
૧૦ પછે મિકદાદ કહતે, હે સુન એતા મં આખા ;
કે દીન હોવે અ * લક્ષ્ણ સબ યુંરે દેખા.
૧૧ કે રાજ ગેર રાજ, સબ કબૂલે દીના ;
યું ચક્કવે દીન, રબે નબીજીકા કીના.

૧૨ યું સબ ઘર કલિમા, જાતે રે દેખાવે ;
દેવે ઈજજત એકદ્દુ, એક ખુઆર કરાવે.
૧૩ યું સબ જગ હોવે, કહા ખાતિમકા દીના ;
એ સુન સુન મૂમિન, એતા સોચ કીના. રે તૂહી.
૧૪ સબ જગ માંદે પહુંચસી, કલિમા જે ઈસ્લામ રે,
કલિમા જે ઈસ્લામ ;
ઈજજત દેવે એક કું ખુઆર કરે એક ઠામ રે,
ખુઆર કરે એક ઠામ.

૫.૭ માતીમોન (૧) દીનના હુકમોને તેમની ઈરદ્દ વિસ્લબ માને
છે, યાને તાબેદારી કરવા મજબુર બને છે અને ખુઆર રહે
છે.

૮.૧૦ ઈસ્લામનો કલેમો તેમના ઘર સુધી ગયો, અને તેમણે તેને
સાંભળ્યો અને જાણ્યો, પરંતુ તેમને ત્યાં કલેમો પહોંચવા
થાં તેમણે ઈજજત મેળવી નહિ (તેમને ખુઆરી મળી).
કારણ કે, તેઓ ઈમાન લાવ્યા નથી હોતા. હજ. મીકદાદ
(રજી.) કહે છે કે દીન ‘અમલ’ પર આવવાથી બને છે.

૧૧ કલમાથી રાજ થનાર કે નારાજ થનાર બધાજ કલેમાને
ઈજિયારી કે ગેર ઈજનેયારી રીતે કબૂલે છે એવો
પ્રભાવશાળી નબી (સલ.)નો દીન છે.
બધા ઘરે કલેમો પહોંચેલો જગ્યાય થાં એકને ઈજજત
આપે છે અને એકને ખુઆર કરાવે છે.
૧૩ નબી (સલ.) એ કહ્યું કે તેમનો દીન જગતમાં બધેજ
પહોંચશે. આ સાંભળીને મોમિન સોચ અને કહે રેંતુહી.
ઈસ્લામનો કલેમો જગતમાં બધેજ પહોંચશે. કલમો એકને
ઈજજત હે છે અને બીજાને ખુઆર કરે છે.

૧૯૨૪ નાનુ.

૧ અંસા અંસા દીન હે રહમાના રે, તમે સુનો રે ;
રહવે નહી જગ માંહી છાના રે, તમે સુનો રે.
૨ ખાતિમ હે રબને લેજાએ રે, તમે સુનો રે ;
રબકે એ લેજે નબી આએ રે, તમે સુનો રે.
૩ ઈને કીયા દીન કેરા બચાના રે, તમે સુનો રે ;
સાચા દીન એ હે રહમાના રે, તમે સુનો રે.
૪ ખાતિમને તબ થા આખા રે, તમે સુનો રે ;
સબ જગ બુઝે યું દાખા રે, તમે સુનો રે.

૧ મુતિઅક+અમાન-મુતિ તાબે, અને અમાન-રક્ષાગુ. જીજિયો આપનારાઓ જીજિયાની બદલીમાં મુસલમાન હુમતના તાબે થઈને
રક્ષાગુમાં આવે છે તે.

બચાન ૧૯૨૪

ઈસ્લામનો ફેલાવો : પીર મશાયખ (રહે.) કલેમાના
ફેલાવા વિષે સમજાવતાં કહે છે તમે સાંભળો
૧ અલ્લાહનો દીન એવો છે કે જગતમાં દુપાયેલો રહે નહિ.
૨.૫ અલ્લાહના મોકલેલા નબી, ખાતેમુન્લબી (સલ.) દુનિયામાં
આવ્યા અને અલ્લાહના સાચા દીનને બતાવ્યું ત્યારે પાગ
આપે (સલ.) કહ્યું હતું કે તેમનો દીન આખું જગત જાગશે.
આપે (સલ.) જેમ કહ્યું તે પ્રમાણે જ થયું.

૫ હુઈ હુઈ સહી પહલી રીતા રે, તમે સુનો રે ;
હુકમ જૂં ખાતિમને દીતા રે, તમે સુનો રે.
૬ અગ્યાર સો દ્લોએ આજ સાલા રે, તમે સુનો રે ;
ફરમુદ્દ કેરા વે હાલા રે, તમે સુનો રે.
૭ ઈતના હેં સબ જગ જાના રે, તમે સુનો રે ;
અંસા જાચા દીન એ રહમાના રે, તમે સુનો રે.
૮ અંસા જાચા નબીજી હમારા રે, તમે સુનો રે ;
મુનાઝીક બૂટે ના ગમારા રે, તમે સુનો રે.
૯ હુંતે એ પ્રગટ દીસા રે, તમે સુનો રે ;
કામ નહી કંગન આરીસા રે, તમે સુનો રે.
૧૦ ફરજંદ આદમ ના રહતે રે, તમે સુનો રે ;
મુલક હેં સાત કહલાતે રે, તમે સુનો રે.
૧૧ ઓર ઠામ નહી ઈનસાના રે, તમે સુનો રે ;
સાત ઠામ આદમી હેં જાના રે, તમે સુનો રે.
૧૨ મુલક હેં સાત હેં કહલાએ રે, તમે સુનો રે ;
ઇનૂ ઠામ આદમી સુનાએ રે, તમે સુનો રે.
૧૩ ઓર નહી આદમીકી ઠામા રે, તમે સુનો રે ;
હેં જાહિર સાત્રૂકેરા નામા રે, તમે સુનો રે.
૧૪ મુલક એ હિંદુસ્તાન નામા રે, તમે સુનો રે ;
હેં જે મેરે રહનેકી ઠામા રે, તમે સુનો રે.
૧૫ દખ્ખન ભી ઉસ માંહી જાનો રે, તમે સુનો રે ;
ચંગદૂક રાજ જેતા માનો રે, તમે સુનો રે.
૧૬ કોચીન બ્રૂણો મુલકકા નામા રે, તમે સુનો રે ;
ટોપીવાલે રહતે હેં જે ઠામા રે, તમે સુનો રે.
૧૭ ક્રિંગી બલદે કહલાએ રે, તમે સુનો રે ;
અંગેજ ક્રિયાસી સુનાએ રે, તમે સુનો રે.
૧૮ સબ મિલ સાત એ હેં જાતા રે, તમે સુનો રે ;
રાજથેન જુદે સુની બાતા રે, તમે સુનો રે.
૧૯ તુરક્સ્તાન મુલક ભી કહીએ રે, તમે સુનો રે ;
તીજા એ હેં મુલક લહીએ રે, તમે સુનો રે.
૨૦ ખુરાસાન બ્રૂણો ભી ઠામા રે, તમે સુનો રે ;
ચોથા ભી મુલકકા નામા રે, તમે સુનો રે.

૬.૭ નબી (સલ.)ની આ હૃદીસને આજે (પીરમશાયખે (રહે.)
આ લખ્યું ત્યારે) અગીયારસો વરસ થયાં છે, અને
અલ્લાહના સાચા દીનને બધા જગતે જાળી લીધો છે.
૮ આં અમારા સાચા નબી (સલ.)ને ગમાર મુનાઝી શું
જાણે ?
૯ શોધખોળ કરીએ તો હકીકત પ્રગટદેખાય. હાથ કંગારુ જોવા
અર્દ્દો ન જોઈએ.
૧૦.૧૩ આદમ (અ.સ.)ના ફરજિયો સાત મુલ્કોમાં રહે છે. આ સાત
ઠામ સિવાય ક્યાંય માણસો રહેતા નથી. આ સાત મુલ્કોમાં
જ આદમી રહેતા સાંભળ્યા છે. આ સાતેય મુલ્કોનાં નામ
જહેર છે.
૧૪.૧૫ પહેલો મુલ્ક હિંદુસ્તાન છે. (૧) તે મારી (પીરમશાયખની)
રહેવાની ઠામ છે. દ્વિજાણ પણ તેમાંજ આવ્યો, તેટલે સુધી
કે જ્યાં મોગવોનું રાજ્ય ફેલાયેલું છે. (મદ્રાસ, હેદરાબાદ
વિ.) તેમજ ક્રેચિન-સિલોન પ્રદેશ. ભૌગોલિક રીતે
ઉપબંડના ભાગો પણ હોઈ શકે.
૧૬.૧૮ બીજો (૨) મુલ્ક જ્યાં ટેપીવાળા રહે છે તે, યાને
ક્રિંગોયો-વલંડાઓનો, અંગ્રેજોનો, ફેન્ચોનો તેમજ રશિયા
(રાજ્યએન)નો પ્રદેશ.
૧૮ ત્રીજો મુલ્ક, તૂંકોનો પ્રદેશ (તે સમયે તૂર્કી સામ્રાજ્ય ફેલાયેલું
હતું ત્યાં સુધીની સીમાઓ હોઈ શકે.)
૨૦ ચોથો મુલ્ક ખુરાસાન યાને ઈરાની પ્રદેશ (ઈરાની
સામ્રાજ્યની સીમાઓ)

(૧) ભૌગોલિક રીતે ઉપબંડના ભાગો પણ હોઈ શકે.

(૨) યુરોપ બંડના ભાગો હોઈ શકે.

૨૧ માવરનહર મુલક ભી જાનો રે, તમે સુનો રે ;
પાંચમા એ મુલક પિછાનો રે, તમે સુનો રે.	૨૧ પાંચમો મુલક તે માવરનહર પ્રેદેશ.
૨૨ રોમ બ્રૂજો મુલકકા ઠામા રે, તમે સુનો રે ;
છઢા એ મુલકકા નામા રે, તમે સુનો રે.	૨૨ છઢો મુલક, રોમન પ્રેદેશ યાને યુરોપ ખંડ.
૨૩ બલખ ભી મુલક હે કહેતે રે, તમે સુનો રે ;
સાતમા મુલક હે લેતે રે, તમે સુનો રે.	૨૩ સાતમો મુલક, બલખ (આજનો રશિયન વિસ્તાર) પ્રેદેશ.
૨૪ સાત ભેગો મુકર્દ કહે રે, તમે સુનો રે ;
નામ જુદે જુદે લે ધરાહે રે, તમે સુનો રે.	૨૪ આ સાત પ્રેદેશો (૩) નક્કી થયેલા (ધ્યાનમાં આવેલા) પ્રેદેશો છે. તેઓ જૂદા જૂદા નામોથી ઓળખાય છે.

૧૯૨૫ પદ.

- ૧ અરે રહના હમારા હે જિસ ઠામ બ્રૂજો, મુલક હિન્દુસ્તાના ; અરે ઉસકી રીત છુપી નહીં કિસથી,
સુનસુન ઉસકા બયાના.
- ૨ અરે પાદશાહ હમારા હે દીનદારા, નામ ચંગાદા
જાતી ; અરે દીનદાર ભી મુલક ભરીઆટ, સાચી
સહી બાતી.
- ૩ અરે રોશન ચંદા જ્ઞાંકેસા ઉજાલા, વેસી હે ઉસ
ઠામ રીતા ; અરે રોશની યું નબી દીન સેતી, રબે
એ હે કીતા.
- ૪ અરે કાશ્ચિર આજિજ જિજ્યા હે દેતે, ઈસ મુલકે
ઠામા ; કાશ્ચિર કેરી રીત જે હે ઈન્દૂકેરી, જહિર ના
લેવે નામા.
- ૫ અરે યું નબીકા દીન એ ઠામા, રોશન રબને કીતા,
અરે વાઅદા થા જે ખાતિમને કીતા, હુકમ દીયા
થા મીતા.
- ૬ અરે મુલક ભી જે બ્રૂજો દૂજા, નામ જે
તુરક્સ્તાના; વે ભી મુલક હે મૂર્મિનૂકેરા, પાદશા
મૂર્મિન જાના.
- ૭ કાશ્ચિર હે કો નહીં આવે, રૂગાર ખુન્દ છુપાતા ;
મૂર્મિન લે આપ ગુલામ હે કરતે, પકડ ઈન્દૂકી
જાતા.

બયાન ૧૯૨૫

પીરમશાયાન (રહે.) સમજાવે છે.

હિન્દુસ્તાન :

- ૧ મારું (પીર મશાયખનું) રહેવાનું ઠામ હિન્દુસ્તાન છે. તે
જહેર વાત છે.
- ૨ અમારો બાદશાહ દીનદાર મોગલ (ચંગાદા) (૧) જાતિનો છે.
મુલકમાં પાગ દીનદારી છે.
- ૩ ચાંદી જેમ અજવાણું થાય છે તેમ નબી (સલ.)નો દીન
પાગ અહીયા રોશની ફેલાવે છે.
- ૪ આ દેશોમાં કાશ્ચિર જે રીતના છે તેઓ પોતાની જાતિનું નામ
આચ્યા વિના જીજિયો આપીને જીમીની જેમ તાબે થઈને
રહે છે.
- ૫ નબી (સલ.) એ કહ્યા મુજબ અલ્લાહે નબીના દીનને આ
દેશમાં પાગ રોશન કર્યો છે.

તુર્ક્સ્તાન :

- ૬.૮ બીજામુલ્કનું નામ તુર્ક્સ્તાન છે. તે મુસલમાનોનો પ્રેદેશ છે.
તેનો બાદશાહ પાગ મુસલમાન છે. કાશ્ચિર અહીયાં આવતા
નથી અને કુંગર-ખીણોમાં દુષ્પાય છે. મુસલમાનો તેમને
પકડીને ગુલામ બનાવે છે. ત્યાં પાગ નબી (સલ.)નો દીન
તેમના કહ્યા મુજબ ચાંદની જેમ રોશન થયો..

(૩) આંતરરાષ્ટ્રીય સરહદ્યે બદલાતી રહે છે. દુનિયાના બધા જગ્યે ઉપર વર્ણવ્યા પ્રમાણેના રાજક્ષિય પ્રેદેશોમાં સમાયેલા હેવા જોઈએ. સમય જતાં નવી વસ્તીઓ
વસે છે અને ધ્યાનની રીતે એટલે પ્રાદેશિક પ્રમાણ બદલાનું રહે; તેમજ હામાજથી ઉપર વર્ષ પહેલાં સંપર્કનાં સાધનો ઓછાં હેવાથી મુસલમાનોનો
(પાછળ)

- ૮ અરે રોશન દીન છુઆ ઉસ ઠામા, જેસી ચંદ રીતા;
બોલ નબીકા છુઆ સાચા, વાઅદા જું થા કીના.
- ૯ ખુરાસાન મુલકકા નામ, મૂભિન હે ઉસ ઠામા :
આજિજ બહુત છુએ ઉસ ઠામા, કાફિર કેરા નામા.
- ૧૦ અરે એ લી મુલકમાં રોશન છુઆ, સહી નબીકા
દીના; અરે સાચા વાઅદા ખાતિમ કેરા, હુકમ જું
થા કીના.
- ૧૧ અરે માવરનહર જે મુલક હે જાનો, મૂભિન કેરા
વાસા ; અરે બલખ જાનો મુલકકા નામા વે લી
ઉસકે પાસા.
- ૧૨ અરે દ્યાનુ મુલકમાં મૂભિન વાસા, ના કો અવર
સુનાવે ; કોઈ કોઈ બદ્ધીન હોવે કબી, વે ના
દેખેમાં આવે.
- ૧૩ પાદશાહ દ્યાનુ મુલક કેરા, હે રે ચંગાદા જાનો ;
અરે કુટમ અપના પાદશાહ કેરા, હે રે ઉસકુ માનો.
- ૧૪ અરે ઈસ ઠામ હે રોશન દીના, જેસા પૂનમ ચંદા;
અરે દીન નબી ખાતિમ કેરા, રંગ હે ખૂબી દેહંદા.
- ૧૫ અરે રોમ મુલક ભી જાનો સારા, મૂભિન વે હે
ભરીયા ; અરે પાદશાહ જે ઉસ મુલક કેરા, રબે
મૂભિન કરીયા.
- ૧૬ ઈસકુ સબૂસું બૂજો અજીમા, બડા હે સુલ્તાના ;
બહુત હે લશ્કર સુલ્તાન કેરા, બડા સબૂસું જાના.
- ૧૭ અરે કાફિર ના હે મગર કો હોવે, જંગલ ઝુંગર ઠામા;
બાંધ પકડ હે ઉન્હું લાટે, હબશી જિનકા નામા.
- ૧૮ મુલક સહુકા બૂજો એ નામા, દીન ભરા સાર
ઠામા ; હે કોઈ કુફર છુપા વે કરતા, દીન આપસ કામા.

ખુરાસાન : (અત્યારે અષ્ટધાનિસત્તાન)

૮.૧૦ ખુરાસાન દેશમાં પણ મુસલમાનો છે. કાફિરો ત્યાં તાબે
થયેલા છે. ત્યાં પણ નબી (સલ.)નો દીન રોશન થયો છે.

માવરનહર :

૧૧.૧૪ માવરનહર મુલકમાં પણ મુસલમાનો વસે છે. બલખ પણ
તેની પડેશનો દેશ છે. આ બેઉદેશોમાં મુસલમાનો છે. કોઈ
બે દીન ત્યાં નથી. જેઓ છે ને એ કોઈ લેખામાં નથી. ત્યાંના
બાદશાહો પણ મોગલ (ચંગાદા) જાતિના છે. તેમનું ઝુંબ
અમારા બાદશાહનું જ ઝુંબ છે. ત્યાં પણ દીન પૂનમના
ચાંદની જેમ રોશન છે. અલ્લાહે નબી (સલ.)ના દીનને
આવી ખૂબી આપી છે.૧૫.૧૮ રેમ (ધરોપ)નો ઈસ્તાંબુલ વિભાગ પણ મુસલમાનોથી
ભરેલો છે. તેનો બાદશાહ પણ મુસલમાન છે. એ મોટો
સુલ્તાન છે, અને તેનું લશ્કર મોટું છે. એ બાદશાહોમાં મોટો
છે. ત્યાં જગતો અને દુંગરો શિવાય ક્યાણ્ય કાફિરો નથી. તેઓ
હબશીઓ (આદ્ધિકાવાસીઓ) છે અને તેમને બાંધી પકડીને
ગુલમ બનાવવામાં આવે છે. આ પ્રેદેશો દીને ઈસ્લામથી
ભરેલા છે. કાફિરો ત્યાં તેમનું કામ ચોરી ધૂપીથી કરે છે.

૧૭૨૬ પદ્ધતિ.

- ૧ રોશન દિન દિન નબીકા દીના રે ;
મુલક છ માંહે મૂભિન કીના રે.
- ૨ મુલક મુલક દીન હે ભરીયા રે ;
અખ્યં નીર જું બૂજો દરીયા રે.

બધોજ વસવાટ જારી ન રહ્યો હોય. અહીયાં પ્રેદેશોની ગાંગ્રી મહત્વની નથી, પણ નબી (સલ.)નો દીન વિશ્વભરમાં જ્યાં માનવ વસવાટ હે ત્યાં
ફેલાઈ ગયો છે તે બનાવવાનો હેતુ છે.

બયાન ૧૭૨૬

પીરમથાખ (રહે.) સમજાવે છે.

મુહમ્મદ મંહેરી (અ.સ.)નો બે ઈમાનોથી જંગ

૧.૭ આ છ પ્રેદેશોમાં નબી (સલ.)નો દીન રોશન થયો છે.
દરિયાના અખૂટ નીરની જેમ આ દેશો દીનથી ભરેલા છે.
અલ્લાહે અને નબી (સલ.)નો દીન, નબી (સલ.)ના કહેવા

- ૩ મુલક છ માંડી બ્રૂજો સવેરી રે ;
યોશની દીન નબીજ તેરી રે.
૪ સાચા એ બ્રૂજો દીન રહમાના રે ;
નબી એ સાચા સહી પિધાના રે.
૫ જે થા નબીજને હુકમ કીતા રે ;
ક્ષસા હું સહી લુચા દેખીતા રે.
૬ ચક્વે સુલ્તાન એ દીન કેરા રે ;
ખાતિમ નબી બ્રૂજો સવેરા રે.
૭ મુલક સાતમા રહયા જે ચીના રે ;
ઈન્દ્ર નહી પહુંચા હજ દીના રે.
૮ મુલક એ હું રહયા દેખીતા રે ;
દીન નહી પહુંચા સુનીતા રે.
૯ એ ભી હું નબીને ફરમાયા રે ;
મુલક એ હું અંસા બતાયા રે.
૧૦ શાયદ મહદી આગાલ આવે રે ;
ઈન સાથે જંગ હું કે કરાવે રે.
૧૧ એ કોમ બહુત જંગ કરાવે રે ;
ફરું શાયદ ઈન્દ્રમાં પાવે રે.
૧૨ મુહંમદ મહદીકી હં નિશાની રે ;
સાચી સહી બાત એ જાની રે.
૧૩ આખિર હોવે જબ જમાના રે ;
મુહંમદ મહદી આવે જાના રે.
૧૪ ઈન્દ્ર સંગ જંગે એ કરનારે રે ;
મુલક ચીનકે રહવનહારે રે.
૧૫ તબ બહુત હોની હું જંગાઈ રે ;
મુહંમદ મહદીસું કરની લડાઈ રે.
૧૬ તબ બહુત મારે એ સબ જાવે રે ;
મુહંમદ મહદી ફરું પાવે રે.
૧૭ મૂભિન ધસ ધસ મુલક લુટાવે રે ;
લડકે બાલે બંદ કરાવે રે.
૧૮ અંસી હું હોની ઈન્ડે સીસા રે ;
મુહંમદ મહદી કરેગે રીસા રે.
૧૯ અબ કયું હોવે તો એ ઈમાની રે ?
નહી પૂરી લુઈ નિશાની રે.

મુજબ ફેલાઈ ગયો છે. નબી (સલ.) દીનના ચક્વર્તી સુલ્તાન છે. સાતમોદેશ ચીન છે જ્યાં દીન પહોંચ્યો નથી.

૮.૧૧ ચીન દેશમાં દીન પહોંચ્યો નહિ. (૧) નબી (સલ.) એ આવોજ દેશ બતાયો છે જેની સાથે મંહદી (અ.સ.) આતીને કદાચ (શાયદ) જંગ કરશે, (૨) અને ફેલ મેળવશે.

૧૨.૧૪ આખર જમાનો આવશે તારે મુહમ્મદ મંહદી (અ.સ.) આવશે અને તેમની સાથે બેઈમાનો (શાયદ ચીનના રહેનારાઓ) જંગ કરશે.

૧૫.૧૬ તે વખતે મુહમ્મદ મંહદી (અ.સ.) ની સાથે તેમની લડાઈ થશે, ધારા બધા માર્યા જરો અને મંહદી (અ.સ.) વિજય મેળવશે.

૧૭.૧૮ મુસલમાનો ધસી ધસીનેદેશો ફેલ કરશે અને નાના મોટાને ડેં કરશે તેવો તેમને માથે ગૂસ્સો હશે. મુહમ્મદ મંહદી (અ.સ.) તેમની ઉપર રીસ કરશે.

૧૯ અમારા નબી (સ.લ.) સાચા છે. તેઓ જેવું કહે છે તેવું થાય છે.

(૧) ઉપરોક્ત પ્રેરણો ઈસ્લામી હ્રદ્યમોના પ્રભાવવાળા પ્રેરણો હતા, જેમનાં રાજ્યો દ્વારા સુધી વિસ્તારેલાં હનાં. આજે તે પ્રેરણોની રાજકીય સત્તાઓમાં ધારાજ ફેરશર થઈ ગયા છે, પુરી દુનિયાનો બ્રેઇન ખૂઝો એવો બાકી રહ્યો નથી કે જ્યાં ઈસ્લામનો કલમો પહોંચ્યો ન હેય.

- ૨૦ સાચા હું એસા નબીજી હમારા રે ;
હોતા હું કહા જેતા સારા રે.
- ૨૧ ચીનકે કરેગે જંગ જના રે ;
મુહંમદ મહિદી કરે જમાના રે.
- ૨૨ તો દેખ્યો નહી લાઈક ઈમાના રે ;
સાચે એ નબી હમારા પિણાના રે.
- ૨૩ નબીને વેસી બાત બતાહી રે ;
વેસી હું હોતી સહી દેખાહી રે.
- ૨૪ રહેતે હું દરયા બેટ્રમાં કહીએ રે ;
દીન તો ઈન્ફૂ હું પહુંચા લહીએ રે.
- ૨૫ બેટ સો કોતડુ બૂજો નામા રે ;
ભી માલદીવ વે બૂજો ઠામા રે.
- ૨૬ એસે ભી હું જોર કહી કહલાતે રે ;
દીનફૂ વે જાને સુનાતે રે.
- ૨૭ દરયા બીચ દીન નબીકા જના રે ;
ચીનવાદુને નહી માના રે.
- ૨૮ ઝૂંહું હુકમ નબીકેરા રે ;
વેસા હું હોતા દીસે સવેરા રે.
- ૨૯ ચીનવાદુને ના જના દીના રે ;
વાઅદા લુચા ગયા ના દીના રે.
- ૩૦ સુન સુન સાચા નબી સહી જના રે ;
નિશાની દેખ્યો ને દેખ્યો પાના રે.

૨૧.૨૩ મુહમ્મદ મંહૂદી (અ.સ.) તેમના જમાનામાં શાયદ ચીનથી જંગ કરેશે. નબી (સ.લ.) એ કહ્યા મુજબ તે લોકો કાબિલે ઈમાન (ઈમાનને પાત્ર) નહી હોય. નબી (સ.લ.) એ બતાવ્યા મુજબ વાત થતી દેખાય છે.

૨૪ જેઓ દરિયાના બેટો કેન્ટરોમાં રહે છે તે લોકો જેવા કે માલદીવ અને અન્ય ટાપુવાળાઓ પાગ દરિયા વર્ષે દીનને જાગે છે. પાગ ચીનવાળાઓ દીનને નથી માનતા.

૨૫.૩૦ નબી (સ.લ.) એ જે પ્રમાણે કહ્યું તે પ્રમાણે થતું દેખાય છે. આપના કહેવા મુજબ દીન ચીનવાળાઓ સુધી પહોંચ્યો નહિ. અને તેઓએ તેને જાણ્યો નહિ.

૧૯૨૭ નજીમ

- ૧ રોશન દીન નબીકેરા રે, તમે સુનો રે ;
સબ જગ દુવડા સવેરા રે, તમે સુનો રે.
- ૨ મુલક તો છ હું રોશના રે, તમે સુનો રે ;
ખૂબી, દીન રાખ મંના રે, તમે સુનો રે.
- ૩ દરયાકે બેટ ભી કહીએ રે, તમે સુનો રે ;
દીન ઈન્ફૂ પહુંચા લહીએ રે, તમે સુનો રે.
- ૪ સબં જગ દીન સહી ભરીયા રે, તમે સુનો રે ;
અનંત ઝૂંનીર હું દરીયા રે, તમે સુનો રે.

(૧) (ક્રી. ૭/૮) ‘ચીનમાં દીન પહોંચ્યો નહિ’નો અર્થ એ હોઈ શકે ક્રાચ અગીયારમી હિજરી સદીમાં ચીનમાં મુસલમાનો જૂજ પ્રમાણમાં હોતેથી ત્યાં ઈસ્લામી પ્રમાણ નહિ હોય, અથવા મુસલમાનોનો વસવાટ જાણી શકાયો નહિ હોય. ચીનમાં અત્યારે ત્રણેક કરેડ મુસલમાનો હોવાનો અંદર મુકાય છે.

દીન પહોંચવા વિષે મશાયખ (રહે.) સમજવતા

કહે છે : ‘તમે સાંભળો’.

- ૧.૨ બધાય જગતમાં નબી (સ.લ.)નો દીન રોશન થયો. છ પ્રેદેશમાં દીનની રોશની પહોંચી છે. દીનની આ ખૂબીને મનમાં લો.
- ૩.૪ દરિયાના બેટો સુધી દીન પહોંચ્યો છે. દરિયાના અનંત નીરની માઝ જગત પાગ દીનથી ભરેલું છે.

- ૫ સાતમા મુલક રહ્યા રે, તમે સુનો રે ;
ખાતિમને યું જે કહ્યા રે, તમે સુનો રે.
૬ ઈન્દૂ પર રથ કલી ચાવે રે, તમે સુનો રે ;
જમાના મહદીકા આવે રે, તમે સુનો રે.
૭ ખુઅટી હે પહુંચે ઈન્દૂ તના રે, તમે સુનો રે ;
મહદી આવે ઉસ દિના રે, તમે સુનો રે.
૮ એ તો એ તો જહિર નિશાની રે, તમે સુનો રે ;
ઝુઅા ના કો ઈન્દૂથી ઈમાની રે, તમે સુનો રે.
૯ ના તો બાજ ઈમાન લાયે રે, તમે સુનો રે ;
ઓરકી રીતે એ હે દેખાયે રે, તમે સુનો રે.
૧૦ દરયાપાલુ દીન પાયા રે, તમે સુનો રે ;
ઈન્ડૂ કુના હે પહુંચાયા રે, તમે સુનો રે.
૧૧ વાઅદા જે ખાતિમ કેરા રે, તમે સુનો રે ;
સાચા વે ઝુવડા સવેરા રે, તમે સુનો રે.
૧૨ પ્રગટ દીસે એ નિશાની રે, તમે સુનો રે ;
સુનતે રહેવે નહી છાની રે, તમે સુનો રે.
૧૩ એસા સાચા નબીજી હામારા રે, તમે સુનો રે ;
મુનાદિક બૂઝે ના ગમારા રે, તમે સુનો રે.
૧૪ અથ તુજે કહાં ધૃપ જાના રે, તમે સુનો રે ;
સાચા દીન એ હે રહમાના રે, તમે સુનો રે.
૧૫ મુલક તો છલૂ દીન ભરીયા રે, તમે સુનો રે ;
બદીન આજીજ કરીયા રે, તમે સુનો રે.
૧૬ મુનાદિક કહાં ધૃપ જાના રે, તમે સુનો રે ;
સબ જગ દીન હે રહમાના રે, તમે સુનો રે.
૧૭ દિન દિન હે કુદ્ર લોપાતા રે, તમે સુનો રે ;
દીન હે ગાલિબ આતા રે, તમે સુનો રે.
૧૮ નહી જું હે ભી ખડક ખુદાવે રે, તમે સુનો રે ;
દિન દિન લોપની જવે રે, તમે સુનો રે.
૧૯ કુદ્ર તો યું હે લોપાતા રે, તમે સુનો રે ;
કુદ્ર દેખો સાચી હે એ બાતા રે, તમે સુનો રે.
૨૦ મૂભિનકી ટોલી એ હે સુનના રે, તમે સુનો રે ;
ઠામ નહી કો તમૂ ધૃપ ના રે, તમે સુનો રે.
૨૧ એ અથ મારે તુમ ગહે રે, તમે સુનો રે ;
મુનાદિક વે ના માને રે, તમે સુનો રે.

(૨) ક્રી. નં. ૮ માં નબી (સલ.) એ નિર્દ્દશ કરેલો દેશ ઈમાનથી ખાલી હો. અહીંથા પીર મશાયખ (રહે.) એ આ દેશ ચીન હોવાનું અનુમાન બાંધ્યું છે, અથવા ક્રેષ્ટનું અનુમાન માન્યું હોય, કારણે, દસમી ક્રીમાં તેમણે શાયદ શબ્દ મુક્ખો છે. ‘ચીન’ દેશના ઉત્તેજ સાથેની લડાઈની વાતનો આધાર ક્રેષ્ટ આધારભૂત

૫.૧૨ નબી (સલ.)ના કહ્યા મુજબ સાતમો દેશ ઈમાનથી બાકી રહી ગયો (જે દેશ ચીન હોવાનું પીર મશાયખ (રહે.) અનુમાન બાંધ્યું છે). મંહદી (અ.સ.) આવશે ત્યારે તેઓની ખુબારી થશે, કારણે એ જાહેરવાત છે કે તેઓ માંથી ક્રેષ્ટ ઈમાનવાળો નહી હોય (૧) કે બીજાઓની માદ્દા પદીથી ઈમાન લાવેલા નહી હોય. દરિયાવાળાઓ સુધી દીન પહોંચ્યો પણ તેઓ (જેઓ ઈમાનથી ખાલી છે) સુધી પહોંચ્યો નહી. નબી (સલ.)નો વાયદો સાચો થશે. આ પ્રગટ નિશાની ક્રેષ્ટનાથીયે છાની નથી રહેવાની.

૧૩.૧૪ અલ્લાહના સાચા દીન અને સાચા નબી (સલ.)થી તું ક્યાં દ્ધૂપાઈશ ? મુનાદિક ! ગમાર ! તને સમજ કેમ નથી પડતી ?

૧૫.૧૬ ઇ પ્રેરેણો દીનથી ભરેલાં છે. ત્યાં બદ દીનો આજીજ-વશ થયા છે. મુનાદિક તું ક્યાં દ્ધૂપાઈ જઈશ ? જગતો દીનથી ભરેલું છે.

૧૭.૧૮ દિવસે દિવસે કુદ્ર લોપાતું જાય છે અને દીન સરસાઈ (ગાલીબ) પર આવે છે. નદી જેમ પાડકો કૂટીને આગળ વધતી જાય એમ લોપાતી જાય છે તેવી રીતે કુદ્ર પણ લોપાતું જાય છે. આ સાચી વાતને શોધી લો.

૨૦.૨૪ મુનાદિક મેમિનોની ટેળી ! તમે સાંભળો. તમારે સંતાવાની જયા રહી નથી. હવે તમે વાતથી માર્યા ગયા. મુનાદિક આટલી દલીલોને પણ માનશે નહી. ભલા થઈને ચેતો અને

- ૨૨ ભલા હું જો ચેતો સવેરી રે, તમે સુનો રે ;
તોબા કરો સુન બાત મેરી રે, તમે સુનો રે.
૨૩ આખિર ભી દેખો વે નિશાની રે, તમે સુનો રે ;
હું ભાગ તમું તો ઈમાની રે, તમે સુનો રે.
૨૪ ઉસથી હું ચેતના પહુલા રે, તમે સુનો રે ;
દેખના હોવે વે એ પહુલા રે, તમે સુનો રે.
૨૫ પત્થર જો સુનતા એ બાતી રે, તમે સુનો રે ;
ખૂઝી દીન નિત ઉસે આતી રે, તમે સુનો રે.
૨૬ અંસી અંસી સાચી એ નિશાની રે, તમે સુનો રે ;
કીએ ના કો માને જની રે, તમે સુનો રે.

મારી વાતને માનીને તોબા કરો, અને ઈમાનની નિશાનીયો
જુવો. તમારા ભાગ્યમાં હિંદાયત હો તો ઈમાનવાળા થશો,
નહિ તો નહિ અને આવું બને તે પહેલાં નિશક (મેલ)થી
ચેતનું ભટું.

- ૨૫ પત્થર પણ દીનની આ વાતો સાંભળતો તો તેનામાં દીનની
ખૂઝી આવતી.
૨૬ આ સાચી નિશાનિયોને કોણ નહિ માને ?

૧૯૨૮

બયાન ૧૯૨૮

(૧)

- ૧ સુનો વહબ રજુ અલ્લાહ, અન્હો કહીએ ;
વે મુનબાહે બેટે, સુન કર લહીએ.
૨ એ યમનકે કાળ, વે રે કહુલાએ ;
એ યક્સયદ પર, વફાત રે પાએ.
૩ એ અરદાસ કરને, લાગે ઈસ રે ધામા ;
જ્ઞાનરમ્ભા નબીકા, ત્યું લે લે નામા.
૪ તથ ઈન્દ્ર ઈન્દ્રની, કિને બાત રે કહી ;
સો વહબને સુન કર, લીતી રે સહી.
૫ કિને કહા કલિમા, કીલી બહિશ્ત હો કેરી ?
કયા નહી બૂજુલે, તુમ વહબ સવેરી ?
૬ તથ વહબે કહ્યા, લાં સાચી રે બાતી ;
પન કીલી કેરી, અંસી હોવે રે જાતી.
૭ પન કીલીકું બૂજુલો, હોતે હું દંદાના ;
વે દનદાન બલૂત કીલી, હું રે પિછાના.
૮ કેસે દનદાનુકી કીલી, જોરે તૂ લાવે ;
દરવાજા બહિશ્તકા, ઉસ સેતી તો ખુલાવે.
૯ અને કીલી જો હોવે, દનદાન બિના ;
ન ખુલસી ઉસીસુ, સુન રાખો રે મના.
૧૦ યું વહબને ઉસકું જુલા રે દીતા ;
એ સુન સુન મૂર્ખિનુ, ઈત્તા સમજને લીતા. રે તૂહી

- હૃદીસ : કલેમો જન્નતની કુંચી છે.
ચાવી : હું વહબ બિન મુનબાહ (મુનબાહ) રજી.
૧.૩ હજ. વહબ બિન મુનબાહ (રજી.) યમનના કાળ હતા અને
યક્સયદ સ્થળ પર વફાત પામ્યા હતા. તેઓ નભી
(સલ.)ના એહકામો મુજબ ત્યાં લોકોની દાદ (અરદાસ)
સાંભળતા હતા.
૪.૫ તેમને કોઈએ વાત કરીકે ‘અથ વહબ શું તમને ખબર નથી
કલેમો જન્નતની કુંચી (ચાવી) છે ? તેમારે આ વાત
સાંભળી લીધી.
૬.૬ હજ. વહબ (રજી.) એ કહ્યું કે ‘સાચી વાત છે.’ પણ
ચાવીને તો ઘણા દાંતા (દંદાન) હોય છે. જો તું
દાંતાવાળી કુંચી લાવે તો તેનાથી જન્નતનો દરવાજો ખૂલે.
પણ જો કુંચી દાંતા વિનાની હો તો તેનાથી દરવાજો ખૂલશો
નહિ. (બાકી હૃદીસ આગળના બયાનમાં આવે છે.)

- ૧૦ હજ વહબ (રજી.) એ આ જવાબ દીધો તેને સમજીને
મૌખિક સમજી લે અને કહે રે તુહી

કિનાનોમાંથી મળતો નથી તેથી આ અનુમાન જ હોઈ શકે જે ‘શાયદ’ શબ્દ સાથે સુસંગત છે.

- (૧) ક્રી. નં. ૮/૮ માં નિર્દ્દાશ છે કે મુહુમદ મહેરી (અ.સ.) જેનાથી જંગ કરેશે તે એમાંથી કોઈ ઈમાનવાળો નહિ હોય. તે વખતે જો ચીનમાં કોઈ
ઈમાનવાળો નહિ હોય તો તેમનાથી આ જંગ શક્ય છે. અગર ત્યાં કોઈ ઈમાનવાળા હોય તો તે દેશના બે ઈમાન પ્રોદેશથી આ જંગ શક્ય છે. ક્રેચાનો

૧૧ કલિમા કીલી બહિશતકી, પન હું દાંતે જાન રે, ૧૧
 પન હું દાંતે જાન ;
 કીલી જે દાંતું બિના, ખુલે ન ઉસથી માન રે,
 ખુલે ન ઉસથી માન.

૧૭૨૬

- ૧ સુનો વહબને કહ્યા, કીલીકું દનદાના ;
 સો દનદાનું અમલ, હું રે પિધાના.
- ૨ સુનો વહબને કહના, કહા નબીજી હોકેરા ;
 સો સનર તાલુસું બૂઝીઓ સવેરા.
- ૩ અને અફજલ તાલી, કલિમા આખા ;
 ઉસ કાજે વહબે, બયાન રે દાખા.
- ૪ ભી કલિમેકું આખા, જબ કીલીકા નામા ;
 તથ બૂજે રે દનદાન, હોયે કીલીકિ ઠામા.
- ૫ તે દનદાનું બિના, નહી કીલી રે દૈખાતી ;
 નંના બાલા ભી સુનતે, સહી કરે રે બાતી.
- ૬ એ વહબને સમજ કર, આખીલા બેના ;
 નેક અમલ હું દાંતે, કીલીક મેના.
- ૭ ઉસ કાજે વહબે, એ દીયા રે જવાબા ;
 તથ કહનારેને બૂજા, સહી રે સતાબા.
- ૮ સહી દનદાન કર લાઈ, કાન ધર સુનના ;
 એ સાચા બયાન, મન માંહે ધરના.
- ૯ કુછ ચિંતા કરને, મન બૂજની હું બાતી ;
 જેણી ખતરે સેતી, પાક હોવે તો જતી.
- ૧૦ એ ચિંતાથી તુરત, હોવેગા યકીના ;
 અંસા ખાતિમ કેરા, સહી રોશન રે દીના.
- ૧૧ એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ આતી ;
 અને નેહસું કહો, દિન ઓર રાતી. રે તૂંહી.
- ૧૨ કીલીકિ દાંતું થકી, તાલું સહી ખુલાય રે,
 તાલું સહી ખુલાય ;

દાંતા હોય તો કલેમો જનતની કુંચી છે. દાંતા વિનાની કુંચીથી
 જનતનો દરવાજો ખૂલશે નહિ.

બયાન ૧૭૨૭

હીસ (બયાન નં. ૧૭૨૮ થી)

- ૧.૩ હજ. વહબ (રજી.) એ કહ્યું કે કુંચીના દાંતા એટલે
 ‘અમલ’ સમજો. તેમારો નબી (સલ.) એ કહેલી હીસ
 ‘ઈમાનને સીતેર ડાળિયો છે અને કલેમો તેની અફજલ
 ડાળી છે એ ઉપરથી કુંચીના દાંતા એટલે ‘અમલ’ એમ
 કહ્યું.
- ૪.૫ જ્યારે કલેમાને જનતની કુંચી કહી છે તો તેમાં દાંતા હોવા
 જ જોઈએ. દાંતા વિના કુંચી ન હોય તે વાત નાનો બાળક
 પાગ કહી શકે છે.
- ૬.૭ કલેમાને ઈમાનની અફજલ ડાળી સમજીને હજ. વહબ
 (રજી.) એ દાંતા એટલે નેક અમલ એવું બયાન કર્યું અને
 કહેનારે આ જવાબને સહી માન્યો.
- ૮ કુંચીના દાંતા બરાબર કર ભાઈ, અને આ સાચાં બયાન કાન
 ધરીને સાંભળ અને મનમાં ઊંચાર.
- ૮.૧૦ ચિંતાથી વાત મન પર લો તો ખતરાથી તમારી જાત પાક
 થાય. ચિંતા રાજો તો તરત યકીન થાય એવો રોશન નબી
 (સલ.)નો દીન છે.
- ૧૧ હીસની વાતો સાંભળીને પોતાને પાક કરો અને રાત હિન
 પ્રેમથી કહો રે તુંહી.
- ૧૨ કુંચીના દાંતાથી જ તાળું ખોતી શકાય. દાંતા હોય તો જ
 કુંચી કહેવાય.

મૂળ હેતુ એ છે કે મુહમમાં મંહી (અ.સ.) એ ઈમાનોથી જંગ કરો, પદી તે ગમે તે દેશ, પ્રેદેશ, ભાગ કે વિભાગ હોય.

(૧) મિશન (ભાગ-૧, વિભાગ-૨)ના જિનાબુલ ઈમાનની કસલ ગ્રીજાની અનુકૂળે અત્રીસમી હીસ છે (બુખારી-તરજુમતુલ બાબ) અને હજ. માનાજ

દાંતુ સેતી જાની એ, કીલી નામ ધરાય રે,
કીલી નામ ધરાય.

૧૯૩૦ બલ.

- ૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
કલિમા કુંચી જનત ડેરી, પીતસુ બૂજો સવેરી ;
કુંચી સેતી ખુલસી બારા, એ આધારા છ.
- ૨ સુનો જીવ હો, સુન વીર હો,
કુંચી સેતી ખુલસે બારા, સાચા એ કરો આધારા;
કલિમાથી જાનો ઈમાના, દિલકી સાના છ.
- ૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
અફજલ ડાલી કહીએ, નામ તો કલિમા કુંચી
લઈએ; ઈસ કાજે એ લીતા નામા, ઈમાન ઠામા
છ.
- ૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
કુંચીકુ હોતે હું દાંતે, તાલા તો ખુલતે સુનાતે ;
ખુલસી નાજૂંખૂરે બિના, રાખો મંના છ.
- ૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
અમલ નેક કરો ભાઈ, દાંતુકી ખબર એ પાઈ ;
દાંતુસુ કુંચીકા નામા, સબ જગ ઠામા છ.
- ૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
દાંતુ બિના કુંચી નાંહાં, એ બૂજે સબ જગ માંહાં;
સાચી એ બૂજો રે રીતા, દિલકી પીતા છ.

૧૯૩૧

- ૧ અણી હુરેરા રજ અલ્તાહ, અનહો જાનો ;
એ હદીસ હું કહેતે, નબીજીકી માનો.
- ૨ સો ફરમૂદા નબીજ, ખાતિમ હોકેરા ;
એ વે સહી સુન કર, હું કહેતે રે સવેરા.

બિન જબલ (રજી.) એ રિપાયત કરેલી મિશનની ઉપમી હુદીસ 'કલેમો શહાદત જનતની કુંચી છે' ના અનુસંધાનમાં છે. હજ. વહેલ બિન મુખ્યાહ (રજી.) અમલ છેડીએવા પર લોકોને ચેતવણી આપતા હન ત્યારે બ્રેઇને કહ્યું કે 'અમલ હોય કે ન હોય, કલેમો જનતની કુંચી છે', એ વાતના જવાબમાં

બયાન ૧૯૩૦

પીર મશાયખ સમજાવતાં કહે છે: સાંભળો જ્વાસાંભળો વીર !

- ૧ કલેમાને પ્રેમથી જનતની કુંચી સમજો. કુંચીથી બારણું
ખુલશે. બારણું (તાળું) ખુલવાનો એકજ આધાર કુંચી
(કલમો) છે.
- ૨ કુંચીથી બારણું ખુલવાનો એકજ આધાર સમજો. કલેમાથી
જ ઈમાન છે તે વાત દિલમાં રાજો.
- ૩ કલેમા રૂપી કુંચીને ઈમાનની અફજલ ડાળી છે, એટલે તો
ઈમાનની વાતમાં કલેમાનું નામ લીધું છે.
- ૪ મનથી એક વાત સમજ લોકે કુંચીને દાંતા હોય છે, તેનાથી
તાળું ખુલે છે. દાંતા વગર તે તાળું ખુલશે નહિ.
- ૫ કુંચીના દાંતા એટલે નેક અમલ કરવા એમ કહેવામાં આવ્ય
છે. તેથી જગતમાં નેક અમલ કરી લો.
- ૬ દાંતા વગર કુંચી હોય નહિ એ વાત જગ જાગે છે. માટે, કલેમા
રૂપી કુંચીથી દિલથી પ્રેમ કરો અને નેક અમલ કરો.

બયાન ૧૯૩૧

હદીસ : નેક અમલનો બદલો દસ ગાળો કે તેથી યોવધારે

ચાવી : હજ. અબુ હુદૈરા (રજી.) (૧)

૧.૨ હજ-અબુ હુરેરા (રજી.) નબી (સલ.)થી સાંભળેલી
હદીસ બયાન કરે છે.

- ૩ કહા ખૂબી કેરી તમુસું કર ઈસ્લામા ;
સહી કર બૂજ, હિલકે કામા.
૪ કે સિદ્ધક હો સેતી, સહી કર જાને ;
બાન ઈમાન સેતી, બહુત મન માંથે આને.
૫ કે ઈમાન સેતી, કરે સાચા રે યકીના ;
સાચા ઈસ્લામ મૂભિન, હો મન રે હેના.
૬ યું ઈસ્લામ સાચા, કરે આપકી જતી ;
સાચા સિદ્ધકસું મૂભિન, હોવે સુનો રે બાતી.
૭ પણ હેઠક અમલ, જો નેક રે કરાવે ;
સહી અજર તો ઉસકે, દસ રે લિખાવે.
૮ સો દસ ગુના લિખાવે, અમલ રે સહી ;
સો સતત તક, એ ખબર રે લહી.
૯ અને સતતરથી અદકે, લી લિખે રે જવે ;
નેક અમલકે કરનાર, જજ રે પાવે.
૧૦ સો સાત સૌં સૂધી, બગાન રે સુનાવે ;
અને અદકે હો સેતી, લેદ રે પાવે.
૧૧ એ સુનો રે બગાના, ઈમાન કેરા ;
એ સુન સુન મૂભિન, મન દીજિયો સવેરા. રે તૂઢી.
૧૨ મૂભિન હો નેકી કરે, પાવે દસ મિસાલ રે ;
સાત સૌં સૂધી બૂજીએ, અદકી અદકા હાલ રે.
અદકી અદકા હાલ.

3.૧૦ નબી (સલ.) એ ઈરમાબ્યું કે જે કોઈ મુસલમાન પોતાના ઈસ્લામને સાચા (સિદ્ધ) હિલથી ઈમાન લાવી યકીનથી સાચું કરે - મન દઈને ઈસ્લામને સાચું કરે અને સાચો મોભિન બને - પણ તે જે દેશક નેક કરે તેનો બદલો તેને દરશ ગાણો મળશે. નેકી અમલનો બદલો અમલ કરનારે માટે દરથી વધીને સીતેર સુધી કે તેથીય વધારે લખાય છે, અને સીતેરથી વધીને સાતસો સુધી લખાય છે. અને તેથીય વધીને અલ્લાહ જાણે અને આપે એટલો બદલો લખાય છે. (બાકી હૃદિસ આગળના બયાનમાં છે.)

- ૧૧ મોભિન ! ઈમાનનાં આ બગાન સાંભળો અને મનમાં લો
અને ક્રો રે તુંડી.
૧૨ મોભિન નેક કામ કરે તો તેના દરશ ગાણો બદલો (અજર) પામે.
અલ્લાહ તેનો બદલો (જજ) સાતસો કે તેથી અદકી કરી
આપે છે.

૧૯૩૨

- ૧ લી ક્રમદા છૂવડા, ખાતિમ કેરા ;
એ સુન સુન મનમાં, દીજિયો સવેરા.
૨ અને મૂભિન હો કરસિ, કલી અમલ બુરાઈ ;
સો ઉસકી જજ, એક રે લિખાઈ.
૩ કો મૂભિન હો કરસિ, બૂરે અમલકા કામા ;
એ મિસાલ લિખાવે, ઉસ ગુનાહુકી નામા.
૪ યું હિસાલ નેકી, અને બદી હોકેરા ;
એ હું રે લિખાવે, બૂજીઓ સવેરા.

૧૯૩૨ બગાન

હૃદિસ (બગાન નં. ૧૯૩૧થી)

૧ નબી (સલ.)ની આ હૃદિસ સાંભળીને મનમાં લો.

- ૨.૪ આપે (સલ.) ઈરમાબ્યું ‘અગર મુસલમાન બુરાઈ કરે છે
તો તેનો બદલો એક લખાય છે. એટલે તે ગુનાહ જેટલો
જ લખાય છે. નેકી અને બદીનો મુસલમાન માટે આ
હિસાલ છે.

તેમણે કહ્યું કે કુંશી દંતાવાળી હેય તો જ દરવાજો (તાણ) ખૂબે તશરીહ ત્વરણ હૃદિસ નં. ૩ બગાનમાં છે.)

(૧) ‘મિશન’ (ભાગ-૧, વિભાગ-૨)ના જિનાબુલ ઈમાનની દસલ ત્રીજની અનુકૂમે ઓગાણચાલીસમી હૃદિસ છે. - મુત્ત. અલયહે - (બુખારી-મુસ્લિમ)

૫ સો જળ તક મિલના, હોવે રે ઈલાહી ;
તથ તક એ લિખાવે, ખબર બતાહી.
૬ સો જળ તક કદમ, હયાતી હોકેરા ;
તથ તક એ રીતે લિખાવે સવેરા.
૭ એ કષમૂદા ખાતિમ, નબીજીકા જનો ;
એ સુન સુન ઈમાની, હોના રે માનો.
૮ નિત ઈમાનકી બાતી, સુન લો આપ જતી ;
નિત મિલ મિલ મૂમિન, કરો એ રે બાતી.
૯ જિસ બાતૂથી મૂમિન, હોવે રે નામા ;
તો નિસદ્ધિન વહી, કરના કામા.
૧૦ સુનો દિન કેરે ભાઈ, દિલકે નેહા ;
અને નિત ઉઠ કહો, નીચી કરને દેહા. રે તૂહી.
૧૧ નેકી દસ મિસાલ હું, બદીકું એકજ જાન રે,
બદીકું એકજ જાન ;
એ ખાસ મૂમિનકા, અવકૃષ્ણ નહી માન રે,
અવકૃષ્ણ નહી માન.

૫.૬ નેકી અને બદીનો આવો બદલો જ્યાં સુધી અલ્લાહને મળ
વાનું થાય યાને હ્યાતીનાં કદમ બાકી રહે (જ્યેન્યાં સુધી)
લંખાતો રહે છે.
૭ નંબી (સલ.)ની આ હ્યીસ સાંભળીરે ઈમાનવાળા થઈ
જાઓ.
૮ તમે ઈમાનની વાત હંમેશાં જાણતા રહો અને ખણી મળીરે
ઈમાનની વાત કરો.
૯ જે વાતોથી મોમિન રહી રહાય એવાં કામ રાત દિવસ કરો.
૧૦ દીનના ભાઈ ! દીનના ઘારથી સાંભળો અને પોતાની
જતને નીચી કરીને કહો રે તૂહી.
૧૧ નેકીના દસ બદલા અને બદીનો એકજ બદલો એ ખાસ
મહેરભાની ઈમાનવાળાઓ માટે છે. બીજાઓ માટે નહિ.

૧૯૩૩ દુહા.

૧ સુન્ને સુન ભાઈ દીનકે, હાં દીન કે,
અંસી હું દીનકી બાત રે ;
મૂમિન સહી પહુલી કરની, હાં કરની,
સિદ્ધક સાચી જત રે.
૨ બેગી એ મન ધર સુનના, હાં સુનના,
કેસી હું મૂમિન રીત રે ?
ઈમાન સેતી નામ મૂમિનાં, હાં મૂમિનાં,
સુનો તો મન ધર પીત રે.
૩ મૂમિન કરે નેક અમલ, હાં નેક અમલ,
પાવે દસ મિસાલ રે ;
અજર ભી પાવે ધના, હાં પાવે ધના,
અમલ નેકકે હાલ રે.
૪ મિસાલ એકજ પાવે સહી, હાં પાવે સહી,
બદીકેર કામ રે ;

અધ્યાન ૧૯૩૩

અમલ વિવે પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.
૧ દીનના ભાઈ ! દીનની રીતને સાંભળ. મોમિનભાઈ ! પહેલાં
પોતાની જતને ઈમાન પર સાચી (સિદ્ધક) કરો.
૨ મનધરીને જલદી સાંભળી લોકે મોમિનનો તરફી શું
છે ? મનધરીને પ્રેમથી સાંભળો કે ઈમાનથી જ મોમિન
રહેવાય.
૩ મોમિન નેક અમલ કરે તો તેને દસ બદલા કે તેથીયે ઘરું
બદલા મળે છે.
૪ મોમિન બદી કરે તો તેનો એકજ બદલો લખાય છે. બે
દ્વિરિષ્ટાઓ જેઓ માણસના ખભાઓ ઉપર બેઠેલા છે, તેઓ

- નૂરી હે રો લિખતે, હાં લિખતે,
અમલ નામા ઢામ રે.
 ૫ સુનોને ભાઈ મેરે દીનકે, હાં દીનકે,
 લિખાવે એ સહી રીત રે;
 જહાં તક મૌત હે રૈ આવની, હાં આવની,
 હુકમ યું હે દીત રે.
 ૬ સુનો મૌત રે જહાં તક આવની, હાં આવની,
 નહાં સુધી લિખાય રે;
 કેસા બચાન હું આખીયા, હાં આખીયા,
 બેસા એ લિખાય રે.
 ૭ ખૂબી એ બૂઝો વીરા દીનકી, હાં દીનકી,
 સહી કર એક ચિંત રે,
 નિત નિત હોને વીરા મૂમિનદ, હાં મૂમિના,
 મત રહો નિચિંત રે.

અમલનામામાં આપગા અમલો લખે છે.

- ૮ દીનના ભાઈ સાંભળો. હીસ પ્રમાણે શરિસ્તાઓ મોત આવે
ત્યાં સુધી આપગા અમલનામામાં અમલોને બરાબર લખે
છે.
 ૯ હીસમાં જેવું બયાન કરવામાં આવું છે એ પ્રમાણે
અમલોને મોત આવે ત્યાં સુધી લખવામાં આવે છે.
 ૧૦ ભાઈ ! દીનની આ ખૂબી જાગીને તેને દિલથી સહી કરો.
ભાઈ ! હેંશા ઈમાનવાળા રહો અને બેદ્ધિકર ન રહો.

૧૯૩૪ નાભ.

- ૧ સુન સુન ખૂબી દીન કેરી રે, તમે સુનો રે ;
 હોઓ સુન ઈમાની સંવેરી રે, તમે સુનો રે.
 ૨ મૂમિન હો અજર પાવે રે, તમે સુનો રે ;
 નેકજ અમલ કરાવે રે, તમે સુનો રે.
 ૩ દસથી સો સતત કહીએ રે, તમે સુનો રે ;
 સાત સો સુધી ભી લહીએ રે, તમે સુનો રે.
 ૪ બુરાઈકી એકજ મિસાલા રે, તમે સુનો રે ;
 દીન કેરી ખૂબીકા એ હાલા રે, તમે સુનો રે.
 ૫ ગાંધિલ કયા તુ બૂઝે બાતી રે ? તમે સુનો રે ;
 ખૂબી ચાવે અધ્યકેરી જાતી રે, તમે સુનો રે.
 ૬ ઈમાનકુ રોશન કરાતા રે, તમે સુનો રે ;
 અજર હો લેના મન ધરાતા રે, તમે સુનો રે.
 ૭ બટાઉઆ હું રાહામાં ચલતા રે, તમે સુનો રે ;
 મંજલે વે પહુંચતા સુનાતા રે, તમે સુનો રે.
 ૮ બેઠ બેઠ પહુંચતા કો નાંહાં રે, તમે સુનો રે ;
 ગાંધિલ એ બૂઝો મન માંહાં રે, તમે સુનો રે.

- અધ્યાત્મ ૧૯૩૪
- ૧ દીનની ખૂબી સાંભળો અને ઈમાનવાળા બનો.
 ૨.૩ મોમિન નેક અમલ કરે તો તેનો અજર તેને દશ ગણો, સીનેર
ગણો કે સાતસો ગણો મળે છે.
 ૪ બુરાઈનો બદલો ક્ષત એકજ મળે છે. આજ તો નબી
(સલ.)ના દીનની ખૂબી છે.
 ૫ ગાંધીલ ! તું તો તારી જાતને જ ચાહે છે. તું દીનની વાતને
શું સમજે ?
 ૬ અજર મેળવવા નેક અમલ કરવાનું જે મનમાં નક્કી કરે છે
તેના ઈમાનને તેનો આ ઈરાદ્યો રોશન કરે છે.
 ૭ જે વટેમાર્ગુ તેના રસ્તે ચાલતો રહે છે તે તેની મંજુલ સુધી
પહોંચી જાય છે.
 ૮ ગાંધીલ ! એ સમજલે કે મુસાફર એક જગાએ બેઠો બેઠો

૬ સુન કરો સાચા તો ઈમાના રે, તમે સુનો રે ;
મૂર્મિનકી હો તૂ નિશાના રે, તમે સુનો રે.

૮ મંજુલે પહોંચતો નથી.
૮ તું મોમિન હોય તો દીનની આ વાત સાંભળીને ઈમાન પારું
કર.

૧૯૩૫

૧ અબી ઈમામત રજુ અલ્લાહ, અનહો કહીએ,
એ નબીજીકી હટીસ, હું કહેતે રે લહીએ.
૨ એક મરદને આવ કર, સવાલ રે કીતા ;
સો ખાતિમ નબીકું, પૂછા રે સુનીતા.
૩ કહા કયા હું ઈમાન, નબી ક્ષરમાહો ?
વે હકીકત મુજફું, સાહિબ બતાહો.
૪ તથ મુલારક જુલાંસૂ, ઈતના ફરમાયા ;
સો ઈમાનકા બયાન, ઉસકું સુનાયા.
૫ કહા જાર તુજે ખુશાલી, કરનેકી રે તેરી ;
કે નેક કામ કરતે, હોવે ખુશાલ સવેરી.
૬ કે ખુશી હો કર, કર નેક રે કામા ;
યું ખુશાલી રે આવે, તેરે દિલકે ઠામા.
૭ અને બુરા હાલ તેરા, કરે બદી રે તેરી ;
કે દિલગીર હોવે, બુરા કરતે રે સવેરી.
૮ કે તથ તૂ મૂર્મિન, હુયા નબીજીને દાખા ;
તથ મરદને સવાલ, કિર દૂજા રે આખા.
૯ કો હો બજગાર કાતકા, નબી કહો એ નામા ;
કહા કુદુ હું બાત, આવે તેરે દિલ ઠામા.
૧૦ વે મુરતદ કરને, દિલ તેરા દ્વિરાયે ;
કહા નબીજીને બજગાર, વે રે કહુલાવે.
૧૧ એસે કામકુ છોડુદે, કિર આપ ફરમાયા ;
એ સુન સુન મૂર્મિનું દિલ ઈતના આયા. રે તૂહી.
૧૨ નેક કામુ ખુશી હોવે, બદીસૂં દિલગીર રે,
બદીસૂં દિલગીર.
એ નિશાની મૂર્મિના, સુન સુન દીનકે વીર રે,
સુન સુન દીનકે વીર.

(૧) હટીસ : નેક કામથી ખુશ અને બદીથી દિલગીર થાયતેમોમિનછે.
રાવી : હજ. અબુ ઈમામાહ (રજી.) (૨)
૧.૩ અબુ ઈમામાહ (રજી.) નબી (સલ.)ની હટીસ કહે છેકે એક
માણસે આવીને નબી (સલ.)થી સવાલ કર્ણોકે ઈમાન શું
છે તેની હકીકત મને કહો.”

૪ નબી (સલ.)એ ઈમાનનું બયાન આપની જગતન
મુખાંથી આ પ્રમાણે ઇરમાયું :
૫.૮ આપે (સલ.) કહ્યું : “તું જે રીતે ખુશ થાય છે તે રીતે નેક
અમલ કરતાં ખુશ થાય, તારા મનમાં તેની ખુશાલી આવે
અને બદી કરે તો તેમ કરતાં તું દિલગીર થાય અને તારા બુરા
હાલ થાય તો તું ઈમાનવાળો ગાણાય”.

૮.૧૦ પછી તે માણસે આપ (સલ.)થી બીજો સવાલ કર્યો
“બજગાર (ગુનાહ) કોનું નામ છે ?” આપે (સલ.) કહ્યું
: “એ વાત કે જે તારા દિલમાં આવે અને તારા દિલને
ઈમાનથી દેરે (યાને દિલમાં ખટકો પેદા કરે)”.

૧૧ આપે (સલ.) ઇરમાયું : “એવા કામને ઘોડી દો”. મોમિન
તું આ વાત સાંભળીને દિલમાં લે અને કહે રે તુહી.
૧૨ દીનના ભાઈ સાંભળ : નેક કામથી ખુશ થાય અને બદીથી
દિલગીર થાય એ મોમિનની નિશાની છે.

(૧) ‘મિઝકન’ (ભાગ-૧, વિભાગ-૨)ના જ્ઞાનુલ ઈમામની કસલ ત્રીજની ચાલીસમી હટીસ છે. (અહુમદ)

(૨) ઈમામનો ઉચ્ચાર ઈમામાહ થાય છે.

૧૯૩૬ પહેલ

- ૧ નિત નિત કરો દીનસું નેહા રે ;
નેહ કરો સાચા આપ દેહા રે.
- ૨ દીનકે ભાઈ કરો નિત પીતા રે ;
હોઓ ઈમાની એ દીનકી રીતા રે.
- ૩ ઉભ્મતી ખાતિમકે કહલાહો રે ;
દીનકી પીતસું તન રંગાહો રે.
- ૪ જું મન હેવે ગવાહી તુમારા રે ;
ઉસ કેરા એ બૂજો બિચારા રે.
- ૫ નેક અમલકી કરો બાતી રે ;
ખુશી હો તબ તુમારી જાતી રે.
- ૬ નેક અમલકા હોવે કામા રે ;
તબ ખુશી આવે દિલકે ઠામા રે.
- ૭ દીન સંગ પીત અંસી કરની રે ;
નકીઝે ખુશી મન ધરની રે.
- ૮ હેતે કામ બુરાઈ કેરા રે ;
દિલમાં તો ગમ આવે સવેરા રે.
- ૯ ભલેકૂ ભી ભૂંડા અમલ કીતા રે ;
ઉસસું દિલગીર હુઅ સુનીતા રે.
- ૧૦ સાચી ગવાહી એ દેવે મંના રે ;
તો સહી હુઅ મૂમિન તંના રે.
- ૧૧ અંસી હું પીત દીન સંગ કરની રે ;
સુન સુન બાત એ મન માંહી ધરની રે.
- ૧૨ ઓર જો મન માંહે આવે બાતી રે ;
દીન થકી જે જુદા હું કરાતી રે.
- ૧૩ એ સોચ સેતી દિલ આપ નઠાઓ રે ;
એ બાત દિલથી દૂર કરાહો રે.
- ૧૪ એ સહી બૂજો ઈમાનકી રીતા રે ;
સુન સુન દીનસું કરો પીતા રે.

દીયાન ૧૯૩૬

પીર મશાયખ (રહે.) હદીસ સમજાવો છે.

- ૧ પોતાની જાતથી જેટલો સાચો પ્રેમ કરો છો તેટલો પ્રેમ દીનથી કરો.
- ૨ દીનનાભાઈ ! દીનની રીત એ છે કે ઈમાનવાળા બનો અને હંમેશાં દીનથી પ્રિત રાખો.
- ૩ ખાતેમુનલ્લી (સલ.)ના ઉભમિ બનવું હોય તો દીનની પ્રિતથી પોતાને રંગીલો.
- ૪ તમારું મન ગવાહી આવે તેવા નેક અમલો કરવાનું વિચારો.
- ૫ નેક અમલ કરવાની વાત આવે તો તમને ખુશી થવી જોઈએ.
- ૬ નેક અમલનું કામ તમારાથી થાય તો તમારા દિલમાં ખુશી આવવી જોઈએ.
- ૭ દીનથી એવી પ્રિત રાખો કે નકી કરતાં હંમેશાં ખુશી થાય.
- ૮ બુરાઈનું કામ થઈ જાય તો દિલમાં ગમ થવો જોઈએ.
- ૯.૧૦ ભલાં અમલોને ભૂંડાં અમલ કરી દે તો પણ ઈમાનવાળો દિલગીર થાય અને તેનું મન સાચની ગવાહી પુરે તો ને મોમિન ગાગાય.
- ૧૧ દીનની આ વાતો સાંભળીને મનમાં ધરો અને બતાવ્યા પ્રમાણે દીનથી પ્રિત કરો.
- ૧૨.૧૩ આ શિવાય બીજી વાત મનમાં આવે તો તે વાત તમને દીનથી દૂર કરો. આવી બીજી વાતથી પોતાને દૂર રાખો અને તે વાતને દિલમાંથી દૂર કરો.
- ૧૪ ઈમાનની આવી સાચી રીતને જાહીલો અને દીનની વાતો સાંભળીને દીનથી પ્રિત કરો.

૧૯૩૭

- ૧ સુનો અમર બીન, અબસા રે કહીએ ;
રજી અલ્લાહો અનહો, નામ સંગ લહીએ.
- ૨ તે ઈન્દૂકી ખૂબીકા, બૂજો બહુત હે બયાના ;
સો લિખો હો સેતી, સહી સુન સુન જાના.
- ૩ સહી નબીજીકી હૃદીસ, એ હે કહેતે ;
હે જ્ઞાને સુન કર, નબીજીસું કેતે.
- ૪ યા રસૂલલ્લાહ કહ કર, ઈન્દૂનબીજીકું દાખા ;
કૌન તુમારી સાચે, હે નબીજ આખા ?
- ૫ કૌન સાચે હે તુમારે ? નબી ઈસ્લામ માંણા ;
કહો મુજફુ બૂજું મેં દિલકે માણા.
- ૬ તથ એક અસીલ, એક બંદા કહ્યા ;
એ ફરમૂદા નબીકા, હુંથા સુન લહ્યા.
- ૭ એ બૂજના હે નામ, અસીલ હો કેરે ;
સો સિદ્ધીક અકબર, બૂજીઓ સાચેરે.
- ૮ અને બેદ હો સેતી, બૂજો બીલાલકા નામા ;
અસીલ બેદકી, દોનૂં બૂજો રે ઠામા.
- ૯ કે અસીલ બેદકે, નામ હુકમ રે કીતા ;
સો ફરમૂદા ખાતિમકા, સહી સુન લીતા.
- ૧૦ ઈસ સેતી દોનૂં બૂજો રે નામા ;
એ બયાન હે રાખના સુન દિલકે ઠામા. રે તૂહી.
- ૧૧ બાતાં સુનતે દીનકી, હોવેગા ઈમાન રે,
હોવેગા ઈમાન ;
ઈમાનસું બૂજીએ, મૂર્મિનકા નિશાન રે,
મૂર્મિનકા નિશાન.

૧૯૩૮

- ૧ કિર અમરને નબીજ, આગે અરજ રે દાખી ;
સો પૂછને કેરી, અરજ રે આખી.

- હૃદીસ : ઈસ્લામ અને ઈમાન શું છે ? અફ્ઝાલ શું છે ?
રાવી : હજ. અમર બિન અબસા (રજી.)
- ૧.૩ હજ. અમર બિન અબસા (રજી.)ની ખૂબી વિષે બહુજ લખાયું છે. અને સાંભળવામાં આવે છે. તેઓ નબી (સલ.)થી સાંભળી લીધેલી હૃદીસ છે.
- ૪.૫ હજ. અમર (રજી.) નબી (સલ.)થી પુછ્યું “હે અલ્લાહના રસૂલ (સલ.) મારે સમજવું છે કે ઈસ્લામમાં શરૂ માં આપને સાથ આપનાર કોણ છે ?”
- ૬.૧૦ ત્યારે નબી (સલ.) એ કહ્યું : “એક અસીલ (આજાદ) અને એક ગુલામ. આજાદમાંથી હજ. સિદ્ધીક અફબર (રજી.) અને ગુલામોમાંથી હજ. બિલાલ (રજી.) છે.” આ બેજનાં નામ હજ. અમરે સાંભળ્યાં.
(બાકી હૃદીસ બયાન નં. ૧૯૩૮માં આવે છે.)
- ૧૧ દીનની વાતો સાંભળતાં ઈમાન આવશે. ઈમાનથી જ મૌર્મિન પરખાય છે.

બયાન ૧૯૩૮

- હૃદીસ (બયાન નં. ૧૯૩૭ થી)
- ૧.૪ પદ્ધી હજ. અમર (રજી.) એ નબી (સલ.)થી ગાર્દજ કરીને

(૧) ‘મિસ્કાન’ (ભાગ-૧, વિભાગ-૨)ના કિનાબુલ ઈમાનની કસલ ગ્રીજ અનુકૂમે એકનાલીસમી હૃદીસ છે. (અહુમદ)

- ૨ પૂછા કાતકા ઈસ્લામ, કહુતે રે નાયા ?
તથ ખાતિમને કહ્યા, નરમ કલામા.
૩ કહા નરમીસું બોલના, એ રે ઈસ્લામા ;
ચું ઈસ્લામ કેરા, લીયા ખાતિમને નાયા.
૪ લી આના રે ખિતાના, એ ઈસ્લામ રીતા ;
ચું ખાતિમ નબીને, હુકમ રે કીતા.
૫ કિર પૂછા કે નબીજી, નામ કાતકા ઈયાના ?
તથ સબર કરના, કહા, ખાતિમને જાના.
૬ ભી ખમીયા તો કરના, નબીજીને આયા ;
એ ઈયાનકા જવાબ, ખાતિમને દાયા.
૭ કે સબર કરના, સબ રે હાથા ;
હુંઓ ઈમાની કેરા, અંસા રે ચાલા.
૮ અને મને રે કિયેસું, પીછે રે રેના ;
હસમહલ કેરા, લેટ રે લેના.
૯ અને કષજ સારે, અદા રે કરના ;
અમાન સમહલ, કેરે ચન ધરના.
૧૦ એ સુન સુન મૂમિન, હોઓ રે ઈમાની,
અને નિસાદિન ઈતની, બાત કહુતે જાની. રે તુંહી. ૧૦
૧૧ સુનતે હોએ મૂમિના, થર રહ્યે ઈમાન રે,
થર રહ્યે ઈમાન ; ૧૧
એ સુનને વીરા નેહસ, મૂમિનકુ આસાન રે ;
મૂમિનકુ આસાન.

પુછ્યું કે ‘અફજલ ઈસ્લામ બેને કહે છે ? આપે (સલ.)
કહ્યું : “નરમ વાત (કલામ) કરો” યાંગે નરમીથી વાત કરવી
તેનું નામ ઈસ્લામ છે. પછી આપે (સલ.) કહ્યું : “કોઈને
જાણ ખવડાવો એ ઈસ્લામ છે.”

- ૫૮ પછી હા. અનરે (રજી.) પુછ્યું : “અફજલ ઈમાન બેનું
નામ છે ?” નબી (સલ.) એ કહ્યું : “ક્રેંપણ હાલતમાં
સબર કરવી (યાં સહનરીલતના રાખવી), મના કોઈલી
(બૂરી) વાતોથી દૂર રહેવું અને બધા શર્જોઓદા કરવા (યાં
તાજત અને કરમા બશારી માટે તૈયાર રહેવું) એ ઈમાન
છે.” (બાકી હીસ આગળના બધાનમાં આવે છે.)

હીસ સાંભળીને તું ઈયાનવાળો થા અને રાત દિન કહે
રે તુંહી.
દોન સાંભળવાથી મૌમિન થવાય અને ઈમાન ટી રહે.
મૌમિન માટે પ્રેમ પૂર્વક સાંભળવું બહુજ આસાન છે.

૧૯૩૬

- ૧ એ સુન કિર ખાતિમકુ, સવાલ રે આખા ;
ક્યા ઈસ્લામ અફજલ, હે રે દાખા ? ૧.૪
૨ તથ ખાતિમ નબીને, સુન જવાબ રે દીતા ;
વે હે રે મૂમિન, કર હુકમ રે કીતા.
૩ કે મૂમિન સવામત, રહ્યે ઉસ સેતી ;
કે ઉસથી રંજ, ન પહુંચે તિલ જેતી.
૪ ન જલ ને હાથસું, વે ન રે સતાયે ;
સો જિતને મૂમિન, હોવે રે કહલાવે.

હીસ (બધાન નં. ૧૯૩૮ થી)
તે આવનારે નબી (સલ.) ને શ્રીથી સવાલ કર્યો ઉ “ક્યો
ઈસ્લામ અફજલ છે ?” નબી (સલ.) એ કરમાયું : “ને
મુસલમાન જેના હાથથી બીજો મુસલમાન સલામત રહે,
અને તેનાથી તેને જરાપણ રંજ ન પહોંચે. એક મુસલમાન
બીજા મુસલમાનને જીથથી કે હાથથી ન સતાવે તે
ઈસ્લામાં અફજલ છે.”

ક્રી. નં. ૮ અસમહલ : હીસના શબ્દો ‘અસસબરો વસ્સમાહો’ (સબર અને સખાવત) છે. ‘અસમહલ’ એ અસસમાહીલ છે. ‘સ’ ને બેવડાવીએ અને ‘બ’
ને શ્રાવો આપીયે તો અસસમાહીલ થાય.

- ૫ ક્ષિર સુન એ ખાતિમદ્દ, સવાલ રે કીતા ;
ક્યા હે ઈમાન અફજલ ? યું પૂછા રે સુનીતા.
- ૬ નેક ખુલક કરને, તણ ખાતિમે બતાયા ;
બૂજો ખુલક સો પ્રગતિ, હે રે કહુલાયા.
- ૭ એ સુન રે ક્ષિર કર, નબીજીદું આખા ;
ક્યા અફજલ સલપાત, હે રે દાખા ?
- ૮ તણ ખાતિમને દ્રાજા, કહા રે કિયામા ;
સો ઠડો રહનેકા, બુજો કિયામ રે નાચા.
- ૯ કે ઠડો બહુત રહના, લીતર સલપાતા ;
સુનો કિયામ તો ઠડેકા, નામ રે કહુલાતા.
- ૧૦ હે ઉમેદકે કિકમાં, એ આખુંગા બયાના ;
જો પૂરા રે કે, ઉમેદ રહમાનારે તૂઢી.
- ૧૧ સુનતે મૂળિન દીનકું થર રહેવે ઈમાન રે,
થર રહેવે ઈમાન ;
તો સુનને વીરા ચારસું મત હો તૂ નાદાન રે,
મત હો તૂ નાદાન.

૫.૬ પદીતે આવનારે નબી (સલ.) થી સવાલ કર્યો : “કયું ઈમાન અફજલ છે ? આપે (સલ.) ઈરમાયું : “સારું ચારિયું” યાને સારી આદાન (પ્રકૃતિ) રાખવી તે.

૭.૮ પદી તોંગે પુછ્યું : “કઈ નમાજ અફજલ છે ? આપે (સલ.) ઈરમાયું : કિયામ યાને નમાજમાં ઉભા રહેવાની સ્થિતિ (નમાજમાં વધારે ઉભા વખત રહેવું તે). (બાકી હીસ આગળના બયાનમાં આવે છે.)

૧૦ (પીર મશાયખ (રહે.) કહે છે કે) અલ્લાહ ઉમેદ પુરી કરે તો કિકાહ (મસાઈલ) ના બયાનમાં એના વિષે કહીશ.
૧૧ મોમિન ! દીનની વાત સાંભળતાં ઈમાન જળવાઈ રહે છે,
તેથી વીરા તું ચાહ રાખીને સાંભળ અને નાદાન મત બન.

૧૭૪૦

- ૧ ક્ષિર ખાતિમ નબીજી, કીઆ સવાલ રે સહી ;
ક્યા હિજરત અફજલ, અરજ એ કહી ?
- ૨ કહા મકદૂહ શેસું, હે ભાગ રે જાના ;
એ હિજરત કેરા, કહા ખાતિમને બયાના.
- ૩ કે મકદૂહ સેતી, નાઠના ચાવે ;
એ અફજલ હિજરત, હે રે કહુલાપે.
- ૪ એ સુન ક્ષિર ખાતિમદ્દ, અરજ પહુંચાઈ ;
કહા અફજલ લડાઈ, ક્યા હે રે કહુલાઈ ?
- ૫ કે અફજલ જંગ હે, ખાતિમ બતાઓ ;
નબી સાહિબ ઉસકા, બયાન રે સુનાહો.
- ૬ તણ નબીજીને કહ્યા, એ હે અફજલ જંગા ;
પગ કટ જાવે, તન હોવે રે લંગા.
- ૭ અને ઉસહી ઘાવથી, ચલે રેખૂના ;
એ નબીજીને જિહાદકા, બયાન રે કીના.

બયાન ૧૭૪૦
હીસ (બયાન નં. ૧૭૩૮થી)

૧.૩ પદી તે આવનારે નબી (સલ.) થી સવાલ કર્યો : “કઈ હિજરત અફજલ છે ?” આપે (સલ.) ઈરમાયું “મહાંહ થી દૂર ભાગવું એ અફજલ હિજરત છે.”

૪.૭ તેણું કશી પુછ્યું : “અફજલ જેહાદ (લડાઈ) કઈ છે ?” આપે (સલ.) ઈરમાયું : “જે જંગમાં જેનો ઘોડો (સવારી) માર્યો જાય પગ કપાઈ જાય, શરીર નૂઠી જાય અને ધા માંથી ખૂન વહે (યાને શહીદ થાય) તે જેહાદ અફજલ છે.”

- ૮ એ સુન કર ખાતિમદ્દુ, ક્ષિર પૂછી રે બાતી ;
નબી દાખલ અફજલ, હું કોનસી કહુલતી ?
- ૯ તથ ખાતિમને કહ્યા, પેટ રાત હોકેરા ;
સો દ્વારે ભાગમાં, બૂઝના સવેરા.
- ૧૦ એ મુખારક જુબાંસું હદીસ રે કહી ;
સો સવાલકે કરનારેને, સુન કર લઈ.
- ૧૧ એ સુનની હું બાતી, મન ધર પીતા;
સુન સુન નિસચિન, યાદ કરના મીતા. રે વૃદ્ધિ.
- ૧૨ દીનવંતકું દીનકી, બાતાં હું ભાવત રે,
બાતાં હું ભાવત ;
ભાવ બિના જે ગાંધિલા, વે રહીલા નચિંત રે,
વે રહીલા નચિંત.

- ૮૮ તેણે ક્ષથી.પૂસું : “ કઈ ઘડી (સાખત) અફજલ છે ? ” આપે (સલ.) ઇરમાયું : “ રતનો બીજા ભાગનો (તહજજુનો) સમય અફજલ ઘડી છે.”
- ૧૦ આપે (સલ.) મુખારક જબાનથી હદીસ કહી જેને સવાલ કરનારે સાંભળી લીધી.
- ૧૧ દીનની વાતો મનધરીને પ્રિતથી સાંભળો અને સાંભળી ને રાત દિન અલ્લાહેને યાદ કરો ... રે તુંહી.
- ૧૨ દીનદારે દીનની વાતો ભાવે છે. જેને ભાવે નહિ તે ગાંધિલ બેદ્ધિરો છે.

૧૭૪૧ અલ.

- ૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો
બોલેને નરમી બોલી, મૌભિનૂકી બૂજો ટોલી ;
જબાં તો મીઠી હું કરની, બાત સુનની જી.
- ૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો
જબકું ખૂબી એ દીજે, નરમ બોલું બાત કીજે ;
રંજ ન પાવે કોં રંના, બૂજો મના જી.
- ૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો
સબર કરના રે ભાઈ, ઉસ માછે તો બડાઈ ;
સબર કરના રે દેહા, કરના નેહા જી.
- ૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો
સબર હું ખૂબ જાના, થર તો રહવે ઈમાના ;
એ ભલી બૂજો રે રીતા, કરો પીતા જી.
- ૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો
પ્રગતિ નેક હું કીજે, એ બાત સહી ચિત દીજે ;
સુન સુન હોના ઈમાની, બાત એ જાની જી :
- ૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો
નાઈના હું મકુલ સેતી, મકુલ બાત હોવે જેતી ;
ઉસથી હું નાઈના સહી, બાત એ કહી જી.
- ૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો
હિજરત અફજલ કહીએ, મકુલ સેતી દૂર રહીએ ;

(૧) આ શબ્દો અસ્થીમાં મૂળ હદીસના છે.

બયાન - ૧૭૪૧

પીર મશ્યાયખ (રહે.) હદીસ સમજાવે છે :

સાંભળોજીવ ! સાંભળો વીર

- મૌભિનભભાઈઓ ! નરમ બોલી બોલો, જબ મીઠી રાખો
અને મારી વાત સાંભળો.
જ્ઞભને આદત પાડેને નરમ બોલીથી વાત કરે જેથી ડેઇને
રંજ ન થાય. વાત સમજો.
૩ પ્રેમ રાખો અને સબર કરો, તેમાં મોટાઈ છે. જાત ઉપર
બરદાસન કરો.
૪ સબર કરવાથી ઈમાન જળવાઈ રહે છે. સબર કરવી સારી
રીત છે. તે રીતથી પ્રિત કરો.
૫ એ જાહેરી વાત છેકે સાંભળતાં ઈમાનવાળા થવાય. આ
વાત મનમાં ગ્રહણ કરી લો અને નેક આદત (પ્રકૃતિ) પાડો.
૬ નબી (સલ.) એ કહુયું છેકે જેટલી મકુલ વાતો છે તેનાથી
દૂર નાસો
- ૭ મકુલથી દૂર ભાગવું અફજલ હિજરત છે. તેનાથી નાસો
અને વાત મનમાં આણો.
૮ સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો. ઈમાન મૌભિનની નિશાની

નાઈના હેં ખૂબ જાના, મન આના છ.
૧ સુનો જ્યા હો, સુનો વીર હો,
સુન સુન હોના ઈમાની, મૂભિનકી એ નિશાની;
હોનાપાક સુન દીન બાતી, આપ જતી છ.

છ દીનની વાતો સાંભળીને પોતાને પાક કરો

૧૭૪૨ બયાન

- ૧ સુનો ગુનાહ કબીરિ, કેરા રે બયાના ;
એ ભી સુન દૂર રહ કર, સહી કરના ઈમાના.
- ૨ ભી નિશક હોકેરી, બૂઝો રે નિશાની ;
એ સુનના હેં મન ધર, સાર રે બયાના.
- ૩ સુનો કબીરા ગુનાહ, ઉસકુ કહીએ ;
જિસે શરેકી હદ, પહુંચે રે લહીએ.
- ૪ ભી જુદા જુદા બયાન, એ ખોલ હેં આખા ;
સો કહનારે કેરા, નામ અંસા રે દાખા.
- ૫ સો મૌલાના જલાલુદીન દવાની જાનો ;
ઇન્દૂ બયાન હેં કીતા, સુન કર માનો.
- ૬ સો અકાયદ અજુદીયા, કિતાબક નામા ;
હેં લિખીયા ઉસકી, શરેકે ઢામા.
- ૭ સો બાજ અસહાબ, શાસ્તી કેરે ;
ઇન્દૂ ઇનૂથી સુનકર, હેં લીજિયો સવેરે.
- ૮ ઇને ગુને કબીરિ, જુદે જુદે રે બતાએ ;
સો નામ નામ સબુકે, હેં જૂજૂએ લિખાએ.
- ૯ એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ જતી ;
અને નેહસું કહો, દિન ઓર રાતી. રે તૂઠી.
- ૧૦ સુનને ગાંધિલ જાગંકર, દીનતુજે કયું આયરે ?
દીન તુજે કયું આય ?
- ૧૧ સુને બિના દીનકું, ખાના કયું કર ભાયરે ?
ખાના કયું કર ભાય ?

બયાન ૧૭૪૨

- કબીરાહ (મોટા) ગુનાહો અને નિશકનું બયાન
- ૧.૨ કબીરા ગુનાહનું બયાન સાંભળો. તેનાથી દૂર રહીને ઈમાન સહી કરો. નિશક (હૂકપટ)ની નિશાની પણ જાણીલો. મન ધરીને આ બયાનો સાંભળો.
 - ૩ કબીરાહ ગુનાહ એ છે જેને શરિયતની હદ પહુંચે છે.
 - ૪ બયાન કરનાર જાગુકરોએ કબીરાહ ગુનાહોને જુદા જુદા નામે બયાન કર્યો છે.
 - ૫.૬ ‘અકાયદ અજુદીયા’ નામની કિતાબની શરા (વિવરણ) માં મૌલાના જલાલુદીન દવાનીએ કબીરાહ ગુનાહોનું બયાન કર્યું છે.
 - ૭.૮ શાફી મસ્તકના કેટલાક ઈમામોએ એક બીજાથી સાંભળ્યું અને એમણે એમના ચાહો (યારો)થી સાંભળ્યું તેને મૌલાના જલાલુદીન બયાન કરે છે. તેમણે જુદા જુદા નામે જુદા જુદા કબીરાહ ગુનાહો બતાવ્યા છે.
 - ૧૦ દીનની વાતો સાંભળીને પોતાને પાક કરો અને પ્રેમથી રતદિન કહો રે તુંહી.

૧૭૪૩

- ૧ સહી સુન કર બૂજો, એડે ગુનાહુકા નામા ;
એ કબીરા ગુનાહ, સુન રાખો દિલ તામા.
- ૨ કે નાહક કિસીકા, ખૂન રે કરના ;
અને જિના લી કરના, એ લી મન રે ધરના.
- ૩ અને ચોરી કરની, ગુનાહ રે કબીરા ;
અને શરાબ પીના, એ લી સુનો રે વીરા.
- ૪ લી જે શરાબ હો જેસા, ઓર અમલ કહલાવે ;
કે શરાબકે હુકમમાં, જે હુ આવે.
- ૫ હોવે ગુનાહ રે કબીરા, ઉસ્કું લી પીતે ;
જેતે અમલ હુ એસે, રીતકે સુનીતે.
- ૬ અને હેડા ખાના, સુવર હો કેરા ;
એ લી ગુનાહ હુ કબીરા, બૂજીઓ સવેરા.
- ૭ અને ગુસ્સેસું કિસીકા, ધીન લેના રે માલા ;
અને ગાલી દેની, કિસે જિના કે હાલા.
- ૮ અને લી એ બૂજો, જૂઠી દેની રે ગવાહી ;
કે નેનું બાત, નહી કુછ હુ આહી.
- ૯ અને રમજાન કેરા, રોજ રે ભનાવે ;
સો ઉજર હો બિના, જાન બૂજો રે ખાવે.
- ૧૦ અને સું લી જૂઠી, બૂજો રે ખાની ;
એ લી કબીરા ગુનાહ, સેતી રે જાની.
- ૧૧ એ સુન સુન બાતી, ઈમાન હો કેરી ;
અને એક કર કહો, ઈલના સવેરી. રે તૂંકી.
- ૧૨ બાતમં સુનતે દીનકી, હોવેગા દીનદાર રે,
હોવેગા દીનદાર ;
તો નિસદિન સુનના દીનકું કર કર બહુતજ
પિયાર રે, કર કર બહુતજ પિયાર.

૧૭૪૪

- ૧ હુ કબીરા ગુનાહ, કિતકે કરના હરામા ;
સો કબીરા મારના, કરજંદ નામા.

બયાન ૧૭૪૩

કબીરાહ ગુનાહોનું બયાન

- ૧ સાંભળીને જાણીલો અને સમજી લો કે મોટા ગુનાહેને
કબીરાહ ગુનાહ કહે છે. તે ગુનાહ આ પ્રમાણે છે :
નાહક બોઈનું ખૂન કરવું અને જિના (ઝિનાળું) કરવું.
- ૨ નાહક બોઈનું ખૂન કરવું અને જિના (ઝિનાળું) કરવું.
- ૩ ચોરી કરવી અને દારુ પીવો.
- ૪.૫ દારુ જેવાં બીજાં પીણાં જે દારુના હુકમમાં આવે તે પીવાં તે
પાણ દારુ પીવાના અમલ જેવાં છે.
- ૬ સુવર (ભૂડ)નું ગોસ્ત ખાવું.
- ૭ ગુસ્સાથી બોઈનો માલ ધીનવી લેવો અને વ્યભિયાર જેવી
(ગંદી) ગાળો દેવી.
- ૮ આંખે નહિ જોયેલી વાતની જૂઠી ગવાહી આપવી.
- ૯ રમજાનના રોજા શરી કારણ (ઉજર) વગર છોડીને
જાણીબુઝીને ખાવું પીવું.
- ૧૦ જૂઠી કસમ ખાવી. આ બધા કબીરાહ ગુનાહે છે.
- ૧૧ ઈમાનની વાત સાંભળી રાતદિન અલ્લાહેને એક માની કહો
..... રે તુંકી.
- ૧૨ દીનની વાતો સાંભળતાં દીનદાર થશો. રાતદિન ઘારથી
દીનની વાતો સાંભળો.

બયાન ૧૭૪૪

કબીરાહ ગુનાહોનું બયાન :

- બીજા કેટલાક કીરાહે ગુનાહ જેનું કરવું હરામ છે તે આ છે :
૧ ઓલાદની કલ કરવી.

- ૨ નાહક આજાર દેના, મા બાપુ કુ જના ;
વે દોન્યુ હોવે, મુસલ રે માના.
૩ અને કાંદિસું જંગમાં, પીઠ રે ફેરાની ;
એ ભી કબીરા ગુનાહકી, બૂઝો રે નિશાની.
૪ અને યતીમૂડેરા, ખાના રે માલા;
ભી જિયાનત કરની, વકીલી કે હાલા.
૫ અને વક્તસું પહલી, ગૂજરે નમાજ ;
એ ભી કબીરા ગુનુકા, હે સુના રે અવાજ.
૬ અને મને કરની, દેટે રે જકતા ;
અને નાહક કરના, જંગ મૂભિનુકી જતા.
૭ અને જૂઠી રે બાંધની, કુછ તૂણાનકી બાતી ;
સો ખાતિમ નબી પર, જે હે મુખારક જતી.
૮ અને ખાતિમ નબી કે, જે અસહાન રે કહીએ ;
રજુ અલ્લાહો અનુમા, નામ સંગ લહીએ.
૯ સો ઉન્નુ ગાતીદેની, ગુનાહ રે કબીરા ;
એ સુન સુન કહ તૂ દીનકે વીરા, રે તૂહી.
૧૦ ગાંધિંદ તૂ જગો નહીં, સુને ન દીનકી બાત રે,
સુને ન દીનકી બાત ;
જવાન રે હમુ કુ મૂભિના, કયું લૂછી તેરી જત રે ?
કયું લૂછી તેરી જત ?
- ૨ મુસલમાન માં-બાપને નાહક તકલીફ દેવી.
૩ જેહાદમાં કાંશોથી પીઠ ફેરવીને નાસી જવું.
૪ અનાથ (યતિમ) નો માલ ખાઈ જવો અને અનામતમાં
જિયાનત કરવી.
૫ સમયથી પહેલાં નમાજ પઢી લેવી.
૬ જકત આપવાથી ઈન્કાર કરીએવો અને મુસલમાનોથી નાહક
લડાઈ કરવી.
૭ નબી (સલ.) ની મુખારક જતના નામે દિનાની જૂઠી વાત
બનાવવી.
૮૮ નબી (સલ.)ના જે અસહાબો (રજુ. અનુહુમ) છે તેમને
ગાળો દેવી. દીનની વાતો સાંભળીને તું કહે રે તુંહી.
- ૧૦ ગાશીલ ! તું દીનની વાતો સાંભળો નહિ તો ગંધલતથી જાગે
નહિ. તું અમને જવાબ આપ કે હેવે તું મોભિન ડેવીરિતે
થયો ?

૧૭૪૫

- ૧ અને ઉજર હો બિના, ગવાહી છુપાની ;
એ ભી કબીરા ગુનાહ, કેરી રે નિશાની.
૨ અને લાંઘ ભી લેની, એ ભી કબીરા ગુના ;
એ સુન સુન યાદ, રાખો રે મના.
૩ અને મરદ ને ઓસ્તકે, માંદે લડાઈ કરાવે ;
અને ચુગલી પાદશાહકે, આગો જ ખાવે.
૪ અને ઓસ્તક ભી ઉજર બિના, પીઠા રાખે રે તના ;
સો આપસકે મરદસું, સુન રાખો રે મના.
૫ અને અમર મારુકુ, તરક દિલાવે ;
અને મને રે કીએથી, ના પીઠા રે રખાવે.

બયાન ૧૭૪૫

કબીરાહ ગુનાહોનું બયાન.

કબીરાહ ગુનાહો આ પણ છે :

- ૧ ઉજર (શરેષ્ઠ કારણ) વગર ગવાહી (સાક્ષી) છુપાવવી.
૨ લાંઘ (રિશવત) લેવી.
૩ મરદ અને ઓસ્ત (પતિ-પત્ની) વચ્ચે લડાઈ કરાવવી, અને
બાદશાહ (સત્તાધિશ) આગળ જઈને ચાડી ખાવી.
૪ ઓસ્તનું પોતાના મરદથી શરેષ્ઠ કારણ (ઉજર) વગર
પોતાના શરીરને દૂર રાખવું.
૫ ભલીવાતોનો હુકમ (અમર મારુક) કરવાનું છોડી દેવું, અને
મના કરેલી ચીજોથી દૂર ન રહેવું.

- ૬ અને બિસારે ને છોડો, પણે કુરાના ;
એ ભી ગુનાહ કબીરા, હે જના.
- ૭ ભી હોવાનું કુઅવતે, આગમાં જલાવે ;
એ ભી ગુનાહ કબીરા, હે રે કહલાવે.
- ૮ અને ખૂદાકી રહમતસું, ના ઉમેદ રે હોના ;
અને રબકે અજાનસું, અમનમાં રહના.
- ૯ અને પદ્ધારે કેરી, ઈલાનત કરની ;
કે ઈસકી જાયુન, બૂજો બાત રે કરની.
- ૧૦ ભી ઈલાનત કરને, જે કુરાન ઉચાવે ;
એ ભી ગુનાહ હે કબીરા, હે રે કહલાવે.
- ૧૧ એ કબીરા ગુનાહકા, બૂજો રે બચાના ;
ભી અલગા રહયા, કોઈ હોયે રે જના.
- ૧૨ એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ જતી ;
અને નેહસું કહો, દિન ઓર રાતી, રે વૃદ્ધી.
- ૧૩ ગુનાહ કબીરા કરતે, તરના મૂર્મિન જત રે,
ગુનેકું ગુનાહ કહો, મત હલાલ કહો સુનો બાત રે,
મત હલાલ કહો સુનો બાત.
- ૬ કુરાન પઢવાનું જોડી દઈ તેને ભૂલી જાય.
૭ જીવતા જાનવરને આગમાં સળગાવવું.
- ૮ ખૂદાની રહમતથી ના ઉમ્મીદ રહેવું અને તેના અજાબથી બેદિકર રહેવું.
- ૮.૧૦ કુરાન ઉચ્ચારનારની (પઢનારની) બેઇજજતી કરવી.
- ૧૧ કબીરાહ ગુનાહનાં બચાનો જાણો અને તેની જાગુકારીથી અળગા રહો નહિ.
- ૧૨ દીનની વાતો સાંભળીને પોતાને પાક કરો અને રાતદિન કહો રે તૂંહી.
- ૧૩ કબીરાહ ગુનાહ કરતાં મોમિને ઊરું જોઈએ, ગુનાહને ગુનાહ કહો. તેને હલાલ ન કહો.

૧૭૪૬ ન૭૪મ.

- ૧ સુન સુન દીન કેરી બાતી રે, તમે સુનો રે ;
સુન પાક કરો આપ જતી રે, તમે સુનો રે.
- ૨ ગાંધિલ કયું ચિત નહી દેતા રે ? તમે સુનો રે ?
બાત કયું સુન નહી લેતા રે, તમે સુનો રે ?
- ૩ મૂર્મિન હો કેસે કહલાતે રે, તમે સુનો રે ?
જવાબ કયું નહી બતાતે રે, તમે સુનો રે ?
- ૪ કિર દેખો સબ જગ માંલાં રે, તમે સુનો રે ;
સુન બિના રહયે કોઈ નાંલાં રે, તમે સુનો રે.
- ૫ કાંદિર જે હે બદ્દીના રે, તમે સુનો રે ;
સુનના હે ઊ મન દીના રે, તમે સુનો રે.
- ૬ વે ભી ઈસ ખોટ્કુ હે ચાતે રે, તમે સુનો રે ;
ગાય નહી વે કલી ખાતે રે, તમે સુનો રે.

બચાન ૧૭૪૬
પીર મશાયખ (રહે.) કહે છે : ‘તમે સાંભળો,
દીનની વાત સાંભળો.

- ૧ દીનની વાતો સાંભળીને પોતાને પાક કરો.
- ૨ ગાંધિલ ! તું દીનની વાત મનમાં કેમ લેતો નથી ? તું વાત કેમ સાંભળતો નથી ?
- ૩ તમે દીનની વાત સાંભળ્યા વિના પોતાને મોમિન કેમ ક્રેવડાવો છો ? જવાબ કેમ નથી આપતા ?
- ૪ જગતમાં બધેજ દીરીને જુઝો કે કોઈ પોતાના દીનને સાંભળ્યા વિના રહેતું નથી.
- ૫ કાંદિરો જેઓ બદ્દીન છે તેઓ પાણ તેમના દીનને મન દઈને સાંભળો છે.
- ૬ તેઓ પાણ તેમના ખોટાને ચાહે છે અને ગાય નથી ખાતા.

- ૭ ઓર કઈ અંસી કરે દીતા રે ; તમે સુનો રે ;
ખોટે સંગ અંસી રાખે પીતા રે , તમે સુનો રે .
- ૮ સાચા દીન પાચા તો રહમાના રે , તમે સુનો રે ;
કૃતમાન નબીજીકા જાના રે , તમે સુનો રે .
- ૯ જું નબી ખાતિમને આખા રે , તમે સુનો રે ;
હુકમ જું રબકા ત્યાં દાખા રે , તમે સુનો રે .
- ૧૦ ગાહિલ કયું મન વે ન લાવે રે , તમે સુનો રે ?
કયું હેં તુ મૂભિન ક્રહલાવે રે , તમે સુનો રે ?
- ૧૧ ગાહિલ ત્રુદેવે જવાબા રે , તમે સુનો રે ;
બોલ બોલ ગંવાર શિતાળા રે , તમે સુનો રે .
- ૭ તે શિવાય ધર્મી ધર્મી રીતે તેઓ ખોટા દીનથી પ્રિત કરે છે.
અલ્લાહનું સાચું ધીન તને મજું છે. નબી (સ.લ.)ની હીસ
તે તારી જાણમાં આવી છે. આપે (સ.લ.) અલ્લાહનો જેવો
હુકમ છે તેવોજ બનાવ્યો છે.
- ૮૮ અલ્લાહનું સાચું ધીન તને મજું છે. નબી (સ.લ.)ની હીસ
તે તારી જાણમાં આવી છે. આપે (સ.લ.) અલ્લાહનો જેવો
હુકમ છે તેવોજ બનાવ્યો છે.
- ૧૦ તું અગર અલ્લાહ અને તેના રસૂલની વાત મનમાં લાવે નહિ
તો મોભિન કેમ કરીને કહેવાય ?
- ૧૧ ગાહિલ ! તું જવાબ દે. બોલ ગમાર જલદી જવાબ આપ.

૧૯૪૭ પદ્ધત.

- ૧ અંસા એ દીન નબીજ હો કરા રે ;
દીનકે ભાઈઓ સુનો સવેરા રે .
- ૨ ઉમેદ રબકા નિત નિત કરના રે ;
ના ઉમેદ તિલ મન ના ધરના રે .
- ૩ ન થા ઉસેથી દે તુજુકુ બનાયા રે ;
અકલસૂ દિલ તનમાં બાયા રે .
- ૪ દેખ નેકું દો દીએ નેના રે ;
બોલને જીબ દીતી મુખ મેના રે .
- ૫ દાંત તુજે રબ ચાબને દીતા રે ;
અંસા સવાદ તુજે તન કીતા રે .
- ૬ રબને તુજુકુ રોજ પહુંચાઈ રે ;
ઉદર માતપે દીતી સુનાઈ રે .
- ૭ નિત નિત રબ હેં રોજ પહુંચાવે રે ;
ભૂકા સુલાવે ના ભૂકા ઉઠાવે રે .
- ૮ અંસા હેં અપના સુરીજનહારા રે ;
ઉમેદકા નિત રાખો અધારા રે .
- ૯ નાઉમેદકી ચિંતા ના કીજે રે ;
નિત નિત ઉમેદ મન માંહી દી જે રે .
- ૧૦ નેક ક્રમકા ઉમેદ ચાહો રે ;
રબકે પાસે વે દુઅા મંગાહો રે .

બચાન ૧૯૪૭

પીરમશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.

અલ્લાહની જાતથી ના ઉમ્મીદ ન હાંખો.

- ૧ દીનના ભાઈ ! નબી (સ.લ.)ના આ દીનને સાંભળો.
- ૨ અલ્લાહની જાતથી હંમેશાં ઉમ્મીદ રાજો. જરાપણું ના
ઉમ્મીદ ન થાઓ.
- ૩ તુંકાઈન હોઅને અલ્લાહેને બનાવ્યો અને તારા દિલમાં
અકલ ન થાયો.
- ૪ તોણે જોવા માટે તને બે આંખો આપી અને બોલવા માટે
મુખમાં છ્યાં આપી.
- ૫ તને ચાવવા માટે દાંત આપ્યા અને જીબને સ્વાદ આપ્યો.
- ૬ અલ્લાહે તને માંના પેટમાં રોજ પહોંચાડી.
- ૭ અલ્લાહ હંમેશાં તમને રોજ પહોંચાડે છે, ભુખ્યા સુવાડ્યો
નથી કે ઉઠાડ્યો નથી.
- ૮ આવો છે આપણું સરજનહાર. તેનાથી જ આશા રાજો.
તેની ઉપર આધાર રાજો.
- ૯ તેનાથી ના ઉમ્મીદ ન થાઓ. હંમેશાં તેનાથી જ ઉમેદ રાજો.
- ૧૦ તમારાથી નેક ક્રમો થાય તેવી અલ્લાહથી દૃવા માંગો.

- ૧૧ સાથર સેતી કરોને કરાચારે ;
ઉમેદ કેરા રાખો આધારા રે.
૧૨ ના ઉમેદ તો તિલ ના કીજે રે, હોઈએ રે ;
અંસા હોતે તો ઈમાન ખોઈએ રે.
૧૩ અબ એ કામ ન હોવે કેના રે ;
રબ કરેગા યું ચિત હેના રે.

- ૧૧ અલ્લાહ તમને સબર અને કરાર આપે તેવી અલ્લાહથી દુવા
કરીને આશા રાખો.
૧૨ અલ્લાહથી ના ઉમ્મીદ ન થાઓ, તેમ કણ્ણે તો ઈમાન જોઈ
બેસીએ.
૧૩ અલ્લાહ કરે, ‘હવે ના ઉમ્મીદીનું કામ હું નહિ કરું, એમ કહો.’

૧૯૪૮ ૫૬.

બચાન ૧૯૪૮

જ્યોતિષ વિદ્યા શીર્ક છે.

મુનાઝી તેમની જ્યોતિષ વિદ્યા બતાવીને તથા જ્ઞાટોના કરીને
ઈમાનવાળાઓના ઈમાન ખરાબ કરવાની કોશિષ્ઠ કરતા તેઓનો મેદ
જોલીને તેઓથી દૂર રહેવાનું સમજાવતાં પીર મશાયખ (રહે.)
સમજાવે છે.

- ૧ અરે સુન સુન રે ભાઈ દીનકે મેરે, (અંસી હેં દીનકી
બાતી) ; (અરે રબ સેતી હેં નિત નિત ઉરના,) ૧ દીનના ભાઈ દીનની વાત સાંભળ, અલ્લાહથી હંમેશાં ૩૨
ગાંઝિલ મત કરો જાતી.)
૨ અજાબ રબજી હેં સુન સુન ઉરના, નિસદિન ઉર
મન કીજે ; અરે સહી દિલ એ ચિંતાદેની, નચિંત
દિલ ના કીજે.
૩ અરે સુન રે ગાંઝિલ કયુંનહી ઉરતા ? રબ હેં કાહિર
નામા ; અરે ઈસ નામસૂં હિસાબ લેવે, કિયામત
કેર ઢામા.
૪ અરે બહિશન ને દોજખ દો ઢામ કીને, અજાબ
દોજખ કીતા ; અરે એ તૂ સુન સુન ઉર ગંબારા,
અંસા હેં અપના મીતા.
૫ અરે સબ જગ જાને દોજખ નામા, ન કયું તૂ ચિત
લાવે ? અરે ગાંઝિલ તૂ સબ જગ હો સેતી, નિયારા
કયું હેં દેખાવે ?
૬ તૂ દેખને જાબ દુકાલ હેં પડતા, કેસી હોતી હેં રીતા ? ૬. તું દેખ, જારે દુઃખણ પડે છે ત્યારે કેવું થાય છે ? દુઃખણ
પડે છે ત્યારે બધું જગત કળકળે છે, અને લોકો કહે છે
‘અલ્લાહે કેમ આમ કર્યું?’
ત્યારે લોકો અલ્લાહથી મેહ માગે છે. તેના વિના કોઈ વરસાદ
વરસાવતું નથી, અને જગત લાચાર થઈને અલ્લાહની પાસે
વરસાદ માંગે છે.

- ૮ એ સો સરજન હાર હું અપના, નિસટિન ઊર મન ૮ અલ્લાહ આપાગો સરજનહાર છે. તેનો ઊર હંમેશાં મનમાં રાખો. તેનો અજાબ અસહ્ય છે. તેનાથી ઝૈ.
- ૯ અરે ગાંધિલ મત તૂ હોડે ગુમાની, એ બાત સહી ૯ ગાંધીલ ! તું ખોટા ગુમાનમાં ન રહે. ઘેઝભ છે જ એ સાચી વાત બધાય જાણો છે.
- ૧૦ ગાંધિલ જો નૂર હું રેન નજૂમી, શરીક રબ માંહે લાતા; ૧૦ ગાંધીલ ! તું જ્યોતિષી (નજૂમી) હોય તો તું અલ્લાહની જાતમાં શર્ક કરે છે. તું અલ્લાહથી ઊર અને ઉમેદ રાખતો નથી. (ઊર અને ઉમેદ વચ્ચે ઈમાન છે – હઠિસ)
- અરે ઊર ને ઉમેદ રબ કેરા, મન નહી તૂ લાતા.
- ૧૧ તૂ હેને જવાબ આવ હમના, કેસી ચિંતા હું કીતી? ૧૧ તું આવ અને અમને જવાબ આપ કે તે શું સોચ્યું છે ? નજૂમીનું મૂળ ધૂપું નથી, તે અમારી જાગુમાં છે.
- અરે જુડ નુજૂમીકી છુપી નાંહાં, બૂજ હમૂ હું લીતી.
- ૧૨ બરસાત રહ્યા તુમના હો કહેતે, ચંદ સૂરજ ઉસ ૧૨ તમે નજૂમીયો કહો છો કે વરસાદ ચાંદ સૂરજથી આવે છે. પાગ, ચાંદ સૂરજનો દિવસ ફરે આવતા રહે છે. તેઓ કચાં ધૂપા રહે છે ?
- અરે જું નાંહાં ; એ સબ હું ક્ષિરતે હિન પર આતે, ધૂપા રહ્યે કો નાંહાં.
- ૧૩ અરે દિન નિતનિત વાર તુમારે, વે ભી હું ક્ષિરતે ૧૩ તમારા વાર (નિથિયો) પાગ ફર્તી આવે છે. એક વરસમાં એ નિથિ વારંવાર આવે છે.
- આતે ; વે એક બરસમાં કરી કરી બારા, આવતે હું રે સુનાતે.
- ૧૪ અરે હો તમે ખબર મેહકી દેટો, ઈન્દૂ સિતારુનામા; ૧૪ તમે, તારો (નક્ષત્ર) તેનું સ્થાન છોડે ત્યારે ‘ફલાગું’ દિવસે વરસાદ આવશે, એવી ખબર જ્યોતિષીથી આપો છો.
- કે દિન કુલાને મેહ બરસાયે, તારા છોડેગા ઠામા.
- ૧૫ અરે જું નાંહાં ; કહેતે હો મેહ હું આતા, કલી કલી ઈસ દિના ;
- તથા નુજૂમી પૂરે ગાંધિલ, હોને હો કરતે ગુમાના.
- ૧૬ અરે સાલ કિસી મેહ બરસે નાંહાં, વે તો હું રે દુકલા ;
- સિતારા થા દિન પર ક્ષિરતા, આપસ કેરે હાતા.
- ૧૭ તારા ક્ષિરતા તથા ના બરસા, મેહ કર્યું જગ માંહાં ?
- અરે નિલ જેતી આં સુનો નુજૂમી, બોલને ઠામ નાંહાં.

૧૯૪૭ નજુમ.

૧ ઊરો રબ હો સેતી રે, તમે સુનો રે ;
નજૂમીકી જત હો જેતી રે, તમે સુનો રે.

બયાન ૧૯૪૭
૧૨ મશાયખ (રહે.) કહે છે : ‘તમે સાંલળો’
જ્યોતિષ વિદ્યા જૂછ છે.
૧ તમે બધા નજૂમીયો અલ્લાહથી ઝો.

- ૨ તારુસેતી મેહ નાંખાં આવે રે, તમે સુનો રે ;
જાહિર એ નિશાની દેખાવે રે, તમે સુનો રે.
૩ સિતપાદુકી કરી ભાત જતી રે, તમે સુનો રે ;
રબને હું કીતી બૂજો બાતી રે, તમે સુનો રે.
૪ બેઠા કીયા કરી કરે તના રે, તમે સુનો રે ;
ગરમી હું કરી બૂજો મના રે, તમે સુનો રે.
૫ કીતી બહુલ ઈનું કેટી ઠામા રે, તમે સુનો રે ;
દ્વિતી હુકમુકે કામા રે, તમે સુનો રે.
૬ ઠામ કોઈ તારા કોઈ આવે રે, તમે સુનો રે ;
તબ વે તાસીર દ્વિતી વે, તમે સુનો રે.
૭ પથરી હું લોહેસું ઝડતી રે, તમે સુનો રે ;
હું તબ આગ ઉસથી દેખાતી રે, તમે સુનો રે.
૮ સબબ એ કિયા આપ મીતા રે, તમે સુનો રે ;
બૂજો અંસી સિતપાદુકી રીતા રે, તમે સુનો રે.
૯ કોઈ ઠામ સિતપારા આવે રે, તમે સુનો રે ;
ચકમક રીત જૂં દેખાવે રે, તમે સુનો રે.
૧૦ તબ હોવે ગરમ નિશાની રે, તમે સુનો રે ;
સબ જગ માંછે જાની રે, તમે સુનો રે.
૧૧ સદા એ હોતી હું રીતા રે, તમે સુનો રે ;
હુકમ જૂં રબને હું કીતા રે, તમે સુનો રે.
૧૨ બૂજાના ના તમ્ભું આયા કામા રે, તમે સુનો રે ;
હમેશા હું દ્વિતી એ ઠામા રે, તમે સુનો રે.
૧૩ કોઈ તારા ઠામ કોઈ જાવે રે, તમે સુનો રે ;
કીંદી હવા દેખાવે રે, તમે સુનો રે.
૧૪ તબ દેખો મેહ હું આવે રે, તમે સુનો રે ;
સિતપારે કી તાસીર જનાવે રે, તમે સુનો રે.
૧૫ દેખ્યો બાબુ અચરત કરતે રે, તમે સુનો રે ;
અંસી રીત મન ના કયું ધરતે રે ? તમે સુનો રે.
૧૬ મેડક હું રબને બનાયા રે, તમે સુનો રે ;
ઉસ પાસ પાની હું દેખાયા રે, તમે સુનો રે.
૧૭ હોવે બાહું પાનીકી નિશાની રે, તમે સુનો રે ;
હર કિસી જાગ હોવે જાની રે, તમે સુનો રે.
૧૮ અંસી બૂજો સિતપાદુકી રીતા રે, તમે સુનો રે ;
કરી ભાત રબે હું વે કીતા રે, તમે સુનો રે.
- (૧) ખગોળ શાસ્ત્ર આવા તારાઓને સ્વપ્રકાશિત તારાઓ ક્રે છે. કેટલાક તારાઓ પર પ્રકાશિત છે જે બીજા તારાના પ્રકાશનું પરાવર્તન કરે છે, તેઓ શીતળ હોય છે. ચંદ્ર પર પ્રકાશિત હોવાથી તેના પ્રકાશમાં ઢંક છે.
- ૨ એ વાત જાહેર છે કે તારાઓથી વરસાદ આવતો નથી.
૩ અલ્લાહે ધારી ભાતના તારાઓ બનાવ્યા છે.
૪ કેટલાક તારાઓ ગરમ (૧) છે અને એક જગાએ બેસાડેલા (સ્થીર) છે.
૫ કેટલાક તારાઓ અલ્લાહના હુકમ મુજબ ફસ્તા રહે છે.
૬ જ્યારે ગરમ તારા પાસે ક્રોઈ તારો આવે ત્યારે તે તારો પણ ગરમીની તાસિર (ગુણ) વે છે.
૭.૧૦ જેમ પથરી લોઢાથી ઘસાય છે ત્યારે તેમાંથી આગ જરે છે,
તેમ તારાઓ નજીક આવતાં તેમાંથી ચકમક જરે છે ત્યારે
ગરમી પેદા થાય છે તે વાત જગત જારો છે.
- ૧૧.૧૨ અલ્લાહે તેના હુકમથી જે ગોઠવ્યું છે તે રીતે સદાય થતું રહે
છે. એટલે જ તારાઓ તેમની ગતિ મુજબ ફરે છે તે તમાને
(જ્યોતિષીઓને) સમજમાં નથી આવતું ?
- ૧૩.૧૫ વળી, ક્રોઈ તારા તરફ ક્રોઈ તારો જાય તો હંડી હવા આવે છે
અને તેની તાસીરથી વરસાદ આવે છે. તમને આ વાતથી
આશ્રય થાય છે ? એવું થાય તેવી વાત મનમાં કેમ ધરો
છે ? (તો સાંભળો) ...
- ૧૬.૧૮ અલ્લાહે દેખો બનાવ્યો છે તેને જુઓ. તે જ્યાં હોય ત્યાં
પાણી હોય છે. જ્યાં પાણી બાહુ હોય ત્યાં હર ક્રોઈ જગાએ
દેખાં હોય છે. એજ રીતે આકાશ છે ત્યાં ધારી ભાતના
તારાઓ છે અને તારો તારાની ઠામે જાય ત્યારે ઢંડની
તાસીરથી વરસાદ આવે છે.

- ૧૬ ઉસ કાજે મેહ હું આતા રે, તમે સુનો રે ;
તારા જબ હું વે ઠામ જાતા રે, તમે સુનો રે.
૨૦ મેઝકસું પાની જું દેખાવે રે, તમે સુનો રે ;
તલાવ ન ઉસથી ભરાવે રે, તમે સુનો રે.
૨૧ તાકુસું ભી બરસે એ રીતા રે, તમે સુનો રે ;
સુકાલ ન હુવડા દેખીતા રે, તમે સુનો રે.
૨૨ નહીં તો દુકાલ ન પડતા રે, તમે સુનો રે ;
તારા તો હું નિતનિત ક્ષિતા રે, તમે સુનો રે.
૨૩ છુપ રહના કહ ના સર્કોગા રે, તમે સુનો રે ;
અન કયા જવાબ કરેગા રે, તમે સુનો રે.
૨૪ નહીં તમૂં બોલનેકી ઠામા રે, તમે સુનો રે ;
રબ સેતી ડર કરો કામા રે, તમે સુનો રે.

૧૯૫૦ પદ્ધત

- ૧ સુન નુજૂમી એ સાચી બાતી રે ;
ક્યું નહીં ડરને આપકી જતી રે ?
૨ મૂલ નુજૂમ તુમારીકા આખા રે ;
ખોલ ખોલ ભેદ સબ હું દાખા રે.
૩ જવાબકી નહીં તુમના ઠામા રે ;
કરો તવક્કુલ તેરા કામા રે.
૪ એક તુમકુ મેં બાત પૂછાંદું રે ;
જવાબ ઉસકા તમૂસું ચાંદું રે.
૫ સુનો તારે તો હું સદા ક્ષિતે રે ;
આપ આપ ઠામ હું ક્ષિતે ચલતે રે.
૬ એક ઉન્કી સદાકી હું રીતા રે ;
ઉસમાં તુમને ક્યું ફેર હું કીતા રે ?
૭ એક દિન કહતે હો મેહ બહુત આવે રે ;
કહતે હો એક દિનકે બરસાવે રે.
૮ કહો તમે એ હું કહાંથી કહતે રે ;
લેખા કેસા ચિતાં હો દેતે રે ?
૯ તારે તો ક્ષિતે હું સબ એક રીતા રે ;
અદકા ને ઓછા ક્યું ચિત દીતા રે ?

૨૦.૨૨ જ્યાં દેકાં હોય ત્યાં પાણી હોય, પાણ તળાવ પાણીથી
ભરાયેલું ન પાણ હોય. તેવીજ રીતે તારાઓની તાસીરથી
વરસાદ આવે છે, પાણ કોઈ વરસ સુકાળનું નથી પાણ હોયનું.
(કુણાળનું પાણ હોય) નહીંતો, તારાની તાસીરથી વરસાદ
પડતાં કીં દુકાળ ન પડત.

- ૨૩ તું છુપાઈ જા. કાંઈ કહીશ નહિ. હવે શું જવાબ આપોશ ?
૨૪ તમારા બોલવાની જગ્યા નથી માટે અલ્લાહથી ડરીને કામ
કરો.

બયાન ૧૭૫૦

૨૦૨ મશાયખ (રહે.) જ્યોતિષીઓને કહે છે:

જ્યોતિષ વિદ્યા જૂઠ છે.

- ૧ નજૂમી ! તું સાચી વાત સાંભળ. તું અલ્લાહથી ડર્સોકેમ
નથી ?
૨ તારી જ્યોતિષવિદ્યાનું મૂળ મેં કહી દીધું. તેનો લેદ જોલી
દીધો.
૩ તારા જવાબની જગ્યા નથી, માટે તું અલ્લાહ પર ભરોસો
કર.
૪ હું તમને એક વાત પુછું છું તેનો તમે જવાબ આપો.

- ૫.૧૧ તારાઓ પોતાની જગ્યાએ હંમેશાં ફરતાં રહે છે તેમાં તમે
શું ફેર કર્યો ? તમે ‘કોઈ એક દિવસો’ બહુ વરસાદ આવરો
એમ શું તેખાથી કહે છો ? વરસાદ ઓછો વતો ચાય તો
શું તારાઓ પાણ ઓછા વતા ફરે છે. તારા તો પોતાની જગ્યા
એ બરાબર ફરે છે. આ જ્યોતિષની વાત ન થઈ. તમે ક્યાંથી
તેવી વાત લાવ્યા ? હવે જલદીથી શું જવાબ આપશો ?

- ૧૦ નુજૂમ કરી ન હુઈ એ બાતી રે ;
તો બાત કહાંથી કહેતે દેખાતી રે.
૧૧ અથ તો કેસા કરોગે જવાબા રે ?
બોલને બોલ નુજૂમી શિતાબા રે.
૧૨ બાવદ્દુદેખ કહો તમુ જના રે ;
નુજૂમ કરી એ નહી નિશાના રે.
૧૩ સુકનાવલી તુમ દેખાહો રે ;
નુજૂમી ફાંસુ તુમે કહલાહો રે.
૧૪ વરતારા બાવ કેરા હો કરતે રે ;
કૌન દિસ હું કર મન હો ધરતે રે ?
૧૫ બાવ તો સબ એ રબે બનાહી રે ;
જુદે જુદે હો નામે સુનાહી રે.
૧૬ હું કિસી બાવદ્દુનાસીર દીની રે ;
બાદલ તાબે હું લે કીતી રે.
૧૭ વે બાવ ચલે તો બાદલ આવે રે ;
બાવ દ્રુજ ઉસે દૂર કરાવે રે.
૧૮ એક દિવસથી જબ બાવ ચલાતી રે ;
બાદલ મેહક હું લે આતી રે.
૧૯ દિસ દ્રુજથી બાવ ને આવે રે ;
બાદલ કુ વે લેકર જાવે રે.
૨૦ એ તો નિશાની છુપી નાંંં રે ;
બાલા ભી બૂકે એ સહી જગ માંંં રે.
૨૧ બાદલ બાવ દૂએ એક જાનો રે ;
કુદરત રબકી અંસી પિઠાનો રે.
૨૨ જૂં હું બાદલ ત્યું હું પવના રે ;
રીત ધોનૂ એક રાખો મના રે.
૨૩ જબ નહી બાદલી કહી દેખાતી રે ;
વે દિસ માહે વે બાવ ચલાતી રે.
૨૪ તુરણ હું બાદલ પ્રગટ આવે રે ;
યું એ ધોનૂ હું એક દેખાવે રે.
૨૫ બાવ બાદલકી એક હું રીતા રે ;
સબાએ મેહક રબે એ કીતા રે.
૨૬ જબ હું દેખો પડતા દુકલા રે ;
વે બાવ નહી આતી ઉસ સાલા રે.

૧૨.૧૪ તમે કહો છો તેમ, વા વાય છે તેને તો તમે જાણો છો અને
સુકનાવલી જુઓ છો, અને તે જોઈને હવા (બાવ) નો
વરતારો કહો છો કે ક્યા દિવસે તે વાશે. પાગ તેમાંય
જ્યોતિષપણું નથી. તમે શૈગટ નજૂમી કહેવડાવો છો.

૧૫.૨૦ કેમકે, અલ્લાહે હવાને જૂદા જૂદા નામે બનાવી છે તોઝે કોઈ
હવાને તાસીર આપી છે કે તે વાદળોને તાબે લે છે. તેવી
હવા ચાલે તો વાદળો લાવે છે, અને બીજી હવા આવે તો
તે વાદળોને દૂર કરે છે. તેથી એક દિશાથી જ્યારે હવા આવે
છે ત્યારે તે વરસાદનાં વાદળો લાવે છે, અને બીજી દિશાથી
આવતી હવા વાદળોને લઈ જાય છે. દુનિયામાં બાળક જાગે
તેવી આ ખૂલ્લી વાત છે.

૨૧.૨૫ અલ્લાહની કુદરત જુઓ, વાદળ અને હવા અરસ પરસ છે.
જ્યાં વાદળ છે ત્યાં પવન છે. જ્યારે કોઈ વાદળી ન હોય
ત્યારે કોઈ દિશાની હવા ચાલે છે તો તસ્ત વાદળો પ્રગટ થાય
છે. આમ હવા અને વાદળ એક થાય છે તેને અલ્લાહે
વરસાદનું કારણ બનાવ્યું છે.

૨૬.૨૮ જ્યારે દુંકળ પડે છે તે વરસે આ હવા આવતી નથી એટલે
વાદળો નથી આવતા. આમ તેઓ પરસ્પર એક છે.

- ૨૭ બાદલ ભી નહી આતા દેખાત્તા રે ;
એક બૂજો બાવ બાદલ જતા રે.
૨૮ એ તો નંના બાદલ ભી જને રે ;
બાદલ આવતે મેહદુ પિછાને રે.
૨૯ ન કામ લૂઆ જાનના તુમારા રે ;
જિસકું બૂજો લાઈક જે સારા રે.
૩૦ ફાંસુ હો સુકનાવલી કહુલ્પતે રે ;
રબ માંહી ફાંસુ ખતરા લતે રે.
૩૧ ઉસથી ભલા બાત સુનો મેરી રે ;
રબથી તરો તૌબા કરો સવેરી રે.

વાદળાં આવતાં વરસાદ આવે તેને નાનો બાળક પારુ જાણો
છે.

- ૨૮ જેને જાગુવા યોગ્ય ગાણીયે તે તમાડું જાગુવું કામ આવ્યું
નહિ. તમે શૈગટ શુકનાવલી કહો છો અને અલ્લાહ ઉપરના
ઈમાનમાં ખતરો લાવો છો. તેથી તો ભલું એ છેકે તમે મારી
વાત સાંભળીને અલ્લાહથી ડરો અને તોબા કરો.

૧૭૫૧ બિરહા

- ૧ નુજૂમી એ મન ધર સુનના, ખાલિસ કરની
જત રે ;
તવકુલ કરની રબ પર, સાચી એ સહી બાત રે.
૨ એતી હુજુજત લાવે કલી, ઈસ નુજૂમકી રીત રે ;
નબીયું બાજુકુ મુજાજ, એક રબને દીત રે.
૩ જવાબ સુનને ઉસકા, મન ધર ચિંતા કહાન રે ;
ખાતિમસું પહલી રીત જે, મને લૂધ સબ જાન રે.
૪ સાચી નહી પડતી સહી, નુજૂમ એ નિશાન રે ;
મને લૂધ વે રીત સબ, સાચી તો યું કર જાન રે.
૫ હાથ કંગનું દેખને, દરપન તો ચાહીએ નાંહાં ;
નેનાં તો ભરભર દેખ તૂ સારા તો હે ઉસ જગ
માંહાં.
૬ તવકુલ કરને રબ પર, છોડ છોડ પહલી રીત રે ;
ખાતિમકા હો ઉમતી, તુજુકુ જો રબકી પીત રે.
૭ દીન એ ખાતિમ નબીઅકા, બૂજ તૂ સાચા કર
સહી ;
નુજૂમ જો મને લૂધ, તાસીર તો ઉસથી ગહી.
૮ પ્રગટ તો એ નિશાનીયાં, દેખ દેખ ક્ષિરવ નેન રે ;
દીન તો એ સાચા સહી, સુનસુન મન ધર
નેન રે.

બયાન ૧૭૫૧

- ૧૨ મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે : જ્યોતિષ વિદ્યા હરામ છે.
૧ જ્યોતિષિઓ મન ધરીને વાત સાંભળો અને જાતને ચોકખી
કરો. અલ્લાહ ઉપર ભરોસો કરવો એજ સાચું છે.
૨.૪ તું આ નજૂમ સામે અલ્લાહે કેટલાક નબીઓને આપેલા
મોજિજા (યમકારો)ની દલીલ લાવે તો તેનો પણ જવાબ
સાંભળી લેકે નબી (સલ.) પહેલાંની નજૂમની બધી પ્રથા
હેવે મના કરવામાં આવી છે તે જાણી લે. હેવે મના કેરેલા
જોખ સાચા પડે નહિ.
૫ જગતમાં બધું આંખો ભરીને જોઈલે. હાથ કંગારુ જોવા
દરપણની જરૂર નથી.
૬ અલ્લાહ ઉપર ભરોસો કર અને પહેલાંની મના કેરેલી રીત
છોડી રે. તને અલ્લાહથી પ્રિત હોય તો નબી (સલ.) નો
ઉમતિ બન.
૭ નજૂમ મના થવાથી તેની તાસીર પણ ચાલી ગઈ છે. નબી
(સલ.)ના દીનને તું સાચો માની લે.
૮ આ બયાન સાંભળીને મનમાં ધર. બધે આંખો ફેરવીને
પ્રગટ નિશાનીયો જોઈલે.

૬ રબકા અજાબ દોહલા, સુન ઉર દિન ને રાત રે ; ૮
તવકુલ કરની રબ પર, ધૂટક પાવે જત રે.

અલ્લાહનો અજાબ અસહ્ય છે. તેથી દીનની વાત સાંભળીને રાતદિન અલ્લાહથી ડરો. અલ્લાહ ઉપર ભરોસો કરવાથી જતને મુક્તિ મળે છે.

૧૭૫૨

- ૧ સુન અબુલ્લાહ બિન, મસઉદ કહીએ ;
રજી અલ્લાહો અનહો, નામ સંગ લઈએ.
- ૨ દેખો ઊરી ખૂબી, બહુત હું સુનાતી ;
બહુત કિલાબું માંલાં, હું તારીફ લિખાતી.
- ૩ એ ખાતિમ નબીકી, હઠીસ હું કહેતે ;
જું મુખારક જુબાંસું, હું સુન કર લહેતે.
- ૪ સુનો ઓર લી અસહાબી, એ બૂજુટે યે સહી ;
જું નબીજી હઠીસ, ઊરો કહી.
- ૫ એક મરદ તો ખાતીમ, નબી પાસ આયા ;
ઉને અરજ હોકેરા, સોચ અંસા રે બતાયા.
- ૬ પૂછા કૌનસા હું કહે, કબીરા ગુના ?
સો અલ્લાહકે નજીદીક, કહો બૂજે હમના.
- ૭ કિસે ખુદકે બરાબર, કહા ખાતિમને ચાવે ;
એ ગુનાહતો કબીરા, હું રે કહુલાવે.
- ૮ અને રબ હું અંસા, તુજે પેંડા રે કીતા ;
યું ઉસકુ બૂજના, આપ એક હું મીતા. રે તૂઢી.
- ૯ બરાબરના કો ઉસકે, વાહિદ વે હું રબ રે ;
ઉને સબ પેંડા કીયા, બેદે ઉસકે સબ રે,
બેદે ઉસકે સબ.

બયાન ૧૭૫૨

(૧)

હઠીસ : કબીરાહ ગુનાહો ક્યા ?

રાવી : હજ. અબુલ્લાહ બિન મસઉદ (રહી.)

૧.૪ સાંભળો ! અબુલ્લાહ બિન મસઉદ (રહી.) નબી (સલ.)ના સહાયી છે. તેમની નારીએ કિતાબોમાં ઘાગી લખાયેલી છે. તેઓ આપ (સલ.)ની જબાન મુકાઝથી સાંભળેલી હઠીસ કહે છે. આ હઠીસને બીજા અસહાબીઓએ પણ જાગેલી છે.

૫.૬ તેઓ કહેછેકે એક દિવસ એક માશસ નબી (સલ.)ની પાસે આવીને પૂછ્યું કે ક્યો ગુનાહ અલ્લાહની નજીક કબીરાહ ગુનાહ છે તે કહો.

૭.૮ આપે (સલ.) ફરમાવ્યું : “કોઈને ખૂદાની બરાબર ચાહવું તે કબીરાહ ગુનાહ છે, અને અલ્લાહે તમને પેદા કર્યા છે અને તેનેજ તમારો ચાહક ગાંધો.”

(બાકી હઠીસ બધાનના ૧૭૫૫ માં આવે છે.)

૮ અલ્લાહ એકજ છે. તેની બરોબરીનો કોઈ નથી. તેણે બધાયને પેદા કર્યા છે. આપણે બધાય તેના બંદા ધીએ.

૧૭૫૩ નજીમ.

- ૧ સહી કરો સુરજન હારા રે, તમે સુનો રે ;
એક હું વે સબૂસુ નિયારા રે, તમે સુનો રે.
- ૨ ઉસ જેસા કો નાંલાં રે, તમે સુનો રે ;
એ સહી બૂજો મન માંલાં રે, તમે સુનો રે.

બયાન ૧૭૫૩

૧૦૨ કશાયખ (રહે.) કહે છે : ‘તમે સાંભળો’
અલ્લાહની બરોબરીનો કોઈ નથી.

૧.૩ એકજ સર્જનહાર બધાયથી ન્યારો છે. તેનેજ માનો. તેના જેવો બીજો કોઈ નથી, તે બધાયને પેદા કરવા વાળો છે.

(૧) મિશ્કાત (ભાગ-૧, વિભાગ-૨)ના કિતાબુલ ઈમાનના ‘કબીરાહ ગુનાહો અને નિષ્કા’ના બયાનની પહેલી કસલની પહેલી હઠીસ છે. - મુન્ત અલયદે (બુખારી-મુહિલમ)

- ૩ બરાબર ના હું ઉસ કેરા રે, તમે સુનો રે;
ખાતિક વે સબસું નિયારા રે, તમે સુનો રે.
૪ આસમાન ઉને પેંદા કીતે રે, તમે સુનો રે;
તારે ભી હું ઉસ સંગ દીતે રે, તમે સુનો રે.
૫ એંસા હું કો અવર બનાવે રે, તમે સુનો રે?
રીત એ મન કર્યું ન લાવે રે, તમે સુનો રે?
૬ એક રીતે કામ વે કરાવે રે, તમે સુનો રે;
બરાબર વે હું કહુલાવે રે, તમે સુનો રે.
૭ આપ રબ હું સુનુલાના રે, તમે સુનો રે;
રોજ દેવે સબકું રહમાના રે, તમે સુનો રે.
૮ ઉગમન સૂરજ ઉગાતા રે, તમે સુનો રે;
સુરીજન એંસા હું સુનાતા રે, તમે સુનો રે.
૯ આથમન સૂરજ ઉગાવે રે, તમે સુનો રે;
હું કો એંસા ઠામકું કિરાવે રે, તમે સુનો રે?
૧૦ એ રીત બૂજો મન માંણા રે, તમે સુનો રે;
બરાબર રબકે કો નાંખાં રે, તમે સુનો રે.

- ૪.૬ આસમાન અને તેની સાથે તારાઓ નેણે પેદા કર્યા છે. તેના જેવું બીજો ક્રોછ બનાવી શકતો નથી. ક્રોછ તેની બરોબરીનું કામ કરી બતાવે તો જ તેની બરોબરીનો કહેવાય.
- ૭ અલ્લાહ સુબહાન છે. તે બધાયને રોજ દે છે.
- ૮.૮ તે સર્જનહાર ઊમાગે સૂરજને ઉગાડે છે. આથમાગે સૂરજ ઉગાડી શકે તેવો, યાને કે સૂરજ ઉગવાની ઠામ દેખે એવો બીજા છે ક્રોછ?
- ૯ આથી સમજ લો કે તેની બરોબરીનો ક્રોછ નથી.

૧૯૫૪ પદ્ધતિ

- ૧ એ બાત સુન સુન લીજે રે;
રબ બરાબર ના કો કહીજે રે.
૨ ખતરા નહી એ દિલ માંહી ધરના રે;
શેતાન રબ બરાબર કરના રે.
૩ નહી બરાબર બેંટી એ રબ કેરા રે;
એ ભી હું બંદા બૂજો અનેરા રે.
૪ બેંટે જેસે એ હું કામ કરતા રે;
બંદા ભી વેસે હું કર સકતા રે.
૫ કિસકું ઉચ્ક કિસી મુલક જાતા રે;
બંદા ભી એ કામ કરતા દેખાતા રે.
૬ દદમડા બલાઉઆ જાવે રે;
બંદા ભી ઈસ રીતે જાતા દેખાવે રે.
૭ બેંટે જો કામ લુંઝે શેતાના રે;
ઉસકું બરાબર રબકા ન જાના રે.

- શેતાન અલ્લાહની બરાબર થઈ શકે નહિ તેમજ બંદાની બરોબરીનો
થઈ શકે નહિ.
- ૧.૩ વાત સાંભળી લો. અલ્લાહની બરોબર ક્રોછને કહો નહિ.
શેતાનને અલ્લાહની બરોબર ગાગવાનો ખતરો દિલમાં લાવો
નહિ. અલ્લાહનો વેરી શેતાન પાગ અલ્લાહનો બદ્દિ
(ગુલામ) છે.
- ૪ બદ્દિ જે કામ કરે તે શેતાન પાગ કરી શકે છે. અને શેતાન જે
કરે તે બદ્દિ પાગ કરી શકે છે.
- ૫ જુઓ, શેતાન ક્રોછને ઊપાડીને બીજા મુલ્કમાં લઈ જઈ શકે
છે. બદ્દિ પાગ તેમ કરી શકે છે.
- ૬
- ૭ એટલે શેતાન જે કામો કરી શકે તેટલાથી તેને અલ્લાહની
બરોબર ન ગાગાય.

- ૮ કિસે કામ હું બદે કરતારે ;
શેતાન નહી વે કર સકતારે.
૯ સીસ બદેકા હું બંદા કટાવેરે ;
બેગી હું તો વે મર જીવેરે.
૧૦ શેતાન માર સકે ના એ રીતારે ;
દુખી કર હું મરાત્તા સુનીતારે.
૧૧ બદે બરાબર આયા નાંલાં રે ;
શેતાન અંસા બૂજો દિલ માંલાં રે.
૧૨ બદે કેતૂને મૂએ જિલાએ રે ;
શેતાન જવતે ના કો સુનાએ રે.
૧૩ બદે બરાબર નહી શેતાનારે ;
સરખા રબસું કયું કર જાનારે.
૧૪ ઉસ મિસાલકી બૂજો બાતીરે ;
રબ બરાબર ના કો હો જતીરે.
૧૫ રબ તો આપ હું સુખાનારે ;
રોજ દેહંદા વે રહમાનારે.

- ૮ કેટલાંક કામો જેને બદો કરી શકે છે તેને શેતાન કરી શકો
નથી.
૮.૧૦ જેમેકે, બદો બંદાનું માથું કાપેતો ને તસત જ મરી જાય. પણ
શેતાન ને રીતે કોઈને મારી શકતો નથી, પણ શેતાન બંદાને
દુઃખી કરીને મારી શકે છે.
૧૧ તેથી શેતાન પણ બંદાની બરોબર થયો નીહતે વાત સમજો.
૧૨ કેટલાંક બંદાઓએ કરામતથી કેટલાંક મરેલાઓને જીવતા
કર્યા છે. શેતાન તેવી રીતે કોઈને જીવતા કરી શકે નહિ.
૧૩ આમ, શેતાન બંદા બરાબર ન થઈ શકતો હોય તો પછી ને
અલ્લાહની બરોબર કેમ થઈ શકે ?
૧૪ આ ઉદાહરણથી સમજોકે અલ્લાહની બરોબર કોઈની જાત
નથી.
૧૫ અલ્લાહ પોતેજ સુખાન છે. તે રોજ આપનારો છે.

૧૭૫૫

- ૧ ભી કૌનસા કળીરા, ગુનાહ રે આખા ;
ઉન મરદને કિર કર, નનીજીછું દાખા.
૨ કહા કરજંદ તેરે, તૂ કતલ કરાવે ;
સો ભૂક હો કેરા, તર મન લાવે.
૩ કે કરજંદ તુજ સાથ, ખાવેગે ખાના ;
તો મારે ઉસ કાજે, કરજંદ હો નાદાના.
૪ સહી એ લી તૂ બૂજ, ગુનાહ હું કળીરા ;
થું નનીજને આખા, સુન દીનકે વીરા.
૫ લી કૌનસા હું ગુનાહ, નની કરમાહો ;
સો કળીરા ગુનાહ, કહેવે મરદ બતાહો.
૬ કહા પાડોસીકી અંતસું, તૂ કરે રે જિના ;
એ ભી કળીરા ગુનાહ, સુન રાખો રે મના.
૭ કે પાડોસીક નામસું, કેસા હુકમ રે જાના ?
જું અંતાદક મારના, ઉસકુ અંસા થા પિછાના.

બચાન ૧૭૫૫

હઠીસ (બચાન નં. ૧૭૫૨ થી)

- ૧ તે માણસ નબી (સલ.) ને પૂછ્યું : “પદી ક્યા ગુનાહ
કળીરાહ ગુનાહ છે” ?
૨.૩ આપે (સલ.) ઇરમાયું. “રોજની તંગીના ડરથી
પોતાની ઓલાદને કલ કરવું યાને ઓલાદને શું
ખવડાવિશ તે બિડી પોતાના બાળકોને મારી નાખવું એ
કળીરાહ ગુનાહ છે.”
૫.૬ અને “પડેશીની ઓસલ (પણી)થી બલિયાર કરવો એ
પણ કળીરાહ ગુનાહ છે.”
૭.૮ પડેશીની ઓસથી ‘જિના’ અને ‘ઓલાદનું મારવું’ એ
બંને હુકમોને એક જેવા ગાગીને સાથે ગાગાવ્યા છે.

- ૮ જું અંલાદકા નામ કે, ઉસે થા આખા ;
ત્યું પાડોસીકા નામ કે, બયાન રે આખા.
૯ ઈતા કહેને આયાત, પડી નબીને રથભાની ; ૮ આટલું કહીને આપે (સલ.) અલ્લાહનકલામની આયત
એ હુકમ કૂલ ઈલાદત, સહી રે જાની.
રે તૂઠી.
૧૦ અંલાદકુના મારીઓ, જિના ભી કરના નાંય રે,
જિના ભી કરના નાંય ; ૧૦ પઢી (૧) જે ઈલાદતના હુકમમાં છે.
(બાકી હ્યાસ બયાન નં. ૧૭૫૬માં આવે છે.)
ઈનાળું કરો નહિ આ બનેને તમો કબીરાહ ગુનાહ સમજો.
- ઈનું કું તુમ જાનીઓ, ગુનું કબીર માંય રે,
ગુનું કબીર માંય.

૧૭૫૬

- ૧ પછે નબીજીને ઈતના, કીયા રે બયાના ;
સો ખાતિમને આયત, પડી રે કુરાના.
૨ કહા કે કોઈ રથમાં, નહી શરીક કરાતા ;
અને તનકુ મારના, નહીં રે ચાતા.
૩ જે મારના રથને, હું હરામ રે કીયા ;
કે ખૂન રે કરના, કાંના જ્યા.
૪ જે ઉસકુ હક્ક બિના, મારના નાંંંા ;
યું બાયાન રે કીતા, જુબાં મુખારક માંંા.
૫ અને કે કોઈ જિના, જે નહી કરાતે ;
યું ખાતિમને આખા, સબું સુનાતે.
૬ એ સારી પડી, આયાત રથભાની ;
સો નબીજીને આયત, સબ પડી રે જાની.
૭ હું સારી સિફારસ, એ મૂર્ખિનુકી જાતી ;
સો ખાતિમ નબીને, સબ કહી રે બાતી.
૮ ઉન મરદને સુન કર, એ લીયા રે સહી ;
જું ખાતિમ નબીને, હ્યાસ રે કહી.
૯ એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ જાતી ;
અને નેહસું કહો, દિન અંત રાતી. રે તૂઠી.
૧૦ હરામ હલાલ તો બ્રૂઘસિ, જો સુનસી દીનકી
બાત રે. જોસુનસિ દીનકી બાત ;
કહું ગાંધિલ સુનો બિના, હું કંદું મૂર્ખિન જત
રે ?

(૧) આયાતની સમજૂતિ આગળના બયાનમાં છે.

બયાન ૧૭૫૬

હ્યાસ (બયાન નં. ૧૭૫૫ થી)

- ૧૨ નબી (સલ.) એ કુરાનની આયત પઢીને કહ્યું કે “જે કોઈ
અલ્લાહની જાતમાં કોઈને ભાગીદાર નથી બનાવતો, અને
કોઈનું નાહકનું ખૂન નથી કરતો (કોઈનો જીવ લેવો અલ્લાહે
હરામ કર્યો છે), તથા જિના (ઈનાળું) નથી કરતો તેની આ
બધી સિફતો (ગુરું) મોમિનની સિફતો છે.”
- ૮ તે આવનાર મરેણ નબી (સલ.) ની હ્યાસ સાંભળી લીધી.
૯ હ્યાસ સાંભળીને પોતાને પાક કરો અને પ્રેમથી રતદિન કહો
..... રે તૂઠી.
૧૦ દીનની વાત સાંભળશો તો હરામ હલાલને જાગુશો. ગાઈલ
! તું જ કહે કે સાંભળ્યા વિના તું મોમિન કેવી રીતે થાય ?

૧૯૪૭

- ૧ અબદુલ્લાહ બિન અમર, નામ રે જાનો;
રજુ અલ્લાહો અનહો, નામ સંગ આનો.
- ૨ એ ખાતિમ નબીકી, હે હદીસ રે કહેતે;
સો જું વે, સહી કર, હે સુન કર લેતે.
- ૩ કહા રસૂલ અલ્લાહે, ને એતા ફરમાયા;
સો કબીરા ગુનાહ, કરને બતાયા.
- ૪ તે અલ્લાહ માંહી શરીક, કુછ હે કરના;
એ કબીરા ગુનાહ, મન હે ઘરના.
- ૫ હોવે માબાપ મૂર્ભિન, ઉન્ન કેરે જાને;
તે માબાપુદગાદે, મન ડર રે ન આને.
- ૬ અને મારના કિસીકું હક્ક રે બિના;
એ લી ગુનાહ હે કબીરા, સુન રાખો રે મના
- ૭ અને જૂઠી સોગંદ, હોરે ખાવે
એ લી ગુનાહ કબીરા, હે રે કહલાવે;
- ૮ ચું મુખારક જુલાંસું, હે રે આખા;
સો અબદુલ્લાહને સુન કર, યાદ રે રાખા.
- ૯ ઓર અસહાબી એ હદીસ, જાનતે થે સહી;
જું અબદુલ્લાહને હદીસ, એ નબીજીકી કહી.
- ૧૦ એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ જતી;
અને નેહસું કહો, દિન ઓર રાતી.

રે તૃણી.

- ૧૧ સુનતે મૂર્ભિન હોયસિ, સુનની દીનકી બાતરે,
સુનની દીનકી બાત;
હરામ હલાલકુ જાનતે, પાક હોવેગી જત રે,
દપાક હોવેગી જત.

૧૯૪૮ ૫૬

- ૧ અરે સુન સુન રે ભાઈ દીન કેરે, બાત સુનો દીન કેરી;
અરે હરામ હલાલ સુનતે બૂઝે, દેઓને ચિન સવેરી.
- ૨ અરે મકર સેતી ન દેની ગવાહી, એ હે ગુનાહ કબીરા;
જૂઠી સું ભી હે ગુનાહ કબીરા, સુનો એ મન ધર વીરા.

બયાન - ૧૯૪૭

- ૧ હદીસ. : કબીરા ગુનાહો કર્યા ?
રાવી: હજ અબદુલ્લાહ બિન અમર (રજી.)
હજ. અબદુલ્લાહ બિન અમર (રજી.) નબી (સલ.) થી
સાંભળેલી હદીસ કહે છે. તેઓ કહે છે કે અલ્લાહના રસૂલ
(સલ.) એ ફરમાવ્યું કે કબીરાહ ગુનાહ આ છે. :

- ૨ અલ્લાહની જાતમાં કોઈ ને શરીક માનવો,
- ૩ મુસલમાન માંબાપને દગો દેતાં ડરવુ નહિ (ના ફરમાની
કર્યી)
- ૪ કોઈને હક વિના મારી નાંખવું
- ૫ અને જૂઠી સોગંદ (કસમ) ખાવી.

- ૮.૮ હજ અબદુલ્લાહ બિન અમરે (રજી.) નબી (સલ.) થી
આ હદીસ સાંભળી અને યાદ રાખી. બીજા અસહાબીઓ
એ પાશ આ હદીસ જારી.

- ૯ હદીસ સાંભળીને પોતાને પાક કરો અને પ્રેમથી રાતદિન
કહો રે તૃણી.
- ૧૧ સાંભળતાં મોમિન થવાશે, માટે દીનની વાત સાંભળો.
હરામ હલાલને જાગુશો તો જત ગુનાહેથી પાક રહેશે

બયાન - ૧૯૪૮

પીર મશાયખ (રહે.) હદીસ સમજાવે છે.

- દીનના ભાઈ ! દીનની વાત સાંભળો. સાંભળવાથી હરામ
અને હલાલ જારી શકાય છે.
ફરબથી ગવાહી આપવી અને જૂઠી કસમ ખાવી કબીરાહ
ગુનાહ છે. તે વાત મનમાં ધરો.

(૧) મિશન (માગ-૧, વિમાગ-૨) ના કિનાબુલ ઈમાનના કબીરાહગુનાહો અને નિશાજા બયાનની પહેલી ક્ષસલની બીજી હદીસ છે. મુન-અહ્યહે
(બુખારી-મુસ્લિમ)

૩ ગુને કબીરિ સેતી ડરીએ, સુન સુન હો ના ઈમાની ;	૩	કબીરાહ ગુનાહથી ઊરો અને સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો. બીજાઓ અને મોમિનમાં ઇચ્છ ઈમાનનો છે.
ઔદ્ધ થકી વીરા મૂમિન કેરા, ઈમાનકી રે નિશાની.		કબીરાહ ગુનાહથી છેટા રહો. મોમિન ભાઈ ! વાત સાંભળો. કોઈને નાહક મારી નાંખવું એ કબીરાહ ગુનાહ છે.
૪ અરે ગુને કબીરિ સું પીછે રહીએ, સુન સુન મૂમિન બાતી; અરે એ લી ગુનાહ કબીરા બૂઝો,	૪	કબીરાહ ગુનાહથી હંમેશા ઊરો અને તે ગુનાહ કરવાથી રતાદિન પોતાને દૂર રાખો.
નાહક મારની જાતી.		
૫ અરે સુન સુન રે ભાઈ ગુને કબીરા, નિસાદિન ડર મન લાહો; અરે ગુને કબીરિથી ડર તન અપના,	૫	
નિસાદિન દુર રખાણો.		
૬ અરે માબાપ હોવે બૂઝો ઈમાનાં, ઈન્ફૂદો દોનાંદાં;	૬	ઈમાનવાળાં માંબાપને દ્વારા નહિ. તેમને દુઃખ દેંદું તે પણ કબીરાહ ગુનાહ છે.
અરે દુખ દેના તમે બૂઝો ઈન્ફૂદા, ગુને કબીરિ માંદાં.		ગાંધીલ જાગ ! કેટલું સુદૃશ ! દીનની વાત સાંભળ તું દીનની વાત સાંભળીશ નહિ તો ક્યો ગુનાહ કબીરાહ છે તે કેમ કરીને જાણીશ ?
૭ અરે જાગ રે ગાંધીલ કેતા સોચે, સુનને દીનકે બેના;	૭	
અરે સુને બિના ગુનાહ કબીરા, કયું બૂઝે દિલ મેના?		મારી વાત સાંભળ. જાણ્યા વિના તું મોમિન ડેવી રીતે થઈશ ? જો સાંભળ્યા વિના મોમિન થતે તો કાંદિસી જાત ન રહેતી યાને બધાયે સાંભળ્યા વિના જ આપો આપ મુસલમાન બની જતા.
૮ અરે બૂઝે બિના કયું તૂ મૂમિન હોસિ, સુન સુન મેરી બાતી ? અરે સુને બિના જો હોતે મૂમિન, રહતી	૮	
ન કુદ્દર જાતી.		

૧૭૫૬

- ૧ અબી હુરેરા રજુ અલ્લાહ, અનંદો કહીએ ;
એ નબીજકી હદીસ, હે કહતે રે લહીએ
- ૨ કહા પરહેજ કરના, ખાતિમને આખા ;
સો સાત ખસલતુથી, કહ કર દાખા.
- ૩ તે પીછા રહના, જે હે ખસલતાં સાતા ;
યું મુલારક જુલાંસાં કહી રે બાતા.
- ૪ તથ અર હાથું સુન કર, અરજ રે ક્રીતી ;
યા રસૂલ અલ્લાહ કરને, કહી રે સુનીતી.
- ૫ વે કૌન હે ખસલતાં, નબીજ બતા હો ?
સહી બયાન તો ઉસકા, હમુકું સુનાલો.
- ૬ કહા અલ્લાહ માંહી શરીરક, કરના નાંદાં ;
યું ખાતિમને આખા, ઈન્નુ પૂછા રે તાંદાં.
- ૭ લી સિહર ન મારની, કિસીકી જાતી ;
જે રબને હરામ, હે કહી ક્રીતી બાતી.

(૧) મિશન (ભાગ -૧, વિભાગ -૨) ના ડિલાબુલ ઈમાનના ‘કબીરાહ ગુનાહી અને નિશ્ચક ના બયાનની પહેલી કષાંલાની ગ્રીજ હદીસ છે – મુંત અલયહે (બુખારી – મુસ્લિમ)

બયાન - ૧૭૫૬

(૧)

હદીસ : સાત આદતોથી પહેલેજ કરો.

રાવી : હજ અબુ હુરૈરા (રઝી.)

હજ. અબુ હુરૈરા (રઝી.) નબી(સલ.) ની હદીસ કહે છે કે આપે (સલ.) જબાન મુલારકથી સાત આદતોથી પહેલેજ કરવા, યાને બયાનાં કહ્યું.

૪.૫ અસહાબો (રઝી. અનહૂમ) એ કહ્યું : “અય અલ્લાહના રસૂલ (સલ.) તે કઈ ખસલતો છે તેનું બયાન અમોને સંભળાવો.”

૬ એક – કોઈને અલ્લાહની જાતમાં શરીક કરો નહિ.

૭ બે – કોઈની ઉપર જાદુન ચલાવો. તે કામ અલ્લાહે હરામ કર્યું છે.

૮ મગર હક્ક હો બદલી, મારના આખા ;
ભી બિયાજકા ખાના, ખાતિમને દાખા.
૯ ભી માલ રે ખાના, ચતીમૂ કેરા ;
ભી જંગસું પીઠ દે, ભાગના સવેરા.
૧૦ ભી નેક જનાંકુ ગાલી રે હેના ;
બુરે કામૂસું જે ગાંધિલ, હું સુન કર લેના.
૧૧ કહા પરહેજ ખસલતાં, એ સાતુસું કરના ;
એ કૃમુદા નબીકા, સુન મન ધરના.
દે તુહી.
૧૨ હુકમ કબૂલે મૂભિનાં, બેગાના નચિત રે,
બેગાના નચિત ;
દોજખ ને જે બહિશ્ટ હું, એ સુન રાખો ચિત રે,
એ સુન રાખો ચિત.

૮ ત્રાગું - શરિયતે હક આપ્યો હોય તે સિવાય કોઈની નાહક
કલાન કરો. ચાર - વ્યાજ ખાઓ નહિ.
૯ પાંચ - ચનિમ (અનાથ) નો માલ ન ખાઓ. છ -
જંગમાંથી (જહાદમાંથી) પીઠ ફેરવીને ભાગો નહિ.
૧૦ સાત - નેક જનો (ઓસ્ટો) ને જિનાની તહેમત ન દો. તે
બુરું કામ છે
૧૧ આ સાતેય ખસલતોથી પરહેજ કરો અને નબી (સલ.)
ની આ હ્રીસ સાંભળીને મન ધરો.
૧૨ મોભિન હુકમ કબૂલે છે અને બેગાના (ગેર) નચિત રહે છે.
દોજખ અને જનત બેઉ છે એ સાંભળીને ધ્યાનમાં રાખો.

૧૭૬૦

૧ એસી એસી દીન કેરી રીતા રે, તમે સુનો રે ;
હુકમ્દુ સીસ ધર લીતા રે, તમે સુનો રે.
૨ હુકમ જે મૂભિન કરે સહી રે, તમે સુનો રે ;
રાજ તો હોવે દહી રે, તમે સુનો રે.
૩ મૂભિનકી એ હું નિશ્ચાના રે, તમે સુનો રે ;
સુન સુન લાવેગા ઈમાના રે, તમે સુનો રે.
૪ હુકમ જે નબી માને નાંલાં રે, તમે સુનો રે ;
નહી કેતો મૂભિનું કે માંલાં રે, તમે સુનો રે.
૫ કાશ્ચિર વે તો હું કહલાતે રે, તમે સુનો રે ;
હુકમ જે મન નહી લાતે રે, તમે સુનો રે.
૬ એ તો બૂઝે નંના ભી બાલા રે, તમે સુનો રે ;
મૂભિન ને કાશ્ચિકા હાલા રે, તમે સુનો રે.
૭ હુકમ જે માને રબ કેરા રે, તમે સુનો રે ;
નબીજીને કહાં જું સવેરા રે, તમે સુનો રે.
૮ વે તો સહી મૂભિનુંકી જાતી રે, તમે સુનો રે ;
નંના ભી બૂઝે એ બાતી રે, તમે સુનો રે.
૯ હુકમ જે મન નહી લાવે રે, તમે સુનો રે ;
વે તો હું કાશ્ચિર કહલાવે રે, તમે સુનો રે.

૧.૨ પીર મશાયખ (રહે.) કહે છે : 'તમે સાંભળો .'
હુકમ માથે ચઢાવ્યો એ દીનની રીત છે. જે મુસલમાન
અલ્લાહનો હુકમ પાણે છે તેનાથી તે ખુશ થાય છે.

૩ મોભિનની નિશાની એ છેકે તે દીનની વાત સાંભળો અને
ઈમાન લાવો.
૪.૫ જે નબી (સલ.) નો હુકમ માને નહિ તો તે મોભિન નથી
પણ કાશ્ચિર છે.

૬ મોભિન અને કાશ્ચિરનો ફરજ નાનું બાળક પણ સમજે છે.
૭.૮ નબી (સલ.) એ કલ્યાંદેકે જે બદ્દી અલ્લાહનો હુકમ માને
છે તે સાચો મોભિન છે.

૮.૯ જેઓ અલ્લાહનો હુકમ માનતા નથી તેઓ કાશ્ચિર છે.
મોભિન અને કાશ્ચિર વચ્ચેના ફરજની આટીજ નિશાન છે.

- ૧૦ એતી સબ જગમાં નિશાની રે, તમે સુનો રે ;
મૂર્મિન હોવેગા ઈમાની રે, તમે સુનો રે.
૧૧ કાશ્યકુ ઈમાન નાંહાં રે, તમે સુનો રે ;
ધૃપા નહી સબ જગ મોહાં રે, તમે સુનો રે.
૧૨ બોલ બોલ ગાણ્યિલ ગંવારા રે, તમે સુનો રે ;
કેસા સોચ તે હું સવારા રે, તમે સુનો રે ?
૧૩ દીન બાત નહી કયું સુનતા રે, તમે સુનો રે ?
કિસ રીતે મૂર્મિન કહુલતા રે, તમે સુનો રે ?

કાણિને ઈમાન નથી હોતું તે જગ જહેર વાત છે.

- ૧૨ ગાણ્યિલ ! ગમાર ! બોલ તે કંઠું સોચી રાખ્યું છે ?
૧૩ તું દીનની વાત સાંભળતો નથી તો મોમિન કેવી રીતે
કહેવાય ?

૧૭૬૧ દુષ્ટ.

- ૧ ટોલી મુનાઝિક મૂર્મિનાં, હાં મૂર્મિનાં,
સુનો એ મન ધર બાત રે ;
તિલ ને પલ મોત આવની, હાં આવની.
દિન કે ભીતર રાત રે.
૨ સુનો મુનાઝિકો બાતડી, હાં બાતડી,
ચંચલ મન કરી ચેત રે ;
એક તો ચુન એક ખો ગછે, હાં ખો ગછે.
કનસ હુન્યાં જેત રે.
૩ છ પંથ ઈક્કે મિલાય કર, હાં મિલાય કર,
નામ હું ધરીયા દીન રે ;
ફટ રે મૂર્ખ બાપડે, હાં બાપડે,
કેસી હું ચિંતા કીન રે ?
૪ બાત તુમારી એ સુનતે, હાં સુનતે,
બાત કબૂલે નાંય રે ;
કઈ હું ખોટે પંથ ચલતે, હાં ચલતે,
એક એક પંથકે માંય રે.
૫ નિઅારે ધૂએ તમે જગથી, હાં જગથી,
સુનો મુનાઝિક બાત રે ;
ભૂડું હો કહુતે તમે અવરાં, હાં અવરાં,
ખૂબ જાનો આપ જત રે.
૬ પંથ તો છ ઈક્કે ક્રીયે, હાં ઈક્કે ક્રીયે,
ધરા દીનકા નામ રે ;

- બચાન - ૧૭૬૧
પોતાને મોમિન કહેવડાવતા મુનાઝિકો અસલ દીનને
મૂર્મિન નવા પંથોને રવાડે ચડેલા તોઓને સંબોધીને
પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.
૧ મુનાઝિક મોમિનોની ટેળી ! તમે એક વાત મનમાં ધરીલો
કે દિવસ અને રાતમાં ગમે તે પળે મોત આવી શકે છે.
૨ મુનાઝિક વાત સાંભળો અને મનને ચંચળ કરીને ચેતો.
દુનિયા રૂપી જેતસાં ક્રગસલાંમાંથી એક લાયું (દુનિયા
કમાયા) અને બીજું ખોયું (આજેસ જોઈ)
૩ છ પંથોની હ વાતો ભેગી કરીને તમોએ તેનું દીન નામ ધર્યું
છે. ફટ મૂર્ખ ! નિયારા ! તારી મૂર્ખતા ઉપર દ્યા આવે
છક તે આ શું સોચી રાખ્યું છે ?
૪ એકએક જોટા ઉભા કરેલા ધારુાય પંથો જોટી રીતે ચાલે
છે. એટલે તમારી વાતો સાંભળીને કબૂલ રખાય નહિ.
૫ મુનાઝિક ! તમે દુનિયાથી અલગ પડી ગયા છો. તમે
બીજાઓને ભૂડા કહોછો પાગુ પોતાની જતને તો જૂણો !
૬ છ પંથોને એકછા કરીને તેનું નામ દીન ધર્યું તમે જ કહો કે
તે છે ઠામ ભૂડા છે કે નહિ ?

(૧) બદ્દીન મુનાઝિક સતપથ નામે મજહબ પાળતા અને અવતાર માનતા અને પોતાને મોમિન પણ કહેતા નેઓ એ છ પંથમાંથી ટ્યુડે ટ્યુડે વાતો લઈને
મજહબ બનાવ્યો તે છાંથો આ પ્રમાણે છે. (૧) કુરાન પઢ્યું કબૂલ રાખીને પોતાને સુનીઓમાં ખપાવે અને કહેમો પઢે નહિ, અને પઢે તો કપટથી

ભી હો રે તમે જલસું કહો, હાં જલસું કહો,
ભૂંડા વે છ હે કામ રે.

૭ જેથી હો પંથ લેતે સહી, હાં લેતે સહી,
ભૂંડા હો ધરતે નામ રે;
તો કિસ રીતે જનીયા, હાં જનીઆ
પંથ તુમારા ખૂબ કામ રે.

૮ બાલે હો સેતી તુમ દીસતે, હાં દીસતે,
અકલ બિના નાદાન રે;
ગોર રીતે તુમના સહી, હાં તુમના સહી,
નહી માનવી શાન રે.

૯ ભૂંડાં કામોને દીન નામ ધરીને કબૂલતાં તમે તમારો પંથ
સારો છે તે શી રીતે જાગું લીધું ?

૧૦ અક્ષલ વગરનાઓ ! તમે બાળક જેવા નાદાન દેખાઓ છો.
તમે દોર જેવા છો. માણસાઈ તો તમારામો છે જ નહિ.

૧૭૬૨

બચાન - ૧૭૬૨

(૧)

હઠીસ : ઈમાન કયારે હઠી જાય છે ?

રાવી : હજ અબુ હુરૈરા (રજી.)

૧ અબી હુરૈરા હું કહતે, ભી ખાતિમને આખા ;
સો મુખારક જુખાંસુ, અંસા રે દાખા.

૨ કહા જિનાકા કરનાર, જિના રે કરાવે ;
ઇસ હાલ વે મૂભિન, નહી રે દેખાવે,

૩ અને ગુનાહ રે કબીરા, સું ઈમાન હું જાતા ;
એ દીનકે લાઈ, સુન મન ધર બાતા.

૪ કહા જબ હું ચોર, ચોરી રે કરાતા ;
વે ઉસ તો વેલા, નહી રે મૂભિન દેખાતા.

૫ તે ચોરી કરતે વે મૂભિન નાંદાં ;
તો મૂભિનું બિના, દૂખા કાશ્ફિકે માંદાં

૬ અને શરાબકા પીનાર, પીયે શરાબ રે લહીએ ;
ઉસ વેલા વે મૂભિન, નહી રે કહીએ,

૭ અને લૂટનાર જબ તક, લૂટ રે કરાવે ;
તે લૂટના સંભૂકે, નજર આવે.

૮ સહી ઉસ હાલ મૂભિન, વે તો નાંદાં ;
દૂખા ઈમાન રે બિના, કાશ્ફિકે માંદાં.

૯ જબ ખિયાનતકા કરનાર, ખિયાનત કરાતા ;
ઇસ હાલ વે મૂભિન, નહી રે દેખાતા.

૧ હજ. અબુ હુરૈરા (રજી.) કહે છે કે નબી (સલ.) એ
દરમાચું કે :-

૨.૩ જિના કરનાર જિના કરવાની હાલતમાં મુસલમાન રહેતો
નથી. કબીરાહ ગુનાહ કરવાથી ઈમાન જતું રહે છે.

૪.૫ જયારે ચોર ચોરી કરે છે ત્યારે ચોરી કરવાની હાલતમાં તે
મુસલમાન નથી રહેતો. આ હાલતમાં ઈમાન ન રહેવાથી
તે કાશ્ફિર બને છે.

૬ દારુ પીનાર દારુના નશાની હાલતમાં મુસલમાન નથી
રહેલતો.

૭.૮ લુંટનાર જયાં સુધી લુંટના કામમાં મશગુલ હોય ત્યાં સુધી
ઈમાન ન રહેવાથી કાશ્ફિર બને છે.

૮ અમાનત આપેલી ચીજમાં જે ખિયાનત કરે છે ત્યારે તે
હાલતમાં તે મુસલમાન નથી.

(દિલ થી નહિ) પછે (૨) હજ અલી(રજી.) ના પોતાને ચાહક ગાળાવીને પોતાને (તેપંથતો નેતા) સૈયદ ગાળાવવા દલીલો આગળ લાવે મારું અંદરથી
જાય તો પોતાને નજીબી મજહબનો બતાવે (ક્રમકે અરબસાનમાં બંદ્રો પર તેમના નેતાઓ વેપાર ચાલતો હતો) (૫) લોકોન કેટલીક વાનો ધક્કીયોની

(પાછળ)

૧૦ એ મુલારક જુબાંસું, નબીજીને આખા ;
દૂર દૂર રહો ઉસથી, કહ કર દાખા

૧૧ એ કબીરા ગુનાહુસું હે ઈમાન રે જતા ;
એ દીન કેરે ભાઈ, સહી બુગ્ગો રે બાતા

૧૨ એ ગુનાહુકી વેલા જો મર જાવે ;
તો મૂર્મિન નહીં, કાદિર કહલાવે.

૧૩ એ સુન સુન બાતી. પાક કરો આપ જતી ;
અને નેહસું કહો, દિન ઓર રાતી.

રે તુંડી.

૧૪ ગુનાહ કબીરા સુનતે દૂર રાખો આપ તન રે,
દૂર રાખો આપ તન ;
ઈમાન કરતે જાયસિ, એ હે બૂઝના મન રે,
એ હે બૂઝના મન.

૧૯૬૩ પ્રે

૧ સુનસુન રે ભાઈ દીનકી બાતી, ઈમાન
સુનતેઆવે ; અરે ઈમાન સેતી મૂર્મિન કહીએ,
નહીં તો અવરાં કહલાવે

૨ અરે જિના કરના દીનકે ભાઈ, હરામ રબને કીના ;
અરે ગુનાહ કબીરા ઉસકા નામા, લુકમ યું હે દીતા.

૩ ઈસ વેલા એ તો મૂર્મિન નાંહાં, ઈમાન જતા
સુનાયા; તો ઈમાન બિના મૂર્મિન નાંહાં, કાદિર
ઝસા જિનાયા.

૪ અરે ઉસે અજલ જો આવ પહુંચાવે, મરસિ કાદિર
મોતા ; અરે જીવના તેરે હાથજ નાંહાં, દેખતે હોવે
ઝાતા.

૫ અરે ગુનાહ કબીરા કરના નાંહાં, ચિંતા એ મન
દીજે ; અરે મોત આવે કબી ઈમાન જતે, મૂએ
પીછે કયા કીજે ?

૬ અંસા ગુનાહ જો કરતે મૂચા, મૂચા કાદિર રીતા;
ગુને કબીરિથી દૂર રહીએ, ચાવે અપના મીતા.

૭ અરે ચોરી ડેરી જાનો રીતા, ગુનાહ કબીરા કહલાવે;
જબ તક મૂર્મિન ચોરીકા હાતા, ઈમાન બિના સુનાવે.

૧૦.૧૧ માટે નબી (સલ.) એ શરમાયું કે કબીરાહ ગુનાહેથી દૂર
રહો. કેમકે તેના કરવાથી ઈમાન જતું રહે છે.

૧૨ જો કોઈ મુસલમાન કબીરાહ ગુનાહો કરવાની હાલતમોજ
મરી જાય તો કાદિર થઈને મરે છે.

૧૩ દીનની વાતો સાંભળીને પોતાને પાક કરો અને પ્રેમથી
રાનદિન કહોરે તુંણી.

કબીરાહ ગુનાહો કરવાથી પોતાને હેઠા રાખો. આ ગુનાહો
કરવાથી ઈમાન જતું રહેશે તે બરાબર જાણીલે.

અધ્યાત - ૧૯૬૩

પીર મશાયખ (રહે.) હઠીસ સમજાવે છે.

૧ ભાઈ ! દીનની વાત સાંભળ. સાંભળતાં ઈમાન આવે
છે. ઈમાન થકીજ મોર્મિન દીએ, નહીં તો બીજા પંથના.

૨.૩ જિના કરવું અલ્લાહે હરામ કર્યું છે અને તે કામને કબીરાહ
ગુનાહ કહ્યું છે આ કામ કરતા સમયે ઈમાન જતું રહેતું
હોવાથી મોર્મિન મટીને કાદિર થવાય છે.

૪.૬ કબીરાહ ગુનાહ કરવાની હાલતમાં જ મોત (અજલ)
આવી જાય તો ઈમાન જવાથી કાદિરની મોત મરશો.
ઘડીકમાં છંદ્ગી ફેત થઈ જાય છે. છંદ્ગું તમારા હથમાં
નથી, માટે કબીરાહ ગુનાહ કરો નહીં. આજ હાલતમાં મોત
આવી જાય તો શું કરશો ? આવા ગુનાહ કરશો નહીં તો
અલ્લાહ તમને ચાહરો.

૫ યોરી કરવી કબીરાહ ગુનાહ છે. જ્યાં સુધી મુસલમાન
યોરી કરવાની હાલતમાં હોય છે ત્યાં સુધી તેનામાં ઈમાન
હોતું નથી.

- ૮ બાદલ રીતે ઈમાન તનથી, દૂર હો સિર પર રહતા; ૮.૮ જેમ માથા ઉપર થી વાદળ ખસી જાય તેમ કબીરાહ ગુનાહ કરતી વેળાએ મુસલમાનથી ઈમાન ખસી જાય છે.
ગુનાહ કરતી વેળાએ મુસલમાનથી ઈમાન ખસી જાય છે.
આ સમય ઈમાન વિલોણો હોય છે.
- ૯ તબ લગ ઈમાન નહી વીરા, મૂભિન કેરી જતી ;
જબ લગ ઉસ ગુનેકે માંહાં, સાચી બુજો એ બાની.
૧૦ શરાબ પીના હે અંસા સુનાયા, જે કોઈ મૂભિન
પીતા; ઉસ વેલા ઉસે ઈમાન નાંહાં, હુકમ અંસા
દીતા.
- ૧૧ તબ તો ઈમાન ઉસથી ગયા, સિર પર ઊંચા રહયા;
જબ લગ શરાબ પીતા મૂભિન,
અંસા સુન કર લહયા.
- ૧૨ અરે જીવને કેરા કેસા ઉમેદા, મોત કલ્લી કેસે આવે?
તો ઈમાન બિના મર વે જાવે, કાદિર જ્ઞસા દેખાવે.
૧૩ અરે લેને જાવે માલ બડાના, મૂભિન કેરી જતી;
લુટે તબ લગ ઈમાન નહી, કાદિર જ્ઞસી જતી.
૧૪ જિયાનત કરની ભી અંસી જાનો, જ્ઞસી કહી વે
જતા; જબ લગ જિયાનત કરતા મૂભિન, ઈમાન
બિના સુનાતા.
- ૧૫ અરે જિયાનત કરતે ઈમાન જાવે, સિર પર રહવે
સહી; સો જહાં તક એ હે જિયાનત કરતા, ખબર
એ સુન લહી.
- ૧૬ જિયાનત જે કોઈ સોપી અમાનત, ઉસ માંહાં
ઓછી કરાવે; કિતાબત કિને હોવે દીતી, વે ભી
વે ભી ઉસમાં કહ્લાવે.
- ૧૭ અરે મસલત કિસીકી કબૂલ કીતી, એ ભી
અમાનત ઠામા; અરે એ બાત મરમ દિલ માંહાં
રાખુ, કરુ મ અંસા કામા.
- ૧૮ અરે ઈતા કહ્તે અમાનત ઢૂઠી, જિયાનત ન રે
ક્રીજે; જિયાનત કરતે ઈમાન જાવે, અંસા હે ચિન
માઘે દીજે.
- ૧૯ અરે ગુને કબીર જેતે કહે, ઈમાન ઉસ સંગ નાંહાં;
અરે ગુનાહ ને ઈમાન ઈકઠા નહી,
રહવે એક તન માંહાં.
- ૨૦ અરે જીવને કેરા નહી ઉમેદા, કબી ઉસ તક મરીયે;
તો ઈમાન બિના મરના હોવે, પછે કયા કુછ કરીયે ?
- ૧૮.૧૨ જીવાની શું આશા ? મોત ગમે ત્યારે આવી જાય છે. અને
તે વેળા ઈમાન વિના મરી જાઓતો કાદિર થઈને મરશો.
૧૩ મુસલમાન માલ વધારવા લુટ કરે તો લુંટના અમલ
દરમ્યાન ઈમાન વિના તે કાદિર હોય છે.
૧૪.૧૫ અમાનતમાં જિયાનત (ધટુડે) કરવાની હાલતમાં જયાં
સુધી આ અમલ ચાલુ રહે ત્યો સુધી મુસલમાનમાં ઈમાન
હેતું નથી.
- ૧૬.૧૮ અમાનતમાં જિયાનત૧ એટલે જે કાંઈ અમાનત
સોપવામાં આવી હોય તેમાંથી ઓછું કરવામાં આવે,
કોઈએ લખાણ (કીતાબત) સોષ્યુ હોય તેમાં પણ ફેરશર
કરવામાં આવે, કોઈનો મસ્લેહત કે વાતનો ભરમ હિલમાં
જાળવી રાખવાનું કહીને ન પણવામાં આવે એને
જિયાનત કહે છે અને તેમ કરવાની હાલતમાં ઈમાન જાય
છે.
- ૧૮ જેટલા કબીરાહ ગુનાહો છે તેના કરવાથી ઈમાન નથી
રહેતું. ઈમાન અને કબીરાહ ગુનાહ શરીરમાં એકી સાથે
રહી શકતા નથી.
- ૧૯ જીવાની કોઈ આશા નથી. કદાચ ગુનાહ કરવાની તક મરી
જઈએ તો ઈમાન વિના મરીએ, પછી શું કરશે ?

(૧) મિશન (ભાગ-૧, વિભાગ-૨) ના કિનાબુલ ઈમાનના કબીરાહગુનાહો અને નિશ્ચકના બયાનની પહેલી ફસલની ચોથી છીસ છે. - મુત અલયહે (બુખારી - મુસિલિમ). આ હીસનો બીજો ભાગ હજ. અભાસ (રજી.) થી રિવાયત થયેલો છે જે બયાન નં. ૧૫૬૫માં આવે છે.

૧૯૬૪

જયાન - ૧૯૬૪

- ૧ ગાંધિલ હું કચ્છુઆતા રે, તમે સુનો રે ;
ઘર રહ્યા જો નહીં જતા રે, તમે સુનો રે.
૨ એ કચ્છુ પલેગા બાતી રે, તમે સુનો રે ?
અંસા સોચ કરે આપ જતી રે, તમે સુનો રે.
૩ પાલે બિના મૂમિન નહો ના રે, તમે સોન રે ;
પાલે બિના ઈમાન હું ખોના રે, તમે સુનો રે.
૪ નહીં દુખ હું એ આસના રે, તમે સુનો રે ;
કચ્છુઆતા હું જે અજાના રે, તમે સુનો રે.
૫ ઓર બાતાં જું હું પલાતા રે, તમે સુનો રે ;
ઉસ માણે દુખ ન દેખાતા રે, તમે સુનો રે.
૬ સુન સુન ઉસ કેરી રીતા રે, તમે સુનો રે ;
પાલને કાજે મન દીતા રે, તમે સુનો રે.
૭ મા સંગે બિયાહ નહીં કરતા રે, તમે સુનો રે ;
એ બાત મન હું ધરતા રે, તમે સુનો રે.
૮ બેટી સાથે કરે નહીં બયા રે, તમે સુનો રે ;
એ હું પાલા ગયા રે, તમે સુનો રે.
૯ મેનદ્રૂન નિકે માંહી લાવે રે, તમે સુનો રે ;
ભાનજું બિયાહ ન કરાવે રે, તમે સુનો રે.
૧૦ ભતિજું બયાહ નહીં કરતા રે, તમે સુનો રે ?
માસીસું નિકાહ નહીં પઢતા રે, તમે સુનો રે.
૧૧ નિકાહમાં ન લાવે કોઈ ક્રીડે, તમે સુનો રે ;
એતી રીત પાતતા હું સહી રે, તમે સુનો રે.
૧૨ દાદીસું નિકાહ ન કરાવે રે, તમે સુનો રે ;
નાનીસું ભી બિયાહ નહીં ચાવે રે, તમે સુનો રે.
૧૩ બૈયર જે બાપ કેરી રે, તમે સુનો રે ;
નિકે માંહી લાવે ન અનેરી રે, તમે સુનો રે.
૧૪ બેટોકેરી બૈયર જે કહીએ રે, તમે સુનો રે ;
નિકાહ નહીં કરતા તૂ લહીએ રે, તમે સુનો રે.
૧૫ પૌતરી ને નવાસીસું બિયાતે રે, તમે સુનો રે ;
કરના નહીં મન લાતે રે, તમે સુનો રે.
૧૬ એતી બાત હું તૂ પલાતા રે, તમે સુનો રે ;
ખુશી દિલ સેતી હું ચાતા રે, તમે સુનો રે.
- ૧ ગાંધીલ ! અમલથી કેમ કયવાય છે ? અટકી કેમ પણો છે ?
૨ તું પોતે એવું સોચે છે કે કબીરાહ ગુનાહની આ વાતો તું કેમ કરીને પાળશે ?
૩.૪ પાણું પાણ્યા વિના તો ઈમાન જાય અને મોમિન ન રહેવાય.
તું અજાયું થઈને કયવાય છે અને તેનું તને દુઃખ થાય છે ?
૪.૬ તું બીજી વાતો પાળે છે નેમાં તને દુઃખ દેખાતું નથી. તું પાળવાનું મન કરે તો પાળી શકે છે. તું એવી બધી ચીજો પાળી શકે છે જે ચીજો પાળહરામ છે. દા.ત
૭ તું માં સાથે નિકાહ નથી કરતો
૮ બેટી સાથે નિકાહ નથી કરતો,
૯ બહેન અને ભાગેજ સાથે નિકાહ નથી કરતો,
૧૦ ભત્રીજી અને માસી સાથે નિકાહ નથી કરતો
૧૧ શેઇને નિકાહમાં નથી લાવતો
૧૨ દાદી અને નાનીથી નિકાહ નથી કરતો,
૧૩ બાપની બેરી (ઓરમાનમાં) થી નિકાહ નથી કરતો,
૧૪ બેટાની બેરીથી નિકાહ નથી કરતો
૧૫ પૌત્રીકે નવાસી (દીકરીની દંદ્ધિરી) થી નિકાહ નથી કરતો.
૧૬.૧૮ આટલી બધી વાતો તું પાળે છે અને પાળવામાં તને ખુશી અને આસાની લાગે છે. તેવી રીત જે કબીરાહ ગુનાહેથી

(૧) અમાનતમાં જિયાનતની વ્યાખ્યા વિવહણ વિશાળ છે માટે ઉલમાં ઓથી વધુ માહિતી મેળવવી.

૧૭ એ તો બહુત દેખાતી હું બાતી રે, તમે સુનો રે ; આસાન વે છુઈતેરી જાતી રે, તમે સુનો રે.	૧૮ એ લી બૂજો વેસી હું રીતા રે, તમે સુનો રે ; આસાન હું જિન્હું એ કીતા રે, તમે સુનો રે.	૧૯ વે સાર તુ હું પલતા રે, તમે સુનો રે ; ઈસો નહીં પાલના કયું ચાતા રે, તમે સુનો રે ?	૨૦ વે ના પાલે ભૂંડા તુ કહલતાવે રે. તમે સુનો રે ; એ ના પાલે વેસા લી દેખાવે રે, તમે સુનો રે.	૨૧ મન ધર સુનો એ બાતી રે, તમે સુનો રે ; નિરમલ હોવે તેરી જાતી રે, તમે સુનો રે.	૨૨ પત્થર જો સુનતા એ બાતી રે, તમે સુનો રે ; ઉજ્મ તો આતા ઉસે જાતી રે, તમે સુનો રે.	૨૩ કયવાને ડેરી નહીં ઠામા રે, તમે સુનો રે ; પાલે હોવે મૂમિનકા નામા રે, તમે સુનો રે.			
૨૪ કુછ નહીં પાલે બિના ચલતા રે, તમે સુનો રે ; એ કયું નહીં મન ધરતા રે તમે સુનો રે ?	૨૫ પટ તરા દિલ કયું ન લાવે રે, તમે સુનો રે ? સુનો કયું ના દિલ સમજાવે રે, તમે સુનો રે ?	૨૬ પાલે બિના ચલનેકા નાંદાં રે, તમે સુનો રે ; પાલે હોવે મૂમિનુકે માંદાં રે, તમે સુનો રે.	૨૦ તું ઉપરોક્ષ વાતો ન પાળો તો જેમ ભૂંડે દેખાય તેમ કબીરાહ ગુનાહોની વાત કેમ ન પાળી શકે ?	૨૧ તમે મનધરીને આ વાતો સાંભળો તો તમારી જતયોઝી થાય.	૨૨ પત્થર પણ આ વાત સાંભળીને ઉત્સાહિત થતો.	૨૩ પાળવાની વાતથી ક્યવાવાની તારે હવે જગ્યા રહી નથી. જેતું આ વાતો પાળિશ તો મોમિન બનીશ.	૨૪ તું એ વાત મનમાં ધરી લેકે કબીરાહ ગુનાહોની આ વાત પાચા વિના ચાલવાનું નથી.	૨૫ ઉપરોક્ષ ઉદાહરણ તું મનમાં કેમ લેતો નથી ? તું તારા દિલને કેમ સમજાવતો નથી ?	૨૬ આ વાતો પાચા વિના ચાલવાનું નથી. તમે તે પાળણો તો જ મોમિન ગાગાશો.

૧૭૬૫

- ૧ સુનો અબ્બાસકે બેટો, રજ અલ્લાહો કહીએ ;
એનબીજીકી હદીસ, હું કહતે રે લહીએ
- ૨ સો ક્ષમૂદા ખાતિમ, નબીજી હોકેરા;
સો ઈન્દૂને યાદ, રાખા રે સરેરો.
- ૩ કહા જુલમસું કિસીંકું હું રે કો મરાતા ;
નહીં તથ લગ ઈમાન, ઉસકી જાતા
- ૪ સો મારનેકા જબ તક, કરે રે ક્રમા ;
બૂજો તથ લગ ઉસકા, નહીં મૂમિન નામા
- ૫ તથ તક ઉસકે, તન ઈમાન રે નાંદાં ;
તો ઈમાન રે બિના, નહીં મૂમિનુકે માંદાં.

હદીસ : ગયેલું ઈમાન પાછુંકેવી રીતે આવે ?

યાવી : હું ઈન્ને અબ્બાસ (રજી.)

- ૧.૨ હજ. અબ્બાસના બેટા (રજી.) નબી (સલ.) થી
સાંભળીને યાદ રાખેલી હદીસ કહે છે.
- ૩.૪ આપે (સલ.) કહ્યું : “જે કોઈ જુલમથી કોઈને મારી નાખે
ત્યારે તે હાલતમાં તેનામાં ઈમાન નથી રહેતું રહેશે તે
મુસલમાન પણ બાકી રહેતો નથી.

નાયાન - ૧૭૬૫

(૧)

(૧) નાયાન નં ૧૭૬૨ નાં નાયાન ક્રેટી રસીસનો લાગ એ (સુધ્યાપની)

- ૬ યું ગુજરે કળીરિચું ઈમાન રે જાતા ;
બાજ તૌબા રે કીએ, હોવે મૂભિનૂકી જતા.
૭ લી અભાસકે બેટેકુ, આવ ખાદિમે પૂછાયા ;
હું અકુરમ ખાદિમકા, નામ રે સુનાયા.
૮ યું ઈમાન હું જતા, લી આવે કિસ રીતા ?
યું ખાદિમને સાહિબકુ, પૂછના કીતા.
૯ તથ ઉગલીયાં હાથકી, કે ઈકઠી મિલાઈ ;
લી એક એક જૂદી, કરને દિલાઈ.
૧૦ યું અભાસકે બેટેને, કહા ઈમાન હું જતા ;
સો તૌબા રે કીયે બાજ, હું રે આતા.
૧૧ કિર ઉગલીમાં ઉગલી, કે ઈકઠી મિલાઈ ;
યું તૌબા બાજ આતા, હું ખબર બતાઈ. રે તુંડી.
૧૨ ગુનાહ કીબરા કરતે, ઈમાન પામે નાસ રે,
મૂભિન ન વે કીનિયો, જો તુંજે જંનત આસ રે,
જો તુંજે જંનત આસ.

- ૬ કબીરાહ ગુનાહો કરવાથી જતું રહેલું ઈમાન તૌબા કરવાથી
પાછું આવતાં બધી કૃતીથી મુસલમાન બની જાય છે.
૭ ઈજને અભાસ (રજી.) ના સેવક અકરમે (રજી.)
તેમના માલિકથી પુછ્યું કે ગયેલું ઈમાન પાછું કેવી રીતે
આવે છે ?

- ૮.૧૧ હજ ઈજને અભાસે (રજી.) હાથની આંગળીઓ બેળી
કરી પછી જૂદી કરીને બતાવી, અને પછી કૃતીથી બેળી કરી
(ઉદાહરણ આપીને) બતાવ્યું તૌબા કરવાથી ઈમાન આ
રીતે બેળું થાય છે.

- ૧૨ કબીરાહ ગુનાહ કરવાથી ઈમાન નાશ પામે છે. મૂભિન
જન્તની આશા રાખતો હોય તો તેવાં ગુનાહ ન કરે.

૧૯૬૬ નાયમ.

- ૧ સુન સુન ઈમાની એ હોના રે, તમે સુનો રે ;
ગુનાહ કર ઈમાન ન ખોના રે, તમે સુનો રે.
૨ જુલમે ન મારો કોઈ જતી રે, તમે સુનો રે ;
ગુને કળીરિકી એ બાતી રે, તમે સુનો રે.
૩ જુલમે જો બાવે જીવ ધાતા રે, તમે સુનો રે ;
તમ તક ઈમાન હું જતા રે, તમે સુનો રે.
૪ કાંદી હો રેસા હું દેખાતા રે, તમે સુનો રે ;
કલી કસે માંદી મર જતા રે, તમે સુનો રે.
૫ દોજામ તો ઉસકા મકાના રે, તમે સુનો રે ;
કાંદી હો રેસા હું નિશાના રે, તમે સુનો રે.
૬ ગુનાહ યું કળીરા ન કરના રે, તમે સુનો રે ;
ઈમાનકુ ખોએ સેતી કરના રે, તમે સુનો રે.
૭ ઈમાનકુ જતે નહીં બેરા રે, તમે સુનો રે ;
૨૨ મન દેઓ એ સવેરા રે, તમે સુનો રે.

- નાયાન - ૧૯૬૬
- ૧૨ મશાયખ (રહે) કહે છે. 'તમે સાંભળો .'
- ૧ દીનની વાતો સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો. ગુનાહ કરીને
ઈમાન ખોયો નહિં.
૨.૫ કોઈને મારી નાંખવું એ કબીરાહ ગુનાહ છે. જુલમી કોઈનો
જીવ-ધાત જાય ત્યાં સુધી ઈમાન પાશ જતું રહે છે, અને
તે દરમાન જ મારનાર મરી જાય તો કાંદી થઈને મરે છે,
અને દોજામ તેનું સ્થળ બને છે.
- ૬ કબીરાહ ગુનાહ કરો નહિં અને ઈમાન ન ખોવાય નેનો ઝરાયો.
૭ ઈમાનને જતાં વેળા લાગતી નથી, માટે ગુનાહેનો ઝરાયાનો ઝરાયાનો
મનમાં લો.

૮ મૂમિન સો કાશ્ચિર કહ્લાવે રે, તમે સુનો રે ;
ઈમાન જો બિના મર જાવે રે, તમે સુનો રે.
૯ પલ માછે ઈમાન હું જતા રે, તમે સુનો રે ;
ઉસ રીતે હું કિર આપતા રે, તમે સુનો રે.
૧૦ મૂમિન એ કાશ્ચિકી રીતા રે, તમે સુનો રે ;
મૂમિન તો ઉરતા સુનીતા રે, તમે સુનો રે.
૧૧ સુન સુન હોના હું ઈમાની રે, તમે સુનો રે ;
મૂમિનકુ ઈમાન નિશાની રે, તમે સુનો રે.

૮ ગુનાહ કરતી વખતે ઈમાન વિના મરી જાય તો મોમિન
થઈને પણ કાશ્ચિર ગાગાઈને મરે.
૯ પળમાં ઈમાન જતું રહે છે, તેમ ગુનાહ ખરી જતાં પાછું
પણ ફરે છે.
૧૦ મોમિન આ રીતે ગુનાહ કરતાં કાશ્ચિર બને છે. ખરો મોમિન
ગુનાહોથી ડે છે.
૧૧ દીનની વાતો સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો. ઈમાન
મોમિનની નિશાની છે.

૧૭૬૭

૧ અબુ લુદ્ડેરા રજુ અલ્લાહ, અનહો કહીએ ;
એ નબીજીકી હ્યીસ, હું કહેત રે લહીએ.
૨ સો ફરમૂદા અપને, નબીજી હો કેરા ;
સો અસહાની સબૂને, સુનીયા સવેરા.
૩ અબુ લુદ્ડેરાને સુનકર, સાર યાદ રે રાખા ;
વે બયાન હ્યીસકા, બાજ ખોલ કર દાખા.
૪ સો નિશાની નબીને, કહી મુનાઝિક કેરી ;
એ સુન સુન મુનાઝિક, પાવે રે સવેરી.
૫ જાબ રોજાં ને નમાજ, હું મુનાઝિક કરતા ;
મન આપકુ મૂમિન, કર ગુમાન હું ધરતા.
૬ અને બાત જાબ કરેગા, સાર જૂઠી રે બોલી ;
સહી એ હું નિશાની, જે મુનાઝિક ટોલી.
૭ હોયે બિલાદ કરના, વાઅદે કેરા ;
કે વાઅદેકુ વક્ષ, ન કરેગા સવેરા.
૮ અને અમાનત માછે, બિયાનત કરેગા ;
કે રખને દીયા, ઉસે મુકર પડેગા.
૯ કે રખને દીતી, વસત દેવે ન પૂરી ;
વે ચોરી કરને, કરે લુજૂર અધૂરી.
૧૦ અને નિશાની એ મુનાઝિકી, બૂજો રે જતી ;
અને એક કર કહો, દિન ઓર રાતી. રે તુંહી.
૧૧ મુનાઝિકી નિશાનીયાં, પાવે જિસકે તન રે,
પાવે જિસકે તન ;

૧ ગુનાહ કરતી વખતે ઈમાન વિના મરી જાય તો મોમિન
થઈને પણ કાશ્ચિર ગાગાઈને મરે.
૫ પળમાં ઈમાન જતું રહે છે, તેમ ગુનાહ ખરી જતાં પાછું
પણ ફરે છે.
૧૦ મોમિન આ રીતે ગુનાહ કરતાં કાશ્ચિર બને છે. ખરો મોમિન
ગુનાહોથી ડે છે.
૧૧ દીનની વાતો સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો. ઈમાન
મોમિનની નિશાની છે.

બયાન - ૧૭૬૭
(૧)
હ્યીસ:મુનાઝિકની નિશાનીયો
રાવી:હજ અબુ લુદ્ડેરા (રાજી.)
૧ હજ અબુ લુદ્ડેરા (રાજી.) નબી (સલ.) થી સાંભળીને યાદ
રાખેલી હ્યીસ કહે છે. આ હ્યીસને બીજા અસહાનો
(રાજી.અનહુમ) એ પણ સાંભળી હતી.

૪ નબી (સલ.) એ મુનાઝિકની ત્રણ નિશાનીઓ બતાવી છે.
તેને મુનાઝિક સાંભળો અને સમજો.
૫.૬ પહેલી : આપે (સલ.) ફરમાયું કે મુનાઝિક પોતાને
મુસલમાન ગાગાવીને રોજા અને નમાજ અદા કરે છે. ૨
પણ જ્યારે તે વાત કરે છે ત્યારે જૂઠી વાત કરે છે.
૭ બીજી : મુનાઝિક વાયદો કરીને તેને પૂરો (વદ્ધકરતો નથી.
તે વાયદાની વિરુદ્ધ કરે છે.)
૮.૯ ત્રીજી : તે અમાનતમાં જિયાનત કરે છે. મૂકવા
આપેલીવસ્તુથી શી જાય છે. રાખવા આપેલી વસ્તુમાંથી
ચોરી કરીને તેને અધૂરી હાજર કરે છે.
૧૦.૧૧ જેનામાં મુનાઝિકની નિશાનીઓ જોવા મળે તેને સાચેજ
મુનાઝિક તરીક જ માનો.

(૧) મિરાત (ભાગ-૧ વિભાગ-૨) ના જિનાબુલ ઈમાનના કબીરાહ ગુનાહો અને નિશાના પ્રકશણની પાચ્યમી હ્યીસ છે.

(૨) ઈમામ મુસ્લિમે (રહે) આ શબ્દેને આ રીતે અલગ બયાન કર્યા છે. તે પદીના બધાજ શબ્દો ઉપર ઈમામ મુસ્લિમ (રહે) અને ઈમામ બુખારી (રહે)
બને સંમત છે.

ઉસકુ કેસા બૂડીઓ, સહી કર સાચા મન રે,
સહી કર સાચા મન.

૧૭૬૮ બીરહા

- ૧ સુન સુન લાઈ દીનકે, મૂમિન કેરી રીતે રે ;
સુનતે કાનું આપકે, કીજે તો દિલમાં પીત રે.
- ૨ મૂમિન કિસકુ જાનીએ ? મુનાફિક કિસકી જત રે ?
નિશાનીયું સેતી બુઝના, સુન સુન વીરા બાત રે.
- ૩ ગુમાન ન મનમાં કરો, કરો ઈલાદત જરૂર રે ;
નિસાદિન ઉત્તના રબથી, ઉમરકે દિન સબ રે.
- ૪ વધા કરો તમે વાઅદા, બોલો તો કેસા બોલ રે ;
મુનાફિક ઈસકુ જાનીએ, કરસે જે જૂઠા કોલ રે.
- ૫ જલે ન જૂઠા બોલના સાચી હે કરની બાત રે ;
જૂઠા મુનાફિક બોલસિ, જૂઠી હે ઉસકી જત રે.
- ૬ મૂમિન કલી ચૂકીયા, બોલીયા જૂઠા બોલ રે ;
ઉસ કાજે ન ઉસકુ કહો, મુનાફિક કેરે તોલ રે.
- ૭ વાઅદા કલી જૂઠા કીયા, ભૂલતે મૂમિનકી જત રે ;
ઉસકુ મુનાફિક ન કહો, ભૂલેકે કાજે બાત રે.
- ૮ બંદા હે આનિજ ભૂલતા, જરૂર બંદા હે સહી ;
સાચા જો ઉસકા દિલ હે, બખશિશ ઉસે આપે દધી
- ૯ મુનાફિક કેરે ઢંગસું મૂમિન તૂ રહીએ જુદા ;
એકબાર દોભાર કરતે, આદત તો હોવે સદા.
- ૧૦ ઉસ કાજે ફેલ તુમ ન કરો, મુનાફિકકી નિશાન રે ;
ડર ડર નિસાદિન આપસું, રખાયા કરો ઈમાન રે.

૧૭૬૯

- ૧ અનુદુલ્લાહ બિન અમર, નામ રે જાનો ;
૨ ચ યલ્લાહો અન્દો, નામ સંગ આનો.
- ૨ એ કહેતે હે હદીસુ, નબીજી હોકેરી ;
વે અસહાયી સબૂને, સુની રે સવેરી.
- ૩ સો ઈન્દૂને સુનકર, સબ યાદ રે રાખી ;
બાજ હદીસ વે સારી, કહકર દાખી.

(૧) મિશાન (ભાગ -૧, વિભાગ -૨) ના કિનાબુલ ઈમનના કબીરાહ ગુનાછે અને નિશાના પ્રકરણની પહેલી ફસલની ઘણી હદીસ છે - મુન અલય હે (બુખારી મુસ્લિમ)

બાયાન - ૧૭૬૯

પીર મશાયખ (રહે.) હદીસ સમજવે છે.

- દીનના ભાઈ સાંભળ ! મોમિન એ છે કે દીનની વાત સાંભળતાં જ તેના દિલમાં દીનથી પ્રિત ઉપજે. સાંભળ વીરા વાત ન મોમિન ડોણ અને મુનાફિક ડોણ તે તેમની નિશાની યોથી જાણી શકાય છે. ઈલાદત કરો તો તેમાં અભિમાન ન કરો. પુરી ઉમર રાતદિન અલ્લાહથી ડરો. તમે વાયદો કરો તો જેવું બોલો તેવું પાળો.. જે વાયદાથી ઉલટું કરે છે તે મુનાફિક છે. જીબથી જૂદુન બોલો અને સાચી વાત કરો. મુનાફિક જૂદો હોય છે એટલે જૂદું જ બોલશે. ભૂલથવાથી કદીક મોમિન પાગ વાયદો ચુંકું છે અને જૂદું બોલે છે. તેથી ભૂલને કારણે મોમિનને મુનાફિક સાથે ન તોળો
- ૮ બંદી અશકત (જઈઝ) છે - લાચા ર છે એટલે ભૂલે પાગ ખરો, પરંતુ તેનું દિલ સાચું હોવાથી અલ્લાહ તેને બદ્દી પાગ દે મોમિનભાઈ ! તું મુનાફિકના રંગ ઢંગથી દૂર રહે. એકવાર, બેવાર એમ કરતાં તેમના જેવી જ આદત તારી થઈ જશે. એટલા માટે તમે મુનાફિક જેવું કાર્ય (ફેલ) ન કરો. પોતે રાતદિન ડ્રી ડ્રીને તમારું ઈમાન બાકી રાખો.

બાયાન - ૧૭૬૯

૧

હદીસ : મુનાફિક ની ચાર ખસલતો.

રાવી : હજ અનુદુલ્લાહ બિન અમર (રાજી.)

૧.૩ હજ અનુદુલ્લાહ બિન અમર (રાજી.) નબી (સલ.) થી સાંભળેલી હદીસ કહે છે. આ હદીસને બીજા અસહાયીયો (રાજી. અન્હમ) એ પાગ સાંભળી, યાદ રાખી અને કહી.

૪ કહા ચાર હે ખસલતાં, મુનાઝિક કેરી ; વે જિસ માહે ખસલત, પાવે રે સવેરી.	૪.૫	નબી (સલ.) એ કહ્યું : “જેનામાં ચાર ખસલતો મળે તે મુનાઝિક છે. અને જેનામાં આમાંથી કોઈ એક ખસલત (વાત) જોવા મળે તો સમજી લોકે તેનામાં મુનાઝિક પણાની એક ખસલત પેદા થઈ ગઈ ર જ્યાં સુધી મુનાઝિકનેની પ્રકૃતિ છે નહિયાં સુધી તેને મુનાઝિક માનો
૫ ઉસે બૂજીઓ મુનાઝિક, નહી મૂમિનૂકે માંહાં ; સો જાર તક વે પ્રગતિ, છોડે રે નાંહાં.		પહેલી ખાસિયત : મુનાઝિક અમાનતમાં જિયાનત કરે છે. સોપેલું પુરું પાણું દેતો નથી.
૬ કે જિયાનત કરનાર, અમાનત કેરી ; જે સોંપીએ સો પૂરા, નહી દેવે રે સવેરી.	૬	બીજી ખાસિયત : તે જબાનથી જૂઠી વાત કરે છે અને વાયદાથી છેરે છે.
૭ અને જુબાં હો સેતી, કરે જૂઠી રે બાતી ; અને વાઅદાસું છેતરે, મુનાઝિક જતી.	૭	ત્રીજી ખાસિયત : છેતર પીડીના ઈરાદાથી વાયદે કરે છે.
૮ કે છેતરને કાજે, વાઅદા કરાયે ; એ મુનાઝિક માંહાં, નિશાની પાવે.	૮	ચોથી ખાસિયત : તે જૂઠી વાતો ઇલાવીને શીલો ઇસાદ કરાવે છે (ગાળો બેં છે.)
૯ અને જૂઠી કરનાર, હેવેગા લડાઈ ; સુનો મુનાઝિક કેરી, એ ઇસાદ ભાઈ.	૯	આ હૃદિસથી મુનાઝિકની ચાર ખસલતો જારીલો.
૧૦ એ પ્રગતિ ચાર, મુનાઝિક કેરી ; સો હંદીસ હો સેતી, બૂજીઓ સવેરી.		
૧૧ એ ઇસાદ સેતી, મુનાઝિક જનો ; એ પ્રગતિ નામ, ડર મન આનો.	૧૧	એ ધ્યાનમાં રાખો કે હિના ઇસાદ મુનાઝિકની આદતમાં હેય છે.
૧૨ મન ડર ડર મુનાઝિકી, છોડો રે રીતા ; અને રાત દિન કહો, મન ધરને પીતા રે તૂઠી.	૧૨	મનથી ડરી દરીને મુનાઝિકની રીતોને છેડી હેય અને રાતદિન પ્રિયથી કહો રે તૂઠી.
૧૩ પ્રગતિ મુનાઝિક જનીઓ, પ્રગતિ મૂમિન નામ રે, પ્રગતિ મૂમિન નામ ; વીરકી એ રીત હે, ઓર નહી બૂજના ઠામ રે, ઓર નહી બૂજના ઠામ.	૧૩	મુનાઝિકને મુનાઝિકની અને મોમિનને મોમિનની ખસલતથી ઓળખો. મોમિનમાં મોમિનનાં લક્ષ્યો હેય છે જ્યારે બીજામાં તે નથી હોતાં.

૧૭૭૦ બલ.

૧ સુનો જીવ હો, સુનોવીર હો. ઈમાની હોના રે ભાઈ, ઉસ માંહી બુઝો બડાઈ ; ઈમાની મ્રીમનકી રીતા, કરો પીતા જી.	૧	બાઈ ! ઈમાનવાળા થવામાં મોટાઈ છે. ઈમાન મોમિનની રીત છે. તમે ઈમાનથી પ્રિત કરો.
૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો, જૂઠી ના પ્રગતિ રે રાખો, સાચી બોલી જલે રે દાખો; મુનાઝિક બોલે જૂઠી રે બોલી, સાચી ટોતી જી.	૨	જૂઠની આદત ન રાખો. જીસેથી સાચી બોલી બોલો. મુનાઝિકની પુરી ટેળી જૂઠા બોલી હેય છે.
૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો. જૂઠી ન કરો લડાઈ, બૂંધી પ્રગતિ એ હે ભાઈ ; મુનાઝિક જૂઠા કરસિ જંગા, બૂંડા કંગા જી.	૩	જૂઠી લડાઈ ન કરો. એ તો બૂંધી આદત છે. મુનાઝિકનો ટગ બુંડો છે એટલે તે જૂઠો જંગા (લડાઈ) કરાવશે.

(૨) આ શબ્દે મૂળ હૃદિસનાં શબ્દે છે

બચાન - ૧૭૭૦

પીર મશાયખ (૨હે) કહે છે : સાંભળો જીવ !
સાંભળો વીર !

- ૪ સુનો જવ હો, સુનો વીર હો
સોપી વસત પૂરી દેની પ્રગતિએ મન રાખતો રહેની
મુનાદિક પૂરી દેવે નાંહાં, હો માંહો જ.
- ૫ સુનો જવ હો, સુનો વીર હો
મુનાદિક મૂમિન દેનૂ જન્મો, પ્રગતિ સેતી વે
પિધાનો ; દોજખ જંત એ દો પાવે, જુદે જવે જ.
- ૬ સુનો જવ હો, સુનો વીર હો
સાર જગ ક્રષ્ણ આદમ કેરે, દીસે સરબે રીતે
સવેરે ; મૂમિન હોવે ઈમાની, એ નિશાની જ.

- ૪ સોપેલી વસ્તુ પુરી દેવાની આદત રાખો. મુનાદિક દળો
રાખીને પુરી વસ્તુ પાછી આપતો નથી.
- ૫ મુનાદિક અને મોમિનને તેની આદતોથી ઓળખો.
મુનાદિકને દેખાય અને મોમિનને જન્મત મળશે. બેઠ જૂદા
ઠામે જરો.
- ૬ જગતમાં બધે આદમ (અ..સ) નાં ક્રષ્ણદેખાવે એક
સરખાં છે. તેઓમાં ઈમાનની નિશાનીથી મોમિન પરખાય
છે.

૧૭૭૧

- ૧ હું ઉમરકે બેટે, કહેતે હું લહીએ ;
રજુ અલલાહો અનહો, નામ સંગ કહીએ.
- ૨ એ હદીસ હું કહેતે, નબીજી હો કેરી ;
સો સુન સુન બ્રુઝના, બેગી રે સવેરી.
- ૩ સો ક્રમુદા ખાતિમ, નબીજી હો કેરા ;
વે અસહાની સબૂને, સુનીયા સવેરા.
- ૪ સો હદીસ જૂં અપને, નબીજીને આખી ;
તૂં ઈનને ઉમરને, સુન યાદ રે રાખી.
- ૫ હું બકરી જેસી, મુનાદિક રીતા ;
યું ખાતિમને લુકમ, હે રે કીતા.
- ૬ હોવે બકરીયું કેર, ટોલે દો માંહાં ;
દેનૂ તરફ વે જાવે, થર રહવે રે નાંહાં.
- ૭ એક ટોલેકે સામી, એક બાર જાવે ;
કિર દ્રજે ટોલેકી, તરફ રે આવે.
- ૮ યું થર વે બકરી, રહવે રે ન કામા ;
અંસા મુનાદિક કેરા, હું રે કામા.
- ૯ યું મુલારક જુલાંસું, ખાતિમને આખા ;
કે મુનાદિક બકરી, જેસા રે દાખા.

બાયાન - ૧૭૭૧

(૧)

હદીસ: મુનાદિકનું કૃષ્ણાન બે ટોંવચ્ચેનીબકરીજેવુંછે.

ચાવી : ઈન્ને ઉમર (રજી.)

- ૧.૪ હજ. ઈન્ને ઉમર (રજી.) નબી (સલ.) ની હદીસ કહે છે.
તેને સાંભળીને સમજો. આ હદીસ બીજા અસહાનીયો
(રજી. અન્હુમ) એ પાગ સાંભળી હતી. નબી (સલ.)
એ ક્રેદિતી આ હદીસ ઈન્ને ઉમર (રજી.) સાંભળીને ચાદ
કરી લીધી.
- ૫.૮ આપે (સલ.) ક્રમાયું કે 'મુનાદિકનું ઉદાહરણ એવી
બકરી જેવું છે જે બકરી બકરિયોનાં બેટોણામાંથી ઘડીકમાં
એક ટોળીમાં અને ઘડીકમાં બીજી ટોળીમાં જાય છે. અને
ક્રેદિત એક ટોળામાં સિથર રહેતી નથી. મુનાદિક પાગ એવો
જ હોય છે.'

- ૮.૧૦ આપે (સલ.) મુનાદિકની બકરી જેવી મિસાલ આપી છે.
મુનાદિક ! તું હદીસનું આ બયાન કાને ધર તારમાં પણ

(૧) મિશન (ભાગ-૧, વિભાગ-૨)ના ક્રીતાબુલ ઈમાનના ક્રીરાહ ગુનાઓ અને નિશાના બયાનની કસલ પહેલી ની સાતમી હદીસ છે. (મુસ્લિમ)

૧૦ અરે મુનાઝિક સુનના, એ કાન ધર બેના ;
સહી પ્રગતિ અંસી, હતેર રે મેના ;
૧૧ અંસે નબીજ હમારેકે, સાચે રે બેના ;
સુન તૌબા કરો મુનાઝિક, કહ રાત ઓર દિના. રે. તૂહી.
૧૨ ધો ટોલુ બીચ બકરી રહે, જાચે ધોનુ પાસ રે,
જાવે ધોનુ પાસ ;
મતલબ ન પૂરી હુદ્દ, સદા રહી નરાસ રે,
સદા રહી નરાસ.

આજ આદત ભરેલી છે.
૧૧ અમારા નબી (સલ.) ની હૃદીસ સાચી છે. મુનાઝિક ! તમે
હૃદીસ સાંભળીને તૌબા કરો અને રાતનિન કહો રેસુંહી.
૧૨ બે ટોળાં વચ્ચેની બકરી બેઉ બાજુ જાય છે. (જેમ
મુનાઝિક જાય છે.) તેને ! મકસદ પુરો થતો નથી અને
સદાય નિરાશ રહે છે.

૧૯૯૨ પણલ.

- ૧ સુન સુન બેગી મુનાઝિક ટોલી રે ;
જુઠી તો કાહે કરો તમે બોલી રે ?
- ૨ અંસે ઠંગુ નહી છુટક તુમના રે ;
કેસા એ સોચ દીયા તમૂ મના રે.
- ૩ ઈસ માંહી ખૂબી તમૂ ક્યા જાની રે ?
બાત જૂઠી તમૂ દિલ માહે આની રે.
- ૪ ધોદિન જૂઠી બોલીસું હો ચાતે રે ;
ધોનુ ઠામ હો દેખને જાતે રે.
૫. દિલ તુમારા પતીજે નાંહાં રે ;
લુંડા ભલા તમ બૂઽા કાંહાં રે.
- ૬ થર કભી દિલ રહેવે તુમારા રે ;
લુંડા ભલા તો બૂઽા સારા રે.
- ૭ નહી તમું દીનકી ચિંતા રે ;
મમતકે કાજે હો ભમતા નચિંતા રે.
- ૮ પાપી હોતી હું જાત તુમારી રે ;
નસીહત એતી સુનો હમારી રે.
- ૯ દીનકું દેખને હો કિંર જાતે રે ;
મુરતદ હુએ હો તો કહલાતે રે.
- ૧૦ મુરતદ કંલ કીયા જાવે રે ;
એ તો ગુનાલ હું અંસા કહલાવે રે.
- ૧૧ બદીન પંથથી જો કિંર જાહો રે ;
ચંડાલ નામ તમે કહલાવો રે.

બચાન - ૧૯૯૨
૧૨ મશાયખ (રહે.) મુનાઝિકોને ઉદ્ઘાસીને કહે છે.

- ૧.૩ મુનાઝિક ! તમે જલદી સાંભળો તમે જૂઠીવાત કેમ ક રે
છે ? તમોએ તમારા મનમાં શું સોચ્યુ છે ? જૂઠના ઢાંઘથી
તમે દુટી જવાના નથી. શું તમે જૂઠ બોલવાને સારું માનો
છો ?
- ૪.૬ તમે જૂઠ ચલાવીને બે મજહબોને ચાહો છો (૧) અને
બને તરફ જતા રહો છો. તમારા દિલને હજી ખાત્રી થતી
નથી તેથી ભલું ભલું તમે ક્યાંથી જાણો ? અગર તમે તે
જાણો તો તમારું દિલ એક બાજુ સ્થિર રહે.
- ૭ તમને દીનની ચિંતા નથી. તમારી પોતાનીજદ (મમત) કાજે
તમે નહિકરા થઈને ભમો છો.
- ૮ મારી નસીહત સાંભળો ! તમે પોતે જ પાપી છો.
- ૮.૧૦ દીનની વાતો જોઈને જ તમે ફરી જાઓ છો. તમે મુરતદ
(મજહબ ધોડનાર) બનો છો. મુરતદ થવાના ગુનાહની
સજી કંલ છે. એવો એ ભારે ગુનાહ છે.
- ૧૧.૧૩ તમે બદીન લોકો દીનથી ફરી જાઓ તો ચંડાળ કહેવાશો.
તમે એવાં ફળ મેળવ્યા છે કે બેઉ તરફથી ગુનાહગાર

(૧) ધરીક્રમો દીને ઈસ્લામ તરફ અને ધરીક્રમાં મનધાર અને જૂના નીરીકાનો તરફ ફળો છે

૧૨ અંસે ક્ષલ તમુંને પાયા રે ;
દોન્નુ તરફથી ગુનાહ આયા રે.
૧૩ વેસા તમે નિત કરતે હો ક્રમા રે ;
ગુને સમાવેંગે કિસ ઠામા રે ?
૧૪ ઉત્પાત પાતક હો તમે કરતે રે ;
મમતસું મત અંસી મન ધરતે રે.

૧૯૭૩ ૫૬.

- ૧ સુન સુન બેંગી મુનાદિક ટોલી, ચિંતાહે કેસી કીની? ૧
જૂઠે બોલે સબ જગ કહુંબે, વેસી પ્રગતિ લીની.
૨ જૂઠે બોલેકુના કો'પતીજે, કિર દેખો જગમાંહાં. ૨
સુનો મુનાદિક અંસા સોચ, તમૂ કિયા દિલ
માંહાં.
૩ અરે ઉધીના દેવે કો બોલ પતીજે, પાસે ના હે કો
આવે; અરે જગ માહે જૂઠા બોલા મુનાદિક,
અંસા ઈનાસાદ પાવે.
૪ અરે કુતા ! ભલા જિસકે ઘર આગલ, બાર નહીં ૪
ઇંડ જતા ; ભૂખા ધરાયા હે પડ રહતા, એકજ
ધરકુચાતા.
૫ ફટ મુનાદિક લીલજ તુજ્જૂ, લાજ નહીં કર્યું
આતી; કુતે થકી તુનફટ દીસે ફટ ફટ તેરી જતી.
૬ દીનફૂદેખ હે કબૂલ કરતાં પીઠ દીએ કિર જતા;
દીનસૂક્ષ્ણતે મુરતદ નામા, નિકાહ હે રે ભગાતા.
૭ અરે નિકાહ ભાગતે બૈયર લેના, હુઈ તેરી જતી;
સુન સુન મુનાદિક અંસા કમાયા, મન ધરની એ
બાતી.
૮ અરે ફટ રે પાપી હોતા ગંવારા, કેસા કરે એ ચાવા
કુતેથી લી લુડે રે સારે, જગ માંહી દેખાવા.
૯ અરે દેખોને કિસકું સાંપ હે કાટે, જહરી હે જે
કહલાતા ; ઉસકી ટોલીકા નામ લીયેસું, બેંગી
ઉત્તર જતા.

થાઓ છે. તમારાં આ હંમેશનાં કામ છે. તમારાગુનાહેને
તમે ક્યાં સમાવશો ?

૧૪ તમે તમારા મમતથી હિના દ્વારાદનું કામ કરો છે.

બયાન - ૧૯૭૩

૨૨ મશાયખ (રહે) મુનાદિકને કહે છે.

મુનાદિક ! તમે દિલમાં શું ધાર્યું છે ? જગત તમને જૂઠા
બોલા કહે તેવી તમોએ તમારી આદત બનાવી છે.

જગતમાં ફરીને જુઓ. જૂઠાબોલાને ડોણ નહિ ઓળખે ?

મુનાદિક ! તમારા દિલમાં તમોએ જૂઠા પાણું ભરી રાખ્યું
છે.

જૂઠી મુનાદિકને ડોઈ ઉધીનું આપે નહિ તેમના બોલ પર
ડોઈ ભરેસો કરે નહિ અને તેમની પાસે ડોઈ આવે નહિ,
એવો ન્યાય તેમને તેમના કરતુથો મળ્યો છે.

કુતરો પણ એક જ ધરને ચાહે છે. ભૂખ્યો તરસ્યો ઘર
આગળ પડ્યો રહે છે તો પણ ઘરનો દરવાજે છોડતો નથી.

૬ મુનાદિક ! નિર્લજ ! તને લાજ કેમ નથી આવતી ? તું
કુતરાથીએ નફશ દીસે છે. ફટ તારી જતને !

તું દીન જોઈ નેને કબૂલે છે. અને પીઠ બતાવી ફરી જાય
હે દીનથી દરવાથી તું મુરતદ થાય છે અને તારા નિકાહ
તૂટી જાય છે.

તમારા મુરતદ થવાથી તમારી બહેન - બૈરીઓના
નિકાહ તૂટી જાય છે. (૧) મુનાદિક ! આ તમારી
બૂરી કમાણી છે. અમારી વાતને મનમાં ધેરો.

૭ ફટરે પાપી ! તું ગમાર બનીકેવો ડોળ કરે છે ! તું જગતમાં
કુતરાથી યે ભુડો દેખાય છે.

મુનાદિક એવા એરી નાગ રૂપી છે કે તેમનું નામ લેનાં જ
ડોઈને એરી સાંપ કરડ્યો હોય તો બૈરી જાય. (૨)
સાચેજ જગતમાં તેમની આ બૂરી કમાણી છે. પણ જેમ

(૧) મરત મુરતદ થવાથી બૈરીના નિકાહ તૂટી જાય છે. અને બનેવી મરત મુરતદ થવાથી બહેનાના નિકાહ તૂટી જાય છે.

(૨) એર ઉત્તરે નહિ, પણ આ એક જતનો તાણો છે.

(૩) મુનાદિક પાણું જરો નહીં.

૧૦ ઉસકા નાગ ધરને નામા, કહવે સબ જગઠામા;
સાચવટીકા વે જો કમાયા, ઈસ જગ માંછે કામા.
૧૧ નાગ નાગોરા ઉતરે નાંખાં, સાંપ વહી હું કહલાવે;
અરે ફટરે મુનાઝિક એતી બાતી, ચિત નહી કયું લાવે?
૧૨ દેખ મુનાઝિક સબ જગ મોહાં, દો તન એક કહે
જતી; તો નિયારા જ્કુ જગથી હોંતે, લાજ નહી
કયું આતી?
૧૩ ફટ મુનાઝિક દિલકા મેલા, કુડ કપટ કયું ચાવે?
જોયાને સબ હું બાત દીસે, ખૂબી નહી દેખાવે.

૧૪ નિત નિત કિરતે પ્રગતિ કિરસે, હુસા હરાયા;
દેખ હરાઈ ગાય ગલેમાં, તેરા તો લે બાયા.
૧૫ એસે ફલ દેખાવે નેના, સુન સુન મનકે મેના;
નસીહત બાત તૂ સુન મુનાઝિક, ઈસે કાન ધર
બેના.

૧૬ અરે નક્કા જે તૂ હું રે કમાતા, કહ વેહમના બાતા;
કેસા સોચ તે દિલ હું દીતા, ખરાબ કે નજાતા.
૧૭ ફટ ફટ પાપી ફટ મુનાઝિક, ફટ ફટ મૂરખ ગંવારા;
ફટ કયું અથે ગાઝિલ મૂરખ? સોચ હું કેસા
સવારા?

૧૨ નાગોરો સાપ કરે તો તેનું એર ઊરે નહિ એવું મુનાઝિક
પણા રૂપી એર મુનાઝિક માં ભરેલું છેકેતે ઉત્તરશે નહી.
(૩) મુનાઝિક આવાત તેમ સમજે નહિ?

૧૩ મુનાઝિક! જગતમાં જો કે ક્યાંય એક જગને બે શરીર
(૧) હોય છે. ખરા? (મુનાઝિક બે બાજુ ઢળે છે.) તને
બધાયથી અલગ પડતાં લાજ કેમ નથી આવતી?
ફટ મુનાઝિક! દિલના મેલા! તને કુડ કપટ કેમ ગમે છે.
? તને જોવાથી તારી જહેર વાતો જોઈ શકાય છે, પણ
અંતરની ખૂબી દેખાઈ શકે નહિ.

૧૪.૧૫ હરાયા દોરની આદત ફરતી નથી. એટલે જ હરાઈ ગાયના
ગળામાં તેરો નાખવામાં આવે છે (૨) તમે પણ
મન દઈને સાલબો કે તમને પણ હરાયા દોર જેવાં
કણમળી રહ્યાં છે.

૧૬ તું શું નહો કમાય છે તે અમને કહે. તે દિલમાં ‘ખરાબી
કે ધૂકારો’ બેમાંથી શું સોચી રાખ્યું છે.?
૧૭ ફટ પાપી! મુનાઝિક! મૂરખ! ગમાર! તે કેંદું સોચી રાખ્યું
છે.?

૧૯૭૪

બચાન - ૧૯૭૪

(૩)

હીસ : યદ્દુદીનું આપ (સલ.) ની રિસાલતનું માનવું
અને તાબે થવાથી ઈન્કાર કરવો.

રવી : હજ. સંશ્વાન બિન અસ્સાલ (રહી.)

૧ હજ સંશ્વાન બિન અસ્સાલ (રહી.) નબી (સલ.) ની
હીસ કહે છે.

૨.૪ એક યદ્દુદીએ તેના ભિત્રોને કહ્યું કે ‘મને નબી (સલ.)
પાસે લઈ જાઓ જેમને લોકો અલ્લાહના રસૂલ કહે છે,
અને આખરી જમાનાના નબી કહેવાય છે, અને જેમનાથી
મારે બ્રેઇક પૂછ્યું છે.

૧ સંશ્વાન બિન અસ્સાલ, રજી યલ્લાહો અન્હો
કહીએ; એ હીસ હું કહેતે, નબીજીકી લહીએ.
૨ એક યદ્દુદીને આપસકે, યાક્ષુ આખ્યા;
અને નબી પાસ મુજકુ, લે જીકે દાખા.
૩ ઉસે પેગમાર આદમી, હું કહેતે રે સહી;
કે રસૂલહું બેજાએ, અપને દાખી.
૪ એ નબી હું કહેતાતે, આખિર જમાના?
ઈસે પાસ મજાકર, પૂછ્યું રે બચાન.

(૧) એક જીવ બે શરીરમાં રહેવા ચાહે તેમ મુનાઝિક દીનમાં અને રિક્-કુસ્નમાં રહેવા ચાહે છે.

(૨) તેમને પણ જક્કી રાખવા જોઈએ.

(૩) મિશન (ભાગ-૧, વિભાગ-૨) ના જિનાબુલ ઈમાનનાં ક્રીરાહ ગુનાહો અને નિશ્ચક્ષા પ્રકરણની બીજી ફસલની અનુક્રમે આઠમી હીસ છે.

- ૫ તમ ચાઢ્યે ઉસકુ મને રે કરાવા ;
મત નબીજી જભસું, એ સોચ રે ભતાવા.
૬ કલી તેરી રે જુબાંસુ વે સુનેગા કના ;
તો ખુશલાલી હોવેગી, મન કરેગા ગુમાના.

૭ યાર યહુદીકુ લેકર, આયા નબીજીકે પાસા ;
નવ નિશાનીયુંકેરી, કીતી અરજકી આસા.
૮ વે નબીજીને અરજ, સુન કર લીતી ;
અને મુખારક જુબાંસું ઉસે નસીહત કીતી.
૯ સુન યહુદી પૂછનેકાજ, નબી પાસ આયા ;
ઓસા સુલતાન અંબિયા, રબને બનાયા.
૧૦ એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ જતી ;
અને એક કર કહો, દિન ઓર રાતી. રે તંહી.
૧૧ યહુદી આયા પૂછને, ખાતિમ નબીકુ બાત રે,
ખાતિમ નબીકુ બાત ;
ઓસા સુલતાન અંબિયા, બૂઝો મુખારક જત રે,
બૂઝો મુખારક જત.

- ૫.૬ ત્યારે તે યહુદીના મિત્રોએ તેને આપ (સલ.) ને નબી કહેવાની મનાઈ કરી કે રખે ને આપ (સલ.) તેની યહુદીની જીભથી નીકળતો ‘નબી’ શબ્દ કાને પડતાં દિલથી ખુશી અનુભવે અને તે (યહુદી) ઈમાન લાવ્યો એમ સમજી તેમની આંખો ચાર થઈ જાય.૧
૭.૧૦ યહુદીના મિત્રો તે યહુદીને લઈને નવ નિશાનિયો વિષે પૂછ્યાની અરજ કરવા નબી (સલ.) પાસે લઈ આવ્યા આપે (સલ.) તેમને સાંભળીને પદી નસીહત કરી. આ હીસ સાંભળીને પોતાને પાક કરો અને અલ્લાહને એક માની રાતનિન કહો રે...તુલી.
૧૧ અંબિયાઓના સુલતાન (સલ.)ની મુખારક જત એટલી ઉચ્ચ છેકે યહુદી પણ આપ (સલ.) થી કાંઈક પુછવા માટે આવ્યો. (બાકી હીસ આગળના બચાનમાં આવે છે)

૧૯૭૫

- ૧ તમ ખાતિમ નબીને, નસીહત કહી ;
સો યહુદીને સુન કર, લીતી રે સહી.
૨ કલા અલ્લાહસું શરીક, ન કરો કો જતી ;
લી ચોરી ન કરની, સુન યહુદી બાતી.
૩ લી જિના ન કરના, કાન ધર સુનના ;
અને ખૂન તો કિસીકા, ના રે કરના.
૪ જે મારના રબને, હું હરામ રે કીતા ;
ઉસે મારો રે નાંદાં, યું હુકમ રે દીતા.
૫ મગર હક્કે નદલી, મારના સહી ;
એ નસીહત ખાતિમ, નબીજીને કહી.
૬ કિસી શાખસ્કુ તુહમતકી, મત કરો રે બાતી ;
જિસ તુહમત સેતી, વે પાક હું જતી.
૭ ઉસે તુહમત કરને, મત રે લે જહો ;
કે પાદશાહ ને હાકિમ, કે આગલ પહુંચાહો

- ૧ નબી (સલ.) એ યહુદીને નસીહત કરી અને નેણે રે નસીહત સાંભળી.
૨ આપે (સલ.) કહ્યું : “ અલ્લાહની જતમાં કોઈને ભાગીદાર ન બનાવો અને ચોરી ન કરો .”
૩.૫ “જિના (વ્યભિયાર) ન કરો અને કોઈનું ખૂન ન કરો.” કોઈને મારી નાંખવું અલ્લાહે હરામ ઝ્રૂ છે, એટલે તેમ ન કરો. પરંતુ અલ્લાહે હક આઓ હોય તેની હદમાં રહીને મારી શકાય છે.
૬.૮ “કોઈની ઉપર એવી તહેમત ન મૂકો જે તહેમતથી રે પાક હોય.” ખોટી તહેમત મૂકીને તેને બાદશાહ (રાજક્રીં) આગળ ન લઈ જાઓ. તમારી તહેમતને લીધે રાજક્રીં તેને મારે અથવા જુલમ કરે.

- (૧) મૂળહીસના રાખ્યે છે અને મુશ થવા માટે વપરાતો ‘મુહાવરો છે.
(૨) જુલે શરીયત મુજબ

- ૮ વે તુહમત તુમારી કાજ ઉસકુ મરાવે ;
વે તુહમતકે લીટે, ઉસે જુલમ કરાવે.
૯ ભી જદ્દુ ના કરના, કાન ધર સુનના ;
ભી બિયાજ ન ખાના, બાત મન ધરના.
૧૦ ભી અસીલ ઓંતકું ન ગાલી રે ડેની ;
એ નસીહત યહુદી, સુન કર લેની.
૧૧ અને કાદિકસું લડતે, ન પીઠ રે દ્વિરાલો ;
કે લ ડાઈ કરતે, મત ભાગ રે જાહો.
૧૨ એ નસીહત નબીકી, સુની યહુદીને સહી ;
સુન યાદ તો કીયા, ઉને અપના દહી. રે તુંહી.
૧૩ નસીહત ખાતિમ કેરડી, સુન યહુદી બાત રે,
સુન યહુદી બાત ;
જું માટી ભીગે આબસું ગાતી યું ઉસકી જત રે,
ગાતી યું ઉસકી જત.
- ૮ “જદુન કરો અને વ્યજભાઓ નહિ.”
૧૦ “પાક દામન ઓસતને ગાળ (જિનાની તોહમત)
(૧) ન હો.”
૧૧ “કાદિશી લડતાં જંગમા પીઠ ન ફેરવો. જંગમાંથી ભાગો
નહિ”
૧૨ આ નસીહત યહુદીએ સાંભળીઅને અલ્લાહને યાદ કર્યો.
કહો..... રે તુંહી
૧૩ નબી (સલ.) ની નસીહત યહુદીએ સાંભળી અને જેમ
માટી પાણીથી નરમ થાય તેમ નરમ થઈ ગયો
(બાકી હૃદીસ બધાન ૧૯૭૬માં આવે છે)

૧૭૭૬

- ૧ દ્વિર ખાતિમને યહુદીકા, નામ લે બતાયા ;
દ્વિર નસીહત બોલ, અંસા રે સુનાયા.
૨ હું વાનિબ તુમ પર, સુનો યહુદી જતી ;
જતી યહુદીકી ટોલા, સારી સુનો એ બાતી.
૩ કે અલફસે દિન, શિક્ષાર ન કરના ;
એ હું હુકમ તમૂકું યહુદી સુનના.
૪ યહુદીકું ખાતિમને, નસીહત કહી ;
સાર યહુદીને મન ધર, સુની રે સહી.
૫ તબ યહુદીને નબી હાથ, બોસા રે દીયા ;
અને કદમ મુખારક, મુખ પર લીયા.
૬ યું કદમકું બોસા, દીયા રે સહી ;
અને યહુદીને ગવાહી મુખસું કહી.
૭ કહા તહીકીક નબી, હું તુમારી જતી ;
તુમ મેંગંબર સારો, હો કહી રે બાતી.
૮ યું યહુદીને ગવાહી, સહી કર દીતી ;
જન નસીહત નબીકી, સુનકર લીતી.

(૧) મૂળ હૃદીસના રખ્યે છે.

બધાન - ૧૭૭૬

હૃદીસ (બધાન નં ૧૭૭૫ થી)

- ૧ પદી દ્વિરીથી આપે (સલ.) યહુદીનું નામ લઈને તેને
નસીહત ફરમાવી.
૨.૮ આપે કહું કે ‘તમારા યહુદીયો ઉપર અઠવાડિયાના
છેલ્લાદિવસે (શનિવાર) શિકાર કરવાની મનાઈ હતી.’ આ
સાંભળતાં યહુદીઓ એ આપ (સલ.) ના હાથ પગ
ઉપર ચુંબન કર્યું અને કહું કે ‘તમે સાચેજ અલ્લાહના
પયંગબર છો.’

૬ સુનો સુલતાન અંબિયા, હેંસા હે હમારા ;
કષ્ટ મુનાઝિક પાપી, ન ક્યું બૂઝે રે ગમારા ?
૭ કે યદ્ધી પૂછ્ણે, કાજ થા આયા ;
જે ખાતિમકે સામી, દાવા થા કરાયા.
૮ વે નસીલન સુનને, ભયા રે ખુશાલાયા ;
ઉને નબીકુસહી કર, કહયા ઉસહી હાલા. રેન્ડી.
૯ દુરિજન દેવે શાહિદી, સુન સુન નબીકી બાત રે,
સુન સુન નબીકી બાત ;
મુનાઝિક ક્યું માને નહીં ? કેસી તેરી જત રે ?
કેસી તે રી જત.

૮.૧૧ આપણા નબી, સુલતાનુંબિયા (સલ.) પાસે સવાલો
પૂછ્યા યદ્ધી આવ્યો. તે આપની વાત સાંભળીને ખુશ
થયો અને આપની નબૂવતની ગવાહી કબૂલી લીધી તો,
તું મુનાઝિક પાપી આપ (સલ.) ને કેમ માનતો નથી ?
(બાકી હૃદિસ ૧૯૭૭ માં આવે છે.)

૧૨ દીનનો દુશ્મન (યદ્ધી) પણ નબી (સલ.) ની વાત
સાંભળીને પણ આપની નબૂવતની ગવાહી આપે છે, તો
તું મુનાઝિક આપ (સલ.) ને કેમ નથી માનતો ? તારી જત
કેવી છે ?

૧૯૯૯

૧ તમ નબીજને ઉસકુ કિરને આખા ;
ક્યું તાંતે નહીં હોતા ? તુ મેરે રે દાખા.

૨ તમ યદ્ધીને ઉજર, આઘેરા કીતા ;
સો આપસ હો જુસા, જવાન રે દીતા.
૩ જુસા દાવેચું કેટી, થી ઈન્દૂકી ટોલી ;
હેંસી યદ્ધીને તાંતે, તો કીતી રે બોલી.
૪ અને મૂરો નબીકા, બોલ મનકે નાંખાં ;
જું લિખા થા તોરેત, કિતાબનું મોલાં.
૫ યું ખાતિમ નબીકી, બહુત તારીઝ લિખ્યાઈ ;
થી પત્રે બહુત ઠામા, નાંખાં આઈ.
૬ જે વે તોરેતકે પદ્નાર, આલિમ કહલાયે ;
વે ખાતિમકુ દેખ કર, બહુત ઈમાન વે લાયે.
૭ જગ નબીજકી તારીફકે, બહુત દેખે રે બેના ;
વે ખાતિમકુ દેખતે, લાયે ઈમાન રે નેના.
૮ ઉન યદ્ધીને બાત, માની રે નાંખાં ;
ના કબૂલી તોરેત, ઈન્દૂ દિલકે માંખાં.

બયાન - ૧૯૯૯

હૃદિસ (બયાનનં ૧૯૭૬થી.)

૧ હદી નબી (સલ.) એ યદ્ધીઓને કહ્યું : “તમેમારે તાંતે
કેમ થતા નથી ?” યદ્ધીઓએ કહ્યું : “હકીકત એ
છે કે હ. દાઉદ (અ.સ.) એ પોતાના રબથી દુખ
માંગી હતી કે તેમની ઓલાદમાં હંમેશા નબી
થયા કરે, એટલે અમને તર છે કે આપ (સલ.)
ની પેરવી કરીયે તો યદ્ધીઓ અમને મારી
નાખો (૧)

૨.૩ યદ્ધીઓએ નજીનું કારણ આખ્યું કે તેમને આપસના લોકો
ની તક લીઇ છે. પરંતુ તે લોકોએ આપ (સલ.) ની વાતને
તો સાચી માની હતી.

૪.૫ મુસા (અ.સ.) ઉપર ઉનરેલી કિનાબ તૌરાતમાં લખ્યા
મુજબ તૌરાતના બોલ યદ્ધીઓ મન પર લેતા નથી.
તૌરાતમાં ધારે છેધારે નબી (સલ.) વિષે તારીઝ લખાયેલી
જોવામાં આવતી હતી.

૬.૭ એટલેજ તૌરાત પઢનાર યદ્ધી આલીમો આપ (સલ.) ની
તારીઝ તૌરાતમાં પદેલી હોવાથી નબી (સલ.) ને જોઈને
આપની ઉપર ઈમાન લાવ્યા હતા.

૮.૧૨ પણ તે યદ્ધીઓએ તેમની કિનાબ તૌરાતને દિલથી માની
નહિ. કારણ કે તેઓ આપ (સલ.) ઉપર તૌરાતના કથન

(૧) મૂળ હૃદિસનો શબ્દે છે. નોંધ છું ઈન્દ્રાલીમ (અ.સ.) ના એકબેટા ઈસહાક (અ.સ.) અને તેમના બેટા યાખુન (અ.સ.) અને તેમના બેટા દાઉદ (અ.સ.)
તે બધા જ નબી થયા છે. છું ઈન્દ્રાલીમ (અ.સ.) ના બીજા બેટા ઈસમાઈલ (અ.સ.) ના વંશમાં મુહમ્મદ (સલ.) સુધી ગેરી નબી થયા નથી. તેથી

૬ પછે જવાબ તો અહિલીયત, ઝસા રે દીનપા ;
મુજે ઉર હું લાગતા, યું કલામ રે કીનપા.
૧૦ કહા દ્રજે જે યહુદી, હું ટોલી રે મેરી ;
વે મારનેકી ચિંતા, મુજે કરે રે અનેરી.
૧૧ જો તાને તુમારે, મુજે છુઆ રે જાને ;
તો વે મુજે મારે, અંસા ગુસ્સા મન આને.
૧૨ યું કહ કર યહુદી, ના ઈમાન રે લાયા ;
જો દિલકા કુલુકું, ના રે ખુલાયા રે તંડી.
૧૩ દોજખ બહિશ્ઠ સરજે સહી, દો ટોલે દો કામ રે,
દો ટોલે દો કામ ;
ભાગ ઉન્હે જાનીએ, કરે જે બહિશ્ઠી કામ રે,
કરે જે બહિશ્ઠી કામ.

મુજબ ઈમાન લાવ્યો નહિ, અને તેણે અજ્ઞાનતા ભર્યો
જવાબ દીધોકે, મને મારા માણસોથી ઊર લાગે છે ! તેણે
ચિંતા પ્રગટ કરી કે યહુદીયો મને મારશે અને તમારે તાબે
થવા પર તેઓ મારી ઉપર ગુસ્સે થશે. યહુદીના દિલની
મહોર (તાળું) ખુલી નહિ. તેની તે આટલું કહીને ઈ
માન લાવ્યો નહિ.

દોજખ અને જન્નત બે અલગ - ટોળાં ઓ માટે બનાવી
છે. જેઓ જન્નતી જેવાં કામો કરે છે તેઓ
ભાગ્યશાળી છે કે તેમને જન્નત મળશે.

૧૭૭૮ બીરહા

- ૧ સુન સુન ઈમાની માનીએ, સહી હું દીનકી બાત રે; ૧
કબૂલ કિયે દીનકું મૂર્મિન હોવે જત રે.
૨ ખાતિમ સાચા જાનને, સહી કર નાણી રબકે સહી; ૨
રસૂલ એ સાચે સહી, બેઝે તો હું અપને દહી.
૩ તારીફ નિત જીબે કરો, મોહંમદ નબીકું જાનને; ૩
સુલતાન એ હું અંબિયા, સાચા સહી પિછાનને.
૪ યહુદીને દીન સહી કર જાનીએ, દીતી ગવાહી ૪
મુખરે ; થા જવાબ દુરિજન દીનકા, સુન સુન
પાતા દુખ રે.
૫ અંસે ખાતિમ સાચે સહી, દુરિજન દેવે સાખ રે; ૫
મૂર્મિન તો તારીફકું, નિત નિત જીબે આખ રે.
૬ મુશકિલપના દીસે ઘના, વે તો હું બૂજ ની બાત રે; ૬
તારીફ કરને જીબસું, કરની હું તાબે જત રે.
૭ તાબે હોને બિના નહીં, ઈમાન બૂજ એ દીત રે; ૭
તાબે હોનેકી રીતકું, બૂજ બૂજ મન ધર પીત રે.

બયાન - ૧૭૭૮

પીર મશાયખ (રહે.) હૃદિસ સમજાવે છે.

ઈમાનવાળાઓ સાંભળો. દીનની વાત સાચી માનો. દીન
કબૂલે તે મોભિન છે.
નબી (સલ.) ને અલ્લાહે મોકલેલા તેના સાચા રસૂલ
માનો.
સુલતાનુલ અંબિયા મુહંમદ (સલ.) ને અલ્લાહના નબી
જાહીને જીબેથી તેમની તારીફ કરો (દુર્ઘતા)
યહુદીએ દીનને સાચો માની તેની નબી (સલ.) સામે
ગવાહી આપો. પાગું જવાબ એવો આચ્છો કે “દીનના
દુષ્મન યહુદીયોથી મને દુઃખ પહોંચશે.”
આપાગું નબી (સલ.) એવા સાચા છે કે દીનના દુષ્મનોએ
પાગું તેમની વાતની શાખ પૂરી, તેથી મોભિનોએ તો હુંમેશાંાં
આપ (સલ.)ની તારીફ જીબે લાવવી જોઈએ.
તાબે થઈને પેરવી કરવી ઘરૂં મુખેલ દેખાય છે. પાગ
મોભિનોએ તો આપ (સલ.) ની તારીફ કરીને આપને તાબે
થવું જ જોઈએ.
નબી (સલ.) ના તાબે થયા વિના ઈમાન નથી. તાબે થવું
એટલે શું તે સમજ લો. આપને તાબે થવું એટલે દીનના
બધા જ હુકમો માનવા, આપ (સલ.) ની પેરવી કરવી અને

- ૮ હુકમ હું કહ કર મના, કરની હું પેરવી સબ રે ;
કલિમા કહવે તૈયાર જાબે, મૂભિન હોવે તબ રે.
૯ તારીઝ મુખથી ઓચારે, તાબે કલી હોવે નાહી ;
ઈમાની નહી જાનીઓ, કદ્ભૂદુ ઉસ તનકે માંહી.
૧૦ યહુદીને દીતી શાહિદી, સાચે નબી જાને સહી ;
કહા તમે રસૂલ હો, લેજે સહી અપને દહી.
૧૧ હાથું પગું બોસે દીયે, અંસા હુઅા આધાન રે ;
સાચે પેગંબર જાનીએ, ખાતિમકુ દિલકી સાનરે;
૧૨ તોલી નબીને આખીયા, તાબે કયું તું હોવેનાંહી ?
તાબે ન હોવે મેરડે, ક્યા સોચ તેરે તન માંહી ?
૧૩ હુકમ સેતી બૂજના, તાબે હું કરની જત રે ;
તાબે હુએ બિના નહી, ઈમાન કેરી બાત રે.
૧૪ ઈમાન ભાઈ દીનકે, મૂભિનકા એધાન રે ;
ક્રજંદ આદમસૂં સહી, ભરીયા હું સબ જહાન રે.
૧૫ વે સબ નહી સુનો મૂભિનાં, બૂજના હું અપને દિલ
રે; ઈમાનસૂં મૂભિન સહી, સુન સુન નસીહત
ચલ રે.
૧૬ વિરહ હું સુન દિલસૂં પડા, સકલ હું સંસાર રે ;
ખોટે પંથે જુદા હુઅા, ઔર બૂજના બિચાર રે.
૧૭ દિલસૂં મૂભિન હોવે સહી, કાશ્ફિરકી એ રીત રે ;
નસીહત એતી કાનમાં, મૂભિન સુન કર પીત રે.
૧૮ નિત નિત ચિંતા દીનકી, કરની હે મૂભિન વીર રે;
ઈમાન જો સાચા કરે, સુખ પાવેસી સરીર રે.

- કહેમા તથયબાહ છેવો.
૮ મુખેથી તારીઝ કરે અને દિલથી તાબે થાય નહિ તેનામાં
ઈમાન નથી તેમ સમજો.
૧૦.૧૨ યહુદીએ ગવાહી આપીકે આપ (સલ.) અલ્લાહના સાચા
રસૂલ છે. તોણે આપ (સલ.) ના હાથે પગે ચુંબનો પાગ
કર્યા. તેમ ધાંા આપે (સલ.) તેને પૂછ્યું કે 'તું મારે તાબે
કેમ થતો નથી, ત્યારે તોણે ઉપર મુજબનો જવાબ આપ્યો.
૧૩ તાબે થવું એટેલે આપના બધાજ હુંમોને તાબે થતું.
આપની તાનેદારી વિના ઈમાન હોઈ શકતું નથી.
૧૪.૧૫ ઈમાન મોભિનનું ચિંતા હે. આદમ (અ.સ.) ની ઓલાદથી
પુરું જગત ભરેલું છે, પાગ તેઓ બધા મુસ્લિમો નથી.
તેમની ઈમાનવાળી ઓલાદ જ મુસલમાન છે.
૧૬ આદમ (અ.સ.) ની બધી ઓલાદ વચ્ચે ખોટા પંથો
કબૂલવાથી દિલની જુદાઈ પડી છે.
૧૭ મોભિન ! તું આટલી નસીહત કાને સાંભળ. મોભિન
દિલથી થવાય. દિલથી મોભિન ન થાય તે કાશ્ફિર છે.
મોભિન ભાઈ ! હમેશાં દીનની ચિંતા કરો. ઈમાનને સહી
કરી લેશો તો સુખ પામરો.

૧૯૭૮ નાભમ

- ૧ એસી એસી દીનકી હું બાતી રે, તમે સુનો રે ;
ઈમાન મૂભિનકી જતીરિ, તમે સુનો રે.
૨ સુન સુન બિયાજ ન ખાવા રે, તમે સુનો રે ;
મનમાં લી કરના ન ચાવા રે, તમે સુનો રે.
૩ એ લી સહી ઈમાનકી રીતા રે, તમે સુનો રે ;
બિયાજકુ દૂર દૂર કીતા રે, તમે સુનો રે.
૪ સુન સુન ગાંધિલ એ બયાના રે, તમે સુનો રે ;
મન ધર સુન લીજે કરના રે, તમે સુનો રે,

- બયાન - ૧૯૭૮
૧૦૨ મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે 'તમે સાંભળો,'
શુનાહનો હિસાબ પોતે જ આપવો પડશે.
૧ મોભિનમાં ઈમાન હોય છે. અને આ દીનની વાતો છે.
૨.૩ બાજ ખાઓ નહિ અને તે ખાવાની ચાહના પાગ ન રાખો.
બાજના મામલાથી દૂર રહેલું એ ઈમાન છે.
૪.૧૨ ગાંધિલ ! તું મનધરીને આ બયાન કાને ધરી તે.
બાજનાર લોભથી બાજનાય છે અને અલ્લાહથી

- ૫ બિયાજ હું લોભ કાજે ખાતા રે, તમે સુનો રે ;
ખોંઝ રબ મન નહીં લાતા રે, તમે સુનો રે.
૬ બિયાજસૂં પૂંજ વે કરાવે રે, તમે સુનો રે ;
લડકું વે તૂ ખિલાવે રે, તમે સુનો રે.
૭ ખાવે ખાવે કુટમ વે સારા રે, તમે સુનો રે ;
ત્યું હોવે હોવે હત્યાગારા રે, તમે સુનો રે.
૮ છિસાબ વે હોવે તેરે સીસા રે, તમે સુનો રે ;
પછે રબ તુજે કરે રીસા રે, તમે સુનો રે.
૯ ક્રજંદ નહીં તબ તેરે રે, તમે સુનો રે ;
નાઠ દૂર હોવેંગે અનેરે રે, તમે સુનો રે.
૧૦ કરના હું તુજું જવાબા રે, તમે સુનો રે ;
બુઝ્યે એ ગાંધિલ શિન્યાબા રે, તમે સુનો રે.
૧૧ નહીં જતુજે સેન તબ ભાઈ રે, તમે સુનો રે ;
તબ તનહા હોવેણી કમાઈ રે, તમે સુનો રે.
૧૨ સબૂકેયા ભાર તે લિયા રે, તમે સુનો રે ;
સહવેગા તો તેરા તબ જ્યા રે, તમે સુનો રે.
૧૩ કલી તે જ્યે કિયા માલા રે, તમે સુનો રે ;
મરતે છોડા ઉસી હાતા રે, તમે સુનો રે.
૧૪ ગોર માણે સાથે લે ન ગયા રે, તમે સુનો રે ;
ગોરમાંનું એકલા રહ્યા રે, તમે સુનો રે.
૧૫ દેખા ચોખા દેના તુજે પડીયા રે, તમે સુનો રે ;
ધર કયું ન રબ સેતી ડરીયા રે ? તમે સુનો રે.
૧૬ સુન જાગ ગાંધિલ એ બાતી રે, તમે સુનો રે ;
રબ સેતી ડરો દિન ચાતી રે, તમે સુનો રે.
૧૭ ઈમાની હો બિયાજ ન ખાના રે, તમે સુનો રે ;
તૌબા કર હો મૂર્મિનકી શાના રે, તમે સુનો રે.
૧૮ દેખા દેખી ગુનાહ ત્રું કરતા રે, તમે સુનો રે ;
રબ સેતી કયું નહીં ડરતા રે ? તમે સુનો રે.
૧૯ મૂર્મિન કો' બિયાજ હું ખાવે રે, તમે સુનો રે ;
ભાઈ કર રીત વે તૂ ખાવે રે, તમે સુનો રે.
૨૦ મૂર્મિન હો છુકમ લનાયા રે, તમે સુનો રે ;
ઈમાન તો ઉને હું ગુમાયા રે, તમે સુનો રે.
૨૧ નહીં અબ તેરા વે ભાઈ રે, તમે સુનો રે ;
ટૂટ ગઈ દીનકી સગાઈ રે, તમે સુનો રે.

ડરો નથી. વાજથી માલ બેળો કરીને તે ઓલાદને ખવડાવે છે. તેનું આખું કુંબ તે માલ ખાય છે, અને કમાનાર ગુનેગાર થાય છે. આ કમાણીનો છિસાબ તારે માથે છે. અલ્લાહ તારી ઉપર ગુરુસે થશે ત્યારે તારી ઓલાદ તારી નહિ થાય. તેઓ તારાથી દૂર નાસી જશ.. ગાંધીલ ! તું જલદી સમજી લે કે તારી કમાણીનો જવાબ તારેદેવાનો છે. છિસાબ વખતે તારા ભાઈ બહેન તારા નહિ હેય ત્યારે તું તને-તનહા (એકલો) જ હોઈશ. બધાંયનો ભાર તે તારા માથે લીધો. હેવે તારે જ ભોગવવાનું રહેશે.

૧૩.૧૫ તે માલ બેળો કર્યો અને મર્સી વખતે દુનિયમો છોડ્યો કબરમાં તું એકલોજ ગયો. તારો માલ સાથે આવ્યો નહીં. હેવે તારે ચોખ્યો છિસાબ આપવાનો છે. ધર્તી ઉપર રહીને તું અલ્લાહથી કેમ ડર્યો નહિ ?

ગાંધીલ ! વાત સાંભળો અને અલ્લાહથી રતનિન ડરો.

ઈમાનવાળાઓ ! વાજ ખાયો નહિ. તૌબા કરવી એ મોર્મિની શાન છે.

તું દેખા દેખી ગુનાહ કરે છે અને અલ્લાહથી કેમ ડર્યો નથી ?

૧૮.૨૧ કોઈ મુસલમાન વાજ ખાય છે તેને તું ભાઈની રીતે ડ્રીન રીતે ચાહે છે ? જે દિનનો છુકમ છે તેનાથી ઉલ્લંઘી કરીને તેણે ઈમાન ગુમાવ્યું છે, એટલે હેવે તારો ભાઈ રહેતો નથી. તારી દીનની સગાઈ તુટી ગઈ.

૨૮ સુન એ નસીહ બેનારે, તમે સુનોરે ;
સુન સુન બ્રૂઓ ટિલ મેનારે, તમે સુનોરે.
૨૯ દેખા દેખી કામ નહી કરનારે, તમે સુનોરે ;
લોભ તિલ મનમાં ન ધરનારે, તમે સુનોરે.
૩૦ બેસા બેઠી પૈસે હું કમાતીરે, તમે સુનોરે ;
માલયું હું ઈકઢા કરતીરે, તમે સુનોરે.
૩૧ બિયાજથી બહુત વે કમાવેરે, તમે સુનોરે ;
નિત બહુત જોર ઉસે આવેરે, તમે સુનોરે.
૩૨ દેખા દેખી એ ભી હું કરતારે, તમે સુનોરે ;
માલકી જો બહેત તુજે પીતારે, તમે સુનોરે.
૩૩ ભલા હું તૌબા તુજે કરનીરે, તમે સુનોરો
નસીહત મન ધર સુનનીરે, તમે સુનોરે.

૧૭૮૦

૧ સુનો અનસ રજુ અલ્લાહ, અનંતો કહીએ ;
એ નબીજીકી હૃદીસ, હું કહેતેરે લહીએ.
૨ સો ફરમુદ્દ અપને, નબીજ હો કેરા ;
થા અસહાયી બહુતને, વે સુનીયા સવેરા.
૩ વે અનસને સુન કર, સાથ યાદ રે રાખા ;
વે બચાન હૃદીસકા, ખોલ સાથ દાખા.
૪ કહા ઈમાનની જડ, તીન હું જાનો ;
એ ફરમુદ્દ ખાતિમકા, હું રે માનો.
૫ ભાઈ દીનકી જડુ બિના, ઈમાન રે નાંદા ;
જડુ બિના ઈમાન, રહેવે કિસ ઠાંડા ?
૬ એક કે કલિમા, જે તૈયબ આખે ;
અને તસ્દીક દીનકી, સહી દાખે.
૭ ઉસે ગુને હો કાજે, ન કાશ્ચિર રે કહના ;
ઉસે કહે હો સેતી, પીછા હું રહના.
૮ પછે સગીર ગુનાહ, કે કરે રે કબીરા ;
તમે મત કહો કાશ્ચિર, ઉસે રે વીરા.
૯ હું ઉસકી કરની, ઉસકુ ભરની ;
હું તુમારી તમ્બુદ્ધ ચિંતા રે કરની.

- (૧) મિશન (ભાગ-૧ વિભાગ-૨) ના ઊનાબુલ ઈમાનના કબીરાહ ગુનાહો અને નિશાજના બચાનની બીજી કસલની અનુકૂળે નવમી હૃદીસ છે. અબુદાઉદ
(૨) આ શબ્દે મૂળ હૃદીસના છે.

નસીહતનાં આ બચાન સાંભળીને તેને દિલમાં ઉતારો.

૨૩ દેખા દેખી કરો નહિ. જશ પણ લોભ મનમાં રાખો
નહિ.૨૪.૨૫ વેશયા બેઠી બેઠી કમાઈને એમજ માલ એક્ઝો કરતી
રહે છે. તે વાજથીય વધારે કમાય છે અને તેનું
કમાવાનું જોર વધતું જ રહે છે.૨૬.૨૭ વાજખોર પણ દેખાદેખી માલની મહોબતથી
વાજખાતો રહેછે. તું ભલો હોય તો તૌબા કર અને
મારી નસીહત મનમાં ધર.

બચાન - ૧૭૮૦

(૧)

હૃદીસ : ઈમાનની જડ ત્રાણ ચીજો ઉપર છે.

રાવી : હજ અનસ (રાઝી.)

૧.૩ હજ અનસ (રાઝી.) નબી (સલ.) થી સાંભળીને યાદ
રાખેલી હૃદીસ કહે છે. આ હૃદીસને બીજા અસહાયીઓ
(રાઝી. અનહમ) એ પણ સાંભળી હતી.૪.૫ આપે (સલ.) કહ્યું : “ ઈમાનની જડ ત્રાણ ચીજો ઉપર
છે.” દીનની જડ વિના ઈમાન નથી. જડ વિના ઈમાન રહે
ક્યાં ?૬.૬ પહેલું : જે ક્રોઝ કલેમા તૈયયબાહ કહે – દીનની સાચી
તસ્દીક (સત્યતા કબુલતી) કરે તેનાથી જંગ બંધ
કરો (૨) અને તેને તેના ગુનાહોને લીધિ તેને કાશ્ચિર કહેલું
નહિ અને તેમ કહેવાથી દૂર રહેલું પછી ભલે આ ગુનાહ
સગીરાહ (નાના) હોય કે કબીરાહ (મોટા) હોય. તેની
કરણી તેને ભરવાની છે અને તમારે તમારી ચિંતા કરવાની
છે.

- ૧૦ અને દુજી એક અગ્રલ, કો બૂરા રે કરાવે;
અને દીનકા ભાઈ, હું રે કહ્લાવે.
૧૧ ઉસે ઈસ્લામ સેતી, બાહર ન કરના;
ઓસા જલ્કે ઉપર, બોલ ના ધરના.
૧૨ નહી અમલુકે કાજે, એ ઈસ્લામ માંહાં;
ઓસા ઉસરુ જલ્સુ કહો રે નાંહાં.
- ૧૩ એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ જતી;
અને નેહસું કહો, દિન ઔર રાતી રે તૂંહી.
૧૪ ઈમાની હોના સહી, સુન સુન દીનકી બાત રે,
સુન સુન દીનકી બાત;
ઈમાન વિરહ પડા, બાકી સબ એક જત રે,
બાકી સબ એક જત.

૧૦.૧૨ બીજું: દીનનો ભાઈ બેઈ બૂરો અમલ કરે તો તેનો અમલને કારણે તેને 'ને ઈસ્લામથી બહાર છે' એવાં શબ્દ જુબે ન લાવવો. બૂરા અમલને લીધે તે ઈસ્લામમાં નથી એમ કહેવું નહિ. (બાકી હૃતીસ ૧૯૮૧માં આવે છે.)

દીનની વાતો સાંભળીને પોતાને પાક કરો. અને પ્રેમથી રાતદિન કહો... રે તૂંહી.
દીનની વાતો સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો. ઈમાનને લીધે ઈજાએ આદમમાં જુદાઈ પડી રે, નહિ તો વંશથી તો બધા એકજ ધીએ.

૧૯૮૧

બયાન ૧૯૮૧

હૃતીસ (બયાન નં. ૧૯૮૦ થી)

- ૧ અને કાદિકૃ હો સેતી, જંગ હું કરના;
સો નિતનિત કામ, એ રે મન ધરના.
૨ સો જાં તક દજજાલ, લડાઈ કરાવે;
કે દજજાલ હો કેરા, જલાં જમાના આવે.
૩ હું તબ તક લડાઈ, કાદિકૃસું કરની;
એ ચિંતા પૂરી, હું રે મન ધરની.
૪ અને તીજા એક તકદીર, પર લાખો રે ઈમાના;
એ હૃતીસ હો કેરા, સુનીઓ બયાના.
૫ કે તકદીર લીખીયા, વે હોવેગા સહી;
જું હુકમ હું કિયા, અપના દહી.
૬ તિલ આગા પીછા, વે હોવે રે નાંહાં;
એ સહી કર બૂજના, હિલકે માંહાં.
૭ અને કાદિકૃસું લડાઈ, નિત નિત કરની;
સો દીનકે કાજે, મન રે ધરની.
૮ વે કાદિકૃકે બિગતકી, બૂજની હે રીતા;
કે કિસીકું લડના, કિસે કરની પીતા.

- ૧.૩ અને જથ્યારથી મને અલ્લાહે સ્યૂલ બનાવીને મોકલ્યો છે તથારથી^૩ કાદિકૃથી દીન માટે જેહાદ કરવા હંમેશા તૈયાર રહો. જ્યાં સુધી દજજાલનો જમાનો આવે અને તે મુસલમાનોથી લડાઈ કરે ત્યાં સુધી કાદિકૃથી જેહાદ કરવાનીતૈયારી રાજો. બેઈ ન્યાય બાદશાહના ન્યાય અને અત્યાચારી બાદશાહના અત્યાચારનું બહારું લઈને જેહાદ બંધ નહિ થાય^૪
૪.૬ તકદીર પર ઈમાન લાવો. અલ્લાહે જે તકદીર માં લઘું છે તે થણીજ રહેશે. અને તેમાં તલભર પાગ આદું પાદું થશે નહિ તેમ હિલથી માનો.
૭ કાદિકૃથી હંમેશાં દીન માટે લડાઈ કરવાની તૈયારી રાજો.
૮.૧૦ કાદિકૃની વિગત જાહીલો અને કોનાથી લડવું અને કોનાથી ન લડવું તે જાહી લીધા પછી જ તેમનાથી દિનમાટે લડાઈ

^૩ આ શબ્દી મૂળ હૃતીસના છે.^૪ આ શબ્દી મૂળ હૃતીસના છે.

૬ યું બિયતનું બૂજ કરો રે લડાઈ ;
સો દીનકે કાજે, સુનો દીનકે ભાઈ.
૧૦ સો જાણ તક દજાલસું, હોવેગા જંગા ;
એ તથા તક લડાઈ, ન કરની રે લંગા.
૧૧ હું ઈમાની રે હોના, કરી કરી દીતા ;
સુનો દીન કરે ભાઈ, મન ધર પીતા.
૧૨ એ સુન સુન બાતી, સહી કર લીજે ;
અને એક કર રબકું ઈતના કહીજે. રે તુહી.
૧૩ સુન સુન ભાઈ દીનકે, ઈમાની કરની જત રે,
ઈમાની કરની જત ;
જિસકા અંતે કામ હું, નિત વે બૂજો બાત રે,
નિત વે બૂલો? બાત

કરો. જ્યાં સુધી દજાલથી લડાઈ ન થાય ત્યાં સુધી
કાદ્દિશી જેહાદ કરવાનું છોડવાનું નથી.

- ૧૧ દીનના ભાઈ ! મનધરીને સાંભળો ઈમાનવાળા ધારી
ધારી રીતોએ બનવાનું છે.
૧૨ દીનની પાત સાંભળધે તેને સહી કરી માની લો અને
અલ્લાહેને એક માની એટલું કહે સેનુરી.
૧૩ દીનના ભાઈ સાંભળો ! પોતાને ઈમાનવાળા બનાલો. હુમેશાં
એ વાત સમજી લો કે અંતમાં ઈમાન જ કામ લાગશે.

૧૬૨

પીર મશાયખ (૨૫.) સમજાવે છે. જનતને ચાહો અને દોષખથી ઉરો

- ૧ ઈમાની હોના નિત મન ચાહો રે;
નિતનિત બાતાં જાલે વે લાહો રે.
૨ મૂર્મિન કરની હે દીનકી ચિંતા રે;
ગાંઝિલ ઈસથી હે નચિંતા રે.
૩ સુન સુન બેગી દીનકે ભાઈ રે;
ઈમાની હોનેમાં હે બડાઈ રે.
૪ નિતનિત દીનકું વીરા ચાહો રે;
નિતનિત ચિંતા એ મન લાહો રે.
૫ અષ્ટ્ય જીવના હે દુન્યા કેરા રે;
તિલ પલ ચેન ને બૂજો સવેરા રે.
૬ જનત રખને કેસી સન્યારી રે;
ખૂલ્લી વે મહલ્લી મન લાહો રે;
દીદાર રખા દેખને ચાહો રે.
૮ હીરા ને માનિક મહલ્લું જરીએ રે;
એસે હે ખૂલ્લીસે મહલ કરીએ રે.
૯ મેરે અનુપમ માહે હે કીને રે;
કહી કરી ભાંતકે હે સુનીતે રે..

- ૧ ભાઈ ! હુમેશા ઈમાનવાળા હોવું ચાહો અને જીસે ઈમાન
ની વાત લાવો.
૨ મોમને દીનની ચિંતા કરવી જોઈએ. ગાંઝિલ તેની
ચિંતાથી બેદ્ધિર હોય છે.
૩ દીનના ભાઈ જલદી સાંભળો ! ઈમાનવાળા હોવામાં
મોટાઈ છે.
૪ ભાઈ ! હુમેશા દીનને ચાહો અને હુમેશા તેનીજ
ચિંતા કરો
૫/૬ દુનિયાનું જીવું થોડું છે. માટે હરપળ ચેતીને સમ
જો. જુઓ તો ! જનતને અલ્લાહેડેવી બનાવી છે !
જનતના મહેલોની ખૂલ્લી મનમાં લો અને
અલ્લાનો દિદાર કરવાનું ચાહતા રહે.
૮ તે મહેલોમાં હીરા અને માણિક જેઠેલા છે,
એવા સરસ તેઓ બનેલા છે.
૯ જનતમાં ભાત ભાતના અનુપમ
મેવા બનાવવામાં આવ્ય છે.

- ૧૦ સુન સુન ખૂબી એ ૧૧ ચાણો રે.
દુનાંક ઠંગ પીતે ન ચાણો રે.
૧૧ દુન્યાંકે ઢંગું નેહ ન બાધો રે;
નિતનિત દીનસૂં નેહ સાંધો રે.
૧૨ મૂમિન દેઝખ સેતી હે ડસા રે;
વે ડર બહુન હે મન ધસા રે;
૧૩ મૂમિન સુન સુન નસીહત બયાના રે;
મૂમિન ઈમાની હે રહના રે.
૧૪ ઈમાન મૂમિનકી હે નિશાની રે;
મૂમિન વે જે હોવે ઈમાની રે.
૧૫ સુન સુન હોના એ દીનકે ભાઈ રે;
મૂમિન દીનકી હે સર્ગાઈ રે.

- ૧૦ જનતની ખૂબી સાંભળીને તે મેળવવાની ચાહના
રાખો અને દુનિયાના ઠે પ્રેમ ન રાખો.
૧૧ દુનિયાથી પ્રેમ બાધો નહિ.
હુમેશા દીનથી પ્રેમ સાંધો.
૧૨ મોમિને દેઝખથી ડરવું જોઈએ અને
તેનો બંહુજ ડર મનમાં ધરવો જોઈએ.
૧૩ મૌમન ! તું નસીહતના બયાનો સાંભળ
અને ઈમાનવાળો બની રહે.
૧૪ ઈમાન મૌમનની નિશાની છે. ઈમાનવાળો જ મોમિન છે.
૧૫ દીનના ભાઈ ! સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો.
મોમિનથી દુનિયામાં દીનની સગાઈ છે.

૧૯૮૩

હંડીસે : 'નબી (સ.લ.)'ની દસ

વાતોની નસીહત.

રાવી : ઉજુ. મથ્યાજ (રાજી.)

- ૧ સહી મુખ્યાજ હે કહુને, રજી. અલ્લાહ અન્ધો કહીએ;
સો હૃદીસ નબીજી, કેરી રે લહીએ
૨ કહા ખાતિમને મુજફું નસીહત કીતી;
દસ ક્રિલમૂં સેતી, મે સુન કર લીતી.
૩ કહા શરીક તો રખમાં, કુછ કીજિયો નાંદાં;
કુભી મર રે જાણો, કે જલો આગ માંદાં.
૪ કે માબાપ તેચ્છુ રંજ રે ન ક્રીજે;
કે આજાર ન દેના, સમજ એ લીજે.
૫ કુભી તુજ પર એંસા, ખુકુમ પઢોવે;
કે ફરજાંદ માલથી, તુજે જૂદા રે કરોવે.
૬ સુનો તો ભી મા બાપકુદુમ રે ન દેના;
યું ખાતિમને આખા. સમજને દેના
૭ અને તરફ ન કીજિયે, ફરજ સલાતાં;
સો જાન બુગુને, કહી ખાતિમને બાતા.

- ૧/૨ હજ. મથ્યાજ (રાજી.), નબી (સ.લ.) થી
સાંભળોવી હૃદીસ કહે છે. આપે (સ.લ.)
દસ ચીજોની નસીહત કરી.
૩ એક : તમને મારી નાખવામાં આવે કે
બાળી નાખવામાં આવે તો પણ તમે
અલ્લાહની જાતમાં બ્રેઇને ભાગીદાર ન બનાવો.
૪/૬ બે : તમારાં માબાપને રંજ દુઃખ ન
પહોંચાડો. તેઓ કદી તમને તમારા
અહુલ અને માલમાંથી જૂદા કરી દે (કાઈ ન આપો)
તો પણ તેમને દુઃખ ન આપો.
૭/૧૨ ગ્રાણ : જાણી બુગીને ફરજ નમાજ છોડી ન દો.
જે ફરજ નમાજને જાણી બુગીને છોડી દે તેનાથી

- ૮ જે નમાજ ફરજકી, જાન બૂજને ગુમાવે;
સહી બંદા, ઉસે દૂર રે રખાવે.
૯ હોવે બેજાર ઉસથી, બંદા રબ કેરા;
આખા ખાનિમને મુજફું જે બુજે રે સવેરા.
૧૦ જે અલ્લાહેને નબી, કહુવે મુજે જે જાને;
વે ઈસે સુંદર, સહી મન આને.
૧૧ જે નમાજ ફરજકી, નહી કરતા;
વે બંદા ઉસીસું હો બેજાર રે ચલતા.
૧૨ એ ફરમૂદા બૂજે, સહી નબી જીકેરા;
એ સુન સુન મનમાં, નિન દીજિઓ સવેરા.
રે તૂણી.
૧૩ ઈમાની હેના સહી, મૂભિન સુન એ બાત રે,
મૂભિન સુન એ બાત
ઈમાનસું મૂભિનાં નહી, તો અવરાં જાત રે,
નહી તો અવરાં જાત.

અલ્લાહ (જન્મતના વાયદાથી) મુજન થઈ જાય છે.
અલ્લાહ અને નબી (સ.લ.)ને જેઓ જગે છે તેઓ
બે નમાજથી દૂર રહે છે અને તેનાથી નારાજ
રહે છે.
નબી (સ.લ.)ની આ હૃદીસ સાંભળીને મનમાં જારે
(બાકી હૃદીસ બયાન નં. ૧૭૮૪માં આવે છે.)

- ૧૩ વાત સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો. ઈમાનથી
મોભિન છે. ઈમાન વગરનો માણસ મોભિન
સિવાયનો (બીજી જાતનો) છે.

૧૭૮૪

હૃદીસ (બયાન નં. ૧૭૮૪ થી)

- ૧ ન શરાબ રે પીના, ફિર ખાનિમને આખા;
સબ બુરાઈઓ સીસ હે, શરાબ રે દાખા.
૨ અને દૂર રાખ તુજફું ગુનાઢું સેતી;
થું ખાનિમને આખા, ગુનધગારી જેતી.
૩ તહીક ગુનાહ રે કરતે, ગુસ્સા રખા હે આતા;
એ ખાનિમને કહી, જ્ઞુ સુની રે બાતા.
૪ અને નાઠનેસું દુર રાખ તેરા રે તના;
જબ કાશસું જંગ, હોવે સુન એ મના.
૫ કભી બહુન રે આદમી, જંગમાં મરાવે;
કે મર્સે બહુન, તરી નજીબ આવે.
૬ તો ભી તુજફું ભાગના, જંગથી નાંદાં;
થું ખાનિમને આખા, રન્ધી ઠાંડાં.
૭ અને ભી કભી, પહુંચે લોકું મોતા;
કે વબા હો સેતી, લોકું મરે રે બોતા.
૮ અને તરી ભી ઉસ ઠામ, હોવે રે જાતી;
તો નૂસાબિન સહી, સુન નૂબાતી.

- ૧ ચાર : આપે (સ.લ.) ફરમાવું : “દાર ન પીવો.
તે બધીજ બુરાઈઓનું મૂળ છે”
૨/૩ પાંચ : “જેટલા ગુનાછે છે તે બધાયથી તમારી
જાતને દૂર રાખો. બેશક બંદાના ગુનાહ કરવાથી
અલ્લાહને ગુસ્સો આવે છે.”
૪/૬ છિ : “જથારે કાશ્યોથી જેહાદ થાય ત્યારે જંગમાંથી
ભાગો નહિ. જંગમાં ધારા માણસો મરી જાય, કે
તમારી નજરે મસ્તા દેખાય, તો પણ રણ મેદાનમાંથી
જંગ છોડીને ભાગવું નહિ.”
૭/૮ સાત : “લોકોમાં જયારે આમ રોગયાઓ (વબા)
ફેલાઈ જાય અને તેમાં લોકો મરે, અને તું ત્યાં
હોય તો ત્યાં જ દિલને મજબૂત રાખીને રહી જા,
અને ત્યાંથી જતા રહેવાની કિર ન કર.”

- ૮ કે ઉસે રે ઠામથી, ન તૂ હોઈએ કિકરાં;
યું ખાતિમ હે કહેને, દિલ રાખ રે કરારાં.
૧૦ અને બહુન હે ખરચું તેરી અહુલ જે અયાલા;
બહુન ખરચને કાજે, હે ઈન્દ્રું માલા.
૧૧ ખરચ વાજિબ ઉન્કું, હે જે ગ્રસ્ન રે તેરા;
બહુન ઉસથી ઈન્દ્રું તૂં હે રે સવેરા.
૧૨ અને મારેકી લક્ષી, દૂર ઈન્સુંન ક્રીજે;
સો અદલકી ખાતિર, સુન કર લીજે.
૧૩ અને ઉસસું ઈન્દ્રું, બહુન રેડાનાં;
એ હૃદીસુરું સુન સુન, કહો દિલકે વિધાના.
૧૪ રે તૂહી.
નસીહત કરે મુઆજ્ઞું ખાતિમ મુખારક જાત રે.

વાત સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો.

ઇમાની છોના સહી, સુન સુન એ સહી બાત રે,
સુન સુન એ સહી બાત.

૧૭૫ દ્રુતા

- ૧ મૂમિન સુનો વીરા નેહસું હાં નેહસું
ચાહેવે દીનની બાત રે;
હોવે ઈમાની વીરા સુનતે, હાં સુનતે,
જનત પાવે જાત રે.
૨ રખમાં શરીક ન કીજિયો, હાં કીજિયો,
એક હે સુખધાન રે;
ખાલિક હે રે એ અપના, હાં અપના,
ઉસે એક કર જાત રે.
૩ કંભી રે જહે તૂ આગમા, હાં આગમાં,
મત ડ્રાવે મન રે;
જગમાં ઘડી દેકા મરના, હાં મરના,
જનત પાવે તન રે.
૪ કંભી તૂ મન ડ્રાયસિ, હાં ડ્રાયસિ,
લાગે આગે મન કર રે;
દેજન હે રે વીરા દેહલી, હાં દેહલી,
વે કર તૂ મન ધર રે.

૧૦/૧૧ અઠ : “તારા માલમાંથી તારાં બચ્ચાં (અહુલો
અયાલ) ઉપર તારે માથે ને લું રચાવાનું વાળું
છે, તેનાથી વધારે ખરચાં તેમને આપ.”

૧૨ નવ : “શિસ્ત (અદબ) શીખવવાના હેતુથી મારવાની
લક્ષી તેમની ઉપર રાખ”
દસ : “અને તેમને તેના થકી અલ્લાહથી ડરાવ.

આ હૃદીસ સાંભળીને દિલમાં ધ્યાનથી કહો— રે તુહી
નબી (સ.લ.) એ હજ, માટે (રજી.) ને નસીહત કરી-
ખાતિમ મુખારક જાત; હૃદીસ ની

૧૮૨ મશાયખ (રહે.) હૃદીસ સમજારે છે

- ૧ મોમિનભાઈ સાંભળો ! મોમિન પ્રેમથી દીનની વાતને
ચાહે છે. દીનની વાત સાંભળતાં ઈમાનવાળા થવાય
છે. અને જનત મળે છે.
૨ અલ્લાહની જાતમાં કોઈને શરીક (ભાગીદાર) કરો નહિ.
તે પોતે એકલો જ છે. તે આપણો સર્જનહાર છે.
તેને એક માનો.
૩ કઢી તમને આગમાં નાખવામાં આવે તો પણ તવહીદ
(એક શ્વર્વાદ)થી મન ડગાવો નહિ. જગતમાં ઘડી
બે ઘડી છીએ. પદ્ધી મરસાનું છે અને અડ્રા
રહી જનત મેળવવાનું છે.
૪ દેઝભ ઘણું અસહય છે. તેનો કર તું મનમાં રાખ.
તું તવહીદથી મન ડગાવીશ તો દેઝભી થઈશ.

૫	દોષ નહી વીરા વે અજાબકા, હાં અજાબકા, હે વે વસમી ઠામ રે; ઝૂશા ડેરા નીર સુકીયા, હાં સુકીયા, સુનતે દોષભ નામ રે.	૫	દોષભના અજાબનો કોઈ અંત નથી. દોષભ ઘર્ણી વરામી જગ્યા છે. દોષભનું નામ સાંભળતા હુંગરોનાં નીર પણ સુકાઈ જાય.
૬	મરે તૂ કબી જીવસિ, હાં જીવસિ, રખ તૂ એક કરી જાન રે; રખે રે પહુંચને સખતી, હાં સખતી, મન ઊંઘે ધિયાન રે.	૬	તંગે સખી પડે અને કદાચ તું જીવથી પાણ જાય, તો પાણ અલ્લાહથી ધ્યાન ઊંઘ નહી અને તેને એક મ.ન.
૭	રખ ન ડે વીરા તુજસ્સું હાં તુજસ્સું વે હે કાહર નામ રે; અંબિયા કરે નશસી, હાં નશસી, દિયામત ડેરે ઠામ રે..	૭	અલ્લાહ કહુંદાર (સખત શિક્ષા કરનાર) છે. તે તમારાથી ઉત્તો નથી. ક્યામતને દિવસે અંબિયાઓ પાણ પોતાની જતની કિરમાં પડ્યા હો.
૮	એસા હે સુરીજન અપના, હાં અપના, ઉસથી તૂ ઝર ચલે રે; નિસાનિ હે વીરા ડસા, હાં ડસા, ઘરી ઘરી તિલ પલ રે.	૮	આપણો સર્જનહાર આવો છે. તેનાથી ડરીને ચાલો. હરઘડી, રાત દિન તેનાથી ઉત્તા રહો.

૧૯૮૬ નાભૂ

- ૧ સુન સુન હેણા હે ઈમાની રે, તમે સુનો રે;
ઈમાન હે મૂર્ખિન નિશાની રે, તમે સુનો રે.
- ૨ વિરષ ઝૂઆ ઈમાન ડેરા રે, તમે સુનો રે;
તો જગ ભરા હે બહુનેશ રે, તમે સુનો રે.
- ૩ જહિર નિશાની દેખાવે રે, તમે સુનો રે,
ઈમાનસું મૂર્ખિન કહુલાવે રે, તમે સુનો રે.
- ૪ દિલ્કૂ હે સાચા સહી કરના રે, તમે સુનો રે;
દિલ માહે ઈમાન હે ભરના રે, તમે સુનો રે.
- ૫ ઈમાન ડેરી જે હેં બાતી રે, તમે સુનો રે;
સુન પાક કરો આપ જતી રે, તમે સુનો રે.
- ૬ તથ ઝૂઆ મૂર્ખિન એ ખાસા રે, તમે સુનો રે;
સુન સુન ઝૂઆ જબ દાસા રે, તમે સુનો રે.
- ૭ મૂર્ખિને પુત એ સુનના રે, તમે સુનો રે;
નસીહત સુન મન ધરના રે, તમે સુનો રે.

૮૨ મશાયખ (રહે.) કહે છે : 'તમે સાંભળો'

- ૧ સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો. ઈમાન મોભિનની
નિશાની છે.
- ૨/૩ જગત ઈન્સાનોથી ભરેલું છે. પણ ઈમાનને લીધે તે
ઈન્સાનોમાં જુદાઈ છે. બધા ઈન્સાનોમાંથી જેની
અંદર ઈમાન છે તે મોભિન છે..
- ૪/૬ દિલને સહી કરો અને તેમાં ઈમાન ભરો. ઈમાનની
વાતો સાંભળીને પોતાને પાક કરો, અને તેમ
કરીને અલ્લાહના બંદા બનશો ત્યારે ભરા
મોભિન ગગારશો.
- ૭ મોભિનની ઓલાદ ! તમે આ વાત યાને નસીહત
સાંભળો અને તેને મન ધરો.

- ૮ ઈમાનસું મૂર્મિન ક્રહલાતા રે, તમે સુનો રે;
વારસા નાણી આતા રે, તમે સુનો રે.
- ૯ ઈમાનકા વરસા નાંધાં રે, તમે સુનો રે;
સુન સુન બૂજો દિલ માંધાં રે, તમે સુનો રે.
- ૧૦ બાપકા ઈમાન બાપ પાસા રે, તમે સુનો રે;
ઉસકી ન ક્રીજે પૂત આસા રે, તમે સુનો રે.
- ૧૧ જો તૂ રખેગા ઈમાના રે, તમે સુનો રે;
છેવેગા મૂર્મિનકી શાના રે, તમે સુનો રે.
- ૧૨ ઈમાનકી રાહા ન કુપાવા રે, તમે સુનો રે;
મૂર્મિનનુંં નાણી તૂ ગિનાવા રે, તમે સુનો રે.
- ૧૩ કાશિરમાં તુજે ક્રહ વિરા રે, તમે સુનો રે;
કરે ન જો દીન કેરી પેરા રે, તમે સુનો રે.
- ૧૪ બેટા નુહું નબીકા રૂખાયા રે, તમે સુનો રે;
હુકમ જો માછે વે ન આયા રે, તમે સુનો રે.
- ૧૫ ક્રહ નુહું એ બેટા નાણી તેશ રે, તમે સુનો રે;
ખાલિક એ આખીયા સવેરા રે, તમે સુનો રે.
- ૧૬ બેટા હેતા તેરા ક્રહ કસા રે, તમે સુનો રે;
હુકમકું સીસ ધર ચલતા રે, તમે સુનો રે.
- ૧૭ હુકમ એ આયા રખ કેશ રે, તમે સુનો રે;
નુહ તો ડ્રીવે બહુનેરા રે, તમે સુનો રે;
- ૧૮ કરે કેસે અવર ગુમાના રે ? તમે સુનો રે;
સુન સુન ઝો એ બયાના રે, તમે સુનો રે.
- ૧૯ ફરજ નમાજ હે કરની રે, તમે સુનો રે;
શિતા એ પૂરી મન ધરની રે, તમે સુનો રે.
- ૨૦ જાનને ના છોડે વે વેલા રે, તમે સુનો રે;
છેવેગા તો પંથ સોહલા રે, તમે સુનો રે.
- ૨૧ જાન કલી નમાજ ગુમાવે રે, તમે સુનો રે;
ફરજકી જે હે ક્રહલાવે રે, તમે સુનો રે.
- ૨૨ મૂર્મિન ઉસથી બેજારા રે, તમે સુનો રે;
નબીસું રખે હે પિયારા રે, તમે સુનો રે.
- ૨૩ હનુહું હે બેજારી કરની રે, તમે સુનો રે;
બેનમાજસું મન ધરસી રે, તમે સુનો રે.
- ૮૦ ઈમાનથી મૌમન ગણાય છે. ઈમાન વારસામાંનથી આપતું સાંભળો અને દિલમાં જાણો કે ઈમાનનો વારસો નથી. બાપતું ઈમાન બાપ પાસે છે. બાપના ઈમાનની ઓલાદે આશા રાખવી નહિ.
- ૧૧ તું ઈમાન રાખીશ તો તારામાં મૌમિનની શાન બાકી રહેશે.
- ૧૨ તું ઈમાનનો તરીકો ઈખ્તીયાર નહિ કરે તો મૌમિન ગણાઈશ નહિ.
- ૧૩ જો તું દીનની વાત કબૂલીશ નહિ તો કાશિરમાંથી ગણાઈશ.
- ૧૪ હુકમ (ઇમાન) ન કબૂલવાથી નુહ નબીનો બેટો પાણ અલ્લાહના કહેરથી પાણીમાં રૂજી મૂઽાં.
- ૧૫.૧૭ અલ્લાહે નુહ (અ.સ.)ને કહ્યું : “હે નુહ ! એ તમારો બેટો નથી. જો તે તમારો બેટો હોત તો અલ્લાહનો હુકમ માયે ચડાવી વેતો, અને અલ્લાહના હુકમથી નુહ (અ.સ.) બહુજ ડરી ગયા.
- ૧૮ નબીના બેટાની આ હાલત થઈ તો તમે શું ગર્વ કરી શકો છો ? આ બયાનો સાંભળીને ડરો.
- ૧૮.૨૦ કિકરની સાથે ફરજ નમાજ અદા કરો. જાણીબુર્જીને નમાજનો સમય છોડો નહિ. ફરજ નમાજ અદા કરશો તો પંથ સહેલો થશો.
- ૨૧.૨૨ જે મુસલમાન નબી (સ.લ.) થી ઘાર રખે છે તે મુસલમાન જાણી બુર્જીને ફરજ નમાજ છોડનારથી નારાજ રહે છે.
- ૨૩.૨૪ બેનમાજથી નારાજ જાહેર કર્યી એ પાણ ઈમાનનીવાત છે. તમે

૨૪ એ ભી હે ઈમાની બાતી રે, તમે સુનો રે.
સુન સુન કરો પછ જાતી રે, તમે સુનો રે.
ટેલે બૂગ્યે તીને;
મૂભિન કાદિર મુનાઝિક, જિન્દું રખને ક્રીન રે,
જિન્દું રખને ક્રીન.

૧૭૮૭

વાન સાંભળો અને જાતને પાક કરો. અલ્લાહે
મોમેન, કાદિર અને મુનાઝિક એમ ત્રણ ટેણાં ક્યોછે..

લાલીસે : કાદિર અને મુસલમાન એમ બે
જ ટેણાં-મુનાઝિકોનું ગ્રીજું ટોળું નહિ.
ચાચી : હજ. હોદ્દેશા બિન સુલેમાન (રહી.)

- ૧ હે હુજેઝન કહેને, રજુ અલ્લાહે અન્હો કહીએ;
સો હીસ નબીજી, કેરી રે, લહીએ.
- ૨ એ સલેમાન કેરે, બેટ રે જાનો;
એ બડે અસહાબી, હે રે પિધાનો.
- ૩ એ હીસ હે કહેને, સુન કર લીજે;
એ બયાનદું સુન સુન, ચિત સહી દીજે.
- ૪ કહા મુનાઝિક ટેલીથી નબીજુકે જમાના;
સુન યું ઉન્નું આબા, એ બૂગીઓ રે બયાના.
- ૫ કહા મુબારક જમાને, માં ટેલે તીન થે કહાલાને.
થે મુનાઝિક કાદિર, મૂભિન સુનાને.
- ૬ તબ હુકમ એસા થા, શરીઅત કેરા;
કે મુનાઝિક મૂભિન, કર બૂગ્યે સવેરા.
- ૭ તબ ઉન્ની એંબદૂ થે રે ધૂપાને;
કે કાદિર માણે, ન ઉન્દૂ જિનતે.
- ૮ કે જિજ્યા ઉનપર, લેતે રે નાંદાં;
તબ ઉન્દૂ જિનતે, યું મૂભિનદું માંદાં
- ૯ એ હિક્મત કેરી, એસી થી બાતી;
કે મુનાઝિક મૂભિન, માં જિનતે જાતી.
- ૧૦ યું તીન થે ટેલે, નબી કે જમાના;
હુજેઝને એસા, ક્રીયા રે બયાના.
- ૧૧ એ સુન સુન બાતી, સમજને લીજે;
અને એક કરુબદ્ધ, ઈતના કહીજે. રે તુલી.

(બાકી હીસ બયાન નં. ૧૭૮માં આવે છે.)

- ૧૦.૧૨ હજ. હોદ્દેશા (રહી.) એ નબી (સ.લ.) ના સમયનાં
ત્રણ ટેણાં કહી બતાવ્યા. હીસ સાંભળીને તેને
સમજ લો અને અલ્લાહને એક માની કહે
રે તુલી.....

(૧) મિશાલ (ભાગ-૧, વિભાગ-૨)ના જિનાબુલ ઈમાનના કબીરાહ ગુનાહ અને નિશકના ફસલ ત્રીજાની અનુક્રમે બારમી હીસ છે. (બુખારી)

૧૨ જમાને ખાતિમકે સહી, ટેલે બૂજો તીન રે,
ટેલે બૂજો તીન;
મૂર્મિન કાદ્દિર મુનાઝિકી, જિનું દુષ્ણને કીન રે,
જિનું દુષ્ણને કીને.

૧૭૮૮

હૃદીસ (બયાન નં. ૧૯૮૭ થી)

- ૧ ભી હુજેશા કહુંચે, જે હમારા જમાનાં;
તથ હુંએ દો ટેલે, એસા કીયે રે બયાના.
- ૨ કે મુનાઝિક અબ કે, નજર આવે;
કે, કુદર દ્યુપાતા, સહી રે દેખાવે.
- ૩ કે કુદરકી દ્યુપી, હે કરસે બાતી;
એસા મુનાઝિક કેરી, કહી દીસે રે જાતી.
- ૪ સહી ઉસ્કુ કનલ, કરેંગે હમનાં;
યું હુજેશા કહુંચે, જેતા મુનાઝિક તંના.
- ૫ અને કાદ્દિરી ઉસ પર, જારી કરે હમ રીતા;
જ્ઞાં કાદ્દિરે ઉપર, હું હુકમ રે કીતા.
- ૬ તો ટેલે હુંડે, દો હમારે જમાનાં;
સો મૂર્મિન કાદ્દિર, યું કીયા રે બયાના.
- ૭ અબ મુનાઝિક ટેલી. સો કાદ્દિર માંધાં;
અબ તીજા તો ટેલ, કહીએ રે નાંધાં.
- ૮ એ હુજેશા કહુંચે, સુન સુન લીજે;
જાનો મુનાઝિક કાદ્દિર, માંધી રે કહીજે.
- ૯ ભી મુનાઝિક મારના, હુકમ રે કીતા;
તો કાદ્દિરથી ભૂંડા, બહુન કહા રે દેખીતા.
- ૧૦ બહુન ગુસ્સા થે કરસે, નબીજી હમારે;
સો મુનાઝિકું ઉપર, થે જે સારે.
- ૧૧ હું કાદ્દિરસું ભૂંડી, બહુન મુનાઝિક જાતી;
એ સુન સુન મનમાં, હે બૂજની બાતી રે. તૂંહી
- ૧૨ અબ નહી ટેલી મુનાઝિક, મૂર્મિન કાદ્દિર જાન રે.
મૂર્મિન કાદ્દિર જાન;
મુનાઝિક કાદ્દિર એક હે, ટેલી એ પિધાન રે,
ટેલી એ પિધાન.

૧.૩

હું. હેંદેશ (રહી.) કહે છે કે
‘અમારા જમાનામાં ત્રણમાંથી બેજ ટેળાં
રહ્યાં. કુંને દ્યુપાવના મુનાઝિકી હવે નજરે
આવતા નથી, પાગ તેઓ દ્યુપી રીતે કુંની
વાતો કરતા દેખાતા.

૪.૬

હજ. હેંદેશ (રહી.) કહે છે કે ‘અમે મુનાઝિકીને કનલ
કરી દઈએ અને કાદ્દિરી માટે જે હુકમો છે તે તેમની
ઉપર લાગુ કરી દઈએ તે ડરથી
કાદ્દિર અને હવે અમારા જમાનામાં
મુસલમાન એમ બે જ ટેળાં રહ્યાં.

૭.૮

હવે થી મુનાઝિકી કાદ્દિરીની ટેળીમાં છે .
તેમનું ગીજું ટેળું રહેતું નથી.

૮

મુનાઝિક કાદ્દિરથી બૂજો છે. તેને મારવાનો હુકમ
થયો છે.

૧૦

નબી (સ.લ.) બધા મુનાઝિકી ઉપર બુહજ
ગુસ્સે થતા.

૧૧

મુનાઝિકી કાદ્દિરથીએ ભૂંડા થયા. આ વાત સાંભળો
મનમાં લો અને કહો.... રે તૂંહી.

૧૨

હવે મુનાઝિકી રહ્યા નથી. ઇન્ન મુસલમાન અને
કાદ્દિર એમ બે જ ટેળાં છે. મુનાઝિકી અને કાદ્દિરી
હવે એકજ જમાતમાં છે.

૧૭૫૭

- ૧ સાચા હે ખાતિમ નબી હમારા રે;
સુલતાન અંબિયા રહે સંવરા રે.
- ૨ ઈન કાજે સબ જગ પેદા હે ક્રીતા રે;
હબીબ નામસું ચાહના હે મીતા રે.
- ૩ કાન ધર સુનો મુનાઝિક ટેલી રે.
છેડને જૂઠી તુમારી બોલી રે.
- ૪ તુમના ક્યું નબીકું નહી ચાતે રે ?
ઉમતી તો ધૂએ હો કેસે કહુલાને રે ?
- ૫ મુક્ર દીનસું હો પડે રે;
રાહા કુદ્ર ધાની હો ચલતે રે.
- ૬ એસે ઢાળું તુમ જાહો મારે રે;
સુનો મુનાઝિક તુમ સારે રે.
- ૭ તુમના હો કાદ્રિક ડેરી ટેલી રે.
કાંસું હો મૂભિનકી કરો બોલી રે.
- ૮ મૂભિન દુરિજન તુમના જાતી રે;
ચૂન ચૂન મારેણે સુનીઓ બાતી રે.
- ૯ હુકુમ આગે નહી ચારા રે;
ઓર કુદ્ર કરના નહી બિચારા રે.
- ૧૧ જેસાહી હુકુમ દીન સુનીતા રે;
હમફૂદે કર્ણી વેસી રીતા રે.
- ૧૪ તથ તમૂં ચુન ચુન સબુદ્ધ મરાવે રે;
મકર કામ તુમારા ન આવે રે.
- ૧૫ તૌબા તો કદેને બેગી તુમા રે;
મૂભિન હોઅને ભાઈ હમા રે.
- ૧૬ નહી તો કાદ્રિક ટેલી કહુલાઓ રે;
અમાન આ જગમાં તો પાછો રે.

૧૭૫૮

પીર મશાયખ (રહે.) મુનાઝિકને કહે છે.

- ૧.૨ આપણા સાચા નબી (સ.લ.) ને અલ્લાહે સુલતાનુલ
અંબિયા બનાવ્યા. એમના લીધે અલ્લાહે બધું જગત
બનાવ્યું. અને આપને હબીબ (અત્યંત ઘારા) નામ
આપીને ચાહ્યા છે.
- ૩.૪ મુનાઝિક ! કનધરીને સાંભળો. તમારી જૂઠી બોલી
છેડો. તમે નબી (સ.લ.)ને ચાહના નથી તો તેમના
ઉમતિ શી રીતે કહેવડાવો છો ?
- ૫.૬ તમે મુનાઝિક દીનથી ઉલટા પડો છો અને દુણી રીતે
કુદ્રની ચાલ ચાલો છો. તમે એવા ઢોંગો ચાલશો તો તમે
બધાય માર્યા જશો.
- ૭ તમે કાદ્રિશેની જમાતના છો તમે શેગટ પોતાને
મુસલમાન કરો છો.
- ૮.૧૦ મુસલમાનો તમારા દુશ્મનો છે. તમને વીણી વીણીને
મારશે એવો દીનનો હુકમ અમોએ સાંભળી લીધો છે.
દીનના હુકમ આગળ ક્રેદ રસ્તો નથી. ક્રેદ બિચારો
કાંઈ કરી શક નહિ.
- ૯.૧૪ જેવો દીનનો હુકમ છે તેવું જ અમારે કરવું પડો.
અમો તમોને વીણી વીણીને મારીશું અમારો બાદશાહ
(ઓરંગઝેબ) અમારા દીનનો છે. તે તમારા મકર
જાણશે ત્યારે તમને બધાયને વીણી વીણીને મારશે.
- ૧૫.૧૬ તમે જલદીથી તૌબા કરો અને અમારા મોભિનભાઈ
બનો અથવા કાદ્રિશેની ટેળીમાં જાઓ અને શરિયતનું
રક્ષાગુ (અમાન) મેળવો.

**પીર મશાયખ (રહે.) રહે છે : સાંભળો જી !
સાંભળો પીર !**

- ૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
સુન-સુન હોના ઈમાની, ઈમાન મૂભિન નિશાની;
ઈમાન તો સહી કરના, મનમાં ધરના જી.

- ૧ સાંભળીને ઈમાનવાળા થાઓ. ઈમાન મોભિનની
નિશાની છે. ઈમાનને સહી કરો અને દિલમાં ધરો.

૨	સુનો જ્યુ હો, સુનો વીર હો,
મુનાઝિક કેરી જે હે ટેલી, જૂઠી જે કસે બોલી;
કાદિર ઉન્દૂ જાનો, એ પિછાનો જી.	૨	મુનાઝિક જૂઠી વાતો કર છે તેમને ઓળખીએ લો.
તેઓ કાદિર છે.
૩	સુનો જ્યુ હો, સુનો વીર હો,
કાદિર ચાવેગે ટેલી જૂઠી જે કસે હે બોલી;
મૂભિન જૂઠે કુલાતે, આપ ધૂપાતે જી.	૩	જૂઠા મુનાઝિક કાદિરને ચાહે છે., પણ મુસલમાનો
આગળ જુઠું બોલીને પોતાની જાતને ધૂપાવે છે.
(પોતાને મુસલમાન કહે છે.)
૪	સુનો જ્યુ હો, સુનો વીર હો,
વે નો હે દુરિજન દીના, હુકમ દીન એસા દીના;
ઉન્નો સેતી ન રાખો પીતાં, એ સુનીતા જી.	૪	દીનનો હુકમ છે કે મુનાઝિક દીનના દુષ્મનો છે.
તેમનાથી પ્રેમ ન રાખો.
૫	સુનો જ્યુ હો, સુનો વીર હો.
મારેને મુનાઝિક જાતી, હુકમ દીનકી સુનો બાતી;
તીજા ટેલા રહેવે નાંહાં, એજગ માંહાં જી.	૫	હુકમ છે કે મુનાઝિકને મારો. તેમનું ટેળું
બક્કી રાખો નહિએ.
૬	સુનો જ્યુ હો, સુનો વીર હો,
મૂભિન ને કુદ્દશર કુદ્દીએ, ટેલે એ હો રહે લડીએ;
તીજા ટેલા દૂર કરના, મનમાં ધરના જી.	૬	એક વાત મન ધરો કે મુસલમાન અને કાદિર એમ બેજ
ટેળાં છે ત્રીજા ટેળાને દૂર કરો.
૭	સુનો જ્યુ હો, સુનો વીર હો,
જિજ્યા જે દેવે કુદ્દશર, ઉસ પર તમે રાખો પિયારા.
મૂભિન ભાઈ દીન કેરા, હે સુવેશ જી.	૭	કાદિર જિજ્યાએ આપીને શરારો રહે છે. તેમની
ઉપર મુસલમાન જેટલો જ ઘર રાખો.
૮	સુનો જ્યુ હો, સુનો વીર હો
હે જે જૂઠેક બોલનારે; મારો સારે જી.	૮	દીનનો હુકમ બનવાથી હવે બેજ ટેળાં રહ્યાં.
જૂઠા બોલા મુનાઝિકને મારો.
૯	સુનો જ્યુ હો, સુનો વીર હો,
મુનાઝિક જિજ્યા દેવે નાંહાં, નાંબે દીન તો હૂ઱ા નાંહાં;
મૂભિન નહીં દેખાતા, જોટા ચાતા જી.	૯	મુનાઝિક જિજ્યાએ આપતા નથી એટલે દીનના તાબે
નથી. તેઓ જોતે તરજી ચાહે છે., એટલે મુસલમાન
પણ નથી.

૧૭૫૧

હદીસ : ઉમ્મતના વસ વસા પર પકડ નથી.

ચારી : અબુ હુરૈરા (રહી.)

- ૧ અબી હુરૈરા રજુ અલ્લાહ, અન્હો કુદીએ;
એ હૃદીસ હે કુદોને, નબીજી લહીએ.
- ૨ સ્વો ફરમદ્દા અપને, નબીજી હો કેરા ;
વે અસહાબી બહુતૂને, સુનીયા સવેરા.
- ૩ વે જનૂતે સુન કર, સબ યાદ રે રાખાં;
વે બયાન તો સારા, જોલ કર દાખા.

૧.૩

- ૧૭૫૨
- અબુ હુરૈરા (રહી.) નબી (સ.લ.)
 - થી સાંભળીન યાદ રાજેલી હૃદીસ કહે
 - છ. આ હૃદીસને ધારા અસહાબીયો
(રહી. અન્હુમ) એ પણ સાંભળી હતી.

(૧) મિશન (ભાગ-૧, વિભાગ-૨)ના ડિનાબુલ ઈમાનના ‘વસવસા’ના બયાનની પહેલી ઇસલની પહેલી હૃદીસ છે. મુન : અલયહે (બુખારી - મુસિલમ)

- ૪ કહા તહકીક રબ હે, બખરણ હારા,
નબી કહેવે જે ઉમતકા, મेરા બંદા રે સારા.
૫ સો બખો વસવાસ, આપ રે ઈલાહી;
સુનો મુખાએ જીબાંસું એ બાત ઇરમાહી.
૬ કે ઉમતકે સીને મોહે, વસવાસ આતાં;
વે વસવાસ શેતાની, હે રે દેખાતા.
૭ કે ખતરા બાકરુ, હે દિલકુ દ્વિશાનાં;
સહી વસવાસ ઉસકા, નામ હે સુનાતા.
૮ વે નબીજુને કહ્યા, આપ બખરો ઈલાહી;
એ ખાતિમી ઉમતકી, હે રે બગાહી.
૯ સો જબ તક અમલ, ન કરે રે વેસા;
જે વસવાસા દિલમાં, આયા રે નેસા.
૧૦ અને ન કીઠી જીબસું; વસવાસકી બાતી;
સહી તબ તક બખી, વે જીવે રે જાતી.
૧૧ એ સુન સુન બયાન, સહી કર લીજે;
અને એક કર રખ્યું મન ઈના દીજે. રે નુહી.
૧૨ ઉમત ખાતિમ નબીકી, બખરણ હારા રબ રે;
બખરણ હારા રબ;
વસવાસ જે શેતાનકે, ખતરે આવે સબ રે,
ખતરે આવે સબ.
- ૪.૫ નબી (સ.લ.) એ ઇરમાયું કે “અલ્લાહનો જે બદ્દી
મારી ઉમતમાં છે. તેના વસવસા અલ્લાહ ચોક્કસ
બક્કનાર છે.”
- ૬.૭ ઉમતના દિલમાં શેતાન વસવાસ લાવે છે. શેતાન
દિલમાં ખતરો નાખીને દિલને દેખે છે તેને
વસવસો કહે છે.
- ૮ નબી (સ.લ.)ની ઉમતની આ મોટાઈ હે કે
અલ્લાહ ઉમતના વસવાસઓને બક્કી દેશે.
૮.૧૦ “બંદાના દિલમાં જે વસવસો આવે તે મુજબ બદ્દી
અમલ ન કરે અને જીબથી તે વિષે ગ્રેફને વાત ન
કરે તો અલ્લાહ તેના વસવસા માઝ કરશે.
- ૯.૧ આ બયાન સાંભળીને સાચા માનો અને અલ્લાહને
એક માની મનથી કહો..... રે તુંહી.
૧૨ જે શેતાની વસવસા નબી (સ.લ.)ની ઉમતના દિલમાં
આવે છે તેને અલ્લાહ બક્કી દેનાર છે.

૧૭૪૨

પીર મશાયખ (રહે.) છદીસ સમજાવે છે.

- ૧ વસવાસ જે શેતાની, દિલ માંથી આવે;
સહી વે કિસે જીબસું ના રે સુનાવે.
૨ અને, અમલ ભી વેસા, કરે રે નાંદાં ;
ન એ તો વિખાવે, નામેક માંદાં
૩ એ બખાા જાવે, ચું હુકમ હું કીતા ;
કે ખાતિમી ઉમતકું બહુન ચાહના હું મીતા.
૪ એ માઝ કરે વસવાસ, સુરજન હારા;
ચું ખાતિમી ઉમતકું બહુન કસા હે પિયારા.
૫ સો જબ તક જીબસું બોલે ન બાતી;
જે વસવાસ આતા, હે ઈસકી જાતી.
- ૧.૪ કોઈના દિલમાં શેતાની વસવસો આવે અને તેને તે
માણસ જીબથી કોઈને સંભળાવે નહિ,
તેમજ તેની ઉપર અમલ ન કરે,
તોને વસવસા અમલનામામાં
લખાના નથી. નબી (સ.લ.)ની ઉમતને અલ્લાહ
ચાહે છે. એટલે તેના વસવસા માઝ કરશે.
- ૫.૭ અલ્લાહે નબી (સ.લ.)ની ઉમત પર કરમ (દ્યા)
કર્યો છે કે વસવસાને જીબથી

- ૬ અને અમલ ભી વૈસા, કરે રે નાંદાં ;
વે ગુનાહ ન લિખાવે, નામેક માંદાં
- ૭ યું કરમ તો રખને, હે રે રીતાં;
બહું ખાતિમકી ઉમતદ્ધુ ચાહણા હે મીતા.
- ૮ ઓર ઉમતદ્ધુ એસી, ન થી રે રીતાં;
વે વસ્વાસ દિલિક, થા લિખીયા સુનીતા.
- ૯ જે ઠંકે દિલિમાં, વસ્વાસ આતાં;
વે ગુનાહ નામેમાં, લિખીયા સુનીતા.
- ૧૦ વે ખાતિમકી ઉમતદ્ધુ રહે માછ રે કરાયાં;
એસા સુલતાન અંબિયા, રખને બનાયા.
- ૧૧ દેખ એસી એસી ખૂલીસું હે નબીજી હમારા;
ફટ મુનાક્ષિક પાપી, ન કયું બૂઝે રે ગમારા ?
- ૧૨ તોબા કર હો ઉમતી, ઉસ નબીજી હો કેરા;
અને એક કર ઈંતના, તૂ કહેને સરેરા. રે તૂણી.
- ૧૩ વસ્વાસ જે શેતાનકા, બખશન હારા રખ રે,
બખશન હારા રખ;
ઉમત જે ખાતિમકી, જેતે બંદ સબ રે,
જેતે બંદ સબ.

- ૧૪ ક્રેદ આગળ બયાન ન કરે
તેમજ તે ઉપર અમલ ન કરે તો તે વસવસો
ગુનાહમાં લખાતો નથી.
- ૧૫ બીજા નબીયોની ઉમત ઉપર અલ્લાહની આ
મહેરબાની ન હી. તેમના દિલોના વસવસા તેમના
ગુનાહમાં લખાતા.
- ૧૦,૧૧ આપણા નબી, સુલ્તાનુલ અંબિયાને અલ્લાહે એવો
ખૂલીવાળો દરજો આપ્યો છે કે આપની ઉમતના
વસવસા અલ્લાહે માછ કર્યા. મુનાક્ષિક પાપીને સમજ
કેમ પડે ?
- ૧૨ તોબા કરો અને મહાન નબી (સ.લ.)ના ઉમતિ બનો
અને અલ્લાહને એક માની ને કહો - રે તૂણી
જેટલા બંદાઓ નબી (સ.લ.)ના ઉમતિ છે. તેમના
શેતાની વસવસા અલ્લાહે માછ કર્યા છે.
- ૧૩

૧૭૮૩

પીર મશાયખ (રહે.) સમજાવે છે.
વસવસાથી શેતાન હાર્યો

- ૧ સુનો સુનો, દીન કરે ભાઈ;
ઉમત ખાતિમ, કેરી રે બડાઈ.
બડાઈ તો ખાતિમ નબીઅકી, જાનો તો કઈ કઈ રીત રે ;
ઉમતા ઈસ ખાતિમક, ચાહણા હે નહસું મીત રે.
ખતરા શેતાની દિલિમાં, આવે જે કુછ વસવાસ રે;
વે તો નહી નામે ચઢે, સાચી એ રાજો આસ રે.
- ૨ ઉમતી હેઠિય, ખાતિમ કેરે;
ધૂટને કાજ, બેગી રે સરેરે.
ધૂટને કાજે ઉમતી, હેને ખાતિમ કેરે રે;
શેતાન ન ગલબા કરે, ખૂલી સુનો સરેરે રે.
વસ્વાસ શેતાન કેરડા, નામે નહી ચઠસે સહી ;
ખાતિમકી ઉમત પર, કરમ યું કરે દહી.

- ૧ દીનના ભાઈ ! નબી (સ.લ.)ની ઉમતની મોટાઈ
સાંભળો. આપ (સ.લ.)ની બુર્ગુણી અનેક રિતે છે.
અલ્લાહ આપની ઉમતને ઘારથી ચાહે છે.
શેતાની ખતરાનો વસવસો ઉમતિના દિલિમાં આવે
તો દિલિમાં આશા રાજો કે તેનો ગુનાહ તેના નામે
ચઢ્યો નહિ.
- ૨ ધૂટકારો જોઈએ તો નબી (સ.લ.)ના ઉમતિ બનો.
જો ઉમતિ બનશો
તો શેતાન તમારી ઉપર
વર્યસ્વ (ગલબો) જમાવશે નહિ.
ઉમતિ ઉપર અલ્લાહના કરમથી
તેના વસવસા તેના નામે ચઢ્યો નહિ.

૩ જે ખાતિમ કેરા, ઉમતી કહુલાવે ;
શેતાન ઉસ પર, ગાલિબ ન આવે.
ગાલિબ ન શેતાન આવે, ઉમતન ખાતિમ કેં રે,
નામે નહી વસવસા ચદ્રીયા, વે તો જે લાવે મન રે.
દુરિજન ઉમતન છલ પાડી, ઓર તો એસે ઢંગ રે;
વસવસ દિલમાં ઉંકે, બાતા તો થા કરી કરી રંગ રે.

૪ દી નબી ઉમતન્દૂ રખને બડાઈ;
તો દુરિજન હારે, પૂરી રાહ પાઈ.
દુરિજન પાઈ હાર જાને, થા જે ઉસે ઢંગ રે.
વસવસ ન નામે ચોકે, કસા જે કરી રંજ રે.
એસી બડાઈ મુસ્તુદું, નબી કેરી જાનીએ;
બાખી પાવે ઉમતી, હોવે સહી પરમાનીએ.

૩ નબી (સ.લ.)ના ઉમતિ ઉપર શેતાન વર્યસ્વ
જમાવહે નહિ, તેથી ઉમતિના મના વસવસા તેના
ગુનાહમાં ચડ્યે નહિ. શેતાન ઉમતને ગુનાહમાં
નાખવા કપટ કરીને ઘણી રીતે દિલમાં વસવસા નાખી
ઘણા રંગ કરતો.

૪ પાગ, અલ્લાહે નબી (સ.લ.)ના ઉમતિના વસવસા
માછ કરીને તેને મોટાઈ આપી. શેતાન તેના
રંગ-ઢંગથી હાર પાયો. મુહુમ્મદ મુસ્તુદું
(સ.લ.)નીબુર્જુણી છે કે તેમનાં
ઉમતિને વસવસાથી બક્કી દીધા
છે, એ બરાબર જાણી લો.

૧૭૮૪

પીર મશાયખ (રહે.) કહે છે : તમે સાંભળો

૧ સુન સુન મૂભિન ઈમાની રે ; તમે સુનો રે;
ઉમતકી ખૂબીકી નિશાની રે, તમે સુનો રે.
૨ ખાતિમકા ઉમતી કહુલાવે રે, તમે સુનો રે;
શેતાનસું નજાત વે પાવે રે, તમે સુનો રે.
૩ શેતાન હે વસવસ લાવે રે, તમે સુનો રે;
કરી ઢ્યુ દિલ હે દ્વિશાવે રે, તમે સુનો રે.
૪ શેતાને બડે એ કામા રે, તમે સુનો રે;
ખતરા લાવે દિલ કામા રે, તમે સુનો રે.
૫ આઠ પહેર અનંત અપારા રે, તમે સુનો રે;
કરી કરી ભાંતના શુમારા રે, તમે સુનો રે.
૬ ઉમતી પહેલીદૂ યો કરાતા રે, તમે સુનો રે;
વે ગુનાહ નામે થા ચઢાતા રે, તમે સુનો રે.
૭ આજિજ યું સબૂ કરાએ રે, તમે સુનો રે;
લોક પહેલે ઉમતી કહુલાએ રે, તમે સુનો રે;
૮ ખાતિમકે ઉમતી જે કહીએ રે, તમે સુનો રે;
રખને બાખી લહીએ રે, તમે સુનો રે.
૯ શેતાને જે વસવસા રે, તમે સુનો રે;
નામે નહી ચોકે સહી આસા રે, તમે સુનો રે.

૧.૨ નબી (સ.લ.)ના ઉમતિની એ ખૂબી છે કે ઉમતિ
હોવાથી શેતાનના વસવસાથી તેને મુક્તિ મળે છે.
૩.૪ શેતાન ઘણી રીતે વસવસા લાવીને દિલને ફેરાએ છે.
દિલમાં ખતરો લાવવો એ શેતાનનું મોટું કામ છે.

૫.૭ પહેલી ઉમતોના દિલોમાં
અઠે પહેર, ભાતભાતની
ગાગનીએ શેતાન
વસવસા નાખી તેમના નામે ગુનાહો
ચઢાવતો અને તેમને લાચાર કરતો.
૮.૧૨ પરંતુ નબી (સ.લ.)ની ઉમતને
અલ્લાહે વસવસાના ગુનાહમાંથી બક્કી દીધી .
હોવાથી તે ગુનાહ લખાતા નથી.
આમ થવાથી શેતાનનું જોર ભાંગી

- ૧૦ ભાગા જોરા રીતાન કેરા રે, તમે સુનો રે;
અબ ઠંગ કરે ક્યા અનેરા રે, તમે સુનો રે;
૧૧ હાથ પગ છિલા નહી સક્ના રે, તમે સુનો રે;
જુખ પર જોર નહી ચલતા રે, તમે સુનો રે.
૧૨ ન થા દિલ બેદી હાથ સીના રે, તમે સુનો રે;
વસવાસ બાતા યું કીના રે, તમે સુનો રે.
૧૩ વે તો રબે બખરિશ કીતી રે, તમે સુનો રે;
રબે ખૂબી ઉમ્મતદૂ દીતી રે, તમે સુનો રે
૧૪ પહે જે ક્રે હોવે સુજ બિના રે, તમે સુનો રે.
દુર્શિજન લૂટે વે તેના રે, તમે સુનો રે.

- ગયું. શેતાન હવે શું રીત અજમાવે ?
શેતાન બંદાના હાથ પગ હલાવી શકતો નથી,
અને જુખ પર તેનું જોર ચાલતું નથી.
તેથી “બંદાનું દિલ બંદાના હાથમાં
ન હોવાથી શેતાન તેમાં વસવસા
નાખી દેખવાની કોશષ કરે છે.
૧૩/૧૪ અલ્લાહે ઉમતને ખૂબી આપીને વસવાના
ગુનાહમાંથી બક્ષી દીધી. પરંતુ જે ક્રોઈ સુજ વિનાનો
હોય તેનાથી શેતાન ગુનાહ કરીને તેનું ઈમાન
લૂટે છે.

૧૭૫૫

હદીસ: વસવસાના બચાન માં

શરીરી : અબુ હુરેશ (૨૩.)

- ૧ અબી હુરેરા રજાઅલ્લાહો, અન્હો હે કહતે;
જો હદીસ નબીસું, સુન હે કેને
૨ એક અસહાબી નબીકા, પાસ નબીક આયા;
સો પૂછને કેરા, સોચ મન લાયા
૩ કહા મેરે દિલ વસવાસ, બહુત ખતરા હે આત્મા;
સો બડા રે અજ્ઞમ, હે મુજૂદેખાતા.
૪ ઉસ ખતરેકુ મકઝૂદ, મેં કદૂ હું ચાતા;
કે કિસીકે આગે, એ ન કદૂ મેં બાતા.
૫ એ કદૂ ન કિસીકુ, મેં મકઝૂદ હું જાના;
જે ખતરા મેરે, હું દિલમાં પિંડાના.
૬ વે ભારી હે જાના, મેં કિસીકુ કહના;
યું નબીજ્જુ ઉન્નોને, આપ કીયા રે બેના.
૭ તં મુખારક જીબાંસે, ખાતિમે પૂછાયા;
સહી મકઝૂદ ન કહના, ભારી તમ દિલ આયા. ૮
૮ તં કહા એ રસૂલુલ્લાહ, યું છાં સહી;
જૂં હકીકત તુમારે, આગે મેં કહી.
૯ તં નબીજ્જુને આખા, એ જહિર ઈમાના;
ન કહના કિસીકુ, ઈમાન નિશાના.
૧૦ બહુત અસહાબીયું હદીસ, સુની થી કાના;
અબુ હુરેરાને જેસા, કહા રે બચાન.

- ૧/૨ હજ. અબુ હુરેરા (૨૩.) નબી (સ.લ.)થી સાંભળેલી
હદીસ કહે છે કે આપ (સ.લ.) પાસે ડેટલાક અસહાબીઓ
કાંઈક પૂછ્યા માટે આયા.

તે અસહાબીઓએ કહ્યું : “અમારા દિલમાં બહુજ વસવસા
અને ખતરા આવે છે જે ખતરા અમને બહુજ ભારે લાગે છે
અને આ ખતરા ક્રોઈની આગળ કહીયે તે અમને બહુજ
ખરાબ (મરણ) લાગે છે અને ભારે લાગે છે.

૭ ત્યાર પછી આપે (સ.લ.) તે અસહાબીઓને જબાન
મુખારકથી કહ્યું : “શું તે વાત તમારા દિલને ભારે લાગે છે
? યાને તેને ખરાબ ન કહો.”

૮ પછી તે અસહાબીઓએ કહ્યું : “હે અલ્લાહના રસૂલ
(સ.લ.) અમેએ જે કાંઈ કહ્યું તે સાચું છે.

૯ આપે (સ.લ.) કહ્યું : “વસવસા ક્રોઈને ન કહેવા તે ઈમાનની
નિશાની છે.”

૧૦ હજ. અબુ હુરેરા (૨૩.) એ સાંભળેલી આ હદીસ બીજા
અસહાબીઓ (૨૩. અન્હુમ) એ પાગ કાને સાંભળી હતી.

(૧) મિરહાત (ભાગ ૧ વિભાગ ૨) ના છિતાબુલ ઈમાનના વસવસા ના બચાનની પહેલી ફસલની બીજી હદીસ છે. (મુસ્લીમ)

- ૧૧ એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ જતી;
અને એક કર કહો, દિન ઓર રાતી. રે. તૂંહી.
૧૨ ખતરા જે શેતપાનકા, આવે મૂમિન મન રે,
આવે મૂમિન મન;
વે ન કિસીકું આખીએ, ન અમલ કીજે તન રે,
ન અમલ કીજે તન.

૧૭૬ વિરલા

- ૧ સુન સુન લાઈ દીનકે, એસી હે દીનકી બાત રે;
ખતરા કલી શેતપાનકા, આવે જો તેરી જત રે.
૨ વે બાત ન કિસીકું કહી, અમલ ન કીજે સહી;
ખાલિક વે બાખ્શે સહી, અપના તો વે આપ દહી.
૩ ખતરા હે છાના રાખના, મૂમિન અપને દિલ રે;
સોચ જે ખતરે કેરડા, એક ઉગ ન તૂ ચલ રે.
૪ ઈમાન એ જાહિર સહી, ખાતિમ ફરમાવીયા;
ખતરા હે છાના રાખીયા, હુકમ એ પદ્ધાવીયા.
૫ નામે ચેદે પાતક નહીં, એસીજ કરની રાત રે;
ઉમતખાતિમનબીઅકી, ચાહતાહેઅપનામીતરે.
૬ ધન ધન જીવના અપના, ધન ધન એ વીર રે
ઉમતી લૂંગે ખાતિમકે, સુખ પાવે સરીર રે.
૭ સુલ્તાન જાનો અંબિયા, ખાતિમ એ રસૂલ રે;
ઈનૂ કાજે સાર પેદા કીયા, સાર જીવકે એ મૂલ રે.
૮ નૂરી ભેજે દુર્દ્દ્રુ, જલાં તક સાર આસમાન રે;
એસા નબી ન કો લૂઅા, બુજુરગ ઉસકી શાન રે.
૯ ફટ મુનાફિક બાપડે ભૂલા ભમે કિસ કાજ રે ?
તારીક સુને ના ઉમતી, હોતે ન આવે લાજ રે.

- ૧૧ હૃદીસની આ વાત સાંભળીને પોતાને પાક કરો અને
અલ્લાહેને એક માનીને રાતાણિ કહો— રે તૂંહી.
૧૨ મોમિનના દિલમાં શેતાની ખતરા આવે તો તેને ડેઈની
આગળ કહે નહિં, અને તેની ઉપર અમલ પાગ કરે નહિં.

૧૭૬ વિચારાન

- ૧/૨ દીનના ભાઈ ! દીનની આ વાત સાંભળ. તારી જાતમાં અગર
શેતાની ખતરો આવે તો તેની વાત ડેઈની કર નહિં, અને તે
ઉપર અમલ પાગ કર નહિં, અને જો તુંતેમ કરીશ તો આપણો
સર્જનહાર અલ્લાહ તને બક્ષી દેશે.
- ૩/૪ દિલના ખતરાને દિલમાંજ ધાનો રાખો અને તેના ઉપર એક
કાલું પાગ અમલ ન કરો. ખતરાને ધાનો રાખવો એ
ઈમની નિશાની છે. એમ નબી (સ.લ.) એ ફરમાવ્યું છે.
૫ નામે પાપ (ગુનાહ) ચેડે નીહ એવું અમલ કરો. આપ
(સ.લ.)ની ઉમતને અલ્લાહ બહુજ ચાહે છે.
૬ આપ (સ.લ.)ના ઉમતિ થવામાં જીવન, દિવસ અને ઘડી
ઘન્ય છે. અને આખેસતનું પાગ સુખ છે.
૭ અંબિયાઓના સુલતાન અને આખરી સુલ (સ.લ.) બધા
જીવોનું મૂળ છે. તેમના માટે અલ્લાહે જગતમાં બહુજ પેદા
કર્યું.
૮ નબી (સ.લ.)ની બુર્જુગી એવી છેકે જથ્યાં સુધી આસમાન
રહેશે ત્યાં સુધી કુરિશ્તાઓ આપ (સ.લ.)ની ઉપર દુર્દ
મોકલતા રહેશે.
૯ ફટ મુનાફિક તું મારગ ભૂલ્યો કેમ ભમે છે ? ઉમતિ થઈને
નબી (સ.લ.)ની બુર્જુગી સાંભળીને પાગ તને લાજ કેમ
નથી આવતી ?

૧૩૬૭

૧૩૬૯

૧

હદીસ: શેતાની ખતરા વખતે • અઉજો • પઢો
રાવી : હજ. અલુ હુરૈરા (રઝી.)

૧. અબી હુરૈરા હે કહેતે, રજુ અલલાહો અન્હો જાનો; સો હદીસ નબીજી, તેરી રે માનો.
૨. સો જે મુખ્યારક જુબાંસ્કુ હુકમ પટાયા; સો અસાહાબી બહુનૂકે કાન્ફૂરે આયા;
૩. અબી હુરૈરાને સુન કર, યાદ વે રાખા; વે હદીસકા બચાન ખોલ કર દાખા;
૪. કિસી તમ્ભુ પાસ ખાતિમને, કહા શેતાન હું આતા;
વે વસવાસ ખતરા, હું દિલ માંહી બાતા
૫. વે શેતાન ઈબલીસ, કે ઓર રે શેતાનના;
જે ઈબલીસ કેરા, લશકર રે જાના
૬. વે શેતાન આવ કર, યું રે આએ;
વે વસવાસ ખતરા, દિલ માંહે નાંએ.
૭. એક એકને પેદા, એ કિને રે કીતા?
યું પૂછતા જવે જહાં લગ મીતા.
૮. પછે પૂછે કે ખાલિક, કિને હું બનાયા?
એ રબુદ્ધ પેદા કિને હું કરાયા.
૯. યું પૂછતા પૂછતા, શેતાન રે જવે;
સો ખાલિકને નામમાં, ખતરા બાવે.
૧૦. તથ અઉજો બોલ, હું બદેદું પઠની;
સો પનાહ રબ પાસે, ચાહની મન ધરની.
૧૧. એ સુન સુન બાતી, પાક કરો આપ જતી;
અને એક કર કહો, દિન ઓર રાતી. રે તૂંહી
૧૨. શેતાન ખાલિક નામમાં, જબ કરે વસવાસ રે,
જબ કરે વસવાસ;
અઉજો તથ હું પઠની, હો કર બંદા દાસ રે,
હો કર બંદા દાસ.

૧. ૩. હજ. અલુ હુરૈરા (રઝી) નબી (સલ.) થી સાંભળી ને યાદ
રાજેલી હદીસ કહે છે. બીજા અસહાબીયો (રઝી.) એ પણ
આ હદીસ સાંભળી હતી.
- ૪.૮ આપે (સલ.) કહ્યું: ‘તમારા કોઈની પાસે શેતાન ઈબલીશ
કે તેનું લશકર આવે અને દિલમાં વસવસા નાખી કરે કે એક
થડી એક એમ બધાયને કોણે પેદા કર્યા? અને તેમ કરનો,
પ્રશ્નો પૂછ્યો અલલાહ સુધી લઈ જાયકે અલલાહને કોણે પેદા
કર્યો? આમ કરી તે અલલાહના વિશે દિલમાં ખતરો નાંએ,
૧૦. ત્યારે બંદા એ ‘અઉજો બિલ્લાહી મિનશશ્યતા નીર રઝીમ’
કહી અલલાહનું ર્ખાગુ (પનાહ) માંગવું (અને વસવસો
ખતરમ કરવો).
૧૧. દીનની વાત સાંભળીને પોતાને પાક કરો અને અલલાહને એક
માનીને રાતદિન કહો – રે તુંહી
૧૨. શેતાન અલલાહના નામમાં દિલમાં વસવસાલાવે ત્યારે
અલલાહના બંદા (દાસ) થઈને અઉજો..... પઢ્યું

૧. મિશ્કાત (ભાગ-૧ વિભાગ-૨) ના કિનાબુલ ઈમાનના વસવસાના પ્રકરણની પહેલી ફસલની ત્રીજી હદીસ છે. મુત- અલય હે (બુખારી - મુस્લિમ)

૧૭૬૮

- ૧ અબી હુરેરા રજી અલલાહ, અનહો કહીએ ;
વે હ્યીસ ખાતિમ, નબીજીકી લહીએ.
 - ૨ સો ફરમૂદા અપને, નબીજી હો કેરા ;
વે અસહાબી ઓઝેને, સુનીયા સવેરા.
 - ૩ સો ઈન્દ્રો સુનકર, યાદ રે રાખા ;
વે બયાન તો હ્યીસકા ખોલ સબ દાખા
 - ૪ કહા હમેશાં શેતાન, આવ બેદ્રૂ પૂછાવે ;
વે ખતરા દિલમાં, અંસા રે લાવે.
 - ૫ કે પેઢા કિને ? એ કૌન રે કીતા ?
યું પૂછતા જાવે, નામ રે મીતા.
 - ૬ પૂછે ખાલિક ને બિલકત, સઘલી બનાહી ;
કિને ખાલિક બનાયા, મુજે કરને આગાહી.
 - ૭ જાર ઈંતા કહ શેતાન, કરે ખતરેકી બાતી ;
જાર અંસા ખતરા, પહુંચે મૂભિનકી જાતી.
 - ૮ તથ આમનતો બિલ્લાહ હે રે કહના :
એ ફરમૂદા નબીકા, સુન કર લહના.
 - ૯ એ સુન સુન મૂભિન, હોના ઈમાની ;
દૂર કરના ખતરા, જે શેતાન નિશાની.
 - ૧૦ પન જલસૂ કિસીકુ વે આખે રે નાંહા ;
વે દૂર તો કીજે, આપ મનકે માંહા.
 - ૧૧ યું ઈમાની હે હોના, એ સુન બેના ;
એક કર રબ્રૂ નિત ઈંતના કહેના
૨. તૂંહી.
- ૧૨ શેતાન ખતરા લાએસિ, ખાલિક કેરે નામ રે,
ખાલિક કેરે નામ ;
ધાના દૂર કરો સહી, ઉસ્કૂ દિલકે ઠામ રે,
ઉસ્કૂ દિલકે ઠામ.

૧૭૬૯

૧

હ્યીસ : શેતાની ખતરા વખતે
‘આમન્તો બિલ્લાહ’ ચઠો..
રાવી : હજ અબુ હુરેરા (રજી.)

- ૧.૩ હજ. અબુ હુરેરા (રજી.) નબી (સલ.) થી સાંભળ
જે યાદ રાજેલી હ્યીસ કહે છે. બીજા અસહાબી (રજી.) પાગ
હ્યીસ સાંભળી હતી.

૪.૮ આપે (સલ.) દરમાવું : ‘શેતાન બંદના દિલમાં ખતરો લાવી
પ્રશ્ન કરાવે કે ક્રેને ડોણે પેદા કર્યો ? અને તેમ કરતો અલ્લાહ
સુધી લઈ જાય કે સર્જનહારે બધી સૃષ્ટિ (ખલકત) બનાવી
તો ને ખાલિક (સર્જનહાર) ને ડોણે બનાવ્યો ? શેતાન આમ
કહીને મોભિનના દિલમાં ખતરો પહોંચાડે ત્યારે આમન્તો
બિલ્લાહ (હું અલ્લાહ - અને તેના રસૂલ - ઉપર ઈમાન
લાવ્યો) કહેલું.’

૮.૧૦ આ હ્યીસ સાંભળીને મોભિન તમે ઈમાનવાળા બનો અને
શેતાની ખતરો દૂર કરો. આ ખતરો જખથી કોઈને કહેવો નહિ
પાગ મનથીજ દૂર કરવો.

૧૧ હ્યીસ સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો અને અલ્લાહને એક
માનીને રોજ કહે રે તુંહી....

૧૨ શેતાન અલ્લાહના નામ પર ખતરો લાવે તો તેને દિલથી જ
ધાનો રાખી દૂર કરો.

(૧) મિશન્ઝાત (ભાગ-૧ વિભાગ-૨) ના ડિનાબુલ ઈમાનના ‘વસુવસા’ ના બયાનની પહેલી ફસલની ચોથી હ્યીસ છે. મુત અલયહે (બુખારી મુસ્લિમ)

૧૭૬૬

- ૧ ઈંબને મસઉદ કહતે, હદીસ રે જાનો ;
રજુ અત્થાહો અન્હો નામસ્કું પિછાનો.
- ૨ સો હદીસ હું કહતે, નબીજી હો કેરી ;
સહી ઔર ભી અસહાબું વે સુની રે સવેરી.
- ૩ વે ઉન્નોં સુન કર સબ યાદ રે રાખી ;
વે હદીસ ખાતિમકી, કહ કર દાખી.
- ૪ કહા નહી કોઈ તમૂસું, આદમી જાતા ;
મગાર ઉસ સાથે વકીલ, હું આખરિ બાતા.
- ૫ હર બેટે સાથે વકીલ, હું કરીના કરીયા ;
સુનો કરીનાકે મા અને સાથી રે સુનીયા.
- ૬ કહા એક હું કરીના, જિનથી આખા ;
અને એક હું નૂરી, યું ખાતિમને દાખા.
- ૭ યું કહો દો વકીલ, હર બેટેકી જાતી;
સો જિતને બેટે, તુમ સુનો રે બાતી.
- ૮ એ હદીસ તો ખાતિમ, નબીજી હો કેરી;
સો ઈંબે મસઉદ ને, કહી રે સવેરી.
- ૯ પછે શેતાન ભૂડે, કામ હું બતાતા;
અને વસવાસ બતારે, ભૂડે હું લાતા.
- ૧૦ અને નૂરી હું કામ, નેકરે બતાવે ;
અને દિલ માંછે સોચ, નેકરે લાવે.
- ૧૧ યું દો હે વકીલ, હર બેટેકે તના ;
સો આદમેકે ફરજંદ, સબ રે સુનના.
- ૧૨ પહેલી ફસલમાં બયાન, હું શેતાન આખા ;
સો હમજાદ શેતાન કર હું દાખા.
- ૧૩ સબ ઉસ ઠામ બૂજ કર, એ સમજ હું લેના ;
અને એક કર રબાકુ મન ઈંસના દેના રે તૂહી.
- ૧૪ દો વકીલ હર જાતકુ નૂરી ને જિન જત રે,
નૂરી નેક કહવે સહી, ભૂતી જિનકી બાત રે,
ભૂતી જિનકી બાત.

૧૭૬૭

હદીસ (૧) ઈંસાન સાથે બે કરીના
(સાથી હોય છે.)

રાવી : ઈંબે મસઉદ (રજી.)

૧.૩ હજ. ઈંબે મસઉદ (રજી.) નબી (સલ.) થી સાંભળીને યાદ
રાજેલી હદીસ કહે છે. આ હદીસને બીજા અસહાબીયો (રજી.
અન્હુમ) એ પણ સાંભળીને યાદ રાજી હતી.

૪.૫ આપે (સલ.) ઇરમાબ્યું “આદમ જાતમાંથી બધાયની સાથે
એક વકીલ (મુવક્કિલ) યાને કરીના એટલેકે સાથી હોય છે.”

૬.૮ એક સાથી (કરીના) જિન્નાતમાંથી અને બીજો ઇરિશ્ટા
ઓમાંથી એમ બે વકીલ બધાજ બંદાઓ સાથે હોય છે.

૮.૧૧ શેતાન (ળનાત) કરીના ભુંડા ભતરા લાવી ભુંડા કામ બતાવે
છે. અને ઇરિશ્ટો કરીના નેક વિચારો લાવે છે અને નેક કામ
બતાવે છે. આમ, આદમ (અ.સ) ના ઇરજ્યોના શરીરમાં બે
સાથી (કરીના) હોય છે. (બાકી હદીસ બયાન નં. ૧૭૮૮
માં આવે છે.)

૧૨.૧૩ પીર મશાયખ (રહે.) કહે છે કે કિતાબ પહેલી ફસલ
(નૂરનામા) માં મે કરીનાને હમજાદ શેતાન કહીને બતાવ્યો
છે. તે કિતાબમાંથી હમજાદ વિષે જાહુરી લેજો. તમે
અત્થાહને એક માની કહેતા રહો – રે તુંહી.

૧૪ દરેક જતમાં બે વકીલ, ઇરિશ્ટો અને જિન એમ બે સાથી હોય
છે. નૂરી (ઇરિશ્ટો) સારી વાત બતાવે. છે. (અને જિન ભૂતી
વાત બતાવે છે.)

(૧) મિશ્કાત (ભાગ-૧, વિભાગ-૨) ના કિતાબુલ ઈમાનના વસવસાના બયાનની પહેલી ફસલની પાંચમી હદીસ છે. (મુસ્લિમ)

૧૮૦૦

૧૮૦૦

- ૧ જબ નબીજીને ઈનની, કહી હૃદીસ બાતી ;
તથ અસાહાબૂને પૂછા, કિર ખાતિમડી જતી.
- ૨ કહો તમુજુ હું વડીલ, જાને રસૂલ ખુદાકે ;
તમે કહો એ બાતી, સાચે બોલ રે સદાકે.
- ૩ તથ નબીજી ને આખામંયહું હુકમ એમાંથા ;
કે જિન હું કરીના મજનાંઠી રે નાંઠા.
- ૪ પન રબને મુજુકુ ગાલિબ રે કીતા ;
વે જિનકુ તાબે, કર મેરે દીતા.
- ૫ કે ઉસ પર રબને, મુજે યારી હું દિલાહી ;
જિન ઈમાન લાયા, કીતી ખાતિમે આગાહી.
- ૬ કે મૂર્મિન લુલા, હું કરીના રે મેરા ;
યું મુખારક જુખાસું આખીયા સવેરા.
- ૭ વે નેકી બિના કામ, નહી મુજુકુ બતાતા ;
યું ખાતિમ નબીને, કહી રે બાતા.
- ૮ એ ફરમૂદા ખાતિમ, નબીજી હોકેરા ;
એ સુન સુન સહી કર, બૂજો રે સવેરા.
- ૯ ના કો અંસા નબી દૂધા, નબીયું માંઠાં ;
કે કરીના તોકિસીકા, દૂધા મૂર્મિન રે નાંઠાં
- ૧૦ અંસે સુલતાન અંબિયા, ખાતિમ રસૂલા
સો અહમદ મુહંમદ, સબ જીવુકા મૂલા.
- ૧૧ એ હુકમ તો સીસ ધર, ઉમ્મતી હોના ;
અને એક કર રબજુ ઈતના કહેના. રે તૂઠી.
- ૧૨ દો સાથી બેદ્ધું સહી નૂરી ને શેતાન રે,
નૂરી ને શેતાન ;
ભલે નરતે કામ દો, કહેવે દોનું જાન રે,
કહેવે દોનું જાન.

- ૧.૨ જયારે આ હૃદીસ નળી (સલ.) એ કહી ત્યારે
અસાહાબીયોએ પૂછાયું કે “ તુ અલ્લાહના રસૂલ શું તમારી
સાથે પાણ આ વડીલ હોય છે ?
- ૩.૭ ત્યારે નબી (સલ.) એ કહું ‘હું પાણ એ હુકમમાં છું, પરંતુ
અલ્લાહે મને જિન કરીના ઉપર વર્યસ્વ આપી તેને મારે તાબે
કરી દીધો છે. અને અલ્લાહે મને સથવારો આપ્યો છે કે તે
જિન ઈમાન લાવ્યો છે. એટલે તે જિન મને નેકી વિના બીજું
કામ બતાવતો નથી.

૮.૧૧ નબી (સલ.) ની આ હૃદીસ સાંભળીને સાચી માનો. બીજા
કોઈ નબી એવા નથી જેમનો જિન કરીના ઈમાન લાવીને
મુસલમાન બન્યો હોય. આપણા નબી (સલ.) સુલ્તાનુલ
અંબિયા, ખાતેમુન્નબી, અહમદ ઉદ્ડ મુહમ્મ (સલ.) જેઓ
બધા જીવોનું મૂળ છે, તેમના હુંકરો માથે ચડાવીને તેમના
ઉમતિ બનો અને અલ્લાહને એક માની કહો – રેણુંહી.

- ૧૨ બંદા સાથે દરિશ્ઠો અને શેતાન એમ બે સાથી હોય છે. બને
ભલું અને નઠારું કામ કરાવે છે.

૧૮૦૧

- ૧ દીનકે ભાઈ, ચિત્પર સુનના; બયાન જેટીના, સહી મન ધરના. સુન સુન બાતાં દીનકી, ચિત્પર મૂખિન ભાવસું. હુક્મકૂ ધર લે સૌરા, ચલને તનકૂ ગુમાવસું. અંસા હું સાચા નેહ કરના, દીન સાથે જાનીએ ચૂન ચૂન બાતાં દીનકી, સાચી સાથી પિછાનીએ.
- ૨ સાચા દીન, મનસું જાનીએ ; દિલસું હું હોતા મૂખિના, જાનો એ સાચી રીત રે ; મૂખિન હોના જીભસું કરની દિલસું પીત રે. ચાવે હું સબાવે દીનકૂ એ રીત સારે જગ રે ; ભાઈ તૂ દીનકે દીનું ભાવે કરી ભરો તગ રે.
- ૩ જે દીન બિના, ઓ હું ચાતે ; કાશ્ચિર જૂહેકૂ ભાવે હું ચાતે. ખોટેકૂ કાશ્ચિર ભાવસું હું જગતમાં ચાતે સહી ; સુન ચાવે બિના પંથે કોઈ, જગમાં દીસે નહીં. અંસી એ રીત જગ કેરી, દેખ કરના ભાવ રે ; વીરા સાચા દીનકૂ સુન સુન કરના ભાવ રે.
- ૪ દુરિજન પંથે, ચોરી કરાવા ; વસ્વાસ ઈસકાનામ, ચિત્પમાં ધરાવા. વસ્વાસ દુરિજન ખતરા, દિલમાં તો ધરના નહીં ; વે બોલતે નામે ચદ્રાવે, રીસ કરસિ સાહી. તુજ પાસ નૂરી હું રે ભાઈ, નેક રાહા દેખાવસિ ; ચંચલ હોને ચેતના, તુજે મત નેક જ આવસિ.
- ૫ દુરિજન ખતરા, તુજ મન લાવેગા ; ઓર પંથ રીતા, તુજકૂદેખાવેગા. દુરિજન લાવેતન ખતરા, ઓર ઓર પંથ નામરે ; જો ઓર જાગોદેખનેકા, ચાવે તુજ દિલ ઠામ રે. કુછ હું જો અલગા મન તેરા, દીનથી રાખે કહી ; દુરિજન તુજ તન નેહકૂ આદકા ઉસે કરસિ સહી.
- ૬ મધ્યમ કામસું મન લે વારીએ ; દુરિજન તર, મનમાં આનીએ. આનીએ ન દુરિજન તર મનમાં, નામ મધ્યમ કામ રે ; ઓર બધાવે

૧૮૦૧

૧૮૦૧ પીર મશાયમ (રહે.) સમજવે.

દીનનાભાઈ ! દીનની વાતનાં બયાનો ધ્યાન દઈ સાંભળો અને તને મન ધરો. દીનના હુકમોને ભાવથી મનમાં લઈને તનના જોખમે પણ માથે ચડાવો એવો સાચો પ્રેમ દીનથી કરો, અને દીનની વાતોને વીણી વીણને જાગો.

દીનને મનથી સાચો માનો. જીભના ઈકરાર (કબૂલાત) થી અને દિલની પ્રિતથી મોખિન થવાય છે. બધા જ લોકો દીનને જગતમાં આ રીતે ચાહે છે. તું પણ દીનથી ભાવ રાખીને તેની ચાહના રાખ.

કાશ્ચિર દીન વિનાની કોઈ જીજી ચીજ પર ભાવ રાખીને તને ચાહે છે, અને ચાહના રાખ્યા વિના કોઈ પંથ પળાતો નથી. જોઈને ચાહવાની દુનિયાની રીત છે. માટે તું પણ સાંભળીને સાચા દીનથી ચાહના રાખ.

શેતાન પંથ ભૂલાવવા મનમાં વસવસા નાખે છે. તમે તે વસવસાને દિલમાં ધરો નહિ. તમે વસવસા કોઈને ક્રોણો તો અલ્લાહ (સાહી) ગુસ્સા કરશો. તારી સાથે દ્વિરિષ્ટો છે તે તને નેક રાહેદેખાડો. તું મનને ચંચળ રાખીને ચેતીશ તો તને નેક વિયરો આવશે.

શેતાન તારા મનમાં ખતરો લાવી બીજા પંથો (ધર્મો) ના તરીકા બતાવશો, જેથી બીજા પંથોને જોવા તારું દિલ ચાહના રાખે અને તારું મન તે વખતે જરા પણ દીનથી અળગું થયું, તો શેતાન તારા વસવસાને વધારી દેશો.

ખતરો આવતાં વચ્ચમાંથીજ શેતાનનો દૂર રાખીને મનને વારી દો. જો તમે વચ્ચમાંથીજ શરીતાનનો તર મનમાં આગુણો નહિ તો શેતાન દિલના ખતરાને વધારી દેશો. બીજા પંથો તરફ

- દુરિજના, ખતરા વે હિલકે ઠામ રે. ઓર પંથ કાજે
દીનકૂ કથ હોના મન જૂઆ કરે; દુરિજન ખતરા
લાવસિ, વે ડર પૂરા મન ધરે.
- ૭ અવર હું ખોટે, ખોટે કરના રે; આપ આપ મનસું
પંથ હે સન્વારે. ખોટે સન્વારે પંથે ખોટું જાનો
વીરા મન રે; દુરિજન જિનકૂ મિતીયા, ખોટું
જિનુંકે, તન રે. મુજિજે નબીકિ સુન કાનૂં સાચે એ
લેજે દહી, દીન હું સાચા રબકા, ખબર જે નબીએ
કહી.
- ૮ સાચે નબી, રબને લેજાએ; હુકમ ઈલાહી, સહી
વેલાએ. સાચેનબી હું રબકે, લેજે આએ રસૂલ રે;
અહમદ મુહમ્મદ નામ હું જીવ સબૂકે મૂળ રે.
બાદલે થે છાયા કરે, જનાવર કરતે બાત રે; હુકમ
પાથર જમીયાં, માનતી થી અંસી જત રે.

૧૮૦૨

- ૧ સુનો અનસ હું કહતે, રજુ અલ્લાહોઅનહોકહીએ;
સો હઠીસ નબીજી, કેરી રે લહીએ.
- ૨ સો ફરમૂદા ખાતિમ, નબીજી હોકેરા;
સો ઓર ભી અસહાબૂ સુનીયો સવેરા.
- ૩ સો ઈનૂને સુન કર, સબ યાદ રે રાખા;
વે ફરમૂદા ખાતિમકા, યાદ કરને દાખા.
- ૪ કહો શેતાન આદમી, કે તન હું જતા;
સો જતે હું તનમાં, લોહીકી રીતા.
- ૫ કહા દુરિજન જવે, તન લોહી જૂં જવે;
તન લોહીકી રીતા, દુરિજન આવે.
- ૬ એ ફરમૂદા અપને, નબીજી હોકેરા;
એ સહી ચિત્તમાં, સુન દોને સવેરા.
- ૭ સુનો યું હું દુરિજન, તનકે પાસા;
છે છેતરને હું ચાતા, સાસો રે સાસા.
- ૮ તો ઉસ કેરા ડર, નિન મન કરતા;
અને તિલ તિલ દુરિજન, સંભાલ ચલતા.
- ૯ અરે સુન સુન ભાઈ, સુન રે ઈમાની;
તૂ શેતાની ખતરાકી, બ્રૂઝને નિશાની.

મન જરા પણ જું થશે તો શેતાન ખતરો લાવશે જ એ ડર
મનમાં રાખો.

૧ જેના દિલ થડી જેને શેતાન મળ્યો તેને તે ખોટા પંથે જેચી
જશે. અલ્લાહના રસૂલ (સલ.) નો દીન સાચો છે તે નબી
(સલ.) ના મોઅઞ્જજા સાંભળીને તો સમજે

અલ્લાહે મોહલેલા નબી (સલ.) સાચા છે. તેઓએ
અલ્લાહના હુકમો આપણા સુધી પહોંચાડ્યા. આપણા નબી
અહમદ ઉંડ મુહમ્મદ (સલ.) બધા જીવનું મૂળ છે. તેમની
ઉપર વાદગો છાંયો કરતાં અને જનાવર તેમનાથી વાત કરતાં.
આપના હુકમોને પથર તથા જમીન પણ માનતાં હતાં.

૧૮૦૨

હઠીસ : (૧) શેતાન લોહીની જેમ શરીરમાં રહે છે
રાવી : હડી. અનસ (રઝી.)

૧.૩ હડી. અનસ (રઝી.) નબી (સલ.) થી સાંભળીને યાદ
રાખેલી હઠીસ બયાન કરે છે. આ હઠીસને બીજા
અસહાબીયો (રઝી અનહુમ) એ પણ સાંભળીને યાદ રાખી
હતી.

૪.૮ આપે (સલ.) કહુંકે ‘શેતાન આદમીના શરીરમાં જેમ લોહી
ફરતે શેત આવીને રહે છે, અને હેઠે શ્વાસ પર તેને છેતરવા
ચાહે છે. નેથી હંમેશા તેનો ડર રાખીને પળે પળે તેનાથી
પોતાને સંભાળો.

૮ ઈમાનવાળા ભાઈ ! તું સાંભળ અને શેતાનના ખતરાની
નિશાની જાગું લે.

(૧) મિષ્નાત (ભાગ-૧, વિભાગ-૨,) ના ડિનાબુલ ઈમાનના ‘વેસવસા’ બયાનની પહેલી ફસલની છઠી હઠીસ છે. મુત. અલ્લાહે (બુખારી. મુસ્લિમ)

૧૦ દિલ દીનકે હુકમૂ બિન, બાત ઓર રે આવે ;
વે બ્રૂજો કે શેતાન, હું ખતરા દખાવે
૧૧ સહી ઉસથી અપના, મન પાક કરના ;
અને એક કર રબુદ્ધ મન ઈતના ધરના
રેનૂંહી

૧૨ સુન સુન ભાઈ દીનકે, દુરિજન તનકે પાસ રે,
દુરિજન તન કે પાસ ;
નિસદિન ઉસે સંભાળના, હરદમ સાસો સાસ રે,
હરદમ સાસો સાસ.

૧૮૦૩ બિરહા

- ૧ સુન સુન ભાઈ દીનકે, નિત પાસ રહેદુરિજનરે ;
છલ પાડનેદુ સહી, એ ડર મનમાં આન રે.
- ૨ સુખે ન સોના જગમાં, ચિંતાપૂરી કરની સહી ;
જનતકેરી આસ રે, રાખ તુજે કીતી દહી.
- ૩ ચોર ડર સો કોટ કર, ઈસ જગમાં હું ધર રે ;
દુરિજન જે પાસ તના, વે ડર મનમાં ધર રે.
- ૪ ચોરી કરે ઉસ જગમાં, ચોર લુટાવે માલ રે ;
અથ્ય જીવને જીવના, ઉસ જગ કરે હાલ રે.
- ૫ માલદીયાખુટેનહી, નસીબલિખીયાપાયરે ;
તક્કીરક બિખીયા સહી, પાવેગા વેસાજાયરે.
- ૬ સુરજન રીસ ના કરે, ઈસ માલ દીન કાજ રે ;
ઉમેદ જીવનેકા નહી, મનાર હું કાલ કે આજ રે.
- ૭ ઉસ કાજે તૂ બારા કર કોટ કર ધરબાર રે ;
ભી દિલ ચોરી તૂ કરે, રહેવે ના તિલ કરાર રે.
- ૮ ડર ઉસ તૂ ચોરથી, જે તનમાં લૂટે સહી ;
ખાતર તનમાં પાડતે, રીસ કરે આપ દહી.
- ૯ જનત જાવે હાથથી, આદમ કેરી રીત રે ;
નસીહત સુનની ચાવસું કર કર દિલમાં પીત રે.

૧૦.૧૧ દિલમાં દીનના હુકમ વિનાની જોટી વાત આવે તો તેને
શેતાનનો ખતરો સમજો અને તે ખતરાથી પોતાને પાક કરો
અને અલ્લાહને એક માની મનથી કહો રે તંહી.

૧૨ દીનના ભાઈ સાંભળા શેતાન શરીરમો બહુજ નજીક વસે છે.
હંમેશા હર મ્યાસ પર તેનાથી પોતાને સંભળતા રહે.

૧૮૦૩

પીર મશાયખ (રહે) સમજાવે છે
શેતાનથી બચવા દિલની ચોકી કરો

- ૧ દીનના ભાઈ સાંધળા શેતાન હંમેશા બંદાને છે તરવા તેની
પાસે રહે છે એ ડર મનમાં આણું રાખ.
- ૨ શેતાનના ખતરાની પુરી ચિંતા રાખીને સુઝેથી સુઝો નહિ.
અલ્લાહ જનતકો વાયદો કર્યો છે તેની આશા રાજો.
- ૩.૪ શરીર રૂપી ધરમાં ચોર – શેતાન ન પેસી જાય તે માટે દિવાલ
કરો. શેતાન આ શરીર રૂપી ધરમાંથી ચોરી કરીને ઈમાનરૂપી
માલ લુંટી લેશે, અને જગતમાં આપાણું જીવનું તો અલ્ય
(થોડું) છે.
- ૫ નસીબમાં લખેલો માલ મળશે જ અને ખૂટશે નહિ. તેમ જ
નસીબ લખેલું મેળવશે એવું જશે પણ.
- ૬ પરંતુ, દીનરૂપી માલ જતો રહે તો સર્જનહાર ગુસ્સે ન થાય
તે બરાબર જો જીવનાની ઉમેદ કેટલી. આજ કાલમાં ગમે
ત્યારે મો ત આવી જશે.
- ૭ તારું દિલ ચોરી કરી જાય તે બિક અને દિલને કરાર ન રહે
એ ડરથી તું દિલ રૂપી ધરબારના કોટ મોટા કર.
- ૮ શેતાનરૂપી ચોર જે તને લુંટી જાય અને તારા દિલમાં ઈમાન
લૂટવા ખાતર પાડે તેનો ડર રાખ. જો શેતાન ઈમાન લૂટશે
તો અલ્લાહ ગુસ્સો કરશે.
- ૯ જેમ આદમ (અ.સ.) ને છેમરીને શેતાને જનત લુંટી તેમ
તે તારું ઈમાન પણ ન લૂટે જો, અને આ નસીહત દિલથી

- ૧૦ ઈસ ચોર કાજે ચોકીયાં, કર કર તનકે પાસ રે ;
ઈસ ઉઠકે લીતે સહી, રહના હું નિત ઉદાસ રે.
૧૧ ગાંધિલ હો રહના નહીં, તિલ પલ મૂમિન ચેતરે;
ટોઈએ બિના દેખ મૂરખા, ખાયા ચિડીયું ખેત રે.

૧૮૦૪

સાંભળ.

- ૧૦ શેતાનનો ઊરાખીને હંમેશા તેની ચોરીની બીજથી ઉદાસ રહે
અને તેનાથી બચવા તનરૂપી ઘરની ચોકી છો.
૧૧ મોમિનભાઈ પળભર પણ તમે ગાંધિલ ન રહો. જેતર
ગેજનાર ન હોય તો ચકલાં જેતર ખાઈ જાય.

૧૮૦૪

હઠીસ : (૧) બાળક જમતાંજ શેતાન તેની ઉપર
હાથ ફેરવે છે.

રાવી : હડુ. અબુ હુરૈરા (રઝી.)

- ૧ અબી હુરૈરા રજુ અલ્લાહ, અનહો જાનો ;
એ હઠીસ હું કેહતે નબીજીકી માનો
૨ જું ખાતિમને મુખારક, જુબાંસુ આખા ;
તો ઉન્નોન સુન કર યાદ રે રાખા.
૩ ઓંર અસહાનૂને હઠીસ, એ સુની હું સહી ;
જું અબી હુરૈરાને, હઠીસ રે કહી.
૪ કહા ફરજંદ આદમકા, જબ જનમ હું હોતા ;
તથ શેતાન ઉસકુ હાથ હું હિરાતા.
૫ વે મસા હું કરતા, વેતા જનમ હોકેરી ;
તથ બાલક રોતા, હું રે સવેરી.
૬ વે શેતાનકે હાથસું, બહુત દરદ હું પાતા
ઉસ કાજે બાલક, બહુત રોતા હું દેખા
૭ સો શેતાન હાથ, લગા એ લેતા;
સબ બાલક રોતે, હું રે દેખીતા.
૮ મગર માતા ઈસે, નબી કેરી ;
અને ઈસે નબી, તુમ સુનીઓ સવેરી.
૯ ઈન્દ્ર દ્રોકુ મસા, નહીં શેતાને કીતા ;
એ હુકમ તો ખાતિમ, નબીએ દીતા.
૧૦ એ ફરમૂદા ખાતિમ, નબીજ હોકેરા ;
એ સુન સુન ચિતમાં દીજાઓ સવેરા.
૧૧ એ સુન સુન ભાઈ, હો ઈમાની ;
હું ઈમાન મૂમિન, કેરી રે નિશાની.

- ૧.૩ હડુ. અબુ હુરૈરા (રઝી.) નબી (સલ.) થી સાંભળીને યાદ
રાજેલી હઠીસ કેરવે છે. આ હઠીસને બીજા અસહાયો (રઝી.
અન્નમ) એ પણ સાંભળી હતી.

- ૪.૭ આપો (સલ.) ફરમાવ્યું “જયરે માશસ જનમ લે છે ત્યારે
શેતાન તેની ઉપર હાથ ફેરવે છે અને મસા (માલિસ) કેરવે
તેના હાથ ફેરવાના દરદી જન્મેલું બાળક બહુ રે છે. આ
રીતે બધાંજ બાળકો ઉપર હાથ ફેરવીને શેતાન તેમને ઊરે
છે.

- ૮.૮ પંચ ઈસા નબી(અલ.) ની અને તેમાંના માતા મરિયમ
(અ.સ.) એ બનેને શેતાને મસા કર્યા ન હતા.

- ૧૦ નબી(સલ.) ની આ હઠીસ સાંભળીને તેને દિલમાં જીતારો.

- ૧૧ દીનની વાતો સાંભળીને ઈમાનવાળા બનો. ઈમાન મોમિનની
નિશાની છે.

૧૨ સો નિતનિત ચિંતા, કરો રે દીના;
અને એક કર કહો, જિને સબ જગ કીના
રે તુહી

૧૩ બાતક જનમસે દુરિજના, આવ લગાવે હાથ રે,
આવ લગાવે હાથ;
યું હમજાદ શૈતાન હે, બૂજાં સબકે સાથ રે.
બૂજો સબકે સાથ.

૧૨ તેથી હમણા દીનની ચિંતા કરો અને જગતના સર્જનહારને
એકમાની કહો રે—તુહી.

૧૩ બાળક જનમાંજ શૈતાન આવીને તેને હાથ લગાવે છે. આવો
હુમજાદ (કરીના) શૈતાન બધાજ બાળકો સાથે રહે છે.

૧૮૦૪

૧૮૦૫

હદીસો : શૈતાન હિનો કરવા તેનું લશકર મોકલે છે.

રાવી : હજ જાબિર (રજી.)

૧. સુનો જાબિર હે કહતે, રજ અલ્લાહો
અન્હો કહીએ;
સો હદીસ ખાતિમ, જબીજીકી લઈએ.
૨. ઓર અસહાભૂ હદીસ, એ સુની હે કના;
ઈનું સુની યાદ રાખી, દીલકી સાના.
- ૩ કહા ઈબલીસ શૈતાન, હે તખત ધરાતા;
સો પાની કે ઉપર, છોડ ખુશી હે ચાતા.
૪. ઉહાં લશકર આપસકા, સબ ઈકઢા મિલાતા;
યું દંદદબા આપસકા, બહુત હે રે કરાતા.
૫. પછે આપસકી ઝૈજાં, હે રે ભેજાતા;
સો બંદ્દુક ફરેબકી, જા કરે રે બાતા.
૬. સો હિનો માંહે, જા બંદ્દુક ડલાવે;
ઉસ કાજે શૈતાનકી, ઝૈજાં રે જાવે.
૭. પછે શૈતાન નજીદીકી, ઈબલીસ કેરા;
જે બંદ્દુક બહુત, છલ પાડે રે સવેરા.
૮. જે બંદ્દુક ગુમરાહ, બહુત રે કરાવે;
વે નજીદીક ઈબલીસ, કેરા રે કહલાવે.
૯. ઉસ શૈતાનકા મરતબા, ઈબલીસ પાસા;
જે બહુત કરે ગુમરાહ, બદે રે દાસા.

૧.૨ હજ. જાબિર (રજી.) નબી (સલ) થી સાંભળીને
ચાદરાખેલી હદીસ કહે છે. આ હદીસને બીજા અસહાભૂયો
(રજી. અન્હુમ) એ પણ સાંભળી હતી.

૩.૪ આપે (સલ) ઈરમાવ્યું “શૈતાન ઈબલીસ સિંહાસન ધરાવે
છે અને તેને પાણી (સમુદ્ર) ઉપર છોડીને ખુશી અનુભવે
છે. અને ત્યાં પરસ્પર પોતાના શૈતાનોનું લાકર એકતું કરીને
પોતાનો દંદદબો જાહેર કરે છે.

૫.૬ પછી, શૈતાન બંદાઓને ઈરેબની વાતોમાં નાખવા પોતાનું
લશકર મોકલે છે, જેથી તે લશકર બંદાઓમાં હિનો કરીને
તેમને આપસમાં લડાવે.

૭.૮ ત્યાર પછી જે શૈતાન છા—કપટ કરીને બંદાને બહુજ
ગુમરાહ કરે તે શૈતાન ઈબલીશનો બહુજ નજીકનો (પ્રીય)
બની જાય છે. ઈબલીસ આગળ આવા શૈતાનનો મરતબો
વધી જાય છે.

૧. મિશન (ભાગ-૧, વિભાગ-૨)ના કિતાબુલ ઈમાનના ‘વસવસા’ના બમાનથી પહેલી કસરબની નવમી હદીસ છે. (મુસ્લિમ)

૧૦. યું દુરિજન નિસદિન, કરે દગોકી ચિંતા;
એક તિલ ભી હોકર, નહીં રહતા રે નચિંતા.
૧૧. તો સુખે રે સોવે, કેસા બંદા નિસ દિના ?
નિત યાદ કરો રક્ખૂં ઈત્તા રાખો રે મના
રે. તૂઠી.
૧૨. દુરિજન નિત ચિંતા કરે, દગો કેરી બાત રે,
દગો કેરી બાત;
જાગ સુખે કયું સોયસિ ? બંદે કેરી જાત રે,
બંદે કેરી જાત.

૧૮૦૬

૧૮૦૬

હદીસ (બધાન નં. ૧૮૦૫ થી)

૧. પછે શૈતાન સારે, કામ કરે હું આતે;
સો ઈબલીસ પાસે, આવ ખૂબી હું ચાતે.
૨. આવ કહતે હું કે અંસા, કીયા ઠગાઈકા કામા;
સાર આપ આપ કામકા, આવ લેતે હું નામા.
૩. તથ ઈબલીસ કહવે, તમું કુદું નહીં કીતા;
ના ખૂબ મેં તુમારા કામ મેરે ચિંત દીતા.
૪. ભી નબીજીને આખા, કોઈ શૈતાન હું આતા;
સો ઈબલીસ પાસે, આવ અંસા રે બતાતા.
૫. કે મેં તો અંસા કામ, હું રે કરાયા;
દોનું મરદ ને બૈયર કે, માં જંગ હું લગાયા.
૬. કે આદમકે ઝરજંદ, મેં અંસ રે ઠગાએ;
દોનું મરદ ને બૈયર, હું જુદે રે કરાએ.
૭. એ સુનને ઈબલીસ, હું માંહી આતા;
સો લશકર માંહી, ઉસે બહુત રે ચાતા.
૮. ઉસે પિયાર તો કરને, હું પાસે રે બેઠાતા;
એ કામ ઈબલીસ, હું બહુત હું ભાતા.
૯. એ મુલારક જુબાંસુ, હું બધાન રે આખા;
સો રાવીને સુનકર, સાર યાદ રે રાખા.
૧૦. સુનો દીનકી જુદાઈ, બહુત દુરિજન ચાહી;
સોયે કાજે ઓરતનું લે હરામ કરાહી.

- ૧૦.૧૧ જ્યારે શૈતાન રાતદિન દગાની કિકરમાં રહે છે એ પળભર
પગ તેના કામથી બે દિકરાઈ કરતો નથી, તો બદ્ધ સુજેથી
કેમ સુઈ શકે ? તમે અલ્લાહેને હમેશા યાદ કરો અને મનથી
કહો... રેતુઠી (બાકી હદીસ બધાન નં. ૧૮૦૬ માં આવે છે.)

૧૨. શૈતાન હમેશા દગાની ચિંતા કરે છે, તેથી બદ્ધ જાગતો રહે.
સુજેથી સુખે કેમ ?

- ૧.૨ પદી બધા શૈતાન પોત પોતાનું કામ કરીને તેમના સરદાર
ઈબલીસ પાસે આવીને બધાન કરે છે કે ‘અમોએ ફલાગું
ઠગાઈનું કામ કર્યું એમ પોત પોતાના કામો કહી બતાવે છે.

૩. ત્યારે ઈબલીસ કહે છે કે ‘તમો એ કાઈજ કામ કર્યું નથી.
હું તમારા કામની કદર કરતો નથી’.
૪. આપે (સલ) ફરમાયું કે “પદી કોઈ શૈતાન ઈબલીસ પાસે
આવીને કહે છે કે ‘મે પતિ અને પત્ની વચ્ચે લડાઈ કરાવી
અને ઠગાઈ કરીને તેમને જુદા કર્યા –’ તો આ સાંભળીને
શૈતાન ઈબલીસ ખુશ થઈને તેના લશકરમાંથી તે શૈતાનને
બહુજ સેવા લાગે છે.” અને તેને ચાહવા ઘારથી પાસે
બેસાડે છે કારણ કે તેને આવા કામ બહુજ ગમે છે.

- ૮ આપ (સલ)ની આ હદીસ રિવાયત કરનાર અસહાનીએ
સાંભળીને ચાદ રાખી હતી.
૧૦. દીનની જુદાઈ શૈતાનને બહુજ ગમે છે, અને તે કારણો તે
ઓસ ને દૂર કરાવીને શરઈ રીત તેને હરામ કરાવે છે. (ના

સમજના શબ્દોથી તલાક પરી જાય અને સંભોગ ચાલુ રહે
તો હરામ કર્ય ચાલુ રહે)

૧૧. પછે કભી જો વે ઈકઠે, હોવે દોનૂં એક ઠામાા;
કભી કરે જો વતી હોવે ગુનૂકા કામા.
૧૨. પછે હરામ સો હોવે, ઉનૂકી ઔલાદા;
વે હુન્યાં માહે બહુત કરે રે. ફસાદા
૧૩. કે હરામી ફસાદ, બહુત રે કરાવે;
વે દીનકી બાત, મન થોડી રે લાવે.
૧૪. યું દુરિજન ઊડી, સુન ફિકર હે કરતા;
ઓસા દાવા બહે પર, હે રે મન ધરતા.
૧૫. તો દીન કરે ભાઈ, જગ સુખે કયું રહીએ ?
તો નિસદિન ડર ડર, ઈલના કહીએ,
રે. તૂઢી.
૧૬. દુરિજન હે દાવે પડા, કરે બરમાસન કામ કરે,
કરે બરમાસન કામ;
તો કેસે સુખી રહીએ ? હુન્યાં કરે ઠામ રે,
હુન્યાં કરે ઠામ.

૧૮૦૭ નાનમ

૧૧.૧૪ પછી આ પતિ પત્ની લેળાં મળો અને સંભોગ કરે (જે ગુનાહનું કામ થાય) અને તેમનાથી જે હરામ ઓલાદ થાય
તે દુનિયામાં બહુજ ફસાદ ફેલાવે અને દીનની વાત મન પર
ન લે એવી ઊડી ગાગનીથી શેતાન બંદા ઉપર આવા દાવ
ચાલવે છે.

૧૫. દીનનાભાઈ ! શેતાનના દાવ સામે જગતમાં સુખે (બિઝિકર)
કેમ રહી શકીએ ? રાતદીન તેનાથી ઊરો અને કહો— રે તુંડી.

૧૬. શેતાન દુરમનીએ પદ્યો છે અને વિમાસંગમાં મૂક્તાં કામ કરે
છે, તેથી દુનિયામાં આપણે બે કિઝિકર કેમ રહી શકીએ ?

૧૮૦૭ નાનમ

પીર મશાયમખ (રહે.) કહે છે : ‘તમે સાંભળો’
દીનની વાત કરવા મેળાવડા કરતા રહો.

૧. દુરિજન દાવે હે પડીયા રે, તમે સુનો રે ;
ઊડા સોચ મન ધરીયા રે, તમે સુનો રે.
૨. ફેઝાં ફૈજાં નિત હે ભેજાતા રે, તમે સુનો રે ;
બેદું હે ઠગનેદું ચાતા રે, તમે સુનો રે.
૩. જન્નત હે લૂટા ચાતા રે, તમે સુનો રે ;
ઓસી ચિંતા કરી કરે બાતા રે, તમે સુનો રે.
૪. સુખે કેસે સોના જગ માહાં રે ? તમે સુનો રે ;
દુરિજન અલગા જો નાંહાં રે, તમે સુનો રે.
૧. શેતાન ઊડુ વિચારીને દુરમનીએ પદ્યો છે.
૨. બંદાનું ઈમાન લૂટવા તે પોતાની શેજો મોકલે છે.
૩. તે ખતરાની વાતો કરીને આણું જન્નત લૂટવાનું ચાહે છે.
૪. શેતાન તમારાથી જરાએ અળગો નથી તે જગમાં તમે સુખે
કેમ સુઈ શકો ?

૫. ઈમાની ભી કરોને મેલાવા રે, તમે સુનો રે;
ભાઈ દીન મિલ કરો ચાવા રે, તમે સુનો રે.
૬. નાકે નાકે મોરચે બંધાહો રે, તમે સુનો રે;
સૂર પૂરા માંહે લાહો રે, તુમ સુનો રે.
૭. ધાડ મારો દુરિજન કેરી રે, તમે સુનો રે;
લૂટને જે આતી હું સવેરી રે, તમે સુનો રે.
૮. ખતરા વે બુઝો હે ધારા રે, તમે સુનો રે.
લૂટે લૂટે ગામ વે સારા રે, તમે સુનો રે.
૯. મદત હું એક એકડી કરની રે, તમે સુનો રે;
દિલ માંહી બાત દીન ભરની રે, તમે સુનો રે.
૧૦. અબૂગું બૂગું સમજાહો રે, તમે સુનો રે;
પટંતરા અંસા દિલ બાહો રે, તમે સુનો રે.
૧૧. ધાડ વે ખતરેકી ભાગે રે, તમે સુનો રે;
દીન બાત પૂરી મન લાગે રે, તમે સુનો રે.
૧૨. ઈસ કાજે મિલો જાઝી ટોલી રે, તમે સુનો રે;
મેલા કરો દીન કેરી બોલી રે, તમે સુનો રે.
૧૩. બાત કોઈ દિલ આવે રે, તમે સુનો રે;
ખતરેકું દૂર વે કરાવે રે, તમે સુનો રે.
૧૪. નિસદીન કરની એ ચિંતા રે, તમે સુનો રે;
મૂમિન કયું રહવે નચિંતા રે ? તમે સુનો રે.

૫. ઈમાનવાળા ભાઈઓ ! તમે ભેળા મળીને દીનના મેળવડા કરો, અને ભેળા મળીને દીનની ચાહના કરો.
૬. શેતાન સામે નાકબંધી કરીને મોરચો બાંધો (ગુનાહોથી રોકો) અને તે માટે દિલમાં પુરો જોસ (જજબો) લાવો.
૭. શેતાની શેન જે તમારું ઈમાન લુંટવા આવે છે તેને મારી હટાવો (ઈમાન મજબૂત) કરો.
૮. જેમ લુંટારા ગામ લુંટવા હુમલો ક્રે છે, તેમ દિલમાં શેતાની ખતરો એજ તેની લુંટનો હુમલો છે.
૯. દીનખલમાન શીખવામાં એક બીજાની મદ્દ કરો અને દિલને દીનની વાતથી ભરી ધો.
૧૦. દીનના જાગુકરો દીનન જાગુતા હોય તેમને દીન સમજાવે, અને આવું મિસાલી (ઉદાહરણીય) કામ કરવાનું દિલમાં રાખો.
૧૧. દીન માટે આ રીતે ભેળા મળવાથી શેતાની ધાડ ભાગી જશે અને દીનની વાતમાં મન પરોવાશે..
૧૨. એટલા માટે જાઝી જમાત (વૈળી) ભેળી મળી અને ભેગા મળીને દીનની વાતો કરો.
૧૩. ડેઇના દિલમાં ખતરાની વાત આવે તો ભેળા મળીને દિની ચર્ચા કરવાથી તે દૂર થાય છે.
૧૪. રાતદિન શેતાની હુમલાથી બચવાની ચિંતા કરો અને બેદ્ધિકરા ન રહો..

૧૮૦૮ (૫૬)

૧૮૦૮

પીર મહાયખ (રહે) સમજાવે છે
દીન માટે એક બીજાની મદ્દ કરો.

૧. નિસદિન દુરિજન લશ્કર લેકર, લૂટનેકું હું
ચાતાઃ;
શૈજાં શેતાન કેરી, હું વે ટેખો ભેજાતા.
૨. સુન રે ઈમાની હું કરાના મેલાવા, કરના જંગ
સામાના;
દુરિજન ચિંતા છોડે નાંહાં, તુ મત હો રે
નાંદાના.
૧. શેતાન બંદાઓનાં ઈમાન લુંટવા માટે તેના લશ્કર મોકલે છે.
૨. દીનાના મેળવડા કરીને શેતાન સામે જંગનો સામાન તેથાર કરો. શેતાન તેમને ભટકાવવાની ચિંતા છોડો નહિ, માટે તેમે નાદાન ન બનો.

૩. લશકર ઉસકા દીસે નાંહાં, બિન દેખે લૂટ જાવે;
દુસીજન જીતના હે અંસા ઈમાની, ન કયું
ચિંતા મન લાવે ?
૪. તો નિસદિન મૂમિન કરો મેલાવા, નિસદિન
કાજે ચિંતા ;
૫. અરે મેલા ભાઈ દીન કેરે મેરે, નિત કરો મેલાવા;
સો દુરિજન સેતી ઝૂઝને કાજે, મેલા મન ધર
ચાવા.
૬. એક એક કેરી મદત કરાહો, ધસ ધસ કરો ધાવા;
ચોપટ ધાવુહું આના, બેરીકૂછેના હે દાવા.
૭. દુરિજન ખતરે ધાવે ચુકાહો, ધસ ધસ બોલુ
મારા; અરે અંસે પટ મિલમિલ કરને, ઉસથી કલીના
હારો.
૮. સુન સુન બાતાં દીન કેરી, મન ધરો અંસી
મિસાલા ;
૯. નિસદિન ચિંતા યું દીન કેરી, મિલમિલ કરો
ઈમાની; કે દુરિજન જીતો ઈમાન રહેવે, મૂમિનકીએ
નિશાન.
૧૦. કલી દુરિજન પકડ લીતા, આપસકે કીતા;
અરે શેતાન ઉસ પર ગાલિબ આયા, લૂટા ગયા
દેખીતા.
૧૧. કલી મેલાવે તુમારે વે આવે કરે શેતાના;
અરે બોલી બોલે વે ખતરું જસી, લૂટા જે
ગયા નાદાના.
૩. શેતાનું લશકર દેખાતું નથી, તે દેખાયા વગર જતમારું ઈમાન
લુટી જશે ઈમાનવાળો શેતાનને જીવાની હિકર કેમ ન
કરે ?
૪. રાત દિવસ દીનની ચિંતા કરો અને દીનની મેળાવડા કરો શેતાન
તમારી પાછા પેલો છે તેથી બે હિકર શી રીતે રહેશો ?
૫. દીનના ભાઈ શેતાન સામે ઝુમવા માટે હંમેશા મળો અને
મેળાવડા કરો.
૬. દીન માટે એક બીજાની મદદ કરો. દુરમન શેતાનને દાવ
આપવા પસી ધસીને તેની ઉપર હુમલા કરો, અને ચોતરણના
અમલો રૂપી હુમલાથી તેની ઉપર સરસાઈ મેળવો.
૭. શેતાનના ખતરારૂપી હુમલા ચુકાવી દે, અને દીનના બોલથી
તેને મારો. તમે મળી મળીને આવી મિસાલ (ક્રાષ્ટાં) કાયમ
કરો અને શેતાનથી હરો નહિ.
૮. દીનની વાતો સાંભળી સાંભળીને એવી મિસાલ કાયમ કરો
કે દીનની વાત સાંભળતાં શેતાની ખતરનો વાર લાગે નહિ.
૯. ઈમાનવાળાઓ તમે રાત દિન મળીને દીનની ચિંતા કરો.
શેતાનને જીતશો તો ઈમાન બાકી રહેશો અને ઈમાન મૂમિન
નિશાની છે.
૧૦. કદીક, શેતાન બંદને પક્કીને તેની ઉપર વર્યસ્વ મેળવે
(ગાલિબ આવે) તો બદ્ધ દેખીનો જ ઈમાનથી લુંટાઈ
ગયો.
- ૧૧.૧૨. અને આવો શેતાનથી લુંટ્યેલો બદ્ધ કદીક તમારા દીનના
મેળાવડામાં આવે, અને શેતાન તેની મદદ કરે તો તે બદ્ધ પણ
શેતાની ખતરા જેવા બોલ બોલવા લાગે, તે બંદને બંને

૧૨. દોપદે દુરિજન ઉસ્કુ જાનો, ઉસથીડુયો
સવેરા; બાજુથી શેતાન ગાડુને તેનાથી પગુ ડરો. તે તમારા દીન માટે
મેલાવેમાં વે દગા કરાવે, ઠગ જાવે બહુતો.
૧૩. જાસૂસ આયા વે દુરિજન કેરા, હેખ
ને સબ, ચલો રીતા;
મેલાવેમાં મંગાન પડાવે, સુનો મન ધર પીતા.
૧૪. ગઢ કોટ ગહે છલ ભેદ લીતે, વે મેં દોપે નેના;
એ ભી રીતે હું વસી જાનો, સહી
કર બુઝોબના.
૧૫. સહી વે જાસૂસ શેતાન કેરા, મત
બુઝો શેતાની;
ખતરે જેસી વે બોલી, પર ઓન્ટે એ હું
શેતાની.
૧૬. ઉસ તન બાળ તુમારા બોલે, લાગની
કદુઅને નાંહાં;
ઉસકે મત આને તમું દેતા, થાપ મેલાવે માંહાં.
૧૭. અરે જાસૂસ સેતી ટોલી લૂટાવે, સહી કર બુઝો
બના;
અરે બોલ હમારા સહી કર જાનો, કહતાંડું હેખ
નેના.
૧૮. તે બધી દીનના મેળાવડા માં (જમા થવામા) કોઈ પણ રીત
ચાહીને ભંગાળ પડાવવા શેતાનનો જાસૂસ બની ને આપે છે,
ગઢા ક્રેટ ઉપર જઈને કિલ્લાનો ભેદ જાગુતા જાસૂસો મે
જોયા છે. એજ રીતે શેતાન પણ દિલને લેટી કે છે, એ વાતને
સાચી માનો.
૧૯. તેવો બધી તમારા મેળાવડામાં શેતાની મત આપી, અને
ખતરાના બોલ બોલે, તો તેને શેતાન નો બશબર જાસૂસ
પારખો?
૨૦. તેવો માણસ પોણો તમારી તરફનાં વેગું બોલે, પાગ તેના
દિલમાં તમારી તરફ લાગાળી હોય નહિ, તેને તમારા દીનના
મેળાવડામાં આવવા ન હૈ.³
૨૧. આવો શેતાની જાસૂસ આખી જમાત (વેળી) લુંટાવે અમારા
બધાન અને અમારા બોલ તમે સાચા માનો હું તો નજોરે
જોયેલું કહું છું.

કિતાબ ઈમાન ભાગ-૨નું ભાષાંતર ચાલુ છે. ટ્રંક સમયમાં પ્રસિદ્ધ થવાની આશા છે,
પીર મશાયખ (રહે) ની કિતાબોથી નિસ્બત રાખનાર મોભિન બિરાદરીને અમોદિનંતી કરીએ
ઈએ કે આ કામમાં તન, મન, અને ધનથી સાથ સહકાર આપી આ કામને પુરું કરાવી
આપવામાં સહભાગી બને....

આશા છે કે આપને કિતાબ ઈમાન ભાગ-૧નો તરજુમાનો પ્રયોગ ગમ્યો હશે....

લી.

યુસુફ શ. ચારોલિયા

૨. મુનાઝિઝી દીનના મેળાવડામાં આવી દીનથી ઉલ્લી દલીલો મૂરી લોકોને હક રાહથી વિમુખ કરવા પ્રયત્ન કરતા.
૩. કોઈવાર મુનાઝિઝી મીઠી બોલાથી લાગાળી બતાવીને પોતાની દલીલો ગળે ઉતારવા પ્રયત્નો કરતા.

૧૮૦૯

- ૧ ભી જાબિર રજુ અલ્લાહ, અન્હો જાનો ;
એ હ્યેસ હું કહેતે, નબીજી કી માનો.
- ૨ સો ફરમદી ખાતિમ, નબીજી હોડેરા ;
સો ઓં રહ્મી અસહાયું સુનીયા સવેરા.
- ૩ સાર ઈન્દૂને સુનકર, યાદ વે રાખા ;
વે બયાન હ્યેસકા, ખોલ રે દાખા.
- ૪ કહા શેતાનનું ઉમેદ, રહા રે નાંઠાં ;
સો આરબું કેરે, જજીરે માંઠાં.
- ૫ જે આરબ ન માજકે, હું કરનારે ;
સો આરબકે મુલકમાં, સાર બૂજો રે સારે.
- ૬ નહીં પૂજકે કરનારે, વે શેતાન કેરે ;
ના ઉમેદ હુવડા, યું શેતાન સવેરે.
- ૭ પન શેતાન ઈન્દૂમાં, જંગ રે લગાવે ;
અને એક એક ઉત્તર, દાવે રે પડાવે.
- ૮ અને લાલચ એ એક પર અદકી દેખાવે ;
ઉંઠાં ઈતના શેતાન, જાગો રે પાવે.
- ૯ અરે શેતાનકા ઉસ ઠામ, કુછ ચલનેકા નાંઠાં ;
સો જે હું આરબ, ન માજકે માંઠાં.
- ૧૦ ના ઉમેદ હુવડા, શેતાન રે જાનો ;
સો આરબકે જજીરે, માંછે રે માનો.
- ૧૧ યું મુખારક જુખાસું, ખાતિમને આખા ;
એ સુન સુન મૂખિન, મન ઈતના રાખા.
રે તુંહી.
- ૧૨ ના ઉમેદ હુવડા દુરિજના, જજીરે આરબ માંય રે,
જજીરે આરબ માંય ;
ન માજ જે હું સહી, ઠારો જાવે નાંય રે ;
ઠારો જાવે વે નાંય.

૧૮૧૦

- ૧ સુનઈ ઈન્ને અભાસ, કહેતે હેજાનો ;
રજુ અલ્લાહો અન્હો, નામ સંગ આનો.

- ૧ મિશ્કત (ભાગ-૧, વિભાગ-૨)ના ડિનાબુલ ઈમાનના ‘વસવસા’ના બયાનની પહેલી ફસલની દસમી હ્યેસ છે. (મુસ્લિમ)
- ૨ મિશ્કત (ભાગ-૧, વિભાગ-૨)ના ડિનાબુલ ઈમાનના ‘વસવસા’ના બયાનની બીજી ફસલની અનુક્રમે અગ્યારથી હ્યેસ છે. (અલ્બુદ્ધાર્દી)

બયાન - ૧૮૦૯

- ૧ હ્યેસ : આરબ ન માજ્યોથી શેતાન નિરાશ થયો છે.
રાવી : હૃદ. જાબિર (રાઝી.)
- ૧.૩ હૃ. જાબિર (રાઝી.) નબી (સલ.) ની હ્યેસ બયાન કરે છે. આ હ્યેસને બીજા અસહાયીયો (રાઝી અન્હુમ) એ પણ સાંભળીને યાદ રાખી હતી.
- ૪.૬ આપે (સલ.) ફરમાવ્યું : “શેતાન આરબ ભૂશિર (જળાહ)ના પ્રેદેશમાં (હિજાજે મુક્કદસમાં) મૂર્તિ પૂજા નહિ કરતા (તવહીદ પરસ્ત) આરબ ન માજ્યોથી નિરાશ થઈ ગયો છે.”
- ૭.૮ “પરંતુ શેતાન તે ઓનામાં અંદરો અંદર લડાઈ કરાવીને જુથ બંધી કરાવે છે, અને લાલચો ઉપર લાલચો વધારે છે. ત્યાં શેતાન ક્ષત આટલી જ જગા મેળવે છે.”
- ૮.૧૦ “શેતાનની ચાલ તે જગાના આરબ ન માજ્યોમાં ચાલવાની નથી. આરબ જળાહમાંથી શેતાન ના ઉમ્મીદ થઈ ગયો છે.”
- ૯.૧ આપ (સલ.) ની જબાન મુખારકથી કહેલી આ હ્યેસ સાંભળીને મોમિનભાઈ તમે કહો..... રે તુંહી.
- ૧૨ અરબ ભૂશિરમાં શેતાન ના ઉમ્મીદ થઈ ગયો છે. ત્યાંના જે ન માજ્યો છે તે શેતાનથી ઠગારો નહિ.

બયાન - ૧૮૧૦

- હ્યેસ ૨ : શેતાની ખતરા કોઈને ન કહેવા પર
અલ્લાહની હમદ (વખાશ) કરવી.
રાવી : ઈન્ને અભાસ (રાઝી.)

- ૨ સો કહતે હદીસ, નબીજી હો કેરી ;
વે ઓર ભી અસહાબી, સુની હું સવેરી.
૩ વે યાદ રાખ ઉનેનું, બયાન રે કીતા ;
જ્ઞાન ખાતિમ નબીસું, હું સુનકર લીતા.
૪ કહા મરદ આયા, એક નબીકિ પાસા ;
ઉને કીતો અરજ, કેરી રે આસા.
૫ કહા મેરી જત માંછે, ખતરા હું આતા ;
મે ઉસચ્ચું મરી કરતા હું બાતા.
૬ મે અંગારે ઝસા, હું રે લાતા ;
સહી ખતરેસું લડતે, હુઈ મેરી રે જતા.
૭ હું નેહસું ચાતા, કિસે કહુ વે નાંઠાં ;
બુરા ખતરા જે આતા, દિલ મેરે માંઠાં.
૮ વે કહે બિના જલતી, હું મેરી રે જતી ;
સો અંગારે ઝસી, હુઈ કરે કયું બાતી.
૯ મે જલકર રાખ, હોઉ મેરે રે તના ;
પન કિસીકું કહનેકા, મે નહી વે બના.
૧૦ સો મેરી રે જતમાં, જે ખતરા હું આયા ;
વે ન કહુ કિસે, સહી ઈતા મે ચાયા.
૧૧ ઉન મરદને નબીકું, યું અરજ પહુંચાઈ ;
એ સુન સુન કહો, દીનકે ભાઈ
રે તુંહી.
૧૨ કહે બિના કિસે ખતરા, દિલમાં જલે તન રે,
દિલમાં જલે તન ;
મરદ કહે ન કહુ કિસે, અંસા મેરા મન રે,
અંસા મેરા મન.

૧૮૧૧

- ૧ તમ નબીજને સુનકર, ઈતના આખા ;
અલ હમદો લિલ્લાહ, બોલ રે દાખા.
૨ અલ હમદો લિલ્લાહ, કહ્યા રે બયાના ;
કે સિક્ષતાં સારી, સબ રક્ખું શાના.

- ૧.૩ હજ. ઈજને અભબાસ (રજી.) નબી (સલ.) થી સાંભળીને
યાદ રાજેલી હદીસ કહે છે. આ હદીસને બીજા અસહાબીઓ
ક(જી. અન્હુમ) એ સાંભળીને યાદ રાખી હતી.

- ૪.૧૧ હજ. ઈજને અભબાસ (રજી.) કહે છે કે એક માણસે નબી
(સલ.) ની પાસે આવીને કહુંકે ‘મારી જાતમાં મને શેતાની
ખતરો આવે છે, અને મને તે ખતરાથી લડતાં દિલમાં અંગાર
જેવી જલન થાય છે. પણ હું ચાલું દુંકે જે ખોટા ખતરા
મારા દિલમાં આવે છે. તેને ન કહેવાથી મને અંગારા જેવી
જલન થાય છે. જ્ઞાન પણ હું ચાલું દુંકે બળીને ખાક (રાખ)
થઈ જાઉ છનાં ખતરાની આ વાત કોઈને કહીશ નહિ. તે
માણસે નબી (સલ.) થી આ મુજબ અરજ કરી. આ હદીસ
સાંભળીને તમે, દીનના ભાઈ ! કહો રેતુંહી (બાકી હદીસ
બયાન નં. ૧૮૧૧ માં આવે છે.)

- ૧૨ તે મરદે કહુંકે ખતરાની વાત કોઈને કદ્વા વગર મારા દિલમાં
બળતરા થાય છે પણ હું તે કોઈને કહેવા ચાહતો નથી.

બયાન - ૧૮૧૧

હદીસ : (બયાન નં. ૧૮૧૦ થી)

- ૧.૨ આ સાંભળીને નબી (સલ.) એ ‘અલ હમુલિલ્લાહ’ કહું
તેનો અર્થ છે. :
‘બધાંજ વખાણ અલ્લાહ માટે છે.’

૩ પીઠા રાખા રથને, ખતરા શેતાના ;
થા જે શેતાનને ડાલા, ઉસ મરદકે તના.
૪ ઉસ મરદકું રથને, પીઠા રે રખાયા ;
જે વસ્વસા શેતાની, ઉસે દિલ થા આયા.
૫ મરદને અમલ, કેસે કીયે રે નાંહાં ;
જે ખતરા આયા થા, ઉસ દિલ માંહાં.
૬ અને કિસકું જુંબાંસું, ન વે કીયા રે બયાના ;
જે ખતરા ઉસ દિલ, થા રે શેતાના.
૭ યું રથને ઈસકું સહી પીઠા રે રખાયા ;
એ મુખારક જુંબાંસું, આપ ફરમાયા.
૮ એ સુનોને હદીસ, નળીજ કેરી ;
એ સુન સુન સહી કર, લેના સવેરી.
૯ સુન ખતરે કેરી, હું અંસી રે બાતી ;
ચુપ છાની રખની, આપકી જતી.
૧૦ ન અમલ વે કરના, ન કિસે વે કહના ;
વે ખતરેકા દુઃખ, અપને તન માંહે સહના.
૧૧ વે હર ભાંત ખતરેકું દૂર રે કીજે ;
અને એક કર ચિતમાં, ઈતના દી જે.
રે તુલી.

૧૨ ખતરા જે શેતાનકા, કહીએ ન કિસે બાત રે,
કહીએ ન કિસે બાત ;
કામ ભી વે ન કરના, પીઠી રાખો જત રે,
પીઠી રાખો જત.

ચાલ - ૧૮૧૨

૧ જે તન ખતરા આવે રે શેતાના ;
ન કિસે કહના, વે રે બયાના
શેતાન ખતરા તન માંહે, દૂર કર કર નાખીયે ;
એક બોલ રે વે જબસુંન ખોલ કિસેહી
આખીએ
કહે બિના જલે તના, હોવે જેસા અંગા રે ;
તો ભી ન વે કહના કિસે, એ મન રાખો પિયાર રે.

૩.૭ આપે (સલ.) ફરમાયું : “તે આવનાર માણસના દિલમાં
જે શેતાની ખતરા યાને વસ્વસા શેતાને નાખ્યા હતા તેના
ગુનાહથડી અલ્લાહે તેને છેટો રાખ્યો. કેમ કે તોહે ખતરા
મુજબ અમલ કર્યું અને જબાનથી કોઈની આગળ તેનું
બયાન પાણ ન કર્યું.

૮.૮ નળી (સલ.) ની આ હીસ સાંભળી સાચી માનો અને
ખતરાની વાતને પોતાની જત સુધી છાની રાખો.

૧૦ શેતાની ખતરા પર અમલ કરવું નહિ અને તેને કોઈને કહેવું
પાણ નહિ. આ દુઃખ જાતે જ સહન કરવું.

૧૧ દેરેક જાતના ખતરાને દૂર કરો અને અલ્લાહેને એક માની
મનથી કહો રે તુલી.

૧૨ શેતાનના ખતરાની વાત કોઈને કહો નહિ અને તે મુજબ કામ
પાણ કરો નહિ. તેવા કામથી છેટા રહો.

બયાન - ૧૮૧૨

પીર મશાયખ (રહે.) હદીસ સમજાવે છે.

૧ જેને શેતાની ખતરો આવે તોહે કોઈને કહેવું નહિ અને તેને
દૂર કરી નાખવો. જીભથી એક શબ્દ પાણ કાઢીને તે ખતરો
કોઈને ખોતી બતાવવો નહિ. આ ખતરો કોઈને ન કહેવા પર
સીનામાં અંગારા જેવી જલન થાય તો પાણ કોઈને કહો નહિ.

- ૨ અમલ ન કરના, ખતરે હો જેસા ; ૨ જેવો ખતરો આવે તેવું અમલ ન કરું પણ તેને દૂર કરવાની
લે આ દૂર કીજિયે, પટેતરા વેસા.
લે આ લેઆ ને સહી કિનરે, ખતરેકું કરો દૂર રે ;
સુન સુન બાતાં દીનસૂં ભરના દિલ મામૂર રે.
કરના નહીં તિલ ભી કુછ, તખરે હો જેસા કામ રે ;
કરને ભી કેચા જલસૂં લીજે ન વેસા નામ રે.
- ૩ બોલ કરતે, ખતરેકે કામા ; ૩ ખતરા ના બોલ અમલ પર લેવાથી તે આમાલનામામાં
ગુનાહ વે ખાવે, દક્ષતર ઠામા
ખતરે હો જેસે કામ કરતે, ગુના હું લિખાયસી ;
લેનેકી અંસી રીત હું, મુભિન સુન ચિન લાયસી.
ચંચલ મન હો ચેતના, અંસી હું દીનકી રીત રે ;
ઈમાન સુનતે આવસી, સુન સુન મન ધર પીત
રે.

૧૬૧૩

- ૧ ઈબને મસઉદ રજુ અલ્લાહ, અનહો કહીએ ;
એ હૃદીસ હું કહેતે, નબીજીકી લહીએ.
૨ સો ફરમૂદા ખાતિમ, નબીજ હેકેરા ;
વે અંગ ભી અસહાનૂં સુનીયા સવેરા.
૩ વે ઉનેનૂં સુનકર, યાદ રે રાખા ;
વે બયાન રે સાંબ, ખોલ કર દાખા.
૪ કહા શેતાન હું નજીદિક, આદમીકિ આંતા ;
હું ભી ફરિશ્તા આતા, યું કહી રે બાતા.
૫ એ દોનૂં બેદસૂં રાખતે હું કામા ;
સો શર ને ખેર, દિલકે ઠામા.
૬ અને હું જે કામ, બુઝો રે શેતાની ;
વે પીછા હું રાખતા, નેક કામકી નિશાની.
૭ કહેવે કુછ ભી તૂ કામ, એક નેક રે કરાવે ;
તો હલાક તૂ હોવે, અંસા રે બતાવે.
૮ કભી તવક્કુલ રંગ પર, તૂ રે રાખે ;
અને ઈબાદત ઊપર, રહેવે રે દાખે.

અધીસ ૧ : દીન પર ચાલવા પર શેતાન ગરીબાઈની
બીક બતાવે છે.

રાવી : હજ. ઈબને મસઉદ (રજી.)

૧.૩ હજ. ઈબને મસઉદ (રજી.), નબી (સલ.) થી સાંભળીને
યાદ રાજેલી હૃદીસ કહે છે. આ હૃદીસને બીજા અસહાબીઓ
(રજી. અનહુમ) એ પાણ સાંભળીને યાદ રાજી હતી.

૪.૫ આપે (સલ.) ફરમાવ્યું : “શેતાન અને ફરિશ્તા આદમી
પાસે આવે છે અને બનેય બંદાના દિલમાં બુરાઈ (શર) અને
ભલાઈની વાત નાખે છે.

૬ શેતાન શેતાની કામ કરાવે છે અને નેક કામથી બંદાને દૂર રાજે
છે.

૭.૮ શેતાન દિલમાં કહી બતાવે છે કે ‘જો તું નેક કામ કરીશ,
અલ્લાહ પર ભરોસો રાખીશ અને ઈબાદત ઉપર જામેલો
રહીશ તો તું ખવાર થઈ જઈશ અને ફરીર બની જઈશ.

૧ મિશ્કાત (ભાગ-૧, વિભાગ-૨) ના જિનાબુલ ઈમાનના ‘વસવસા’ના બયાનની ફસલ બીજીની અનુક્રમે બારસી હૃદીસ છે. આ સ્વિયત્ત તિરમીજીએ
કરી છે અને ‘ગરીબ’ હૃદીસ કરી છે.

- ૬ તો હોવેગા હકીર, અને ખુઅારી આવે;
યું શેતાન કામ, હું રે બતાવે.
૭ અને જૂઠી રે કરાવે, વે હક્કડી બાતા;
એ લાવે શેતાન, કામ બેદી જતા.
૮ એ ફરમૂદા ખાતિમ, નબીજ હો ડેરા;
એ સુન સુન સહી કર, લીજિયો સવેરા.
રે તૂઠી.
૯ દીનથી અવલી બાત જે, આવે દિલમાં રંગ રે,
આવે દિલમાં રંગ ;
ઉચ્ચ સહી જાનના, દુરિજન કેર ઢંગ રે,
દુરિજન કેર ઢંગ.
- ૧૦ બંદાના દિલમાંવાત લાવીને શેતાન હક (સાચા ની વાતને
જૂઠી કહી બતાવે છે.) (બાકી હદીસ બયાન નં. ૧૮૧૪માં
આવે છે.)
૧૧ નબી (સલ.) ની આ હદીસ સાંભળીને સાચી માની કહો
રે તૂઠી.
૧૨ દીનથી અવળી જે વાત દિલમાં આવે તેને શેતાનના
રંગ-ઢંગ જાણવા.

ઈમાન ૧૮૧૪

- ૧ અને નબીજાએ કહયા, નેક નૂરીકા કામા ;
નેક કામ હું બતાતા, દિલકે ઠાંમા.
૨ અને હક્ક પર યકીન, હું દિલમાં ડલાવે ;
અનો વાએટ નેકડી, રાહા રે બતાવે.
૩ કે તવજ્જુલ રબ પર, ઈબાદત કરની ;
આગે ખૂબી હોવેગી, અંસી ચિત્તા મન ધરની.
૪ સહી નૂરી અંસી, બતાવે બાતી ;
અંસા નેક કામ લાવે, બેદી જતી.
૫ સહી હક્કડી રાહાદ્દ, સાચી રે કરાવે ;
અંસો નૂરી દિલમાં, કામ રે બાવે.
૬ એ સુનકર કામ, આવે દિલકે મંના ;
અલહમ્દો લિલ્હાહ, તબ ધરના મંના.
૭ કે શુકર કરના, તબ રે ઈલાહી ;
જબ નેક રે ચિત્તા, દિલ માંદે આહી.
૮ અને શેતાન કેર, દિલ આવે જબ કામા ;
તબ અગ્રજો પઢની, દિલ કે ઠામા.

બયાન - ૧૮૧૪

હદીસ (બયાન નં. ૧૮૧૩ થી)

- ૧.૨ નબી (સલ.) એ ફરમાવ્યું : “નેક શરિસ્તા દિલમાં નેક કામ
બતાવે છે. તેઓ હજું યકીન દિલમાં નાખે છે અને નેક
કોલની રાહ બતાવે છે.
- ૩.૪ અલ્હાહ પર ભરોસો રાખવાથી અને ઈલાદત કરવાથી
આગળ આજેસતમાં ભલું થાય છે તેવી વાત બંદાના દિલમાં
નાખવાનું કામ નેક શરિસ્તા કરે છે.
- ૫.૭ નેક શરિસ્તા દિલમાં ઝુંની વાતને સાચી કહી બતાવે છે.
જ્યારોતમારા દિલમાં નેક કામ કરવાની વાત આવે ત્યારે અલ
હુમું લિલ્હાહ કહી અલ્હાહનો શુકર અદા કરો (કે આ
અલ્હાહની તરફથી છિદ્યાયત છે.)
- ૮ અને જ્યારો દિલમાં શેતાનની કામની વાત આવે ત્યારે અગ્રજો
લિલ્હાહી મિનશશ્યતો નીર રીમ (હું શેતાન
મર્દુદ-વિક્ષાર પામેલા - થી અલ્હાહનું રક્ષાગ માંગું દું)
એમ પદ્ધતું યાને અલ્હાહની પનાહ લેવી.

૬ ભી નબીજીને કહ્યા, હું શેતાન બતાતા;
સો ફીરી કેરા, હું વઅદા કરતા.
૧૦ કે કલી તુ કરેગા, સખાવત માલા.
તો ફીર હોયેગા ઉસહી હાલા
૧૧. ભી બખીલી કેરા, હું હુકમ કરતા;
નહી દીનીકી બાત, હું મન માંહી ધરતા.
૧૨. એ નબીજીકી હટીસ, સુન સહી કર લીજે;
અને કામ જે શેતાની, દૂર ઔસથી રહીજે.
૧૩. જે તે શેતાની કામકી, નિશાની બતાહી;
દૂર ઉસથી રહેને યાદ કરેને ઈલાહી.
રે તૂહી.

૧૪. નૂરી નેક બતાયસી, દુરિજન અવલે કામ રે;
દુરિજન અવલે કામ;
એ દોનૂ પિછાનને, ભીતર દિલકે ઠામ રે,
ભીતર દિલકે ઠામ.

બિરહા ૧૮૧૫

૧. સુન સુન ભાઈ દીનકે, દુરિજનકે વે કામ રે;
તવકુલ તુ રાખકર, મત લે ઈલાદન નામ રે.
૨. કરે કભી હલાક તુ હોવેણી તેરી જાત રે;
શેતાન હેસી દિલમાં, પેદા કરસિ બાત રે.
- ૩ હક્ક રાહાનુ જૂઠી કરે, જે દીન કેરે બેન રે;
ઉભાટ રાહ દેખાયસી, શેતાન સુન એ કેન રે.
- ૪ નેક કામ નૂરી કેરે, હક્કનુ બતાવે રાસ રે;
રાહા દીનકી સાચી સહી, હોકર રહના દાસ રે.
- ૫ નૂરી કરે નેક વઅદા, ને સાચા લાવે ચિત રે;
કર કર કામ દીનકેરે, સુખેસું નચિત રે.
- ૬ મને કરે તુજે દુરિજના, દેતે કિસીકુ માલ રે;
ફીર તુ હોવે સહી, દેતે કિસી ઉસ હાલ રે.

૮.૧૧ શેતાન ડર બતાવે છેકે જો તું માલની સખાવત કરીશ તો
ફીર થઈ જઈશ. શેતાન કંજૂસાઈ બતાવે છે અને દીનની
વાત મનમાં આવવા દેતો નથી.

૧૨.૧૩ નબી (સબ) ની આ હદીસ સાંભળી તેને સહી માની,
જેટલાં હેતાની કામો દીનમાં બતાવવામાં આવ્યાં છે, તેનાથી
દૂર રહો અને અલ્લાહને યાદ કરો... રે તૂહી.

૧૪. શરિષ્ઠા મહે કામ બતાવશે અને શેતાન અવળાં કામ
બતાવશો. એ બેઝે દિલની ભીતરથી ઓળખી લો.

ભયાન - ૧૮૧૫

૮૨ મશાયખ (રહે.) હદીસ સમજાવે છે.

- ૧.૨ સાંભળભાઈ ! શેતાન તેને દિલમાં કહેશેકે તું અલ્લાહ પર
ભરોસો રાખ નહિ અને ઈલાદન કર નહિ, કેમ કે તેમ કરતાં
તું ખરાબ (હલાક) થઈ જઈશ.
- ૩ શેતાન દીનની સાચી રાહને દિલમાં ઉલટી અને જૂઠી
ઠસાવશે. તમે મારાં આ કહેણ સાંભળો.
- ૪ શરિષ્ઠાનાં કામો નેક છે. તેઓ હજે સીધું (રાસ્ત) બતાવે
છે તેઓ દીનની સાચી રાહા બતાવે છે અને અલ્લાહના બંદા
બનવાનું કહે છે.
- ૫ શરિષ્ઠા દિલમાં સાચું અને નેક કામ ચીધે છે અને દીનનાં
કામ કરીને સુખી થવાનું કહે છે.
- ૬ શેતાન તેને કોઈને માલની સખાવત કરવાની મના કરે છે,
અને ફીર થઈ જઈશવાનો ડર બતાવે છે.

- ૭ માલ જમે કરના તુજે, દેના કિરીકું નાંય રે ; ૭ દુરિજન અંસી બાતકું લાવેગા ટિલકે માંય રે.
 ૮ સુન સુન ભાઈ દીનકે, અંસી હે એક તન રીત રે ; ૮ દુરિજન કામુ દ્રૂર રે, નૂરીથું કરની પીત રે.
 ૯ નૂરી બતાવે નેકું, હક્ક દીન હે સાચા સહી ; ૯ સાચા જેવે નબીઓ કીયા, લેજે જેહું અપને દહી.
 ૧૦ સુન સુન ભાઈ દીનકે, એક તન હો હું બાત રે ; ૧૦.૧૧ દીનના ભાઈ સાંભળો ! તમારી જાત એક છે અને વાતો બેને છે. આ બે વાતો માટે ઘોઝખ અને જનત બેઉ ઠામ બનાવવામાં આવ્યાં છે, જેવું ક્રમાંશો તેવું પામશો.
 ૧૧ હોનું ઠામ કામ હો, એક તન હે સુન વીર રે ;
 જુસા પછે કમાયસી, પાવે વૈસા શરીર રે.

૧૮૧૬

- ૧ અબી હુરૈરા રજુ અલ્લાહ, અનહો કહીએ ;
 એ હૃદીસ હે કહેતે, નબીજીકી લાહીએ.
 ૨ સો ફરમૂદા ખાતિમ, નબીજી હો કેરા ;
 વે અ૱ર ભી અસહાબું સુનીઆ સવેરા.
 ૩ સો ઈન્દ્ર સુન કર, યાદ સબ રાખા ;
 વે હૃદીસકા બયાન, સબ ખોલ દાખા.
 ૪ બાતાં આપમાં આદમી, અંસીયાં પૂછાવે ;
 સો ખિલકત કેરી, બાતાં મન માંહી લાવે.
 ૫ કહુયે ઈસકું ઈને, પેદા રે કીતા ;
 પછે કહુયે કિને પેદા, કીતા રે મીતા.
 ૬ જબ અંસીયાં બાતાં, સુનો તમે કાના ;
 તણ તુમ ના કહીએ, હો કર દાના.
 ૭ તણ અલ્લાહ અહદ, બોલ રે કહના ;
 કે એક હે અલ્લાહ, યું સમજને લેના.
 ૮ ભી અલ્લાહ સમદ, તણ કહો રે બાતી ;
 કે હે બિન આઅજા, અલ્લાહકી જની.
 ૯ કે સબુ કો ઉસ પાસ, હે રે ચાહતા ;
 નહીં ઉસે કુછ પરવા, વે પાક હે જાતા.
 ૧૦ ભી લમ યલિદ, બોલ રે આખો ;
 ભી વલમ યુલદ, કહ કર દાખો.

- શેતાન માલ જમા કરવાનું અને કોઈને તે ન આપવાનું બતાવે છે.
 દીનનાભાઈ સાંભળ ! બંધાએ પોતાની જાતથી શેતાનના કામોથી દુર રહેવું અને દુરિષ્ટાઓથી ખાર કરવો જોઈએ.
 જે દીન અલ્લાહના નબી (સલ.) લાવ્યા તે સાચા દીનના કામ દુરિષ્ટા બતાવે છે.
 ૧૦.૧૧ દીનના ભાઈ સાંભળો ! તમારી જાત એક છે અને વાતો બેને છે. આ બે વાતો માટે ઘોઝખ અને જનત બેઉ ઠામ બનાવવામાં આવ્યાં છે, જેવું ક્રમાંશો તેવું પામશો.

બયાન - ૧૮૧૬

હૃદીસ ૧ : અલ્લાહને કોઈએ પેદા કર્યો નથી. તે પોતે આપો આપ છે.

રાવી : હજ. અબુ હુરૈરા (રાજી.)

૧.૩ હજ. અબુ હુરૈરા (રાજી.) નબી (સલ.) થી સાંભળીને યાદ રાજેલી હૃદીસને કહે છે. આ હૃદીસને બીજા અસહાયીયો (રાજી. અન્હુમ) એ પણ સાંભળી હતી.

૪.૬ આપે (સલ.) દરમાયુંકે “આદમી પોતેજ પોતાનાથી પ્રભન કરીને ખલકત (સ્યુષ્ટિ)ની વાત મનમાં લાવે છે, અને કહે છે કે કોઈને કોઈએ પેદા કર્યો, તો અલ્લાહને કોણો પેદા કર્યો ? તમે આવી વાતો કેને સાંભળો તો ડાખા બનીને તે વાતને નકારી દો.”

૭.૧૧ તમને આવું થાય ત્યારે કહો : “અલ્લાહો અહદ અર્થાત્ અલ્લાહ એક છે. અલ્લાહ સસ્મદ અર્થાત્ અલ્લાહને કોઈ શારીરિક અવયવ નથી, તે બધાયને ચાહનારો બેપરવાહ અને પોતે પાકજત છે. લમ યલિદ વલમ યલુદ અર્થાત્ તેણે દરજંદ પેદા કર્યા નથી, તેમજ તેને કોઈએ જન્મ આપ્યો નથી. (બાકી હૃદીસ બયાન નં. ૧૮૧૭ માં આવે છે.)

- ૧૧ કે તવલ્લુદ રબને, ના કો ફરજંદ કીતા;
ઉસે કિની નહી જાયા, અંસા હું વે મીતા.
૧૨ યું નભીજને આખા, સુનકર લીજે;
અને એક કર રબકુ, ચિત માંછે દીજે.
રે તુંહી.
૧૩ બાતાં ખલક સુનતે, દેના હું જવાબ રે;
દેના હું જવાબ;
અલ્લાહ આપ એક હું, કહના યું શિતાબ રે,
કહના યું શિતાબ.

દીવાને મશાયખ કસલ દસવી

૧૮૧૭

- ૧ કહા વલમ યકુલલહુ, કુરુવન કહના;
ભી અહદુન કેરા, બોલ સાથ રે લહના.
૨ કે નહી કો કબીલા, રબ કો કેરા;
વે એક હું આપ, યું બૂજના સવેરા.
૩ ઈતા કહ કર પીછે, અળજો પઠવે;
સો તીન બાર જીબ પર, બોલ રે લાવે.
૪ એ પઢ્ટે મન, રાખે ડાખે રે પાસા;
ઈતા ખાતિમને બયાન, આખા રે ખાસા.
૫ એ હ્યીસ સુન સુન, સહી કર લીજે;
સુન હુકમ હો રેસી, નિત ચિંતા રે કીજે.
૬ સો ડાખે રે પાસા, મન હું ધરના;
જબ અળજોકા બોલ, જુબાસું પઠના.
૭ કે ડાખે રે પાસા, હોતા હું શેતાના;
મન ઉધર રાખેશું વે હોયેગા આધાના.
૮ યું ખતરા મનથી, દૂર રે કીજે;
સો ખતરેકા બોલ, ના રે સુનીજે.
૯ જો કિસીક મુખથી, સુનો કેસી રે બાતી;
તો અળજો પઠની, આપકી જતી.
૧૦ એ સુન સુન બાતી, સહી કર લેના;
અને એક કર રબકુ, ચિત ઈલના દેના.
રે તુંહી.

બયાન - ૧૮૧૭

હ્યીસ : (બયાન નં. ૧૮૧૬ થી)

- ૧.૨ આપે (સલ.) ફરમાવ્યું: “પછી કહો, વલમ યકુલલહુ કર્તૃવન
અહદ અર્થાત અલ્લાહને કોઈ કુટુંબ કબીલો નથી, તે પોતે
એકલોજ છે.
૩.૫ આટલું પઢીને પછી ત્રાગ વખત અઉજો... રીમ પઢો અને
પઢીને મનને ડાખી તરફ વાળવાથી શેતાન શરણે થાય છે.
શેતાનનો ખતરો આ રીતે દૂર કર્યો, અને કોઈના મુજેથી આવી
ખતરાની વાત સાંભળો તો તમે અઉજો... રીમ પઢો.
૬.૮ શેતાન ડાખી તરફ હોય છે એટલે અઉજો... રીમ
પઢીને ડાખી તરફ મન વાળવાથી શેતાન શરણે થાય છે.
શેતાનનો ખતરો આ રીતે દૂર કર્યો, અને કોઈના મુજેથી આવી
ખતરાની વાત સાંભળો તો તમે અઉજો... રીમ પઢો.
૧૦ આ હ્યીસ સાંભળી, સાચી માની અને અલ્લાહને એક
ગણી મનથી કહો રે તુંહી.

૧૧ ખાલિક આપ એક હો, પેદાકા કરનાર રે, ૧૧
 પેદાકા કરનાર ;
 બેચારા પેદા કીયા ઉને સંબ સંસાર રે,
 ઉને સંબ સંસાર.

આપણો સર્જનહાર (ખાલિક) એક જ છે. તોડો બધો જ
 સંસાર કોઈનીયે મદ્દ વિના પેદા કર્યો (બનાવ્યો) છે.

દીવાન - ૧૮૭૮

- ૧ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
એક હો કે સુરજન હારા, સંબ કરીલા સંસારા ;
- ૨ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
મૂઽએકું હો જિલાતા, બેદ્ધમાં બચ્ચા બનાતા ;
- ૩ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
આસમાન જમી બનાઈ, અંસી કુદરતકી બડાઈ ;
- ૪ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
ચંદ ને સૂરજ કીતે, હર હરકુ મકાન દીતે ;
- ૫ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
જમી ઉપર કિયા મેવા, ભાંત ભાંત સમજ કેવા ;
- ૬ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
જીવતેકું હો કે મરાતા, ઘાસ મૂઆ હો ઉગાતા ;
- ૭ સુનો જીવ હો, સુનો વીર હો,
ઉસકા કયું કુટુમ કહીએ ? ના કો કર સકે લહીએ ;

બચ્ચાન - ૧૮૭૮
 પીર મશાયખ (રહે.) કહે છે જ્ય સાંભળો જીવ !
 સાંભળો વીર !

- ૧ સર્જનહાર બધો સંસાર પેદા કર્યો, તેને એકજ રબ માનો.
- ૨ તે અલ્લાહ મરેલાને જીવાડે છે. તે ઈડામાં બધું બનાવે છે,
એવો તે કુદરત (પ્રભુત્વ) વાળો સત્તાર અને બધું જ
સાંભળનારો છે.
- ૩ અલ્લાહની કુદરતની મોટાઈ છે કે તોડો જમીન અને
આસમાન બનાવ્યાં અને અનંત અગણિત તારા બનાવ્યા.
- ૪ તોડો ચાંદ અને સૂરજ બનાવ્યાં અને તે દેરકે તેમનાં સ્થાન
આપ્યાં, એવો એ સુષ્ઠુન અને રહેમાન છે.
- ૫ તોડો જમીન ઉપર ભાત-ભાતના મેવા, મોતી અને મારોંક
બનાવ્યા, તેવો તે આપણો મીત છે.
- ૬ તે અલ્લાહ જીવતાને મોત આપે છે અને સુકા (મરેલા)
ધાસને ઉગાડે છે, અને પોતાના મનની મરજીથી વરસાદ
વરસાવે છે.
- ૭ તે અલ્લાહને કુટુમ છે એમ ક્લેવાય નહિ. તેના જેવું કોઈ
કરી શક નહિ. તે સુષ્ઠુન.

ન્યુમ ૧૮૭૯

- ૧ ખાલિક હો એક સહી જાનો રે, તમે સુનો રે ;
 રહેમાન હો ઉસકુ પિથાનો રે, તમે સુનો રે.

બચ્ચાન ૧૮૭૯
 પીર મશાયખ (રહે.) કહે છે ‘તમે સાંભળો’

- ૧ પેદા કરનાર અલ્લાહને એક માનો. તે રહેમાન છે. તેને
 ઓળખો.

- ૨ ખાલિક હું ખીલકત કેરા રે, તમે સુનોરે ;
સબર્યું આપ હું અનેરા રે, તમે સુનોરે.
- ૩ ઉસકા જો બેટા કયું કહલાવેરે, તમે સુનોરે ;
કયું ન બાત એતી મન લાવે ? રે, તમે સુનોરે.
- ૪ રબ તો હું તને નમ કરતારે, તમે સુનોરે ;
જીવતા હો ફિરતા હું ચલતારે, તમે સુનોરે.
- ૫ કોઈ હું જો પૂતર કહલાતારે, તમે સુનોરે ;
વૈસા નહીં કુછ કયું બનાતારે ? તમે સુનોરે.
- ૬ ભમરી હું ઈયલકું લાતીરે, તમે સુનોરે ;
ઉસે લે આપસિ બનાતી રે, તમે સુનોરે.
- ૭ ઈયલકી ભમરી દેખાવેરે, તમે સુનોરે ;
વે લી વૈસા કામ હું બનાવેરે, તમે સુનોરે.
- ૮ રબકા જો બેટા કો કહલાતારે, તમે સુનોરે ;
એક જાત નહીં કયું બનાતારે ? તમે સુનોરે.
- ૯ બૂજો વૈસા પટ્ટનરા રીતારે, તમે સુનોરે ;
એક હું વે આપો આપ મીતારે, તમે સુનોરે.
- ૧૦ ઉસે નહીં પૂતર કે ભાઈ રે, તમે સુનોરે ;
ઉસે નહીં જાય કોઈ માઈ રે, તમે સુનોરે.
- ૧૧ હું વે રોજ રાખું પહુંચાતારે, તમે સુનોરે ;
અનંત કે જીવકેરી જાતા રે, તમે સુનોરે.
- ૧૨ વે તો હું મેહ બરસાતારે, તમે સુનોરે ;
બંદ્રકું હું રોજ યું બિલાતારે, તમે સુનોરે.
- ૧૩ ચોમાસેમાં બરસાત આતા રે, તમે સુનોરે ;
ધાસ ધાન ઝાડ હું ઉગાતારે, તમે સુનોરે.
- ૧૪ રબકા જો બેટા કો કહલાવેરે, તમે સુનોરે ;
ના કયું વે મેહ બરસાવેરે ? તમે સુનોરે.
- ૧૫ ચાર માસ ઊનાલે જેકરે રે, તમે સુનોરે ;
મેહકું કયું ના બરસાવેરે, તમે સુનોરે.
- ૧૬ આઠ માસા હોવે તો મેહારે, તમે સુનોરે ;
સુખ પાવે સબ તન દેહારે, તમે સુનોરે.
- ૧૭ કીડી દેખો બેદા હું બનાવેરે, તમે સુનોરે ;
પેદા કીડી ઉસથી કરાવેરે, તમે સુનોરે.
- ૧૮ વે ભી કીડી કરે વૈસા કામારે, તમે સુનોરે ;
એ તો દીસે સબ જગ ઠામારે, તમે સુનોરે.

- ૨ તે સૃષ્ટિનો સરજનહાર છે અને તે પોતે બધાંય કરતાં અનેરો છે.
- ૩ તે ને ગવે હોય જ કેમ ? એટલી વાત મનથી ન સમજ્યે ?
- ૪ અલ્લાહ તને તનહા (એકલોજ) સૃષ્ટિનો કર્તા છે. તે સાંશેત (ળંબંત) અને હરનો ફરતો (હૈયુ વ ડેયુમ) છે.
- ૫ ખૂને પુત્ર છે એમ કોઈ કહેતો તે કહેવાતો પુત્ર ખૂન જેવાં કામો કેમ કરી શકતો નથી ?
- ૬.૮ જેમ ભમરી ઈયથને લાવીને પોતાના જેવીજ બીજી ભમરી બનાવે છે, અને તે પેદા થયેલી ભમરી પાગ પેલી ભમરી જેવું કામ કરી બનાવે છે, તેમ અલ્લાહને જો બેટો હોય તો તે નેટો અલ્લાહની જેમ કોઈ એક જીતિ કેમ પેદા કરતો નથી ? આ દાખલો સમજો. અને અલ્લાહ આપો આપ એકજ છે એમ માનો.
- ૧૦ તે ને કોઈ પુત્ર કે ભાઈ નથી, કે તે ને કોઈ માતાએ જનમ આપ્યો નથી.
- ૧૧.૧૩ જીવ ધરાવતી બધી અનંત મખલુકને અલ્લાહ રોજ પહોંચાડે છે. તે વરસાદ વરસાવીને બંદાઓની રેજાનો સામાન પેદા કરે છે. ચોમાસે વરસાદ વરસાવીને તે ધાન, ધાસ અને ઝાડ ઉગાડે છે.
- ૧૪.૧૬ જો અલ્લાહને બેટો હોય તો તે પાગ વરસાદ કેમ વરસાવી શકતો નથી ? ઉનાળાના ચાર મહીનાઓમાં તે કેમ વરસાદ વરસાવતો નથી ? વરસાદ તો આઠ માસ થયે આવે છે, અને તેનાથી બધાયને સુખ મળે છે.
- ૧૭.૧૮ કીડી ઈનું મુકું છે તેથી બીજી કીડી પેદા થાય છે અને તે કીડી પાગ દુનિયામાં તેવું જ કામ કરે છે. જો અલ્લાહને બેટો હોય તો તે પાગ અલ્લાહના જેવાં જ કામ કેમ ન કરી શકે ?

૧૬ રબડા બેટા જો કહુલાતા રે, તમે સુનો રે ;
કયું નહીં કામ યેસે હું બનાતા રે ? તમે સુનો રે.
૨૦ આરીસા ના ચાહીએ હાથ કંગના રે, તમે સુનો રે;
પ્રગટ દીસે મેન્નુ જના રે, તમે સુનો રે.
૨૧ પઠને તેરી એ રીતા રે, તમે સુનો રે;
બૂજો બૂજો એક હું મીતા રે, તમે સુનો રે.

૧૮૨૦

૧ ઉસ્માન બિન અબી આસ, નામ રે કહીએ ;
રજુ અલ્લાહો અનહો, નામ સંગ લઈએ.
૨ એ હૃદિસ હું કહેતે, નબીજી હો તેરી ;
સો શરમુદ્દા નબીકા, બૂજીઓ સવેરી.
૩ એ કહેતે હું નબીકું, મે અરજ પહુંચાઈ ;
સો હકીકત સારી, આપકી બૂજાઈ.
૪ કહા મેરી તો નમાજ બીચ, શેતાન હું આતા ;
અને પઠને કામ બીચ, આતા હું દેખાતા.
૫ તે પઠને મેરેકું હું રે ભૂલાતા ;
અને વસવાસ મેરે દિલ, હું રે તલાતા.
૬ તથ નબીજને સુન કર, જવાબ રે આખા ;
વે વસવાસ શેતાની, હું રે દાખા.
૭ કહા ખાતિમને ખંજબ હું, ઉસકા નામા ;
જે વસવાસ લે આખા, હું નમાજ કે ઠામા.
૮ કહા અંસા વસવાસ, પાછો રે તુમના ;
તથ અભિજો પઠની, સુન રાખો રે મંના.
૯ મન ડાબી તરફ, કરો તીન બારા ;
અને તીન બાર અભિજો, કહો દિલકે પિયારા.
૧૦ ઉસ્માન હું કહેતે, પછે મે યું હું કીતા ;
જું ખાતિમને મુજફું હુકમ રે દીતા.
૧૧ સહી રબને વસવાસ, વે દૂર રે કીયા ;
એ સુન સુન મૂર્મિન, ચિત ઈતના દીયા.
રે તુંહી.

૧૨ વસવાસ જબ શેતાનકા, અભિજો પઠની જાન રે,
અભિજો પઠની જાન રે ;

૧ મિશ્નન (ભાગ-૧, વિભાગીર) ના કિનાબુલ ઈમાનના ‘વસવસા’ના બયાનની કસલ ત્રીજાની અનુક્રમે પંદ્રમી હૃદિસ છે. (મુસ્લિમ)

૨૦ જે હાથ કંગાણ આંજે પ્રગટ દેખાય તે જોવા અરીસો ન
જોઈએ. આ ઉદાહરણો જોઈને અલ્લાહ એક પોતે જ છે
એમ માનો.

બયાન - ૧૮૨૦

હૃદિસ ૧ : નમાજમાં શેતાની વસવસા

રાવી : હજ. ઉસ્માન બિન અબી આસ (રજી.)

૧.૨ હજ. ઉસ્માન બિન અબી આસ (રજી.) નબી (સલ.) ની
હૃદિસ ક્રે છે.

૩.૫ તેઓ ક્રે છેકે મે મારી બધી હકીકત બતાવીને નબી (સલ.)
થી અરજ કરીક મારી નમાજ પઢવાની વચ્ચે શેતાન આવે
છે, અને મને નમાજ પઢવામાં ભૂલ કરાવીને દિલમાં વસવસા
નાખે છે.

૬.૭ ત્યારે, નબી (સલ.) એ જવાબ આપ્યો કે ‘તે શેતાની
વસવસા છે, અને નમાજ વચ્ચે વસવસા લાવનાર તે
શેતાનનું ખંજબ’ છે.

૮.૮ આપે (સલ.) ક્રુંકે ‘જ્યારે તમને આવે વસવસો આવે
ત્યારે અભિજો.. રીમ પઢો અને મન ડાબી તરફ વાળો.
આમ, ત્રણ વખત પઢીને કરો.

૧૦.૧૧ હજ. ઉસ્માન બિન અબી આસ (રજી.) ક્રે છેકે ત્યાર પછી
નબી (સલ.) ના કશ્ચ કુજબ મે ક્રું તો અલ્લાહે, મારા
વસવસા દૂર કર્યો. આ હૃદિસ સાંભળીને મનમાં લો અને
ક્રે રે તુંહી.

૧૨ શેતાની વસવસા આવે તો અભિજો ..
રીન પઢીને મનને ત્રણ વખત ડાબી બાજુ વાળો.

તીન બાર કિરાના મનકું ડાબી તરફજ માન રે,
ડાબી તરફજ માના.

પહેલ - ૧૮૨૧

- ૧ મૂમિન વસ્વાસ શેતાન લાવે રે ;
ઉસકા તો ખંજબ નામ કહલાવે રે.
- ૨ નમાજ માંહી ભૂલ દિલાવે રે ;
રક્ખત નિનતે ખતરા બાવે રે.
- ૩ કિરાઅત પદ્થે ભૂલ કરાવે રે ;
વસ્વાસ નવે નવે ઉપાવે રે.
- ૪ અંસી બૂજો જબ તમે રીતા રે.
તબ તમે પનાહ માંગો પાસ ચીતા રે.
- ૫ અભિજો બાર તીન પદ્થો રે ;
ડાબી તરફ મન કિરાએ રે.
- ૬ બાર તીન અભિજો પદ્ધની રે ;
હુકમ સુનીયા ત્યુ મન ધરની રે.
- ૭ દૂર તો હોવે તબ વસ્વાસા રે ;
દિલ તો ખાલિસ હોવે ખાસા રે.
- ૮ નિતનિત જીવકી ચિતા કરની રે ;
નિસદ્ધિન ચિતા દીન મન ધરની રે.
- ૯ દુરિજન દેખો પાલે હે પડીયા રે ;
દાવા પૂરા હે મન ધરીયા રે.
- ૧૦ આદમ સેતી બહિશન ગમાઈ રે ;
તૌબા કિયે બાજ પાઈ રે.
- ૧૧ અંસા દુરિજન બૂજો શેતાના રે.
અબ કયું રહના સુખ અમાના રે ?
- ૧૨ નિસદ્ધિન સુનો દીનકે બેના રે ;
સહી કર લેના દિલકે મેના રે.
- ૧૩ ગાઝિલ ચુને કલી તુનાંહા રે ;
દી ના બૂજે જો દિલ માંહાં રે.
- ૧૪ મૂમિન કિસ રીતે ત્યુ કહલાયા રે ?
દીન તો કહને કયું તે પાયા રે ?
- ૧૫ જવાબ હોવે તો કયું ન બતાતા રે ?
ગાઝિલ કટ કટ તેરી જતા રે.

બયાન - ૧૮૨૧

પીર મશાયખ (રહે.) હઠીસ સમજાવે છે :

- ૧.૩ મોમિનના દિલમાં જે વસવસા લાવે છે તે શેતાનનું નામ
ખંજબ છે. તે નમાજમાં ભૂલ કરાવીને રક્ખત ગાળવામાં ચૂક
કરાવે છે. તે નવા નવા વસવસા લાવીને કિરાઅત પઢવામાં
પણ ભૂલ કરાવે છે.
- ૪ તમને આવું થાય ત્યારે તમે અલ્લાહની પનાહ માંગો.
- ૫.૭ વસવસા આવે ત્યારે ડાબી તરફ મન ફેરવીને ત્રણ વખત
અભિજો. રજીમ પઢો, જેથી વસવસા દૂર થઈને દિલ ચોખું
થશે.
- ૮.૮ રાતદિન પોતાની ચિંતા કરોકેમકે શેતાનની દુશ્મનીનો પાલો
પડ્યો છે.
- ૧૦ શેતાનના ફેરેબથી આદમે (અ.સ.) જન્ત ગુમાવી જે
તોબા કરવાથી પાછી મળી.
- ૧૧ શેતાન આવો દુશ્મન છે તો હવે સુખ-અમનથી કેમ
રહેવાય ?
- ૧૨ રાતદિન દીનની વાતો સાંભળો અને તેને દિલથી સાચી
માનો.
- ૧૩.૧૪ તું ગાઝિલ રહીને સાંભળો નહિ તો દીન કેવી રીતે જાગો ?
અને તે વિના તું મોમિન કેવી રીતે બને ?
- ૧૫ તારી પાસે તેનો જવાબ હોય તો કેમ બતાવતો નથી ?
જવાબ નથી તો કષ્ટ છે તારી જાતને !

સમાપ્ત

કિતાબ ઈમાન ભાગ - ૨ (તરજુમા સાથે) ના પ્રકાશનની રાહ જુઓ.

તરજુમા સાથે દિવાને મશાયખંધપાવવા માટે શરૂઆતમાં
સાથ આપનાર સફુગૃહ્યો

નામ	ગામ	તાલુકો	જલ્લો
હાજ જાનમોહમદ ઈબાહીમ સાલેહ	પીરોજપુરા	વડગામ	બનાસકંઠા
હાસીજ કન્સ્ટ્રક્શન કંપની	રાશુજ	પાટણ	મહેસાપુરા
હા. શરીર જલાલ કુકા	માહી	વડગામ	બનાસકંઠા
હા. ઈબાહીમ જલાલ કુકા	માહી	વડગામ	બનાસકંઠા
હા. યાસીન સુલેમાન ચારોલિયા	મુઢપુણા	સિધ્ધપુર	મહેસાપુરા
મોલ્વી અબ્બાસ યુસુફ	ખડીયાસપુણા	સિધ્ધપુર	મહેસાપુરા
પટેલ મારબલ	બસુ	વડગામ	બનાસકંઠા
હા. મીયાંજ યુસુફ	મેતા	વડગામ	બનાસકંઠા
અ. રહીમ હા. દાઉદ પટેલ	સેદુપુણા	સિધ્ધપુર	મહેસાપુરા
અહમદ અલીજ નોંદોલીયા	નેદ્રા	સિધ્ધપુર	મહેસાપુરા
અબ્બાસ અ. રહીમ પટેલ	બાવલચૂડી	વડગામ	બનાસકંઠા
યુસુફ શરીર ચારોલિયા	સેદુપુણા	સિધ્ધપુર	મહેસાપુરા
અબ્બાસ નુરમોહમદ લોરિયા	સેવાળી	સિધ્ધપુર	મહેસાપુરા
હાજ સુલેમાન નસીર કુકવા	કાંદોશી	સિધ્ધપુર	મહેસાપુરા
હા. ઈસ્માઈલ હા. ઈબાહીમવલી ચારોલિયા	સેદુપુણા	સિધ્ધપુર	મહેસાપુરા
ઈમદાઈયા કબિટિ	બસુ	વડગામ	બનાસકંઠા
સુલેમાનભાઈ સુહી	ભાગળ	વડગામ	બનાસકંઠા
મોલ્વી અબ્બુલ હક સુલેમાન શેલીયા	ગઠમાળ	પાલનપુર	બનાસકંઠા
ગુલામ રસુલ હા. ઈબાહીમ કાજસાબ)	ભાગળ	વડગામ	બનાસકંઠા
અબ્બુલલાઈ મેમનજ પટેલ	પીરોજપુરા	વડગામ	બનાસકંઠા
અહમદ ઈબાહીમ રોશન	ગઠમાળ	પાલનપુર	બનાસકંઠા
આદમ અ. ગની સુણસરા	ભાગળ	વડગામ	બનાસકંઠા
રહેમતુલ્લાઈ નુરમોહમદ મોળપીયા	રસુલપુર	સિધ્ધપુર	મહેસાપુરા
તાહેરભાઈ નુરમોહમદ જ્યરાળા	મુના	પાટણ	મહેસાપુરા
યુસુફ હા. દાઉદ પટેલ	સેદુપુણા	સિધ્ધપુર	મહેસાપુરા
યાકુબમીયાંજ સુલીયા	ચંગવાડા	વડગામ	બનાસકંઠા
અહમદ રાજમોહમદ શેરા	ચાટાવાડા	સિધ્ધપુર	મહેસાપુરા
મોલ્વી અ. ગકુર	અમરપુરા	પાટણ	મહેસાપુરા
યુસુફ અહમદમાથકિયા	અમરસર	વાકાંનેર	રાજકોટ

(શાને મશાયખ)

ગુજરાતમેં હંય આપ, અમાનેમેં હથ શાહરત,
પહેંચા હથ કહાં તક અસ રે પીર મશાયખ.

અવસાન સુનો અહલે અક્ષીદત્કી અભાંસે,
હક કેહતે હંય, હક બહરા દરે પીર મશાયખ.

તસથીહમેં મસરે જુખાં આપકી હરદમ,
સિજદેમેં રહા ખમ, ને સરે પીર મશાયખ.

હોતા નહીં હર અર્દ્ધ કલી કાખિલે બાદા,
પયદા કોઈ કરતે જિગરે પીર મશાયખ.

જનાય “મિનત” સાહખ.

આજન્તા પ્રિન્ટસ
ધારી. બી. કે. ૩૮૫૨૧૦